

Σριμαντ Μπαγκαβαταμ

Άσμα Πρώτο-Μέρος Τρίτο

1

Της Αυτού Θείας Χάρης

Α.Τσ.Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

2

8

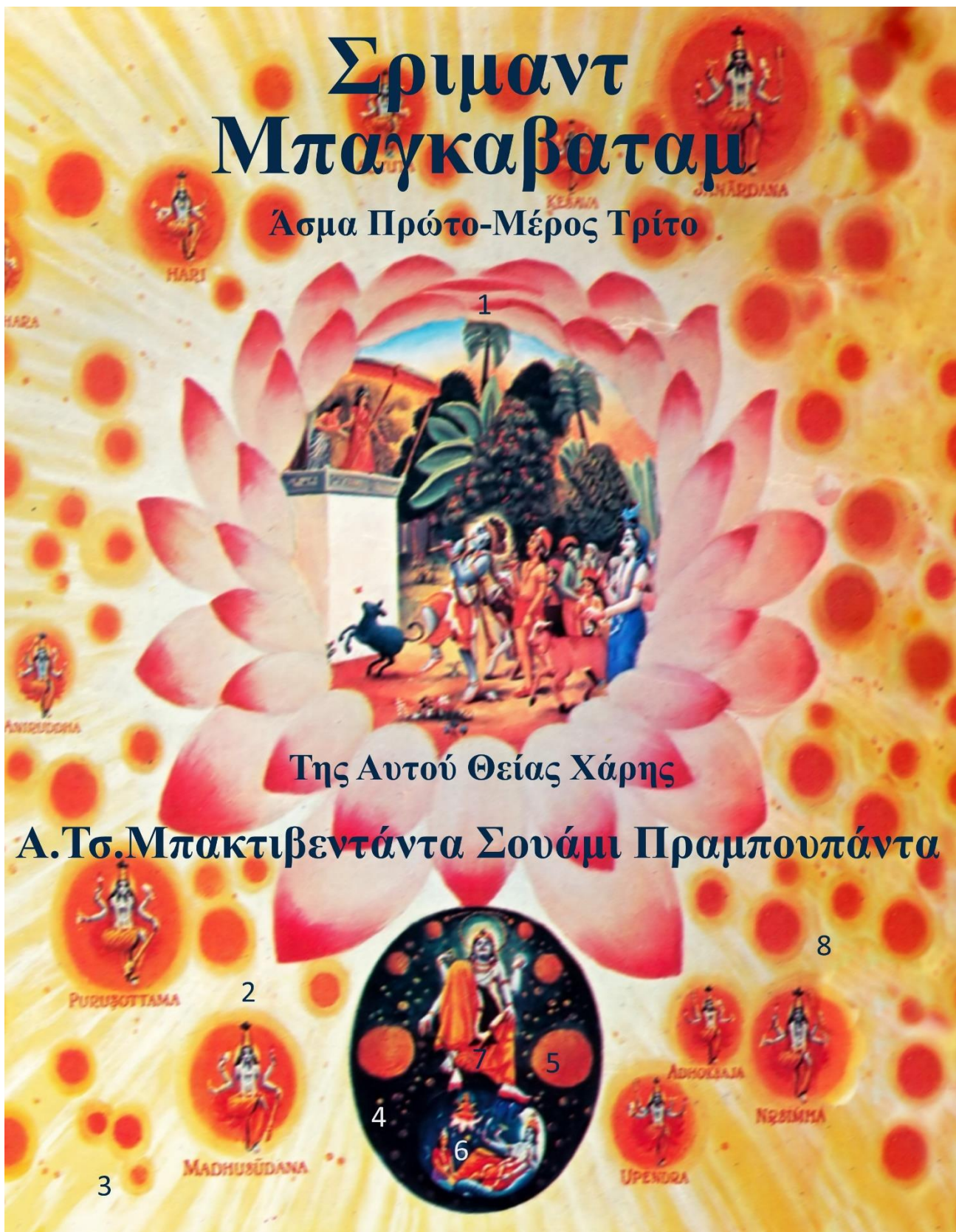
3

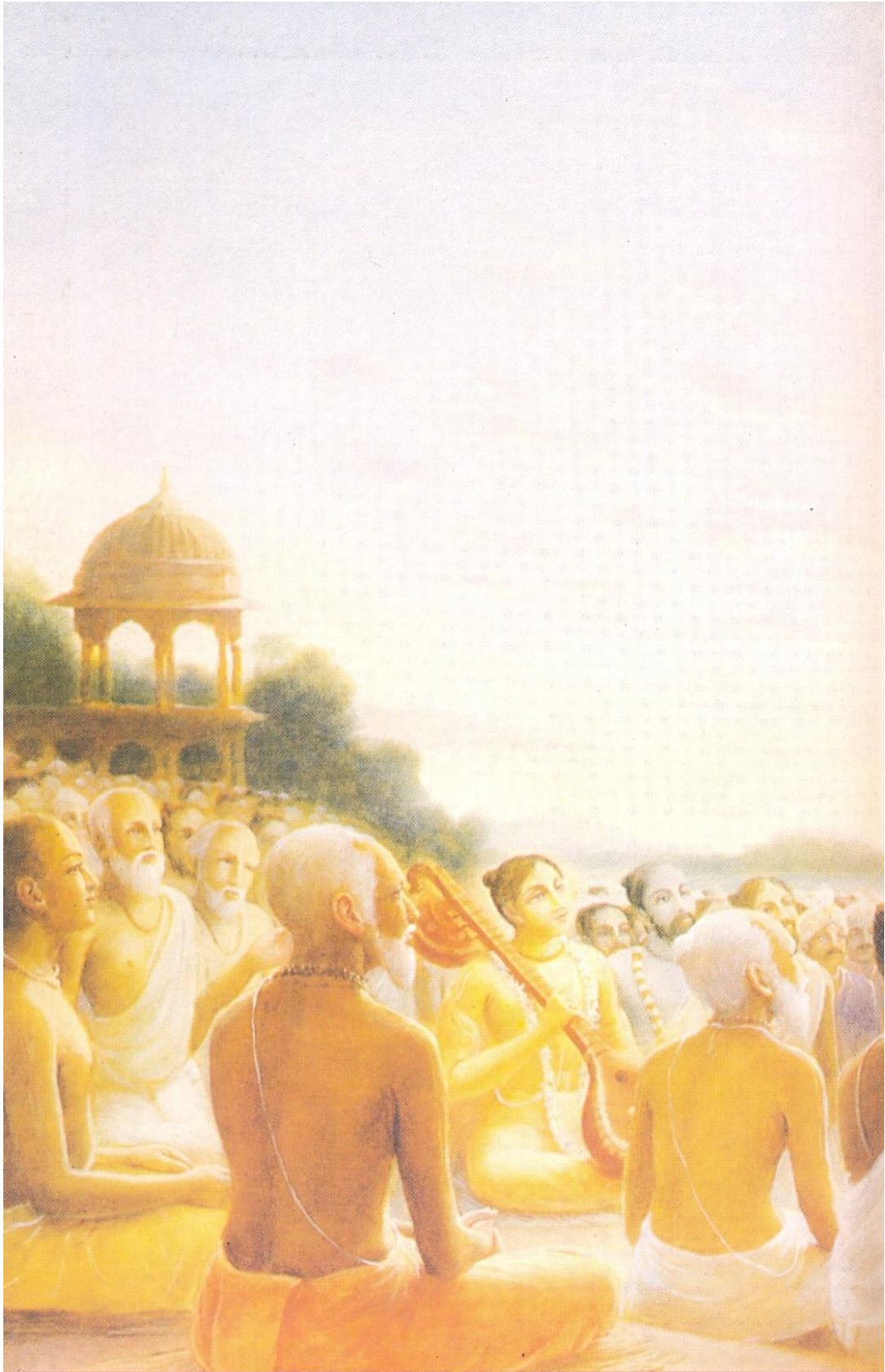
4

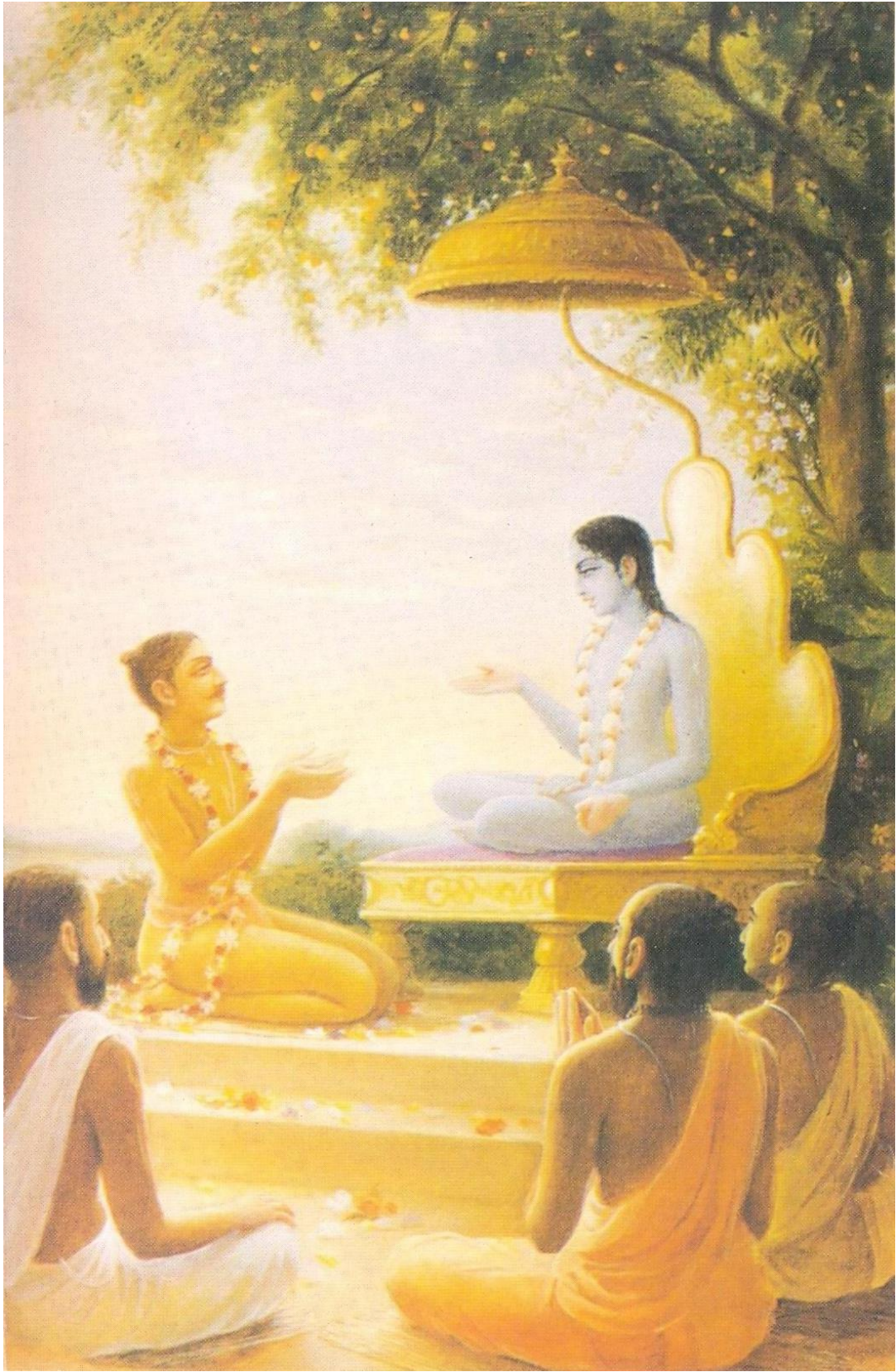
6

5

7

ΔΟΞΑ
ΣΤΟΝ ΣΡΙ ΓΚΟΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΡΙ ΓΚΩΡΑΝΓΚΑ

ΣΡΙΜΑΝΤ-ΜΠΑΓΚΑΒΑΤΑΜ

του
ΚΡΙΣΝΑ-ΝΤΒΑΪΠΑΓΙΑΝΑ ΒΙΑΣΑ

*κρισνε σβα-νταμοπαγκατε
νταρμα-γκιαναντιμπιχ σαχα
καλω ναστα-ντρισαμ εσα
πουραναρκο 'ντουνοντιταχ
(κεφ.3, κείμ. 43)*

ΕΡΓΑ

Της Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Η Μπαγκαβάντ-γκίτα όπως ακριβώς είναι

Σρίμαντ-Μπαγκαβατάμ

Σρι Τσετάνια Τσαριτάμριτα

Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας

Η διδασκαλία του Κυρίου Τσετάνια

Το νέκταρ της αφοσίωσης

Το νέκταρ της διδασκαλίας

Σρι Ισοπανισάντ

Το φως της Σρίμαντ-Μπαγκαβατάμ

Εύκολα ταξίδια σε άλλους πλανήτες

Η διδασκαλία του Κυρίου Καπίλα, του γιου της Ντεβαχούτι

Η διδασκαλία της Βασίλισσας Κούντι

Η επιστήμη της αυτοσυνειδητοποίησης

Η τελειότητα του γιόγκα

Πέραν της γέννησης και του θανάτου

Στον δρόμο προς τον Κρίσνα

Ράτζα-βίντια: ο βασιλιάς της γνώσης

Ύψωση στη συνείδηση του Κρίσνα

Η ζωή προέρχεται από τη ζωή

Τέλειες ερωτήσεις, τέλειες απαντήσεις

Συνείδηση του Κρίσνα: το ασύγκριτο δώρο

Συνείδηση του Κρίσνα: το κορυφαίο σύστημα γιόγκα

ΣΡΙΜΑΝΤ ΜΠΑΓΚΑΒΑΤΑΜ

Άσμα Πρώτο

"Δημιουργία"

(Μέρος Τρίτο - Κεφάλαια 13-19)

Με τον μεταγραμματισμό του σανσκριτικού
κειμένου στα ελληνικά, λέξη προς λέξη μετάφραση,
μετάφραση και αναλυτικά σχόλια

της

Αυτού Θείας Χάρης

Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Ιδυτή-Ατσαρια

της Διεθνούς Ένωσης για τη Συνείδηση του Κρίσνα

Μετάφραση: Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Copyright © 2018 μετάφρασης: Γ. Δ. Κωνσταντόπουλος

Το παρόν κείμενο είναι μετάφραση της πρωτότυπης αγγλικής έκδοσης του έργου (Srimad-Bhagavatam 1972 Bhaktivedanta Book Trust).

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση μέρους ή όλου του κειμένου χωρίς την άδεια του μεταφραστή.

Εικόνα εσωφύλλου: Στην όχθη του Γάγγη, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι αφηγείται για πρώτη φορά τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ και άλλοι μεγάλοι άγιοι και σοφοί ακούνε συνεπαρμένοι.

Επεξήγηση του εξωφύλλου

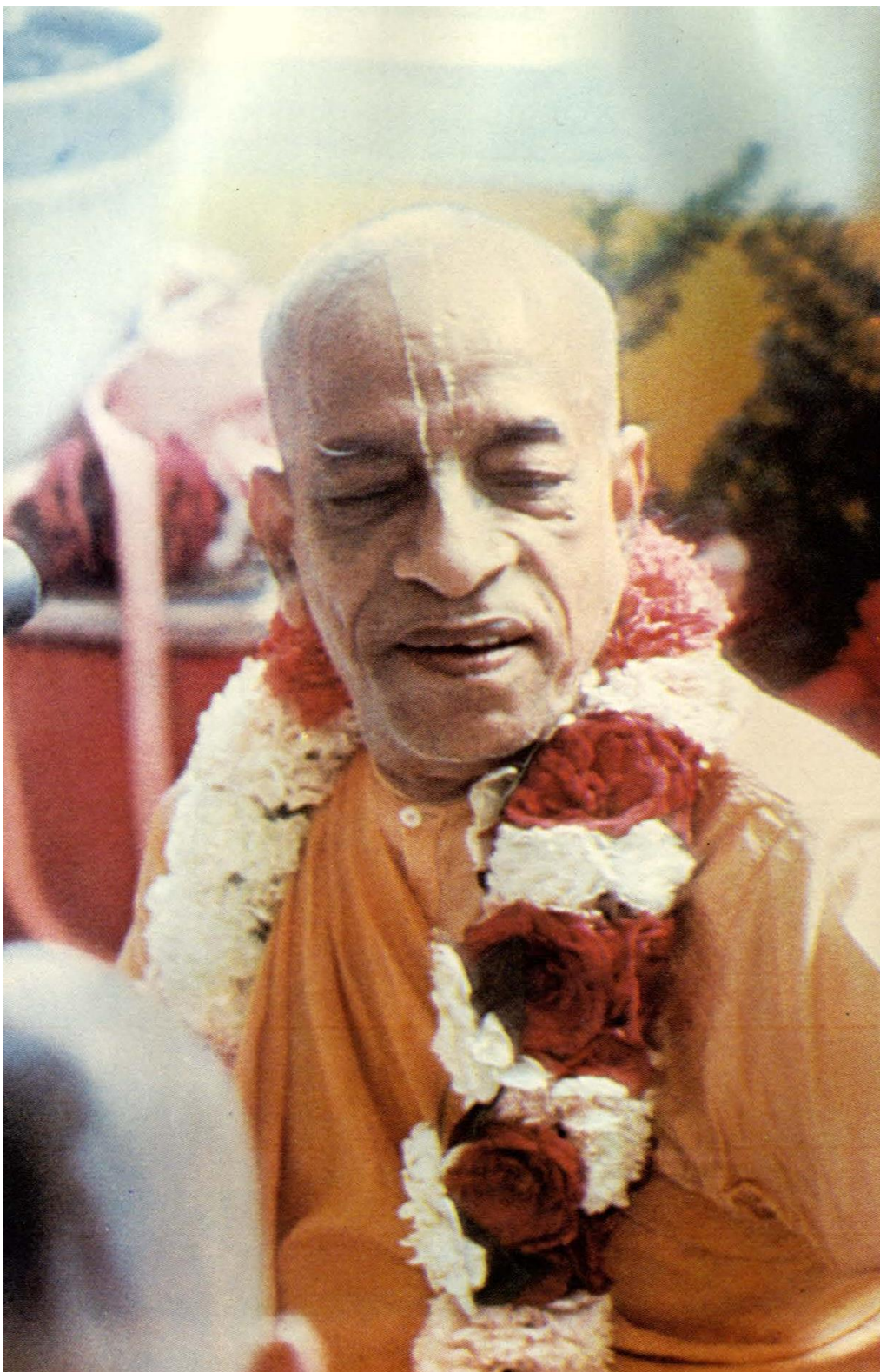
(Βλέπε τους αντίστοιχους αριθμούς στην εικόνα του εξωφύλλου)

1. Ο αρχικός πνευματικός πλανήτης, που μοιάζει με τη σπειροειδή στεφάνη ενός τεράστιου άνθους λωτού, ονομάζεται Γκολόκα Βρινντάβανα.
2. Αυτός ο αρχικός πλανήτης Γκολόκα παράγει μια πνευματική λάμψη που ονομάζεται *μπραματζιοτι* και που αποτελεί τον ύψιστο στόχο των ιμπερσοναλιστών.
3. Μέσα σε αυτό το απεριόριστο *μπραματζιοτι* υπάρχουν αμέτρητοι πνευματικοί πλανήτες, όπως υπάρχουν αμέτρητοι υλικοί πλανήτες μέσα στα όρια της ηλιακής ακτινοβολίας των υλικών συμπάντων. Αυτοί οι πνευματικοί πλανήτες εξουσιάζονται από πλήρεις επεκτάσεις του Κυρίου Κρίσνα και οι κάτοικοί τους είναι αιωνίως απελευθερωμένα ζωντανά όντα. Είναι όλοι τους τετράχειρες. Εκεί ο Κύριος είναι γνωστός ως Ναράγιανα και οι πλανήτες είναι γνωστοί ως Βαϊκούντα.
4. Μερικές φορές, ένα πνευματικό σύννεφο καταλαμβάνει μία γωνιά του πνευματικού ουρανού του *μπραματζιοτι* και το τμήμα που σκεπάζεται ονομάζεται *μαχατ-ταττβα*. Τα ύδατα ονομάζονται Ωκεανός της Αιτίας (*καρانا-τζαλα*).
5. Καθώς Αυτός κοιμάται μέσα στον Ωκεανό της Αιτίας, η αναπνοή Του γεννά αναρίθμητα σύμπαντα. Αυτά τα επιπλέοντα σύμπαντα σκορπίζονται σε όλον αυτόν τον Ωκεανό και παραμένουν όσο διαρκεί μία ανάσα του Μάχα-Βίσνου.
6. Σε κάθε μία συμπαντική σφαίρα, εισέρχεται και πάλι ο ίδιος Μάχα-Βίσνου ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου και ξαπλώνει εκεί στον Ωκεανό Γκάρμπα, πάνω στη φιδίσια ενσάρκωση Σέσα. Από τον αφαλό Του βλασταίνει ένας μίσχος λωτού και πάνω στον λωτό γεννιέται ο Μπράμα, ο κύριος του σύμπαντος. Ο Μπράμα δημιουργεί μέσα στο σύμπαν όλα τα ζωντανά όντα σε διαφορες μορφές, σύμφωνα με τις επιθυμίες τους.
7. Ο ήλιος βρίσκεται σχεδόν στο κέντρο του καθενός από τα σύμπαντα και μοιράζει άφθονο φως και θερμότητα από άκρη σε άκρη του σύμπαντος. Υπάρχουν εκατομμύρια και δισεκατομμύρια ήλιοι σε όλα τα εκατομμύρια και δισεκατομμύρια σύμπαντα μέσα στη *μαχατ-ταττβα*. Οι ήλιοι και τα φεγγάρια

είναι απαραίτητοι μέσα στα σύμπαντα, επειδή αυτά είναι από τη φύση τους σκοτεινά. Οι Βέδες μας δίνουν οδηγίες για να βγούμε από τα σκοτεινά σύμπαντα και να φτάσουμε στη λαμπερή ακτινοβολία, το *μπραματζιοτι*.

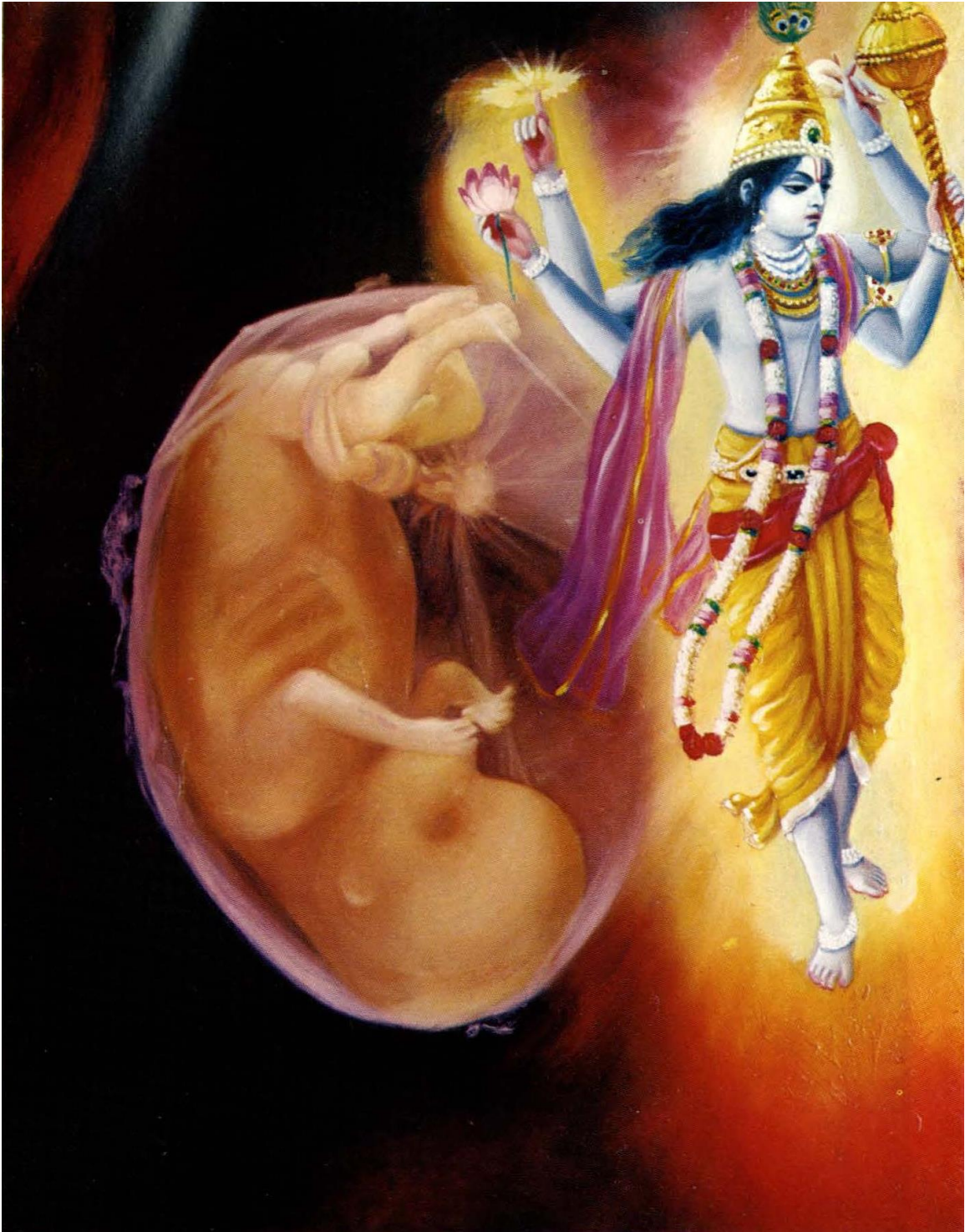
8. Το *μπραματζιοτι* οφείλεται στους φωτεινούς πλανήτες Βαϊκούντα, που δεν χρειάζονται ούτε ήλιο ούτε φεγγάρι ούτε ηλεκτρική ενέργεια.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* μας βοηθάει να φτάσουμε στον υπέρτατο πλανήτη, την Γκολόκα Βρινντάβανα. Η πόρτα είναι ανοιχτή για όλους. Η ανθρώπινη ζωή είναι φτιαγμένη για αυτόν τον συγκεκριμένο σκοπό, γιατί αυτός είναι η ύψιστη τελειότητα.

Η Αυτού Θεία Χάρη

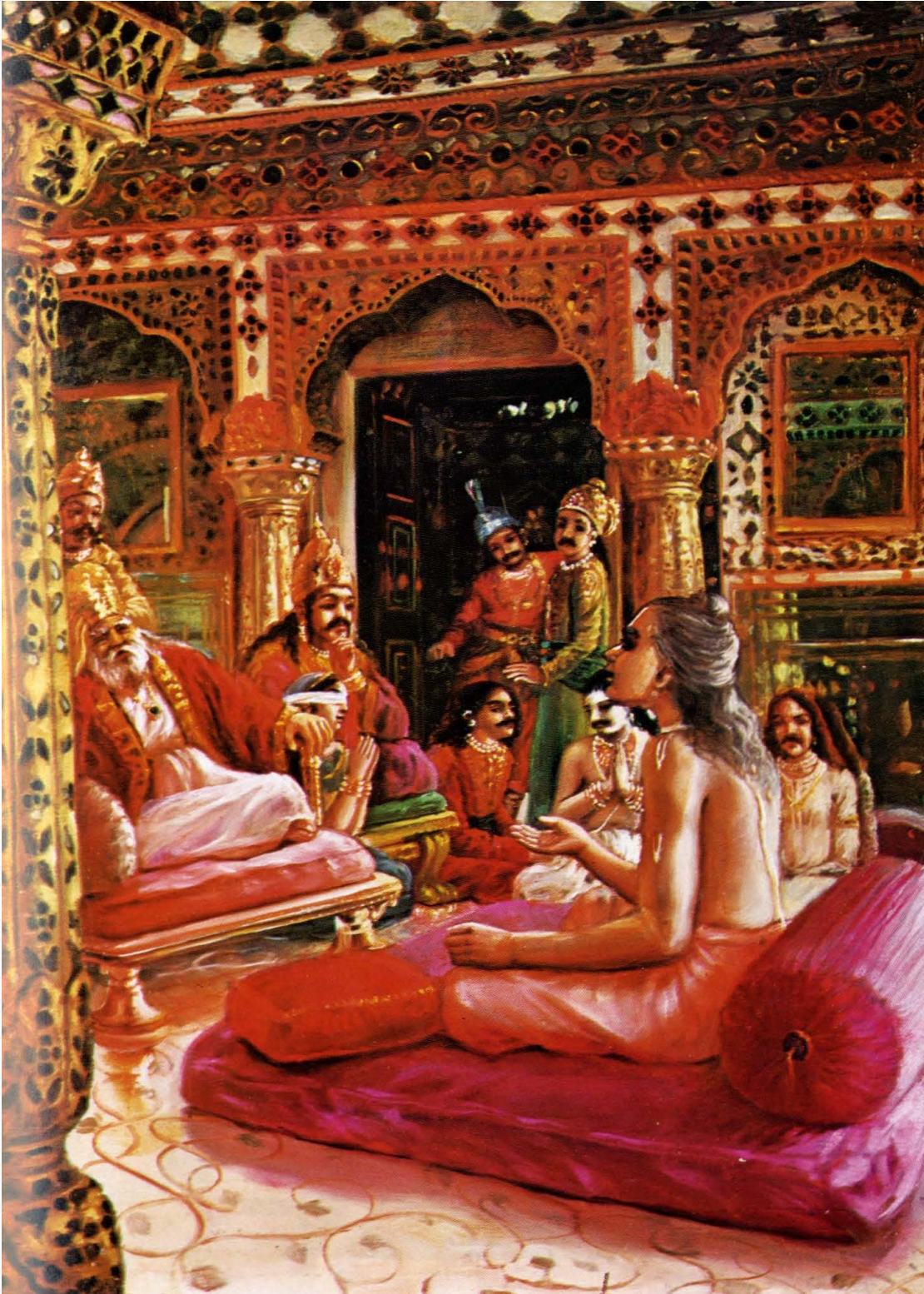
Α. Τσ. Μπακτιβεντάντα Σουάμι Πραμπουπάντα

Σκέπασε, λοιπόν, το έμβρυο από μέσα από το σώμα της Ουτταρά, για να σώσει τον Μαχαράζα Παρίκσιτ και να προστατέψει τους απογόνους του Μαχαράζα Κούρου. (σελ.

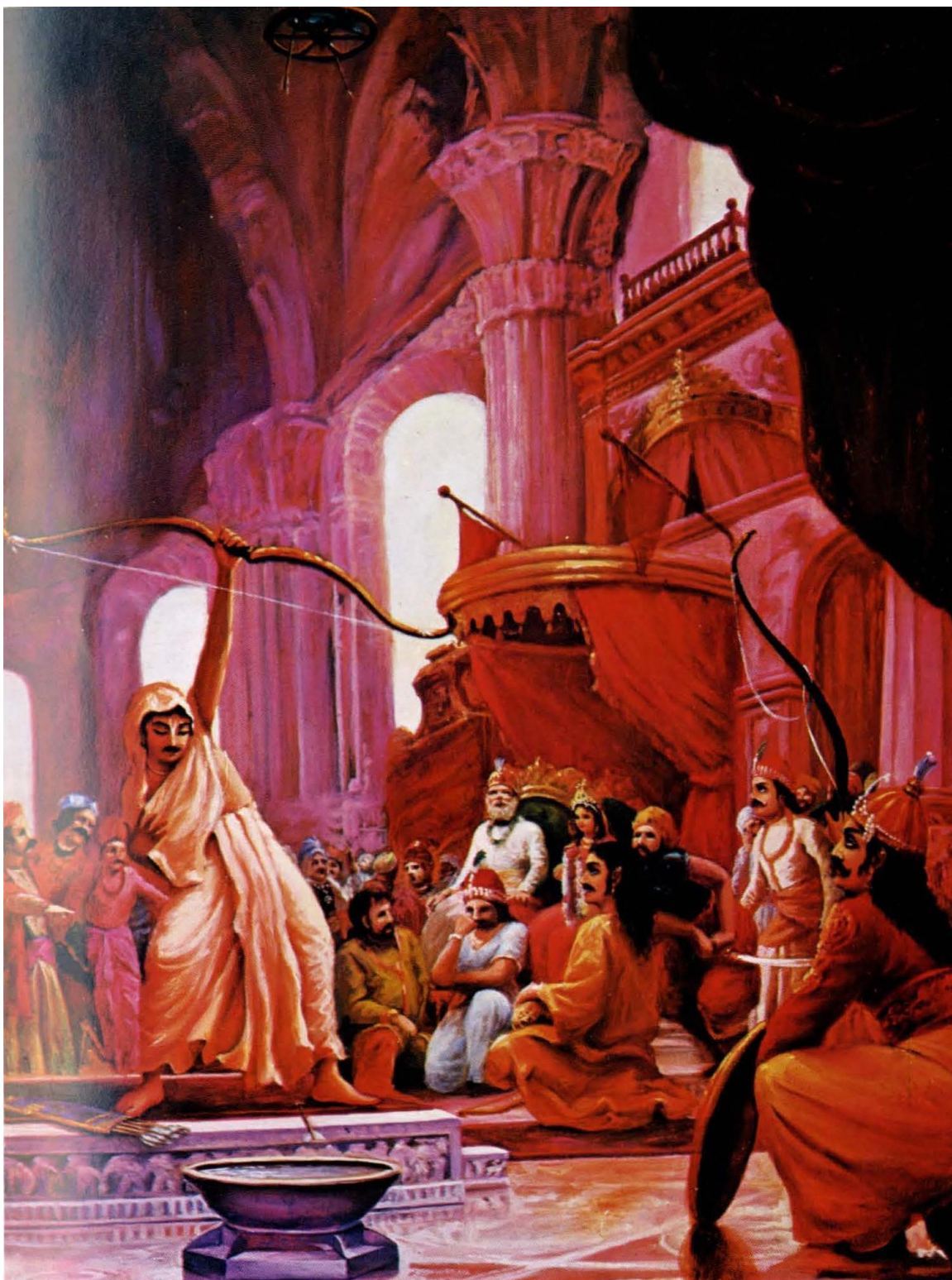
Η Βασίλισσα Κούντι απευθύνθηκε στον Κύριο Κρίσνα, καθώς Αυτός ξεκινούσε για το σπίτι Του. (σελ.

Ο μαχάτμα Βιντούρα περιγράφοντας την ιστορία του στη βασιλική οικογένεια. (σελ.

Ενθυμούμενος τον Κύριο Κρίσνα και τη στενή σχέση τους, ο Αρτζούνα κυριεύθηκε από συγκίνηση και αναπνέοντας βαριά άρχισε να μιλά. (σελ.

Χάρη στον Κρίσνα, ο Αρτζούνα μπόρεσε να τρυπήσει το ψάρι-στόχο και έτσι να κερδίσει το χέρι της Ντρώπαντι. (σελ.

Μόνο χάρη σε Αυτόν, μπόρεσε ο Μπίμα να σκοτώσει τον δαίμονα Τζαράσανντα. (σελ.

Ω Βασιλιά, θυμάμαι τα αστεία Του και τα λόγια Του, που ήταν ευχάριστα και στολισμένα με χαμόγελα. (σελ.

Η κατοικία του Κυρίου και οι πλανήτες Βαϊκούντα βρίσκονται πολύ μακριά από τα υλικά σύμπαντα. (σελ.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ξεκίνησε προς τον Βορρά, στον δρόμο που είχαν περπατήσει και οι πρόγονοί του. (σελ.

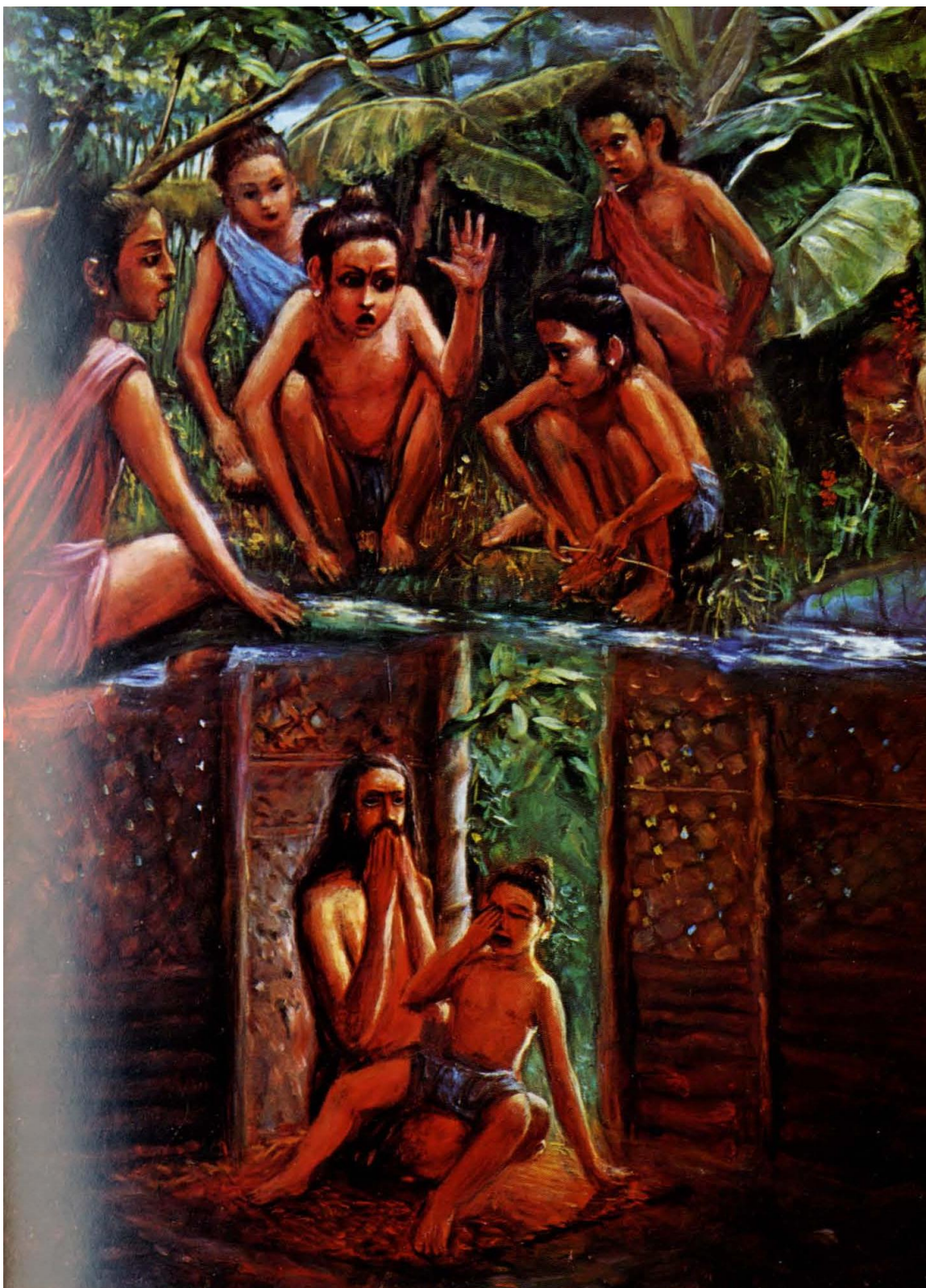
Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, επειδή ο Κάλι τον εκλιπάρησε, του έδωσε την άδεια να μένει σε μέρη που υπάρχουν τυχερά παιχνίδια, ποτό, πορνεία και σφαγεία ζώων. (σελ.

Όσοι λαχταρούν να επιτύχουν την ύψιστη τελειότητα στη ζωή, θα πρέπει να ακούν ταπεινά για τα θέματα που σχετίζονται με τα υπερβατικά έργα και τις ιδιότητες του Προσώπου της Θεότητας, που κάνει πράγματα θαυμαστά. (σελ.

Ο Βασιλιάς Παρίσις έβαλε γύρω από τον λαιμό του σοφού ένα νεκρό φίδι. (σελ.

Αφού άκουσε από τον γιο του ότι είχε καταραστεί τον Βασιλιά, ο σοφός αισθάνθηκε τύψεις για την αμαρτωλή πράξη του γιου του. (σελ.

Όλοι οι ημίθεοι των ανώτερων πλανητών επαίνεσαν την πράξη του Βασιλιά και με χαρά, έρραιναν συνεχώς τη Γη με λουλούδια. (σελ.

Πίνακας περιεχομένων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

11

Ο Ντριταράστρα αφήνει το σπίτι του

Ο Βιντούρα επιστρέφει στο σπίτι του
Η ύψιστη γνώση
Η υποδοχή του Βιντούρα
Η αγιοσύνη ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη
Η περασμένη ιστορία του Βιντούρα
Ο ευτυχισμένος Βασιλιάς Γιουντιστίρα
Η αδαής, υποκείμενη σε όρους ψυχή
Οι οδηγίες του Βιντούρα στον Ντριταράστρα
Η επίδραση του χρόνου
Η προειδοποίηση των γηρατειών
Το αδιατάραχτο άτομο
Ο πρώτης τάξεως άνθρωπος
Ο Ντριταράστρα αφήνει το σπίτι του
Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο ευσεβής Βασιλιάς
Η υπέρτατη θέληση
Απατηλή στοργή
Το ένα ζωντανό ον αποτελεί τροφή για το άλλο
Η αποστολή του Κυρίου Σρι Κρίσνα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

81

Η εξαφάνιση του Κυρίου Κρίσνα

Η αγωνία του Γιουντιστίρα
Παρατηρεί ανωμαλίες
Όλα διαταραγμένα
Ενδείξεις της εξαφάνισης του Κυρίου
Ο Κύριος πηγή των πάντων
Κακοί οιωνοί
Ο αποκαρδιωμένος Αρτζούνα
Οι εναγώνιες ερωτήσεις του Γιουντιστίρα
Η αναχώρηση του Κυρίου Σρι Κρίσνα γίνεται κατανοητή

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

123

Οι Πάννταβα αποσύρονται εγκαίρως

Αισθήματα αποχωρισμού του Αρτζούνα
Η παραδοχή της εξαφάνισης του Κυρίου
Σκέψεις για τον Σρι Κρίσνα
Πώς κατόρθωσε ο Αρτζούνα να κερδίσει την Ντρώπαντι
Πώς μπόρεσε ο Μπίμα να νικήσει τον Τζαράσαντα
Πώς σώθηκαν οι Πάννταβα από την οργή του Ντουρβάσα
Πώς ο Αρτζούνα απέκτησε διάφορα όπλα
Πώς πολέμησε στη μάχη του Κουρουκσέτρα
Ο νόμος του αγώνα για την ύπαρξη
Μία σύνοψη της *Μπαγκαβαντ-Γκιτα*
Απελευθέρωση δια της *Μπαγκαβαντ-Γκιτα*
Η έγκαιρη αποχώρηση των Πάννταβα
Το μυστήριο της εξαφάνισης του Κυρίου
Πώς η κοινωνία επηρεάζεται από τον Κάλι
Η ενθρόνιση του Μαχαράζα Παρίκσιτ
Η απελευθέρωση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

185

Πώς υποδέχθηκε ο Παρίκσιτ την εποχή του Κάλι

Η βασιλεία του Μαχαράζα Παρίκσιτ
Η παγκόσμια περιοδεία του
Η απόπειρά του να εξολοθρεύσει τον Κάλι
Η αποδοχή του Βασιλιά σε όλο τον κόσμο
Οι αρχές της προστασίας των αγελάδων
Η σφαγή των αγελάδων μεγάλη οπισθοχώρηση
Η εξαθλίωση της εποχής του Κάλι
Οι υπερβατικές ιδιότητες του Κυρίου Κρίσνα
Η εποχή του Κάλι ασυμβίβαστη με οτιδήποτε ευγενικό
Ο Κύριος Κρίσνα ελκυστικός ακόμη και για τη θεά της τύχης
Η μαγευτική Γη κατά τη διάρκεια της παρουσίας του Κυρίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

225

Τιμωρία και ανταμοιβή του Κάλι

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ συναντάει τον υποκριτή Κάλι
Ο ταύρος σύμβολο της θρησκείας

Αγελάδα, η πηγή των θρησκευτικών αρχών
Η σφαγή των αγελάδων αφήνει κατάπληκτο τον Μαχαράζα Παρίκσιτ
Η διαβεβαίωσή του για την προστασία των αγελάδων
Η καταδίκη της σφαγής των αγελάδων με κυβερνητική άδεια
Η αγελάδα είναι ένα αθώο και άκακο ζώο
Το καθήκον του κράτους έναντι των αθώων και έναντι των ενόχων
Η φιλοσοφία του αμαρτωλού
Η ασύλληπτη ενέργεια του Κυρίου
Οι στυλοβάτες και οι δολοφόνοι της θρησκευτικότητας
Ο θρήνος της Γης
Ενας ισχυρός βασιλιάς μπορεί να τακτοποιήσει τις επίγειες διαταραχές
Συνέπειες της ασεβούς διακυβέρνησης
Η ετυμηγορία της ευσεβούς διακυβέρνησης
Απομακρύνοντας τους αμαρτωλούς από τα καθαγιασμένα μέρη
Προσδιορισμένα σημεία αμαρτωλών πράξεων
Ιδανικοί ηγέτες για το κοινωνικό καλό
Διπλωματία στη μάχη κατά του κακού
Πνευματικά κινήματα και κρατική υποστήριξη

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ

273

Ενας μικρός μπραμανα καταριέται τον Μαχαράζα Παρίκσιτ

Η αποδοχή του πνευματικού δασκάλου
Αναχαιτίζοντας το κακό
Μία ειδική παραχώρηση για την εποχή του ξεπεσμού
Μία εφικτή θυσία την εποχή του Κάλι
Σρι Κρίσνα, ο απεριόριστος
Πρακτική σωτηρία
Η σημασία του απεριόριστου
Ο δοξασμένος Κύριος
Η τάξη της απάρνησης
Η ιστορία του Μαχαράζα Παρίκσιτ
Η έκσταση στο μπακτι-γιόγκα
Τα τυπικά της υποδοχής
Ο εξαγριωμένος βασιλιάς
Το ιδιαίτερο έλεος του Κυρίου
Ταξική κακεντρέχεια
Ο αλαζονικός μικρός μπραμανα
Αποδοκιμασία της κατάρας
Το αποτέλεσμα της καταστροφής της μοναρχίας

Η εμφάνιση του Σουκαντέβα Γκοσουάμι

Ο Βασιλιάς μετανοεί

Οι ποταμοί Γάγγης και Γιαμούνα

Η άφιξη μεγάλων σοφών και βασιλιάδων

Οι μπραμανα και οι κσατρια

Η ιδιαίτερη εύνοια του Κυρίου σε έναν αφοσιωμένο υπηρέτη

Εκτίμηση των έργων των Πάννταβα

Οι ιδιότητες των σοφών

Το καθήκον του ανθρώπου

Η εμφάνιση του Σουκαντέβα Γκοσουάμι

Η υποδοχή του Βασιλιά

Σουκαντέβα Γκοσουάμι, μία αυθεντία

Ερωτήσεις του Βασιλιά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

Ο Ντριταράστρα αφήνει το σπίτι του

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
βιντουρας τιρτα-γιατραγιαμ
μαϊτρεγιαντ ατμανο γκατιμ
γκιαβαγκαντ νταστιναπουραμ
ταγιαβαπτα-βιβιτσιταχ*

σουταχ ουβατσα: ο Σρι Σούτα Γκοσούάμι είπε - *βιντουραχ:* ο Βιντούρα - *τιρτα-γιατραγιαμ:* ενώ ταξίδευε σε διάφορους τόπους προσκυνήματος - *μαϊτρεγιατ:* από τον μεγάλο σοφό Μαϊτρέγια - *ατμαναχ:* του εαυτού - *γκατιμ:* προορισμός- *γκιατβα:* γνωρίζοντάς το - *αγκατ:* επέστρεψε - *χαστιναπουραμ:* η πόλη της Χαστινάπουρα- *ταγια:* με εκείνη τη γνώση - *αβαπτα:* έχοντας αποκτήσει αρκετά - *βιβιτσιταχ:* έχοντας τέλεια γνώση όλων όσων μπορούν να γνωσθούν.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσούάμι: Ενώ ταξίδευε για προσκύνημα σε άγια μέρη, ο Βιντούρα έλαβε από τον μεγάλο σοφό Μαϊτρέγια τη γνώση του προορισμού του εαυτού. Υστερα γύρισε στη Χαστινάπουρα, έχοντας γίνει τόσο καλός γνώστης αυτού του θέματος όσο το είχε θελήσει.

Βιντούρα: Μία από τις εξέχουσες μορφές στην ιστορία της *Μαχαμπατα*. Γιος του Βιασαντέβα και της υπηρέτριας της Αμμπικά, μητέρας του Μαχαράζα Πάνντου. Είναι η ενσάρκωση του Γιαμαράζα. Επειδή τον καταράστηκε ο σοφός Μανντούκα, επρόκειτο να γίνει *σουντρα*. Την ιστορία αυτή την αφηγούνται ως εξής: Μια φορά κι έναν καιρό, οι χωροφύλακες έπιασαν κάποιους κλέφτες που είχαν κρυφτεί στο ερημητήριο του σοφού Μανντούκα. Όπως γίνεται συνήθως, οι χωροφύλακες συνέλαβαν όλους τους κλέφτες και μαζί τους και τον σοφό Μανντούκα. Ο δικαστής καταδίκασε τον σοφό σε θάνατο με λογχισμό. Την ώρα που ήταν έτοιμοι να τον λογχίσουν, τα νέα έφτασαν στον βασιλιά, που σταμάτησε αμέσως την εκτέλεση, επειδή

ο Μανντούκα ήταν μεγάλος σοφός. Ο βασιλιάς ικέτεψε ο ίδιος τον σοφό να συγχωρέσει το λάθος των ανδρών του και ο σοφός πήγε αμέσως στον Γιαμαράζα, που ορίζει το πεπρωμένο των ζωντανών όντων. Ο Γιαμαράζα, όταν τον ρώτησε ο σοφός, απάντησε ότι όταν ο σοφός ήταν παιδί τρύπησε με ένα μυτερό άχυρο ένα μυρμήγκι και αυτός ήταν ο λόγος που κινδύνεψε. Ο σοφός σκέφτηκε ότι ήταν παράλογο από την πλευρά του Γιαμαράζα να τον τιμωρήσει για μια αθώα παιδική απερισκεψία κι έτσι τον καταράστηκε να γίνει *σουντρα*. Αυτή λοιπόν η ενσάρκωση του Γιαμαράζα ως *σουντρα* ήταν γνωστή ως Βιντούρα, ο *σουντρα* αδελφός του Ντριταράστρα και του Μαχαράζα Πάνντου. Όμως αυτός ο *σουντρα* γιος της δυναστείας των Κούρου είχε από τον Μπισμαντέβα την ίδια μεταχείριση που είχαν και οι υπόλοιποι ανηψιοί του και αργότερα ο Βιντούρα παντρεύτηκε ένα κορίτσι που είχε κι εκείνο γεννηθεί στη μήτρα μιας *σουντρα* από έναν *μπραμανα*. Αν και ο Βιντούρα δεν κληρονόμησε την περιουσία του πατέρα του (του αδελφού του Μπισμαντέβα), ο Ντριταράστρα, ο μεγαλύτερος αδελφός του Βιντούρα, τού παραχώρησε αρκετή από την κρατική περιουσία. Ο Βιντούρα ήταν πολύ προσκολλημένος στον μεγαλύτερο αδελφό του και πάντα προσπαθούσε να τον οδηγήσει στον σωστό δρόμο. Στην διάρκεια του αδελφοκτόνου πολέμου του Κουρουκσέτρα, ο Βιντούρα ικέτεψε επανειλημμένως τον μεγαλύτερο αδελφό του να αποδώσει δικαιοσύνη στους γιους του Πάνντου, αλλά στον Ντουριόντανα δεν άρεσε αυτή η παρέμβαση του θείου του και γι'αυτό πρόσβαλε ουσιαστικά τον Βιντούρα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να αφήσει ο Βιντούρα το σπίτι του, να φύγει για προσκύνημα και να δεχθεί τη διδασκαλία του Μαϊτρέγια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*γιαβαταχ κριταβαν πρασναν
κσαττα κωσαραβαγκραταχ
τζαταϊκα-μπακτιρ γκοβινντε
τεμπιας τσοπααραμα χα*

γιαβαταχ: όλες εκείνες - *κριταβαν*: έθεσε - *πρασναν*: ερωτήσεις - *κσαττα*: ένα όνομα του Βιντούρα - *κωσαραβα*: ένα όνομα του Μαϊτρέγια - *αγκραταχ*: η παρουσία του - *τζατα*: έχοντας ωριμάσει - *εκα*: ένα - *μπακτιχ*: υπερβατική υπηρεσία αγάπης - *γκοβινντε*: στον Κύριο Κρίσνα - *τεμπγιαχ*: όσον αφορά σε πρόσθετες ερωτήσεις - *τσα*: και - *ουπααραμα*: αποσύρθηκε από - *χα*: στο παρελθόν.

Αφού έκανε διάφορες ερωτήσεις και εδραιώθηκε στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου Κρίσνα, ο Βιντούρα σταμάτησε να κάνει ερωτήσεις στον σοφό Μαϊτρέγια.

Ο Βιντούρα σταμάτησε να κάνει ερωτήσεις στον σοφό Μαϊτρέγια όταν ο Ρίσι Μαϊτρέγια τον έπεισε ότι το *summum bonum* της ζωής είναι το να καταλήξει κανείς οριστικά στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου Σρι Κρίσνα, που είναι ο Γκοβίντα, δηλαδή αυτός που ικανοποιεί τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του από κάθε άποψη. Η υποκείμενη σε όρους ψυχή, δηλαδή το ζωντανό ον που βρίσκεται στην κατάσταση της υλικής ύπαρξης, αναζητεί την ευτυχία απασχολώντας τις αισθήσεις της σύμφωνα με τις μεθόδους του υλισμού, αυτό όμως δεν μπορεί να της δώσει ικανοποίηση. Αρχίζει τότε να ψάχνει για την Υπέρτατη Αλήθεια με τη θεωρητική μέθοδο της εμπειρικής φιλοσοφίας και με διανοητικά επιτεύγματα. Αν όμως δεν βρει τον έσχατο προορισμό, βυθίζεται και πάλι σε υλικές δραστηριότητες και ασχολείται με διάφορα φιλανθρωπικά και αλτρουιστικά έργα, που κανένα δεν μπορεί να της δώσει ικανοποίηση. Έτσι λοιπόν, ούτε η δράση που αποσκοπεί στην απόλαυση ούτε οι άνυδρες φιλοσοφικές θεωρίες είναι σε θέση να προσφέρουν ικανοποίηση στο ζωντανό ον, επειδή το ζωντανό ον είναι από τη φύση του αιώνιος υπηρέτης του Υπερτάτου Κυρίου Σρι Κρίσνα. Όλες οι βεδικές γραφές καθοδηγούν το ζωντανό ον προς αυτόν τον έσχατο στόχο. Η δήλωση αυτή επιβεβαιώνεται από την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (15.15).

Όπως ο Βιντούρα, έτσι και η ερευνητική ψυχή που είναι δέσμια της ύλης, πρέπει να πλησιάσει έναν γνήσιο πνευματικό δάσκαλο όπως ο Μαϊτρέγια και με έξυπνες ερωτήσεις να προσπαθήσει να γνωρίσει τα πάντα σχετικά με το *καρμα* (τη δράση που αποβλέπει στην απόλαυση), τη *γκιανα* (τη φιλοσοφική αναζήτηση της Υπέρτατης Αλήθειας) και το *γιογκα*, (τη συνδυαστική μέθοδο πνευματικής συνειδητοποίησης). Όποιος δεν έχει ειλικρινή επιθυμία να κάνει ερωτήσεις σε έναν πνευματικό δάσκαλο δεν χρειάζεται να δέχεται κάποιον πνευματικό δάσκαλο για επίδειξη και όποιος είναι ανίκανος να απασχολήσει τελικά τον μαθητή του στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου Σρι Κρίσνα δεν θα πρέπει να παριστάνει τον πνευματικό δάσκαλο, έστω και αν ορισμένοι τον θεωρούν τέτοιο. Ο Βιντούρα κατόρθωσε να πλησιάσει έναν πνευματικό δάσκαλο όπως ο Μαϊτρέγια και πέτυχε τον έσχατο στόχο της ζωής: *μπακτι* για τον Γκοβίντα. Έτσι δεν υπήρχε τίποτα επιπλέον να μάθει σχετικά με την πνευματική πρόοδο.

ΚΕΙΜΕΝΑ 3-4

ταμ μπανντουμ αγκαταμ ντριστβα

*νταρμα-πουτραχ σαχανουτζαχ
ντριταραστρο γιουγιουτσους τσα
σουταχ σαραντβαταχ πριτα*

*γκαννταρι ντρωπαντι μπραμαν
σουμπαντρα τσοτταρα κριπι
ανγιας τσα τζαμαγιαχ πανντορ
γκιαταγιαχ σασουταχ στριγιαχ*

ταμ: τον - μπανντουμ: συγγενή - αγκαταμ: έχοντας φτάσει εκεί - ντριστβα: βλέποντάς το - νταρμα-πουτραχ: ο Γιουντιστίρα - σαχα ανουτζαχ: μαζί με τους νεότερους αδελφούς του - ντριταραστραχ: ο Ντριταράστρα - γιουγιουτσουχ: ο Σατιάκι - τσα: και - σουταχ: ο Σαντζάγια - σαραντβαταχ: ο Κριπατσάρια - πριτα: η Κούντι - γκαννταρι: η Γκανντάρι - ντρωπαντι: η Ντρώπαντι - μπραχμαν: ω μπραμανα - σουμπαντρα: η Σουμπαντρά - τσα: και - ουτταρα: η Ουτταρά - κριπι: η Κρίπι - ανιαχ: άλλοι - τσα: και - τζαμαγιαχ: οι γυναίκες άλλων μελών της οικογένειας - πανντοχ: των Πάννταβα-γκιαταγιαχ: μέλη της οικογένειας- σασουταχ: μαζί με τους γιους τους- στριγιαχ: οι κυρίες.

Όταν είδαν τον Βιντούρα να επιστρέφει στο παλάτι, όλοι οι κάτοικοί του –ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, οι νεότεροι αδελφοί του, ο Ντριταράστρα, ο Σατιάκι, ο Σαντζάγια, ο Κριπατσάρια, η Κούντι, η Γκανντάρι, η Ντρώπαντι, η Σουμπαντρά, η Ουτταρά, η Κρίπι και πολλές άλλες σύζυγοι των Κώραβα, καθώς και άλλες γυναίκες και παιδιά- έτρεξαν όλοι σ’ αυτόν με μεγάλη χαρά. Έμοιαζε σαν να είχαν επανακτήσει τη συνείδησή τους ύστερα από πολύ καιρό.

Γκανντάρι: Η ιδανική αγνή κυρία της παγκόσμιας ιστορίας. Ήταν κόρη του Μαχαράζα Σουμπάλα, του Βασιλιά της Γκανντάρα (του σημερινού Καννταχάρ στην Καμπούλ), και κατά την παρθενική της περίοδο λάτρευε τον Κύριο Σίβα. Συνήθως ο Κύριος Σίβα λατρεύεται από τις παρθένες των Ινδουιστών για να τους δώσει έναν καλό σύζυγο. Η Γκανντάρι ικανοποίησε τον Κύριο Σίβα και με την ευλογία που της έδωσε να αποκτήσει εκατό γιους αρραβωνιάστηκε τον Ντριταράστρα, παρόλο που είχε μόνιμη τύφλωση. Όταν η Γκανντάρι ανακάλυψε ότι ο μελλοντικός σύζυγός της ήταν τυφλός, αποφάσισε με τη θέλησή της να τυφλωθεί κι εκείνη για να ακολουθήσει τον σύντροφο της ζωής της. Τύλιξε λοιπόν τα μάτια της με πολλά κομμάτια από λινό ύφασμα και με την καθοδήγηση του μεγαλύτερου αδελφού της, του Σακούνι, παντρεύτηκε τον Ντριταράστρα. Ήταν το πιο όμορφο κορίτσι του

καιρού της και εξίσου προικισμένη με όλες τις γυναικείες αρετές, πράγμα που την έκανε αγαπητή σε όλα τα μέλη της αυλής των Κώραβα. Αλλά παρ' όλες τις καλές της ιδιότητες, είχε και τα φυσικά ελαττώματα μιας γυναίκας και έδειξε ζηλοφθονία για την Κούντι όταν η τελευταία γέννησε αρσενικό παιδί. Και οι δύο βασίλισσες ήταν έγκυες, αλλά η Κούντι γέννησε πρώτη και έκανε αρσενικό παιδί. Η Γκαντάρι θύμωσε και έδωσε ένα χτύπημα στη δική της κοιλιά. Το αποτέλεσμα ήταν να γεννήσει ένα άμορφο σαρκώδες σώμα, αλλά επειδή υπηρετούσε με αφοσίωση τον Βιασαντέβα, ύστερα από οδηγίες του το άμορφο αυτό σώμα διαιρέθηκε σε εκατό κομμάτια και κάθε κομμάτι εξελίχθηκε βαθμιαία σε ένα αρσενικό παιδί. Έτσι η φιλοδοξία της να γίνει μητέρα εκατό γιων ικανοποιήθηκε και άρχισε να ανατρέφει όλα τα παιδιά της σύμφωνα με την υψηλή θέση της. Όταν γινόντουσαν οι δολοπλοκίες για τη μάχη του Κουρουκσέτρα, αυτή ήταν αντίθετη στην ιδέα να γίνει πόλεμος με τους Πάννταβα· μάλιστα έριξε στον άνδρα της, τον Ντριταράστρα, την ευθύνη γι' αυτόν τον αδελφοκτόνο πόλεμο. Ήθελε να χωριστεί το κράτος στα δύο, για τους γιους του Πάνντου και τους δικούς της. Όταν όλοι οι γιοι της σκοτώθηκαν στη μάχη του Κουρουκσέτρα στενοχωρήθηκε πάρα πολύ και ήθελε να καταραστεί τον Μπιμάσена και τον Γιουντιστίρα, την εμπόδισε όμως ο Βιασαντέβα. Οι θρήνοι της για τον θάνατο του Ντουριόντανα και του Ντουχάσана μπροστά στον Κύριο Κρίσνα ήταν σπαραξικάρδιοι και ο Κύριος την γαλήνεψε με υπερβαστικά μηνύματα. Ήταν το ίδιο θλιμμένη για τον θάνατο του Κάρνα και περιέγραψε στον Κύριο Κρίσνα τους θρήνους της γυναίκας του. Ο Σρίλα Βιασαντέβα την γαλήνεψε όταν της έδειξε τους νεκρούς της γιους, που είχαν προαχθεί στα ουράνια βασίλεια. Πέθανε μαζί με τον άντρα της στις ζούγκλες των Ιμαλαΐων, κοντά στο στόμιο του Γάγγη· κάρηκε όταν ένα δάσος πήρε φωτιά. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ετέλεσε τη νεκρώσιμη τελετή για τον θείο του και τη θεία του.

Πριτά: Κόρη του Μαχαράζα Σουράσена και αδελφή του Βασουντέβα, του πατέρα του Κυρίου Κρίσνα. Αργότερα υιοθετήθηκε από τον Μαχαράζα Κουντιμπότζα και γι' αυτό είναι γνωστή ως Κούντι. Είναι η ενσάρκωση της δύναμης για επιτυχία του Προσώπου της Θεότητας. Οι ουράνιοι ημίθεοι των ανώτερων πλανητών συνήθιζαν να επισκέπτονται το παλάτι του Βασιλιά Κουντιμπότζα και η Κούντι είχε αναλάβει την υποδοχή τους. Υπηρέτησε επίσης τον μεγάλο μυστικιστή σοφό Ντουρβάσα και επειδή αυτός έμεινε ευχαριστημένος από την πιστή υπηρεσία της, της έδωσε ένα *μαντρα* με το οποίο μπορούσε να καλέσει όποιον ημίθεο ήθελε. Κάποτε κάλεσε από περιέργεια τον θεό του ήλιου, που θέλησε να ζευγαρώσει μαζί της, αυτή όμως αρνήθηκε. Αλλά ο θεός του ήλιου την διαβεβαίωσε ότι θα έμενε απρόσβλητη από αλλοίωση της παρθενικότητάς της και έτσι δέχθηκε την πρότασή του. Το αποτέλεσμα αυτής της ένωσης ήταν να μείνει έγκυος και να γεννήσει τον

Κάρνα. Με τη χάρη του ήλιου έγινε και πάλι παρθένα, αλλά επειδή φοβόταν τους γονείς της εγκατέλειψε τον νεογέννητο Κάρνα. Μετά απ' αυτό, όταν διάλεξε η ίδια τον άντρα της, προτίμησε τον Πάνντου. Αργότερα ο Μαχαράζα Πάνντου θέλησε να αποτραβηχτεί από την οικογενειακή ζωή και να προσχωρήσει στην τάξη της απάρνησης. Η Κούντι αρνήθηκε να επιτρέψει στον άντρα της να δεχθεί αυτή τη ζωή, αλλά στο τέλος ο Μαχαράζα Πάνντου της έδωσε την άδεια να κάνει γιους καλώντας άλλα ταιριαστά πρόσωπα. Στην αρχή η Κούντι δεν συμφώνησε με αυτή την πρόταση, όταν όμως ο Πάνντου της έδωσε ζωντανά παραδείγματα, αυτή δέχθηκε. Έτσι, χάρη στο *μαντρα* που της είχε δώσει ο σοφός Ντουρβάσα, κάλεσε τον Νταρμαράζα και γεννήθηκε ο Γιουντιστίρα. Κάλεσε τον ημίθεο Βάγιου (τον αέρα) και έτσι γεννήθηκε ο Μπίμα. Κάλεσε τον Ίντρα, τον Βασιλιά του ουρανού, και έτσι γεννήθηκε ο Αρτζούνα. Τους άλλους δύο γιους, τον Νακούλα και τον Σαχαντέβα, τους έκανε ο ίδιος ο Πάνντου στην κοιλιά της Μάντρι. Αργότερα ο Μαχαράζα Πάνντου πέθανε σε πρώιμη ηλικία και η Κούντι στενοχωρήθηκε τόσο πολύ που λιποθύμησε. Οι δύο γυναίκες του ίδιου άντρα, η Κούντι και η Μάντρι, αποφάσισαν να ζήσει η Κούντι για να μεγαλώσει τα πέντε μικρά παιδιά, τους Πάννταβα, και να αποδεχθεί η Μάντρι τις τελετουργίες *σατι*, πεθαίνοντας με τη θέλησή της μαζί με τον άντρα της. Η συμφωνία αυτή είχε την έγκριση μεγάλων σοφών, όπως του Σατασρίνγκα και άλλων παρευρισκομένων.

Αργότερα, όταν οι Πάννταβα εξορίστηκαν από το βασίλειο εξαιτίας των δολοπλοκιών του Ντουριόντανα, η Κούντι ακολούθησε τους γιους της και αντιμετώπισε και η ίδια κάθε λογής δυσκολίες. Στη διάρκεια της ζωής της στο δάσος, ένας θηλυκός δαίμονας, η Χιντίμπα, ήθελε τον Μπίμα για άντρα της. Ο Μπίμα αρνήθηκε, αλλά όταν το κορίτσι πλησίασε την Κούντι και τον Γιουντιστίρα, πρόσταξαν τον Μπίμα να δεχθεί την πρότασή της και να της χαρίσει έναν γιο. Το αποτέλεσμα αυτού του συνδυασμού ήταν ο Γκατοτκάτσα, που πολέμησε πολύ γενναία μαζί με τον πατέρα του εναντίον των Κώραβα. Όσο ήταν στο δάσος έζησαν μαζί με την οικογένεια ενός *μπραμανα*, που είχε προβλήματα εξαιτίας ενός δαίμονα με το όνομα Μπακάσουρα. Η Κούντι πρόσταξε τον Μπίμα να σκοτώσει τον Μπακάσουρα για να απαλλάξει την οικογένεια του *μπραμανα* από τα προβλήματα που τους δημιουργούσε. Συμβούλεψε τον Γιουντιστίρα να ξεκινήσει για το Παντσάλα ντέσα. Εκεί ήταν που ο Αρτζούνα κέρδισε την Ντρώπαντι, αλλά με εντολή της Κούντι και οι πέντε αδελφοί έγιναν εξίσου σύζυγοι της Παντσάλι, δηλαδή της Ντρώπαντι. Η Ντρώπαντι παντρεύτηκε τους πέντε Πάννταβα παρουσία του Βιασαντέβα. Η Κούντι ντέβι δεν ξέχασε ποτέ το πρώτο της παιδί, τον Κάρνα, και μετά τον θάνατό του στη μάχη του Κουρουκσέτρα θρήνησε και ομολόγησε μπροστά στους άλλους της γιους ότι ο Κάρνα ήταν ο μεγαλύτερος γιος της, που τον είχε γεννήσει πριν παντρευτεί τον Μαχαράζα Πάνντου. Οι

προσευχές της προς τον Κύριο μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα, όταν ο Κύριος Κρίσνα έφευγε για το σπίτι Του, έχουν ερμηνευθεί εξαισία. Αργότερα πήγε στο δάσος μαζί με την Γκαντάρι για αυστηρή μετάνοια. Έτρωγε κάθε τριάντα μέρες. Τελικά βυθίστηκε σε βαθύ διαλογισμό και αργότερα έγινε στάχτη όταν το δάσος πήρε φωτιά.

Ντρώπαντι: Η πιο αγνή κόρη του Μαχαράζα Ντρούπαντα και εν μέρει ενσάρκωση της θεάς Σάτσι, της συζύγου του Ίντρα. Ο Μαχαράζα Ντρούπαντα ετέλεσε μια μεγάλη θυσία υπό την εποπτεία του σοφού Γιάτζα. Με την πρώτη προσφορά του γεννήθηκε ο Ντρισταντιούμνα και με τη δεύτερη η Ντρώπαντι. Είναι, λοιπόν, αδελφή του Ντρισταντιούμνα, ονομάζεται δε και Παντσάλι. Οι πέντε Πάννταβα την νυμφεύθηκαν ως κοινή τους σύζυγο και έκαναν μαζί της ο καθένας από έναν γιο. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα έκανε τον Πρατιμπίτ, ο Μπιμάσενα τον Σουτασόμα, ο Αρτζούνα τον Σρουτακίρτι, ο Νακούλα τον Σατανικά και ο Σαχαντέβα τον Σρουτακάρμα. Περιγράφεται ως πανέμορφη γυναίκα, ίση σε ομορφιά με την πεθερά της, την Κούντι. Κατά τη γέννησή της, εμφανίσθηκε στον ουρανό μήνυμα ότι θα πρέπει να ονομάζεται Κρίσνα. Το ίδιο μήνυμα πληροφορούσε ότι γεννήθηκε για να σκοτώσει πολλούς *κσατρία*. Χάρη στις ευλογίες του Σάνκαρα, απέκτησε πέντε συζύγους, εξίσου άξιους. Όταν προτίμησε να διαλέξει τον σύζυγό της η ίδια, προσκλήθηκαν πρίγκηπες και βασιλείς από όλες τις χώρες του κόσμου. Παντρεύτηκε τους Πάννταβα κατά τη διάρκεια της εξορίας τους στο δάσος, όταν όμως επέστρεψαν στο σπίτι τους, ο Μαχαράζα Ντρούπαντα τούς έδωσε τεράστια πλούτη ως προίκα. Την έκαναν ευπρόσδεκτη όλες οι νύφες του Ντρίταράστρα. Όταν την έπαιξαν και την έχασαν σε ένα τυχερό παιχνίδι, σύρθηκε δια της βίας στη μεγάλη αίθουσα συγκεντρώσεων και ο Ντουχσάσана αποπειράθηκε να την δει γυμνή, παρόλο που ήταν παρόντα ηλικιωμένα άτομα, όπως ο Μπίσμα και ο Ντρόνα. Ήταν μεγάλη αφοσιωμένη υπηρέτρια του Κυρίου Κρίσνα και χάρη στις προσευχές της, ο Ίδιος ο Κύριος έγινε ένα ατελείωτο ύφασμα για να την σώσει από την προσβολή. Ένας δαίμονας με το όνομα Τζατάσουρα την απήγαγε, αλλά ο δεύτερος άντρας της, ο Μπιμάσενα, σκότωσε τον δαίμονα και την έσωσε. Με τη χάρη του Κυρίου Κρίσνα, έσωσε τους Πάννταβα από την κατάρρα του Μαχάρσι Ντουρβάσα. Όταν οι Πάννταβα ζούσαν ινκόγκνιτο στο παλάτι του Βιράτα, ο Κίτσκα γοητεύθηκε από την απaráμιλλη ομορφιά της, αλλά ύστερα από συνεννόηση με τον Μπίμα ο δαίμονας σκοτώθηκε και έτσι σώθηκε. Πόνεσε πολύ όταν οι πέντε γιοι της σκοτώθηκαν από τον Ασβαττάμα. Στο τελευταίο στάδιο, συνόδεψε τον άνδρα της Γιουντιστίρα και άλλους και καθ'οδόν έπεσε. Η αιτία της πτώσης της εξηγήθηκε από τον Γιουντιστίρα, όταν όμως ο Γιουντιστίρα έφτασε στον ουράνιο πλανήτη, είδε την Ντρώπαντι να είναι εκεί εκθαμβωτικά παρούσα ως θεά της τύχης.

Σουμπαντρά: Κόρη του Βασουντέβα και αδελφή του Κυρίου Σρι Κρίсна. Δεν ήταν μόνο πολύ αγαπημένη κόρη του Βασουντέβα, αλλά και πολύ αγαπημένη αδελφή του Κρίсна και του Μπαλαντέβα. Οι δύο αδελφοί με την αδελφή τους απεικονίστηκαν στον περίφημο ναό Τζαγκαννάτα στο Πούρι και αυτόν τον ναό τον επισκέπτονται ακόμη καθημερινά χιλιάδες προσκυνητές. Αυτός ο ναός είναι εις μνήμην της επίσκεψης του Κυρίου στο Κουρουκσέτρα κατά τη διάρκεια μιας ηλιακής έκλειψης και της συνάντησής Του με τους κατοίκους της Βρινντάβανα που ακολούθησε. Η συνάντηση της Ράντα με τον Κρίсна στη διάρκεια εκείνης της περιστασης είναι μία πολύ θλιμμένη ιστορία και ο Κύριος Σρι Τσετάνια, αισθανόμενος την έκσταση της Ρανταράνι, έλειωνε πάντα από λαχτάρα για τον Κύριο Κρίсна στο Τζαγκαννάτα Πούρι. Όσο ο Αρτζούνα ήταν στην Ντβάρακα, ήθελε για βασίλισσά του τη Σουμπαντρά και εξέφρασε την επιθυμία του στον Κύριο Κρίсна. Ο Σρι Κρίсна γνώριζε ότι ο μεγαλύτερος αδελφός Του, ο Κύριος Μπαλαντέβα, κανόνιζε να την δώσει αλλού και αφού δεν τολμούσε να εναντιωθεί στο προξενιό του Μπαλαντέβα, συμβούλεψε τον Αρτζούνα να απαγάγει τη Σουμπαντρά. Έτσι, όταν όλοι μαζί ήταν σε ταξίδι αναψυχής στον λόφο Ραϊβάτα, ο Αρτζούνα κατάφερε να απαγάγει τη Σουμπαντρά, σύμφωνα με το σχέδιο του Σρι Κρίсна. Ο Σρι Μπαλαντέβα εξαγριώθηκε με τον Αρτζούνα και ήθελε να τον σκοτώσει, αλλά ο Κύριος Κρίсна εκλιπάρησε τον αδελφό Του να συγχωρήσει τον Αρτζούνα. Μετά από αυτό, η Σουμπαντρά παντρεύτηκε τον Αρτζούνα κανονικά και γέννησε τον Αμπιμάνιου. Κατά τον πρόωρο θάνατο του Αμπιμάνιου, η Σουμπαντρά ένιωσε πολύ πληγωμένη, αλλά με τη γέννηση του Παρίκσιτ, παρηγορήθηκε και ήταν ευτυχισμένη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*πρατιουτζαγκμουχ πραχαρσενα
πραναμ τανβα ιβαγκαταμ
αμπισανγκαμια βιντιβατ
παρισβανγκαμπιβανταναϊχ*

πρατι: προς - *ουτζαγκμουχ*: πήγαν - *πραχαρσενα*: με μεγάλη χαρά - *πραναμ*: η ζωή - *τανβαχ*: του σώματος - *ιβα*: σαν - *αγκαταμ*: επέστρεψε - *αμπισανγκαμια*: πλησίασαν - *βιντιβατ*: κατάλληλα - *παρισβανγκα*: αγκαλιάζοντας - *αμπιβανταναϊχ*: με υποκλίσεις.

Τον πλησίασαν όλοι με μεγάλη χαρά, λες και η ζωή είχε επιστρέψει στα σώματά τους. Αντάλλαξαν υποκλίσεις και τον καλωσόρισαν με αγκαλιές.

Κατά την απουσία συνείδησης, τα μέλη του σώματος παραμένουν αδρανή. Αλλά όταν η συνείδηση επιστρέφει, τα μέλη του σώματος και οι αισθήσεις δραστηριοποιούνται και η ίδια η ύπαρξη γίνεται απολαυστική. Ο Βιντούρα ήταν τόσο αγαπητός στα μέλη της οικογένειας των Κώραβα, ώστε η μακρά απουσία του από το ανάκτορο ισοδυναμούσε με αδράνεια. Όλοι τους αισθανόντουσαν έντονα τον αποχωρισμό από τον Βιντούρα και γι' αυτό η επιστροφή του έδωσε τόση χαρά σε όλους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*μουμουτσουνχ πρεμα-μπασπωγκαμ
βιραχωτκαντια-καταραχ
ρατζα ταμ αρχαγιαμ τσακρε
κριτασανα-παριγκραχαμ*

μουμουτσουνχ: ξεπρόβαλαν, εμφανίστηκαν - *πρεμα*: στοργικοί - *μπασπωγκαμ*: δάκρυα συγκίνησης - *βιραχα*: τον αποχωρισμό - *ωτκαντια*: ανησυχία - *καταραχ*: θλιμμένοι - *ρατζα*: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα - *ταμ*: στον οποίο (τον Βιντούρα) - *αρχαγιαμ τσακρε*: προσέφερε - *κριτα*: απόδοση - *ασανα*: καθίσματα - *παριγκραχαμ*: τακτοποίηση.

Εξαιτίας της ανησυχίας τους γι' αυτόν και του παρατεταμένου χωρισμού, έκλαιγαν όλοι τους από αγάπη. Ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα φρόντισε να καθίσουν και να τους περιποιηθούν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*ταμ μπουκταβανταμ βισρανταμ
ασιναμ σουκαμ ασανε
πρασραγιαβανατο ρατζα
πραχα τεσαμ τσαμ σρινβαταμ*

ταμ: αυτόν (τον Βιντούρα) - *μπουκταβανταμ*: αφού τον τάισαν πλουσιοπάροχα - *βισρανταμ*: και αφού ξεκουράστηκε - *ασιναμ*: κάθισε - *σουκαμ ασανε*: σε αναπαυτικό κάθισμα - *πρασραγια βαναταχ*: από τη φύση του πολύ ευγενικός και πράος - *ρατζα*: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα - *πραχα*: άρχισε να μιλά - *τεσαμ τσα*: και από αυτούς - *σρινβαταμ*: να ακούγεται.

Αφού έφαγε πλουσιοπάροχα και ξεκουράστηκε αρκετά, κάθισε αναπαυτικά και ο Βασιλιάς άρχισε να του μιλά, ενώ όλοι οι παρόντες άκουγαν.

Ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα είχε πείρα στην υποδοχή προσώπων, ακόμη και όταν επρόκειτο για μέλη της οικογένειάς του. Τον Βιντούρα τον υποδέχθηκαν καλά όλα τα μέλη της οικογένειας με υποκλίσεις και εναγκαλισμούς. Μετά από αυτά, έκανε μπάνιο, έφαγε πλουσιοπάροχα και αναπαύθηκε αρκετά. Μετά την ανάπαυσή του, του πρόσφεραν ένα άνετο κάθισμα και ο Βασιλιάς άρχισε να μιλά για όλα όσα είχαν συμβεί και σε σχέση με την οικογένειά τους και γενικότερα. Αυτός είναι ο σωστός τρόπος υποδοχής ενός αγαπημένου φίλου ή ακόμη και ενός εχθρού. Σύμφωνα με τους ηθικούς κώδικες της Ινδίας, ακόμη και έναν εχθρό που επισκέφτεται το σπίτι σου θα πρέπει να τον υποδεχθείς τόσο καλά, ώστε να μην νιώσει κανέναν φόβο. Ο εχθρός φοβάται πάντα τον εχθρό του, αλλά αυτό δεν θα πρέπει να συμβαίνει όταν τον υποδέχεσαι στο σπίτι σου. Αυτό σημαίνει ότι όταν υποδεχόμαστε κάποιον στο σπίτι μας, θα πρέπει να του φερόμαστε σαν να ήταν συγγενής. Αυτό, λοιπόν, ίσχυε πολύ περισσότερο στην περίπτωση του Βιντούρα, που ήθελε το καλό όλων των μελών της οικογένειας. Έτσι ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα άρχισε να μιλά παρουσία όλων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*γιουντιστιρα ουβατσα
απι σμαρατα νο γιουσματ-
πακσα-τσαγια-σαμεντιταν
βιπαντ-γκαναντ βισαγκνιαντερ
μοτσιτα γιατ σαματρικαχ*

γιουντιστιρα ουβατσα: είπε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα - *απι:* μήπως - *σμαρατα:* θυμάσαι - *ναχ:* εμάς - *γιουσματ:* από εσένα - *πακσα:* πήρες το μέρος μας όπως ένα πουλί με τις φτερούγες του - *τσαγια:* προστασία - *σαμεντιταν:* εμείς που εσύ μας μεγάλωσες - *βιπατ-γκαναντ:* από διάφορα είδη συμφορών - *βισα:* με τη χορήγηση δηλητηρίου - *αγκνι-αντεχ:* βάζοντας φωτιά - *μοτσιταχ:* ελευθέρωσες - *γιατ:* αυτό που έκανες - *σα:* μαζί με - *ματρικαχ:* τη μητέρα μας.

Είπε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα: Θείε μου, θυμάσαι που πάντα μας προστάτευες εμάς και τη μητέρα μας από όλων των ειδών τις συμφορές; Η μεροληψία σου, όπως οι φτερούγες ενός πουλιού, μας έσωσε από δηλητηρίαση και εμπρησμό.

Λόγω του πρώιμου θανάτου του Πάνντου, τα ανήλικα παιδιά του και η χήρα του ήταν αντικείμενα ξεχωριστής φροντίδας όλων των ηλικιωμένων μελών της οικογένειας και ιδιαίτερα του Μπισμαντέβα και του Μαχάτμα Βιντούρα. Ο Βιντούρα μεροληπούσε υπέρ των Πάννταβα λιγότερο ή περισσότερο, εξαιτίας της πολιτικής τους θέσης. Μολονότι ο Ντριταράστρα έδειχνε την ίδια φροντίδα για τα ανήλικα παιδιά του Μαχαράζα Πάνντου, ήταν ένας από εκείνους που μηχανορραφούσαν για να απαλλαγούν από τους απογόνους του Πάνντου και ανέτρεφε του δικούς του γιους για να τους αντικαταστήσουν και να κυβερνήσουν εκείνοι το βασίλειο. Ο Μαχάτμα Βιντούρα ήταν σε θέση να αντιληφθεί αυτή τη δολοπλοκία του Ντριταράστρα και της παρέας του και, επομένως, παρόλο που υπηρετούσε πιστά τον μεγαλύτερο αδελφό του, τον Ντριταράστρα, δεν συμφωνούσε με την πολιτική του φιλοδοξία προς όφελος των δικών του γιων. Γι' αυτό, φρόντιζε ιδιαίτερα για την προστασία των Πάννταβα και της χήρας μητέρας τους. Ήταν, λοιπόν, κατά κάποιο τρόπο, μεροληπτικός με τους Πάννταβα και τους έδειχνε μια προτίμηση σε σχέση με τους γιους του Ντριταράστρα, παρόλο που έβλεπε και τους μεν και τους δε με την ίδια στοργή. Ήταν εξίσου στοργικός με όλους τους ανηψιούς του, αλλά μάλωνε συνεχώς τον Ντουριόντανα για τις δολοπλοκίες του σε βάρος των εξαδέλφων του και επιτιμούσε διαρκώς τον μεγαλύτερο αδελφό του επειδή ενθάρρυνε τη φιλοδοξία των γιων του. Συγχρόνως, επαγρυπνούσε πάντα για να προσφέρει ιδιαίτερη προστασία στους Πάννταβα. Όλες αυτές οι δραστηριότητες του Βιντούρα στα πλαίσια της πολιτικής των ανακτόρων έκαναν πολύ γνωστή τη μεροληψία του υπέρ των Πάννταβα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα αναφέρθηκε στην προγενέστερη ιστορία του Βιντούρα, πριν από την αναχώρησή του για το μακροχρόνιο ταξίδι του για προσκύνημα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα του θύμιζε ότι ήταν εξίσου καλός και μεροληπτικός με τους ενήλικες πλέον ανηψιούς του, ακόμη και μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα, αυτή τη μεγάλη οικογενειακή συμφορά.

Πριν από τη μάχη του Κουρουκσέτρα, η πολιτική του Ντριταράστρα ήταν η ειρηνική καταστροφή των ανηψιών του και γι' αυτό διέταξε τον Πουρότσανα να χτίσει ένα σπίτι στο Βαρανάτα και όταν το σπίτι χτίστηκε, ο Ντριταράστρα θέλησε να ζήσει εκεί για κάποιο διάστημα η οικογένεια του αδελφού του. Καθώς οι Πάννταβα πήγαιναν εκεί παρουσία όλων των μελών της βασιλικής οικογένειας, ο Βιντούρα πληροφόρησε με διακριτικό τρόπο τους Πάννταβα σχετικά με τα μελλοντικά σχέδια του Ντριταράστρα. Αυτό το περιστατικό αναφέρεται συγκεκριμένα στη *Μαχαπαράτα (Αντι-παρβα 114)*. Έκανε εμμέσως τον εξής υπαινιγμό: "Ένα όπλο όχι φτιαγμένο από ατσάλι ή κάποιο άλλο υλικό μπορεί να είναι άκρως αιχμηρό για να σκοτώσει κάποιον εχθρό και όποιος το γνωρίζει αυτό δεν σκοτώνεται ποτέ". Δηλαδή,

υπαινίχθηκε ότι η παράταξη των Πάννταβα είχε οδηγηθεί στο Βαρανάτα για να σκοτωθεί και με αυτόν τον τρόπο προειδοποίησε τον Γιουντιστίρα να είναι πολύ προσεκτικός στο νέο τόπο διαμονής τους. Επεσήμανε επίσης ότι η φωτιά δεν μπορεί να εξαφανίσει την ψυχή, μπορεί όμως να καταστρέψει το υλικό σώμα. Αλλά όποιος προστατεύει την ψυχή, μπορεί να ζήσει. Η Κούντι δεν μπορούσε να παρακολουθήσει τόσο έμμεσες συζητήσεις ανάμεσα στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα και τον Βιντούρα και έτσι, όταν ρώτησε τον γιο της σχετικά με τον λόγο της συζήτησης, ο Γιουντιστίρα απάντησε ότι από τις συνομιλίες με τον Βιντούρα καταλάβαινε κανείς ότι γινόταν υπαινιγμός για φωτιά στο σπίτι που θα έμεναν. Αργότερα, ο Βιντούρα ήρθε στους Πάννταβα μεταμφιεσμένος και τους πληροφόρησε ότι ο επιστάτης του σπιτιού επρόκειτο να βάλει φωτιά στο σπίτι τη δέκατη τέταρτη νύχτα της ελάττωσης της σελήνης. Ήταν μία μηχανορραφία του Ντριταράστρα, ώστε όλοι οι Πάννταβα να σκοτωθούν μαζί με τη μητέρα τους. Χάρη στην προειδοποίηση του Βιντούρα, οι Πάννταβα δραπετεύσαν μέσα από μία υπόγεια σήραγγα, έτσι ώστε η απόδρασή τους ήταν άγνωστη στον Ντριταράστρα· μάλιστα, μετά τον εμπρησμό, οι Κώραβα ήταν τόσο βέβαιοι για τον θάνατο των Πάννταβα, ώστε ο Ντριταράστρα έκανε τις τελευταίες ιεροτελεστίες του θανάτου των Πάννταβα με μεγάλη χαρά. Κατά την περίοδο του πένθους για τους Πάννταβα, όλα τα άλλα μέλη της βασιλικής οικογένειας ήταν κυριευμένα από θλίψη, αλλά όχι και ο Βιντούρα, επειδή γνώριζε ότι οι Πάννταβα ήταν κάπου ζωντανοί. Υπήρχαν τόσο πολλές περιπτώσεις συμφορών και σε όλες ανεξαιρέτως ο Βιντούρα προστάτευσε τους Πάννταβα από τη μια, ενώ από την άλλη προσπαθούσε να συγκρατήσει τον αδελφό του, τον Ντριταράστρα, από αυτή την πολιτική των ραδιουργιών. Ήταν, επομένως, πάντα μεροληπτικός με τους Πάννταβα, όπως ακριβώς ένα πουλί προστατεύει τα αυγά του με τις φτερούγες του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*καγια βριπτια βαρτιταμ βασ
τσαραντμπιχ κοιτι-μαννταλαμ
τιρταμι κσετρα-μουκιανι
σεβιτανιχα μπουταλε*

καγια: με τι - *βριπτια*: μέσα - *βαρτιταμ*: συντηρούσες - *βαχ*: τον εαυτό σου - *τσαραντμπιχ*: ενώ ταξίδευες - *κοιτι-μαννταλαμ*: στην επιφάνεια της γης - *τιρταμι*: τόποι προσκυνήματος - *κσετρα-μουκιανι*: τα κύρια άγια μέρη - *σεβιταμι*: υπηρετήσεις - *ιχα*: σε αυτόν τον κόσμο - *μπουταλε*: σε αυτόν τον πλανήτη.

**Ενώ ταξίδευες στην επιφάνεια της γης, πώς συντηρούσες τον εαυτό σου;
Ποιους άγιους τόπους και ποια μέρη προσκυνήματος υπηρέτησες;**

Ο Βιντούρα έφυγε από το παλάτι για να αποσυνδεθεί από τις οικογενειακές υποθέσεις και ιδιαίτερα τις πολιτικές ίντριγκες. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ουσιαστικά προσεβλήθη από τον χαρακτηρισμό «γιος μιας *σουντρανι*» που του προσήψε ο Ντουριόντανα, παρόλο που δεν ήταν αταίριαστο να μιλά κανείς ελεύθερα για τη γιαγιά του. Η μητέρα του Βιντούρα, μολονότι *σουντρανι*, ήταν γιαγιά του Ντουριόντανα και πότε-πότε επιτρέπονται αστεία μεταξύ της γιαγιάς και των εγγονών. Αλλά επειδή η παρατήρηση ήταν γεγονός, ήταν δυσάρεστη για τον Βιντούρα και την δέχθηκε ως άμεση προσβολή. Αποφάσισε, λοιπόν, να αφήσει το πατρικό του σπίτι και να προετοιμαστεί για την τάξη της απάρνησης. Αυτό το προπαρασκευαστικό στάδιο ονομάζεται *βαναπραστα-ασραμα*, δηλαδή ζωή αποτραβηγμένη, με σκοπό την επίσκεψη των άγιων τόπων του προσώπου της γης. Στους άγιους τόπους της Ινδίας, όπως η Βριντάβανα, το Χάρντβαρ, το Τζαγκαννάτα Πούρι και η Πραγιάγκα, υπάρχουν πολλοί αφοσιωμένοι υπηρέτες και υπάρχουν ακόμα δωρεάν σπίτια με διατροφή για πρόσωπα που επιθυμούν να προοδεύσουν πνευματικά. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν περίεργος να μάθει αν ο Βιντούρα συντηρούσε τον εαυτό του από το έλεος αυτών των σπιτιών που προσφέρουν δωρεάν τροφή (των *τσατρα*).

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*μπαβαντ-βιντα μπαγκαβατας
τιρτα-μπουταχ σβαγιαμ βιμπο
τιρτι-κουρβαντι τιρτανι
σβανταχ-στενα γκανταμπριτα*

μπαβατ: ο εαυτός σου - *βινταχ*: όπως - *μπαγκαβαταχ*: οι αφοσιωμένοι υπηρέτες - *τιρτα*: οι άγιοι τόποι προσκυνήματος - *μπουτα*: μετατρέπονται - *σβαγιαμ*: προσωπικώς - *βιμπο*: ω κραταιέ - *τιρτι-κουρβαντι* : γίνεται τόπος προσκυνήματος - *τιρτανι*: τα άγια μέρη - *σβα-ανταχ-στενα*: έχοντας βρεθεί στην καρδιά - *γκαντα-μπριτα*: το Πρόσωπο της Θεότητας.

Κύριέ μου, αφοσιωμένοι υπηρέτες όπως εσύ είναι στ' αλήθεια η προσωποποίηση των άγιων τόπων. Επειδή φέρεις το Πρόσωπο της Θεότητας στην καρδιά σου, μετατρέπεις όλους τους τόπους σε τόπους προσκυνήματος.

Το Πρόσωπο της Θεότητας είναι πανταχού παρόν μέσω των ποικίλων ενεργειών Του, ακριβώς όπως η ηλεκτρική ενέργεια διανέμεται παντού. Κατά τον ίδιο τρόπο, η πανταχού παρουσία του Κυρίου γίνεται αντιληπτή και εκδηλώνεται από τους ανόθευτους αφοσιωμένους υπηρέτες όπως ο Βιντούρα, ακριβώς όπως ο ηλεκτρισμός εκδηλώνεται μέσα σε έναν ηλεκτρικό λαμπτήρα. Ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης όπως ο Βιντούρα αισθάνεται πάντα την παρουσία του Κυρίου παντού. Βλέπει τα πάντα μέσα στη δύναμη του Κυρίου και τον Κύριο μέσα στα πάντα. Οι άγιοι τόποι παντού στη γη έχουν σκοπό να εξαγνίζουν τη μολυσμένη συνείδηση των ανθρώπινων όντων μέσω μιας ατμόσφαιρας φορτισμένης από την παρουσία των ανόθευτων αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου. Αν κάποιος επισκεφθεί έναν άγιο τόπο, πρέπει να αναζητήσει τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες που μένουν σε αυτούς τους άγιους τόπους, να διδαχθεί από αυτούς, να προσπαθήσει να εφαρμόσει τις οδηγίες τους στην πράξη και έτσι να προετοιμασθεί σταδιακά για την ύψιστη σωτηρία, την επιστροφή στον Θεό. Η επίσκεψη σε κάποιον άγιο τόπο δεν σημαίνει μόνο να κάνει κανείς μπάνιο στον Γάγγη ή τον Γιαμούνα ή να επισκεφθεί τους ναούς που βρίσκονται σε αυτούς τους τόπους. Θα πρέπει επίσης να βρει εκπροσώπους του Βιντούρα, οι οποίοι δεν έχουν άλλη επιθυμία στη ζωή παρά μόνο να υπηρετούν το Πρόσωπο της Θεότητας. Το Πρόσωπο της Θεότητας βρίσκεται πάντα με αυτούς τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες λόγω της ανόθευτης υπηρεσίας τους, η οποία δεν έχει ούτε υποψία δράσης που αποσκοπεί στην απόλαυση ή ουτοπικής εικοτολογίας. Βρίσκονται πραγματικά στην υπηρεσία του Κυρίου, ιδιαίτερα μέσω των μεθόδων του ακούσματος και του ψαλσίματος. Οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες ακούν από τις αυθεντίες και ψέλνουν, τραγουδούν και γράφουν για τις δόξες του Κυρίου. Ο μέγας σοφός Βιασαντέβα άκουσε από τον Νάραντα και ύστερα έψαλε γράφοντας· ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι σπούδασε με τον πατέρα του και τα περιέγραψε στον Παρίκσιτ· αυτός είναι ο τρόπος της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Άρα με τις πράξεις τους οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου μπορούν να καταστήσουν οποιονδήποτε τόπο σε τόπο προσκυνήματος και οι άγιοι τόποι αξίζουν αυτό το όνομα μόνο χάρη σε αυτούς. Τέτοιοι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι ικανοί να διορθώσουν τη μολυσμένη ατμόσφαιρα οποιουδήποτε τόπου και πολύ περισσότερο ενός αγίου τόπου που έχει γίνει ανίερος από τις συζητήσιμες δραστηριότητες προσώπων που επιχειρούν να υιοθετήσουν μία επαγγελματική ζωή σε βάρος της υπόληψης και της φήμης ενός αγίου τόπου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*απι ναχ σουχριντας τατα
μπαννταβαχ κρισνα-ντεβαταχ
ντρισταχ σρουτα βα γιανταβαχ
σβα-πουριαμ σουκαμ ασατε*

απι: μήπως - ναχ: τους δικούς μας - σουχρινταχ: ευχέτες - τατα: ω θείε μου - μπαννταβαχ: τους φίλους - κρισνα-ντεβαταχ: εκείνους που είναι πάντα συνεπαρμένοι στην υπηρεσία του Κυρίου Σρι Κρίсна - ντρισταχ: βλέποντάς τους - σρουταχ: ή ακούγοντας γι' αυτούς - βα: είτε - γιανταβαχ: οι απόγονοι του Γιάντου - σβα-πουριαμ: μαζί με τα σπίτια τους - σουκαμ ασατε: αν είναι όλοι ευτυχισμένοι.

Θείε μου, θα πρέπει να επισκέφθηκες την Ντβάρακα, τον άγιο τόπο όπου βρίσκονται οι φίλοι μας και όσοι θέλουν το καλό μας, οι απόγονοι του Γιάντου, που είναι πάντα συνεπαρμένοι με την υπηρεσία του Κυρίου Κρίсна. Ίσως τους είδες ή άκουσες γι' αυτούς. Ζούνε όλοι τους ευτυχισμένοι στα σπίτια τους;

Η συγκεκριμένη λέξη "κρισνα-ντεβαταχ", δηλαδή όσοι είναι διαρκώς συνεπαρμένοι με την υπηρεσία του Κυρίου Κρίсна, έχει ιδιαίτερη σημασία. Οι Γιάνταβα και οι Πάννταβα, που ήταν μονίμως σε έκσταση με τη σκέψη του Κυρίου Κρίсна και των διαφόρων υπερβατικών έργων Του, ήταν όλοι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου όπως ο Βιντούρα. Ο Βιντούρα άφησε το σπίτι του για να αφοσιωθεί πλήρως στην υπηρεσία του Κυρίου, αλλά οι Πάννταβα και οι Γιάνταβα ήταν πάντα συνεπαρμένοι με τη σκέψη του Κυρίου Κρίсна. Άρα δεν υπάρχει διαφορά στην αγνή αφοσίωσή τους. Είτε παραμένει στο σπίτι του είτε αφήσει το σπίτι του, η αληθινή αρετή του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη είναι ότι τον συνεπαίρνει η σκέψη του Κρίсна με τρόπο ευνοϊκό, δηλαδή, γνωρίζει καλά ότι ο Κύριος Κρίсна είναι το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας. Ο Κάμσα, ο Τζαράσαντα, ο Σισουπάλα και άλλοι δαίμονες σαν κι αυτούς, ήταν επίσης κυριευμένοι από τη σκέψη του Κρίсна, αλλά ήταν απορροφημένοι δυσμενώς ή πίστευαν ότι είναι απλώς ένας ισχυρός άνθρωπος. Συνεπώς, ο Κάμσα και ο Σισουπάλα δεν βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο με αφοσιωμένους υπηρέτες όπως ο Βιντούρα, οι Πάννταβα και οι Γιάνταβα.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν επίσης κυριευμένος πάντα από τη σκέψη του Κυρίου Κρίсна και των συντρόφων Του στην Ντβάρακα. Διαφορετικά, δεν θα έκανε στον Βιντούρα όλες αυτές τις ερωτήσεις σχετικά με αυτούς. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν, λοιπόν, στο ίδιο επίπεδο αφοσίωσης με τον Βιντούρα, παρόλο που ασχολείτο με τις υποθέσεις του βασιλείου της Γης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*ιτι ουκτο νταρμα-ρατζενα
σαρβαμ τατ σαμαβαρναγιατ
γιατανουμπουταμ κραμασο
βινα γιαντου-κουλα-κσαγιαμ*

ιτι: έτσι - *ουκταχ*: ερωτηθείς - *νταρμα-ρατζενα*: από τον Βασιλιά Γιουντιστίρα - *σαρβαμ*: όλα - *τατ*: εκείνα - *σαμαβαρναγιατ*: περιέγραψε σωστά - *γιατα-ανουμπουταμ*: όπως τα έζησε - *κραμασαχ*: το ένα μετά το άλλο - *βινα*: χωρίς - *γιαντου-κουλα-κσαγιαμ*: την καταστροφή της οικογένειας των Γιάντου.

Ερωτηθείς έτσι από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο Μαχάτμα Βιντούρα περιέγραψε σταδιακά όλα όσα είχε ζήσει, εκτός από τα νέα της καταστροφής της δυναστείας των Γιάντου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*νανβ απριγιαμ ντουρβισαχαμ
νριναμ σβαγιαμ ουπαστιταμ
ναβενταγιατ σακαρουνο
ντουχκितαν ντραστουμ ακσαμαχ*

νανου: για την ακρίβεια - *απριγιαμ*: δυσάρεστο - *ντουρβισαχαμ*: ανυπόφορο - *νριναμ*: των ανθρώπων - *σβαγιαμ*: από μόνο του - *ουπαστιταμ*: εμφάνιση - *να*: δεν - *αβενταγιατ*: εξέφρασε - *σακαρουναχ*: συμπονετικός - *ντουχκितαν*: στενοχωρημένους - *ντραστουμ*: να βλέπει - *ακσαμαχ*: δεν μπορούσε.

Ο πονόψυχος Μαχάτμα Βιντούρα δεν άντεχε καθόλου να βλέπει τους Πάννταβα στενοχωρημένους. Γι' αυτό δεν τους αποκάλυψε το δυσάρεστο και αφόρητο περιστατικό, επειδή οι συμφορές έρχονται από μόνες τους.

Σύμφωνα με τη *Νιστι-σαστρα* (τον αστικό κώδικα), δεν θα πρέπει να λέει κάποιος μια δυσάρεστη αλήθεια, η οποία θα προκαλέσει στενοχώρια στους άλλους. Οι στενοχώριες μας έρχονται από μόνες τους, σύμφωνα με τους νόμους της φύσης και συνεπώς, δεν θα πρέπει να επιδεινώνει κανείς τα πράγματα με τα λόγια του. Για μια συμπονετική ψυχή όπως ο Βιντούρα, και ειδικά στις δοσοληψίες του με τους αγαπημένους του Πάννταβα, ήταν σχεδόν

αδύνατο να αποκαλύψει δυσάρεστα νέα όπως η καταστροφή της δυναστείας των Γιάντου. Το απέφυγε, λοιπόν, σκόπιμα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*καντσιτ καλαμ αταβατσιτ
σατ-κριτο ντεβαβατ σουκαμ
μπρατουρ τζιεστασια σρεγιας-κριτ
σαρβεσαμ σουκαμ αβαχαν*

καντσιτ: για λίγες μέρες - *καλαμ*: χρόνο - *ατα*: έτσι - *αβατσιτ*: έμεινε - *σατ-κριταχ*: του συμπεριφέρονταν καλά - *ντεβα-βατ*: σαν άγιο πρόσωπο - *σουκαμ*: ανέσεις - *μπρατουχ*: του αδελφού - *τζιεστασια*: του μεγαλύτερου - *σρεγια-κριτ*: για να του κάνει καλό - *σαρβεσαμ*: σε όλους τους άλλους - *σουκαμ*: ευτυχία - *αβαχαν*: το έκανε δυνατό.

Έτσι ο Μαχάτμα Βιντούρα, που οι συγγενείς του τον αντιμετώπιζαν σαν άγιο πρόσωπο, έμεινε μαζί τους για ένα διάστημα, για να διορθώσει τη νοοτροπία του μεγαλύτερου αδελφού του και με αυτόν τον τρόπο να κάνει ευτυχισμένους όλους τους άλλους.

Άγια πρόσωπα όπως ο Βιντούρα πρέπει να αντιμετωπίζονται τόσο καλά όσο και οι ημίθεοι από τους ουράνιους πλανήτες. Εκείνες τις μέρες οι ημίθεοι των ουράνιων πλανητών επισκέπτονταν τα σπίτια ανθρώπων όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και μερικές φορές πρόσωπα όπως ο Αρτζούνα και άλλοι επισκέπτονταν τους ουράνιους πλανήτες. Ο Νάραντα είναι ένας αστροναύτης που μπορεί να ταξιδεύει απεριόριστα, όχι μόνο στα υλικά σύμπαντα, αλλά και στα πνευματικά. Ακόμη και ο Νάραντα επισκέπτονταν το παλάτι του Μαχαράζα Γιουντιστίρα και πολύ περισσότερο οι άλλοι ουράνιοι ημίθεοι. Μόνο η πνευματική παιδεία των ανθρώπων καθιστά τα διαπλανητικά ταξίδια πραγματοποιήσιμα, ακόμη και με αυτό το σώμα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, λοιπόν, υποδέχθηκε τον Βιντούρα με τον τρόπο υποδοχής των ημιθέων.

Ο Μαχάτμα Βιντούρα είχε ήδη προσχωρήσει στην τάξη της απάρνησης και, συνεπώς, δεν επέστρεψε στο πατρικό ανάκτορο για να απολαύσει κάποιες υλικές ανέσεις. Δέχθηκε χάρη στο έλεός του ό,τι του πρόσφερε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αλλά ο σκοπός της παραμονής του στο παλάτι ήταν να σώσει τον μεγαλύτερο αδελφό του, τον Ντριταράστρα, που ήταν πολύ προσκολλημένος στα υλικά αγαθά. Ο Ντριταράστρα έχασε το βασίλειο και τους απογόνους του στη μάχη με τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αλλά παρ' όλα αυτά, εξαιτίας μιας αίσθησης ανημπόριας, δεν ντράπηκε να δεχθεί την

ελεημοσύνη και τη φιλοξενία του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Από την πλευρά του Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν απολύτως σωστό να συντηρεί τον θείο του με τον κατάλληλο τρόπο, αλλά η αποδοχή μιας τόσο μεγαλόψυχης φιλοξενίας από τον Ντριταράστρα δεν ήταν καθόλου σωστή. Την δέχθηκε, επειδή πίστευε ότι δεν είχε άλλη επιλογή. Ο Βιντούρα ήρθε κυρίως για να φωτίσει τον Ντριταράστρα και να του δώσει μία ώθηση προς τα ανώτερα επίπεδα πνευματικής κατανόησης. Είναι υποχρέωση των φωτισμένων ψυχών να σώσουν τις πεσμένες ψυχές και αυτός ήταν ο λόγος του ερχομού του Βιντούρα. Αλλά οι συζητήσεις που έχουν στόχο την πνευματική φώτιση είναι τόσο αναζωογονητικές, ώστε ενώ δίδασκε τον Ντριταράστρα, ο Βιντούρα τράβηξε την προσοχή όλων των μελών της οικογένειας και σε όλους άρεσε να τον ακούν με υπομονή. Αυτός είναι ο δρόμος της πνευματικής συνειδητοποίησης. Το μήνυμα θα πρέπει να ακούγεται προσεκτικά και αν το μεταφέρει μία συνειδητοποιημένη ψυχή, θα ενεργήσει στην κοιμώμενη καρδιά της υποκείμενης σε όρους ψυχής. Και με το συνεχές άκουσμα, μπορεί να φτάσει κανείς στο τέλειο στάδιο της αυτοσυνειδητοποίησης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*αμπιντραντ αριαμα νταννταμ
γιαταβαντ αγκα-καρισου
γιαβαντ ντανταρα σουντρατβαμ
σαπαντ βαρσα-σαταμ γιαμαχ*

αμπιμπρατ: απένειμε - αριαμα: ο Αριάμα - νταννταμ: τιμωρία - γιαταβατ: όπως αρμόζε - αγκα-καρισου: σε πρόσωπα που είχαν διαπράξει αμαρτίες - γιαβατ: όσο - ντανταρα: δέχθηκε - σουντρατβαμ: το σαρκίο - σαπατ: ως αποτέλεσμα μιας κατάρας - βαρσα-σαταμ: για εκατό χρόνια - γιαμαχ: ο Γιαμαράζα.

Όσο ο Βιντούρα έπαιζε τον ρόλο ενός σουντρα που τον είχε καταραστεί ο σοφός Μανντούκα, ο Αριάμα εκτελούσε χρέη στη θέση του Γιαμαράζα, δηλαδή να τιμωρεί όσους είχαν διαπράξει αμαρτωλές πράξεις.

Στον Βιντούρα, επειδή είχε γεννηθεί στη μήτρα μιας γυναίκας σουντρα, απαγορευόταν ακόμη και το να έχει δικαιώματα στη βασιλική κληρονομιά μαζί με τους αδελφούς του Ντριταράστρα και Πάνντου. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσε να πάρει τη θέση δασκάλου και να διδάξει τόσο μορφωμένους βασιλιάδες και *κσατρια* όπως ο Ντριταράστρα και ο Γιουντιστίρα; Μία απάντηση είναι ότι παρόλο που λόγω της γέννησής του ήταν σουντρα, επειδή είχε απαρνηθεί τον κόσμο για να δεχθεί πνευματική φώτιση από τον Ρίσι

Μαϊτρέγια και είχε λάβει από αυτόν ολοκληρωμένη πνευματική γνώση, ήταν άξιος να καταλάβει τη θέση ενός *ατσαρια*, δηλαδή ενός πνευματικού δασκάλου. Σύμφωνα με τον Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, οποιοσδήποτε είναι εξοικειωμένος με την πνευματική γνώση, δηλαδή την επιστήμη του Θεού, είτε είναι *μπραμανα* είτε είναι *σουντρα*, είτε είναι οικογενειάρχης είτε είναι *σαννιασι*, είναι κατάλληλος να γίνει πνευματικός δάσκαλος. Ακόμη και σύμφωνα με τους συνηθισμένους ηθικούς κώδικες που διατυπώθηκαν από τον Τσανάκια Πανντίτα, τον σπουδαίο πολιτικό και ηθικολόγο, δεν βλέπτει να δεχθεί κανείς μαθήματα από κάποιο πρόσωπο που πιθανόν να είναι από τη γέννησή του λιγότερο και από *σουντρα*. Αυτό είναι μέρος της απάντησης. Η υπόλοιπη απάντηση είναι ότι ο Βιντούρα δεν ήταν πράγματι *σουντρα*. Έπρεπε να παίζει τον ρόλο ενός δήθεν *σουντρα* επί εκατό χρόνια, επειδή τον είχε καταραστεί ο σοφός Μανντούκα. Ήταν ενσάρκωση του Γιαμαράζα, ενός από τους δώδεκα *μαχατζανα*, στο ίδιο επίπεδο με προσωπικότητες όπως ο Μπράμα, ο Νάραντα, ο Σίβα, ο Καπίλα, ο Μπίσμα, ο Πράλαντα, κλπ. Επειδή ήταν *μαχατζανα*, ήταν καθήκον του Γιαμαράζα να διδάσκει την πνευματική παράδοση της αφοσίωσης στους ανθρώπους του κόσμου, όπως κάνει ο Νάραντα, ο Μπράμα και οι υπόλοποι *μαχατζανα*. Αλλά ο Γιαμαράζα είναι πάντα απασχολημένος στο βασίλειο του Άδη, τιμωρώντας τους αμαρτωλούς. Ο Γιαμαράζα είναι τοποθετημένος από τον Κύριο σε έναν συγκεκριμένο πλανήτη, μερικές εκατοντάδες χιλιάδες μίλια μακριά από τη Γη, για να παίρνει τις διεφθαρμένες ψυχές μετά τον θάνατό τους και να τις καταδικάζει σύμφωνα με τις αμαρτωλές πράξεις τους. Έτσι ο Γιαμαράζα δεν διαθέτει τον χρόνο για να αφήσει την υπεύθυνη θέση του, της τιμωρίας των παραβατών. Υπάρχουν περισσότεροι παραβάτες παρά ενάρετοι άνθρωποι. Συνεπώς, ο Γιαμαράζα έχει περισσότερη δουλειά από τους άλλους ημίθεους, οι οποίοι είναι επίσης εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του Υπερτάτου Κυρίου. Ήθελε όμως να κηρύξει τις δόξες του Κυρίου και γι' αυτό, με τη θέληση του Κυρίου, τον καταράστηκε ο σοφός Μανντούκα να έρθει στον κόσμο ενσαρκωμένος ως Βιντούρα και να εργαστεί πολύ σκληρά ως μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης. Ένας τέτοιος αφοσιωμένος υπηρέτης δεν είναι ούτε *σουντρα* ούτε *μπραμανα*. Υπερβαίνει αυτές τις εγκόσμιες κοινωνικές διαιρέσεις, ακριβώς όπως το Πρόσωπο της Θεότητας ενσαρκώνεται ως αγριόχοιρος, αλλά δεν είναι ούτε αγριόχοιρος ούτε Μπράμα. Είναι πάνω από όλα τα εγκόσμια πλάσματα. Ο Κύριος και οι διάφοροι εξουσιοδοτημένοι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του πρέπει ορισμένες φορές να παίζουν τον ρόλο πολλών κατώτερων πλασμάτων για να διεκδικήσουν τις πεσμένες ψυχές, όμως και ο Κύριος και οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες Του βρίσκονται πάντοτε στο υπερβατικό επίπεδο. Έτσι, όταν ο Γιαμαράζα ενσαρκώθηκε ως Βιντούρα, τον αντικατέστησε ο Αριάμα, ένας από τους πολλούς γιους του Κασιάπα και της Αντίτι. Οι δώδεκα

Αντίτια είναι γιοι της Αντίτι. Ο Αριάμα είναι ένας από τους δώδεκα Αντίτια και είχε, επομένως, πιθανότητες να αναλάβει το αξίωμα του Γιαμαράζα κατά τη διάρκεια της εκατονταετούς απουσίας του, όσο θα είχε τη μορφή του Βιντούρα. Το συμπέρασμα είναι ότι ο Βιντούρα δεν ήταν ποτέ *σουντρα*, αλλά ανώτερος ακόμα και από τον αγνότερο *μπραμανα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*γιουντιστιρο λαμπντα-ρατζίο
ντριστβα πωτραμ κουλαν-νταραμ
μπρατριμπιρ λοκα-παλαμπαϊρ
μουμουντε παραγια σριγια*

γιουντιστιραχ: ο Γιουντιστίρα - *λαμπντα-ρατζιαχ*: κατέχοντας το βασίλειο του πατέρα του - *ντριστβα*: βλέποντας - *πωτραμ*: τον εγγονό - *κουλαμ-νταραμ*: κατάλληλο για τη δυναστεία - *μπρατριμπιχ*: από τους αδελφούς - *λοκα-παλαμπαϊχ*: που ήταν όλοι έμπειροι κυβερνήτες - *μουμουντε*: απολάμβανε τη ζωή - *παραγια*: ασυνήθιστα - *σριγια*: πλούτη.

Έχοντας κερδίσει το βασίλειό του και παρατηρώντας τη γέννηση ενός εγγονού άξιου να συνεχίσει την ευγενική παράδοση της οικογένειάς του, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα βασίλεψε ειρηνικά και απόλαυσε ασυνήθιστα πλούτη, σε συνεργασία με τους νεότερους αδελφούς του, που ήταν όλοι έμπειροι κυβερνήτες για τους κοινούς ανθρώπους.

Και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και ο Αρτζούνα ήταν στενοχωρημένοι εξ αρχής με τη μάχη του Κουρουκσέτρα, αλλά παρόλο που ήταν απρόθυμοι να σκοτώσουν τους δικούς τους ανθρώπους στη μάχη, αυτό έπρεπε να γίνει εν είδει καθήκοντος, επειδή είχε σχεδιασθεί από την υπέρτατη θέληση του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Μετά τη μάχη ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν δυστυχής με αυτή τη μαζική σφαγή. Ουσιαστικά, δεν υπήρχε κανείς για να συνεχίσει τη δυναστεία των Κούρου μετά από αυτούς, τους Πάννταβα. Η μοναδική ελπίδα που τους απέμενε ήταν το παιδί που βρισκόταν στην κοιλιά της νύφης τους, της Ουτταρά. Αλλά και αυτό είχε δεχθεί επίθεση από τον Ασβαττάμα, με τη χάρη όμως του Κυρίου, σώθηκε. Έτσι μετά τη τακτοποίηση όλων των ενοχλητικών καταστάσεων και την επανεδραίωση της ειρηνικής τάξης στο κράτος και αφού είδε τη διάσωση του παιδιού, του Παρίκσιτ, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, πολύ ικανοποιημένος, αισθάνθηκε ανθρώπινα κάποια ανακούφιση, παρόλο που είχε πολύ μικρή έλξη για την υλική ευτυχία, η οποία είναι πάντοτε απατηλή και πρόσκαιρη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*εβαμ γκριχεσου σακταναμ
πραματταναμ ταντ-ιχαγια
ατιακραμαντ αβιγκιαταχ
καλαχ παραμα-ντουσταραχ*

εβαμ: έτσι - *γκριχεσου*: στις οικογενειακές υποθέσεις - *σακταναμ*: προσώπων υπερβολικά προσκολλημένων - *πραματταναμ*: παράλογα προσκολλημένων - *τατ-ιχαγια*: απορροφημένων σε τέτοιες σκέψεις - *ατιακραματ*: καταβάλλει - *αβιγκιαταχ*: ανεπαίσθητα - *καλαχ*: ο αιώνιος χρόνος - *παραμα*: υπέρτατα - *ντουσταραχ*: ανυπέρβλητος.

Ο ανυπέρβλητος αιώνιος χρόνος καταβάλλει με τρόπο ανεπαίσθητο εκείνους που είναι υπερβολικά προσκολλημένοι στις οικογενειακές υποθέσεις και είναι διαρκώς απορροφημένοι σε αυτές.

«Τώρα είμαι ευτυχισμένος· έχω τα πάντα σε τάξη· ο τραπεζικός μου λογαριασμός έχει αρκετά· μπορώ να αφήσω στα παιδιά μου ακίνητη περιουσία· είμαι επιτυχημένος· οι φτωχοί ζητιάνοι *σαννιασι* εξαρτώνται από τον Θεό, αλλά έρχονται να ζητιανέψουν από εμένα· είμαι, λοιπόν, ανώτερος από τον Θεό». Αυτές είναι ορισμένες από τις σκέψεις οι οποίες απορροφούν τους παράλογα προσκολλημένους οικογενειάρχες, οι οποίοι είναι τυφλοί ως προς το πέραςμα του αιώνιου χρόνου. Η διάρκεια της ζωής μας είναι μετρημένη και κανένας δεν μπορεί να την αυξήσει ούτε ένα δευτερόλεπτο ενάντια στον προγραμματισμένο χρόνο που έχει ορίσει η υπέρτατη θέληση. Αυτός ο πολύτιμος χρόνος, ιδιαίτερα ο χρόνος των ανθρώπινων όντων, θα πρέπει να ξοδεύεται πολύ συνετά, επειδή και ένα δευτερόλεπτο που περνά ανεπαίσθητα δεν μπορεί να αντικατασταθεί, ακόμη και με αντάλλαγμα χιλιάδες χρυσά νομίσματα, κερδισμένα με σκληρή δουλειά. Ο σκοπός κάθε δευτερολέπτου της ανθρώπινης ζωής είναι η εύρεση τελικής λύσης στα προβλήματα της ζωής, δηλαδή της επανάληψης της γέννησης και του θανάτου και της περιστροφής στον κύκλο των 8.400.000 διαφόρων ζωικών ειδών. Το υλικό σώμα, το οποίο υπόκειται στη γέννηση και τον θάνατο, τις ασθένειες και τα γηρατειά, είναι η αιτία κάθε δυστυχίας του ζωντανού όντος, διαφορετικά το ζωντανό ον είναι αιώνιο· δεν γεννιέται ποτέ ούτε πεθαίνει. Οι ανόητοι ξεχνούν αυτό το πρόβλημα. Δεν έχουν ιδέα πώς να λύσουν τα προβλήματα της ζωής, αλλά προσηλώνονται στις πρόσκαιρες οικογενειακές υποθέσεις, χωρίς να γνωρίζουν ότι ο αιώνιος χρόνος περνά με τρόπο

ανεπαίσθητο και ότι η μετρημένη διάρκεια της ζωής μειώνεται κάθε δευτερόλεπτο, χωρίς καμία λύση του μεγάλου προβλήματος, και συγκεκριμένα, της επανάληψης της γέννησης και του θανάτου, της αρρώστιας και των γηρατειών. Αυτό ονομάζεται πλάνη.

Όμως αυτή η πλάνη δεν μπορεί να ενεργήσει σε κάποιον που έχει αφυπνισθεί στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και οι αδελφοί του, οι Πάννταβα, βρισκόντουσαν όλοι στην υπηρεσία του Κυρίου Σρι Κρίσνα και ένιωθαν ελάχιστη έλξη για την απατηλή ευτυχία αυτού του υλικού κόσμου. Όπως έχουμε συζητήσει προηγουμένως, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν σταθερά στην υπηρεσία του Κυρίου Μουκούνντα (του Κυρίου που μπορεί να απονείμει σωτηρία) και, συνεπώς, δεν είχε την παραμικρή έλξη ακόμη και για της ανέσεις που είναι διαθέσιμες στο βασίλειο του ουρανού, επειδή ακόμα και η ευτυχία που κατακτά κανείς στον πλανήτη Μπραμαλόκα είναι και αυτή πρόσκαιρη και απατηλή. Επειδή το ζωντανό ον είναι αιώνιο, μπορεί να ευτυχίσει μόνο στον αιώνιο τόπο του βασιλείου του Θεού (*παραβιομα*), από τον οποίο κανείς δεν επιστρέφει σε τούτη την περιοχή των επανειλημμένων γεννήσεων και θανάτων, της αρρώστιας και των γηρατειών. Επομένως, οποιαδήποτε άνεση ή οποιαδήποτε υλική ευτυχία δεν εξασφαλίζει αιώνια ζωή δεν είναι παρά πλάνη, ψευδαίσθηση, για το αιώνιο ζωντανό ον. Όποιος το κατανοεί αυτό πραγματικά είναι σοφός και ένας τέτοιος σοφός μπορεί να θυσιάσει κάθε ποσότητα υλικής ευτυχίας για να επιτύχει τον επιθυμητό στόχο, γνωστό ως *μπραμα-σουκαμ*, δηλαδή απόλυτη ευτυχία. Οι αληθινοί υπερβατιστές είναι πεινασμένοι γι' αυτή την ευτυχία και ένας πεινασμένος δεν μπορεί να νιώσει ευτυχισμένος ούτε με όλες τις ανέσεις του κόσμου, παρά μόνο με φαγητό και, κατά συνέπεια, ο πεινασμένος για αιώνια, απόλυτη ευτυχία άνθρωπος δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με καμία ποσότητα υλικής ευτυχίας. Επομένως, η οδηγία που περιγράφεται σε αυτή τη στροφή δεν μπορεί να έχει εφαρμογή στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα ή τους αδελφούς του και τη μητέρα του. Προοριζόταν για άτομα όπως ο Ντριταράστρα, για τον οποίο ο Βιντούρα ήρθε επίτηδες να τον διδάξει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*βιντουρας ταντ αμπιπρετια
ντριταραστραμ αμπασατα
ρατζαν νιργκαμιαταμ σιγκραμ
πασιενταμ μπαγιαμ αγκαταμ*

βιντουραχ: ο Μαχάτμα Βιντούρα - *τατ*: εκείνο - *αμπιπρετια*: γνωρίζοντας καλά - *ντριταράστραμ*: στον Ντριταράστρα - *αμπασατα*: είπε - *ρατζαν*: ω Βασιλιά - *νιργκαμιαταμ*: βγες έξω αμέσως, σε παρακαλώ - *σιγκραμ*: χωρίς καμία καθυστέρηση - *πασια*: δες - *ινταμ*: αυτό - *μπαγιαμ*: ο φόβος - *αγκαταμ*: έχει ήδη φτάσει.

Ο Μαχάτμα Βιντούρα τα γνώριζε όλα αυτά και γι' αυτό απευθύνθηκε στον Ντριταράστρα ως εξής: Αγαπητέ Βασιλιά, σε παρακαλώ, φύγε από εδώ αμέσως. Μην καθυστερείς. Δες πώς σε έχει κυριεύσει ο φόβος.

Ο σκληρός θάνατος δεν νοιάζεται για κανέναν, είτε είναι ο Ντριταράστρα είτε ακόμα και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα· γι' αυτό, η πνευματική οδηγία που δόθηκε στον γέροντα Ντριταράστρα ίσχυε εξίσου και για τον νεότερο Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Για την ακρίβεια, όλοι στο βασιλικό ανάκτορο, περιλαμβανομένου του Βασιλιά και των αδελφών του, παρακαλοθούσαν τις ομιλίες του Βιντούρα συνεπαρμένοι. Αλλά ο Βιντούρα γνώριζε πως οι οδηγίες του προορίζονταν ιδιαιτέρως για τον Ντριταράστρα, που ήταν υπερβολικά υλιστής. Η λέξη *ρατζαν* απευθύνεται ειδικά στον Ντριταράστρα με σημασία. Ο Ντριταράστρα ήταν ο μεγαλύτερος γιος του πατέρα του και, επομένως, σύμφωνα με τον νόμο, έπρεπε να ανέβει στον θρόνο της Χαστινάπουρα. Αλλά επειδή ήταν τυφλός εκ γενετής, είχε αποκλειστεί από τα νόμιμα δικαιώματά του. Δεν μπορούσε όμως να ξεχάσει αυτή την απώλεια. Η απογοήτευσή του μετριάστηκε κάπως μετά τον θάνατο του Πάνντου, του νεότερου αδελφού του, ο οποίος άφησε πίσω του μερικά ανήλικα παιδιά. Ο Ντριταράστρα έγινε ο φυσικός κηδεμόνας τους, αλλά μέσα στην καρδιά του ήθελε να γίνει ο πραγματικός βασιλιάς και να παραδώσει το βασίλειο στους δικούς του γιους, με επικεφαλής τον Ντουριόντανα. Με όλες αυτές τις βασιλικές φιλοδοξίες, ο Ντριταράστρα ήθελε να γίνει βασιλιάς και επινόησε όλων των ειδών τις ίντριγκες σε συνεργασία με τον κουνιάδο του Σακούνι. Αλλά με τη θέληση του Κυρίου όλα τα σχέδιά του απέτυχαν και κατά το τελευταίο στάδιο, ακόμη και αφού έχασε τα πάντα, άντρες και χρήματα, ήθελε να παραμείνει βασιλιάς, ως μεγαλύτερος θεός του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα συντηρούσε με βασιλικές τιμές τον Ντριταράστρα από υποχρέωση και ο Ντριταράστρα περνούσε μετά χαράς τις μετρημένες μέρες του με την ψευδαίσθηση ότι ήταν βασιλιάς ή ο βασιλικός θεός του Βασιλιά Γιουντιστίρα. Ο Βιντούρα, ως άγιος, αλλά και επειδή ήταν ο στοργικός, νεότερος αδελφός του Ντριταράστρα που είχε υποχρέωση απέναντί του, ήθελε να αφυπνίσει τον Ντριταράστρα από τον λήθαργο της ασθένειας και των γηρατειών. Γι' αυτό τον προσφώνησε ειρωνικά «βασιλιά», πράγμα το οποίο δεν ίσχυε. Όλοι είναι υπηρέτες του αιώνιου χρόνου και, επομένως,

κανείς δεν μπορεί να είναι βασιλιάς στον υλικό κόσμο. Βασιλιάς σημαίνει το πρόσωπο που μπορεί να διατάζει. Ο περίφημος Άγγλος Βασιλιάς ήθελε να διατάξει τον χρόνο και την παλίρροια, αλλά ο χρόνος και η παλίρροια αρνήθηκαν να υπακούσουν στη διαταγή του. Κατά συνέπεια, στον υλικό κόσμο ο βασιλιάς είναι ψεύτικος βασιλιάς και ο Βιντούρα υπενθύμισε ειδικά στον Ντριταράστρα αυτή την ψεύτικη θέση και τα φρικτά γεγονότα που του είχαν ήδη συμβεί εκείνο το διάστημα. Του ζήτησε να φύγει αμέσως, αν ήθελε να σωθεί από την φοβερή κατάσταση που τον πλησίαζε γοργά. Δεν ζήτησε το ίδιο από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, επειδή ήξερε ότι ένας βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα γνώριζε όλες ετούτες τις τρομακτικές καταστάσεις αυτού του σαθρού κόσμου και μπορούσε να φροντίσει τον εαυτό του με την πάροδο του χρόνου, παρόλο που τότε ο Βιντούρα μπορεί να μην ήταν παρών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*πρατικριγια να γιαγιεχα
κουτασσιτ καρχιτσιτ πραμπο
σα εσα μπαγκαβαν καλαχ
σαρβεσαμ ναχ σαμαγκαταχ*

πρατικριγια: θεραπευτικά μέτρα – *να*: δεν υπάρχουν – *γιασια*: των οποίων – *ιχα*: στον υλικό κόσμο – *κουτασσιτ*: με κάθε τρόπο – *καρχιτσιτ*: οποιουδήποτε – *πραμπο*: ω κύριέ μου – *σαχ*: εκείνο – *εσαχ*: σίγουρα – *μπαγκαβαν*: του Προσώπου της Θεότητας – *καλαχ*: ο αιώνιος χρόνος – *σαρβεσαμ*: όλων – *ναχ*: ημών – *σαμαγκαταχ*: έφτασε.

Αυτή η τρομακτική κατάσταση δεν μπορεί να θεραπευθεί από κανένα πρόσωπο στον υλικό κόσμο. Κύριέ μου, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ως αιώνιος χρόνος (καλα), μας έχει πλησιάσει όλους.

Δεν υπάρχει ανώτερη δύναμη η οποία μπορεί να εμποδίσει τα βίαια χέρια του θανάτου. Κανείς δεν θέλει να πεθάνει, όσο οξεία και αν είναι η αιτία του πόνου του. Ακόμη και στις μέρες της υποτιθέμενης επιστημονικής προόδου, δεν υπάρχει θεραπευτικό μέτρο είτε για τα γηρατειά είτε για τον θάνατο. Τα γηρατειά είναι η προειδοποίηση του ερχομού του θανάτου που τον υπηρετεί ο ανηλεής χρόνος και κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί είτε την κλήτευση είτε την υπέρτατη κρίση του αιώνιου χρόνου. Αυτό εξηγείται στον Ντριταράστρα, επειδή ίσως ζητήσει από τον Βιντούρα να ανακαλύψει κάποια θεραπευτικά μέτρα για την επικείμενη τρομακτική κατάσταση, όπως είχε διατάξει πολλές φορές στο παρελθόν. Ωστόσο, πριν δώσει τέτοια εντολή, ο Βιντούρα

πληροφόρησε τον Ντριταράστρα ότι δεν υπήρχε θεραπεία από κανέναν και από καμία πηγή σε αυτόν τον υλικό κόσμο. Και επειδή δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα στον υλικό κόσμο, ο θάνατος ταυτίζεται με το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, όπως λέει ο Ίδιος ο Κύριος στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (10.34).

Ο θάνατος δεν μπορεί να εμποδιστεί από κανέναν και από καμία δύναμη μέσα στον υλικό κόσμο. Ο Χιρανιακασιπού ήθελε να είναι αθάνατος και υποβλήθηκε σε αυστηρές πράξεις ασκητισμού, λόγω των οποίων έτρεμε ολόκληρο το σύμπαν και ο ίδιος ο Μπράμα τον πλησίασε για να τον αποτρέψει από αυτές τις πράξεις. Ο Χιρανιακασιπού ζήτησε από τον Μπράμα να του δώσει την ευλογία της αθανασίας, αλλά ο Μπράμα απάντησε ότι και ο ίδιος υπόκειται στον θάνατο, ακόμα και στον ανώτατο πλανήτη και πώς θα μπορούσε, επομένως, να του προσφέρει την ευλογία της αθανασίας; Ο θάνατος, λοιπόν, υπάρχει ακόμα και στους ανώτατους πλανήτες του σύμπαντος και πολύ περισσότερο στους υπόλοιπους πλανήτες, οι οποίοι είναι πολύ κατώτεροι σε ποιότητα από την Μπραμαλόκα, τον πλανήτη όπου διαμένει ο Μπράμα. Όπου υπάρχει η επίδραση του αιώνιου χρόνου, υπάρχει αυτό το σύνολο συμφορών, και συγκεκριμένα, η γέννηση, η αρρώστια, τα γηρατειά και ο θάνατος· όλα είναι αήττητα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*γιενα τσαϊβαμπιπαννο 'γιαμ
πραναϊχ πριγιαταμαϊρ απι
τζαναχ σαντιο βιγιουτζιετα
κιμ ουτανιαϊρ νταναντιμπιχ*

γιενα: σύρεται από τον χρόνο – *τσα*: και – *εβα*: βεβαίως – *αμπιπανναχ*: κυριεύεται – *αγιαμ*: αυτό – *πραναϊχ*: με τη ζωή – *πριγια-ταμαϊχ*: που είναι τόσο αγαπητή σε όλους – *απι*: ακόμη και – *τζαναχ*: πρόσωπο – *σαντιαχ*: πάραυτα – *βιγιουτζιετα*: αφήνουν – *κιμ ουτα ανιαϊχ*: πολύ περισσότερο οι άλλοι βασιλείς – *ντανα-αντιμπιχ*: όπως πλούτη, τιμές, παιδιά, γη και σπίτι.

Όποιος βρίσκεται κάτω από την επίδραση του υπέρτατου *καλα* (του αιώνιου χρόνου) υποχρεώνεται να παραδώσει την πολυαγαπημένη του ζωή και πολύ περισσότερο όλα τα άλλα πράγματα, όπως τα πλούτη του, την τιμή του, τα παιδιά του, τη γη του και το σπίτι του.

Ένας σπουδαίος Ινδός επιστήμονας, πολυάσχολος στην εκπόνηση σχεδίων, κλήθηκε αιφνιδίως από τον αήττητο αιώνιο χρόνο ενώ πήγαινε να πάρει μέρος σε μία σημαντική συνάντηση της επιτροπής σχεδιασμού και υποχρεώθηκε να

αφήσει τη ζωή του, τη γυναίκα του, τα παιδιά του, το σπίτι του, τη γη του, τα πλούτη του, κλπ. Κατά την περίοδο της πολιτικής έκρηξης στην Ινδία και τη διαίρεσή της σε Πακιστάν και Ινδουστάν, τόσο πολλοί πλούσιοι και ισχυροί Ινδοί υποχρεώθηκαν να παραδώσουν τη ζωή τους, την περιουσία τους και την τιμή τους εξαιτίας της επίδρασης του χρόνου, ενώ υπάρχουν χιλιάδες παραδείγματα όπως αυτό σε όλο τον κόσμο και σε όλα τα σύμπαντα. Είναι όλα αποτελέσματα της επίδρασης του χρόνου. Το συμπέρασμα, συνεπώς, είναι ότι δεν υπάρχει κανένα ισχυρό ζωντανό ον στο σύμπαν που μπορεί να νικήσει την επίδραση του χρόνου. Πολλοί ποιητές έχουν γράψει στίχους που θρηγούν για την επίδραση του χρόνου. Πολλές καταστροφές έχουν συμβεί σε όλο το σύμπαν εξαιτίας της επίδρασης του χρόνου, ενώ κανείς δεν μπόρεσε να τις εμποδίσει με κανένα τρόπο. Ακόμα και στην καθημερινή μας ζωή, τόσο πολλά πράγματα έρχονται και φεύγουν, στα οποία είμαστε αμέτοχοι, είμαστε όμως υποχρεωμένοι να υποφέρουμε ή να τα υπομείνουμε χωρίς να μπορούμε να αντιδράσουμε. Αυτά είναι τα αποτελέσματα του χρόνου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*πιτρι-μπρατ-σουχριτ-πουτρα
χατας τε βιγκαταμ βαγιαμ
ατμα τσα τζαραγια γκρασταχ
παρα-γκεχαμ ουπασασε*

πιτρι: ο πατέρας – *μπράτ*: ο αδελφός – *σουχριτ*: οι φίλοι – *πουτραχ*: οι γιοι – *χαταχ*: όλοι νεκροί – *τε*: οι δικοί σου – *βιγκαταμ*: ξοδεύτηκε – *βαγιαμ*: η ηλικία – *ατμα*: το σώμα – *τσα*: επίσης – *τζαραγια*: από αναπηρία – *γκρασταχ*: κυριευμένο – *παρα-γκεχαμ*: το σπίτι κάποιου άλλου – *ουπασασε*: ζεις.

Ο πατέρας σου, ο αδελφός σου, οι φίλοι σου και οι γιοι σου είναι όλοι νεκροί. Εσύ ο ίδιος έχεις ζήσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής σου, το σώμα σου έχει κυριευθεί από αναπηρία και ζεις στο σπίτι κάποιου άλλου.

Στον βασιλιά υπενθυμίζεται η επισφαλής θέση του, επηρεασμένη από τον αδυσώπητο θάνατο, ενώ από τις προηγούμενες εμπειρίες του θα έπρεπε να είναι περισσότερο ευφυής ώστε να μπορεί να βλέπει τι πρόκειται να του συμβεί. Ο πατέρας του, ο Βιτσιτραβίρια, πέθανε πολύ παλιά, όταν αυτός και οι νεότεροι αδελφοί του ήταν μικρά παιδιά και μόνο χάρη στη φροντίδα και την καλοσύνη του Μπισμαντέβα ανατράφηκαν σωστά. Και μετά, πέθανε και ο Πάνντου. Αργότερα, στη μάχη του Κουρουκσέτρα, πέθαναν οι εκατό γιοι του και όλοι οι εγγονοί του, μαζί με όσους ήθελαν το καλό του, όπως ο

Μπισμαντέβα, ο Ντρονατσάρια, ο Κάρνα και πολλοί άλλοι βασιλιάδες και φίλοι. Είχε χάσει, λοιπόν, ανθρώπους και χρήματα και τώρα ζούσε χάρη στο έλεος του ανηψιού του, τον οποίον είχε υποβάλει σε δοκιμασίες κάθε λογής. Και παρ' όλες αυτές τις αναποδιές, πίστευε ότι θα παρατείνει τη ζωή του όλο και περισσότερο. Ο Βιντούρα ήθελε να επισημάνει στον Ντριταράστρα ότι όλοι έπρεπε να προστατέψουν τον εαυτό τους με τις πράξεις τους και με τη χάρη του Κυρίου. Πρέπει να εκτελεί κανείς το καθήκον του με πίστη και να εξαρτάται για τα αποτελέσματα από την υπέρτατη αρχή. Κανένας φίλος, κανένας γιος, κανένας πατέρας, κανένας αδελφός, κανένα κράτος και κανένας άλλος δεν μπορεί να προστατέψει κάποιον που δεν τον προστατεύει ο Υπέρτατος Κύριος. Θα πρέπει, επομένως, να αναζητούμε την προστασία του Υπερτάτου Κυρίου, επειδή ο σκοπός της ανθρώπινης μορφής ζωής είναι η αναζήτηση αυτής της προστασίας. Προειδοποιήθηκε για την επισφαλή κατάστασή του ακόμα περισσότερο από τα ακόλουθα λόγια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

*αννταχ πουραιβα βαντιρο
μανντα-πραγκιας τσα σαμπραταμ
βισιρνα-νταντο μαννταγνιχ
σαραγκαχ καπαμ ουντβαχαν*

αννταχ: τυφλός – *πουρα* : από την αρχή – *εβα*: βεβαίως – *βαντιραχ*: δεν ακούς καλά - *μανντα-πραγκιαχ*: κοντή μνήμη - *τσα*: και – *σαμπραταμ*: πρόσφατα – *βισιρνα*: χαλαρωμένα – *ντανταχ*: τα δόντια – *μανντα-αγκνιχ*: η δράση του ήπατος έχει μειωθεί – *σα-ραγκαχ*: με τον ήχο – *καπαμ*: βήχοντας πολλά φλέματα – *ουντβαχαν*: βγαίνοντας.

Ήσουν τυφλός από τη γέννησή σου και πρόσφατα βαριακούς. Η μνήμη σου έχει μειωθεί και η νοημοσύνη σου έχει διαταραχθεί. Τα δόντια σου έχουν χαλαρώσει, το σηκώτι σου είναι ελαττωματικό και βήχεις φλέματα.

Τα συμπτώματα των γηρατειών, που ήταν ήδη ανεπτυγμένα στον Ντριταράστρα, του επισημάνθηκαν το ένα μετά το άλλο ως προειδοποίηση ότι ο θάνατος πλησίαζε πολύ γρήγορα, αλλά αυτός, ανοήτως, αδιαφορούσε ακόμα για το μέλλον του. Τα σημάδια στο σώμα του Ντριταράστρα που επεσήμανε ο Βιντούρα ήταν σημάδια *απακσαγια*, δηλαδή σημάδια παρακμής του υλικού σώματος πριν από το τελευταίο χτύπημα του θανάτου. Το σώμα γεννιέται, αναπτύσσεται, διατηρείται, δημιουργεί άλλα σώματα, φθίνει και τελικώς χάνεται. Όμως οι ανόητοι άνθρωποι θέλουν να κάνουν έναν μόνιμο

διακανονισμό για το φθαρτό σώμα και νομίζουν ότι η ακίνητη περιουσία τους, τα παιδιά τους, η κοινωνία, η πατρίδα τους, κλπ., θα τους προστατέψουν. Με τέτοιες ανόητες απόψεις, κυριεύονται από τέτοιες πρόσκαιρες ασχολίες και λησμονούν εντελώς ότι θα πρέπει να αφήσουν αυτό το προσωρινό σώμα και να δεχθούν ένα νέο, για να σχεδιάσουν άλλη μία θητεία κοινωνικής ζωής, φιλίας και αγάπης, για να πεθάνουν και πάλι τελικώς. Ξεχνούν τη μόνιμη ταυτότητά τους και δραστηριοποιούνται ανοήτως σε πρόσκαιρες ασχολίες, λησμονώντας τελείως το πρωταρχικό τους καθήκον. Άγιοι και σοφοί όπως ο Βιντούρα πλησιάζουν αυτούς τους ανόητους ανθρώπους, προκειμένου να τους αφυπνίσουν στην αληθινή τους κατάσταση, αλλά εκείνοι θεωρούν αυτούς τους άγιους και τους σοφούς παράσιτα της κοινωνίας και σχεδόν όλοι τους αρνούνται να ακούσουν τα λόγια τέτοιων *σαντου* και σοφών, μολονότι καλωσορίζουν επιδειξιομανείς *σαντου* και υποτιθέμενους αγίους, οι οποίοι ικανοποιούν τις αισθήσεις τους. Ο Βιντούρα δεν ήταν από αυτούς τους αγίους για να ικανοποιήσει τα αθέμιτα αισθήματα του Ντριταράστρα. Επεσήμανε σωστά την αληθινή κατάσταση της ζωής και πώς μπορεί κανείς να σωθεί από τέτοιες καταστροφές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*αχο μαχιγιασι τζαντορ
τζιβιτασα γιατα μπαβαν
μπιμαπαβαρτζιταμ πιννταμ
ανταττε γκριχα-παλαβατ*

αχο: αλίμονο – *μαχιγιασι*: ισχυρές – *τζαντοχ*: των ζωντανών όντων – *τζιβιτασα*: ελπίδα για ζωή – *γιατα*: τόσο όσο – *μπαβαν*: είσαι – *μπιμα*: του Μπιμάσενα (του αδελφού του Γιουντιστίρα) – *απαβαρτζιταμ*: υπολείμματα – *πιννταμ*: τροφής – *ανταττε*: που έχουν φαγωθεί – *γκριχα-παλα-βατ*: σαν κατοικίδιος σκύλος.

Αλίμονο, πόσο ισχυρή είναι η ελπίδα του ζωντανού όντος για ζωή. Στ' αλήθεια, ζεις σαν ένας σκύλος του σπιτιού και τρως τα υπολείμματα της τροφής του Μπίμα.

Ένας *σαντου* δεν πρέπει να κολακεύει ποτέ τους βασιλιάδες ή τους πλουσίους για να ζει άνετα σε βάρος τους. Ο *σαντου* πρέπει να μιλά στους οικογενειάρχες για τη γυμνή αλήθεια της ζωής, έτσι ώστε να έρθουν πιθανόν στα λογικά τους ως προς την επισφαλή ζωή της υλικής ύπαρξης. Ο Ντριταράστρα αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ενός ηλικιωμένου ανθρώπου προσκολλημένου

στην οικογενειακή ζωή. Ήταν άπορος με την κυριολεκτική σημασία της λέξης, αλλά παρ' όλα αυτά, ήθελε να ζει άνετα στο σπίτι των Πάννταβα, από τους οποίους μνημονεύεται εδώ ο Μπίμα, επειδή είχε σκοτώσει ο ίδιος δύο πασίγνωστους γιους του Ντριταράστρα, και συγκεκριμένα, τον Ντουριόντανα και τον Ντουχσάσανα. Αυτοί οι δύο γιοι ήταν πολύ αγαπητοί στον Ντριταράστρα για τις διαβόητες ανόσιες πράξεις τους και ο Μπίμα αναφέρεται συγκεκριμένα επειδή σκότωσε αυτούς τους δύο χαϊδεμένους γιους. Γιατί έμενε ο Ντριταράστρα εκεί, στο σπίτι των Πάννταβα; Επειδή ήθελε να συνεχίσει τη ζωή του άνετα, ακόμη και με κίνδυνο πλήρους ταπείνωσης. Γι' αυτό ο Βιντούρα ήταν κατάπληκτος με το πόσο σφοδρή είναι η επιθυμία για ζωή. Αυτή η διάθεση να συνεχίσει τη ζωή του δείχνει ότι το ζωντανό ον είναι ζωντανό ον αιωνίως και δεν επιθυμεί να αλλάξει σωματικό περιβάλλον. Οι ανόητοι δεν γνωρίζουν ότι μία συγκεκριμένη σωματική ύπαρξη απονέμεται σε αυτούς για να ολοκληρώσουν μία θητεία κάθειρξης και ότι το ανθρώπινο σώμα χορηγείται ύστερα από πάρα πολλές γεννήσεις και θανάτους, ως μία ευκαιρία για συνειδητοποίηση του εαυτού, έτσι ώστε να επιστρέψουν στο σπίτι μας, στον Θεό. Αλλά άτομα όπως ο Ντριταράστρα προσπαθούν να κάνουν σχέδια για να ζήσουν εδώ σε μία άνετη κατάσταση, αποκομίζοντας κέρδη και οφέλη, επειδή δεν βλέπουν τα πράγματα ως έχουν. Ο Ντριταράστρα είναι τυφλός και συνεχίζει να ελπίζει ότι θα ζήσει άνετα ανάμεσα σε όλων των ειδών τις αντιξοότητες. Ο σκοπός ενός *σαντου* όπως ο Βιντούρα είναι να αφυπνίσει αυτά τα τυφλά άτομα και έτσι να τα βοηθήσει να επιστρέψουν στον Θεό, όπου η ζωή είναι αιώνια. Αφού φτάσει εκεί, κανένας δεν θέλει να επιστρέψει σε αυτόν τον υλικό κόσμο της δυστυχίας. Μπορούμε να φανταστούμε πόσο υπεύθυνη δουλειά έχει ανατεθεί σε *σαντου* όπως ο Μαχάτμα Βιντούρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*αγκνιρ νισριστο νταπτας τσα
γκαρο νταρας τσα ντουσιταχ
χριταμ κσετραμ νταναμ γιεσαμ
ταντ-ντατταϊρ ασουμπιχ κιγιατ*

αγκνιχ: φωτιά – *νισρισταχ*: έβαλες – *νταπταχ*: έδωσες – *τσα*: και – *γκαραχ*: δηλητήριο – *νταραχ*: συζυγική ζωή – *τσα*: και – *ντουσιταχ*: πρόσβαλες – *χριταμ*: σφετερίστηκες – *κσετραμ*: το βασίλειο – *νταναμ*: τον πλούτο – *γιεσαμ*: εκείνων – *τατ*: τον δικό τους – *ντατταϊχ*: που τους δόθηκε – *ασουμπιχ*: συντηρείσαι – *κιγιατ*: δεν χρειάζεται.

Δεν υπάρχει λόγος να ζεις μία εξευτελισμένη ζωή και να συντηρείσαι από την ελεημοσύνη εκείνων που προσπάθησες να σκοτώσεις με φωτιά και δηλητήριο. Πρόσβαλες επίσης μία από τις γυναίκες τους και άρπαξες το βασίλειο και τον πλούτο τους.

Το θρησκευτικό σύστημα *βαρνασραμα* αξιοποιεί ένα μέρος της ζωής αποκλειστικά για την αυτοσυνειδητοποίηση, δηλαδή τη συνειδητοποίηση του εαυτού, και την επίτευξη της σωτηρίας στην ανθρώπινη μορφή ζωής. Αυτή είναι μία συνηθισμένη διαίρεση της ζωής, αλλά άτομα όπως ο Ντριταράστρα, ακόμη και στην ώριμη ηλικία της κούρασης, θέλουν να μένουν στο σπίτι, ακόμη και σε συνθήκες ταπεινωτικές, δεχόμενα ελεημοσύνη από τους εχθρούς τους. Ο Βιντούρα ήθελε να το επισημάνει αυτό και να του βάλει καλά στο μυαλό πως ήταν καλύτερα να πεθάνει όπως οι γιοι του, παρά να δέχεται μια τόσο εξευτελιστική ελεημοσύνη. Πριν πέντε χιλιάδες χρόνια υπήρχε ένας Ντριταράστρα, αλλά σήμερα υπάρχουν Ντριταράστρα σε κάθε σπίτι. Ειδικά οι πολιτικοί δεν αποσύρονται από την πολιτική δράση, εκτός και αν συρθούν βίαια από το βάνανσο χέρι του θανάτου ή δολοφονηθούν από κάποιον αντίπαλο. Το να κολλάει κανείς στην οικογενειακή ζωή μέχρι το τέλος της ανθρώπινης ζωής είναι το χονδροειδέστερο είδος κατάντιας και υπάρχει απόλυτη ανάγκη εκπαίδευσης των Ντριταράστρα από τους Βιντούρα, ακόμη και τώρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*τασιαπι ταβα ντεχο 'γιαμ
κριπανασια τζιτιζιβισοχ
παραϊτι ανιτσατο τζιρνο
τζαραγια βασασι ιβα*

τασια: αυτού - *απι*: παρά το ότι - *ταβα*: εσένα - *ντεχαχ*: το σώμα - *αγιαμ*: αυτό - *κριπανασια*: ενός φιλάργγυρου - *τζιτιζιβισοχ*: εσένα που επιθυμείς να ζήσεις - *παραϊτι*: θα φθίνει - *ανιτσαταχ*: έστω και απρόθυμα - *τζιρναχ*: επιδεινώθηκε - *τζαραγια*: παλιά - *βασασι*: ρουχα - *ιβα*: σαν.

Παρά την απροθυμία σου να πεθάνεις και την επιθυμία σου να ζήσεις ακόμη και με αντάλλαγμα την τιμή και την υπόληψή σου, το φιλάργγυρο σώμα σου θα μαραζώσει και θα φθαρεί σαν ένα παλιό ιμάτιο.

Οι λέξεις *κριπανασια τζιτιζιβισοχ* έχουν ιδιαίτερη σημασία. Υπάρχουν δύο κατηγορίες ανθρώπων. Η μία ονομάζεται *κριπανα* και η άλλη ονομάζεται

μπραμανα. Ο *κριπανα*, ο φιλάργυρος, δεν έχει σωστή άποψη για το υλικό του σώμα, ενώ ο *μπραμανα* εκτιμά σωστά και τον εαυτό του και το υλικό του σώμα. Επειδή ο *κριπανα* εκτιμά λανθασμένα το υλικό του σώμα, θέλει να απολαύσει, ικανοποιώντας τις αισθήσεις του στον μέγιστο δυνατό βαθμό· ακόμη και στη γεροντική του ηλικία θέλει να ξαναγίνει νέος με ιατρικά ή άλλα μέσα. Εδώ ο Ντριταράστρα αποκαλείται *κριπανα*, επειδή δίχως καμία εκτίμηση του υλικού του σώματος επιθυμεί να ζήσει με οποιοδήποτε κόστος, ενώ ο Βιντούρα προσπαθεί να του ανοίξει τα μάτια ώστε να δει πως δεν μπορεί να ζήσει περισσότερο από όσο του είναι προορισμένο και πως πρέπει να προετοιμάζεται για τον θάνατο. Αφού ο θάνατος είναι αναπόφευκτος, γιατί θα πρέπει να δέχεται μία τόσο εξευτελιστική θέση προκειμένου να ζήσει; Είναι προτιμότερο να πάρει τον σωστό δρόμο, έστω και με κίνδυνο να πεθάνει. Ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι ο τερματισμός όλων των βασάνων της υλικής ύπαρξης και η ζωή θα πρέπει να είναι έτσι ρυθμισμένη, ώστε να μπορεί κανείς να επιτύχει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Ο Ντριταράστρα, εξαιτίας της λανθασμένης αντίληψής του για τη ζωή, είχε ήδη ξοδέψει το ογδόντα τοις εκατό της ενέργειάς του, έτσι ώστε ήταν επιβεβλημένο γι' αυτόν να χρησιμοποιήσει όσες μέρες της φιλάργυρης ζωής του του απέμεναν για τον ύψιστο στόχο. Αυτού του είδους η ζωή αποκαλείται φιλάργυρη, επειδή δεν μπορεί κάποιος να χρησιμοποιήσει κατάλληλα τα εφόδια της ανθρώπινης μορφής ζωής. Ένας τόσο φιλάργυρος άνθρωπος, από καλή τύχη και μόνο, συναντά μια αυτοσυνειδητοποιημένη ψυχή όπως ο Βιντούρα και υπό την καθοδήγησή της απαλλάσσεται από την άγνοια της υλικής ύπαρξης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

*γκατα-σβαρταμ ιμαμ ντεχαμ
βιρακτο μουκτα-μπανταναχ
αβιγκιατα-γκατιρ τζαχιατ
σα βαϊ ντιρα σουνταχριταχ*

γκατα-σβα-αρταμ: χωρίς να χρησιμοποιείται σωστά – *ιμαμ*: αυτός – *ντεχαμ*: το υλικό σώμα – *βιρακταχ*: αδιάφορος – *μουκτα*: απελευθερωμένος – *μπανταναχ*: από όλες τις υποχρεώσεις – *αβιγκιατα-γκατιχ*: άγνωστος προορισμός – *τζαχιατ*: θα πρέπει κανείς να αφήσει αυτό το σώμα – *σαχ*: ένα τέτοιο πρόσωπο – *βαϊ*: σίγουρα – *ντιραχ*: αδιατάραχτος – *συνταχριταχ*: λέγεται ότι είναι.

Χαρακτηρίζεται αδιατάραχος εκείνος που πηγαίνει σε ένα άγνωστο, απομακρυσμένο μέρος και απελευθερωμένος από κάθε υποχρέωση, αφήνει το υλικό του σώμα όταν έχει γίνει άχρηστο.

Ο Ναροττάμα ντάσα Τακουρά, ένας μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης και ατσαρία των Γκωντίγια Βαϊσνάβα, έχει τραγουδήσει: «Κύριέ μου, Έχω απλούστατα σπαταλήσει τη ζωή μου. Έχοντας αποκτήσει ανθρώπινο σώμα, έχω αμελήσει να Σε λατρέψω, άρχοντά μου, και έτσι έχω πει δηλητήριο με τη θέλησή μου». Με άλλα λόγια, ο σκοπός του ανθρώπινου σώματος είναι ειδικά η καλλιέργεια της γνώσης της υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο, χωρίς την οποία η ζωή είναι γεμάτη αγωνίες και άθλιες καταστάσεις. Επομένως, σε όποιον έχει σπαταλήσει τη ζωή του χωρίς να καλλιεργήσει αυτού του είδους τη γνώση συνιστάται να αφήσει το σπίτι του χωρίς να το ξέρουν οι φίλοι και οι συγγενείς του και έτσι, απελευθερωμένος από κάθε υποχρέωση προς την οικογένεια, την κοινωνία, την πατρίδα, κλπ., να αφήσει το σώμα του σε κάποιον άγνωστο προορισμό, έτσι ώστε οι άλλοι να μη γνωρίζουν πού και πώς συνάντησε τον θάνατό του. *Ντιρα* σημαίνει κάποιος που είναι αδιατάραχος, ακόμα και όταν προκαλείται. Λόγω της στοργικής σχέσης του με τη γυναίκα του και τα παιδιά του, δεν μπορεί να αφήσει κανείς μία άνετη οικογενειακή ζωή. Η αυτοσυνειδητοποίηση παρεμποδίζεται από μία τόσο υπερβολική στοργή για την οικογένεια και αν κάποιος είναι ικανός να ξεχάσει μία τέτοια σχέση, αποκαλείται αδιατάραχος ή *ντιρα*. Εντούτοις, αυτός είναι ο δρόμος της απάρνησης που βασίζεται σε μια ζωή απογοήτευσης, ενώ η σταθεροποίηση σε αυτή την απάρνηση είναι δυνατή μόνο με την επαφή με γνήσιους άγιους και αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές· μέσω αυτής της επαφής μπορεί κανείς να υπηρετήσει με αφοσίωση και αγάπη τον Κύριο. Η ειλικρινής υποταγή και εγκατάλειψη στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου είναι δυνατή με την αφύπνιση της υπερβατικής αίσθησης υπηρεσίας. Αυτό είναι δυνατό μέσω της επαφής με αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Ο Ντριταράστρα ήταν πολύ τυχερός να έχει έναν αδελφό, η επαφή με τον οποίον ήταν πηγή απελευθέρωσης από την απογοητευτική ζωή του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*γιαχ σβακατ παρατο βεχα
τζατα-νιρβεντα ατμαβαν
χριντι κριτβα χαριμ γκεχατ
πραβρατζετ σα ναροτταμαχ*

γιαχ: όποιος – σβακατ: με την αφύπνισή του – παραταχ βα: ή ακούγοντας από κάποιον άλλον – ιχα: εδώ, σε αυτόν τον κόσμο – τζατα: γίνεται – νιρβενταχ: αδιάφορος στις υλικές προσκολλήσεις – ατμαβαν: η συνείδηση – χριντι: μέσα στην καρδιά – κριτβα: τον έχει πάρει – χαριμ: το Πρόσωπο της Θεότητας – γκεχατ: από το σπίτι – πραβρατζετ: φεύγει – σαχ: είναι – ναρα-ουτταμαχ: άριστο ανθρώπινο ον.

Εκείνος που αφυπνίζεται και κατανοεί, είτε από μόνος του είτε από άλλους, την ψευτιά και τη δυστυχία του υλικού κόσμου και έτσι αφήνει το σπίτι του και εξαρτάται αποκλειστικά από το Πρόσωπο της Θεότητας που κατοικεί μέσα στην καρδιά, είναι σίγουρα πρώτης τάξεως ανθρώπινο ον.

Υπάρχουν τρεις κατηγορίες υπερβατιστών, και συγκεκριμένα, 1) ο ντιρα, δηλαδή κάποιος που δεν ταραίζεται επειδή δεν έχει οικογενειακές επαφές, 2) ο σαννιασι που βρίσκεται στην τάξη της απάρνησης από απογοήτευση και 3) ο ειλικρινής αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, που αφυπνίζει τη συνείδηση του Θεού ακούγοντας και ψάλλοντας και αφήνει το σπίτι του εξαρτώμενος πλήρως από το Πρόσωπο της Θεότητας, που κατοικεί μέσα στην καρδιά του. Το ζήτημα είναι ότι η τάξη της απάρνησης ύστερα από μια ζωή συναισθηματικής απογοήτευσης στον υλικό κόσμο μπορεί να αποτελέσει το σκαλοπάτι για την αυτοσυνειδητοποίηση, αλλά αληθινή τελειοποίηση στον δρόμο της απελευθέρωσης αποκτάται όταν ασκείται κανείς στην πλήρη εξάρτηση από το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, που ζει μέσα στην καρδιά όλων ως Παραμάτμα. Μπορεί κανείς να ζει στο πιο σκοτεινό δάσος μόνος του, μακριά από το σπίτι του, όμως ο ακλόνητος αφοσιωμένος υπηρέτης γνωρίζει πολύ καλά ότι δεν είναι μόνος. Είναι μαζί του το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας και είναι σε θέση να προστατέψει τον ειλικρινή αφοσιωμένο υπηρέτη Του από κάθε δύσκολη κατάσταση. Θα πρέπει, λοιπόν, να ασκείται κανείς στην υπηρεσία αφοσίωσης στο σπίτι του, ακούγοντας και ψάλλοντας το άγιο όνομα, ακούγοντας για τις ιδιότητες, τη μορφή, τις διασκεδάσεις, την ακολουθία, κλπ. του Κυρίου σε επαφή με αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου και αυτή η άσκηση θα τον βοηθήσει να αφυπνίσει τη συνείδηση του Θεού ανάλογα με την ειλικρίνεια των προθέσεών του. Κάποιος που επιθυμεί υλικά οφέλη από αυτού του είδους τις πράξεις αφοσίωσης δεν μπορεί ποτέ να εξαρτηθεί από το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, παρόλο που βρίσκεται μέσα στην καρδιά όλων. Επίσης, ο Κύριος δεν δίνει ποτέ οδηγίες σε άτομα που Τον λατρεύουν για υλικά κέρδη. Αυτού του είδους οι αφοσιωμένοι υπηρέτες μπορεί να ευλογηθούν από τον Κύριο με υλικά οφέλη, αλλά δεν μπορούν να φτάσουν στο στάδιο των άριστων ανθρώπινων όντων, όπως

περιγράφονται πιο πάνω. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα τέτοιων ειλικρινών αφοσιωμένων υπηρετών στην παγκόσμια ιστορία, και ιδιαίτερα στην Ινδία, και είναι οι οδηγοί μας στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης. Ο Μαχάτμα Βιντούρα είναι ένας από αυτούς τους μεγάλους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου και θα πρέπει όλοι να προσπαθούμε να ακολουθούμε τα λωτοειδή βήματά του για να επιτύχουμε την αυτοσυνειδητοποίηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*ατοντιτισιμ ντισαμ γιατου
σβαϊρ αγκιατα-γκατιρ μπαβαν
ιτο 'ρβακ πραγιασαχ καλαχ
πουμσαμ γκουνα-βικαρσαναχ*

ατα: λοιπόν – *ουντιτισιμ:* τη βόρεια πλευρά – *ντισαμ:* την κατεύθυνση – *γιατου:* σε παρακαλώ, φύγε – *σβαϊχ:* οι συγγενείς σου – *αγκιατα:* χωρίς να γνωρίζουν – *γκατιχ:* τις κινήσεις – *μπαβαν:* τις δικές σου – *ιταχ:* μετά από αυτό – *αρβακ:* θα συνοδεύεται – *πραγιασαχ:* γενικά – *καλαχ:* ο χρόνος – *πουμσαμ:* των ανθρώπων – *γκουνα:* οι ιδιότητες – *βικαρσαναχ:* ελαττώνονται.

Γι' αυτό, σε παρακαλώ, φύγε για τον βορρά αμέσως, χωρίς να το μάθουν οι συγγενείς σου, επειδή σύντομα θα έλθει η εποχή εκείνη που θα μειώσει τις καλές ιδιότητες των ανθρώπων.

Μπορεί κανείς να αντισταθμίσει μια ζωή απογοήτευσης αν γίνει *ντιρα* ή αν αφήσει το σπίτι του για πάντα, χωρίς να επικοινωνεί με τους συγγενείς του και ο Βιντούρα συνέστησε στον αδελφό του να εφαρμόσει αυτή τη μέθοδο χωρίς καθυστέρηση, επειδή πλησίαζε πολύ γοργά η εποχή του Κάλι. Η υποκείμενη σε όρους ψυχή είναι ούτως ή άλλως υποβαθμισμένη από την επαφή με την ύλη, αλλά παρ' όλα αυτά, στην Κάλι-γιούγκα οι καλές ιδιότητες των ανθρώπων θα χειροτερέψουν ακόμη περισσότερο, έως το κατώτατο σημείο. Του συνέστησε να φύγει το συντομότερο, πριν φτάσει η Κάλι-γιούγκα, επειδή η πνευματική ατμόσφαιρα που δημιούργησε ο Βιντούρα, η πολύτιμη διδασκαλία του για τα γεγονότα της ζωής, θα ξεθώριαζαν λόγω της επίδρασης της εποχής που πλησίαζε με γρήγορα βήματα. Το να γίνει κανείς *ναροτταμα*, άριστο ανθρώπινο ον, εξαρτώμενο αποκλειστικά από τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα, δεν είναι δυνατό για έναν συνηθισμένο άνθρωπο. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.28) αναφέρεται ότι μόνο κάποιος εντελώς απαλλαγμένος από κάθε κηλίδα αμαρτωλών πράξεων μπορεί να εξαρτάται από τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας.

Ο Βιντούρα συνέστησε στον Ντριταράστρα να γίνει τουλάχιστον *ντιρα* στην αρχή, αν του ήταν αδύνατο να γίνει *σαννιασι* ή *ναροτταμα*. Η επίμονη προσπάθεια στον δρόμο της αυτοσυνειδητοποίησης βοηθά κάποιον να υψωθεί από το στάδιο του *ντιρα* στο στάδιο του *ναροτταμα*. Στο στάδιο του *ντιρα* μπορεί να φτάσει κανείς μετά από παρατεταμένη άσκηση του *γιογκα*, αλλά με τη χάρη του Βιντούρα, μπορεί κανείς να φτάσει σε αυτό το στάδιο αμέσως, αν είναι απλώς διατεθειμένος να εφαρμόσει τη μέθοδο αυτού του σταδίου, το οποίο είναι το προπαρασκευαστικό στάδιο του *σαννιασα*. Το στάδιο του *σαννιασα* είναι το προπαρασκευαστικό στάδιο του *παραμαχαμσα*, δηλαδή του αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου πρώτης τάξεως.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*εβαμ ρατζα βιντουρενανουτζενα
πραγκια-τσακσουρ μποντιτα ατζαμινταχ
τσιττβα σβεσου συνεχα-πασαν ντραντιμνο
νιστσακραμα μπρατρι-σαννταρσιταντβα*

εβαμ: έτσι – *ρατζα*: ο Βασιλιάς Ντριταράστρα – *βιντουρενα ανουτζενα*: από τον νεότερο αδελφό του Βιντούρα – *πραγκια*: εσωστρεφή γνώση – *τσακσουχ*: μάτια – *μποντιταχ*: κατανόηση – *ατζαμινταχ*: ο Ντριταράστρα, ο γόνος της οικογένειας του Ατζαμίντα – *τσιττβα*: σπάζοντας – *σβεσου*: όσον αφορά στους συγγενείς – *σνεχα-πασαν*: το ισχυρό δίκτυο της αγάπης – *ντραντιμναχ*: εξαιτίας της σταθερότητας – *νιστσακραμα*: έφυγε – *μπρατρι*: από τον αδελφό του – *σαννταρσιτα*: με κατεύθυνση – *αντβα*: στον δρόμο της απελευθέρωσης.

Έτσι ο Μαχαράζα Ντριταράστρα, ο γόνος της οικογένειας του Ατζαμίντα, έχοντας πεισθεί ακράδαντα μέσω εσωστρεφούς γνώσης (*πραγκια*), έσπασε αμέσως το ισχυρό δίκτυο της οικογενειακής αγάπης με ακλόνητη αποφασιστικότητα. Έφυγε, λοιπόν, χωρίς χρονοτριβή για να ξεκινήσει το ταξίδι της απελευθέρωσης, σύμφωνα με τις οδηγίες του νεότερου αδελφού του Βιντούρα.

Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού, ο μέγας κήρυκας των αρχών της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, έχει τονίσει τη σημασία της συναναστροφής με *σαντου*, αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Είπε πως ακόμη και με μιας στιγμής συναναστροφή με έναν αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη, μπορεί κανείς να επιτύχει κάθε τελειότητα. Δεν ντρεπόμαστε να παραδεχθούμε ότι ζήσαμε αυτό το γεγονός στην πράξη. Αν δεν είχαμε δεχθεί την εύνοια της Αυτού Θείας Χάρης Σριμάντ Μπακτισιντάντα Σαρασβάτι Γκοσουάμι

Μαχαράζα, στην ολιγόλεπτη πρώτη συνάντησή μας, θα μας ήταν αδύνατο να αναλάβουμε αυτό το δύσκολο έργο της απόδοσης της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* στα αγγλικά. Αν δεν τον είχαμε συναντήσει εκείνη την ευτυχισμένη στιγμή, θα μπορούσαμε να είχαμε γίνει ένας σπουδαίος επιχειρηματίας, αλλά δεν θα μπορούσαμε ποτέ να γίνουμε ικανοί να βαδίσουμε τον δρόμο της απελευθέρωσης και να υπηρετούμε πραγματικά τον Κύριο υπό την καθοδήγηση της Αυτού Θείας Χάρης. Και εδώ συναντάμε άλλο ένα έμπρακτο παράδειγμα, αυτό της επίδρασης της συναναστροφής του Βιντούρα στον Ντριταράστρα. Ο Μαχαράζα Ντριταράστρα ήταν δεμένος σφιχτά σε ένα δίκτυ υλικών σχέσεων, συνδεδεμένων με την πολιτική, την οικονομία και την οικογενειακή προσκόλληση και έκανε ό,τι του ήταν δυνατό για να πραγματοποιήσει την υποτιθέμενη επιτυχία βάσει των σχεδίων του, αλλά συνάντησε την απογοήτευση από την αρχή έως το τέλος, όσον αφορά στις υλικές του δραστηριότητες. Και παρ' όλα αυτά, παρά την αποτυχημένη ζωή του, πραγματοποίησε τη μέγιστη επιτυχία, την αυτοσυνειδητοποίηση, χάρη στη δυνατή διδασκαλία ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου, που είναι χαρακτηριστικό σύμβολο *σαντου*. Γι' αυτό οι γραφές επιτάσσουν τη συναναστροφή μόνο με *σαντου* και τη απόρριψη κάθε άλλου είδους συναναστροφής. Αν κάποιος εφαρμόσει αυτή την εντολή, θα έχει άφθονες ευκαιρίες να ακούσει τους *σαντου*, οι οποίοι μπορούν να κάνουν κομμάτια τα δεσμά της απατηλής αγάπης του υλικού κόσμου. Είναι γεγονός ότι ο υλικός κόσμος είναι μια μεγάλη πλάνη, επειδή όλα φαίνονται να είναι χειροπιαστή πραγματικότητα, αλλά την επόμενη στιγμή αυτή η δήθεν πραγματικότητα εξατμίζεται σαν τον ορμητικό αφρό της θάλασσας ή σαν ένα σύννεφο στον ουρανό. Ένα σύννεφο στον ουρανό φαίνεται αναμφισβήτητα να είναι πραγματικότητα επειδή φέρνει βροχή και εξαιτίας της βροχής εμφανίζονται τόσο πολλά πρόσκαιρα πράσινα πράγματα, αλλά σε τελευταία ανάλυση, με την πάροδο του χρόνου όλα εξαφανίζονται, και συγκεκριμένα, και το σύννεφο, και η βροχή και η πράσινη βλάστηση. Ο ουρανός όμως, καθώς και η ποικιλία των ουράνιων σωμάτων, παραμένουν για πάντα. Κατά τον ίδιο τρόπο, η Απόλυτη Αλήθεια, η οποία παρομοιάζεται με τον ουρανό, παραμένει αιωνίως, ενώ η πρόσκαιρη σαν σύννεφο πλάνη έρχεται και παρέρχεται. Τα ανόητα ζωντανά όντα έλκονται από το πρόσκαιρο σύννεφο, αλλά οι νοήμονες άνθρωποι ενδιαφέρονται περισσότερο για τον αιώνιο ουρανό και όλη την ποικιλομορφία του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*πατιμπραγιανταμ σουμπαλασια πουτρι
πατι-βρατα τσανουτζαγκαμα σαντβι*

*χιμαλαγιαμ νιαστα-ντανντα-πραχαρσαμ
μανασβιναμ ιβα σατ σαμπραχαραχ*

πατιμ: ο άντρας της – πραγιανταμ: ενώ έφευγε από το σπίτι – σουμπαλασια: του Βασιλιά Σουμπαλά – πουτρι: η άξια κόρη – πατι-βρατα: αφοσιωμένη στον άντρα της – τσα: επίσης – ανουτζαγκαμα: ακολούθησε – σαντβι: η αγνή – χιμαλαγιαμ: προς τα όρη Ιμαλάια – νιαστα-ντανντα: κάποιος που έχει δεχθεί τη ράβδο της τάξης της απάρνησης – πραχαρσαμ: αντικείμενο απόλαυσης – μανασβιναμ: των μεγάλων πολεμιστών – ιβα: σαν – σατ: νόμιμο – σαμπραχαραχ: καλό μαστίγωμα.

Η ευγενική και αγνή Γκανντάρι, η κόρη του Βασιλιά Σουμπαλά του Καρανντάρ (ή Γκανντάρ), ακολούθησε τον άντρα της που είδε πως πήγαινε στα όρη Ιμαλάια, που είναι η χαρά όσων έχουν δεχθεί τη ράβδο της τάξης της απάρνησης, σαν τους πολεμιστές που έχουν δεχθεί ένα καλό μαστίγωμα από τον εχθρό.

Η Σωμπαλίνι ή Γκανντάρι, η κόρη του Βασιλιά Σουμπαλά και γυναίκα του Βασιλιά Ντριταράστρα, ήταν ιδανική σύζυγος, αφοσιωμένη στον άντρα της. Ο βεδικός πολιτισμός προετοιμάζει ειδικά αγνές και αφοσιωμένες συζύγους: η Γκανντάρι είναι μία από τις πολλές που αναφέρει η Ιστορία. Η Λάκσμι Σίτα ντέβι ήταν επίσης θυγατέρα ενός σπουδαίου βασιλιά, αλλά ακολούθησε τον άντρα της, τον Κύριο Ραματσάντρα, στο δάσος. Κατά τον ίδιο τρόπο, η Γκανντάρι, ως γυναίκα, θα μπορούσε να είχε μείνει στο σπίτι ή στο σπίτι του πατέρα της, αλλά επειδή ήταν αγνή και ευγενική γυναίκα, ακολούθησε τον άντρα της χωρίς δισταγμό. Ο Βιντούρα δίδαξε στον Ντριταράστρα τα σχετικά με την τάξη της απάρνησης και η Γκανντάρι στάθηκε στο πλευρό του άντρα της. Ο Ντριταράστρα δεν της ζήτησε να τον ακολουθήσει, επειδή έδειχνε μεγάλη αποφασιστικότητα, σαν ένας σπουδαίος πολεμιστής που αντιμετωπίζει όλων των ειδών τους κινδύνους στο πεδίο της μάχης. Δεν αισθανόταν πλέον καμία έλξη για την υποτιθέμενη γυναίκα του και τους υποτιθέμενους συγγενείς του και πήρε την απόφαση να ξεκινήσει μόνος του. Η Γκανντάρι όμως, ως αγνή γυναίκα, αποφάσισε να ακολουθήσει τον άντρα της μέχρι το τέλος. Ο Μαχαράζα Ντριταράστρα προσχώρησε στην τάξη του *βαναπραστα* και σε αυτό το στάδιο επιτρέπεται στη σύζυγο να παραμείνει εθελοντικά μαζί με τον άντρα της για να τον υπηρετεί, ενώ στο στάδιο του *σαννιασα* καμία σύζυγος δεν μπορεί να μείνει με τον πρώην άντρα της. Ο *σαννιασι* θεωρείται κοινωνικά νεκρός και συνεπώς η σύζυγος γίνεται κοινωνικά χήρα, χωρίς καμία σχέση με τον πρώην άντρα της. Ο Μαχαράζα

Ντριταράστρα δεν απαρνήθηκε την πιστή γυναίκα του και εκείνη τον ακολούθησε με δική της ευθύνη.

Οι *σαννιασι* δέχονται τη ράβδο ως σημάδι της τάξης της απάρνησης. Υπάρχουν δύο ειδών *σαννιασι*. Όσοι ακολουθούν τη φιλοσοφία Μαγιαβάντι, με επικεφαλής τον Σριπάντα Σανκαρατσάρια, δέχονται μόνο μία ράβδο (*εκαντανντα*), ενώ όσοι ακολουθούν τη φιλοσοφία των Βαϊσνάβα, δέχονται τρεις συνδυασμένες ράβδους (*τρι-ντανντα*). Οι Μαγιαβάντι *σαννιασι* είναι *εκαντανντι-σουαμι*, ενώ οι Βαϊσνάβα *σαννιασι* είναι γνωστοί ως *τριντανντι σουαμι*, ή πιο ευδιάκριτα, *τριντανντι-γκοσουαμι*, προκειμένου να διακρίνονται από τους φιλόσοφους Μαγιαβάντι. Οι *εκαντανντι-σουαμι* αγαπούν κυρίως τα Ιμαλάια, ενώ οι Βαϊσνάβα *σαννιασι* αγαπούν τη Βρινντάβανα και το Πούρι. Οι Βαϊσνάβα *σαννιασι* είναι *ναροτταμα*, ενώ οι Μαγιαβάντι *σαννιασι* είναι *ντιρα*. Στον Μαχαράζα Ντριταράστρα συστήθηκε να ακολουθήσει τους *ντιρα*, επειδή στο στάδιο που βρισκόταν του ήταν δύσκολο να γίνει *ναροτταμα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*ατζατα-σατρουχ κριτα-μαϊτρο χουταγκνιρ
βιπραμ νατβα τιλα-γκο-μπουμι-ρουκμαϊχ
γκριχαμ πραβιστο γκουρου-βαννταναγια
να τσαπασιατ πιταρω σωμπαλιμ τσα*

ατζατα: δεν γεννήθηκε ποτέ – *σατρουχ*: ο εχθρός – *κριτα*: έχοντας τελέσει – *μαϊτραχ*: λατρεύοντας τους ημίθεους – *χουτα-αγκνιχ*: και προσφέροντας καύσιμα στη φωτιά – *βιπραν*: οι *μπραμανα* – *νατβα*: προσκυνώντας – *τιλα-γκο-μπουμι-ρουκμαϊχ*: μαζί με σιτηρά, αγελάδες, γη και χρυσάφι – *γκριχαμ*: μέσα στο παλάτι – *πραβισταχ*: έχοντας εισέλθει – *γκουρου-βαννταναγια*: για την προσφορά σεβασμού στα ηλικιωμένα μέλη – *να*: δεν – *τσα*: επίσης – *απασιατ*: να δει – *πιταρω*: τους θείους του – *σωμπαλιμ*: την Γκανντάρι – *τσα*: επίσης.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, που ο εχθρός του δεν γεννήθηκε ποτέ, ετέλεσε τα καθημερινά πρωινά του καθήκοντα με προσευχές, με θυσία στον θεό του ήλιου και προσφέροντας στους *μπραμανα* την υποταγή του, μαζί με σιτηρά, αγελάδες, γη και χρυσάφι. Ύστερα μπήκε στο παλάτι για να προσφέρει τον σεβασμό του στους ηλικιωμένους. Ωστόσο, δεν μπορούσε να βρει ούτε τους θείους του ούτε τη θεία του, την κόρη του Βασιλιά Σουμπαλά.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ο ευλαβικότερος βασιλιάς, επειδή τελούσε προσωπικά κάθε πρωί τα ευλαβή καθήκοντα που έχουν οι οικογενειάρχες. Από τους οικογενειάρχες απαιτείται να σηκώνονται νωρίς το πρωί και αφού κάνουν μπάνιο, θα πρέπει να προσφέρουν τον σεβασμό τους στις Θεότητες του σπιτιού τους με προσευχές, με καύσιμη ύλη στην ιερή φωτιά, με την προσφορά ελεημοσύνης στους *μπραμανα*, υπό μορφήν γης, αγελάδων, δημητριακών, χρυσού, κλπ. Τέλος, θα πρέπει να προσφέρουν τον οφειλόμενο σεβασμό και την υποταγή τους στα ηλικιωμένα μέλη της οικογένειας. Κάποιος που δεν είναι διατεθειμένος να εφαρμόσει τις εντολές των *σαστρα*, δεν μπορεί να είναι καλός άνθρωπος μόνο με γνώση από βιβλία. Οι σύγχρονοι οικογενειάρχες εφαρμόζουν διαφορετικούς τρόπους ζωής, και συγκεκριμένα, να σηκώνονται αργά και να πίνουν καφέ στο κρεβάτι, χωρίς κανενός είδους καθαριότητα και χωρίς καμία εξαγνιστική διαδικασία όπως αυτή που περιγράφηκε πιο πάνω. Τα παιδιά της οικογένειας κάνουν ό,τι κάνουν και οι γονείς και γι' αυτό ολόκληρες γενιές ανθρώπων γλιστρούν προς την κόλαση. Δεν μπορεί να περιμένει κανείς κανένα καλό από αυτούς τους ανθρώπους, εκτός αν συναναστραφούν με *σαντου*. Όπως ο Ντριταράστρα, οι υλιστές μπορούν να πάρουν μαθήματα από ένα *σαντου* σαν τον Βιντούρα και έτσι να εξαγνισθούν από τις συνέπειες της σύγχρονης ζωής.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ωστόσο, δεν μπορούσε να βρεί στο παλάτι τους δύο θείους του, τον Ντριταράστρα και τον Βιντούρα, ούτε την Γκαντάρι, τη θυγατέρα του Βασιλιά Σουμπαλά. Είχε αγωνία να τους δει και γι' αυτό ρώτησε τον Σαντζάγια, τον ιδιαίτερο γραμματέα του Ντριταράστρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*τατρα σαντζαγιαμ ασιναμ
παπρατσοντβιγκνα-μανασαχ
γκαβαλγκανε κβα νας τατο
βριντο χινας τσα νετραγιοχ*

τατρα: εκεί – *σαντζαγιαμ*: στον Σαντζάγια – *ασιναμ*: καθισμένος – *παπρατσα*: τον ρώτησε – *συντβιγκνα-μανασαχ*: γεμάτος αγωνία – *γκαβαλγκανε*: ο γιος του Γκαβαλγκάνα, ο Σαντζάγια – *κβα*: πού είναι – *ναχ*: ο δικός μας – *ταταχ*: ο θείος – *βρινταχ*: γέρος – *χιναχ τσα*: και στερημένος – *νετραγιοχ*: από τα μάτια του.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, γεμάτος αγωνία, γύρισε στον Σαντζάγια, που ήταν καθισμένος εκεί και τον ρώτησε: Ω Σαντζάγια, πού είναι ο γέρος και τυφλός θείος μας;

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*αμμπα τσα χατα-πουτραρτα
πιτριβιαχ κβα γκαταχ σουχριτ
απι μαγι ακριτα-πραγκιε
χατα-μπανντουχ σα μπαργιαγια
ασαμσα-μαναχ σαμαλαμ
γκανγκαγιαμ ντουχκιτο 'πατατ*

αμμπα: η μητέρα-θεία – *τσα*: και – *χατα-πουτρα*: που έχει χάσει όλους τους γιους της – *αρτα*: σε αξιολύπητη κατάσταση – *πιτριγιαχ*: ο θεός Βιντούρα – *κβα*: πού – *γκαταχ*: έχει πάει – *σουχριτ*: ο ευχέτης – *απι*: μήπως – *μαγι*: σε μένα – *ακριτα-πραγκιε*: αγνώμων – *χατα-μπανντουχ*: κάποιος που έχει χάσει όλους τους γιους του – *σαχ*: ο Ντριταράστρα – *μπαριαγια*: με τη γυναίκα του – *ασαμσα-μαναχ*: με νου που αμφιβάλλει – *σαμαλαμ*: προσβολές – *γκανγκαγιαμ*: στα νερά του Γάγγη – *ντουχκιταχ*: με αναστατωμένο νου – *απατατ*: έπεσαν.

Πού είναι ο θεός μου, ο Βιντούρα, που θέλει πάντα το καλό μου, και η μητέρα Γκανντάρι, πολύ θλιμμένη που έχει χάσει όλους τους γιους της; Ο θεός μου ο Ντριταράστρα ήταν κι εκείνος πολύ πληγωμένος από τον θάνατο όλων των γιων και εγγονών του. Χωρίς αμφιβολία, είμαι πολύ αχάριστος. Μήπως πήρε τις προσβολές μου πολύ στα σοβαρά και μαζί με τη γυναίκα του πνίγηκαν στα νερά του Γάγγη;

Οι Πάννταβα, και ιδιαίτερα ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και ο Αρτζούνα, ανέμεναν τα επακόλουθα της μάχης του Κουρουκσέτρα και γι' αυτό ο Αρτζούνα αρνήθηκε να πολεμήσει. Η μάχη έγινε με τη θέληση του Κυρίου, αλλά οι συνέπειες της οικογενειακής θλίψης, όπως τις προέβλεψαν, έμελλε να αποδειχθούν αληθινές. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είχε πάντα επίγνωση της δυσχερούς θέσης του θείου του Ντριταράστρα και της θείας του Γκανντάρι και γι' αυτό πήρε κάθε δυνατή φροντίδα γι' αυτούς στη γεροντική τους ηλικία και την οδυνηρή τους κατάσταση. Όταν, λοιπόν, δεν μπόρεσε να βρει τον θείο και τη θεία του στο παλάτι του γεννήθηκαν φυσικά αμφιβολίες και υπέθεσε ότι είχαν πνιγεί στα νερά του Γάγγη. Θεώρησε τον εαυτό του αγνώμονα, επειδή όταν οι Πάννταβα έμειναν χωρίς πατέρα, ο Μαχαράζα Ντριταράστρα τους έδωσε όλες τις βασιλικές ανέσεις για να ζήσουν και σε αντάλλαγμα αυτός σκότωσε όλους τους γιους του Ντριταράστρα στη μάχη του Κουρουκσέτρα. Ως ευσεβής άνθρωπος, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα έλαβε υπόψη του όλα τα αναπόφευκτα δικά του αδικήματα και ποτέ δεν σκέφτηκε

τα αδικήματα του θείου του και της παρέας του. Ο Ντριταράστρα είχε υποφέρει τις συνέπειες των δικών του αδικημάτων με τη θέληση του Κυρίου, αλλά ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα σκεφτόταν μόνο τα δικά του αναπόφευκτα αδικήματα. Αυτή είναι η φύση ενός καλού ανθρώπου και αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν βρίσκει ποτέ λάθη στους άλλους, ενώ προσπαθεί να βρει τα δικά του και έτσι να τα διορθώσει όσο είναι δυνατόν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*πιταρι ουπαρατε πανντω
σαρβαν ναχ σουχρινταχ σισουν
αρακσαταμ βιασαναταχ
πιτριβιω κβα γκαταβ ιταχ*

πιταρι: στον πατέρα μου – *ουπαρατε*: που έπεσε – *πανντω*: ο Μαχαράζα Πάνντου – *σαρβαν*: όλους – *ναχ*: εμάς – *σουχρινταχ*: οι ευχέτες – *σισουν*: μικρά παιδιά – *αρακσαταμ*: προστάτεψαν – *βιασαναταχ*: από κάθε είδους κίνδυνο – *πιτριβιω*: οι θείοι – *κβα*: πού – *γκατω*: έχουν αναχωρήσει – *ιταχ*: από αυτό το μέρος.

Όταν ο πατέρας μου ο Πάνντου έπεσε και είμασταν μικρά παιδιά, αυτοί οι δύο θείοι μάς προστάτεψαν από κάθε είδους συμφορές. Ήθελαν πάντα το καλό μας. Αλίμονο, πού έχουν πάει, φεύγοντας από εδώ;

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*σουτα ουβατσα
κριπαγια συνεχα-βαϊκλαβιατ
σουτο βιραχα-καρσιταχ
ατμεσβαραμ ατσακσανο
να πρατιαχατιπιντιταχ*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσσουνάμι είπε – *κριπαγια*: από μεγάλη στοργή – *σνεχα-βαϊκλαβιατ*: διανοητική διαταραχή εξαιτίας βαθιάς στοργής – *σουταχ*: ο Σαντζάγια – *βιραχα-καρσιταχ*: αναστατωμένος από τον αποχωρισμό – *ατμα-ισβαραμ*: ο αφέντης του – *ατσακσαναχ*: επειδή δεν είχε δει – *να*: δεν – *πρατιαχα*: απάντησε – *ατι-πιντιταχ*: πολύ λυπημένος.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ο Σαντζάγια, εξαιτίας της αγάπης του για τον κύριό του, τον Ντριταράστρα, που δεν τον είχε δει, και της αναστάτωσής του, ήταν πολύ λυπημένος και δεν μπορούσε να απαντήσει κατάλληλα στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

Ο Σαντζάγια ήταν ο προσωπικός βοηθός του Μαχαράζα Ντριταράστρα για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα και έτσι είχε την ευκαιρία να τον μελετήσει. Και όταν στο τέλος είδε ότι είχε φύγει από το σπίτι χωρίς αυτός να γνωρίζει τίποτα, η λύπη του δεν είχε όρια. Ένιωθε μεγάλη συμπόνια για τον Ντριταράστρα, επειδή στην παρτίδα της μάχης του Κουρουκσέτρα, ο Βασιλιάς Ντριταράστρα είχε χάσει τα πάντα, ανθρώπους και χρήματα, και τελικώς ο Βασιλιάς και η Βασίλισσα έπρεπε να φύγουν από το σπίτι τους πλήρως απογοητευμένοι. Εξέτασε την κατάσταση με τον δικό του τρόπο, επειδή δεν γνώριζε ότι ο Βιντούρα είχε ξυπνήσει την ενόραση του Ντριταράστρα και είχε φύγει, επομένως, με ενθουσιώδη και χαρούμενη διάθεση για μια καλύτερη ζωή μετά την αναχώρησή του από το σκοτεινό πηγάδι του σπιτιού του. Αν δεν πεισθεί κανείς ότι μετά την απάρνηση της τωρινής του ζωής τον περιμένει μία καλύτερη ζωή, δεν θα μπορέσει να παραμείνει στην τάξη της απάρνησης τεχνητά, φορώντας απλώς την ανάλογη αμφίεση και μένοντας μακριά από το σπίτι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*βιμριτζιασρουνι πανιμπιαμ
βισταμπιατμαναμ ατμανα
ατζατα-σατρουμ πρατιουτσε
πραμποχ πανταβ ανουσμαραν*

βιμριτζια: αλείφοντας – *ασρουνι*: δάκρυα στα μάτια – *πανιμπιαμ*: με τα χέρια του – *βισταμπια*: ευρισκόμενος – *ατμαναμ*: ο νους – *ατμανα*: με τη νοημοσύνη – *ατζατα-σατρουμ*: στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα – *πρατιουτε*: άρχισε να αποκρίνεται – *πραμποχ*: του κυρίου του – *παντω*: τα πόδια – *ανουσμαραν*: ενθυμούμενος.

Αρχικά, ηρέμησε σιγά-σιγά τον νου του με τη ευφύια του και σκουπίζοντας τα δάκρυά του, με τη σκέψη του στα πόδια του κυρίου του, του Ντριταράστρα, άρχισε να απαντά στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

σαντζαγια ουβατσα
ναχαμ βεντα βιαβασιταμ
πιτρορ βαχ κουλα-νανντανα
γκαννταρια βα χαχα-μπαχο
μουσιτο 'σμι μαχατμαμπιχ

σαντζαγια ουβατσα: ο Σαντζάγια είπε – να: δεν – αχαμ: εγώ – βεντα: γνωρίζω – βιαβασιταμ: απόφαση – πιτροχ: των θείων σου – βαχ: εσού – κουλα-νανντανα: ω απόγονε της δυναστείας των Κούρου – γκαννταριαχ: της Γκανντάρι – βα: ή – μαχα-μπαχο: ω μεγάλε βασιλιά – μουσιταχ: εξαπατηθεί – ασμι: έχω – μαχα-ατμαμπιχ: από αυτές τις μεγάλες ψυχές.

Είπε ο Σαντζάγια: Αγαπητέ απόγονε της δυναστείας των Κούρου, δεν έχω καμία πληροφορία σχετικά με την απόφαση των δύο θείων σου και της Γκανντάρι. Ω Βασιλιά, αυτές οι μεγάλες ψυχές με έχουν εξαπατήσει.

Το ότι οι μεγάλες ψυχές μπορεί να εξαπατούν είναι ίσως κάτι εκπληκτικό, είναι όμως γεγονός ότι οι μεγάλες ψυχές μπορεί να εξαπατήσουν για κάποιο πολύ σημαντικό σκοπό. Λέγεται πως και ο Κύριος Κρίσνα συμβούλεψε τον Γιουντιστίρα να πει ένα ψέμα στον Ντρονατσάρια και ήταν και εκείνο για κάποιον σημαντικό σκοπό. Το ήθελε ο Κύριος και επομένως ήταν σημαντικός λόγος. Η ικανοποίηση του Κυρίου είναι το κριτήριο ότι κάποιος λόγος είναι καλός λόγος. Η ύψιστη τελειότητα της ζωής του ανθρώπου είναι η ικανοποίηση του Κυρίου με την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ασχολία του. Αυτή είναι η ετυμηγορία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

γιαταχ πραβριτιρ μπουταναμ
γιενα σαρβαμ ινταμ ταταμ
σβα-καρμανα ταμ αμπιαρτσια
σιντιμ βινντατι μαναβαχ
(Μπ.γκ. 18.46)

αταχ πουμμπιρ ντβιτζα-σρεστα
βαρνασραμα-βιμπαγκασαχ
σβανουστιτασια νταρμασια
σαμσιντιρ χαρι-τοσαναμ
(Μπαγκ. 1.2.13)

Ο Ντριταράστρα και ο Βιντούρα, ακολουθούμενοι από την Γκανντάρι, δεν αποκάλυψαν την απόφασή τους στον Σαντζάγια, παρόλο που αυτός ήταν διαρκώς με τον Ντριταράστρα ως προσωπικός του βοηθός. Ο Σαντζάγια δεν σκέφτηκε ποτέ ότι ο Ντριταράστρα θα μπορούσε να κάνει κάτι χωρίς να τον συμβουλευθεί. Αλλά η αναχώρηση του Ντριταράστρα από το σπίτι ήταν τόσο εμπιστευτική, που δεν θα μπορούσε να αποκαλυφθεί ούτε στον Σαντζάγια. Ο Σανάτανα Γκοσουάμι εξαπάτησε επίσης τον φύλακα της φυλακής όταν έφυγε για να συναντήσει τον Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού και κατά τον ίδιο τρόπο, ο Ραγκουνάτα ντάσα Γκοσουάμι εξαπάτησε και αυτός τον ιερέα του και έφυγε από το σπίτι για πάντα, για να ικανοποιήσει τον Κύριο. Προκειμένου να ικανοποιηθεί ο Κύριος, οτιδήποτε είναι καλό, επειδή βρίσκεται σε σχέση με την Απόλυτη Αλήθεια. Είχαμε και εμείς την ίδια ευκαιρία να εξαπατήσουμε τα μέλη της οικογένειάς μας και να φύγουμε από το σπίτι μας, προκειμένου να υπηρετήσουμε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβατμ*. Αυτού του είδους η εξαπάτηση ήταν απαραίτητη για έναν σπουδαίο σκοπό και σε μία τέτοια υπερβατική απάτη δεν βγαίνει χαμένη καμία πλευρά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*ατατζαγκαμα μπαγκαβαν
ναρανταχ σαχα-τουμπουρουχ
πρατιουτταγιαμπιβαντιαχα
σανουτζο 'μπιαρτσαγιαν μουνιμ*

ατα: από τότε – *ατζαγκαμα*: έφτασε – *μπαγκαβαν*: η θεϊκή προσωπικότητα – *ναρανταχ*: ο Νάραντα – *σαχα-τουμπουρουχ*: μαζί με το *τουμπουρου* (μουσικό όργανο) – *πρατιουτταγια*: έχοντας σηκωθεί από τις θέσεις τους – *αμπιβαντια*: προσφέροντας τη δέουσα υποταγή – *αχα*: είπε – *σα-ανουτζαχ*: μαζί με τους νεότερους αδελφούς του – *αμπιαρτσαγιαν*: ενώ τόν υποδέχθηκαν έτσι με τη σωστή διάθεση – *μουνιμ*: τον σοφό.

Ενώ μιλούσε έτσι ο Σαντζάγια, ο Σρι Νάραντα, ο κραταιός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, εμφανίσθηκε στη σκηνή έχοντας μαζί του το μουσικό όργανο τουμπούρου. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και οι αδελφοί του τον υποδέχθηκαν με τον σωστό τρόπο· σηκώθηκαν από τις θέσεις τους και υποκλίθηκαν.

Ο Ντεβάρσι Νάραντα περιγράφεται εδώ ως *μπαγκαβαν*, επειδή είναι ο πιο έμπιστος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Ο Κύριος και οι πολύ έμπιστοι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο από όλους

υπηρετούν πραγματικά με αγάπη τον Κύριο. Αυτοί οι έμπιστοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι πολύ αγαπητοί στον Κύριο, επειδή ταξιδεύουν παντού για να κηρύξουν τις δόξες του Κυρίου με διάφορες ιδιότητες και κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να μετατρέψουν τους μη αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου σε αφοσιωμένους υπηρέτες, προκειμένου να τους φέρουν στο επίπεδο της λογικής. Στην πραγματικότητα, δεν μπορεί κάποιος να μην είναι αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, λόγω της καταστατικής του θέσης. Αλλά όταν κάποιος γίνεται μη αφοσιωμένος υπηρέτης ή άπιστος, πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει σώας τας φρένας. Οι έμπιστοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου θεραπεύουν αυτές τις παραπλανημένες ψυχές και γι' αυτό είναι πολύ ευχάριστοι για τα μάτια του Κυρίου. Ο Κύριος λέει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι κανείς δεν Του είναι πιο αγαπητός από κάποιον που κηρύσσει πραγματικά τις δόξες Του για να μετατρέψει τους άπιστους και τους μη αφοσιωμένους υπηρέτες. Σε τόσο μεγάλες προσωπικότητες όπως ο Νάραντα πρέπει να προσφέρεται ο πρέπων σεβασμός, σαν τον σεβασμό που προσφέρεται στο Ίδιο το Πρόσωπο της Θεότητας. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και οι ευγενείς αδελφοί του αποτελούσαν παράδειγμα για τους άλλους ως προς τον τρόπο υποδοχής ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου όπως ο Νάραντα, ο οποίος δεν είχε άλλη δουλειά εκτός από το να τραγουδά τις δόξες του Κυρίου με το *βινα* του, ένα έγχορδο μουσικό όργανο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*γιουντιστιρα ουβατσα
ναχαμ βεντα γκατιμ πιτρορ
μπαγκαβαν κβα γκαταβ ιταχ
αμπα βα χατα-πουτρατα
κβα γκατα τσα ταπασβινι*

γιουντιστιρα ουβατσα: ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είπε – *να*: δεν – *αχαμ*: εγώ – *βεντα*: γνωρίζω – *γκατιμ*: αναχώρηση – *πιτροχ*: των θείων – *μπαγκαβαν*: ω θεϊκή προσωπικότητα – *κβα*: πού – *γκατω*: έχουν πάει – *ιταχ*: από εδώ – *αμπα*: θεία εκ μητρός – *βα*: μήπως – *χατα-πουτρα*: που έχει χάσει τους γιους της – *αρτα*: θλιμμένη – *κβα*: πού – *γκατα*: έχει πάει – *τσα*: επίσης – *ταπασβινι*: ασκητική.

Είπε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα: «Ω θεϊκή προσωπικότητα, δεν γνωρίζω πού έχουν πάει οι δύο θείοι μου και δεν μπορώ να βρω ούτε την ασκητική θεία μου, που θρηνεί τον χαμό όλων των γιων της.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ως καλή ψυχή και αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, είχε πάντα επίγνωση του μεγάλου πένθους της θείας του και των πόνων που υπέφερε από τον ασκητισμό. Ένας ασκητής δεν ενοχλείται ποτέ από κανενός είδους πόνους και αυτό ακριβώς τον κάνει δυνατό και αποφασισμένο στον δρόμο της πνευματικής προόδου. Η Βασίλισσα Γκανντάρι είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα ασκητή, εξαιτίας του θαυμαστού χαρακτήρα που έδειξε σε πολλές δοκιμασίες. Ήταν ιδανική γυναίκα ως μητέρα, ως σύζυγος και ως ασκήτρια. Σπάνια συναντά κανείς τέτοιο χαρακτήρα σε γυναίκα στην παγκόσμια ιστορία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

*καρνανταρα ιβαπαρε
μπαγκαβαν παρα-νταρσακαχ
αταμπαμπασε μπαγκαβαν
ναραντο μουνι-σατταμαχ*

καρνα-νταραχ: καπετάνιος του πλοίου – *ιβα*: σαν – *απαρε*: στους μεγάλους ωκεανούς – *μπαγκαβαν*: εκπρόσωπος του Κυρίου – *παρα-νταρσακαχ*: κάποιος που μπορεί να δίνει κατευθύνσεις σε κάποιον άλλο – *ατα*: έτσι – *αμπαμπασε*: άρχισε να μιλά – *μπαγκαβαν*: η θεϊκή προσωπικότητα – *ναρανταχ*: ο μέγας σοφός Νάραντα – *μουνι-σατ-ταμαχ*: ο μέγιστος μεταξύ των φιλοσόφων αφοσιωμένων υπηρετών.

Είσαι σαν τον καπετάνιο ενός πλοίου σε μεγάλο ωκεανό και μπορείς να μας κατευθύνεις στον προορισμό μας. Αφού τον προσφώνησαν με αυτόν τον τρόπο, ο Ντεβάρσι Νάραντα, ο μέγιστος φιλόσοφος αφοσιωμένος υπηρέτης, άρχισε να μιλά.

Υπάρχουν διάφορων ειδών φιλόσοφοι και οι σπουδαιότεροι από αυτούς είναι όσοι έχουν δει το Πρόσωπο της Θεότητας και έχουν εγκαταλειφθεί στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Μεταξύ όλων αυτών των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου, ο Ντεβάρσι Νάραντα είναι ο πρωταρχικός και γι' αυτό έχει περιγραφεί εδώ ως ο μέγιστος αφοσιωμένος υπηρέτης φιλόσοφος. Αν δεν έχει γίνει κανείς αρκούντως μορφωμένος φιλόσοφος ακούγοντας τη φιλοσοφία Βεντάντα από έναν γνήσιο πνευματικό δάσκαλο, δεν μπορεί να είναι μορφωμένος φιλόσοφος αφοσιωμένος υπηρέτης. Πρέπει να έχει κανείς μεγάλη πίστη, μόρφωση και απάρνηση, διαφορετικά δεν μπορεί να είναι αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης. Ένας αγνός

αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου μπορεί να μας κατευθύνει προς την άλλη πλευρά της άγνοιας. Ο Ντεβάρσι Νάραντα επισκεπτόταν το παλάτι του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, επειδή οι Πάννταβα ήταν όλοι τους αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου και ο Ντεβάρσι ήταν πάντα πρόθυμος να τους δώσει καλές συμβουλές όποτε χρειαζόταν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

*ναραντα ουβατσα
μα καντσανα σουτσο ρατζαν
γιαντ ισβαρα-βασαμ τζαγκατ
λοκαχ σαπαλα γιασιεμε
βαχαντι μπαλιμ ισιτουχ
σα σαμιουνακτι μπουτανι
σα εβα βιγιουνακτι τσα*

ναραντα ουβατσα: είπε ο Νάραντα – *μα:* ποτέ – *καντσανα:* για κανέναν λόγο – *σουτσαχ:* μη θρηνείς – *ρατζαν:* ω Βασιλιά – *γιατ:* επειδή – *ισβαρα-βασαμ:* υπό τον έλεγχο του Υπερτάτου Κυρίου – *τζαγκατ:* ο κόσμος – *λοκαχ:* όλα τα ζωντανά όντα – *σα-παλαχ:* συμπεριλαμβανομένων των ηγετών – *γιασια:* των οποίων – *ιμε:* όλοι αυτοί – *βαχαντι:* φέρουν – *μπαλιμ:* τα μέσα της λατρείας – *ισιτουχ:* για την προστασία τους – *σαχ:* Αυτός – *σαμιουνακτι* – συγκεντρώνει – *μπουτανι:* όλα τα ζωντανά όντα – *σαχ:* Αυτός – *εβα:* επίσης – *βιγιουνακτι:* σκορπίζει – *τσα:* και.

Είπε ο Σρι Νάραντα: Ω ευσεβή Βασιλιά, μη θρηνείς για κανέναν, γιατί όλοι βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Υπερτάτου Κυρίου. Γι' αυτό όλα τα ζωντανά όντα και οι ηγέτες τους Τον λατρεύουν, για να τους προστατεύει. Μόνον Αυτός τους φέρνει κοντά και μόνον Αυτός τους σκορπίζει.

Κάθε ζωντανό ον, είτε στον υλικό είτε στον πνευματικό κόσμο, βρίσκεται υπό τον έλεγχο του Υπερτάτου Κυρίου, του Προσώπου της Θεότητας. Αρχίζοντας από τον Μπράμα, τον ηγέτη του σύμπαντος, και έως το ασήμαντο μυρμήγκι, όλοι συμμορφώνονται με τον νόμο του Υπερτάτου Κυρίου. Έτσι η καταστατική θέση του ζωντανού όντος είναι η υποταγή του στον έλεγχο του Κυρίου. Τα ανόητα ζωντανά όντα, και ιδιαίτερα οι άνθρωποι, εξηγείρονται τεχνητά εναντίον του νόμου του Υπερτάτου και έτσι τιμωρούνται όπως οι *ασουρα*, οι παραβάτες του νόμου. Το ζωντανό ον τοποθετείται σε μία συγκεκριμένη θέση με εντολή του Υπερτάτου Κυρίου και μετακινείται ξανά από αυτή τη θέση με εντολή του Υπερτάτου Κυρίου ή των εξουσιοδοτημένων

εκπροσώπων Του. Ο Μπράμα, ο Σίβα, ο Ίντρα, ο Τσάνντρα, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ή, στη σύγχρονη ιστορία, ο Ναπολέων, ο Ακμπάρ, ο Αλέξανδρος, ο Γκάντι, ο Σουμπάς και ο Νεχρού είναι όλοι υπηρέτες του Κυρίου και τοποθετούνται στις θέσεις τους ή μετακινούνται από εκεί με την υπέρτατη θέληση του Κυρίου. Κανένας τους δεν είναι ανεξάρτητος. Μολονότι αυτοί οι ηγέτες εξεγείρονται για να μην αναγνωρίσουν την υπεροχή του Κυρίου, διάφορες συμφορές τους τοποθετούν κάτω από ακόμα αυστηρότερους νόμους του υλικού κόσμου. Συνεπώς, μόνο οι ανόητοι λένε πως δεν υπάρχει Θεός. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είχε πεισθεί γι' αυτή τη γυμνή αλήθεια, επειδή ήταν συγκλονισμένος από την αιφνίδια αναχώρηση των θείων του και της θείας του. Ο Μαχαράζα Ντριταράστρα είχε τοποθετηθεί σε εκείνη τη θέση σύμφωνα με τις προηγούμενες πράξεις του· είχε ήδη υποφέρει γι' αυτές, όπως εξάλλου είχε απολαύσει και τα κέρδη που είχε συγκεντρώσει στο παρελθόν, αλλά εξαιτίας της καλής του τύχης είχε έναν καλό αδελφό, τον Βιντούρα, και με τις οδηγίες του έφυγε για να επιτύχει τη σωτηρία, κλείνοντας κάθε λογαριασμό στον υλικό κόσμο.

Κανονικά, δεν μπορεί κάποιος να αλλάξει τη ροή της ευτυχίας του και της δυστυχίας του βάσει σχεδίου. Όλοι είναι υποχρεωμένοι να τις δεχθούν όπως έρχονται υπό τον ανεπαίσθητο διακανονισμό του *καλα*, του ανίκητου χρόνου. Δεν ωφελεί να προσπαθεί κανείς να τις εξουδετερώσει. Επομένως, το καλύτερο είναι να προσπαθήσει κανείς να επιτύχει τη σωτηρία και αυτό το προνόμιο έχει δοθεί μόνο στον άνθρωπο, εξαιτίας της ανεπτυγμένης νοητικής δράσης και της νοημοσύνης του. Οι διάφορες βεδικές οδηγίες για την επίτευξη σωτηρίας υφίστανται μόνο για τον άνθρωπο, δηλαδή κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης μορφής ύπαρξης. Όποιος κάνει κακή χρήση αυτής της ευκαιρίας, δηλαδή της ανεπτυγμένης νοημοσύνης, είναι όντως καταδικασμένος και τοποθετείται σε διάφορα είδη δυστυχίας, είτε σε αυτή τη ζωή είτε μελλοντικά. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίον ο Υπέρτατος ελέγχει τα πάντα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*γιατα γκαβο νασι προτας
ταντιαμ μπαντας τσα νταμαμπιχ
βακταντιαμ ναμαμπιρ μπαντα
βαχαντι μπαλιμ ισιτουχ*

γιατα: τόσο όσο – *γκαβαχ*: η αγελάδα – *νασι*: από τη μύτη – *προταχ*: δεμένη – *ταντιαμ*: από το λεπτό σκοινί – *μπανταχ*: δεμένη – *τσα*: επίσης – *νταμαμπιχ*: από σκοινιά – *βακταντιαμ*: στο δίχτυ των βεδικών ύμνων – *ναμαμπιχ*: από τη

ορολογία – *μπανταχ*: διαμορφωμένος – *βαχαντι*: μεταφέρεται – *μπαλιμ*: οι εντολές – *ισιτουχ*: για να ελέγχεται από τον Υπέρτατο Κύριο.

Όπως μια αγελάδα δεμένη από τη μύτη της με μακρύ κορδόνι υπόκειται σε όρους, έτσι και τα ανθρώπινα όντα είναι δεμένα με διάφορες βεδικές εντολές και υπόκεινται στους όρους του Υπερτάτου.

Κάθε ζωντανό ον, είτε είναι άνθρωπος είτε είναι ζώο ή πτηνό, νομίζει ότι είναι ελεύθερο, όμως στην πραγματικότητα κανείς δεν είναι ελεύθερος από τους αυστηρούς νόμους του Κυρίου. Οι νόμοι του Κυρίου είναι αυστηροί, γιατί κανείς δεν μπορεί να τους παρακούσει σε καμία περίπτωση. Πανούργοι εγκληματίες μπορούν να ξεφύγουν από τους ανθρώπινους νόμους, αλλά δεν υπάρχει η παραμικρή πιθανότητα να αγνοηθούν οι νόμοι του υπέρτατου νομοθέτη. Η ελάχιστη αλλαγή της πορείας των νόμων του Θεού μπορεί να επιφέρει τεράστιο κίνδυνο που θα κληθεί να αντιμετωπίσει ο παραβάτης του νόμου. Αυτοί οι νόμοι του Υπερτάτου είναι συνήθως γνωστοί ως θρησκευτικοί κώδικες και κάτω από διαφορετικές συνθήκες μπορεί να διαφέρουν, αλλά η αρχή της θρησκείας είναι παντού μία και η αυτή, και συγκεκριμένα, η υπακοή στις εντολές του Υπέρτατου Θεού, η υπακοή στους θρησκευτικούς κώδικες. Αυτός είναι ο όρος της υλικής ύπαρξης. Όλα τα ζωντανά όντα του υλικού κόσμου έχουν αποδεχθεί τον κίνδυνο της υπό όρους ζωής κατόπιν δικής τους επιλογής και έτσι έχουν παγιδευθεί στους νόμους της υλικής φύσης. Ο μόνος δρόμος διαφυγής από αυτή την περιπλοκή είναι να συμφωνήσουν να υπακούουν στον Υπέρτατο. Αλλά αντί να απελευθερωθούν από τα νύχια της *μαγια*, δηλαδή της πλάνης, τα ανόητα ανθρώπινα όντα δένονται από διάφορες ονοματολογίες, προσδιοριζόμενα ως *μπραμανα*, *καστρια*, *βαϊσια*, *σουντρα*, Ινδουιστές, Μωαμεθανοί, Ινδοί, Ευρωπαίοι, Αμερικανοί, Κινέζοι και πολλά ακόμη, και έτσι εκτελούν τις εντολές του Υπερτάτου Κυρίου στο πλαίσιο των γραφών ή των νομοθετικών εντολών που αντιστοιχούν στην περίπτωσή τους. Οι θεσμοθετημένοι νόμοι του κράτους είναι ατελείς απομιμήσεις των θρησκευτικών κωδίκων. Το κοσμικό κράτος, δηλαδή το άθεο κράτος, επιτρέπει στους πολίτες του να παραβιάζουν τους νόμους του Θεού, αλλά τους απαγορεύει να απειθαρχούν στους νόμους του κράτους. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι άνθρωποι υποφέρουν συνήθως περισσότερο από την παραβίαση των νόμων του Θεού, παρά από την ανυπακοή στους ατελείς ανθρώπινους νόμους. Στην υπό όρους ζωή της υλικής ύπαρξης όλοι οι άνθρωποι είναι καταστατικώς ατελείς και, συνεπώς, δεν υπάρχει η παραμικρή πιθανότητα να θεσπιστεί τέλεια νομοθεσία, ακόμη και από τον πλέον προηγμένο από υλική άποψη άνθρωπο. Από την άλλη, δεν υπάρχουν τέτοιες ατέλειες στους νόμους του Θεού. Αν οι ηγέτες είναι

εκπαιδευμένοι στους νόμους του Θεού, δεν υπάρχει ανάγκη για αυτοσχέδια και περιττά νομοθετικά σώματα. Οι πρόχειροι ανθρώπινοι νόμοι χρειάζονται αλλαγές, αλλά οι νόμοι του Θεού, επειδή το καθ' ολοκληρίαν τέλειο Πρόσωπο της Θεότητας τους έχει κάνει τέλειους, δεν χρειάζονται καμία αλλαγή. Οι θρησκευτικοί κώδικες, οι εντολές των γραφών, έχουν γίνει από απελευθερωμένους εκπροσώπους του Θεού, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις διαφορετικές συνθήκες ζωής· εκτελώντας τις εντολές του Κυρίου, τα υποκείμενα σε όρους ζωντανά όντα απελευθερώνονται σταδιακά από τις αρπάγες της υλικής ύπαρξης. Εντούτοις, η πραγματική θέση του ζωντανού όντος είναι αιωνίως η θέση του υπηρέτη του Υπερτάτου Κυρίου. Στην κατάσταση της απελευθέρωσης, προσφέρει υπηρεσία στον Κύριο με υπερβατική αγάπη και έτσι απολαμβάνει μια ζωή γεμάτη ελευθερία, ακόμη και ως ίσος με τον Κύριο ή και ανώτερος. Αλλά στον υπό όρους υλικό κόσμο, κάθε ζωντανό ον θέλει να είναι ο Κύριος των άλλων ζωντανών όντων και με αυτόν τον τρόπο, με την πλάνη που επιβάλλει η *μαγία*, αυτή η νοοτροπία της κυριαρχίας γίνεται η αιτία της περαιτέρω επέκτασης της υπό όρους ζωής. Στον υλικό κόσμο, λοιπόν, το ζωντανό ον υπόκειται ακόμη περισσότερο σε όρους, έως ότου υποταγεί στον Κύριο, αναζωογονώντας την αρχική του θέση του αιώνιου υπηρέτη. Αυτή είναι η τελευταία οδηγία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και όλων των άλλων αναγνωρισμένων γραφών του κόσμου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

*γιατα κριντοπασκαρاناμ
σαμιογκα-βιγκαμαβ ιχα
ιτσαγια κριντιτουχ σιαταμ
ταταϊβεσετσαγια νριναμ*

γιατα: όσο – *κριντα-ουπασκαρاناμ*: τα παιχνίδια – *ασιογκα*: συγκέντρωση – *βιγκαμω*: έλλειψη συνοχής – *ιχα*: σε αυτόν τον κόσμο – *ιτσαγια*: με τη θέληση – *κριντιτουχ*: για να παίζει ρόλο – *σιαταμ*: συμβαίνει – *τατα*: επίσης – *εβα*: βεβαίως – *ισα*: ο Υπέρτατος Κύριος – *ιτσαγια*: με τη θέληση – *νριναμ*: των ανθρώπινων όντων.

Όπως ένας παίκτης συγκεντρώνει και σκορπά τα παιχνίδια του σύμφωνα με τη θέλησή του, έτσι και η υπέρτατη θέληση του Κυρίου φέρνει τους ανθρώπους μαζί και μετά τους χωρίζει.

Πρέπει να γνωρίζουμε με βεβαιότητα ότι η συγκεκριμένη θέση στην οποία είμαστε τοποθετημένοι τώρα είναι διευθέτηση της υπέρτατης θέλησης,

σύμφωνα με τις πράξεις μας στο παρελθόν. Ο Υπέρτατος Κύριος είναι παρών ως εντοπισμένη Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα) στην καρδιά κάθε ζωντανού όντος, όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (13.23) και, επομένως, γνωρίζει τα πάντα σχετικά με τις πράξεις μας σε κάθε στάδιο της ζωής μας. Ανταμείβει τις πράξεις μας τοποθετώντας μας σε κάποιο συγκεκριμένο μέρος. Ένας πλούσιος άνθρωπος βλέπει τον γιο του να γεννιέται με ασημένιο κουτάλι στο στόμα, αλλά αυτό το παιδί του πλουσίου άξιζε αυτή τη θέση και γι' αυτό τοποθετήθηκε εκεί με τη θέληση του Κυρίου. Και σε κάποια συγκεκριμένη στιγμή, όταν αυτό το παιδί πρέπει να μετακινηθεί από αυτή τη θέση, μεταφέρεται και πάλι με τη θέληση του Υπερτάτου, ακόμη και αν ο πατέρας ή το παιδί δεν επιθυμούν να αποχωριστούν. Το ίδιο ισχύει και για έναν φτωχό. Ούτε ο πλούσιος ούτε ο φτωχός έχουν οποιονδήποτε έλεγχο πάνω σε αυτές τις συναντήσεις και τους αποχωρισμούς των ζωντανών όντων. Το παράδειγμα του παίκτη και των παιχνιδιών του δεν θα πρέπει να παρανοείται. Μπορεί κανείς να ισχυρισθεί ότι αφού ο Κύριος είναι δεσμευμένος από τον νόμο του *καρμα* –τον νόμο της δράσης και της αντίδρασης- να μας απονέμει τα αποτελέσματα των πράξεών μας, το παράδειγμα του παίκτη δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Αλλά δεν είναι έτσι. Πρέπει να θυμόμαστε πάντοτε ότι ο Κύριος είναι η υπέρτατη θέληση και ότι δεν δεσμεύεται από κανέναν νόμο. Συνήθως ο νόμος του *καρμα* σημαίνει ότι σε κάποιον απονέμονται τα αποτελέσματα των πράξεών του, αλλά σε ειδικές περιπτώσεις και με τη θέληση του Κυρίου, αυτά τα αποτελέσματα μπορούν να αλλάξουν. Όμως αυτή η αλλαγή μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη θέληση του Κυρίου και μόνο. Συνεπώς, το παράδειγμα του παίκτη που αναφέρεται σε αυτή τη στροφή είναι πολύ ταιριαστό, επειδή η Υπέρτατη Θέληση είναι απολύτως ελεύθερη να κάνει οτιδήποτε επιθυμεί και επειδή είναι καθ' ολοκληρίαν τέλεια, δεν υπάρχει κανένα σφάλμα σε καμία από τις παρεμβάσεις Της. Αυτές οι μεταβολές της αντίδρασης στη δράση γίνονται από τον Κύριο ειδικά όταν εμπλέκεται ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης. Βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.30-31) ότι ο Κύριος σώζει έναν αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη ο οποίος έχει εγκαταλειφθεί σε Αυτόν ανεπιφύλαχτα από όλων των ειδών τις αντιδράσεις σε αμαρτίες και σχετικά με αυτό δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Υπάρχουν εκατοντάδες παραδείγματα στην παγκόσμια ιστορία όπου ο Κύριος άλλαξε τις αντιδράσεις στη δράση κάποιου. Αν ο Κύριος μπορεί να αλλάξει τις αντιδράσεις στη δράση κάποιου, τότε σίγουρα δεν δεσμεύεται ο Ίδιος από καμία δράση ή αντίδραση των δικών Του πράξεων. Είναι τέλειος και υπερβατικός ως προς κάθε νόμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

*γιαν μανασιε ντρουβαμ λοκαμ
αντρουβαμ βα να τσομπαγιαμ
σαρβατα να χι σοτσιας τε
σνεχαντ ανιατρα μοχατζατ*

γιατ: μολονότι – μανιασε: νομίζεις – ντρουβαμ: η Απόλυτη Αλήθεια – λοκαμ: τα πρόσωπα – αντρουβαμ: η μη πραγματικότητα – βα: είτε – νε: δεν – τσα: επίσης – ουμπαγιαμ: ή και τα δύο – σαρβατα: σε κάθε περίπτωση – να: ποτέ – χι: σίγουρα – σοτσιαχ: αντικείμενο θρήνου – τε: αυτοί – σνεχατ: εξαιτίας της στοργής – ανιατρα: ή κάπως αλλιώς – μοχα-τζατ: εξαιτίας της σύγχυσης.

Ω Βασιλιά, σε κάθε περίπτωση, είτε θεωρείς ότι η ψυχή είναι μία αιώνια αρχή είτε ότι το σώμα είναι φθαρτό είτε ότι τα πάντα υπάρχουν στην απρόσωπη Απόλυτη Αλήθεια είτε ότι τα πάντα είναι ένας ανεξήγητος συνδυασμός ύλης και πνεύματος, τα αισθήματα αποχωρισμού οφείλονται μόνο στην παραπλανητική στοργή και σε τίποτε άλλο.

Το πραγματικό γεγονός είναι ότι κάθε ζωντανό ον είναι ένα ατομικό μέρος του Υπερτάτου Όντος και ότι η καταστατική του θέση είναι να συμπράττει με βοηθητική υπηρεσία. Είτε στην υπό όρους υλική ύπαρξή του είτε στην απελευθερωμένη κατάστασή του της πλήρους γνώσης και αιωνιότητας, το ζωντανό ον βρίσκεται αιωνίως υπό τον έλεγχο του Υπερτάτου Κυρίου. Αλλά όσοι δεν είναι εξοικειωμένοι με την πραγματική γνώση διατυπώνουν διάφορες υποθετικές θεωρίες σχετικά με την αληθινή θέση του ζωντανού όντος. Είναι παραδεκτό, ωστόσο, από όλες τις φιλοσοφικές σχολές ότι το ζωντανό ον είναι αιώνιο και ότι το σωματικό περίβλημα των πέντε υλικών στοιχείων είναι φθαρτό και πρόσκαιρο. Το αιώνιο ζωντανό ον μεταναστεύει από το ένα υλικό σώμα στο άλλο βάσει του νόμου του *καρμα*, τα δε υλικά σώματα είναι φθαρτά από τη θεμελιώδη κατασκευή τους. Συνεπώς, δεν υπάρχει τίποτε για να θρηνήσει κανείς, ούτε στην περίπτωση της ψυχής που μεταφέρεται σε κάποιο άλλο σώμα ούτε στην περίπτωση της φθοράς του υλικού σώματος σε κάποιο συγκεκριμένο στάδιο. Υπάρχουν και άλλοι, οι οποίοι πιστεύουν στη συγχώνευση της πνευματικής ψυχής με το Υπέρτατο Πνεύμα όταν αυτή ελευθερώνεται από τον εγκλεισμό της στην ύλη, καθώς και κάποιοι οι οποίοι δεν πιστεύουν στην ύπαρξη του πνεύματος, δηλαδή της ψυχής, αλλά στη χειροπιαστή ύλη. Στην καθημερινή μας εμπειρία βλέπουμε τόσο πολλούς μετασχηματισμούς της ύλης από τη μία μορφή στην άλλη, αλλά δεν θρηνούμε γι' αυτές τις μεταβολές. Σε οποιαδήποτε από τις προαναφερθείσες περιπτώσεις, η δύναμη της θεϊκής ενέργειας είναι

ατιθάσευτη· κανείς δεν μπορεί να επέμβει και, επομένως, δεν υπάρχει λόγος θλίψης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 45

*τασματζ τζαχι ανγκα βαϊκλαβιαμ
αγκιανα-κριταμ ατμαναχ
καταμ τβ αναταχ κριπανα
βαρτεραμς τε τσα μαμ βινα*

τασματ: επομένως – *τζαχι*: βάλε κατά μέρος – *ανγκα*: ω Βασιλιά – *βαϊκλαβιαμ*: την απόγνωση – *αγκιανα*: άγνοια – *κριταμ*: εξαιτίας – *ατμαναχ*: του εαυτού σου – *καταμ*: πώς – *του*: αλλά – *αναταχ*: αβοήθητα – *κριπαναχ*: τα φτωχά πλάσματα – *βαρτεραν*: μπορούν να επιβιώσουν – *τε*: αυτά – *τσα*: επίσης – *μαμ*: εμένα – *βινα*: χωρίς.

Γι’ αυτό, άφησε κατά μέρος την απόγνωσή σου, που οφείλεται σε άγνοια του εαυτού. Τώρα σκέφτεσαι πώς αυτά τα αβοήθητα, φτωχά πλάσματα θα επιζήσουν χωρίς εσένα.

Όταν πιστεύουμε ότι οι φίλοι και οι συγγενείς μας είναι αβοήθητοι και εξαρτώνται από εμάς, αυτό οφείλεται στην άγνοια. Κάθε ζωντανό πλάσμα δικαιούται να έχει κάθε προστασία βάσει της εντολής του Υπερτάτου Κυρίου, σύμφωνα με τη θέση την οποία έχει αποκτήσει στον κόσμο. Ο Κύριος είναι γνωστός ως *μπουτα-μπριτ*, κάποιος που παρέχει προστασία σε όλα τα ζωντανά όντα. Θα πρέπει να εκτελεί κανείς απλώς τα καθήκοντά του, επειδή κανένας εκτός από τον Κύριο δεν μπορεί να προσφέρει προστασία σε κανέναν. Αυτό εξηγείται ευκρινέστερα στην επόμενη στροφή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 46

*καλα-καρμα-γκουναντινο
ντεχο ‘γιαμ παντσα-μπωτικαχ
καταμ ανιαμς του γκοπαγιετ
σαρπα-γκραστο γιατα παραμ*

καλα: ο αιώνιος χρόνος – *καρμα*: η δράση – *γκουνα*: οι καταστάσεις της φύσης – *αντιναχ*: υπό τον έλεγχο – *ντεχαχ*: το υλικό σώμα και ο νους – *αγιαμ*: αυτό – *παντσα-μπωτικαχ*: φτιαγμένο από τα πέντε στοιχεία – *καταμ*: πώς – *ανιαν*:

οι άλλοι – του: αλλά – γκοπαγιετ: προστατεύουν – σαρπα-γκρασταχ: κάποιος που τον έχει δαγκώσει φίδι – γιατα: όσο – παραμ: οι άλλοι.

Το χονδροειδές υλικό σώμα, που είναι φτιαγμένο από πέντε στοιχεία, βρίσκεται ήδη υπό τον έλεγχο του αιώνιου χρόνου (καλα), της δράσης (καρμα) και των καταστάσεων της υλικής φύσης (γκουννα). Πώς μπορεί, λοιπόν, αφού βρίσκεται ήδη στο στόμα του φιδιού, να προστατέψει τους άλλους;

Τα παγκόσμια κινήματα ελευθερίας μέσω πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής προπαγάνδας δεν είναι σε θέση να ωφελήσουν κανέναν, επειδή ελέγχονται από ανώτερη δύναμη. Το υποκείμενο σε όρους ζωντανό ον βρίσκεται υπό τον πλήρη έλεγχο της υλικής φύσης, η οποία αντιπροσωπεύεται από τον αιώνιο χρόνο και τη δράση όπως την υπαγορεύουν οι τρεις καταστάσεις της φύσης. Υπάρχουν τρεις υλικές καταστάσεις της φύσης, και συγκεκριμένα, η αγαθότητα, το πάθος και η άγνοια. Αν δεν βρίσκεται κάποιος στην κατάσταση της αγαθότητας, δεν μπορεί να δει τα πράγματα όπως ακριβώς είναι. Όσοι βρίσκονται στο πάθος και την άγνοια δεν μπορούν να δουν τα πράγματα όπως είναι πραγματικά. Επομένως, όποιος διακατέχεται από το πάθος και την άγνοια δεν μπορεί να κατευθύνει τη δράση του στον σωστό δρόμο. Μόνο κάποιος στην ιδιότητα της αγαθότητας μπορεί να βοηθήσει σε κάποιο βαθμό. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν τις ιδιότητες του πάθους και της άγνοιας και, συνεπώς, τα σχέδια και οι εργασίες τους δεν μπορούν ούτε στο ελάχιστο να κάνουν καλό στους άλλους. Πάνω από τις καταστάσεις της φύσης είναι ο αιώνιος χρόνος, ο οποίος ονομάζεται *καλα*, επειδή αλλάζει τη μορφή των πάντων στον υλικό κόσμο. Ακόμη και αν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι προσωρινά ωφέλιμο, ο χρόνος θα φροντίσει να ματαιωθεί αυτό στην πορεία. Το μόνο που μπορεί να κάνει κάποιος είναι να απαλλαγεί από τον αιώνιο χρόνο, τον *καλα*, ο οποίος παρομοιάζεται με την *καλα-σαρπα*, την κόμπρα, της οποίας το δάγκωμα είναι πάντοτε θανατηφόρο. Κανείς δεν μπορεί να σωθεί από το δάγκωμα μιας κόμπρας. Ο καλύτερος τρόπος για να ξεφύγει κανείς από τις αρπάγες του όμοιου με κόμπρα χρόνου, του *καλα*, ή από τις τρεις καταστάσεις της φύσης, είναι το *μπακτι-γιογκα*, όπως συνιστά η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (14.26). Το ύψιστο και τέλειο σχέδιο φιλανθρωπικής δράσης είναι η απασχόληση όλων στο κήρυγμα του *μπακτι-γιογκα* σε όλο τον κόσμο, επειδή μόνο αυτό μπορεί να σώσει τους ανθρώπους από τον έλεγχο της *μαγια*, δηλαδή της υλικής φύσης, η οποία εκπροσωπείται από τον *καλα*, το *καρμα* και τις *γκουννα*, όπως περιγράφηκε προηγουμένως. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (14.26) το επιβεβαιώνει οριστικά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 47

*αχαστανι σαχασταναμ
απανταμι τσατους-πανταμ
παλγκουνι τατρα μαχαταμ
τζιβο τζιβασια τζιβαναμ*

αχαστανι: όσοι δεν έχουν χέρια – σα-χασταναμ: όσων έχουν χέρια – απανταμι: όσοι δεν έχουν πόδια – τσατουχ-πανταμ: όσων έχουν τέσσερα πόδια – παλγκουνι: όσοι είναι αδύναμοι – τατρα: εκεί – μαχαταμ: των ισχυρών – τζιβαχ: το ζωντανό ον – τζιβασια: του ζωντανού όντος – τζιβαναμ: η επιβίωση.

Όσοι δεν έχουν χέρια είναι βορά όσων έχουν χέρια· όσοι δεν έχουν πόδια είναι βορά των τετράποδων. Οι αδύναμοι είναι η επιβίωση των ισχυρών και ο γενικός κανόνας είναι ότι το ένα ζωντανό ον είναι τροφή για ένα άλλο.

Με την υπέρτατη θέληση, υπάρχει ένας καθολικός νόμος επιβίωσης στον αγώνα για την ύπαρξη και δεν υπάρχει διαφυγή από αυτόν τον νόμο για κανέναν, όσα σχέδια και αν κάνει. Τα ζωντανά όντα που έχουν έρθει στον υλικό κόσμο παρά τη θέληση του Υπερτάτου Όντος βρίσκονται υπό τον έλεγχο μιας υπέρτατης δύναμης που ονομάζεται *μαγια-σακτι*, η εξουσιοδοτημένη εκπρόσωπος του Κυρίου· και σκοπός αυτής της *νταϊβι μαγια* είναι να τσιμπά τις υποκείμενες σε όρους ψυχές με τις τριών ειδών δυστυχίες, μία από τις οποίες εξηγείται εδώ σε αυτή τη στροφή: *οι αδύναμοι είναι η επιβίωση των ισχυρών*. Κανείς δεν είναι αρκετά ισχυρός ώστε να προστατέψει τον εαυτό του από την επίθεση ενός ισχυρότερου και με τη θέληση του Κυρίου υπάρχουν συστηματικές κατηγορίες των αδυνάμων, των ισχυρών και των ισχυρότερων. Δεν υπάρχει κανένας λόγος για θρήνους αν μία τίγρη φάει ένα πιο αδύναμο ζώο, περιλαμβανωμένων και των ανθρώπων, επειδή αυτός είναι ο νόμος του Υπερτάτου Κυρίου. Αλλά μολονότι ο νόμος δηλώνει πως ένα ανθρώπινο ον πρέπει να συντηρείται από κάποιο άλλο ζωντανό ον, υπάρχει επίσης και ο νόμος της λογικής, επειδή σκοπός του ανθρώπινου όντος είναι να υπακούει στους νόμους των γραφών. Αυτό είναι αδύνατο για τα άλλα ζώα. Σκοπός του ανθρώπινου όντος είναι η αυτοσυνειδητοποίηση και γι' αυτόν τον σκοπό δεν πρέπει να τρώει τίποτα που δεν έχει πρώτα προσφερθεί στον Κύριο. Ο Κύριος δέχεται από τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του όλων των ειδών τις τροφές που έχουν γίνει με λαχανικά, καρπούς, χόρτα και σιτηρά. Οι καρποί, τα χορταρικά και το γάλα σε διάφορες μορφές μπορούν να προσφερθούν στον Κύριο και αφού ο Κύριος

δεχθεί τις τροφές, ο αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί να πάρει το *πρασαντα*, με το οποίο όλοι οι πόνοι του αγώνα για την ύπαρξη σταδιακά θα μετριαστούν. Αυτό βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.16). Ακόμα και εκείνοι που είναι συνηθισμένοι να τρώνε κρέας μπορούν να προσφέρουν τρόφιμα, όχι απευθείας στον Κύριο, αλλά σε έναν εκπρόσωπο του Κυρίου, υπό ορισμένες συνθήκες θρησκευτικών τελετών. Οι εντολές των γραφών δεν έχουν σκοπό να ενθαρρύνουν αυτούς που τρώνε τα ζώα, αλλά να τους περιορίσουν με ρυθμισμένες αρχές.

Το ζωντανό ον είναι πηγή επιβίωσης για άλλα, ισχυρότερα ζωντανά όντα. Κανείς δεν θα πρέπει να ανησυχεί πολύ για την επιβίωσή του σε καμία περίπτωση, επειδή υπάρχουν ζωντανά όντα παντού και κανένα ζωντανό ον δεν λιμοκτονεί από έλλειψη τροφής πουθενά. Ο Νάραντα συμβουλεύει τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα να μην ανησυχεί μήπως οι θείοι του υποφέρουν από έλλειψη τροφής, επειδή μπορούν να τραφούν με τα φυτά που είναι διαθέσιμα στα δάση ως *πρασαντα* του Υπερτάτου Κυρίου και έτσι να συνειδητοποιήσουν τον δρόμο της σωτηρίας.

Η εκμετάλλευση του πιο αδύναμου ζωντανού όντος από το ισχυρότερο είναι ο φυσικός νόμος της ύπαρξης· γίνεται πάντοτε απόπειρα να κατασπαραχθεί ο αδύναμος στα διάφορα βασίλεια των ζωντανών όντων. Στις υλικές συνθήκες δεν υπάρχει πιθανότητα να εμποδιστεί αυτή η τάση με κανενός είδους τεχνητά μέσα· μπορεί να εμποδιστεί μόνο με την αφύπνιση της πνευματικής αίσθησης του ανθρώπινου όντος δια της εφαρμογής πνευματικών ρυθμίσεων. Οι πνευματικές ρυθμιστικές αρχές, εντούτοις, δεν επιτρέπουν στον άνθρωπο να σφάζει αδύναμα ζώα από τη μια και να διδάσκει στους άλλους την ειρηνική συνύπαρξη από την άλλη. Αν ο άνθρωπος δεν επιτρέπει ειρηνική συνύπαρξη στα ζώα, πώς μπορεί να περιμένει ειρηνική ύπαρξη στην ανθρώπινη κοινωνία; Συνεπώς, οι τυφλοί ηγέτες οφείλουν να κατανοήσουν το Υπέρτατο Ον και μετά να προσπαθήσουν να πραγματώσουν το βασίλειο του Θεού. Το βασίλειο του Θεού ή Ράμα-ράτζια είναι αδύνατο χωρίς την αφύπνιση της συνείδησης του Θεού στον συλλογικό νου των ανθρώπων της γης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 48

*ταντ ινταμ μπαγκαβαν ρατζαν
εκα ατματμαναμ σβα-ντρικ
ανταρο 'νανταρο μπατι
πασια ταμ μαγιαγιορουντα*

τατ: επομένως – *ινταμ*: αυτή η εκδήλωση – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ρατζαν*: ω Βασιλιά – *εκαχ*: ένας και μοναδικός – *ατμα*: η Υπέρτατη

Ψυχή – *ατμαναμ*: με τις ενέργειές Του – *σβα-ντρικ*: ποιοτικώς σαν Αυτόν – *ανανταραχ*: και εντός και από τον Ίδιο – *μπατι*: εκδηλώνεται – *πασια*: κοίτα – *ταμ*: Αυτόν μόνο – *μαγιαγια*: με την εκδήλωση διαφόρων ενεργειών – *ουρουντα*: φαίνεται να είναι πολλοί.

Γι' αυτό, ω Βασιλιά, θα πρέπει να κοιτάς μόνο προς τον Υπέρτατο Κύριο, που είναι ένας και μοναδικός, που εκδηλώνεται με διάφορες ενέργειες και που βρίσκεται και εντός και εκτός.

Ο Υπέρτατος Κύριος, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι ένας και μοναδικός, αλλά εκδηλώνεται με διάφορες ενέργειες, επειδή είναι από τη φύση Του μακάριος. Τα ζωντανά όντα είναι και αυτά εκδηλώσεις της ενδιάμεσης ενέργειάς Του, ποιοτικώς ένα με τον Κύριο, υπάρχουν δε αμέτρητα ζωντανά όντα και εντός και εκτός της εξωτερικής και της εσωτερικής ενέργειας του Κυρίου. Αφού ο πνευματικός κόσμος είναι εκδήλωση της εσωτερικής ενέργειας του Κυρίου, τα ζωντανά όντα εντός αυτής της εσωτερικής δύναμης είναι ποιοτικώς ένα με τον Κύριο, χωρίς μόλυνση από την εξωτερική δύναμη. Μολονότι ποιοτικώς ένα με τον Κύριο, το ζωντανό ον εξαιτίας της μόλυνσής του από τον υλικό κόσμο, εκδηλώνεται με διαστρεβλωμένο τρόπο και γι' αυτό δοκιμάζει την υποτιθέμενη ευτυχία και δυστυχία του υλικού κόσμου. Αυτού του είδους οι εμπειρίες είναι όλες εφήμερες και δεν επηρεάζουν την πνευματική ψυχή. Η αντίληψη αυτής της εφήμερης ευτυχίας και δυστυχίας οφείλεται αποκλειστικά στη λήθη των ιδιοτήτων της, οι οποίες είναι ίσες με του Κυρίου. Υπάρχει, ωστόσο, ένα ομαλό ρεύμα που κυλά από τον Ίδιο τον Κύριο, και εντός και εκτός, με το οποίο διορθώνεται η πεσμένη κατάσταση του ζωντανού όντος. Από μέσα διορθώνει τα γεμάτα επιθυμίες ζωντανά όντα ως εντοπισμένη Παραμάτμα, Υπέρτατη Ψυχή, και από έξω διορθώνει με τις εκδηλώσεις Του, τον πνευματικό δάσκαλο και τις εξ αποκαλύψεως γραφές. Θα πρέπει να κοιτά κανείς προς τον Κύριο· δεν θα πρέπει να ενοχλείται από υποτιθέμενες εκδηλώσεις ευτυχίας και δυστυχίας, αλλά να προσπαθεί να συνεργάζεται με τον Κύριο στις εξωτερικές Του δραστηριότητες για τη διόρθωση των πεσμένων ψυχών. Με την εντολή Του και μόνο, θα πρέπει να γίνει κανείς πνευματικός δάσκαλος και να συνεργασθεί με τον Κύριο. Δεν θα πρέπει να γίνει κάποιος πνευματικός δάσκαλος για το προσωπικό του συμφέρον, για κάποιο υλικό κέρδος· ούτε να το αντιμετωπίσει ως επιχείρηση ή επάγγελμα για βιοπορισμό. Οι γνήσιοι πνευματικοί δάσκαλοι που κοιτούν προς τον Υπέρτατο Κύριο για να συνεργαστούν μαζί Του είναι πραγματικά ένα με τον Κύριο ποιοτικώς και οι επιλήσμονες είναι απλώς αντανakλάσεις. Γι' αυτό, ο Νάραντα συμβουλεύει τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα να μην ενοχλείται από τις υποθέσεις της υποτιθέμενης ευτυχίας και δυστυχίας, αλλά

να κοιτά μόνο προς τον Κύριο, για να εκτελεί την αποστολή για την οποία έχει κατέλθει ο Κύριος. Αυτό ήταν το πρωταρχικό του καθήκον.

ΚΕΙΜΕΝΟ 49

*σο 'γιαμ αντια μαχαραζα
μπαγκαβαν μπουτα-μπαβαναχ
καλα-ρουπο 'βατιρνο 'σιαμ
αμπαβαγια σουρα-ντβισαμ*

σαχ: ο Υπέρτατος Κύριος – *αγιαμ*: ο Κύριος Σρι Κρίσνα – *αντια*: τώρα – *μαχαραζα*: ω Βασιλιά – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *μπουτα-μπαβαναχ*: ο δημιουργός ή πατέρας όλων όσων είναι δημιουργημένα – *καλα-ρουπαχ*: με τη μεταμόρφωση του χρόνου που καταβροχθίζει τα πάντα – *αβατιρναχ*: κατήλθε – *ασιαμ*: στον κόσμο – *αμπαβαγια*: για την εξάλειψη – *σουρα-ντβισαμ*: όσοι είναι εναντίον της θέλησης του Κυρίου.

Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, με την αμφίεση του χρόνου που καταβροχθίζει τα πάντα (καλα-ρουπα), έχει κατέβει τώρα στη γη για να εξαλείψει από τον κόσμο τους φθονερούς.

Υπάρχουν δύο κατηγορίες ανθρώπινων όντων, και συγκεκριμένα, οι φθονεροί και οι υπάκουοι. Αφού ο Υπέρτατος Κύριος είναι ένας και πατέρας όλων των ζωντανών όντων, τα φθονερά ζωντανά όντα είναι και αυτά γιοι Του, αλλά είναι γνωστά ως *ασουρα*. Αλλά τα ζωντανά όντα που είναι υπάκουα στον υπέρτατο πατέρα ονομάζονται *ντεβατα* ή ημίθεοι, επειδή δεν είναι μολυσμένα από την υλική αντίληψη της ζωής. Οι *ασουρα* δεν είναι απλώς φθονεροί με τον Κύριο αρνούμενοι την ύπαρξή Του, αλλά είναι φθονεροί και με όλα τα άλλα ζωντανά όντα. Η υπεροχή των *ασουρα* διορθώνεται περιστασιακά από τον Κύριο, όταν τους εξαλείφει από τον κόσμο και εδραιώνει την κυριαρχία *ντεβατα* όπως οι Πάννταβα. Ο χαρακτηρισμός Του ως *καλα* σε μεταμόρφωση έχει ιδιαίτερη σημασία. Δεν είναι καθόλου επικίνδυνος, αλλά είναι η αιώνια μορφή της αιωνιότητας, της γνώσης και της ευδαιμονίας. Η πραγματική Του μορφή αποκαλύπτεται στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, ενώ στους μη αφοσιωμένους υπηρέτες εμφανίζεται ως *καλα-ρουπα*, μορφή η οποία είναι αιτιώδης. Αυτή η αιτιώδης μορφή του Κυρίου δεν είναι καθόλου ευχάριστη στους *ασουρα* και γι' αυτό θεωρούν τον Κύριο άμορφο, προκειμένου να αισθάνονται ασφαλείς ότι ο Κύριος δεν θα τους κατατροπώσει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 50

*νισπαντιταμ ντεβα-κριτιαμ
αβασεσαμ πρατικσατε
ταβαντ γιουγιαμ αβεκσαντβαμ
μπαβεντ γιαβαντ ιχεσβααραχ*

νισπαντιταμ: έχει εκτελέσει – ντεβα-κριτιαμ: ό,τι έπρεπε να γίνει από την πλευρά των ημιθέων – αβασεσαμ: τα υπόλοιπα – πρατικσατε: να περιμένετε – ταβατ: μέχρι την ώρα – γιουγιαμ: όλοι εσείς οι Πάννταβα – αβεκσαντβαμ: παρατηρείστε και περιμένετε – μπαβετ: ίσως – γιαβατ: όσο – ιχα: σε αυτόν τον κόσμο – ισβααραχ: ο Υπέρτατος Κύριος.

Ο Κύριος έχει ήδη κάνει το καθήκον Του βοηθώντας τους ημίθεους και περιμένει τα υπόλοιπα. Εσείς οι Πάννταβα μπορείτε να περιμένετε όσο ο Κύριος βρίσκεται εδώ στη γη.

Ο Κύριος κατέρχεται από τον τόπο Του, την Κρισναλόκα, τον ανώτατο πλανήτη του πνευματικού ουρανού, για να βοηθήσει τους ημίθεους διοικητές του υλικού κόσμου όταν δέχονται πολλές ενοχλήσεις από τους *ασουρα*, οι οποίοι είναι φθονεροί όχι μόνο με τον Κύριο, αλλά και με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, τα υποκείμενα σε όρους ζωντανά όντα έρχονται σε επαφή με την ύλη με δική τους επιλογή, οδηγούμενα από μια ισχυρή επιθυμία να κυριαρχήσουν στους πόρους του υλικού κόσμου και να γίνουν απομίμηση κυρίου όλων όσων εποπτεύουν. Όλοι προσπαθούν να γίνουν απομίμηση Θεού· υπάρχει μανιώδης ανταγωνισμός μεταξύ αυτών των απομιμήσεων του Θεού και αυτοί οι ανταγωνιστές είναι γενικά γνωστοί ως *ασουρα*. Όταν οι *ασουρα* είναι υπερβολικά πολλοί, τότε ο κόσμος γίνεται κόλαση για όσους είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Λόγω της αύξησης του αριθμού των *ασουρα*, οι άνθρωποι που είναι συνήθως αφοσιωμένοι στον Κύριο από τη φύση τους και οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, περιλαμβανομένων των ημιθέων στους ανώτερους πλανήτες, προσεύχονται στον Κύριο για βοήθεια και ο Κύριος είτε κατέρχεται ο Ίδιος από τον τόπο Του είτε αναθέτει σε κάποιον από τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του να αναδιαμορφώσει την πεσμένη κατάσταση της ανθρώπινης κοινωνίας ή ακόμη και της κοινωνίας των ζώων. Αυτές οι διαταραχές δεν σημειώνονται μόνο στην ανθρώπινη κοινωνία, αλλά και μεταξύ των ζώων, των πτηνών ή των άλλων ζωντανών όντων, περιλαμβανομένων των ημιθέων στους ανώτερους πλανήτες. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα κατήλθε αυτοπροσώπως για να κατατροπώσει *ασουρα* όπως ο Κάμσα, ο Τζαράσανντα και ο Σισουπάλα και

κατά τη βασιλεία του Μαχαράζα Γιουντιστίρα ο Κύριος σκότωσε σχεδόν όλους αυτούς τους *ασουρα*. Τώρα περίμενε την καταστροφή της δικής Του δυναστείας, γνωστής ως Γιάντου-βαμσα, η οποία εμφανίσθηκε με τη θέλησή Του σε αυτόν τον κόσμο. Ήθελε να τους απομακρύνει πριν από τη δική Του αναχώρηση για τον αιώνιο τόπο Του. Ο Νάραντα, όπως και ο Βιντούρα, δεν αποκάλυψε την επικείμενη καταστροφή της δυναστείας των Γιάντου, αλλά έκανε έναν έμμεσο υπαινιγμό στον Βασιλιά και τους αδελφούς του να περιμένουν μέχρι αυτό να συμβεί και ο Κύριος αναχωρήσει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 51

*ντριταραστραχ σαχα μπρατρα
γκαννταρια τσα σβα-μπαριαγια
ντακσινενα χιμαβατα
ρισιναμ ασραμαμ γκαταχ*

ντριταραστραχ: ο Ντριταράστρα – *σαχα*: μαζί με – *μπρατρα*: τον αδελφό του Βιντούρα – *γκαννταρια*: και την Γκανντάρι – *τσα*: και – *σβα-μπαριαγια*: τη δική του γυναίκα – *ντακσινενα*: από τη νότια πλευρά – *χιμαβαταχ*: των Ιμαλαΐων – *ρισιναμ*: των ρισι – *ασραμαμ*: σε καταφύγιο – *γκαταχ*: έχει γύγει.

Ω Βασιλιά, ο θεός σου Ντριταράστρα, ο αδελφός του Βιντούρα και η γυναίκα του Γκανντάρι έχουν πάει προς τη νότια πλευρά των Ιμαλαΐων, όπου υπάρχουν τα καταφύγια των μεγάλων σοφών.

Προκειμένου να γαληνέψει τον θρηνολογούντα Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ο Νάραντα μίλησε πρώτα από φιλοσοφική σκοπιά και μετά άρχισε να περιγράφει τις μελλοντικές κινήσεις του θείου του, τις οποίες μπορούσε να δει με τις προφητικές του ικανότητες. Έτσι, άρχισε να εξιστορεί ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 52

*σροτομπιχ σαπταμπιρ για βαϊ
σβαρντουνι σαπταντα βιαντα
σαπταναμ πριταγιε νανα
σαπτα-σροταχ πρατσακσατε*

σροτομπιχ: από τα ρεύματα – *σαπταμπιχ*: από επτά (διαιρέσεις) – *για*: ο ποταμός – *βαϊ*: βεβαίως – *σβαρντουνι*: ο ιερός Γάγγης – *σαπταντα*: επτά διακλαδώσεις – *βιαντα*: δημιουργημένες – *σαπταναμ*: των επτά – *πριταγιε*:

για την ικανοποίηση – νανα: των διαφόρων – σαπτα-σροταχ: εφτά πηγών – πρατσακσατε: γνωστών ονομαστικά.

Αυτό το μέρος ονομάζεται Σαπτασρότα (διαιρεμένο δια του εφτά), επειδή σε αυτό το σημείο τα νερά του ιερού Γάγγη διαιρούνται σε εφτά διακλαδώσεις. Αυτό έχει γίνει για την ικανοποίηση των εφτά ρισι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 53

*σνατβανουσαβαναμ τασμιν
χουτβα τσαγκνιν γιατα-βιντι
αντ-μπακσα ουπασαντατμα
σα αστε βιγκαταϊσαναχ*

σνατβα: κάνοντας μπάνιο – *ανουσαβαναμ:* τακτικά τρεις φορές την ημέρα (πρωί, μεσημέρι και απόγευμα) – *τασμιν:* σε εκείνον τον Γάγγη, τον διαιρεμένο δια του εφτά – *χουτβα:* τελώντας τη θυσία *αγκνι-χοτρα* – *τσα:* επίσης – *αγκνιν:* στη φωτιά – *γιατα-βιντι:* σύμφωνα με τα δόγματα των γραφών – *απ-μπακσαχ:* νηστεύοντας, πίνοντας μόνο νερό – *ουπασαντα:* ελέγχοντας πλήρως – *ατμα:* τις χονδροειδείς αισθήσεις και τον λεπτό νου – *σαχ:* ο Ντριταράστρα – *αστε:* θα βρισκόταν – *βιγκατα:* χωρίς – *εσαναχ:* σκέψεις σχετικές με το οικογενειακό καλό.

Στις όχθες του Σαπτασρότα, ο Ντριταράστρα αρχίζει τώρα να ασκείται στο *αστανγκα-γιογκα*, κάνοντας μπάνιο τρεις φορές την ημέρα, το πρωί, το μεσημέρι και το απόγευμα, τελώντας τη θυσία *αγκνι-χοτρα* με φωτιά και πίνοντας μόνο νερό. Αυτά βοηθούν να ελέγξει κανείς τον νου και τις αισθήσεις και ελευθερώνει εντελώς από σκέψεις οικογενειακής στοργής.

Το σύστημα του *γιογκα* είναι ένας μηχανικός τρόπος για να ελέγξει κανείς τις αισθήσεις και τον νου και να τα κατευθύνει από την ύλη στο πνεύμα. Οι προκαταρκτικές διαδικασίες είναι οι καθιστικές στάσεις, ο διαλογισμός, οι πνευματικές σκέψεις, η χειραγώγηση της ροής του αέρα μέσα στο σώμα και η σταδιακή εδραίωση στην έκσταση, αντικρύζοντας το Απόλυτο Πρόσωπο, την Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα). Αυτοί οι μηχανικοί τρόποι ανύψωσης στο πνευματικό επίπεδο περιγράφουν ορισμένες ρυθμιστικές αρχές, όπως το να κάνει κανείς μπάνιο τρεις φορές την ημέρα, να νηστεύει όσο είναι δυνατό, να κάθεται σωστά και να συγκεντρώνει του νου σε πνευματικά θέματα και έτσι σταδιακά να ελευθερωθεί από τους υλικούς στόχους (*βισαγια*). Υλική ύπαρξη σημαίνει απορρόφηση σε υλικούς στόχους, πράγμα το οποίο είναι απλώς

απατηλό. Σπίτι, πατρίδα, οικογένεια, κοινωνία, παιδιά, ιδιοκτησία και δουλειά είναι ορισμένα από τα υλικά καλύμματα του πνεύματος, δηλαδή της *ατμα*, της ψυχής, και το σύστημα του *γιογκα* βοηθά κάποιον να ελευθερωθεί από όλες αυτές τις απατηλές σκέψεις και να στραφεί σταδιακά προς το Απόλυτο Πρόσωπο, την Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα). Με την υλική επαφή και εκπαίδευση, μαθαίνουμε απλώς να συγκεντρωνόμαστε σε σαθρά πράγματα, ενώ το *γιογκα* είναι η μέθοδος για να τα ξεχάσουμε εντελώς. Οι σύγχρονοι δήθεν *γιογκι* και τα σύγχρονα δήθεν συστήματα *γιογκα* παρουσιάζουν ορισμένα μαγικά κατορθώματα και άτομα αδαή προσελκύονται από τέτοιου είδους ψεύτικα πράγματα ή αποδέχονται το σύστημα του *γιογκα* ως μία φτηνή θεραπευτική μέθοδο για ασθένειες του υλικού σώματος. Αλλά στην πραγματικότητα, το σύστημα του *γιογκα* είναι η μέθοδος για να μάθουμε να ξεχάσουμε ό,τι έχουμε μάθει καθ' όλη τη διάρκεια του αγώνα για την ύπαρξη. Ο Ντριταράστρα σε όλη τη ζωή του ασχολείτο με τη βελτίωση των οικογενειακών υποθέσεων, ανεβάζοντας το βιοτικό επίπεδο των γιων του ή σφετεριζόμενος την περιουσία των Πάννταβα για χάρη των δικών του γιων. Όλα αυτά είναι συνηθισμένα πράγματα για κάποιον που είναι χονδροειδώς υλιστής και χωρίς γνώση της πνευματικής δύναμης. Αυτός δεν βλέπει πώς αυτό μπορεί να σύρει κάποιον από τον παράδεισο στην κόλαση. Με τη χάρη του νεότερου αδελφού του Βιντούρα, ο Ντριταράστρα φωτίστηκε και μπόρεσε να δει τις χονδροειδώς απατηλές ασχολίες του και με αυτή τη φώτιση μπόρεσε να αφήσει το σπίτι του για να ασχοληθεί με την πνευματική συνειδητοποίηση. Ο Σρι Νάραντα ντέβα προέβλεψε τον τρόπο της πνευματικής προόδου του σε έναν τόπο καθαγιασμένο από τη ροή του ουράνιου Γάγγη. Το να πίνει κανείς μόνο νερό, χωρίς στερεά τροφή, θεωρείται και αυτό νηστεία. Αυτό είναι απαραίτητο για την πρόοδο της πνευματικής γνώσης. Οι ανόητοι άνθρωποι θέλουν να είναι φτηνοί *γιογκι*, χωρίς να τηρούν τις ρυθμιστικές αρχές. Κάποιος που δεν μπορεί να ελέγξει πρώτα απ' όλα τη γλώσσα του, δεν μπορεί να γίνει *γιογκι*. *Γιογκι* και *μπογκι* είναι όροι αντίθετοι. Ο *μπογκι*, δηλαδή ο εύθυμος άνθρωπος που τρώει και πίνει, δεν μπορεί να είναι *γιογκι*, επειδή ο *γιογκι* δεν επιτρέπεται ποτέ να τρώει και να πίνει απεριόριστα. Μπορούμε να αποκομίσουμε οφέλη αν προσέξουμε ιδιαιτέρως πώς ο Ντριταράστρα άρχισε να ασκεί το *γιογκα*, πίνοντας μόνο νερό και καθισμένος ήρεμα σε ένα μέρος με πνευματική ατμόσφαιρα, απορροφημένος βαθιά σε σκέψεις του Κυρίου Χαρί, του Προσώπου της Θεότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 54

τζιτασανο τζιτα-σβασαχ

*πρατιαχριτα-σαντ-ινντριγιαχ
χαρι-μπαβαναγια ντβαστα-
ρατζαχ-σαττβα-ταμο-μαλαχ*

τζιτα-ασαναχ: κάποιος που έχει ελέγξει την καθιστική στάση – *τζιτα-σβασαχ*: κάποιος που έχει ελέγξει τη διαδικασία της αναπνοής – *πρατιαχριτα*: στρέφοντας – *σατ*: έξι – *ινντριγιαχ*: οι αισθήσεις – *χαρι*: το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας – *μπαβαναγια*: απορροφημένος – *ντβαστα*: κατέκτησε – *ρατζαχ*: το πάθος – *σαττβα*: την αγαθότητα – *ταμαχ*: την άγνοια – *μαλαχ*: τη μόλυνση.

Όποιος έχει υπό τον έλεγχό του τις καθιστικές στάσεις (τις γιογκικές *ασανα*) και τη διαδικασία της αναπνοής μπορεί να στρέψει τις αισθήσεις προς το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας και έτσι να αποκτήσει ανοσία από τη μόλυνση των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης, και συγκεκριμένα, της εγκόσμιας αγαθότητας, του πάθους και της άγνοιας.

Οι προκαταρκτικές δραστηριότητες στο *γιογκα* είναι η *ασανα*, η *πραναγιαμα*, η *πρατιαχα*, η *ντιανα*, η *νταρانا*, κλπ. Ο Μαχαράζα Ντριταράστρα επρόκειτο να έχει επιτυχία σε αυτές τις προκαταρκτικές δραστηριότητες, επειδή καθόταν σε ένα αγιασμένο μέρος και συγκεντρωνόταν σε ένα αντικείμενο, και συγκεκριμένα, στο Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, τον Χαρί. Έτσι όλες οι αισθήσεις του υπηρετούσαν τον Κύριο. Αυτή η μέθοδος βοηθά ευθέως τον αφοσιωμένο υπηρέτη να απελευθερωθεί από τη μόλυνση των τριών υλικών καταστάσεων της φύσης. Ακόμα και η ανώτατη κατάσταση, η υλική κατάσταση της αγαθότητας, είναι και αυτή αιτία υλικής δουλείας, πολύ δε περισσότερο οι άλλες ιδιότητες, και συγκεκριμένα, το πάθος και η άγνοια. Το πάθος και η άγνοια αυξάνουν την τάση της λαχτάρας για υλικές απολαύσεις και η ισχυρή αίσθηση λαγνείας προκαλεί τη συσσώρευση πλούτου και δύναμης. Όποιος έχει υποτάξει αυτές τις δύο ευτελείς νοοτροπίες και έχει υψωθεί στο επίπεδο της αγαθότητας, η οποία είναι πλήρης γνώσης και ηθικής, μπορεί επίσης να ελέγξει τις αισθήσεις, δηλαδή τα μάτια, τη γλώσσα, τη μύτη, τα αυτιά και την αφή. Αλλά όποιος έχει εγκαταλειφθεί στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Χαρί, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, μπορεί να υπερβεί όλες τις επιρροές των καταστάσεων της υλικής φύσης και να σταθεροποιηθεί στην υπηρεσία του Κυρίου. Επομένως, η μέθοδος του *μπακτι-γιογκα* θέτει απευθείας τις αισθήσεις στην υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Αυτό κάνει απαγορευτικό για όποιον εφαρμόζει αυτή τη μέθοδο να ασχολείται με υλικές δραστηριότητες. Αυτή η μέθοδος της μεταστροφής των αισθήσεων από την προσκόλληση στην ύλη στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου ονομάζεται *πρατιαχα*, η δε

μέθοδος του ελέγχου της αναπνοής ονομάζεται *πραναγιαμα* και οδηγεί τελικώς στο *σαμαντι*, την προσήλωση στην ευχαρίστηση του Υπερτάτου Κυρίου Χαρί με κάθε τρόπο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 55

*βιγκιανατμανι σαμιοτζία
κσετραγκιε πραβιλαπια ταμ
μπραμανι ατμαναμ ανταρε
γκαταμμπαραμ ιβαμπαρε*

βιγκιανα: εξαγνισμένη ταυτότητα – *ατμανι*: με νοημοσύνη – *σαμιοτζία*: σταθεροποιούμενος τέλεια – *κσετρα-γκιε*: όσον αφορά στο ζωντανό ον – *πραβιλαπια*: συγχωνευόμενος – *ταμ*: αυτόν – *μπραμανι*: στον Υπέρτατο – *ατμαναμ*: το αγνό ζωντανό ον – *ανταρε*: στη δεξιαμενή – *γκατα-αμμπαραμ*: ουρανός σε περιορισμό – *ιβα*: σαν – *αμμπαρε*: στον υπέρτατο ουρανό.

Ο Ντριταράστρα θα πρέπει να συνδυάσει την αγνή ταυτότητά του με τη νοημοσύνη του και μετά να συγχωνευθεί με το Υπέρτατο Ον, γνωρίζοντας ότι ως ζωντανό ον είναι ποιοτικώς ένα με το Υπέρτατο Μπραμάν. Απελευθερωμένος από τον περικλεισμένο ουρανό, θα πρέπει να υψωθεί στον πνευματικό ουρανό.

Το ζωντανό ον, επειδή επιθυμεί να κυριαρχήσει στον υλικό κόσμο και αρνείται να συνεργασθεί με τον Υπέρτατο Κύριο, έρχεται σε επαφή με το σύνολο του υλικού κόσμου, και συγκεκριμένα, με τη *μαχατ-ταττβα*: από τη *μαχατ-ταττβα* αναπτύσσονται η ψευδής του ταύτιση με τον υλικό κόσμο, η νοημοσύνη, ο νους και οι αισθήσεις. Αυτά καλύπτουν την αληθινή του ταυτότητα. Με αυτή τη γιογκική μέθοδο, όταν συνειδητοποιήσει την αληθινή του ταυτότητα με την αυτοσυνειδητοποίηση, θα πρέπει να επανέλθει στην αρχική του θέση συγχωνεύοντας ξανά τα πέντε χονδροειδή στοιχεία και τα λεπτά στοιχεία, τον νου και τη νοημοσύνη, με τη *μαχατ-ταττβα*. Έτσι, αποκτώντας την ελευθερία του από τις αρπάγες της *μαχατ-ταττβα*, πρέπει να συγχωνευθεί με την ύπαρξη της Υπέρτατης Ψυχής. Με άλλα λόγια, θα πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι ποιοτικώς δεν διαφέρει από την Υπέρτατη Ψυχή και έτσι να υπερβεί τον υλικό ουρανό με την αγνή νοημοσύνη του και να υπηρετήσει τον Κύριο με υπερβατική υπηρεσία αγάπης. Αυτή είναι η ύψιστη τελειότητα στην εξέλιξη της πνευματικής ταυτότητας, στην οποία έφτασε ο Ντριταράστρα με τη χάρη του Βιντούρα και του Κυρίου. Το έλεος του Κυρίου του απονεμήθηκε χάρη στην προσωπική επαφή με τον Βιντούρα και όταν

εφάρμοσε τις οδηγίες του Βιντούρα, ο Κύριος τον βοήθησε να φτάσει στο ανώτατο στάδιο τελειότητας.

Ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν ζει σε κάποιον πλανήτη του υλικού ουρανού, ούτε αισθάνεται να είναι σε επαφή με τα υλικά στοιχεία. Το υποτιθέμενο υλικό σώμα του δεν υφίσταται, επειδή είναι φορτισμένο με το πνευματικό ρεύμα του προσωπικού ενδιαφέροντος του Κυρίου και έτσι είναι μονίμως απαλλαγμένος από κάθε μόλυνση του συνόλου της *μαχατ-ταττβα*. Βρίσκεται διαρκώς στον πνευματικό ουρανό, στον οποίον φτάνει όντας υπερβατικός ως προς το επταπλό κάλυμμα του υλικού κόσμου, ως συνέπεια της υπηρεσίας αφοσίωσης. Οι υποκείμενες σε όρους ψυχές βρίσκονται εντός του καλύμματος, ενώ οι απελευθερωμένες ψυχές βρίσκονται πολύ πέραν αυτού του καλύμματος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 56

*ντβαστα-μαγια-γκουνονταρκο
νιρουντα-καρانا-ασαγιαχ
νιβαρτιτακιλαχα
αστε στανουρ ιβατσαλαχ
τασιανταραγιο μαϊβαμπουχ
σαννιαστακιλα-καρμαναχ*

ντβαστα: κατεστραμμένες – *μαγια-γκουν*: οι καταστάσεις της υλικής φύσης – *ουνταρκαχ*: τα επακόλουθα – *νιρουντα*: σε αναστολή – *καρανα-ασαγιαχ*: οι αισθήσεις και ο νους – *νιβαρτιτα*: σταματημένες – *ακιλα*: όλες – *αχαχαχ*: τροφή για τις αισθήσεις – *αστε*: καθισμένος – *στανουχ*: ακίνητος – *ιβ*: σαν – *ατσαλαχ*: σταθερός – *τασια*: αυτού – *ανταραγιαχ*: τα εμπόδια – *μα εβα*: ποτέ έτσι – *αμπουχ*: να είναι – *σαννιαστα*: απαρνημένος – *ακιλα*: όλων των ειδών – *καρμαναχ*: τα υλικά καθήκοντα.

Θα πρέπει να αναστείλει όλες τις λειτουργίες των αισθήσεων, ακόμη και εξωτερικά, και να είναι απρόσβλητος στις αλληλεπιδράσεις τους, που επηρεάζονται από τις καταστάσεις της υλικής φύσης. Αφού απαρνηθεί όλες τις υλικές υποχρεώσεις, θα πρέπει να είναι σταθερά ακλόνητος, πέρα από όλων των ειδών τα εμπόδια στον δρόμο του.

Ο Ντριταράστρα έχει φτάσει με τη μέθοδο του *γιογκα* στο στάδιο της άρνησης κάθε είδους υλικής αντίδρασης. Οι συνέπειες των υλικών καταστάσεων της φύσης σύρουν το θύμα τους σε ακούραστες επιθυμίες για απόλαυση της ύλης, αλλά μπορεί κανείς να ξεφύγει από αυτές τις ψεύτικες απολαύσεις με τη

μέθοδο του *γιογκα*. Κάθε μία από τις αισθήσεις ψάχνει συνεχώς τροφή και έτσι η υποκείμενη σε όρους ψυχή δέχεται επιθέσεις από όλες τις πλευρές, χωρίς πιθανότητα να σταθεροποιηθεί σε καμία επιδίωξη. Ο Νάραντα συνέστησε στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα να μην ενοχλήσει τον θείο του, δοκιμάζοντας να τον φέρει πάλι στο σπίτι. Τώρα βρισκόταν πέρα από την έλξη οτιδήποτε υλικού. Οι υλικές καταστάσεις της φύσης (οι *γκουννα*) έχουν τους δικούς τους τρόπους δράσης, αλλά πάνω από τις υλικές καταστάσεις της φύσης είναι η πνευματική κατάσταση, η οποία είναι απόλυτη. *Νιργκουννα* σημαίνει χωρίς αντίδραση. Η πνευματική κατάσταση και οι συνέπειές της είναι ταυτόσημα· γι' αυτό η ιδιότητα του πνεύματος διακρίνεται από τις υλικές ομολόγους της με τη λέξη *νιργκουννα*. Μετά την πλήρη αναστολή των υλικών καταστάσεων της φύσης, γίνεται κανείς δεκτός στην πνευματική σφαίρα και η δράση που υπαγορεύεται από τις πνευματικές καταστάσεις ονομάζεται υπηρεσία αφοσίωσης ή *μπακτι*. Επομένως, το *μπακτι* είναι *νιργκουννα*, που επιτυγχάνεται δια της απευθείας επαφής με το Απόλυτο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 57

*σα βα αντιαταναντ ρατζαν
πααραταχ παντσαμε 'χαμι
καλεβαραμ χασιατι σβαμ
τατς τσα μπασμι-μπαβισιατι*

σαχ: εκείνος – *βα*: κατά πάσα πιθανότητα – *αντια*: σήμερα – *ταναντ*: από – *ρατζαν*: ω Βασιλιά – *πααραταχ*: από τώρα – *παντσαμε*: την πέμπτη – *αχανι*: ημέρα – *καλεβαραμ*: το σώμα – *χασιατι*: θα αφήσει – *σβαμ*: το δικό του – *τατ*: εκείνο – *τσα*: επίσης – *μπασμι*: στάχτες – *μπαβισιατι*: θα γίνει.

Ω Βασιλιά, θα αφήσει το σώμα του κατα πάσα πιθανότητα την πέμπτη μέρα από σήμερα και το σώμα αυτό θα γίνει στάχτη.

Η προφητεία του σοφού Νάραντα απέτρεψε τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα από το να πάει στο μέρος όπου βρισκόταν ο θεός του, επειδή αφού αφήσει το σώμα του, ο Ντρίταράστρα δεν θα χρειαστεί καμία νεκρική τελετή· ο σοφός Νάραντα αποκάλυψε ότι το σώμα του θα γίνει στάχτη από μόνο του. Η τελειότητα του συστήματος *γιογκα* φτάνει σε αυτού του είδους τη μυστική δύναμη. Ο *γιογκι* μπορεί να αφήσει το σώμα του κατά τη χρονική στιγμή της δικής του επιλογής και μπορεί να φτάσει σε οποιονδήποτε πλανήτη επιθυμεί, μετατρέποντας το παρόν σώμα σε στάχτες με αυτοδημιούργητη φωτιά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 58

*νταχιαμανε 'γκνιμπιρ ντεχε
πατιουχ πατνι σαχοτατζε
μπαχιχ σιτα πατιμ σαντβι
ταμ αγκνιμ ανου βεκσιατι*

νταχιαμανε: ενώ καίγεται – *αγκνιμπιχ*: από τη φωτιά – *ντεχε*: το σώμα – *πατιουχ*: του σύζυγου – *πατνι*: η σύζυγος – *σαχα-ουτατζε*: μαζί με το σπιτάκι από άχυρα – *μπαχιχ*: έξω – *σιτα*: ευρισκόμενη – *πατιμ*: στον σύζυγο – *σαντβι*: η αγνή κυρία – *ταμ*: εκείνο – *αγκνιμ*: η φωτιά – *ανου βεκσιατι*: κοιτάζοντας με μεγάλη προσοχή θα μπει στη φωτιά.

Ενώ βρίσκεται έξω, παρατηρώντας τον σύζυγό της που θα καεί στη φωτιά της μυστικής δύναμης μαζί με το σπιτάκι του από άχυρα, η αγνή γυναίκα του θα μπει κι αυτή στη φωτιά με μεγάλη προσήλωση.

Η Γκανντάρι ήταν ιδανική αγνή κυρία, ισόβια σύντροφος του άντρα της και γι' αυτό, όταν είδε τον άντρα της να καίγεται στη φωτιά του μυστικού *γιογκα* μαζί με το αχυρένιο σπιτάκι του, απελπίστηκε. Άφησε το σπίτι της αφού έχασε τους εκατό γιους της και στο δάσος είδε και τον πολυαγαπημένο της άντρα να καίγεται. Τώρα ένιωσε μόνη και γι' αυτό μπήκε κι εκείνη στη φωτιά του άντρα της και τον ακολούθησε στον θάνατο. Αυτή η είσοδος μιας αγνής γυναίκας στη φωτιά του άντρα της ονομάζεται τελετή *σατι* και αυτή η πράξη θεωρείται η τελειότερη για μια γυναίκα. Σε μεταγενέστερες εποχές, αυτή η τελετή *σατι* έγινε απεχθής εγκληματική υπόθεση, επειδή επιβλήθηκε ακόμα και σε απρόθυμες γυναίκες. Σε αυτή την ξεπεσμένη εποχή, δεν είναι δυνατό για καμία γυναίκα να ακολουθήσει την τελετή *σατι* τόσο αγνά όσο το έκανε η Γκανντάρι και άλλες γυναίκες σε περασμένες εποχές. Μία αγνή γυναίκα όπως η Γκανντάρι θα ένιωθε τον αποχωρισμό από τον άντρα της να την κατακαίει περισσότερο από την πραγματική φωτιά. Μία τέτοια κυρία μπορεί να τηρήσει την τελετή *σατι* οικειοθελώς χωρίς να της επιβληθεί με εγκληματικό τρόπο από κανέναν. Όταν αυτή η τελετή εξελίχθηκε σε κάτι τυπικό και επιβαλλόταν δια της βίας στις γυναίκες να την τηρήσουν, έγινε πράγματι κάτι το εγκληματικό και, συνεπώς, έπρεπε να σταματήσει δια νόμου. Αυτή η προφητεία του σοφού Νάραντα στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα τον απέτρεψε από το να πάει στη χήρα θεία του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 59

*βιντουρας του ταντ ασταριαμ
νισαμια κουρου-νανντανα
χαρσα-σοκα γιουτασ τασμαντ
γκαντα τιρτα-νισεβακαχ*

βιντουραχ: και ο Βιντούρα – *του*: αλλά – *τατ*: εκείνο το περιστατικό – *ασταριαμ*: θαυμάσιο – *νισαμια*: βλέποντας – *κουρου-νανντανα*: ω γιε της δυναστείας των Κούρου – *χαρσα*: χαρά – *σοκα*: λύπη – *γιουταχ*: συγκινημένος – *τασματ*: από εκείνο το μέρος – *γκαντα*: θα φύγει – *τιρτα*: τόπος προσκυνήματος – *νισεβακαχ*: για να αναζωογονηθεί.

Ο Βιντούρα, συγκινημένος από χαρά και λύπη, θα φύγει από εκείνο τον τόπο ιερού προσκυνήματος.

Ο Βιντούρα έμεινε κατάπληκτος βλέποντας τον αδελφό του Ντριταράστρα να αναχωρεί με τρόπο θαυμαστό ως απελευθερωμένος *γιογκι*, επειδή προηγουμένως στη ζωή του ήταν πολύ προσκολλημένος στον υλισμό. Βεβαίως, οφειλόταν στον Βιντούρα και μόνο ότι ο αδελφός του έφτασε στον επιθυμητό στόχο. Γι' αυτό ο Βιντούρα είχε μεγάλη χαρά που το είδε. Όμως ήταν λυπημένος που δεν μπόρεσε να κάνει τον αδελφό του αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη. Αυτό δεν στάθηκε δυνατό, επειδή ο Ντριταράστρα ήταν εχθρικός με τους Πάννταβα, που ήταν όλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Μία ύβρις στα πόδια ενός Βαϊσνάβα είναι πιο επικίνδυνη από μία ύβρι στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Σίγουρα ο Βιντούρα ήταν πολύ γενναιόδωρος να θέλει να δώσει το έλεός του στον αδελφό του, τον Ντριταράστρα, ο οποίος ήταν προηγουμένως στη ζωή του υλιστής. Αλλά σε τελευταία ανάλυση, το αποτέλεσμα αυτού του ελέους εξαρτάται οπωσδήποτε από τη θέληση του Κυρίου. Γι' αυτό ο Ντριταράστρα έφτασε μόνο στην απελευθέρωση, ενώ μετά από πολλές τέτοιες καταστάσεις απελευθέρωσης, μπορεί κανείς να φτάσει στο στάδιο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Ο Βιντούρα ήταν οπωσδήποτε πολύ λυπημένος από τον θάνατο του αδελφού του και της νύφης του και ο μόνος τρόπος να μετριάσει αυτή τη λύπη ήταν να φύγει για προσκύνημα. Έτσι ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν είχε καμία πιθανότητα να καλέσει τον Βιντούρα, τον επιζήσαντα θείο του, να επιστρέψει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 60

*ιτι ουκτβαρουχατ σβαργκαμ
ναρανταχ σαχ-τουμπουρουχ
γιουντιστιρο βατσας τασια*

χριντι κριτβατζαχατς τσουτσαχ

ιτι: έτσι – ουκτβα: έχοντας μιλήσει – ατα: μετά από αυτά – αρουχατ: ανέβηκε – σβαργκαμ: στο εξώτερο διάστημα – ναρανταχ: ο μέγας σοφός Νάραντα – σαχα: μαζί με – τουμμπουρουχ: το έγχορδο όργανό του – γιουντιστιραχ: ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα – βατσαχ: οδηγίες – τασια: αυτού – χριντι-κριτβα: κρατώντας στην καρδιά – ατζαχατ: άφησε – σουτσαχ: κάθε θρήνο.

Έχοντας μιλήσει έτσι, ο μέγας σοφός Νάραντα, μαζί με τη βινα του, ανέβηκε στο απώτερο διάστημα. Ο Γιουντιστίρα κράτησε τα διδάγματά του στην καρδιά του και έτσι μπόρεσε να απαλλαγεί από κάθε θρήνο.

Ο Σρι Νάραντα είναι αιώνιος αστροναύτης, επειδή με τη χάρη του Κυρίου του έχει δοθεί ένα πνευματικό σώμα. Μπορεί να ταξιδεύει στο απώτερο διάστημα και των υλικών και των πνευματικών κόσμων χωρίς περιορισμούς και μπορεί να προσεγγίσει οποιονδήποτε πλανήτη μέσα στο αχανές διάστημα στη στιγμή. Έχουμε ήδη συζητήσει την προηγούμενη ζωή του ως γιου μιας υπηρέτριας. Λόγω της συναναστροφής με αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες, υψώθηκε στη θέση του αιώνιου αστροναύτη και έτσι είχε ελευθερία κινήσεων. Θα πρέπει, λοιπόν, να προσπαθήσει να ακολουθήσει κανείς τα βήματα του σοφού Νάραντα και όχι να κάνει μάταιες απόπειρες να φτάσει σε άλλους πλανήτες με μηχανικά μέσα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ένας ευσεβής Βασιλιάς και γι' αυτό μπορούσε να βλέπει τον σοφό Νάραντα πού και πού. Όποιος θέλει να δει τον σοφό Νάραντα, θα πρέπει πρώτα να είναι ευσεβής και να ακολουθήσει τα βήματά του.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο τρίτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Ο Ντριταράστρα αφήνει το σπίτι του». •

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η εξαφάνιση του Κυρίου Κρίσνα

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
σαμπραστιτε ντβαρακαγιαμ
τζισνω μπανντου-ντιντρικσαγια
γκιατουμ τσα πουνια-σλοκασια
κρισνασια τσα βιτσεστιταμ*

σουταχ ουβατσα: ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι είπε – *σαμπραστιτε:* έχοντας πάει – *ντβαρακαγιαμ:* στην πόλη της Ντβάρακα – *τζισνω:* ο Αρτζούνα – *μπανντου:* φίλοι και συγγενείς – *ντιντρικσαγια:* για να τους συναντήσει – *γκιατουμ:* να γνωρίσει – *τσα:* επίσης – *πουνια-σλοκασια:* κάποιου που οι δόξες του έχουν τραγουδηθεί με βεδικούς ύμνους – *κρισνασια:* του Κυρίου Κρίσνα – *τσα:* και – *βιτσεστιταμ:* περαιτέρω προγράμματα εργασίας.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: ο Αρτζούνα πήγε στην Ντβάρακα για να δει τον Κύριο Κρίσνα και άλλους φίλους και επίσης για να μάθει από τον Κύριο για τις επόμενες δραστηριότητές Του.

Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, ο Κύριος κατέρχεται στη Γη για την προστασία των πιστών και την καταστροφή των ασεβών· επομένως, μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα και την εδραίωση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, η απόστολή του Κυρίου είχε ολοκληρωθεί. Οι Πάννταβα, και ιδιαίτερα ο Αρτζούνα, ήταν αιώνιοι σύντροφοι του Κυρίου και συνεπώς ο Αρτζούνα πήγε στην Ντβάρακα για να ακούσει από τον Κύριο το πρόγραμμά του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*βιατιταχ κατιτσιν μασας
ταντα ναγιατ τατο 'ρτζουνναχ
ντανταρσα γκορα-ρουπανι
νιμιττανι κουρουντβαχαχ*

*βιατιταχ: αφού πέρασαν – κατιτσιτ: μερικοί – μασαχ: μήνες – ταντα: τότε – να
αγιατ: δεν επέστρεψε – ταταχ: από εκεί – αρτζουνναχ: ο Αρτζούννα – ντανταρσα:
παρατήρησε – γκορα: τρομακτικά – ρουπανι: εμφανίσεις – νιμιττανι: διάφορες
αιτίες – κουρου-ουντβαχαχ: ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα.*

**Μερικοί μήνες πέρασαν και ο Αρτζούννα δεν είχε γυρίσει. Τότε ο
Μαχαράζα Γιουντιστίρα άρχισε να παρατηρεί κάποια δυσοίωνα
σημάδια, που ήταν πολύ τρομακτικά.**

Ο Κύριος Σρι Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, είναι ad infinitum ισχυρότερος από τον πανίσχυρο ήλιο της εμπειρίας μας. Δισεκατομμύρια ήλιοι δημιουργούνται και εκμηδενίζονται από Αυτόν στη διάρκεια μιας αναπνοής Του. Στον υλικό κόσμο ο ήλιος θεωρείται η πηγή κάθε παραγωγικότητας και υλικής ενέργειας και μόνο χάρη στον ήλιο μπορούμε να εξασφαλίσουμε τα αναγκαία για τη ζωή. Γι' αυτό, κατά τη διάρκεια της προσωπικής παρουσίας του Κυρίου στη Γη, όλα τα παραφερνάλια για την ειρήνη και την ευημερία μας, και ιδιαίτερα η θρησκεία και η γνώση, ήταν σε πλήρη ανάπτυξη λόγω της παρουσίας του Κυρίου, όπως ακριβώς με την παρουσία του αστραφτερού ήλιου όλα πλημμυρίζουν από φως. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα παρατήρησε κάποιες ανακολουθίες στο βασίλειό του και γι' αυτό είχε μεγάλη αγωνία για τον Αρτζούννα, που απουσίαζε· επίσης, δεν είχε λάβει νέα από την Ντβάρακα ότι όλα ήταν καλά. Υποψιαζόταν την εξαφάνιση του Κυρίου Κρίσνα, διαφορετικά δεν υπήρχε πιθανότητα τρομακτικών οίωνων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*καλασια τσα γκατιμ ρωντραμ
βιπαριασταρτου-νταρμιναχ
παπιγιασιμ νριναμ βαρταμ
κροντα-λομπαρνριτατμαναμ*

καλασια: του αιώνιου χρόνου – *τσα*: επίσης – *γκατιμ*: κατεύθυνση – *ρωντραμ*: τρομακτικό – *βιπαγιασιμ*: είχε αντιστραφεί – *ριτου*: εποχικές – *νταρμιναχ*: ομαλότητες – *παπιγιασιμ*: αμαρτωλοί – *νριναμ*: των ανθρώπινων όντων – *βαρταμ*: τα μέσα επιβίωσης – *κροντα*: ο θυμός – *λομπα*: η απληστία – *ανριτα*: η ψευτιά – *ατμαναμ*: των ανθρώπων.

Είδε ότι η κατεύθυνση του αιώνιου χρόνου είχε αλλάξει και αυτό ήταν πολύ τρομακτικό. Υπήρχαν διαταραχές στην ομαλή λειτουργία των εποχών. Οι άνθρωποι είχαν γίνει πολύ άπληστοι, θυμωμένοι και ανειλικρινείς. Και είδε ότι υιοθετούσαν άσχημα μέσα επιβίωσης.

Όταν ο πολιτισμός αποσυνδέεται από τη σχέση αγάπης με το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, συμπτώματα όπως μεταβολές της ομαλής λειτουργίας των εποχών, άσχημα μέσα επιβίωσης, απληστία, θυμός και απάτη γίνονται ανεξέλεγκτα. Οι μεταβολές στη λειτουργία των εποχών αναφέρονται στην εκδήλωση των ατμοσφαιρικών συνθηκών μιας εποχής σε μια άλλη. Για παράδειγμα, η εποχή των βροχών μεταφέρεται στο φθινόπωρο ή η ανάπτυξη φρούτων και λουλουδιών από τη μία εποχή στην άλλη. Ο άθεος άνθρωπος είναι σταθερά άπληστος, θυμωμένος και ανέντιμος. Ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί να κερδίζει τα προς το ζην με οποιονδήποτε τρόπο, μαύρο ή άσπρο. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, όλα αυτά τα συμπτώματα έλαμπαν δια της απουσίας τους. Όμως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν κατάπληκτος, παρατηρώντας ακόμα και την πιο ελαχιστη αλλαγή στη θεϊκή ατμόσφαιρα του βασιλείου του και υποψιάστηκε αμέσως την εξαφάνιση του Κυρίου. Άσχημα μέσα επιβίωσης συνεπάγονται εκτροπή από τις υποχρεώσεις μας. Υπάρχουν επιβεβλημένα καθήκοντα για όλους, δηλαδή για τους *μπραμανα*, τους *κσατρια*, τους *βαϊσια* και τους *σουντρα*, αλλά

όποιος παρεκκλίνει από το καθορισμένο καθήκον του και ανακηρύσσει το καθήκον κάποιου άλλου για δικό του, ακολουθεί άσχημο και ανάρμοστο καθήκον. Γίνεται κάποιος πολύ άπληστος για πλούτη και δύναμη όταν δεν έχει ανώτερο στόχο στη ζωή του και όταν πιστεύει ότι αυτή η επίγεια ζωή του των λίγων χρόνων είναι το παν. Η άγνοια είναι η αιτία όλων αυτών των ανωμαλιών στην ανθρώπινη κοινωνία και για την αφαίρεση αυτής της άγνοιας, ειδικά αυτή την εποχή της εξαθλίωσης, υπάρχει ο δυνατός ήλιος που σκορπίζει το φως με τη μορφή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

τζιχμα-πραγιαμ βιαβαχριταμ

σατια-μισραμ τσα σωχρινταμ

πιτρι-ματρι-σουχριντ-μπρατρι-

νταμ-πατιναμ τσα καλκαναμ

τζιχμα-πραγιαμ: εξαπατώντας – *βιαβαχριταμ*: σε όλες τις συνηθισμένες συναλλαγές – *σατια*: δολιότητα – *μισραμ*: νοθευμένες – *τσα*: και – *σωχρινταμ*: όσον αφορά στους φίλους – *πιτρι*: τον πατέρα – *ματρι*: τη μητέρα – *σουχριτ*: τους ευχέτες – *μπρατρι*: τον αδελφό του – *νταμ-πατιναμ*: όσον αφορά στους συζύγους – *τσα*: επίσης – *καλκαναμ*: διαμάχη.

Όλες οι καθημερινές συναλλαγές και δοσοληψίες μολύνθηκαν με ατιμίες, ακόμα και μεταξύ φίλων. Στις οικογενειακές υποθέσεις υπήρχαν διαρκώς παρεξηγήσεις μεταξύ των γονιών και των παιδιών, μεταξύ φίλων και μεταξύ αδελφών. Ακόμα και μεταξύ συζύγων υπήρχαν μονίμως εντάσεις και διαπληκτισμοί.

Οι υποκείμενες σε όρους ψυχές είναι επιβαρυνμένες με τέσσερα θεμελιώδη ελαττώματα, και συγκεκριμένα, με λάθη, με παραφροσύνη, με ανικανότητα και με την τάση να εξαπατούν. Όλα αυτά είναι σημάδια της ατέλειάς τους και

από αυτά τα τέσσερα, η τάση τους να εξαπατούν τους άλλους είναι το πλέον εμφανές. Αυτή η συνήθεια της εξαπάτησης υπάρχει στις υποκείμενες σε όρους ψυχές επειδή στον υλικό κόσμο είναι κατά κύριο λόγο διαποτισμένες με μία αφύσικη επιθυμία να κυριαρχήσουν σε αυτόν. Το ζωντανό ον στην αγνή του κατάσταση δεν υπόκειται στους όρους της υλικής φύσης, επειδή έχει επίγνωση ότι είναι αιωνίως κατώτερο του Υπερτάτου Όντος και ότι είναι καλό γι' αυτό να παραμείνει κατώτερο, αντί να προσπαθεί τεχνητά να κυριαρχήσει στην ιδιοκτησία του Υπερτάτου Κυρίου. Στην υπό όρους κατάσταση το ζωντανό ον δεν είναι ικανοποιημένο, ακόμη και αν γίνει πράγματι κύριος όλων όσων εποπτεύει, πράγμα που δεν συμβαίνει ποτέ. Γι' αυτό γίνεται θύμα κάθε είδους εξαπάτησης, ακόμη και στις κοντινότερες και στενότερες σχέσεις του. Σε μία τόσο απογοητευτική κατάσταση, δεν υπάρχει αρμονία, ακόμη και μεταξύ πατέρα και γιου ή μεταξύ συζύγων. Αλλά όλες αυτές οι αντιξοότητες μπορούν να μετριασθούν με μία μέθοδο και αυτή είναι η υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Ο κόσμος της υποκρισίας μπορεί να εξουδετερωθεί μόνο με την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου και με τίποτε άλλο. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, έχοντας παρατηρήσει τις διαφορές, υπέθεσε ότι ο Κύριος είχε εξαφανισθεί από τον κόσμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

νιμιττανι ατιαριστανι

καλε τβ ανουγκατε νριναμ

λομπαντι-ανταρμα-πρακριτιμ

ντριστβοβατσανουτζαμ νριπαχ

νιμιττανι: προκαλεί – *ατι*: πολύ σοβαρούς – *αριστανι*: κακούς οiwονούς – *καλε*: με την πάροδο του χρόνου – *του*: αλλά – *ανουγκατε*: συμβαίνουν – *νριναμ*: της ανθρωπότητας – *λομπα-αντι*: όπως η απληστία – *ανταρμα*: άθρησκοι – *πρακριτιμ*: συνήθειες – *ντριστβα*: έχοντας παρατηρήσει – *ουβατσα*: είπε – *ανουτζαμ*: στον νεότερο αδελφό του – *νριπαχ*: ο Βασιλιάς.

Με την πάροδο του χρόνου συνέβη να συνηθίσουν οι άνθρωποι στην απληστία, την περηφάνεια, κλπ. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, παρατηρώντας όλους αυτούς τους οiwονούς, μίλησε στον νεότερο αδελφό του.

Ένας τόσο ευσεβής βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα τaráχτηκε αμέσως μόλις εμφανίστηκαν αχαλίνωτα στην κοινωνία αυτά τα απάνθρωπα σημάδια, όπως η απληστία, ο θυμός, η αθρησκεία και η υποκρισία. Φαίνεται από αυτή τη δήλωση ότι όλα αυτά τα γνωρίσματα μιας εξαθλιωμένης κοινωνίας ήταν άγνωστα στους ανθρώπους εκείνης της εποχής και τους κατέπληξε η εμφάνισή τους με την έλευση της Κάλι-γιούγκα, της εποχής της φιλονικίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

γιουντιστιρα ουβατσα

σαμπρεσιτο ντβαρακαγιαμ

τζισνονουρ μπανντου-ντιντρικσαγια

γκιατουμ τσα πουνια-σλοκασια

κρισνασια τσα βιτσεστιταμ

γιουντιστιραχ ουβατσα: ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είπε – *σαμπρεσιταχ:* έχει πάει - *ντβαρακαγιαμ:* στην Ντβάρακα – *τζισνονουχ:* ο Αρτζούνα – *μπανντου:* οι φίλοι – *ντιντρικσαγια:* για να συναντηθούν – *γκιατουμ:* να γνωρίσει – *τσα:* επίσης – *πουνια-σλοκασια:* του Προσώπου της Θεότητας – *κρισνασια:* του Κυρίου Κρίσνα – *τσα:* και – *βιτσεστιταμ:* το πρόγραμμα.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είπε στον νεότερο αδελφό του Μπιμάσена: «Έστειλα τον Αρτζούνα στην Ντβάρακα να συναντήσει τους φίλους του και να μάθει από το Πρόσωπο της Θεότητας, τον Κρίσνα, το πρόγραμμά Του».

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

γκαταχ σαπταντουνα μασα
μπιμασενα ταβανουτζαχ
ναγιατι κασια βα χετορ
ναχαμ βεβενταμ αντζασα

γκαταχ: έχει φύγει – σαπτα: εφτά – αντουνα: έως τώρα – μασαχ: μήνες –
μπιμασενα: ω Μπιμάσενα – ταβα: εσού – ανουτζαχ: ο νεότερος αδελφός – να:
δεν – αγιατι: έχει επιστρέψει – κασια: γιατί – βα: ή – χετοχ: αιτία – να: δεν –
αχαμ: εγώ – βεντα: γνωρίζω – ινταμ: αυτό – αντζασα: πραγματικά.

**Αφού έφυγε, έχουν περάσει εφτά μήνες και ακόμα δεν έχει επιστρέψει.
Δεν γνωρίζω τι πραγματικά συμβαίνει εκεί.**

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

απι ντεβαρσιναντισταχ
σα καλο 'γιαμ ουπαστιταχ
γιαντατμανο 'νγκαμ ακρινταμ
μπαγκαβαν ουτσιρικσατι

απι: μήπως – ντεβα-ρσινα: απο τον ημίθεο-άγιο (τον Νάραντα) – αντισταχ:
δίδαξε – σαχ: εκείνο – καλαχ: ο αιώνιος χρόνος – αγιαμ: αυτό – ουπαστιταχ:
έφτασε – γιαντα: πότε – ατμαναχ: του Εαυτού Του – ανγκαμ: πλήρες τμήμα –
ακρινταμ: εκδήλωση – μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας –
ουτσιρικσατι: πρόκειται να αφήσει.

Θα αφήσει τις γήινες διασκεδάσεις Του, όπως ανέφερε ο Ντεβάρσι Νάραντα; Έχει φτάσει κιόλας η ώρα;

Όπως έχουμε συζητήσει πολλές φορές, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, έχει πολλές πλήρεις επεκτάσεις και κάθε μία από αυτές, μολονότι είναι όλες εξίσου ισχυρές, επιτελεί διαφορετικές λειτουργίες. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* υπάρχουν διάφορες δηλώσεις του Κυρίου και η κάθε μία από αυτές αναφέρεται σε διαφορετικά πλήρη τμήματα ή σε τμήματα πλήρων τμημάτων. Για παράδειγμα, ο Σρι Κρίσνα, ο Κύριος, λέει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*:

«Όπου και όποτε υπάρχει μαρασμός της θρησκείας και κυρίαρχη άνοδος της αθρησκείας, τότε κατέρχομαι, ω απόγονε του Μπάρντα». (Μπ.γκ. 4.7)

« Για να ελευθερώσω τους πιστούς και να εξολοθρέψω τους άπιστους, καθώς και για να επανεδραιώσω τις αρχές της θρησκείας, έρχομαι ο Ίδιος σε κάθε συμπαντική εποχή (γιουγκα). (Μπ.γκ. 4.8)

«Αν σταματούσα να εργάζομαι, τότε όλοι αυτοί οι κόσμοι θα γίνονταν ερείπια. Θα γινόμουν επίσης αιτία να δημιουργηθεί ανεπιθύμητος πληθυσμός και έτσι θα κατέστρεφα την ειρήνη όλων των ζωντανών όντων». (Μπ.γκ. 3.24)

«Οτιδήποτε κάνει ένας σπουδαίος άνθρωπος, οι κοινοί άνθρωποι ακολουθούν τα βήματά του. Και όποια πρότυπα θέτει με υποδειγματικές πράξεις, όλος ο κόσμος ακολουθεί». (Μπ.γκ. 3.21)

Όλες αυτές οι δηλώσεις του Κυρίου αναφέρονται σε διαφορετικά πλήρη τμήματα του Κυρίου, και συγκεκριμένα, σε επεκτάσεις Του όπως ο Σανκάρσανα, ο Βασουντέβα, ο Πραντιούμνα, ο Ανιρούντα και ο Ναράγιανα. Όλοι αυτοί είναι Αυτός ο Ίδιος σε διαφορετικές υπερβατικές επεκτάσεις, ενώ ο Κύριος ως Σρι Κρίσνα λειτουργεί σε διαφορετική σφαίρα υπερβατικών σχέσεων με διάφορες βαθμίδες αφοσιωμένων υπηρετών. Και παρ' όλα αυτά, ο Κύριος Σρι Κρίσνα όπως ακριβώς είναι εμφανίζεται μία φορά κάθε είκοσι τέσσερις ώρες του Μπράμα (ή με το πέρασμα 8.640.000.000 ηλιακών ετών) σε κάθε σύμπαν και όλες οι υπερβατικές διασκεδάσεις Του φανερώνονται σε κάθε σύμπαν με μία επαναλαμβανόμενη περιέλιξη. Αλλά σε αυτή την επαναλαμβανόμενη περιέλιξη, οι λειτουργίες του Κυρίου Κρίσνα, του Κυρίου Βασουντέβα, κλπ., είναι σύνθετα προβλήματα για τον κοινό άνθρωπο. Δεν

υπάρχει διαφορά μεταξύ του Ίδιου του Κυρίου και του υπερβατικού σώματος του Κυρίου. Οι επεκτάσεις έχουν διαφοροποιημένες δραστηριότητες. Όταν, εντούτοις, ο Κύριος εμφανίζεται με το αρχικό Του πρόσωπο ως Κύριος Σρι Κρίσνα, τα άλλα πλήρη τμήματά Του εμφανίζονται μαζί Του, δια της ασύλληπτης δύναμής Του, της ονομαζόμενης *γιογκα-μαγια*, και έτσι ο Κύριος Κρίσνα της Βρινντάβανα διαφέρει από τον Κύριο Κρίσνα της Ματούρα ή τον Κύριο Κρίσνα της Ντβάρακα. Η *βιρατ-ρουπα* που ο Κυριος φανέρωσε στον Αρτζούνα στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα είναι η υλική αντίληψη της μορφής Του. Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι όταν ο Κυριος Κρίσνα σκοτώθηκε φαινομενικά από τον βέλος του κυνηγού, ο Κύριος άφησε πίσω Του στον υλικό κόσμο το υποτιθέμενο υλικό σώμα Του. Ο Κύριος είναι *καϊβάλια* και γι' Αυτόν δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ ύλης και πνεύματος, επειδή όλα δημιουργούνται από Αυτόν. Συνεπώς, το να αφήσει ένα είδος σώματος ή το να δεχθεί ένα άλλο σώμα δεν σημαίνει ότι είναι σαν ένα συνηθισμένο ζωντανό ον. Δια της ασύλληπτης δύναμής Του, όλες αυτές οι δραστηριότητες είναι ταυτοχρόνως ένα αλλά και κάτι διαφορετικό από Αυτόν. Όταν ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα θρηνούσε για την περίπτωση της εξαφάνισής Του, αυτό ήταν σύμφωνο με το έθιμο της θρηνωδίας για την εξαφάνιση ενός σπουδαίου φίλου, αλλά στην πραγματικότητα ο Κύριος δεν αφήνει ποτέ το υπερβατικό σώμα Του, όπως νομίζουν ορισμένα άτομα μειωμένης νοημοσύνης. Τέτοιου είδους άτομα μειωμένης νοημοσύνης έχουν καταδικαστεί από τον Ίδιο τον Κύριο στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και είναι γνωστά ως *μουντα*. Το ότι ο Κύριος άφησε το σώμα Του σημαίνει ότι άφησε και πάλι τα πλήρη τμήματά Του στους αντίστοιχους υπερβατικούς τόπους τους (*νταμα*), όπως άφησε τη *βιρατ-ρουπα* Του στον υλικό κόσμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

γιασμαν ναχ σαμπαντο ρατζίαμ

νταραχ πραναχ κουλαμ πρατζαχ

ασαν σαπατνα-βιτζαγιο

λοκας τσα γιαντ-ανουγκραχατ

γιασματ: από ποιον – ναχ: τα δικά μας – σαμπανταχ: πλούτη – ρατζιάμ: το βασίλειο – νταραχ: καλές σύζυγοι – πραναχ: ύπαρξη ζωής – κουλαμ: η δυναστεία – πρατζαχ: οι υπήκοοι – ασαν: έχουν γίνει δυνατοί – σαπατνα: ανταγωνιστές – βιτζαγιαχ: κατακτώντας – λοκαχ: μελλοντική διαμονή σε ανώτερους πλανήτες – τσα: και – γιατ: από ποιου – ανουγκραχατ: από το έλεος.

Χάρη σε Αυτόν και μόνο έχουν γίνει εφικτά όλα τα βασιλικά μας πλούτη, η ζωή, οι απόγονοι, ο έλεγχος των υπηκόων μας, η νίκη επί των εχθρών μας και η μελλοντική διαμονή μας σε ανώτερους πλανήτες. Όλα αυτά οφείλονται στο αναίτιο έλεός Του επάνω μας.

Η υλική ευημερία απαρτίζεται από μια καλή γυναίκα, ένα καλό σπίτι, ικανοποιητική έκταση γης, καλά παιδιά, αριστοκρατικές οικογενειακές σχέσεις, νίκη επί των ανταγωνιστών και, με ευσεβή εργασία, επίτευξη διαμονής σε ανώτερους ουράνιους πλανήτες για μεγαλύτερες δυνατότητες υλικών ανέσεων. Αυτές οι δυνατότητες κερδίζονται όχι μόνο με σκληρή χειρονακτική δουλειά ή με ανέντιμα μέσα, αλλά με το έλεος του Υπερτάτου Κυρίου. Η ευημερία η κερδισμένη με προσωπική προσπάθεια εξαρτάται και αυτή από το έλεος του Κυρίου. Η προσωπική εργασία πρέπει να συνυπάρχει μαζί με την ευλογία του Κυρίου, αλλά χωρίς την ευλογία του Κυρίου κανείς δεν μπορεί να πετύχει μόνο με προσωπική εργασία. Ο σύγχρονος άνθρωπος της Κάλι-γιούγκα πιστεύει στην προσωπική εργασία και αρνείται την ευλογία του Υπερτάτου Κυρίου. Ακόμα και ένας σπουδαίος σαννιασι από την Ινδία έκανε διαλέξεις στο Σικάγο καταγγέλοντας την ευλογία του Υπερτάτου Κυρίου. Όσον αφορά, όμως, στις βεδικές γραφές (σαστρα), βλέπουμε στις σελίδες της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ ότι η έσχατη επικύρωση για κάθε επιτυχία βρίσκεται στα χέρια του Υπερτάτου Κυρίου. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ομολογεί αυτή την αλήθεια για την προσωπική του επιτυχία και επιβάλλεται να ακολουθήσει κανείς τα βήματα αυτού του μεγάλου βασιλιά και αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου για να κάνει τη ζωή του επιτυχημένη. Αν μπορούσε κανείς να επιτύχει χωρίς την έγκριση του Κυρίου, τότε κανένας γιατρός δεν θα αποτύγχανε να θεραπεύσει τον ασθενή του. Παρά την πλέον εξελιγμένη θεραπεία του πάσχοντος ασθενούς από τον πλέον ενημερωμένο γιατρό, έρχεται ο θάνατος, ενώ ακόμα και στην πιο αποκαρδιωτική

περίπτωση, χωρίς ιατρική θεραπεία, ο ασθενής παραδόξως θεραπεύεται. Συνεπώς, το συμπέρασμα είναι ότι η έγκριση του Θεού είναι η άμεση αιτία κάθε γεγονότος, καλού ή κακού. Κάθε επιτυχημένος άνθρωπος θα έπρεπε να αισθάνεται ευγνώμων στον Κύριο για όλα όσα έχει πετύχει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*πασιοτπαταν ναρα-βιαγκρα
ντιβιαν μπωμαν σανταϊχικαν
νταρουναν σαμσατο 'ντουραντ
μπωγιαμ νο μπουντι-μοχαναμ*

πασια: δεσ – ουτπαταν: ενοχλήσεις – ναρα-βιαγκρα: ω άντρα με δύναμη τίγρης – ντιβιαν: γεγονότα στον ουρανό ή από πλανητική επίδραση – μπωμαν: γεγονότα στη γη – σα-νταϊχικαν: γεγονότα του σώματος και του νου – νταρουναν: τρομερά επικίνδυνα – σαμσαταχ: φανερώνοντας – αντουρατ: στο άμεσο μέλλον – μπαγιαμ: κίνδυνος – ναχ: δικός μας – μπουντι: νοημοσύνη – μοχαναμ: απατηλή.

Δες, άνθρωπε με τη δύναμη τίγρης, πώς οι πολλές δυστυχίες οι προερχόμενες από ουράνιες επιδράσεις, γήινες αντιδράσεις και σωματικούς πόνους -όλα πολύ επικίνδυνα από μόνα τους- είναι προμηνύματα κινδύνου στο άμεσο μέλλον με την παραπλάνηση της νοημοσύνης μας.

Υλική πρόοδος του πολιτισμού σημαίνει πρόοδος των αντιδράσεων των τριών ειδών δυστυχίας, που οφείλεται σε ουράνιες επιδράσεις, γήινες αντιδράσεις και σωματικούς ή νοητικούς πόνους. Εξαιτίας της ουράνιας επίδρασης των άστρων, υπάρχουν πολλές συμφορές όπως υπερβολική ζέστη, υπερβολικό κρύο, βροχές ή απουσία βροχών και οι συνέπειες είναι λιμοί, αρρώστιες και επιδημίες. Το συνολικό αποτέλεσμα είναι οδύνη του σώματος

και του νου. Η ανθρώπινη επιστήμη δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να εξουδετερώσει αυτές τις τριών ειδών δυστυχίες. Είναι όλες τιμωρίες από την ανώτερη ενέργεια, τη *μαγια*, υπό τη καθοδήγηση του Υπερτάτου Κυρίου. Επομένως, η σταθερή επαφή μας με τον Κύριο μέσω υπηρεσίας αφοσίωσης μπορεί να μας προσφέρει ανακούφιση, χωρίς να ενοχλούμεθα από την εκτέλεση των ανθρώπινων υποχρεώσεών μας. Οι *ασουρα*, ωστόσο, οι οποίοι δεν πιστεύουν στην ύπαρξη του Θεού, κάνουν τα δικά τους σχέδια για να εξουδετερώσουν τις τριών ειδών δυστυχίες και έτσι συναντούν συνεχώς αποτυχίες. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.14) αναφέρει ξεκάθαρα ότι δεν πρόκειται ποτέ να κυριαρχήσουμε στην αντίδραση της υλικής ενέργειας, εξαιτίας των δεσμευτικών αποτελεσμάτων των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης. Μπορούμε απλώς να ξεπεράσουμε αυτά τα αποτελέσματα αν εγκαταλειφθούμε πλήρως με αφοσίωση κάτω από τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

ουρβ-ακσι-μπαχαβο μαχιαμ
σπουραντι ανγκα πουναχ πουναχ
βεπατους τσαπι χρινταγιε
αραντ ντασιαντι βιπριγιαμ

ουρον: οι μηροί – *ακσι*: τα μάτια – *μπαχαβαχ*: οι βραχίονες – *μαχιαμ*: στο δικό μου – *σπουραντι*: ριγούν – *ανγκα*: η αριστερή πλευρά του σώματος – *πουναχ πουναχ*: ξανά και ξανά – *βεπατουχ*: οι παλμοί – *τσα*: επίσης – *απι*: σίγουρα – *χρινταγιε*: στην καρδιά – *αρατ*: εξαιτίας του φόβου – *ντασιαντι*: δείχνοντας – *βιπριγιαμ*: ανεπιθύμητα.

Η αριστερή πλευρά του σώματός μου, οι μηροί μου, οι βραχίονες και τα μάτια μου τρέμουν όλα ξανά και ξανά. Από τον φόβο, έχω ταχυπαλμία. Όλα αυτά είναι σημάδια ότι θα συμβούν ανεπιθύμητα πράγματα.

Η υλική ύπαρξη είναι γεμάτη δυσάρεστα. Πράγματα που δεν θέλουμε μας επιβάλλονται από κάποια ανώτερη ενέργεια και δεν βλέπουμε ότι αυτά τα ανεπιθύμητα πράγματα βρίσκονται υπό τον έλεγχο των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης. Όταν τα μάτια, οι βραχίονες και οι μηροί τρέμουν συνεχώς, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι κάτι δυσάρεστο πρόκειται να συμβεί. Αυτά τα δυσάρεστα παρομοιάζονται με την φωτιά στο δάσος. Κανείς δεν πηγαίνει στο δάσος να βάλει φωτιά, αλλά οι φωτιές συμβαίνουν αυτομάτως προκαλώντας ασύλληπτες συμφορές για τα ζωντανά όντα του δάσους. Αυτές οι πυρκαγιές δεν μπορούν να σβηστούν από κανενός είδους ανθρώπινη προσπάθεια. Μπορούν να σβηστούν μόνο με το έλεος του Κυρίου, που στέλνει σύννεφα για να ρίξουν νερό στο δάσος. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα δυσάρεστα της ζωής δεν μπορούν να εμποδιστούν από κανέναν αριθμό σχεδίων. Αυτές οι δυστυχίες μπορούν να αφαιρεθούν μόνο με το έλεος του Κυρίου, που στέλνει τους γνήσιους εκπροσώπους Του για να φωτίσουν τα ανθρώπινα όντα και έτσι να τα σώσουν από κάθε συμφορά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

σιβαϊσοντιανταμ αντιτιαμ

αμπιρωτι αναλανα

μαμ ανγκα σαραμεγιο 'γιαμ

αμπιρεμπατι αμπιρουβατ

σιβα: τσακάλι – *εσα:* αυτό – *ουντιανταμ:* ανατέλλοντας – *αντιτιαμ:* στον ήλιο – *αμπι:* προς – *ρωτι:* κλαίγοντας – *αναλα:* η φωτιά – *ανανα:* το πρόσωπο – *μαμ:* σε μένα – *ανγκα:* ω Μπίμα – *σαραμεγιαχ:* το σκυλί – *αγιαμ:* αυτό – *αμπιρεμπατι:* γαυγίζει – *αμπιρουτ-βατ:* χωρίς φόβο.

Δες, ω Μπίμα, πώς το τσακάλι κλαίει με τον ήλιο που ανατέλλει και ξερνά φωτιά και πώς το σκυλί με γαυγίζει χωρίς να φοβάται.

Αυτοί είναι μερικοί κακοί οιωνοί που δείχνουν ότι κάτι δυσάρεστο θα συμβεί στο άμεσο μέλλον.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*σασταχ κουρβαντι μαμ σαβιαμ
ντακσιναμ πασαβο 'παρε
βαχαμς τσα πουρουσα-βιαγκρα
λακσαγιε ρουντατο μαμα*

σασταχ: χρήσιμα ζώα όπως η αγελάδα – *κουρβαντι*: φυλάνε – *μαμ*: εμένα – *σαβιαμ*: στα αριστερά – *ντακσιναμ*: στριφογυρίζοντας – *πασαβαχ* *απαρε*: άλλα κατώτερα ζώα όπως οι γάιδαροι – *βαχαν*: τα άλογα – *τσα*: επίσης – *πουρουσα-βιαγκρα*: ω τίγρη μεταξύ των ανθρώπων – *λακσαγιε*: βλέπω – *ρουνταταχ*: να κλαίνει – *μαμα*: τα δικά μου.

Ω Μπιμάσενα, τίγρη μεταξύ των ανθρώπων, τώρα χρήσιμα ζώα όπως οι αγελάδες περνούν από τα αριστερά μου και κατώτερα ζώα όπως οι γάιδαροι με γυροφέρνουν. Τα άλογά μου μοιάζουν να κλαίνει βλέποντάς με.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*μριτιου-ντουταχ καποτο 'γιαμ
ουλουκαχ καμπαγιαν μαναχ
πρατιουλουκας τσα κουχναβαϊρ
βισβαμ βαϊ σουνιαμ ισαταχ*

*μριτιον: ο θάνατος – ντουταχ: ο αγγελιοφόρος – καποταχ: το περιστέρι –
αγιαμ: αυτό – ουλουκαχ: η κουκουβάγια – καμπαγιαν: τρέμοντας – μαναχ: ο
νους – πρατιουλουκαχ: οι αντίζηλοι της κουκουβάγιας (τα κοράκια) – τσα: και
– κουχβαναϊχ: στριγγλιά – βισβαμ: ο κόσμος – βαϊ: είτε – σουνιαμ: κενό –
ιτσαταχ: ευχόμενα.*

**Δες! Αυτό το περιστέρι είναι σαν άγγελος θανάτου. Οι στριγγλιές της
κουκουβάγιας και του αντιζήλου της, του κορακιού, κάνουν την καρδιά
μου να τρέμει. Φαίνεται ότι θέλουν να δημιουργήσουν ένα κενό σε
ολόκληρο το σύμπαν.**

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*ντουμρα ντισαχ παρινταγιαχ
καμπατε μπουχ σαχαντριμπιχ
νιργκατας τσα μαχαμς τατα
σακαμ τσα σταναγιτνουμπιχ*

*ντουμραχ: καπνισμένος – ντισαχ: σε όλες τις κατευθύνσεις – παρινταγιαχ:
κύκλωση – καμπατε: παλλόμενα – μπουχ: η γη – σαχα αντιμπιχ: μαζί με τους
λόφους και τα βουνά – νιργκαταχ: αστραπές από τον ουρανό – τσα: επίσης –
μαχαν: πολύ σπουδαίος – τατα: ω Μπίμα – σακαμ: μαζί με – τσα: επίσης –
σταναγιτνουμπιχ: ήχος κεραυνού χωρίς κανένα σύννεφο.*

**Δες πώς ο καπνός κυκλώνει τον ουρανό. Φαίνεται σαν η γη και τα βουνά
να πάλλονται. Άκου τις βροντές χωρίς να υπάρχουν σύννεφα και δες τις
αστραπές στον ουρανό.**

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*βαγιουρ βατι кара-σπαρσο
ρατζασα βισριτζαμς ταμαχ
ασριγκ βαρσαντι τζαλαντα
μπιμπατσαμ ιβα σαρβαταχ*

βαγιουχ: ο άνεμος – βατι: που φυσά – кара-σπαρσαχ: βίαια – ρατζασα: από τη σκόνη – βισριτζαν: δημιουργώντας – ταμαχ: σκοτάδι – ασρικ: αίμα – βαρσαντι: βρέχουν – τζαλανταχ: τα σύννεφα – μπιμπατσαμ: καταστροφικά – ιβα: σαν – σαρβαταχ: παντού.

Ο αέρας φυσά βίαια, εκτοξεύοντας παντού σκόνη και δημιουργώντας σκοτάδι. Τα σύννεφα βρέχουν παντού αίμα και καταστροφές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*σουριαμ χατα-πραμπαμ πασια
γκραχα-μαρνταμ μιτο ντιβι
σασανκουλαϊρ μπουτα-γκαναϊρ
τζβαλιτε ιβα ροντασι*

σουριαμ: ο ήλιος – χατα-μπραμπαμ: με τις ακτίνες του να δύνουν – πασια: δεξ – γκραχα-μαρνταμ: συγκρούσεις άστρων – μιταχ: μεταξύ τους – ντιβι: στον ουρανό – σα-σανκουλαϊχ: αναμεμειγμένα με – μπουτα-γκαναϊχ: από τα ζωντανά όντα – τζβαλιτε: έχουν πάρει φωτιά – ιβα: σαν – ροντασι: κλαίγοντας.

Οι ακτίνες του ήλιου δύνουν και τα άστρα μοιάζουν να πολεμούν το ένα το άλλο. Σαστισμένα ζωντανά όντα μοιάζουν να φλέγονται και να κλαίνε.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

ναντιο ναντας τσα κσουμπιταχ
σαραμσι τσα μαναμσι τσα
να τζβαλατι αγκνιρ ατζιενα
καλο 'γιαμ κιμ βιντασιατι

ναντιαχ: τα ποτάμια – νανταχ τσα: και οι παραπόταμοι – κσουμπιταχ: όλα ταραγμένα – σαραμσι: δεξαμενές νερού – τσα: και – μαμαμσι: ο νους – τσα: επίσης – να: δεν – τζβαλατι: ανάβουν – αγκνιχ: φωτιά – ατζιενα: με τη βοήθεια βουτύρου – καλαχ: ο χρόνος – αγιαμ: είναι εκπληκτικό – κιμ: τι – βιντασιατι: πρόκειται να συμβεί.

Οι ποταμοί, οι παραπόταμοι, οι λίμνες, οι δεξαμενές του νερού και ο νους, είναι όλα ταραγμένα. Το βούτυρο δεν ανάβει πια τη φωτιά. Τι αναπάντεχη ώρα είναι αυτή; Τι πρόκειται να συμβεί;

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

να πιμπαντι σταναμ βατσα
να ντουχιαντι τσα ματαραχ
ρουνταντι ασρου-μουκα γκαβο
να χρισιαντι ρισαμπα βρατζε

να: δεν – πιμπαντι: θηλάζουν – σταναμ: τα στήθη – βατσαχ: τα μοσχάρια – να: δεν – ντουχιαντι: επιτρέπουν να θηλάσουν – τσα: επίσης – ματαραχ: οι αγελάδες – ρουνταντι: κλαίγοντας – ασρου-μουκαχ: με δακρυσμένο πρόσωπο – γκαβαχ: οι αγελάδες – να: δεν – χρισιαντι: βρίσκουν ευχαρίστηση – ρισαμπαχ: οι ταύροι – βρατζε: στα βοσκοτόπια.

Τα μοσχαράκια δεν θηλάζουν τις αγελάδες και αυτές δεν δίνουν γάλα. Στέκονται κλαίγοντας, με δάκρυα στα μάτια, και οι ταύροι δεν βρίσκουν ευχαρίστηση στα βοσκοτόπια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*νταϊβατανι ρουνταντιβα
σβιντιαντι χι ουτσαλαντι τσα
ιμε τζανα-παντα γκραμαχ
πουροντιανακαρασραμαχ
μπραστα-σριγιο νιραναννταχ
κιμ αγκαμ νταρσαγιαντι ναχ*

νταϊβατανι: οι Θεότητες στον ναό – ρουνταντι: φαίνονται να κλαίνε – ιβα: σαν – σβιντιαντι: ιδρωμένες – χι: σίγουρα – ουτσαλαντι: σαν να φεύγουν – τσα: επίσης – τσα: επίσης – ιμε: αυτές – τζανα-πανταχ: οι μεγαλουπόλεις – γκραμαχ: τα χωριά – πουρα: οι πόλεις – ουντιανα: οι κήποι – ακαρα: τα ορυχεία – ασραμαχ: τα ερημητήρια, κλπ. – μπραστα: χωρίς – σριγιαχ: ομορφιά – νιραναννταχ: χωρίς καθόλου ευτυχία – κιμ: τι είδους – αγκαμ: συμφορές – νταρσαγιαντι: θα εκδηλωθούν – ναχ: σε εμάς.

Οι Θεότητες στον ναό φαίνονται να κλαίνε, θρηνώντας και ιδρώνοντας. Φαίνεται να είναι έτοιμες να φύγουν. Όλες οι μεγαλουπόλεις, οι πόλεις, τα χωριά, οι κήποι, τα ορυχεία και τα ερημητήρια έχουν χάσει τώρα την ομορφιά τους και τους λείπει κάθε ευτυχία. Δεν ξέρω τι είδους συμφορές μας περιμένουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

μανια εταῖρ μαχοτπαταῖρ
νουναμ μπαγκαβαταχ πανταῖχ
ανανια-πουρουσα-σριμπιρ
χινα μπουρ χατα-σωμπαγκα

μανιε: το θεωρώ δεδομένο – εταῖχ: από όλα αυτά – μαχα: μεγάλες – ουτπαταῖχ: εκρήξεις – νουναμ: από έλλειψη – μπαγκαβαταχ: του Προσώπου της Θεότητας – πανταῖχ: τα σημάδια στο πέλμα – ανανια: εκπληκτικά – πουρουσα: του Προσώπου της Θεότητας – σριμπιχ: από τα ευοίωνα σημάδια – χινα: αφαιρούνται – μπου: η γη – χατα-σωμπαγια: χωρίς αυτή την τύχη.

Νομίζω πως όλες αυτές οι γήινες διαταραχές είναι ενδείξεις μιας μεγαλύτερης απώλειας για την τύχη του κόσμου. Ο κόσμος είχε την καλοτυχία να σημαδευτεί από τα αποτυπώματα και τα σημάδια των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου. Όμως τώρα αυτές οι ενδείξεις δείχνουν ότι δεν θα είναι πλέον έτσι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

ιτι τσινταγιατας τασια
ντρισταριστενα τσετασα
ραγκιαχ πρατιαγκαμαντ μπραμαν
γιαντου-πουριαχ καπι-ντβατζαχ

ιτι: έτσι – τσινταγιαταχ: ενώ σκεφτόταν – τασια: αυτός – ντριστα: παρατηρώντας – αριστενα: κακοί οιωνοί – τσετας: με τον νου – ραγκιαχ: ο Βασιλιάς – πρατι: πίσω – αγκαματ: ήρθε – μπραμαν: ω μπραμανα – γιαντου-πουριαχ: από το βασίλειο των Γιάντου – καπι-ντβατζαχ: ο Αρτζούνα.

Ω μπραμανα Σωνάκα, ενώ ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, παρατηρώντας τα δυσοίωνα σημάδια στη γη, συλλογιζόταν, ο Αρτζούνα γύρισε από την πόλη των Γιάντου (την Ντβάρακα).

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*ταμ πανταγιορ νιπατιταμ
αγιατα-πουρβαμ ατουραμ
αντο-βανταναμ αμπ-μπινντουν
σριτζανταμ ναγιαναμπτζαγιοχ*

ταμ: αυτόν (τον Αρτζούνα) – πανταγιοχ: στα πόδια – νιπατιταμ: υποκλινόμενος – αγιατα-πουρβαμ: πρωτοφανής – ατουραμ: αποκαρδιωμένος – ανταχ-βανταναμ: με το κεφάλι σκυμμένο – απ-μπινντουν: σταγόνες νερού – σριτζανταμ: δημιουργώντας – ναγιανα-αμπατζοχ: από τα λωτοειδή μάτια.

Όταν υποκλίθηκε στα πόδια του, ο Βασιλιάς είδε ότι η απελπισία του ήταν πρωτοφανής. Το κεφάλι του ήταν σκυμμένο και δάκρυα κυλούσαν από τα λωτοειδή του μάτια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*βιλοκιοντβιγκνα-χρινταγιο
βιτσαγιαμ ανουτζαμ νριπαχ
πριτσατι σμα σουχριν μαντιε
σαμσμαραν ναραντεριταμ*

βιλοκία: βλέποντας – συντβιγκνα: από αγωνία – χρινταγιαχ: στην καρδιά – βιτσαγιαμ: χλωμή όψη – ανουτζαμ: ο Αρτζούνα – νριπαχ: ο Βασιλιάς – πριτσατι σμα: ρώτησε – σουχριτ: φίλων – μαντιε: μεταξύ – σαμσμαραν: ενθουμούμενος – ναραντα: τον σοφό Νάραντα – ιριταμ: που έδειξε.

Βλέποντας τον Αρτζούνα χλωμό από την αγωνία που είχε στην καρδιά του, ο Βασιλιάς, φέρνοντας στον νου του τα σημάδια που είχε αναφέρει ο σοφός Νάραντα, τον ρώτησε μπροστά σε φίλους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*γιουντιστιρα ουβατσα
κατσιντ αναρτα-πουριαμ ναχ
σβα-τζαναχ σουκαμ ασατε
μαντου-μποτζα-ντασαρχαρχα-
σατβατανντακα-βρισναγιαχ*

γιουντιστιραχ ουβατσα: ο Γιουντιστίρα είπε – κατσιτ: μήπως – αναρτα-πουριαμ: της Ντβάρακα – ναχ: οι δικοί μας – σβα-τζαναχ: οι συγγενείς – σουκαμ: ευτυχισμένα – ασατε: περνούν τις μέρες τους – μαντου: ο Μάντου – μποτζα: ο Μπότζα – ντασαρχα: ο Ντασάρχα – αρχα: ο Άρχα – σατβατα: ο Σατβάτα – ανντακα: ο Ανντάκα – βρισναγιαχ: της οικογένειας των Βρίσνι.

Είπε ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα: Αγαπημένε μου αδελφέ, πες μου σε παρακαλώ αν οι φίλοι και οι συγγενείς μας, όπως ο Μάντου, Μπότζα, ο Ντασάρχα, ο Άρχα, ο Σατβάτα, ο Ανντάκα και τα μέλη της οικογένειας των Γιάντου περνούν τις μέρες τους ευτυχισμένοι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

σουρο ματαμαχαχ κατσιτ
σβαστι αστε βατα μαρισαχ
ματουλαχ σανουτζαχ κατσιτ
κουσαλι ανακαντουνντουμπιχ

σουραχ: ο Σουράσενα – ματαμαχαχ: παππούς εκ μητρός – κατσιτ: μήπως –
σβαστι: όλοι καλά –αστε: περνά τις μέρες του – βα: ή – ατα: λοιπόν – μαρισαχ:
αξιοσέβαστος - ματουλαχ: θείος εκ μητρός – σα-ανουτζαχ: με τους νεότερους
αδελφούς του – κατσιτ: μήπως – κουσαλι: όλοι καλά – ανακα-ντουνντουμπιχ:
ο Βασουντέβα.

**Ο αξιοσέβαστος παππούς μου, ο Σουράσενα, είναι ευτυχισμένος; Και ο
θείος μου από τη μητέρα μου, ο Βασουντέβα, με τους νεότερους αδελφούς
του είναι όλοι καλά;**

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

σαπτα σβα-σαρας τατ-πατνιο
ματουλανιαχ σαχατματζαχ
ασατε σασνουσαχ κσεμαμ
ντεβακι-πραμουκαχ σβαγιαμ

σαπτα: εφτά – σβα-σαραχ: οι αδελφές του – τατ-πατνιαχ: οι γυναίκες του –
ματουλανιαχ: θείες εκ μητρός - σαχα: μαζί με – ατμα-τζαχ: γιοι και εγγονοί –
ασατε: είναι όλοι – σασνουσαχ: μαζί με τις νύφες τους – κσεμαμ: ευτυχία –
ντεβακι: την Ντεβάκι – πραμουκαχ: με επικεφαλής – σβαγιαμ: προσωπικά.

**Οι επτά γυναίκες του με επικεφαλής την Ντεβάκι είναι όλες αδελφές.
Είναι όλες οι γυναίκες του και οι γιοι τους και οι νύφες τους καλά;**

ΚΕΙΜΕΝΑ 28-29

*κατσιντ ρατζαχουκο τζιβατι
ασατ-πουτρο 'σια τσανουτζαχ
χριντικαχ σασουτο 'κρουρο
τζαγιαντα-γκαντα-σαραναχ*

*ασατε κουσαλαμ κατσιντ
γιε τσα σατρουτζιντ-ανταγιαχ
κατσιντ αστε σουκαμ ραμο
μπαγκαβαν σατβαταμ πραμπουχ*

κατσιτ: μήπως – ρατζα: ο Βασιλιάς – αχουκαχ: ένα άλλο όνομα του Ουγκρασένα – τζιβατι: ζει ακόμα – ασατ: άτακτος – πουτραχ: ο γιος – ασια: αυτού – τσα: επίσης – ανουτζαχ: ο νεότερος αδελφός – χριντικαχ: ο Χριντίκα – σα-σουταχ: μαζί με τον γιο του, τον Κριταβάρμα – ακρουραχ: ο Ακρούρα – τζαγιαντα: ο Τζαγιάντα – γκαντα: ο Γκάντα – σαραναχ: ο Σάρανα – ασατε: είναι όλοι – κουσαλαμ: ευτυχισμένοι – κατσιτ: μήπως – γιε: αυτοί – τσα: επίσης – σατρουτζίτ: ο Σατρουτζίτ – ανταγιαχ: με επικεφαλής – κατσιτ: μήπως – αστε: είναι – σουκαμ: εντάξει – ραμαχ: ο Μπαλαράμα – μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας – σατβαταμ: των αφοσιωμένων υπηρετών – πραμπουχ: ο προστάτης.

Ο Ουγκρασένα, που γιος του ήταν ο άτακτος Κάμσα, και ο νεότερος αδελφός του ζουν ακόμα; Ο Χριντίκα και ο γιος του, ο Κριταβάρμα, είναι καλά; Ο Ακρούρα, ο Τζαγιάντα, ο Γκάντα, ο Σάρανα και ο Σατρουτζίτ

είναι όλοι καλά; Πώς είναι Μπαλαράμα, το Πρόσωπο της Θεότητας και προστάτης των αφοσιωμένων υπηρετών;

Η Χαστινάπουρα, η πρωτεύουσα των Πάννταβα, βρισκόταν κάπου κοντά στο σημερινό Νεό Δελχί και το βασίλειο του Ουγκρασένα βρισκόταν στη Ματούρα. Ενώ γύριζε στο Δελχί από τη Ντβάρακα, ο Αρτζούνα θα πρέπει να επισκέφθηκε την πόλη της Ματούρα και επομένως οι ερωτήσεις για τον Βασιλιά της Ματούρα είναι εύλογες. Ανάμεσα στα διάφορα ονόματα συγγενών, το όνομα του Ράμα ή Μπαλαράμα, του μεγαλύτερου αδελφού του Κυρίου Κρίσνα, συνοδεύεται από τις λέξεις «το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας», επειδή ο Κύριος Μπαλαράμα είναι η άμεση επέκταση *βισνου-ταττβα* του Κυρίου Κρίσνα και είναι *πρακασα-βιγκραχα**. Ο Υπέρτατος Κύριος, μολονότι ένας και μοναδικός, επεκτείνεται σε πολλά άλλα ζωντανά όντα. Τα ζωντανά όντα *βισνου-ταττβα* είναι επεκτάσεις του Υπερτάτου Κυρίου και είναι όλες τους ποιοτικά και ποσοτικά ίσες με τον Κύριο. Αλλά οι επεκτάσεις *τζίβα-σακτι*, η κατηγορία των συνηθισμένων ζωντανών όντων, δεν είναι καθόλου ίσες με τον Κύριο. Όποιος πιστεύει ότι η *τζίβα-σακτι* και η *βισνου-ταττβα* είναι στο ίδιο επίπεδο, θεωρείται καταδικασμένη ψυχή. Ο Σρι Ράμα ή Μπαλαράμα είναι ο προστάτης των αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου. Λειτουργεί ως πνευματικός δάσκαλος όλων των αφοσιωμένων υπηρετών και οι πεσμένες ψυχές σώζονται με το αναίτιο έλεός Του. Ο Σρι Μπαλαντέβα εμφανίσθηκε ως Νιτιανάντα Πραμπού κατά την έλευση του Κυρίου Τσετάνια. Αυτός ο μέγας Νιτιανάντα Πραμπού έδειξε το αναίτιο έλεός Του σώζοντας δύο εξαιρετικά πεσμένες ψυχές, και συγκεκριμένα, τον Τζαγκάι και τον Μαντάι. Γι' αυτό γίνεται ιδιαίτερη μνεία εδώ ότι ο Μπαλαράμα είναι ο προστάτης των αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου. Μόνο με τη θεϊκή Του χάρη μπορεί κανείς να πλησιάσει τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα και έτσι ο Μπαλαράμα είναι η ενσάρκωση του ελέους του Κυρίου, που φανερώνεται ως πνευματικός δάσκαλος, σωτήρας των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

* *πρακασα-βιγκραχα*: μορφές του Κυρίου που εκδηλώνονται για τις διασκεδάσεις Του. (Σημ. του μετ.)

πραντιουμναχ σαρβα-βρισνιναμ

σουκαμ αστε μαχα-ραταχ

γκαμμπιρα-ραγιο 'νιρουντο

βαρντατε μπαγκαβαν ουτα

πραντιουμναχ: ο Πραντιούμνα (γιος του Κυρίου Κρίσνα) – *σαρβα*: όλων – *βρισνιναμ*: των μελών της οικογένειας των Βρίσνι – *σουκαμ*: ευτυχία – *αστε*: είναι – *μαχα-ραταχ*: ο μέγας στρατηγός – *γκαμμπιρα*: βαθιά – *ραγιαχ*: επιδεξιότητα – *ανιρουνταχ*: ο Ανιρούντα (εγγονός του Κυρίου Κρίσνα) – *βαρντατε*: ευημερεί – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ουτα*: πρέπει.

Πώς είναι ο Πραντιούμνα, ο μέγας στρατηγός της οικογένειας των Βρίσνι; Είναι ευτυχισμένος; Και ο Ανιρούντα, η πλήρης επέκταση του Προσώπου της Θεότητας, είναι καλά;

Ο Πραντιούμνα και ο Ανιρούντα είναι επίσης επεκτάσεις του Προσώπου της Θεότητας και έτσι είναι επίσης *βισνου-ταττβα*. Στην Ντβάρακα, ο Κύριος Βασουντέβα διασκεδάζει υπερβολικά μαζί με τις πλήρεις επεκτάσεις Του, και συγκεκριμένα, τον Σανκάρσανα, τον Πραντιούμνα και τον Ανιρούντα και, συνεπώς, μπορεί κανείς να αποκαλέσει τον κάθε έναν από Αυτούς Πρόσωπο της Θεότητας, όπως γίνεται σε αυτό το εδάφιο με το όνομα του Ανιρούντα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

σουσενας τσαρουντεσνας τσα

σαμμπο τζαμπαβατι-σουταχ

ανιε τσα καρσνι-πραβαραχ

σαπουτρα ρισαμπανταγιαχ

*σουσεναχ: ο Σούσενα – τσαρουντεσναχ: ο Τσαρούντεσνα – τσα: επίσης –
σαμπαχ: ο Σάμπα – τζαμπαβατι-σουταχ: οι γιοι του Τζαμπαβατί – ανιε:
άλλοι – τσα: επίσης – καρσι: οι γιοι του Κυρίου Κρίσνα – πραβαχα: όλοι οι
αρχηγοί – σα-πουτραχ: μαζί με τους γιους τους – ρισαμπα: ο Ρισάμπα –
ανταγιαχ: κλπ.*

**Είναι όλοι οι ηγέτες γιοι του Κυρίου Κρίσνα, ο Σούσενα, ο Τσαρούντεσνα,
ο Σάμπα, ο γιος της Σαμπαβατί, και ο Ρισάμπα, μαζί με τους γιους τους,
είναι όλοι καλά;**

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο Κύριος Κρίσνα νυμφεύθηκε 16.108 γυναίκες και
η κάθε μία από αυτές είχε δέκα γιους. Επομένως, $16.108 \times 10 = 161.080$ γιοι.
Όλοι μεγάλωσαν και ο καθένας από αυτούς είχε τόσους γιους όσους και ο
πατέρας τους. Έτσι το σύνολο ήταν 1.610.800 μέλη της οικογένειας του
Κυρίου. Ο Κύριος είναι πατέρας όλων των ζωντανών όντων, τα οποία είναι
αναρίθμητα. Λίγα μόνο από αυτά καλούνται να συναναστραφούν τον Κύριο
κατά τις υπερβατικές διασκεδάσεις Του στην Ντβάρακα σε τούτη τη γη. Δεν
προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι ο Κύριος συντηρούσε μία ορατή οικογένεια
με τόσο πολλά μέλη. Είναι καλύτερα να αποφεύγουμε να συγκρίνουμε τη
θέση του Κυρίου με τη δική μας και αυτό γίνεται απλή αλήθεια μόλις
κατανοήσουμε έστω και τμηματικά την υπερβατική θέση του Κυρίου. Ο
Βασιλιάς Γιουντιστίρα, ενώ ρωτούσε για τους γιους και τους εγγονούς του
Κυρίου στην Ντβάρακα, ανέφερε μόνο τους κυριότερους από αυτούς, επειδή
του ήταν αδύνατο να θυμάται τα ονόματα όλων των μελών της οικογένειας
του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΑ 32-33

*ταταϊβανουτσαραχ σωρεχ
σρουταντεβονταβανταγιαχ
σουνανντα-νανντα-σιρσανια*

γιε τσανιε σατβαταρσαμπαχ

απι σβαστι ασατε σαρβε

ραμα-κρισνα-μπουτζασραγιαχ

απι σμαραντι κουσαλαμ

ασμακαμ μπαντα-σωχρινταχ

τατα εβα: παρόμοια – ανουτσαραχ: σταθεροί σύντροφοι – σωρεχ: του Κυρίου Κρίσνα, όπως – σρουταντεβα: ο Σρουταντέβα – ούνταβα-ανταγιαχ: ο Ούνταβα και άλλοι – σουνανντα: ο Σουνάνντα – νανντα: ο Νάνντα – σιρσανιαχ: άλλοι ηγέτες – γιε: όλοι τους – τσα: και – ανιε: άλλες – σατβατα: απελευθερωμένες ψυχές – ρισαμπαχ: οι καλύτεροι άνθρωποι – απι: αν – σβαστι: τα πάνε καλά – ασατε: είναι – σαρβε: όλοι τους – ραμα: ο Μπαλαράμα – κρισνα: ο Κύριος Κρίσνα – μπουτζα-ασραγιαχ: υπό την προστασία – απι: αν επίσης – σμαραντι: θυμούνται – κουσαλαμ: το καλό – ασμακαμ: το δικό μας – μπαντα-σωχρινταχ: δεμένοι με αιώνια φιλία.

Επίσης, ο Σρουταντέβα, ο Ούνταβα και άλλοι, ο Νάνντα, ο Σουνάνντα και άλλοι ηγέτες απελευθερωμένων ψυχών που είναι πιστοί σύντροφοι του Κυρίου, προστατεύονται από τον Κύριο Μπαλαράμα και τον Κρίσνα. Είναι όλοι καλά; Μας θυμούνται καθόλου εμάς, που είμαστε δεμένοι μαζί τους με αιώνια φιλία;

Οι σταθεροί σύντροφοι του Κυρίου Κρίσνα, όπως ο Ούνταβα, είναι όλοι απελευθερωμένες ψυχές και κατέβηκαν μαζί με τον Κυριο Κρίσνα σε αυτόν τον υλικό κόσμο για να εκπληρώσουν την αποστολή του Κυρίου. Οι Πάννταβα είναι και αυτοί απελευθερωμένες ψυχές που κατέβηκαν μαζί με τον Κύριο Κρίσνα για να Τον υπηρετήσουν στις υπερβατικές διασκεδάσεις Του σε αυτή τη γη. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (4.8), ο Κύριος και οι αιώνιοι σύντροφοί Του, που είναι και αυτοί απελευθερωμένες ψυχές όπως ο Κύριος, κατεβαίνουν σε αυτή τη γη με ορισμένα διαλείμματα. Ο Κύριος τους θυμάται όλους, αλλά οι σύντροφοί Του, παρόλο που είναι

απελευθερωμένες ψυχές, λησμονούν, επειδή είναι *ταταστα-σακτι*, δηλαδή ενδιάμεση ενέργεια του Κυρίου. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ *βισνου-ταττβα* και *τζίβα-ταττβα*. Οι *τζίβα-ταττβα* είναι απειροελάχιστα σωματίδια δύναμης του Κυρίου και γι' αυτό χρειάζονται την προστασία του Κυρίου συνεχώς. Και στους αιώνιους υπηρέτες του Κυρίου, ο Κύριος χαίρεται να προσφέρει κάθε προστασία διαρκώς. Συνεπώς, οι απελευθερωμένες ψυχές δεν θεωρούν τον εαυτό τους ποτέ το ίδιο ελεύθερες όπως ο Κύριος, αλλά επιζητούν πάντα την προστασία του Κυρίου σε κάθε περίπτωση, και στον υλικό και στον πνευματικό κόσμο. Αυτή η εξάρτηση των απελευθερωμένων ψυχών είναι καταστατική, γιατί οι απελευθερωμένες ψυχές είναι σαν σπινθήρες φωτιάς, ικανοί να εμφανίσουν τη λάμψη της φωτιάς μαζί με τη φωτιά και όχι ανεξάρτητα. Ανεξάρτητα, η λάμψη των σπινθήρων σβήνει, παρόλο που η ιδιότητα της φωτιάς, δηλαδή η λάμψη υφίσταται. Γι' αυτό, όσοι εγκαταλείπουν την προστασία του Κυρίου και γίνονται δήθεν οι ίδιοι κύριοι από πνευματική άγνοια, επιστρέφουν ξανά στον υλικό κόσμο, ακόμα και μετά από την πλέον παρατεταμένη και αυστηρή ασκητικότητα (*ταπασια*). Αυτή είναι η ετυμηγορία όλης της βεδικής γραμματείας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

μπαγκαβαν απι γκοβινντο
μπραμανιο μπακτα-βατσαλαχ
κατσιτ πουρε σουνταρμαγιαμ
σουκαμ αστε σουχριντ-βριταχ

μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κρίσνα – *απι*: επίσης – *γκοβιννταχ*: κάποιος που αναζωογονεί τις αγελάδες και τις αισθήσεις – *μπραμανιαχ*: αφοσιωμένος στους *μπραμανα* που είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες – *μπακτα-βατσαλαχ*: στοργικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του – *κατσιτ*: μήπως – *πουρε*: την Ντβάρακα – *σουνταρμαγιαμ*: την ευσεβή συγκέντρωση – *σουκαμ*: ευτυχία – *αστε*: απολαμβάνει – *σουχριτ-βριταχ*: περιστοιχισμένος από φίλους.

Ο Κύριος Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας που δίνει ευχαρίστηση στις αγελάδες, τις αισθήσεις και τους *μπραμανα*, που είναι πολυ στοργικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, απολαμβάνει την ευσεβή συγκέντρωση στην Ντβάρακα περιτριγυρισμένος από φίλους;

Εδώ, στη συγκεκριμένη στροφή, ο Κύριος περιγράφεται ως *μπαγκαβαν*, *γκοβινντα*, *μπραμανια* και *μπακτα-βατσαλα*. Είναι *μπαγκαβαν-σβαγιαμ*, δηλαδή το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, πλήρης πλούτου, δύναμης, γνώσης, ομορφιάς, φήμης και απάρνησης. Κανείς δεν είναι ίσος Του ή μεγαλύτερος από Αυτόν. Είναι ο Γκοβίνντα, επειδή είναι η χαρά των αγελάδων και των αισθήσεων. Όσοι έχουν εξαγνίσει τις αισθήσεις τους μέσω της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου μπορούν να Του προσφέρουν αληθινή υπηρεσία και με αυτόν τον τρόπο να αντλήσουν υπερβατική ευχαρίστηση από αυτές τις εξαγνισμένες αισθήσεις. Μόνο τα ακάθαρτα, υποκείμενα σε όρους ζωντανά όντα δεν μπορούν να αντλήσουν καμία ευχαρίστηση από τις αισθήσεις, αλλά παραπλανημένα από τις ψεύτικες απολαύσεις των αισθήσεων, γίνονται υπηρέτες τους. Χρειαζόμαστε, επομένως, την προστασία Του για το δικό μας συμφέρον. Ο Κύριος είναι ο προστάτης των αγελάδων και της παιδείας των *μπραμανα*. Μία κοινωνία χωρίς προστασία των αγελάδων και της παιδείας των *μπραμανα* δεν βρίσκεται υπό την άμεση προστασία του Κυρίου, ακριβώς όπως οι φυλακισμένοι στη φυλακή δεν βρίσκονται υπό την προστασία του βασιλιά, αλλά υπό την προστασία των αυστηρών εκπροσώπων του βασιλιά. Χωρίς την προστασία των αγελάδων και την καλλιέργεια των ιδιοτήτων των *μπραμανα* στην ανθρώπινη κοινωνία, τουλάχιστον σε ένα τμήμα της κοινωνίας, κανένας ανθρώπινος πολιτισμός δεν ευημερεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Με την παιδεία των *μπραμανα*, δηλαδή με την ανάπτυξη των ανενεργών ιδιοτήτων της αγαθότητας, όπως η ειλικρίνεια, η αυτοκυριαρχία, ο έλεγχος των αισθήσεων, η υπομονή, η απλότητα, η γενική γνώση, η υπερβατική γνώση και η σταθερή πίστη στη βεδική σοφία, μπορεί κανείς να γίνει *μπραμανα* και έτσι να δει τον Κύριο όπως ακριβώς είναι. Και αφού υπερβεί την τελειότητα της παιδείας των *μπραμανα*, θα πρέπει να γίνει κανείς αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, έτσι ώστε να μπορεί να επιτευχθεί με τρόπο υπερβατικό η στοργή και η αγάπη Του ως ιδιοκτήτη, κυρίου, φίλου, γιου και εραστή. Το στάδιο του αφοσιωμένου υπηρέτη, που προσελκύει την υπερβατική στοργή του Κυρίου, δεν αναπτύσσεται αν δεν έχει αναπτύξει κανείς τις ιδιότητες του *μπραμανα* όπως

αναφέρθηκαν προηγουμένως. Ο Κύριος κλίνει προς τον *μπραμανα* που έχει τις ιδιότητες των *μπραμανα* και όχι εκείνον που έχει απλώς πλαστό γόητρο. Όσοι βάσει των ιδιοτήτων τους είναι κατώτεροι των *μπραμανα* δεν είναι δυνατό να εδραιώσουν κάποια σχέση με τον Κύριο, ακριβώς όπως η φωτιά δεν μπορεί να ανάψει από τη γη αν δεν υπάρχει ξύλο, παρόλο που υπάρχει σχέση μεταξύ γης και ξύλου. Αφού ο Κύριος είναι καθ' ολοκληρίαν τέλειος αφ' Εαυτού, δεν μπορεί να τεθεί θέμα αν είναι καλά, και γι' αυτό ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα δεν έκανε αυτή την ερώτηση. Ρώτησε απλώς για τον τόπο της διαμονής Του, την Ντβάρακα, όπου συγκεντρώνονται ευσεβείς άνθρωποι. Ο Κύριος μένει μόνο όπου συγκεντρώνονται ευσεβείς άνθρωποι και χαίρεται όταν δοξάζουν την Απόλυτη Αλήθεια. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ανυπομονούσε να μάθει για τους ευσεβείς ανθρώπους και τα ευσεβή έργα τους στην πόλη της Ντβάρακα.

ΚΕΙΜΕΝΑ 35-36

μανγκαλαγια τσα λοκαναμ

κσεμαγια τσα μπαβαγια τσα

αστε γιαντου-κουλαμμπονταβ

αντιο 'ναντα-σακαχ πουμαν

γιαντ μπαχου-ντανντα-γκουπταγιαμ

σβα-πουριαμ γιανταβο 'ρτσιταχ

κρινταντι παραμαναννταμ

μαχα-πωρουσικα ιβα

μανγκαλαγια: για κάθε καλό – *τσα*: επίσης – *λοκαναμ*: όλων των πλανητών – *κσεμαγια*: για προστασία – *τσα*: και – *μπαβαγια*: για εξύψωση – *τσα*: επίσης – *αστε*: υπάρχει – *γιαντου-κουλα-αμμποντα*: στον ωκεανό της δυναστείας των Γιάντου – *αντιαχ*: το αρχικό – *αναντα-σακαχ*: στη συντροφιά του Ανάντα (του Μπαλαράμα) – *πουμαν*: ο υπέρτατος δικαιούχος της απόλαυσης – *γιατ*: του

οποίου – *μπαχου-ντανντα-γκουπταγιαμ*: προστατευμένα από τους βραχίονές Του – *σβα-πουριαμ*: στη δική Του πόλη – *γιανταβαχ*: τα μέλη της οικογένειας των Γιάντου – *αρτσιταχ*: όπως αξίζουν – *κρινταντι*: χαίρονται – *παραμα-αναννταμ*: υπερβατική ευχαρίστηση – *μαχα-πωρουσικαχ*: οι κάτοικοι του πνευματικού ουρανού – *ιβα*: όπως.

Το αρχικό Πρόσωπο της Θεότητας, ο δικαιούχος της απόλαυσης, και ο Μπαλαράμα, ο αρχέγονος Κύριος Ανάντα, μένουν στον ωκεανό της δυναστείας των Γιάντου για το καλό, την προστασία και τη γενική πρόοδο ολόκληρου του σύμπαντος. Και τα μέλη της δυναστείας των Γιάντου, προστατευμένα από τα μπράτσα του Κυρίου, απολαμβάνουν τη ζωή όπως οι κάτοικοι του πνευματικού ουρανού.

Όπως έχουμε συζητήσει πολλές φορές, το Πρόσωπο της Θεότητας Βίσνου κατοικεί μέσα σε κάθε σύμπαν με δύο ιδιότητες, και συγκεκριμένα, ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου και ως Κσιροντακασάγι Βίσνου. Ο Κσιροντακασάγι Βίσνου έχει τον δικό Του πλανήτη στο βόρειο άκρο του σύμπαντος και εκεί υπάρχει ένας μέγας ωκεανός από γάλα, όπου μένει ο Κύριος πάνω στο κρεβάτι που σχηματίζει η ενσάρκωση Ανάντα του Μπαλαντέβα. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα παρομοίωσε τη δυναστεία των Γιάντου με τον ωκεανό από γάλα και τον Σρι Μπαλαράμα με τον Ανάντα, εκεί όπου κατοικεί ο Κύριος Κρίσνα. Συνέκρινε τους κατοίκους της Ντβάρακα με τους απελευθερωμένους κατοίκους των Βαϊκούντα λόκα. Πέρα από τον υλικό ουρανό, πιο μακριά από εκεί που μπορούμε να δούμε με τα μάτια μας και πέρα από τα επτά καλύμματα του σύμπαντος, υπάρχει ο Ωκεανός της Αιτίας, στον οποίο επιπλέουν όλα τα σύμπαντα σαν μπάλες ποδοσφαίρου και πέρα από τον Ωκεανό της Αιτίας υπάρχει ένα άπειρο διάστημα πνευματικού ουρανού, συνήθως γνωστό ως λάμψη του *μπραμαν*. Μέσα σε αυτή την ακτινοβολία υπάρχουν αναρίθμητοι πνευματικοί πλανήτες, γνωστοί ως πλανήτες Βαϊκούντα. Ο κάθε πλανήτης Βαϊκούντα είναι πολλές, πολλές φορές μεγαλύτερος από το μεγαλύτερο σύμπαν του υλικού κόσμου και σε κάθε έναν από αυτούς τους πλανήτες μένουν αμέτρητοι κάτοικοι, οι οποίοι μοιάζουν ακριβώς με τον Κύριο Βίσνου. Οι κάτοικοι αυτοί είναι γνωστοί ως *μαχα-πωρουσικα*, δηλαδή πρόσωπα που υπηρετούν απευθείας τον Κύριο. Είναι ευτυχισμένοι σε εκείνους τους πλανήτες και χωρίς κανενός

είδους δυστυχία· ζουν αιωνίως σε πλήρη νεότητα, απολαμβάνοντας τη ζωή σε πλήρη ευδαιμονία και γνώση, χωρίς τον φόβο της γέννησης, του θανάτου, των γηρατειών ή της αρρώστιας και χωρίς την επίδραση του *καλα*, του αιώνιου χρόνου. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα παρομοίασε τους κατοίκους της Ντβάρaka με τους *μαχα-πωρουσικα* των Βαϊκούντα λόκα, επειδή είναι τόσο ευτυχισμένοι μαζί με τον Κύριο. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* υπάρχουν πολλές αναφορές στις Βαϊκούντα λόκα· αναφέρονται ως *μαντ-νταμα*, το βασίλειο του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

γιατ-παντα-σουσρουσανα-μουκια-καρμανα
σατιανταγιο ντβι-αστα-σαχασρα-γιοσιταχ
νιρτζιτα σανκιε τρι-ντασαμς ταντ-ασισο
χαραντι βατζραγιουντα-βαλλαμποτσιταχ

γιατ: του οποίου – *παντα*: τα πόδια – *σουσρουσανα*: προσφορά ανέσεων – *μουκια*: η σημαντικότερη – *καρμανα*: με τις πράξεις – *σατια-ανταγιαχ*: οι βασίλισσες με επικεφαλής τη Σατιαμπάμα – *ντβι-αστα*: δύο φορές το οχτώ – *σαχασρα*: χιλιάδες – *γιοσιταχ*: το ωραίο φύλο – *νιρτζιτια*: υποτάσσοντας – *σανκιε*: στη μάχη – *τρι-ντασαμ*: των ημιθέων του ουρανού – *τατ-ασιταχ*: ό,τι απολαμβάνουν οι ημίθεοι – *χαραντι*: παίρνουν – *βατζρα-αγιουντα-βαλλαμπα*: οι γυναίκες του προσώπου που ελέγχει τον κεραυνό – *ουτσιταχ*: αξίζουν.

Προσφέροντας απλώς ανέσεις στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, πράγμα το οποίο είναι η σημαντικότερη από όλες τις υπηρεσίες, οι βασίλισσες της Ντβάρaka, με επικεφαλής τη Σατιαμπάμα, έπεισαν τον Κύριο να υποτάξει τους ημίθεους. Έτσι οι βασίλισσες απολαμβάνουν πράγματα που είναι προνόμια των συζύγων του κυρίου των κεραυνών.

Σατιαμπάμα: Μία από τις βασικότερες βασίλισσες του Κυρίου Σρι Κρίσνα στην Ντβάρακα. Αφού σκότωσε τον Ναρακάσουρα, ο Κύριος Κρίσνα επισκέφθηκε το παλάτι του Ναρακάσουρα, συνοδευόμενος από τη Σατιαμπάμα. Πήγε μαζί της και στην Ιντραλόκα, όπου την υποδέχθηκε η Σάτσι ντέβι, η οποία την σύστησε στη μητέρα των ημιθέων, την Αντίτι. Η Αντίτι έμεινε πολύ ευχαριστημένη με τη Σατιαμπάμα και της χάρισε την ευλογία της διαρκούς νεότητας για όσο διάστημα ο Κύριος Κρίσνα θα έμενε στη Γη. Την πήρε επίσης μαζί της για να της δείξει τα ειδικά προνόμια των ημιθέων στους ουράνιους πλανήτες. Όταν η Σατιαμπάμα είδε το λουλούδι *παριτζατα*, ένιωσε την επιθυμία να το έχει στο παλάτι της στην Ντβάρακα. Μετά από αυτό, όταν επέστρεψε στην Ντβάρακα μαζί με τον σύζυγό της, Του εξέφρασε αυτή την επιθυμία της. Το παλάτι της Σατιαμπάμα ήταν ειδικά στολισμένο με πολύτιμα πετράδια και το εσωτερικό του παρέμενε δροσερό ακόμα και στην πιο ζεστή περίοδο του καλοκαιριού, σαν να είχε κλιματισμό. Είχε διακοσμήσει το ανάκτορο με διάφορες σημαίες, αναγγέλοντας τα νέα της εκεί παρουσίας του σπουδαίου συζύγου της. Κάποτε, μαζί με τον σύζυγό της, συνάντησε την Ντρώπαντι και ανυπομονούσε να μάθει από αυτήν τους τρόπους και τα μέσα για να Τον ευχαριστεί. Η Ντρώπαντι ήταν πολύ έμπειρη σε αυτά τα ζητήματα, επειδή διατηρούσε πέντε συζύγους, τους Πάννταβα, και ήταν όλοι τους πολύ ευχαριστημένοι με αυτήν. Όταν έλαβε τις οδηγίες της Ντρώπαντι ήταν πολύ χαρούμενη και της έδωσε τις ευχές της πριν επιστρέψει στην Ντβάρακα. Ήταν κόρη του Σατρατζίτ. Μετά την αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα, όταν ο Αρτζούνα επισκέφθηκε την Ντβάρακα, όλες οι βασίλισσες, περιλαμβανομένης της Σατιαμπάμα και της Ρουκμίני, θρηνούσαν για τον Κύριο πολύ έντονα. Στο τελευταίο στάδιο της ζωής της, έφυγε για το δάσος, για να υποβληθεί σε αυστηρές δοκιμασίες εξιλέωσης.

Η Σατιαμπάμα παρακίνησε τον άντρα της να φέρει το λουλούδι *παριτζατα* από τους ουράνιους πλανήτες και ο Κύριος το πήρε δια της βίας από τους ημίθεους, σαν ένας συνηθισμένος σύζυγος που εξασφαλίζει τα πράγματα που ευχαριστούν τη γυναίκα του. Όπως έχει ήδη εξηγηθεί, ο Κύριος δεν ήταν σαν τους συνηθισμένους ανθρώπους που εκτελούν τις εντολές της συζύγου τους. Επειδή όμως οι βασίλισσες Τον υπηρετούσαν με αφοσίωση, προσφέροντας κάθε άνεση στον Κύριο, ο Κύριος έπαιζε τον ρόλο του πιστού και ολοκληρωμένου συζύγου. Κανένα γήινο πλάσμα δεν μπορεί να περιμένει να έχει πράγματα από το ουράνιο βασίλειο, και ειδικά τα λουλούδια *παριτζατα*, που τα χαίρονται μόνο οι ημίθεοι. Αλλά επειδή είχαν γίνει οι πιστές γυναίκες του Κυρίου, απολάμβαναν όλες τους τα ιδιαίτερα προνόμια των περιφήμων

συζύγων των ημιθέων του ουρανού. Με άλλα λόγια, αφού ο Κύριος είναι ο ιδιοκτήτης των πάντων μέσα στη δημιουργία Του, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι οι βασίλισσες της Ντβάρακα είχαν ό,τι σπανιότερο υπάρχει από όλα τα μέρη του σύμπαντος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*γιαντ μπαχου-νταννταμπιουνταγιανουτζιβινο
γιαντου-πραβιρα χι ακουτομπαγια μουλουχ
αντικραμαντι ανγκριμπιρ αχριταμ μπαλατ
σαμπαμ σουνταρμαμ σουρα-σατταμοτσιταμ*

γιατ: τίνος – μπαχου-ντανντα: οι βραχίονες – αμπιουνταγια: επηρεασμένοι από – ανουτζιβιναχ: ζώντας πάντα – γιαντου: τα μέλη της δυναστείας των Γιάντου – πραβιραχ: οι μεγάλοι ήρωες – χι ακουτομπαγιαχ: άφοβοι από κάθε άποψη – μουλουχ: διαρκώς – αντικραμαντι: διασχίζοντας – ανγκριμπιχ: με τα πόδια – αχριταμ: προκαλούμενα – μπαλατ: δια της βίας – σαμπαμ: ο χώρος συνάθροισης – σουνταρμαμ: το Σουντάρμα – σουρα-σατ-ταμα: οι άριστοι των ημιθέων – ουτσιταμ: αξίζοντας.

Οι περίφημοι ήρωες της δυναστείας των Γιάντου, προστατευμένοι από τα δυνατά μπράτσα του Κυρίου Σρι Κρίσνα, παραμένουν πάντα άφοβοι από κάθε άποψη. Και γι' αυτό τα πόδια τους πατούν το Κοινοβούλιο Σουντάρμα, που αξίζει στους καλύτερους ημίθεους, αλλά που τους το έχουν πάρει.

Όσοι είναι απευθείας υπηρέτες του Κυρίου προστατεύονται από τον Κύριο από κάθε φόβο και επίσης απολαμβάνουν τα καλύτερα πράγματα, έστω και αν έχουν αποκτηθεί δια της βίας. Ο Κύριος είναι ίσος στη συμπεριφορά Του με όλα τα ζωντανά όντα, αλλά μεροληπτεί με τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, όντας πολύ στοργικός μαζί τους. Η πόλη της Ντβάρακα

ευημερούσε, έχοντας τα καλύτερα πράγματα σε όλο τον υλικό κόσμο. Το κτίριο του κρατικού κοινοβουλίου είναι κατασκευασμένο σύμφωνα με τη λαμπρότητα του συγκεκριμένου κράτους. Στους ουράνιους πλανήτες, το κτίριο του κρατικού κοινοβουλίου που ονομάζεται Σουντάρμα ταίριαζε με τη μεγαλοπρέπεια των καλύτερων ημιθέων. Ένα τέτοιο κοινοβούλιο δεν προορίζεται σε καμία περίπτωση για κάποιο κράτος της Γης, επειδή τα ανθρώπινα όντα της Γης δεν είναι σε θέση να κατασκευάσουν ένα τέτοιο κτίριο, οσοδήποτε εξελιγμένο και αν είναι ένα κράτος από υλική άποψη. Αλλά κατά τη διάρκεια της παρουσίας του Κυρίου Κρίσνα στη Γη, τα μέλη της οικογένειας των Γιάντου μετέφεραν δια της βίας το ουράνιο κοινοβούλιο στη Γη και το τοποθέτησαν στην Ντβάρακα. Ήταν σε θέση να χρησιμοποιήσουν τέτοια βία, επειδή ήταν βέβαιοι για την ανοχή και την προστασία του Υπερτάτου Κυρίου Κρίσνα. Με άλλα λόγια, οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Του προσφέρουν τα καλύτερα πράγματα του σύμπαντος. Τα μέλη της δυναστείας των Γιάντου πρόσφεραν στον Κύριο Κρίσνα όλων των ειδών τις ανέσεις και τις ευκολίες που ήταν διαθέσιμες σε ολόκληρο το σύμπαν και σε αντάλλαγμα, αυτοί οι υπηρέτες του Κυρίου ήταν προστατευμένοι και άφοβοι.

Μία ψυχή που ξεχνά και που είναι δέσμια της ύλης είναι φοβισμένη. Αλλά η απελευθερωμένη ψυχή δεν φοβάται ποτέ, ακριβώς όπως δεν φοβάται ποτέ κανέναν ένα παιδάκι που εξαρτάται εντελώς από το έλεος του πατέρα του. Ο φόβος είναι ένα είδος πλάνης του ζωντανού όντος όταν κοιμάται και λησμονεί την αιώνια σχέση του με τον Κύριο. Αφού εκ της καταστατικής του θέσης το ζωντανό όν δεν πρόκειται να πεθάνει ποτέ, όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (2.20), τότε ποια είναι η αιτία του φόβου του; Μπορεί κάποιος που κοιμάται να φοβάται μία τίγρη στο όνειρό του, όμως ένας άλλος άνθρωπος που είναι ξύπνιος δίπλα του δεν βλέπει καμία τίγρη. Η τίγρη είναι μύθευμα και για τους δύο, και για το πρόσωπο που ονειρεύεται και για το πρόσωπο που είναι ξύπνιο, επειδή στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίγρη· αλλά ο άνθρωπος που έχει ξεχάσει την εν εγρηγόρσει ζωή του φοβάται, ενώ ο άνθρωπος που δεν έχει ξεχάσει τη θέση του, δεν φοβάται καθόλου. Έτσι τα μέλη της δυναστείας των Γιάντου ήταν σε πλήρη εγρήγορση υπηρετώντας τον Κύριο και επομένως δεν υπήρχε ποτέ γι' αυτούς καμία τίγρη να φοβούνται. Ακόμη και αν βρισκόταν κάποια αληθινή τίγρη, ο Κύριος ήταν εκεί για να τους προστατέψει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*κατσιτ τε 'ναμαγιαμ τατα
μπραστα-τετζα βιμπασι με
αλαμπντα-μανο 'βαγκιαταχ
κιμ βα τατα τσιροσιταχ*

κατσιτ: μήπως – τε: εσένα – αναμαγιαμ: η υγεία σου είναι καλή – τατα: αγαπημένε μου αδελφέ – μπραστα: χωρίς – τετζαχ: τη λάμψη – βιμπασι: φαίνεσαι – με: σε μένα – αλαμπντα-μαναχ: χωρίς σεβασμό – αβαγκιαταχ: παραμελημένος – κιμ: μήπως – βα: ή – τατα: αγαπημένε μου αδελφέ – τσιροσιταχ: λόγω παρατεταμένης παραμονής.

Αγαπημένε μου αδελφέ Αρτζούνα, πες μου σε παρακαλώ αν η υγεία σου είναι εντάξει. Φαίνεται σαν να έχεις χάσει τη σωματική σου λάμψη. Μήπως κάποιοι σε παραμελούν και δεν σου δείχνουν σεβασμό εξαιτίας της μακράς παραμονής σου στην Ντβάρακα;

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ρώτησε τον Αρτζούνα σχετικά με την κατάσταση της Ντβάρακα από κάθε πιθανή σκοπιά, αλλά τελικώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι όσο ο Ίδιος ο Κύριος Κρίσνα βρισκόταν εκεί, τίποτε δυσοίωνο δεν θα μπορούσε να συμβεί. Αλλά ταυτόχρονα, ο Αρτζούνα φαινόταν να έχει χάσει τη σωματική του λάμψη και γι' αυτό ο Βασιλιάς ρώτησε σχετικά με την προσωπική του κατάσταση και έκανε τόσο πολλές ζωτικής σημασίας ερωτήσεις.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

*κατσιν ναμπιχατο 'μπαβαϊχ
σαμπνταντιμπιρ αμανγκαλαϊχ*

να ντατταμ ουκταμ αρτιμπια

ασαγια γιατ πρατισρουταμ

*κατσιτ: μήπως – να: δεν – αμπιχαταχ: σου μίλησαν – αμπαβαϊχ: άσχημα –
σαμπντα-αντιμπιχ: με λόγια – αμανγκαλαϊχ: δυσοίωνα – να: δεν – ντατταμ:
έδωσες ελεημοσύνη – ουκταμ: λέγεται – αρτιμπιαχ: σε κάποιον που ζήτησε –
ασαγια: ελπίζοντας – γιατ: τι – πρατισρουταμ: υποσχόμενος να πληρώσεις.*

Μήπως σου μίλησε κανείς άσχημα ή σε απείλησε; Μήπως δεν μπόρεσες να δώσεις ελεημοσύνη σε κάποιον που σου ζήτησε; Μήπως δεν μπόρεσες να τηρήσεις κάποια υπόσχεση που έδωσες;

Μερικές φορές, τους *κσατρια* ή τους πλούσιους τους επισκέπτονται πρόσωπα που χρειάζονται χρήματα. Όταν ζητούνται χρήματα από κάποιον που κατέχει πλούτο, είναι καθήκον του να δώσει ελεημοσύνη, λαμβάνοντας υπόψη του το συγκεκριμένο πρόσωπο, τον τόπο και τον χρόνο. Αν ο *κσατρια* ή ο πλούσιος αποτύχει να συμμορφωθεί με αυτή την υποχρέωση, θα πρέπει να λυπάται πολύ γι' αυτή την ασυνέπεια. Κατά τον ίδιο τρόπο, θα πρέπει να τηρεί κανείς την υπόσχεσή του να δώσει ελεημοσύνη. Ορισμένες φορές, αυτές οι ασυνέπειες γίνονται αιτία μελαγχολίας: αν κάποιος αποτύχει να εκπληρώσει όσα αναφέρθηκαν, γίνεται αντικείμενο κριτικής και αυτό μπορεί να είναι η αιτία της κατάθλιψης του Αρτζούνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

κατσιτ τβαμ μπραμαναμ μπαλαμ

γκαμ βρινταμ ρογκιναμ στριγιαμ

σαρανοπασριταμ σαττβαμ

νατιακσιχ σαρανα-πρανταχ

κατσιτ: μήπως - τβαμ: εσύ – μπραμαναμ: τους μπραμανα – μπαλαμ: τα παιδιά – γκαμ: τις αγελάδες – βρινταμ: τους γέρους – ρογκιναμ: τους άρρωστους – στριγιαμ: τις γυναίκες – σαρανα-ουπασριταμ: έχοντας πλησιάσει για προστασία – σαττβαμ: τα ζωντανά όντα – να: μήπως δεν – ατιακσιχ: έδωσες καταφύγιο – σαρανα-πρανταχ: που δικαιούνται προστασία.

Εσύ πάντα προστατεύεις τα ζωντανά όντα που το δικαιούνται, όπως οι μπραμανα, τα παιδιά, οι αγελάδες, οι γυναίκες και οι άρρωστοι. Μήπως δεν μπόρεσες να τους προσφέρεις προστασία όταν ήρθαν σε σένα για καταφυγή;

Οι *μπραμανα*, που πάντα αναζητούν τη γνώση για το καλό της κοινωνίας και από υλική και από πνευματική άποψη, δικαιούνται την προστασία του βασιλιά σε κάθε περίπτωση. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα παιδιά, οι αγελάδες, οι άρρωστοι, οι γυναίκες και οι ηλικιωμένοι απαιτούν ιδιαίτερα την προστασία του κράτους ή ενός *κσατρια* βασιλιά. Αν αυτά τα ζωντανά όντα δεν έχουν την προστασία ενός *κσατρια* ή της βασιλικής οικογένειας ή του κράτους, τότε είναι σίγουρα ντροπή γι' αυτόν τον *κσατρια* ή γι' αυτό το κράτος. Αν κάτι τέτοιο είχε συμβεί πράγματι στον Αρτζούνα, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ανυπομονούσε να μάθει γι' αυτές τις αποκλίσεις από το επιτρεπτό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

κατσιτ τβαμ ναγκαμο 'γκαμιαμ

γκαμιαμ βασατ-κριταμ στριγιαμ

παρατζιτο βατα μπαβαν

νοτταμαϊρ νασαμαϊχ πατι

κατσιτ: μήπως - τβαμ: εσύ – να: δεν – αγκαμαχ: ήρθες σε επαφή – αγκαμιαμ: συζητήσιμη – γκαμιαμ: αποδεκτή – βα: είτε – ασατ-κριταμ: συμπεριφέρθηκες απρεπώς – στριγιαμ: σε μία γυναίκα – παρατζιταχ: νικήθηκες – βα: είτε – ατα:

μετά από όλα αυτά – *μπαβαν*: εσύ – *να*: δεν – *ουτταμαϊχ*: από ανώτερη δύναμη – *να*: δεν – *ασαμαϊχ*: από ισάξιους – *πατι*: στον δρόμο.

Μήπως ήρθες σε επαφή με γυναίκα συζητήσιμου χαρακτήρα ή μήπως δεν φέρθηκες σωστά σε κάποια αξιέπαινη γυναίκα; Ή μήπως νικήθηκες στον δρόμο από κάποιον ίσο με σένα ή κατώτερο;

Από αυτή τη στροφή φαίνεται ότι την εποχή των Πάννταβα η ελεύθερη επαφή μεταξύ ανδρών και γυναικών επιτρεπόταν μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις. Οι ανώτερες κάστες, δηλαδή οι *μπραμανα* και οι *κσατρια*, μπορούσαν να δεχθούν γυναίκα από την κοινότητα των *σουντρα* και των *μπραμανα*, αλλά ένας άντρας από τις κατώτερες κάστες δεν μπορούσε να έρθει σε επαφή με τις ανώτερες κάστες. Ακόμα και ένας *κσατρια* δεν μπορούσε να έρθει σε επαφή με γυναίκα από την κάστα των *μπραμανα*. Η γυναίκα του *μπραμανα* θεωρείται μία από τις επτά μητέρες: οι επτά μητέρες είναι η φυσική μητέρα, η γυναίκα του πνευματικού δασκάλου, η γυναίκα του *μπραμανα*, η γυναίκα του βασιλιά, η αγελάδα, η τροφός και η γη. Η επαφή αυτή μεταξύ ανδρών και γυναικών ήταν γνωστή ως *ουτταμα* και *ανταμα*. Η επαφή ενός *μπραμανα* με μια γυναίκα *κσατρια* είναι *ουτταμα*, ενώ η επαφή ενός *κσατρια* με μια γυναίκα *μπραμανα* είναι *ανταμα* και συνεπώς καταδικαστέα. Μια γυναίκα που πλησιάζει έναν άντρα για επαφή δεν θα πρέπει ποτέ να απορρίπτεται, αλλά θα πρέπει συγχρόνως να λαμβάνονται υπόψη οι διακρίσεις που αναφέρθηκαν προηγουμένως. Τον Μπίμα τον πλησίασε η Χιντίμπι, από μία κοινότητα κατώτερη των *σουντρα*, ο δε Γιαγιάτι αρνήθηκε να παντρευτεί την κόρη του Σουκρατσάρια, επειδή ο Σουκρατσάρια ήταν *μπραμανα*. Ο Βιασαντέβα, ένας *μπραμανα*, εκλήθη να γεννήσει τον Πάνντου και τον Ντριταράστρα. Η Σατιαβάτι ανήκε σε οικογένεια ψαράδων, αλλά ο Παρασάρα, ένας μέγας *μπραμανα*, γέννησε με αυτήν τον Βιασαντέβα. Υπάρχουν, λοιπόν τόσο πολλά παραδείγματα επαφών με γυναίκες, αλλά σε όλες τις περιπτώσεις οι επαφές αυτές δεν ήταν απεχθείς και τα αποτελέσματα αυτών των επαφών δεν ήταν άσχημα. Η επαφή μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι φυσική, αλλά και αυτή επίσης θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με ρυθμιστικές αρχές, έτσι ώστε ο κοινωνικός καθαγιασμός να μη διαταράσσεται και να μην αυξάνεται ο ανεπιθύμητος, άχρηστος πληθυσμός που προκαλεί στον κόσμο αναταραχή.

Είναι ειδικό για έναν *κσατρια* να ηττηθεί από κάποιον κατώτερο ή ίσο σε δύναμη. Αν κάποιος ηττηθεί, θα πρέπει να ηττηθεί από κάποια ανώτερη δύναμη. Ο Αρτζούνα ηττήθηκε από τον Μπισμαντέβα και ο Κύριος Κρίσνα τον έσωσε από τον κίνδυνο. Αυτό δεν αποτελούσε προσβολή για τον Αρτζούνα, επειδή ο Μπισμαντέβα ήταν κατά πολύ ανώτερος του Αρτζούνα από κάθε άποψη, δηλαδή από ηλικία, υπόληψη και δύναμη. Αλλά ο Κάρνα ήταν ίσος με τον Αρτζούνα και αυτό προκάλεσε κρίση στον Αρτζούνα όταν πολέμησε με τον Κάρνα. Ο Αρτζούνα το κατάλαβε και ο Κάρνα σκοτώθηκε με όχι και τόσο καθαρά μέσα. Κάπως έτσι είναι οι συμπλοκές των *κσατρια* και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ρώτησε τον αδελφό του μήπως του συνέβη κάτι ανεπιθύμητο κατά την επιστροφή του από την Ντβάρακα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

*απι σβιτ παρια-μπουνκτας τβαμ
σαμμποτζιαν βριντα-μπαλακαν
τζουγκουπσιταμ καρμα κιντσιτ
κριταβαν να γιαντ ακσαμαμ*

απι σβιτ: αν ήταν έτσι ώστε – *παρια*: εγκαταλείποντας – *μπουνκταχ*: έχουν γευματίσει – *τβαμ*: εσύ – *σαμμποτζιαν*: θα έπρεπε να γευματίσουν μαζί σου – *βριντα*: οι ηλικιωμένοι – *μπαλακαν*: τα αγόρια – *τζουγκουπσιταμ*: αισχρή – *καρμα*: πράξη – *κιντσιτ*: κάτι – *κριταβαν*: πρέπει να έχεις κάνει – *να*: δεν – *γιατ*: εκείνο το οποίο – *ακσαμαμ*: ασυγχώρητο.

Μήπως δεν φρόντισες γέρους και παιδιά που θα έπρεπε να γευματίσουν μαζί σου; Μήπως τους εγκατέλειψες και έφαγες μόνος σου; Μήπως έχεις κάνει κάποιο ασυγχώρητο λάθος που θεωρείται αισχρό;

Είναι χρέος του οικογενειάρχη να προσφέρει τροφή πρώτα στα παιδιά, στα ηλικιωμένα μέλη της οικογένειας, στους *μπραμανα* και στους ανήμπορους.

Εκτός αυτού, ο ιδανικός οικογενειάρχης επιβάλλεται να καλεί κάθε άγνωστο πεινασμένο άνθρωπο να έρθει να γευματίσει πριν φάει ο ίδιος το γεύμα του. Πρέπει να βγει στον δρόμο και να καλέσει φωναχτά αυτούς τους πεινασμένους ανθρώπους τρεις φορές. Η παραμέληση αυτού του καθήκοντος από έναν οικογενειάρχη, και ιδιαίτερα ως προς τους ηλικιωμένους και τα παιδιά, είναι ασυγχώρητη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

*κατσιτ πρεσταταμενατα
χρινταγιενατμα-μπανντουνα
σουνιο 'σμι ραχιτο νιτιαμ
μανιασε τε 'νιατα να ρουκ*

κατσιτ: μήπως – πρεστα-ταμενα: στον πιο αγαπημένο – ατα: αδελφέ μου Αρτζούνα – χρινταγιενα: πιο στενό – ατμα-μπανντουνα: τον φίλο σου, τον Κύριο Κρίσνα – σουνιαχ: κενό – ασμι: εγώ είμαι – ραχιταχ: έχοντας χάσει – νιτιαμ: για πάντα – μανιασε: νομίζεις – τε: δικό σου – ανιατα: διαφορετικά – να: ποτέ – ρουκ: θλίψη.

Ή μήπως αισθάνεσαι διαρκώς άδειος επειδή μπορεί να έχεις χάσει τον πιο στενό σου φίλο, τον Κύριο Κρίσνα; Ω αδελφέ μου Αρτζούνα, δεν μπορώ να σκεφτώ κάποιον άλλο λόγο για τη μελαγχολία σου.

Η έρευνα του Μαχαράζα Γιουντιστίρα σχετικά με την παγκόσμια κατάσταση είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αιτία ήταν η εξαφάνιση του Κυρίου Κρίσνα από το οπτικό πεδίο του κόσμου και τώρα αποκάλυπτε αυτή την άποψή του εξαιτίας της έντονης μελαγχολίας του Αρτζούνα, η οποία δεν θα ήταν δυνατή διαφορετικά. Έτσι, παρόλο που είχε τις αμφιβολίες του, ήταν υποχρεωμένος να ρωτήσει ανοιχτά τον Αρτζούνα, βασιζόμενος στη μαρτυρία του Σρι Νάραντα.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο τέταρτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η εξαφάνιση του Κυρίου Κρίσνα». •

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Οι Πάννταβα αποσύρονται εγκαίρως

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
εβαμ κρισνα-σακαχ κρισνο
μπρατρα ραγκια βικαλπιταχ
νανα-σανκασπανταμ ρουπαμ
κρισνα-βισλεσα-καρσιταχ*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – εβαμ: έτσι – κρισνα-σακαχ: ο περίφημος φίλος του Κρίсна – κρισναχ: ο Αρτζούνα – μπρατρα: από τον μεγαλύτερο αδελφό του – ραγκια: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα – βικαλπιταχ: υποθετικές ερωτήσεις – νανα: διάφορες – σανκα-ασπανταμ: βασισμένες σε πολλές αμφιβολίες – ρουπαμ: μορφές – κρισνα: ο Κύριος Σρι Κρίсна – βισλεσα: αισθήματα αποχωρισμού – καρσιταχ: βαρυπενθούσε.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ο Αρτζούνα, ο περίφημος φίλος του Κυρίου Κρίсна, είχε βαρύ πένθος, εξαιτίας του ισχυρού αισθήματος αποχωρισμού από τον Κρίсна, πέρα και πάνω από όλες τις υποθετικές ερωτήσεις του Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

Όντας βαθιά ταραγμένος, ο Αρτζούνα ουσιαστικά είχε έναν κόμπο στον λαιμό και γι' αυτό δεν του ήταν δυνατό να απαντήσει κατάλληλα στις διάφορες υποθετικές ερωτήσεις του Μαχαράζα Γιουντιστίρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*σοκενα σουσιαντ-βαντανα-
χριτ-σαροτζο χατα-πραμπαχ
βιμπουμ ταμ εβανουσμαραν
νασακνοτ πρατιμπασιτουμ*

σοκενα: λόγω απώλειας – *σουσιατ-βαντανα*: στέγνωσε το στόμα του – *χριτ-σαροτζαχ*: η λωτοειδής καρδιά του – *χατα*: έχασε – *πραμπαχ*: τη σωματική λάμψη – *βιμπουμ*: ο Υπέρτατος – *ταμ*: στον Κύριο Κρίσνα – *εβα*: βεβαίως – *ανουσμαραν*: σκεπτόμενος – *να*: δεν – *ασακνοτ*: μπορούσε – *πρατιμπασιτουμ*: να απαντήσει σωστά.

Λόγω της λύπης του, το στόμα του Αρτζούνα και η καρδιά του (που έμοιαζε με λωτό) είχαν στεγνώσει. Γι' αυτό, το σώμα του είχε χάσει όλη τη λάμψη του. Τώρα, με τη θύμηση του Υπερτάτου Κυρίου, δεν μπορούσε να αρθρώσει ούτε μία λέξη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

κριτσρενα σαμσταμπια σουτσαχ
πανιναμριτζια νετραγιοχ
παροκσενα σαμουνναντα-
πραναγιωτκαντια-καταραχ

κριτσρενα: με μεγάλη δυσκολία – *σαμσταμπια*: εμποδίζοντας τη δύναμη – *σουτσαχ*: της απώλειας – *πανινα*: με τα χέρια του – *αμριτζια*: αλείφοντας – *νετραγιοχ*: τα μάτια – *παροκσενα*: επειδή δεν φαινόταν – *σαμουνναντα*: αυξανόμενη – *πραναγια-ωτκαντια*: σκεπτόμενος με λαχτάρα τη στοργή – *καταραχ*: στενοχωρημένος.

Με μεγάλη δυσκολία συγκράτησε τα δάκρυα της λύπης που είχε αλείψει τα μάτια του. Ήταν πολύ λυπημένος επειδή ο Κύριος Κρίσνα είχε χαθεί από τα μάτια του και αισθανόταν την αγάπη του γι' Αυτόν να μεγαλώνει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

σακιαμ μαϊτριμ σωχρινταμ τσα
σαρατιαντισου σαμσμαραν
νριπαμ αγκρατζαμ ιτι αχα
μπασπα-γκαντγκανταγια γκιρα

σακιαμ: τη φιλία – *μαϊτριμ*: την ευλογία – *σωχρινταμ*: συνδεδεμένοι στενά – *τσα*: επίσης – *σαρατια-αντισου*: το ότι έγινε ο ηνίοχός του – *σαμσμαραν*: ενθουσιάζομαι όλα αυτά – *νριπαμ*: στον Βασιλιά – *αγκρατζαμ*: ο μεγαλύτερος αδελφός – *ιτι*: έτσι – *αχα*: είπε – *μπασπα*: αναπνέοντας βαριά – *γκαντγκανταγια*: συγκλονισμένος – *γκιρα*: από τα λόγια.

Θυμούμενος τον Κύριο Κρίσνα και τη φιλία Του, τις αγαθοεργίες Του, τις στενές οικογενειακές σχέσεις και το γεγονός ότι οδήγησε το άρμα του, ο Αρτζούνα, συγκλονισμένος και αναπνέοντας πολύ βαριά, άρχισε να μιλά.

Το Υπέρτατο Ζωντανό Ον είναι τέλειο σε κάθε σχέση Του με τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη Του. Ο Σρι Αρτζούνα είναι ένας χαρακτηριστικός αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, ανταποκρινόμενος στην αδελφική σχέση του με τον Κύριο και οι δοσοληψίες του Κυρίου με τον Αρτζούνα είναι επίδειξη φιλίας της ύψιστης τάξης τελειότητας. Δεν ήταν απλώς φίλος του Αρτζούνα, αλλά και πραγματικός ευεργέτης και για να κάνει τα πράγματα ακόμη τελειότερα, ο Κύριος τον έδεσε και με οικογενειακή σχέση, προξενεύοντας την αδελφή Του σε γάμο με αυτόν. Και πάνω απ' όλα, ο Κύριος συμφώνησε να γίνει ο ηνίοχος του Αρτζούνα για να προστατέψει τον φίλο Του από τους κινδύνους της μάχης. Ο Κύριος ήταν πολύ ευτυχής όταν εγκαθίδρυσε τους Πάννταβα κυβερνήτες του κόσμου. Ο Αρτζούνα τα θυμόταν όλα αυτά, το ένα μετά το άλλο, και αυτές οι σκέψεις τον συγκλόνισαν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*αρτζουνα ουβατσα
βαντσιτο 'χαμ μαχα-ρατζα
χαρινα μπανντου-ρουπινα
γιενα με 'παχριταμ τετζο
ντεβα-βισμαπαναμ μαχατ*

αρτζουναχ ουβατσα: ο Αρτζούνα είπε – *βαντσιταχ:* με έχει αφήσει – *αχαμ:* εμένα – *μαχα-ρατζα:* ω Βασιλιά – *χαρινα:* από το Πρόσωπο της Θεότητας – *μπανντου-ρουπινα:* σαν στενός φίλος – *γιενα:* από τον οποίο – *με:* εμένα – *απαχριταμ:* έχω στερηθεί – *τετζαχ:* τη δύναμη – *ντεβα:* τους ημίθεους – *βισμαπαναμ:* την εντυπωσιακή – *μαχατ:* κατάπληκτους.

Ο Αρτζούνα είπε: Ω Βασιλιά! Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Χαρί, που μου φέρθηκε σαν στενός φίλος, με έχει αφήσει μόνο. Έτσι η εντυπωσιακή μου δύναμη, που άφηνε κατάπληκτους ακόμη και τους ημίθεους, έχει χαθεί.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (10.41) ο Κύριος λέει: «Οποιοσδήποτε έχει εξαιρετική δύναμη, πλούτο, ομορφιά, γνώση και οτιδήποτε άλλο επιθυμούν οι άνθρωποι στον υλικό κόσμο, δεν είναι παρά προϊόν ενός ασήμαντου μέρους της συνολικής ενέργειάς Μου». Συνεπώς, κανείς δεν μπορεί να είναι ισχυρός σε κανέναν βαθμό ανεξάρτητα από τον Κύριο. Όταν ο Κύριος κατέρχεται στη γη μαζί με τους αιώνιους, παντοτινά απελευθερωμένους συντρόφους Του, δεν φανερώνει μόνο τη θεϊκή ενέργεια που κατέχει ο Ίδιος, αλλά δίνει επίσης την απαιτούμενη ενέργεια στους συντρόφους Του, τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, προκειμένου να εκτελέσουν την αποστολή της συγκεκριμένης ενσάρκωσής Του. Αναφέρεται ακόμα στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (4.5) ότι ο Κύριος και οι αιώνιοι σύντροφοί Του κατεβαίνουν στη Γη πολλές φορές, αλλά ενώ ο Κύριος θυμάται τους διάφορους ρόλους των ενσαρκώσεων, οι σύντροφοί Του, εξαιτίας της υπέρτατης θέλησής Του, τις λησμονούν. Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν ο Κύριος αποχωρεί από τη Γη, παίρνει μαζί Του όλους τους συντρόφους Του. Η δύναμη και η ενέργεια που είχαν δοθεί στον Αρτζούνα ήταν απαραίτητες για την εκπλήρωση της αποστολής του Κυρίου, αλλά όταν η αποστολή Του είχε εκτελεστεί, οι έκτακτες δυνάμεις αποσύρθηκαν από τον Αρτζούνα, επειδή αυτές οι εκπληκτικές δυνάμεις του Αρτζούνα, που άφηναν κατάπληκτους ακόμη και τους ημίθεους του ουρανού, δεν ήταν πλέον απαραίτητες και δεν υπήρχε λόγος να επιστρέψουν μαζί του στο σπίτι μας, στον Θεό. Αν η δωρεά δυνάμεων από τον Κύριο και η απόσυρσή τους συμβαίνει ακόμη και σε έναν μεγάλο αφοσιωμένο υπηρέτη όπως ο Αρτζούνα ή ακόμη και στους ημίθεους του ουρανού, τότε αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα συνηθισμένα ζωντανά όντα, τα οποία είναι ασήμαντα συγκρινόμενα με αυτές τις μεγάλες ψυχές. Επομένως, το μάθημα είναι ότι κανείς δεν θα πρέπει να επαίρεται για τις δυνάμεις του, που είναι δανεισμένες από τον Κύριο. Ο λογικός άνθρωπος θα πρέπει να αισθάνεται μάλλον υποχρεωμένος στον Κύριο για αυτά τα ευεργετήματα και να τα αξιοποιεί για την υπηρεσία του Κυρίου. Οι δυνάμεις αυτές μπορούν να αποσυρθούν οποιαδήποτε στιγμή από τον Κύριο και, επομένως, η καλύτερη χρήση τέτοιων δυνάμεων και τέτοιου πλούτου είναι η χρησιμοποίησή τους στην υπηρεσία του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*γιασια κσανα-βιγιογκενα
λοκο χι απριγια-νταρσαναχ
ουκτενα ραχιτο χι εσα
μριτακαχ προτσιατε γιατα*

γιασια: του οποίου – κσανα: μια στιγμή – βιγιογκενα: με αποχωρισμό – λοκαχ: όλα τα σύμπαντα – χι: σίγουρα – απριγια-νταρσαναχ: όλα φαίνονται ευνοϊκά – ουκτενα: με ζωή – ραχिताχ: άδεια – χι: σίγουρα – εσαχ: όλα αυτά τα σώματα – μριτακαχ: τα νεκρά σώματα – προτσιατε: έχουν οριστεί – γιατα: κατά κάποιο τρόπο.

Έχω χάσει Εκείνον, που ο αποχωρισμός Του για μιά στιγμή κάνει όλα τα σύμπαντα δυσοίωνα και άδεια, σαν σώματα χωρίς ζωή.

Στην πραγματικότητα, για ένα ζωντανό ον δεν υπάρχει κανείς πιο αγαπητός από τον Κύριο. Ο Κύριος επεκτείνεται σε αναρίθμητα μέρη, ως *σβαμσα* και ως *βιμπινναμσα*. Η Υπέρτατη Ψυχή (Παραμάτμα) είναι μέρος του Κυρίου *σβαμσα*, ενώ τα μέρη *βιμπινναμσα* είναι τα ζωντανά όντα. Όπως το ζωντανό ον αποτελεί σημαντικό παράγοντα για το υλικό σώμα, επειδή χωρίς το ζωντανό ον το υλικό σώμα δεν έχει αξία, κατά τον ίδιο τρόπο, χωρίς την Υπέρτατη Ψυχή το ζωντανό ον στερείται *status quo**. Παρομοίως, το *μπραμαν* ή η Παραμάτμα δεν έχουν *locus standi** χωρίς τον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα. Αυτό εξηγείται διεξοδικά στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Είναι όλα αλληλένδετα μεταξύ τους, είναι, δηλαδή, αλληλεξαρτώμενοι παράγοντες· έτσι σε τελευταία ανάλυση, ο Κύριος είναι το *summum bonum** και, συνεπώς, η ζωτική αρχή των πάντων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

γιατ-σαμσραγιαντ ντρουπαντα-γκεχαμ ουπαγκαταναμ
ραγκιαμ σβαγιαμβαρα-μουκε σμαρα-ντουρμανταναμ
τετζο χριταμ καλου μαγιαμπιχατας τσα ματσιαχ
σατζικριτενα ντανουσανιγκατα τσα κρισνα

γιατ: με του οποίου την ευσπαχνική – σαμσραγιατ: με τη δύναμη – ντρουπαντα-γκεχιαμ: στο ανάκτορο του Βασιλιά Ντρούπαντα – ουπαγκαταναμ: όλοι όσοι συγκεντρώθηκαν – ραγκιαμ: της πριγκίπισσας – σβαγιαμβαρα-μουκε: με την ευκαιρία της επιλογής γαμπρού – σμαρα-ντουρμανταναμ: όλοι τους λάγνοι – τετζαχ: η δύναμη – χριταμ: επικράτησε –

**status quo*: κυριολεκτικά, «κατάσταση στην οποία», δηλαδή, «υπάρχουσα, παρούσα κατάσταση».

locus standi: νομικός όρος που σημαίνει ότι κάποιος «νομιμοποιείται, έχει νομιμοποίηση να κάνει κάτι». Κυριολεκτικά, «μέρος να σταθεί κανείς, θέση».

summum bonum: «το ύψιστο, το υπέρτατο καλό». (Σημ. του μετ.)

καλου: κατά κάποιον τρόπο – μαγια: από εμένα – αμπιχαταχ: τρύπησα – τσα: επίσης – ματσιαχ: το ψάρι-στόχος – σατζι-κριτενα: οπλίζοντας το τόξο – ντανουσα: και με εκείνο το τόξο – αντιγκατα: κέρδισα – τσα: επίσης – κρισνα: την Ντρώπαντι.

Μόνο με την ευσπλαχνική Του δύναμη μπόρεσα να υπερσχύσω όλων εκείνων των λάγνων πρίγκιπων που συγκεντρώθηκαν στο ανάκτορο του Βασιλιά Ντρούπαντα για την επιλογή γαμπρού. Με το τόξο και τα βέλη μου μπόρεσα να τρυπήσω το ψάρι που ήταν ο στόχος και έτσι να κερδίσω το χέρι της Ντρώπαντι.

Η Ντρώπαντι ήταν η πανέμορφη κόρη του Βασιλιά Ντρούπαντα και όταν ήταν νέα όλοι σχεδόν οι πρίγκιπες ήθελαν το χέρι της. Αλλά ο Μαχαράζα Ντρούπαντα αποφάσισε να δώσει το χέρι της μόνο στον Αρτζούνα και γι' αυτό επινόησε ένα αλλόκοτο σχέδιο. Στην εσωτερική οροφή του ανακτόρου του υπήρχε ένα ψάρι που κρεμόταν, προστατευμένο από έναν τροχό. Ο όρος που έθεσε στους πρίγκιπες ήταν ότι θα έπρεπε να τρυπήσουν το μάτι του ψαριού με το βέλος τους μέσα από τον τροχό που προστάτευε το ψάρι, αλλά δεν επιτρεπόταν σε κανέναν να κοιτάζει προς τον στόχο. Υπήρχε στο πάτωμα ένα δοχείο με νερό στο οποίο καθρεφτιζόταν ο στόχος και ο τροχός και οι διαγωνιζόμενοι θα έπρεπε να σημαδέψουν κοιτάζοντας την αντανάκλαση του στόχου στο νερό του δοχείου που τρεμόπαιζε. Ο Μαχαράζα Ντρώπαντα γνώριζε καλά ότι μόνο ο Αρτζούνα ή ο Κάρνα θα μπορούσαν να πετύχουν τον στόχο. Ήθελε όμως να δώσει την κόρη του στον Αρτζούνα. Και στη συνέλευση των αρχόντων, όταν ο Ντρισταντιούμνα, ο αδελφός της Ντρώπαντι, σύστησε τους πρίγκιπες στην αδελφή του, ο Κάρνα ήταν επίσης παρών. Όμως η Ντρώπαντι απέρριψε διακριτικά τον Κάρνα ως αντίζηλο του Αρτζούνα και εξέφρασε την επιθυμία της στον αδελφό της, τον Ντρισταντιούμνα, λέγοντας ότι δεν θα δεχόταν οποιονδήποτε λιγότερο από *κσατρία*. Οι *βαϊσια* και οι *σουντρα* είναι λιγότερο σημαντικοί από τους *κσατρία*. Ο Κάρνα ήταν γνωστός ως γιος ενός ξυλουργού, ενός *σουντρα*. Έτσι η Ντρώπαντι απέφυγε τον Κάρνα με αυτή τη δικαιολογία. Όταν ο Αρτζούνα, ντυμένος σαν φτωχός *μπραμανα* τρύπησε τον δύσκολο στόχο, όλοι έμειναν κατάπληκτοι και όλοι τους, ειδικά ο Κάρνα, πάλεψαν σκληρά με τον Αρτζούνα, αλλά ως συνήθως, με τη χάρη του Κυρίου Κρίσνα, μπόρεσε να βγει νικητής από αυτή τη μάχη με τους πρίγκιπες και να κερδίσει έτσι το πολύτιμο χέρι της Κρισνά, της Ντρώπαντι. Ο Αρτζούνα θυμόταν θρηνώντας το επεισόδιο αυτό κατά την απουσία του Κυρίου, που χάρη στη δύναμή Του και μόνο ήταν τόσο ισχυρός.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*γιατ-σαννινταβ αχαμ ου καννταβαμ αγκναγιε 'νταμ
ινντραμ τσα σαμαρα-γκαναμ ταρασα βιτζίτια
λαμπντα σαμπα μαγια-κριταντμπουτα-σιλπα-μαγια
ντιγκμπιο 'χαραν νριπαταγιο μπαλιμ αντβαρε τε*

γιατ: του οποίου – *σανιντω:* που ήταν κοντά – *αχαμ:* εγώ – *ου:* επιφώνημα έκπληξης – *καννταβαμ:* το προστατευμένο δάσος του Ίνντρα, του Βασιλιά του ουρανού – *αγκναγιε:* στον θεό της φωτιάς – *ανταμ:* έφερε – *ινντραμ:* ο Ίνντρα – *τσα:* επίσης – *σα:* μαζί με – *αμαρα-γκαναμ:* οι ημίθεοι – *ταρασα:* με κάθε επιδεξιότητα – *βιτζίτια:* έχοντας κατακτήσει – *λαμπντα:* έχοντας αποκτήσει – *σαμπα:* το κοινοβούλιο – *μαγια-κριτα:* χτισμένο από τον Μάγια – *αντμπουτα:* υπέροχο – *σιλπα:* τέχνη και μαστοριά – *μαγια:* δύναμη – *ντιγκμπιαχ:* από όλες τις κατευθύνσεις – *αχαραν:* συγκεντρωμένοι – *νριπαταγιαχ:* όλοι οι άρχοντες – *μπαλιμ:* τα δώρα – *αντβαρε:* έφεραν – *τε:* σε σένα.

Επειδή ήταν κοντά μου, μπόρεσα να νικήσω με μεγάλη επιδεξιότητα τον ισχυρό Βασιλιά του ουρανού, τον Ίνντραντέβα, μαζί με τους ημίθεους συντρόφους του, και έτσι να επιτρέψω στον θεό της φωτιάς να αφανίσει το δάσος Κανντάβα. Και μόνο χάρη στη ματιά Του σώθηκε ο δαίμονας Μάγια από το φλογισμένο δάσος Κανντάβα και έτσι μπορέσαμε να χτίσουμε το κοινοβούλιό μας, έργο θαυμαστής αρχιτεκτονικής τέχνης, όπου συγκεντρώθηκαν όλοι οι άρχοντες κατά την τέλεση της ρατζασουγια-τζαγκια και σου απέτισαν φόρο υποτέλειας.

Ο δαίμονας Μάγια Ντάναβα ήταν κάτοικος του δάσους Κανντάβα και όταν αυτό πήρε φωτιά, ζήτησε την προστασία του Αρτζούνα. Ο Αρτζούνα του έσωσε τη ζωή και ως αποτέλεσμα ο δαίμονας αισθανόταν υποχρεωμένος. Ανταπέδωσε την υποχρέωση χτίζοντας ένα υπέροχο κοινοβούλιο για τους Πάννταβα, το οποίο προσέλκυσε την ιδιαίτερη προσοχή όλων των αρχόντων του κράτους. Αισθάνθηκαν την υπερφυσική δύναμη των Πάννταβα και έτσι χωρίς πικρία υποτάχθηκαν και απέτισαν φόρο υποτέλειας στον Αυτοκράτορα. Οι δαίμονες κατέχουν θαυμαστές και υπερφυσικές δυνάμεις για τη δημιουργία υλικών πραγμάτων. Αλλά είναι πάντα ενοχλητικά στοιχεία της κοινωνίας. Οι σύγχρονοι δαίμονες είναι οι επιζήμιοι υλικοί επιστήμονες, οι οποίοι δημιουργούν ορισμένα υλικά θαύματα για τη διαταραχή της κοινωνίας. Για παράδειγμα, η δημιουργία πυρηνικών όπλων έχει προκαλέσει κάποιο πανικό στην ανθρώπινη κοινωνία. Ο Μάγια ήταν και εκείνος ένας τέτοιος υλιστής και γνώριζε την τέχνη της δημιουργίας εκπληκτικών πραγμάτων.

Αλλά παρ' όλα αυτά, ο Κύριος Κρίσνα ήθελε να τον σκοτώσει. Όταν τον κυνηγούσε και η φωτιά και ο τροχός του Κυρίου Κρίσνα, αναζήτησε καταφύγιο σε έναν αφοσιωμένο υπηρέτη όπως ο Αρτζούνα, που τον έσωσε από την οργή της φωτιάς του Κυρίου Κρίσνα. Συνεπώς, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι ευσπλαχνικότεροι από τον Κύριο και στην υπηρεσία αφοσίωσης το έλεος ενός αφοσιωμένου υπηρέτη είναι πολυτιμότερο από το έλεος του Κυρίου. Και η φωτιά και ο Κύριος σταμάτησαν να κυνηγούν τον δαίμονα όταν είδαν ότι ένας αφοσιωμένος υπηρέτης όπως ο Αρτζούνα του είχε προσφέρει καταφύγιο. Αυτός ο δαίμονας, αισθανόμενος υποχρεωμένος στον Αρτζούνα, ήθελε να του προσφέρει κάποια υπηρεσία για να δείξει την ευγνωμοσύνη του, ο Αρτζούνα όμως δεν θέλησε να δεχθεί τίποτε από αυτόν ως αντάλλαγμα. Ωστόσο, ο Κύριος Κρίσνα, επειδή ικανοποιήθηκε με τον Μάγια που αναζήτησε καταφύγιο σε έναν αφοσιωμένο υπηρέτη, του ζήτησε να προσφέρει υπηρεσία στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, χτίζοντας γι' αυτόν ένα υπέροχο κοινοβούλιο. Η διαδικασία είναι ότι με τη χάρη του αφοσιωμένου υπηρέτη αποκτά κανείς το έλεος του Κυρίου και με το έλεος του Κυρίου αποκτά κανείς την ευκαιρία να υπηρετήσει τον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου. Το ρόπαλο του Μπιμασένα ήταν επίσης δώρο του Μάγια Ντάναβα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*γιατ-τετζασα νριπα-σιρο- 'νγκριμ αχαν μακαρταμ
αριο 'νουτζας ταβα γκατζαγιουτα-σαττβα-βιριαχ
τεναχριταχ πραματα-νατα-μακαγια μπουπα
γιαν-μοτσιτας ταντ-αναγιαν μπαλιμ αντβαρε τε*

γιατ: του οποίου – *τετζασα*: υπό την επίδραση – *νριπα-σιραχ-ανγκριμ*: κάποιος του οποίου τα πόδια λατρεύονται από τις κεφαλές βασιλέων – *αχαν*: σκότωσε – *μακα-αρταμ*: για τη θυσία – *αριαχ*: αξιοσέβαστος – *ανουτζαχ*: ο νεότερος αδελφός – *ταβα*: ο δικός σου – *γκατζα-αγιουτα*: δέκα χιλιάδες ελέφαντες – *σαττβα-βιριαχ*: ισχυρή ύπαρξη – *τενα*: από αυτόν – *αχριταχ*: συγκέντρωσε – *πραματα-νατα*: ο κύριος των φαντασμάτων (ο Μαχαμπαϊράβα) – *μακαγια*: για θυσία – *μπουπαχ*: οι βασιλείς – *γιατ-μοτσιταχ*: από τον οποίον ελευθερώθηκαν – *τατ-αναγιαν*: όλοι τους έφεραν – *μπαλιμ*: φόρους – *αντβαρε*: προσέφεραν – *τε*: σε εσένα.

Ο αξιοσέβαστος νεότερος αδελφός σου, που έχει τη δύναμη δέκα χιλιάδων ελεφάντων, σκότωσε, με τη χάρη Του, τον Τζαράσαντα, του οποίου τα πόδια λάτρευαν πολλοί βασιλείς. Οι βασιλείς αυτοί είχαν έρθει για τη

θυσία μαχαμπαϊράβα-γιαγκια του Τζαράσανντα, αλλά με αυτόν τον τρόπο ελευθερώθηκαν. Αργότερα, πλήρωσαν φόρο υποτέλειας στη Μεγαλειότητά σου.

Ο Τζαράσανντα ήταν ένας πολύ ισχυρός Βασιλιάς της Μαγκάντα και η ιστορία της γέννησής του και των έργων του παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον. Ο πατέρας του, ο Βασιλιάς Μπριχαντράτα, ήταν επίσης πολύ ισχυρός και εύπορος Βασιλιάς, αλλά δεν είχε γιο, παρόλο που παντρεύτηκε δύο κόρες του Βασιλιά του Κάσι. Απογοητευμένος επειδή δεν είχε αποκτήσει γιο από καμία από τις δύο βασίλισσες, ο Βασιλιάς, μαζί με τις δύο γυναίκες του, άφησε το σπίτι του για να ζήσει στο δάσος με ασκητικότητες, αλλά στο δάσος δέχθηκε την ευλογία ενός μεγάλου σοφού (ρισι) να αποκτήσει γιο. Ο ρισι του έδωσε ένα μάνγκο για να το φάνε οι βασίλισσες. Οι βασίλισσες το έφαγαν και πολύ σύντομα έμειναν έγκυες. Ο Βασιλιάς ήταν πολύ χαρούμενος βλέποντας ότι οι βασίλισσες κυοφορούσαν, αλλά όταν ο χρόνος ωρίμασε, οι βασίλισσες γέννησαν ένα παιδί σε δύο μέρη, ένα από κάθε βασίλισσα. Τα δύο μέρη πετάχτηκαν στο δάσος, εκεί όπου έμενε ένας μεγάλος θηλυκός δαίμονας, ο οποίος ήταν γεμάτος χαρά που θα έτρωγε τρυφερή σάρκα και αίμα νεογέννητου. Από περιέργεια, ένωσε τα δύο μέρη και το παιδί έγινε πλήρες και ανέκτησε τη ζωή του. Ο θηλυκός δαίμονας ήταν γνωστός ως Τζάρα και επειδή ένιωθε συμπόνια για τον Βασιλιά που δεν είχε παιδί, πήγε στον Βασιλιά και του έδωσε το όμορφο μωρό. Ο Βασιλιάς έμεινε πολύ ευχαριστημένος με τον θηλυκό δαίμονα και ήθελε να τον ανταμείψει σύμφωνα με τις επιθυμίες του. Η Τζάρα εξέφρασε την επιθυμία να δοθεί στο παιδί το όνομά της και έτσι το επώνυμο του παιδιού ήταν Τζαράσανντα, δηλαδή κάποιος που τον είχε ενώσει η Τζάρα, ο θηλυκός δαίμονας. Στην πραγματικότητα, αυτός ο Τζαράσανντα γεννήθηκε ως ένα από τα μέρη του δαίμονα Βιπρασίτι. Ο άγιος που έδωσε τις ευλογίες του στις βασίλισσες να κάνουν παιδί ήταν ο Τσάνντρα Κωσικά, ο οποίος προφήτεψε για το παιδί στον πατέρα του Μπριχαντράτα.

Αφού κατείχε δαιμονικές ιδιότητες από τη γέννησή του, έγινε φυσικά μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Σίβα, που είναι ο κύριος όλων των φαντασμάτων και των δαιμονικών ανθρώπων. Ο Ράβανα ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Σίβα και το ίδιο και ο Τζαράσανντα. Με τη στρατιωτική του δύναμη νίκησε πολλούς μικρούς βασιλιάδες, που τους έπιανε και τους έσφαζε ως θυσία στον Κύριο Μαχαμπαϊράβα (τον Σίβα). Υπάρχουν πολλοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου Μαχαμπαϊράβα ή Καλαμπαϊράβα στην επαρχία του Μπιχάρ, πρώην Μαγκάντα. Ο Τζαράσανντα ήταν συγγενής του Κάμσα, του εκ μητρός θείου του Κρίσνα και γι' αυτό, μετά τον θάνατο του Κάμσα, ο Τζαράσανντα έγινε μεγάλος εχθρός του Κρίσνα και

υπήρξαν πολλές μάχες μεταξύ τους. Ο Κύριος Κρίσνα ήθελε να τον σκοτώσει, ήθελε όμως επίσης να μη σκοτωθούν όσοι είχαν πολεμήσει γι' αυτόν. Καταστρώθηκε, λοιπόν, ένα σχέδιο για τον σκοτωμό του. Ο Κρίσνα, ο Μπίμα και ο Αρτζούνα πήγαν μαζί στον Τζαράσανντα ντυμένοι σαν φτωχοί *μπραμανα* και τον εκλιπάρησαν για ελεημοσύνη. Ο Τζαράσανντα δεν αρνήθηκε ποτέ ελεημοσύνη σε *μπραμανα* και έκανε και θυσίες, αλλά δεν τα πήγαινε πολύ καλά με την υπηρεσία αφοσίωσης. Ο Κύριος Κρίσνα, ο Μπίμα και ο Αρτζούνα ρώτησαν τον Τζαράσανντα πώς θα ήθελε να πολεμήσει μαζί τους και κανονίστηκε να πολεμήσει μόνο με τον Μπίμα. Όλοι τους, λοιπόν, ήταν και καλεσμένοι και αντίπαλοι του Τζαράσανντα, ο δε Μπίμα πολεμούσε μαζί του κάθε μέρα επί αρκετές μέρες. Ο Μπίμα απογοητεύτηκε, αλλά ο Κρίσνα με υπαινιγμούς του είπε ότι ο Τζαράσανντα όταν ήταν νήπιο είχε ενωθεί από δύο κομμάτια. Έτσι ο Μπίμα τον διαμέλισε ξανά και τον σκότωσε. Έτσι όλοι οι βασιλιάδες που ήταν υπό κράτηση στο στρατόπεδο του Τζαράσανντα για να θυσιαστούν στον Μαχαμπαϊράβα ελευθερώθηκαν από τον Μπίμα. Επειδή, λοιπόν, ένιωθαν υποχρεωμένοι στους Πάννταβα, πλήρωναν φόρο υποτέλειας στον Βασιλιά Γιουντιστίρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*πατνιας ταβαντιμακα-κλιπτα-μαχαμπισεκα-
σλαγκιστα-τσαρου-καμπααραμ κιταβαϊχ σαμπαγιαμ
σπρισταμ βικιρια πανταγιοχ πατιτασρου-μουκια
γιας τατ-στριγιο 'κριτα-χατεσα-βιμουκτα-κεσαχ*

πατνιαχ: της συζύγου – *ταβα*: της δικής σου – *αντιμακα*: κατά τη μεγάλη θυσιαστήρια τελετή – *κλιπτα*: ντυμένη – *μαχα-αμπισεκα*: πολύ καθαγιασμένη – *σλαγκιστα*: δοξασμένη με αυτόν τον τρόπο – *τσαρου*: πανέμορφη – *καμπααραμ*: μαλλιά δεμένα – *κιταβαϊχ*: από τους αχρείους – *σαμπαγιαμ*: στη μεγάλη συνέλευση – *σπρισταμ*: την άρπαξαν – *βικιρια*: έλυσαν – *πανταγιοχ*: στα πόδια – *πατιτα-ασρου-μουκιαχ*: κάποιου που πέφτει κάτω με δάκρυα στα μάτια – *γιαχ*: Αυτός – *τατ*: αυτών – *στριγιαχ*: οι γυναίκες – *ακριτα*: έγιναν – *χατα-ισα*: έχασαν τους άντρες τους – *βιμουκτα-κεσαχ*: λυμένα μαλλιά.

Μόνος Αυτός έλυσε τα μαλλιά όλων των γυναικών των αχρείων που τόλμησαν να ξεδέσουν τα μαλλιά της Βασίλισσάς σου, που ήταν τόσο όμορφα στολισμένα και καθαγιασμένα για τη μεγάλη θυσιαστήρια τελετή *ρατζασουγια*. Εκείνη την ώρα έπεσε στα πόδια του Κυρίου Κρίσνα με δάκρυα στα μάτια.

Η Βασίλισσα Ντρώπαντι είχε πολύ όμορφα μαλλιά, που είχαν καθαγιαστεί κατά την ιεροτελεστία της *ρατζασουγια-τζαγκια*. Αλλά όταν οι Πάννταβα την έχασαν σε ένα στοίχημα, ο Ντουχσάσανα άγγιξε τα δοξασμένα μαλλιά της για να την προσβάλει. Τότε η Ντρώπαντι έπεσε στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα και Αυτός αποφάσισε ότι όλες οι γυναίκες του Ντουχσάσανα και της παρέας του θα έπρεπε να ξεδέσουν τα μαλλιά τους ως αποτέλεσμα της μάχης του Κουρουκσέτρα. Έτσι μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα, αφού όλοι οι γιοι και οι εγγονοί του Ντριταράστρα σκοτώθηκαν στη μάχη, όλες οι γυναίκες της οικογένειάς του υποχρεώθηκαν να λύσουν τα μαλλιά τους ως χήρες. Με άλλα λόγια, όλες οι σύζυγοι της οικογένειας των Κούρου έγιναν χήρες επειδή ο Ντουχσάσανα πρόσβαλε μία μεγάλη αφοσιωμένη υπηρέτρια του Κυρίου. Ο Κύριος μπορεί να ανεχθεί προσβολές στον Ίδιο από οποιονδήποτε αχρείο, επειδή ο πατέρας ανέχεται ακόμη και προσβολές από τον γιο του. Αλλά ποτέ δεν ανέχεται προσβολές στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Προσβάλλοντας μία μεγάλη ψυχή, θα πρέπει επίσης να παραιτηθεί κανείς και από όλα τα αποτελέσματα ευσεβών πράξεων και από κάθε μορφής ευλογία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*γιο νο τζουγκοπα βανα ετια ντουραντα-κριτσραντ
ντουρβασασο 'ρι-ρατσιταντ αγιουταγκρα-μπουγκ γιαχ
σακαννα-σισταμ ουπαγιουτζια γιατας τρι-λοκιμ
τριπταμ αμαμστα σαλιλε βινιμαγκνα-σανγκαχ*

γιαχ: κάποιος ο οποίος – *ναχ*: εμάς – *τζουγκοπα*: προστάτευε – *βανε*: στο δάσος – *ετια*: βάζοντας – *ντουραντα*: επικίνδυνες – *κριστα*: δυσκολίες – *ντουρβασασαχ*: του σοφού Ντουρβάσα – *αρι*: εχθρός – *ρατσιτα*: κατασκευασμένο από – *αγιουτα*: δέκα χιλιάδες – *αγκρα-μπουκ*: κάποιος που τρώει προηγουμένως – *γιαχ*: εκείνο το πρόσωπο – *σακα-αννα-σισταμ*: τα υπολείμματα της τροφής – *ουπαγιουτζια*: έχοντας δεχθεί – *γιατα*: επειδή – *τρι-λοκιμ*: όλοι οι τρεις κόσμοι – *τριπταμ*: ικανοποιημένοι – *αμαμστα*: σκέψη μέσα στον νου – *σαλιλε*: ενώ ήταν στο νερό – *βινιμαγκνα-σανγκαχ*: όλοι μπήκαν στο νερό.

Κατά τη διάρκεια της εξορίας μας, ο σοφός Ντουρβάσα, που τρώει μαζί με δέκα χιλιάδες μαθητές, μηχανορράφησε με τους εχθρούς μας για να μας δημιουργήσει επικίνδυνα προβλήματα. Τότε Εκείνος (ο Κύριος Κρίσνα), δεχόμενος απλώς τα υπολείμματα της τροφής, μας έσωσε. Επειδή δέχθηκε την τροφή, οι σοφοί, ενώ έκαναν μπάνιο στο ποτάμι,

αισθάνθηκαν πολύ χορτασμένοι. Ικανοποιήθηκαν επίσης όλοι οι τρεις κόσμοι.

Ντουρβάσα μούνι: Ισχυρός μυστικιστής *μπραμανα*, αποφασισμένος να τηρεί τις αρχές της θρησκείας με μεγάλους όρκους και με αυστηρές ασκητικότητες. Το όνομά του συνδέεται με πολλά ιστορικά γεγονότα και φαίνεται ότι αυτός ο σπουδαίος μυστικιστής μπορούσε και να ικανοποιείται αλλά και να οργίζεται εύκολα, όπως ο Κύριος Σίβα. Όταν ήταν ικανοποιημένος, μπορούσε να κάνει τεράστιο καλό σε όποιον τον υπηρετούσε, αλλά όταν ήταν δυσαρεστημένος, μπορούσε να προκαλέσει τη μεγαλύτερη συμφορά. Η Κουμάρι Κούντι, όταν ήταν στο σπίτι του πατέρα της, φρόντιζε με πολλούς τρόπους όλους τους μεγάλους *μπραμανα* και ο Ντουρβάσα μούνι, ικανοποιημένος με την καλή της φιλοξενία, την ευλόγησε με την δύναμη να καλεί όποιον ημίθεο ήθελε. Καταλαβαίνουμε ότι ήταν πλήρης ενσάρκωση του Κυρίου Σίβα και έτσι μπορούσε εύκολα ή να ικανοποιηθεί ή να ενοχληθεί. Ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Σίβα και με εντολή του δέχθηκε να γίνει ιερέας του Βασιλιά Σβετακέτου, επειδή ο Βασιλιάς έκανε μία εκατονταετή θυσία. Μερικές φορές επισκεπτόταν το κοινοβούλιο του ουράνιου βασιλείου του Ινντραντέβα. Μπορούσε να ταξιδεύει στο διάστημα με τις σπουδαίες μυστικές δυνάμεις του και καταλαβαίνουμε ότι κάποτε ταξίδεψε μία μεγάλη απόσταση φτάνοντας στους πλανήτες Βαϊκούντα, πολύ πέρα από το διάστημα του υλικού κόσμου. Διέσχισε όλες αυτές τις αποστάσεις μέσα σε έναν χρόνο, κατά τη διαμάχη του με τον Βασιλιά Αμπαρίσα, τον μεγάλο αφοσιωμένο υπηρέτη και Αυτοκράτορα του κόσμου.

Είχε περίπου δέκα χιλιάδες μαθητές και οπουδήποτε ταξίδευε προσκεκλημένος από σπουδαίους βασιλείς *κσατρια*, συνοδευόταν από έναν μεγάλο αριθμό οπαδών. Κάποτε επισκέφθηκε την κατοικία του Ντουριόντανα, του εξαδέλφου-εχθρού του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Ντουριόντανα ήταν αρκετά ευφυής ώστε να ικανοποιήσει τον *μπραμανα* με κάθε τρόπο και ο μεγάλος *ρισι* θέλησε να του δώσει κάποια ευλογία. Ο Ντουριόντανα γνώριζε για τις μυστικές δυνάμεις του και γνώριζε ακόμη ότι ο μυστικιστής *μπραμανα*, αν δεν ικανοποιούταν, μπορούσε να προκαλέσει χάος. Έτσι σκέφτηκε να κατευθύνει την οργή του *μπραμανα* προς τους εχθρούς-εξαδέλφους του, τους Πάννταβα. Όταν ο *ρισι* θέλησε να προσφέρει κάποια ευλογία στον Ντουριόντανα, ο τελευταίος ευχήθηκε να επισκεφθεί την κατοικία του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, που ήταν ο μεγαλύτερος και ο κυριότερος από όλους τους εξαδέλφους του. Αλλά με αίτημά του, θα πήγαινε σε αυτόν αφού θα είχε τελειώσει το γεύμα του με τη Βασίλισσά του, την Ντρώπαντι. Ο Ντουριόνταν γνώριζε ότι μετά το γεύμα με την Ντρώπαντι, θα ήταν αδύνατο στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα να υποδεχθεί έναν τόσο μεγάλο

αριθμό από επισκέπτες *μπραμανα* και έτσι ο *ρισι* θα ενοχλείτο και θα δημιουργούσε προβλήματα στον εξάδελφό του, τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Αυτό ήταν το σχέδιο του Ντουριόντανα. Ο Ντουρβάσα μούνι συμφώνησε με αυτή την πρόταση και πήγε στον εξόριστο Βασιλιά, σύμφωνα με το σχέδιο του Ντουριόντανα, αφού ο Βασιλιάς και η Ντρώπαντι είχαν τελειώσει το γεύμα τους.

Μόλις έφτασε στην πόρτα του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, τον υποδέχθηκαν αμέσως καλά και ο Βασιλιάς του ζήτησε να τελειώσει τις μεσημβρινές του θρησκευτικές ιεροτελεστίες στο ποτάμι μέχρι να ετοιμαστούν τα εδέσματα. Ο Ντουρβάσα μούνι, μαζί με μεγάλο αριθμό μαθητών του, πήγε να κάνει μπάνιο στο ποτάμι και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είχε μεγάλη αγωνία σχετικά με τους καλεσμένους του. Όσο η Ντρώπαντι δεν είχε γευματίσει, το φαγητό θα μπορούσε να σερβιριστεί σε οποιονδήποτε αριθμό καλεσμένων, αλλά ο *ρισι*, εξαιτίας του σχεδίου του Ντουριόντανα, έφτασε εκεί αφού η Ντρώπαντι είχε τελειώσει το γεύμα της.

Όταν οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου αντιμετωπίζουν δυσκολίες, έχουν την ευκαιρία να θυμηθούν τον Κύριο με εκστατική προσοχή. Έτσι η Ντρώπαντι σκεφτόταν τον Κύριο Κρίσνα σε εκείνη τη δύσκολη κατάσταση και ο Κύριος, ο οποίος διαπερνά τα πάντα, μπορούσε αμέσως να καταλάβει την επικίνδυνη κατάσταση των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Παρουσιάστηκε, λοιπόν, στη σκηνή και ζήτησε από την Ντρώπαντι να προσφέρει ό,τι φαγητό είχε διαθέσιμο. Μόλις ο Κύριος της ζήτησε αυτό το πράγμα, η Ντρώπαντι ήταν λυπημένη, επειδή ο Υπέρτατος Κύριος της ζήτησε να προσφέρει φαγητό, ενώ της ήταν αδύνατο να βρει φαγητό εκείνη τη στιγμή. Είπε στον Κύριο πως ο μυστηριώδης δίσκος που είχε λάβει από τον θεό του ήλιου μπορούσε να προμηθεύσει οποιαδήποτε ποσότητα τροφής, αρκεί η ίδια να μην είχε φάει. Αλλά εκείνη την ημέρα είχε ήδη φάει το γεύμα της και γι' αυτό κινδύνευαν. Εκφράζοντας τις δυσκολίες της άρχισε να κλαίει μπροστά στον Κύριο, έτσι όπως μόνο μία γυναίκα θα μπορούσε να κάνει σε μια τέτοια κατάσταση. Ωστόσο ο Κύριος της ζήτησε να φέρει τα μαγειρικά της σκεύη, για να δει αν υπήρχαν καθόλου υπολείμματα τροφής και όταν η Ντρώπαντι τα έφερε, ο Κύριος βρήκε κάποιο κομματάκι λαχανικού, κολλημένο στη χύτρα. Ο Κύριος το πήρε αμέσως και το έφαγε. Ύστερα, ο Κύριος ζήτησε από την Ντρώπαντι να καλέσει τους καλεσμένους της, τη συντροφιά του Ντουρβάσα.

Έστειλαν τον Μπίμα να τους φωνάξει από το ποτάμι. Ο Μπίμα είπε, «Γιατί καθυστερείτε κύριοι; Ελάτε, το φαγητό σας είναι έτοιμο». Αλλά οι *μπραμανα*, επειδή ο Κύριος Κρίσνα είχε φάει ένα μικρό κομμάτι φαγητό, αισθάνθηκαν ότι είχαν φάει πλουσιοπάροχα, ακόμα και όταν ήταν στο νερό. Σκέφτηκαν ότι αφού ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα θα πρέπει να είχε ετοιμάσει πολλά εξαιρετικά

εδέσματα για αυτούς και αφού δεν πεινούσαν και δεν θα μπορούσαν να φάνε, ο Βασιλιάς θα στενοχωριόταν πολύ και, επομένως, ήταν καλύτερα να μην πάνε εκεί. Έτσι αποφάσισαν να φύγουν.

Αυτό το περιστατικό αποδεικνύει ότι ο Κύριος είναι ο μεγαλύτερος μυστικιστής και γι' αυτό είναι γνωστός ως Γιογκέσβαρ. Ένα άλλο δίδαγμα είναι ότι κάθε οικογενειάρχης πρέπει να προσφέρει τροφή στον Κύριο και το αποτέλεσμα θα είναι πως όλοι, ακόμα και μια συντροφιά δέκα χιλιάδων καλεσμένων, θα είναι ικανοποιημένοι, επειδή είναι ικανοποιημένος ο Κύριος. Αυτός είναι ο δρομος της υπηρεσίας αφοσίωσης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*γιατ-τετζασατα μπαγκαβαν γιουντι σουλα-πανιρ
βισμαπιταχ σαγκιριτζο 'στραμ ανταν νιτζαμ με
ανιε 'πι τσαχαμ αμουναιϊβα καλεβαρενα
πραπτο μαχεντρα-μπαβανε μαχαντ-ασαναρνταμ*

γιατ: από του οποίου – *τετζασα:* με την επίδραση – *ατα:* κάποτε – *μπαγκαβαν:* το πρόσωπο του θεού (του Κυρίου Σίβα) – *γιουντι:* στη μάχη – *σουλα-πανιχ:* κάποιος που έχει τρίαίνα στο χέρι – *βισμαπιταχ:* κατάπληκτος – *σα-γκιριτζαχ:* μαζί με την κόρη των Ιμαλαΐων – *αστραμ:* όπλο – *αντατ:* πρόσφερε – *νιτζαμ:* το δικό του – *με:* σε μένα – *ανιε απι:* και άλλοι επίσης – *τσα:* και – *αχαμ:* εγώ – *αμουνα:* με αυτό – *εβα:* σίγουρα – *καλεβαρενα:* με το σώμα – *πραπταχ:* απέκτησε – *μαχα-ινντρα-μπαβανε:* στο σπίτι του Ινντραντέβα – *μαχατ:* μεγάλο – *ασανα-αρνταμ:* μισο-υψωμένο κάθισμα.

Ήταν μόνον εξαιτίας της επιρροής Του ότι σε μία μάχη μπόρεσα να αφήσω εμβρόντητο το θεϊκό πρόσωπο του Κυρίου Σίβα και της συζύγου του, της θυγατέρας των Ιμαλαΐων. Έτσι αυτός (ο Κύριος Σίβα) ευχαριστήθηκε μαζί μου και μου πρόσφερε το δικό του όπλο. Και άλλοι ημίθεοι μου έφεραν τα δώρα τους και συν τοις άλλοις μπόρεσα να φτάσω στους ουράνιους πλανήτες σε αυτό το σώμα και μου επιτράπηκε να καθίσω σε ένα υπερυψωμένο κάθισμα.

Με τη χάρη του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας Σρι Κρίσνα, όλοι οι ημίθεοι, περιλαμβανομένου του Κυρίου Σίβα, ευχαριστήθηκαν με τον Αρτζούνα. Το ζήτημα είναι ότι κάποιος που είναι ευνοούμενος του Κυρίου Σίβα ή κάποιου άλλου ημίθεου, δεν είναι απαραίτητως και ευνοούμενος του Υπερτάτου Κυρίου Σρι Κρίσνα. Ο Ράβανα ήταν σίγουρα μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Σίβα, αλλά δεν μπόρεσε να σωθεί από την οργή του

Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, του Κυρίου Ραματσάνντρα. Και υπάρχουν πολλές περιπτώσεις όπως αυτή στις ιστορίες των *Πουρανα*. Αλλά εδώ πρόκειται για μία περίπτωση όπου βλέπουμε ότι ο Κύριος Σίβα ευχαριστήθηκε ακόμη σε μάχη με τον Αρτζούνα. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Υπερτάτου Κυρίου γνωρίζουν πώς να σέβονται τους ημίθεους, ενώ οι αφοσιωμένοι υπηρέτες των ημιθέων μερικές φορές πιστεύουν ανοήτως ότι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας δεν είναι μεγαλύτερο από τους ημίθεους. Έχοντας μία τέτοια αντίληψη, γίνεται κανείς υβριστής και τελικώς έχει το ίδιο τέλος με τον Ράβανα και άλλους. Τα περιστατικά που περιγράφονται από τον Αρτζούνα κατά τις φιλικές δοσοληψίες του με τον Κύριο Σρι Κρίσνα είναι διδακτικά για όλους όσους μπορούν να πεισθούν από το συμπέρασμα που βγαίνει, ότι, δηλαδή, μπορεί κανείς να επιτύχει όλες τις χάρες αν ευχαριστεί απλώς τον Υπέρτατο Κύριο Κρίσνα, ενώ οι αφοσιωμένοι υπηρέτες ή οι λάτρες των ημιθέων μπορούν να επιτύχουν μόνο εν μέρει κάποια οφέλη, τα οποία είναι επίσης φθαρτά, ακριβώς όπως και οι ίδιοι οι ημίθεοι.

Μία άλλη σημασία αυτής της στροφής είναι ότι ο Αρτζούνα, με τη χάρη του Κυρίου Σρι Κρίσνα, ήταν σε θέση να φτάσει στους ουράνιους πλανήτες ακόμη και στο ίδιο ακριβώς σώμα και τιμήθηκε από τον ημίθεο Ιντραντέβα, καθισμένος μαζί του σε υπερυψωμένο κάθισμα. Μπορεί κανείς να φτάσει στους ουράνιους πλανήτες με ευσεβείς πράξεις που συνιστούν οι *σαστρα* στο τμήμα των πράξεων που αποβλέπουν στην απόλαυση. Και όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.21), όταν η αντίδραση αυτών των ευσεβών πράξεων εξαντληθεί, υποβαθμίζεται κανείς ξανά και επιστρέφει σε αυτόν τον πλανήτη της Γης. Η σελήνη ανήκει επίσης στους ουράνιους πλανήτες και μόνο σε πρόσωπα που έχουν κάνει ενάρετες πράξεις –τέλεση θυσιών, ελεημοσύνης και αυστηρές ασκητικότητες- μπορεί να επιτραπεί η είσοδος στους ουράνιους πλανήτες μετά την παρέλευση της ζωής αυτού του σώματος. Στον Αρτζούνα επιτράπηκε να εισέλθει στους ουράνιους πλανήτες στο ίδιο ακριβώς σώμα μόνο με τη χάρη του Κυρίου, διαφορετικά δεν είναι δυνατό κάτι τέτοιο. Οι τωρινές απόπειρες των σύγχρονων επιστημόνων να εισέλθουν στους ουράνιους πλανήτες θα αποδειχθούν οπωσδήποτε μάταιες, επειδή αυτοί οι επιστήμονες δεν βρίσκονται στο επίπεδο του Αρτζούνα. Είναι συνηθισμένα ανθρώπινα όντα, χωρίς αποθέματα θυσιών, ελεημοσύνης ή ασκητισμού. Το υλικό σώμα επηρεάζεται από τις τρεις καταστάσεις της υλικής φύσης, και συγκεκριμένα, της αγαθότητας, του πάθους και της άγνοιας. Ο σημερινός πληθυσμός είναι λίγο-πολύ επηρεασμένος από τις καταστάσεις του πάθους και της άγνοιας και τα συμπτώματα αυτής της επιρροής φανερώνονται από τη λαγνεία και την απληστία τους. Τέτοιου είδους εκφυλισμένα άτομα δεν μπορούν να προσεγγίσουν τα ανώτερα πλανητικά συστήματα. Πάνω από τους ουράνιους πλανήτες υπάρχουν πολλοί

άλλοι πλανήτες, στους οποίους μπορούν να φτάσουν μόνον όσοι επηρεάζονται από την αγαθότητα. Στους ουράνιους πλανήτες, καθώς και σε άλλους πλανήτες του σύμπαντος, οι κάτοικοι είναι όλοι πολύ νοήμονες, πολλές φορές περισσότερο από τα ανθρώπινα όντα, και είναι όλοι ευσεβείς, στην ανώτερη και ανώτατη κατάσταση αγαθότητας. Είναι όλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου και παρόλο που η αγαθότητά τους δεν είναι ανόθευτη, είναι γνωστοί ως ημίθεοι και κατέχουν τη μέγιστη ποσότητα καλών ιδιοτήτων που είναι δυνατή στον υλικό κόσμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*τατραϊβα με βιχαρατο μπουτζα-νταντα-γιουγκμαμ
γκανντιβα-λακσαναμ αρατι-βανταγια ντεβαχ
σενντραχ σριτα γιαντ-ανουμπαβιταμ ατζαμιντα
τεναχαμ αντια μουσιταχ πουρουσενα μπουμνα*

τατρα: σε αυτόν τον ουράνιο πλανήτη – *εβα:* βεβαίως – *με:* εμένα – *βιχαραταχ:* ενώ έμενε ως καλεσμένος – *μπουτζα-νταντα-γιουγκμαμ:* και τα δύο χέρια μου – *γκανντιβα:* το τόξο το ονομαζόμενο Γκανντίβα – *λακσαναμ:* το σημάδι – *αρατι:* ένας δαίμονας με το όνομα Νικατακαβάτσα – *βανταγια:* για να σκοτώσει – *ντεβαχ:* όλοι οι ημίθεοι – *σα:* μαζί με – *ινντραχ:* ο ουράνιος Βασιλιάς Ίνντρα – *σριταχ:* έχοντας βρει καταφύγιο – *γιατ:* από του οποίου – *ανουμπαβιταμ:* το έκανε δυνατό να είμαι τόσο δυνατός – *ατζαμιντα:* ω απόγονε του Βασιλιά Ατζαμίντα – *τενα:* από Αυτόν – *αχαμ:* εγώ – *αντια:* τώρα – *μουσιταχ:* χωρίς – *πουρουσενα:* το πρόσωπο – *μπουμνα:* το υπέρτατο.

Όταν έμεινα μερικές ημέρες φιλοξενούμενος στους ουράνιους πλανήτες, όλοι οι ουράνιοι ημίθεοι, μαζί με τον Κύριο Ίνντραντέβα, βρήκαν καταφύγιο στα μπράτσα μου, που ήταν σημαδεμένα με το το τόξο Γκανντίβα, για να σκοτώσω τον δαίμονα που λεγόταν Νιβατακαβάτσα. Ω Βασιλιά, απόγονε του Ατζαμίντα, τώρα είμαι χωρίς το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, που με την επιρροή Του ήμουν τόσο δυνατός.

Οι ουράνιοι ημίθεοι είναι οπωσδήποτε ευφυέστεροι, ισχυρότεροι και ομορφότεροι, και όμως έπρεπε να ζητήσουν βοήθεια από τον Αρτζούννα λόγω του τόξου του Γκανντίβα, το οποίο είχε μεγάλη δύναμη με τη χάρη του Κυρίου Σρι Κρίσνα. Ο Κύριος είναι παντοδύναμος και με τη χάρη Του ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης Του μπορεί να είναι όσο δυνατός επιθυμεί και σε αυτό δεν υπάρχει όριο. Και όταν ο Κύριος αποσύρει τη δύναμή Του από κάποιον, είναι αδύναμος με τη θέληση του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*γιαντ-μπαννταβαχ κουρου-μπαλαμπντιμ αναντα-παραμ
εκο ρατενα ταταρε 'χαμ ατιρια-σαττβαμ
πρατιαχριταμ μπαχου νταναμ τσα μαγια παρεσαμ
τετζας-πανταμ μανιμαγιαμ τσα χριταμ σιρομπιαχ*

γιατ-μπαννταβαχ: με τη φιλία του οποίου και μόνο - *κουρου-μπαλα-αμπντιμ*: ο ωκεανός της στρατιωτικής δύναμης των Κούρου - *αναντα-παραμ*: ο οποίος ήταν ανυπέρβλητος - *εκαχ*: μόνος - *ρατενα*: καθισμένος στο άρμα - *ταταρε*: μπόρεσε να διασχίσει - *αχαμ*: εγώ - *ατιρια*: ανίκητος - *σαττβαμ*: η ύπαρξη - *πρατιαχριταμ*: υποχώρησε - *μπαχου*: πολύ μεγάλη ποσότητα - *νταναμ*: πλούτος - *τσα*: επίσης - *μαγια*: από εμένα - *παρεσαμ*: του εχθρού - *τετζαχ-πανταμ*: πηγή λάμψης - *μανι-μαγιαμ*: στολισμένα με πετράδια - *τσα*: επίσης - *χριταμ*: πήρα δια της βίας - *σιρομπιαχ*: από τα κεφάλια τους.

Η στρατιωτική δύναμη των Κώραβα ήταν σαν ένας ωκεανός στον οποίο κατοικούσαν πολλές αόρατες υπάρξεις και έτσι ήταν ανυπέρβλητος. Αλλά λόγω της φιλίας Του, εγώ, καθισμένος στο άρμα, μπόρεσα να τον διασχίσω. Και μόνον εξαιτίας της χάρης Του μπόρεσα να επανακτήσω τις αγελάδες και να συγκεντρώσω δια της βίας πολλά κράνη βασιλιάδων, στολισμένων με πολύτιμα πετράδια που έλαμπαν εκτυφλωτικά.

Στην πλευρά των Κώραβα υπήρχαν πολλοί ρωμαλέοι διοικητές όπως ο Μπίσμα, ο Ντρόνα, ο Κρίπα και ο Κάρνα, η δε στρατιωτική τους δύναμη ήταν ανυπέρβλητη όπως ο μεγάλος ωκεανός. Και παρ' όλα αυτά, οφειλόταν στη χάρη του Κυρίου Κρίσνα ότι ο Αρτζούνα μόνος του, καθισμένος στο άρμα του, μπόρεσε να τους κατατροπώσει τον έναν μετά τον άλλον χωρίς δυσκολία. Στην αντίπαλη πλευρά υπήρξαν πολλές αλλαγές διοικητών, ενώ στην πλευρά των Πάννταβα, ο Αρτζούνα μόνος του, στο άρμα που οδηγούσε ο Κύριος Κρίσνα, μπόρεσε να διαχειριστεί όλη την ευθύνη του μεγάλου πολέμου. Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν οι Πάννταβα ζούσαν στο παλάτι του Βιράτα ινκόγκνιτο, οι Κώραβα άρχισαν έναν καβγά με τον Βασιλιά Βιράτα και αποφάσισαν να του πάρουν τις πολλές αγελάδες του. Ενώ έφευγαν με τις αγελάδες, ο Αρτζούνα πάλεψε μαζί τους ινκόγκνιτο και μπόρεσε να ξαναπάρει τις αγελάδες μαζί με κάποια λάφυρα που πήρε δια της βίας - τα κοσμήματα που φορούσαν στα τουρμπάνια τους. Ο Αρτζούνα θυμήθηκε πως όλα αυτά ήταν δυνατά με τη χάρη του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*γιο-μπισμα-καρνα-γκουρου σαλια-τσαμουσβ ανταμπρα-
ρατζανια-βαρια-ρατα-μαννταλα-μανντιτασου
αγκρετσαρο μαμα βιμπο ρατα-γιουταπαναμ
αγιουρ μαναμσι τσα ντρισα σαχα οτζα αρτσατ*

γιαχ: είναι μονον Αυτός – *μπισμα*: ο Μπίσμα – *καρνα*: ο Κάρνα – *γκουρου*: ο Ντρονατσάρια – *σαλια*: ο Σάλια – *τσαμουσου*: στο μέσο της στρατιωτικής φάλαγγας – *ανταμπρα*: τεράστια – *ρατζανια-βαρια*: σπουδαίοι βασιλικοί πρίγκιπες – *ρατα-μαννταλα*: αλυσίδα αρμάτων – *μανντιτασου*: διακοσμημένα – *αγκρετσαραχ*: προχωρώντας – *μαμα*: της δικής μου – *βιμπο*: ω μεγάλε Βασιλιά – *ρατα-γιουτα-παναμ*: όλοι οι αρματηλάτες – *αγιουχ*: διάρκεια ζωής ή πράξεις που αποσκοπούν στην απόλαυση – *μαναμσι*: νοητικές εκρήξεις – *τσα*: επίσης – *ντρισα*: με την ματιά – *σαχαχ*: δύναμη – *οτζαχ*: ισχύς – *αρτσατ*: απέσυρε.

Ήταν Αυτός και μόνο που απέσυρε τη διάρκεια ζωής από όλους και που στο πεδίο της μάχης απομάκρυνε τη διανοητική δύναμη και την ισχύ του ενθουσιασμού από τη μεγάλη στρατιωτική φάλαγγα των Κώραβα, που είχε επικεφαλής τον Μπίσμα, τον Κάρνα, τον Ντρόνα, το Σάλια, κλπ. Ο στρατός τους είχε παραταχθεί με πολύ έμπειρο και επαρκή τρόπο, αλλά Αυτός (ο Κύριος Σρι Κρίσνα), ενώ προχωρούσε, τα έκανε όλα αυτά.

Το Απόλυτο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, επεκτείνεται δια του πλήρους τμήματός Του Παραμάταμα (της Υπέρτατης Ψυχής) στην καρδιά όλων και έτσι κατευθύνει τους πάντες όσον αφορά στη θύμηση, τη λήθη, τη γνώση, την απουσία νοημοσύνης και όλες τις ψυχολογικές δραστηριότητες (Μπ.γκ. 15.15). Ως Υπέρτατος Κύριος, μπορεί να αυξήσει ή να μειώσει τη διάρκεια ζωής του ζωντανού όντος. Έτσι ο Κύριος διηύθυνε τη μάχη του Κουρουκσέτρα σύμφωνα με το δικό Του σχέδιο. Ήθελε να εγκαθιδρύσει τον Γιουντιστίρα ως Αυτοκράτορα αυτού του πλανήτη και για να διευκολύνει αυτή την υπερβατική δουλειά, σκότωσε όλους όσους βρίσκονταν στην αντίθετη πλευρά με την παντοδύναμη θέλησή Του. Η άλλη πλευρά ήταν εφοδιασμένη με κάθε στρατιωτική δύναμη, υποστηριζόμενη από μεγάλους στρατηγούς όπως ο Μπίσμα, ο Ντρόνα και ο Σάλια και θα ήταν φυσικώς αδύνατο στον Αρτζούνα να νικήσει τη μάχη αν ο Κύριος δεν τον βοηθούσε με κάθε δυνατή τακτική. Αυτές οι τακτικές ακολουθούνται συνήθως από κάθε πολιτικό, ακόμα και στους σύγχρονους πολέμους, γίνονται όμως όλα με υλικά μέσα, με ισχυρή κατασκοπεία, στρατιωτικές τακτικές και

διπλωματικούς ελιγμούς. Αλλά επειδή ο Αρτζούνα ήταν στοργικός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, ο Κύριος τα έκανε όλα αυτά μόνος Του, χωρίς προσωπική αγωνία για τον Αρτζούνα. Αυτός είναι ο δρόμος της υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*γιαντ-ντοχσου μα πρανιχιταμ γκουρου-μπισμα-καρνα-
ναπτρι-τριγκαρτα-σαλια-σαϊννταβα-μπαχλικαντιαϊχ
αστρανι αμογκα-μαχιμανι νιρουπιτανι
νοπασπρισουρ νριχαρι-ντασαμ ιβασουρανι*

γιατ: από του οποίου – *ντοχσου:* προστασία των χεριών – *μα πρανιχιταμ:* εγώ βρισκόμουν – *γκουρου:* ο Ντρονατσάρια – *μπισμα:* ο Μπίσμα – *καρνα:* ο Κάρνα – *ναπτρι:* ο Μπουρίσραβα – *τριγκαρτα:* ο Βασιλιάς Σουσάρμα – *σαλια:* ο Σάλια – *σαϊννταβα:* ο Βασιλιάς Τζαγιαντράτα – *μπαχλικά:* ο αδελφός του Μαχαράζα Σαντάνου (ο πατέρας του Μπίσμα) – *αντιαϊχ:* και άλλοι – *αστρανι:* όπλα – *αμογκα:* ανίκητοι – *μαχιμανι:* πολύ ισχυροί – *νιρουπιτανι:* χρησιμοποίησαν – *να:* δεν – *ουπασπρισουχ:* άγγιξαν – *νριχαρι-ντασαμ:* υπηρέτης του Νρισιμχαντέβα (ο Πράλαντα) – *ιβα:* σαν – *ασουρανι:* όπλα που χρησιμοποιούν οι δαίμονες.

Περίφημοι στρατηγοί όπως ο Μπίσμα, ο Ντρόνα, ο Κάρνα, ο Μπουρίσραβα, ο Σουσάρμα, ο Σάλια, ο Τζαγιαντράτα και ο Μπαχλικά, κατηύθυναν όλοι τα ανίκητα όπλα τους εναντίον μου. Αλλά με τη χάρη Του (του Κυρίου Κρίσνα), δεν μπόρεσαν να πειράξουν ούτε τρίχα της κεφαλής μου. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Πράλαντα Μαχαράζα, ο υπέρτατος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Νρισιμχαντέβα, έμεινε απρόσβλητος από τα όπλα που χρησιμοποίησαν εναντίον του οι δαίμονες.

Η ιστορία του Πράλαντα Μαχαράζα, του μεγάλου αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου Νρισιμχαντέβα, περιγράφεται στο Έβδομο Άσμα της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Ο Πράλαντα Μαχαράζα, ένα μικρό παιδί μόλις πέντε ετών, έγινε αντικείμενο του φθόνου του περίφημου πατέρα του, του Χιρανιακασιπού, μόνο και μόνο επειδή έγινε αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Ο δαίμονας πατέρας χρησιμοποίησε όλα τα όπλα του για να σκοτώσει τον αφοσιωμένο υπηρέτη γιο του, τον Πράλαντα, όμως με τη χάρη του Κυρίου σώθηκε από όλων των ειδών τις επικίνδυνες επιθέσεις του πατέρα του. Τον πέταξε στη φωτιά, σε νερό που έβραζε, από την κορφή ενός λόφου, κάτω από τα πόδια ενός ελέφαντα και του έδωσε δηλητήριο. Τέλος, ο ίδιος ο

πατέρας πήρε ένα τσεκούρι για να σκοτώσει τον γιο του και έτσι εμφανίσθηκε ο Νρισιμχαντέβα και σκότωσε τον στυγερό πατέρα παρουσία του γιου του. Κανείς, λοιπόν, δεν μπορεί να σκοτώσει τον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Αρτζούννα σώθηκε και αυτός από τον Κύριο, μολονότι οι σπουδαίοι αντίπαλοί του όπως ο Μπίσμα χρησιμοποίησαν εναντίον του όλα τα επικίνδυνα όπλα.

Κάρνα: Γιος του βασιλιά του ήλιου, γεννημένος από την Κούντι πριν από τον γάμο της με τον Μαχαράζα Πάνντου, ο Κάρνα γεννήθηκε με βραχιόλια και σκουλαρίκια, εξαιρετικά σημάδια ενός ατρόμητου ήρωα. Αρχικά το όνομά του ήταν Βασούσενα, αλλά όταν μεγάλωσε έδωσε τα βραχιόλια και τα σκουλαρίκια που είχε εκ γενετής στον Ιντραντέβα και από τότε έγινε γνωστός ως Βαϊκάρτανα. Μετά τη γέννησή του από την ανύπαντρη Κούντι, πετάχτηκε στον Γάγγη. Αργότερα τον βρήκε ο Αντιράτα και μαζί με τη γυναίκα του Ράντα τον μεγάλωσαν σαν δικό τους παιδί. Ο Κάρνα ήταν πολύ ευσπλαχνικός, ειδικά με τους *μπραμανα*. Δεν υπήρχε τίποτε που δεν θα μπορούσε να ξοδέψει για έναν *μπραμανα*. Με το ίδιο ευσπλαχνικό πνεύμα έδωσε τα φυσικά βραχιόλια και σκουλαρίκια του δώρο στον Ιντραντέβα, που πολύ ικανοποιημένος με αυτόν, του έδωσε ως ανταπόδοση ένα σπουδαίο όπλο με το όνομα Σάκτι. Έγινε δεκτός ως ένας από τους μαθητές του Νρονατσάρια και από την αρχή υπήρχε αντιζηλία μεταξύ αυτού και του Αρτζούννα. Βλέποντας τον διαρκή ανταγωνισμό του με τον Αρτζούννα, ο Ντρουριόντανα τον διάλεξε για φίλο του και σταδιακά αυτό εξελίχθηκε σε πολύ στενή σχέση. Ήταν επίσης παρών στη μεγάλη συνάθροιση της τελετής *σβαγιαμβαρα* της Ντρώπαντι και όταν αποπειράθηκε να δείξει το ταλέντο του σε εκείνη τη συνάντηση, ο αδελφός της Ντρώπαντι ανήγγειλε ότι ο Κάρνα δεν θα μπορούσε να πάρει μέρος στην αναμέτρηση, επειδή ήταν γιος *σουντρα*, ξυλουργού. Παρόλο που του αρνήθηκαν να πάρει μέρος στην αναμέτρηση, όταν ο Αρτζούννα πέτυχε να τρυπήσει το ψάρι-στόχο στην οροφή του κτιρίου και η Ντρώπαντι του έδωσε το στεφάνι της από λουλούδια, ο Κάρνα και οι υπόλοιποι απογοητευμένοι πρίγκιπες παρέμβαλαν ένα αναπάντεχο πρόσκομμα στον Αρτζούννα ενώ έφευγε με την Ντρώπαντι. Συγκεκριμένα, ο Κάρνα πάλαιψε μαζί του με μεγάλη γενναιότητα, αλλά ο Αρτζούννα τους νίκησε όλους. Ο Ντρουριόντανα ήταν πολύ ευχαριστημένος με τον Κάρνα λόγω της διαρκούς αντιζηλίας του με τον Αρτζούννα και όταν είχε την εξουσία, ενθρόνισε τον Κάρνα στο κράτος της Άνγκα. Επειδή η απόπειρά του να κερδίσει την Ντρώπαντι ματαιώθηκε, ο Κάρνα συμβούλεψε τον Ντρουριόντανα να επιτεθεί στον Βασιλιά Ντρούπαντα, γιατί αν τον νικούσε, ο Αρτζούννα και η Ντρώπαντι θα μπορούσαν να συλληφθούν. Αλλά ο Ντρονατσάρια τους επέπληξε γι' αυτή τη συνομωσία και έτσι ακύρωσαν αυτό το σχέδιό. Ο Κάρνα ηττήθηκε πολλές φορές, όχι μόνο από τον Αρτζούννα,

αλλά και από τον Μπιμασένα. Ήταν βασιλιάς στο ενωμένο βασίλειο της Βεγγάλης, της Ορίσσα και του Μαντράς. Αργότερα πήρε ενεργό μέρος στη θυσία *ρατζασουγια* του Μαχαράζα Γιουντιστίρα και όταν οι αντίζηλοι εξάδελφοι στοιχημάτισαν την Ντρώπαντι σε ένα τυχερό παιχνίδι, οργανωμένο από τον Σακούνι, ο Κάρνα πήρε μέρος στο παιχνίδι και χάρηκε πολύ όταν η Ντρώπαντι προσφέρθηκε ως έπαθλο στο παιχνίδι. Αυτό υποδαύλισε την παλιά του κακία. Όταν η Ντρώπαντι έγινε μέρος του παιχνιδιού, ανακοίνωσε το νέο με ενθουσιασμό και ήταν εκείνος που διέταξε τον Ντουχσάσανα να αφαιρέσει τα ρούχα των Πάννταβα και της Ντρώπαντι. Ζήτησε από την Ντρώπαντι να διαλέξει κάποιον άλλο σύζυγο, επειδή αφού την έχασαν οι Πάννταβα, είχε γίνει σκλάβα των Κούρου. Υπήρξε πάντα εχθρός των Πάννταβα και όποτε έβρισκε την ευκαιρία, προσπαθούσε να τους μειώσει με κάθε τρόπο. Κατά τη μάχη του Κουρουκσέτρα, προείδε το τελικό αποτέλεσμα και εξέφρασε την άποψή του ότι επειδή ο Κρίσνα ήταν ο ηνίοχος του Αρτζούνα, ο Αρτζούνα θα νικούσε στη μάχη. Διαφωνούσε συνεχώς με τον Μπίσμα και μερικές φορές ήταν τόσο περήφανος ώστε έλεγε πως αν ο Μπίσμα δεν επενέβαινε, θα μπορούσε να τελειώσει τους Πάννταβα σε πέντε μέρες. Πληγώθηκε όμως πολύ όταν πέθανε ο Μπίσμα. Σκότωσε τον Γκατοτκάτσα με το όπλο Σάκτι, που απέκτησε από τον Ινντραντέβα. Ο γιος του, ο Μπρισάσενα, σκοτώθηκε από τον Αρτζούνα. Σκότωσε τον μεγαλύτερο αριθμό στρατιωτών των Πάννταβα. Τελικώς υπήρξε σκληρή μάχη με τον Αρτζούνα και ήταν ο μόνος που μπόρεσε να χτυπήσει και να ρίξει το κράνος του Αρτζούνα. Αλλά συνέβη να κολλήσει ο τροχός του άρματός του στη λάσπη του πεδίου της μάχης και όταν κατέβηκε από το άρμα του για να τον ξεκολλήσει, ο Αρτζούνα βρήκε την ευκαιρία να τον σκοτώσει, παρόλο που του ζήτησε να μην το κάνει.

Νάπτα ή Μπουρίσραβα: Ο Μπουρίσραβα ήταν γιος του Σομαντάττα, ενός μέλους της οικογένειας των Κούρου. Ο αδελφός του ήταν ο Σάλια. Οι δύο αδελφοί, καθώς και ο πατέρας τους, παρευρέθηκαν στη τελετή *σβαγιαμβαρα* της Ντρώπαντι. Όλοι τους θαύμασαν την εκπληκτική δύναμη του Αρτζούνα λόγω του ότι ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης και φίλος του Κυρίου και έτσι ο Μπουρίσραβα συμβούλεψε τους γιους του Ντριταράστρα να μην αρχίσουν καβγά μαζί τους. Παρευρέθηκαν επίσης στη θυσία *ρατζασουγια* του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Μπουρίσραβα κατείχε ένα στρατιωτικό σύνταγμα *ακσωχινι*, ιππικό, ελέφαντες και άρματα και όλα αυτά πήραν μέρος στη μάχη του Κουρουκσέτρα με την πλευρά του Ντουριόντανα. Ο Μπίμα τον θεωρούσε ως έναν από τους *γιουτα-πατι*, τους ηγέτες των ελεφάντων. Στη μάχη του Κουρουκσέτρα πολέμησε ιδιαίτερα εναντίον του Σατιάκι και σκότωσε δέκα από τους γιους του. Αργότερα, ο Αρτζούνα έκοψε τα χέρια του και τελικώς

σκοτώθηκε από τον Σατιάκι. Μετά τον θάνατό του, συγχωνεύθηκε με την ύπαρξη του Βισβαντέβα.

Τιγκάρτα ή Σουσάρμα: Γιος του Μαχαράζα Βριντακσέτρα, Βασιλιάς της Τριγκαρταντέσα και παρών στην τελετή *σβαγιαμβαρα* της Ντρώπαντι. Ήταν σύμμαχος του Ντουριόντανα και τον συμβούλεψε να επιτεθεί στη Ματσιαντέσα (την Νταρμπάνγκα). Κατά τη διάρκεια της κλοπής των αγελάδων στη Βιράτα-νάγκα, μπόρεσε να συλλάβει τον Μαχαράζα Βιράτα, αλλά αργότερα ο Μαχαράζα Βιράτα ελευθερώθηκε από τον Μπίμα. Στη μάχη του Κουρουκσέτρα πολέμησε με μεγάλη γενναιότητα, αλλά στο τέλος σκοτώθηκε από τον Αρτζούνα.

Τζαγιαντράτα: Άλλος ένας γιος του Μαχαράζα Βριντακσέτρα. Βασιλιάς της Σινντουντέσα (του σύγχρονου Σιντ Πακιστάν). Η γυναίκα του λεγόταν Ντουχάλα. Ήταν και αυτός παρών στην τελετή *σβαγιαμβαρα* της Ντρώπαντι και επιθυμούσε σφοδρά να έχει το χέρι της, αλλά απέτυχε στην αναμέτρηση. Όμως από τότε, επιζητούσε πάντα τη ευκαιρία να έρθει σε επαφή μαζί της. Όταν επρόκειτο να παντρευτεί στη Σαλιαντέσα, συνέβη να συναντήσει και πάλι την Ντρώπαντι στον δρόμο για το Καμιαβάνα και ένιωσε πολύ μεγάλη έλξη για αυτήν. Εκείνη την εποχή, οι Πάνταβα και η Ντρώπαντι ήταν εξόριστοι αφού είχαν χάσει την αυτοκρατορία τους στον τζόγο και ο Τζαγιαντράτα θεώρησε φρόνιμο να επικοινωνήσει με την Ντρώπαντι με αθέμιτο τρόπο μέσω του Κοτισάσια, ενός από τους συντρόφους του. Η Ντρώπαντι αρνήθηκε αμέσως έντονα την πρόταση του Τζαγιαντράτα αλλά εκείνος, όντας υπερβολικά σαγηνευμένος από την ομορφιά της Ντρώπαντι, δοκίμασε ξανά και ξανά και κάθε φορά η Ντρώπαντι τον απέρριπτε. Προσπάθησε να την πάρει δια της βίας στο άρμα του, αλλά η Ντρώπαντι του έδωσε ένα δυνατό χαστούκι και εκείνος ένιωσε σαν ξεριζωμένο δέντρο. Όμως δεν αποθαρρύνθηκε και τελικά κατάφερε να αναγκάσει την Ντρώπαντι να καθίσει στο άρμα. Αυτό το περιστατικό το είδε ο Ντόμια μούνι και διαμαρτυρήθηκε έντονα γι' αυτή την πράξη του Τζαγιαντράτα. Ακολούθησε το άρμα και μέσω του Ντατρεγίκα το ζήτημα ήρθε σε γνώση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Τότε οι Πάνταβα επιτέθηκαν στους στρατιώτες του Τζαγιαντράτα και τους σκότωσαν όλους· και στο τέλος ο Μπίμα έπιασε τον Τζαγιαντράτα και τον χτύπησε πολύ άσχημα, σχεδόν μέχρι θανάτου. Τότε έκοψαν όλες τις τρίχες της κεφαλής του εκτός από πέντε και τον περιέφεραν σε όλους τους βασιλιάδες, παρουσιάζοντάς τον ως σκλάβο του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Τον ανάγκασαν να παραδεχθεί ότι ήταν σκλάβος του Μαχαράζα Γιουντιστίρα ενώπιον όλης της βασιλικής τάξης και σε αυτή την κατάσταση τον έφεραν μπροστά στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν πολύ καλός και διέταξε την απελευθέρωσή του και όταν παραδέχθηκε ότι ήταν φόρου υποτελής στον Μαχαράζα Γιουντιστίρα, η

Βασίλισσα Ντρώπαντι συμφώνησε και εκείνη να αφεθεί ελεύθερος. Μετά από αυτό το περιστατικό, του επιτράπηκε να επιστρέψει στη χώρα του. Επειδή ταπεινώθηκε τόσο πολύ, πήγε στο Γκανγκάτρι των Ιμαλαΐων και υποβλήθηκε σε σκληρές πράξεις εξιλέωσης για να ευχαριστήσει τον Κύριο Σίβα. Ζήτησε την ευλογία του για να νικήσει όλους τους Πάννταβα, τουλάχιστον έναν κάθε φορά. Τότε άρχισε η μάχη του Κουρουκσέτρα και πήρε το μέρος του Ντουριόντανα. Κατά την πρώτη μέρα της μάχης, πολέμησε με τον Μαχαράζα Ντρούπαντα, μετά με τον Βιράτα και τέλος με τον Αμπιμάνιου. Όταν ο Αμπιμάνιου σκοτώθηκε, περικυκλωμένος ανελέητα από εφτά σπουδαίους στρατηγούς, οι Πάννταβα έτρεξαν να τον βοηθήσουν, αλλά ο Τζαγιαντράτα, χάρη στο έλεος του Κυρίου Σίβα, τους απέκρουσε με μεγάλη δεξιότητα. Τότε ο Αρτζούνα ορκίστηκε να τον σκοτώσει και όταν το άκουσε αυτό ο Τζαγιαντράτα, ήθελε να εγκαταλείψει το πεδίο της μάχης και ζήτησε την άδεια των Κώραβα γι' αυτή την πράξη δειλίας. Όμως εκείνοι δεν του το επέτρεψαν. Αντίθετα, υποχρεώθηκε να πολεμήσει με τον Αρτζούνα και κατά τη διάρκεια αυτής της μάχης ο Κύριος Κρίσνα θύμησε στον Αρτζούνα ότι η ευλογία του Σίβα στον Τζαγιαντράτα ήταν ότι όποιος μπορούσε να κάνει το κεφάλι του να πέσει στο έδαφος θα πέθαινε στη στιγμή. Γι' αυτό συμβούλεψε τον Αρτζούνα να ρίξει το κεφάλι του Τζαγιαντράτα κατευθείαν στην αγκαλιά του πατέρα του, που έκανε πράξεις εξιλέωσης στο Σαμάντα-πάντσακα, έναν τόπο προσκυνήματος. Και πράγματι, αυτό έκανε ο Αρτζούνα. Ο πατέρας του Τζαγιαντράτα είδε έκπληκτος ένα κομμένο κεφάλι στην αγκαλιά του και το πέταξε αμέσως στο έδαφος. Ο πατέρας πέθανε στη στιγμή, με το μέτωπό του ραγισμένο σε εφτά κομμάτια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*σωτιε βριταχ κουματινατμαντα ισβαρο με
γιατ-πανταα-παντμαν ανπαβαγια μπατζαντι μπαβιαχ
μαμ σραντα-βαχαμ αραγιο ρατινο μπουβι-σταμ
να πραχαφαν γιαντ-ανουμπαβα-νιραστα-τσιτταχ*

σωτιε: όσον αφορά σε έναν αρματηλάτη – *βριταχ*: ασχολούμενος – *κουματινα*: με κακή συνείδηση – *ατμα-νταχ*: κάποιος που απελευθερώνει – *ισβαραχ*: ο Υπέρτατος Κύριος – *με*: εμένα – *γιατ*: του οποίου – *παντα-παντμαμ*: τα λωτοειδή πόδια – *αμπαβαγια*: όσον αφορά στη σωτηρία – *μπατζαντι*: προσφέρουν υπηρεσία – *μπαβιαχ*: η νοήμων τάξη ανθρώπων – *μαμ*: σε μένα – *σραντα*: διψασμένος – *βαχαμ*: τα λόγια μου – *αραγιαχ*: οι εχθροί – *ρατιναχ*: ένας μεγάλος στρατηγός – *μπουβι-σταμ*: ενώ στεκόμουν στο έδαφος – *να*: δεν

έκανε – *πραχαραν*: επίθεση – *γιατ*: του οποίου – *ανουμπαβα*: το έλεος – *νιραστα*: απών – *τσιτταχ*: ο νους.

Ήταν μόνο χάρη στο έλεός Του ότι οι εχθροί μου αμέλησαν να με σκοτώσουν όταν κατέβηκα από το άρμα μου για να βρω νερό για τα διψασμένα άλογά μου. Και ήταν εξαιτίας της έλλειψης σεβασμού για τον Κυρίό μου ότι τόλμησα να Τον κάνω αρματηλάτη μου, γιατί Τον λατρεύουν και Του προσφέρουν υπηρεσία οι καλύτεροι άνθρωποι για να φτάσουν στη σωτηρία.

Ο Υπέρτατος Κύριος, το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα, είναι το αντικείμενο λατρείας και των ιμπερσοναλιστών και των αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου. Οι ιμπερσοναλιστές λατρεύουν την απρόσωπη λάμψη Του, η οποία αναδίδεται από το υπερβατικό σώμα Του, σώμα αιώνιας μορφής, ευδαιμονίας και γνώσης και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Τον λατρεύουν ως Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Όσοι είναι κάτω ακόμη και από τους ιμπερσοναλιστές, Τον θεωρούν ως μία από τις σπουδαίες ιστορικές προσωπικότητες. Εντούτοις, ο Κύριος κατέρχεται για να προσελκύσει τους πάντες με τις συγκεκριμένες υπερβατικές διασκεδάσεις Του και έτσι παίζει τον ρόλο του πλέον τέλειου κυρίου, φίλου, γιου και εραστή. Η υπερβατική σχέση Του με τον Αρτζούνα ήταν σχέση φιλίας και ο Κύριος έπαιξε αυτόν τον ρόλο τέλεια, όπως έκανε και με τους γονείς Του, τις ερωμένες Του και τις συζύγους Του. Ενώ παίζει σε μία τόσο τέλεια υπερβατική σχέση, ο αφοσιωμένος υπηρέτης ξεχνά, εξαιτίας της εσωτερικής δύναμης του Κυρίου, ότι ο φίλος του ή ο γιος του είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, παρόλο που μερικές φορές ο αφοσιωμένος υπηρέτης περιέρχεται σε σύγχυση από τις πράξεις του Κυρίου. Μετά την αναχώρηση του Κυρίου, ο Αρτζούνα είχε επίγνωση του περίφημου φίλου του, αλλά δεν υπήρξε ούτε λάθος από την πλευρά του Αρτζούνα ούτε κακός υπολογισμός από την πλευρά του Κυρίου. Οι ευφυείς άνθρωποι αισθάνονται έλξη για την υπερβατική υποκριτική του Κυρίου με έναν αγνό, ανόθευτο αφοσιωμένο υπηρέτη όπως ο Αρτζούνα.

Στο πεδίο της μάχης, η έλλειψη νερού είναι ένα πολύ γνωστό γεγονός. Το νερό σπανίζει και, επομένως, άνθρωποι και ζώα, εργαζόμενοι σκληρά στο πεδίο της μάχης, χρειάζονται συνεχώς νερό για να σβήσουν τη δίψα τους. Ιδιαίτερα οι τραυματίες στρατιώτες και στρατηγοί αισθάνονται πολύ διψασμένοι την ώρα του θανάτου και συμβαίνει μερικές φορές να είναι αναπόφευκτος ο θάνατος απλώς από έλλειψη νερού. Αλλά αυτή η έλλειψη νερού λύθηκε στη μάχη του Κουρουκσέτρα με γεωτρήσεις. Με τη χάρη του Θεού, το νερό μπορεί εύκολα να αποκτηθεί σε οποιοδήποτε μέρος αν υπάρχει η δυνατότητα να διατρηθεί το έδαφος. Η σύγχρονη μέθοδος λειτουργεί βάσει

της ίδιας αρχής της διάτρησης του εδάφους, αλλά οι σύγχρονοι μηχανικοί δεν είναι ακόμη σε θέση να σκάψουν πάραυτα οπουδήποτε είναι απαραίτητο. Φαίνεται, ωστόσο, από την ιστορία πίσω στα χρόνια των Πάννταβα, ότι σπουδαίοι στρατηγοί όπως ο Αρτζούνα μπορούσαν να προμηθεύονται νερό στη στιγμή, ακόμη και για τα άλογα, και πολύ περισσότερο για τους ανθρώπους, αντλώντας νερό κάτω από το σκληρό έδαφος, διαπερνώντας απλώς τα στρώματα του εδάφους με ένα αιχμηρό βέλος, μία μέθοδο άγνωστη προς το παρόν στους σύγχρονους επιστήμονες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*ναρμανι ουνταρα-ρουτσιρα-σμιτα-σομπιτανι
χε παρτα χε 'ρτζούνα σακε κουρου-νανντανετι
σαντζαλιτανι ναρα-ντεβα χριντι-σπρισανι
σμαρτουρ λουταντι χρινταγιαμ μαμα μανταβασια*

ναρμανι: συζήτηση με αστεία – *ουνταρα*: πολύ ειλικρινείς κουβέντες – *ρουτσιρα*: ευχάριστες – *σμιτα-σομπιτανι*: στολισμένος με ένα χαμογελαστό πρόσωπο – *χε*: επιφώνημα προσφώνησης – *παρτα*: ω γιε της Πριτά - *χε*: επιφώνημα προσφώνησης – *αρτζούνα*: Αρτζούνα – *σακε*: φίλε – *κουρου-νανντανα*: γιε της δυναστείας των Κούρου – *ιτι*: έτσι – *σαντζαλιτανι*: τέτοια συζήτηση – *ναρα-ντεβα*: ω Βασιλιά – *χριντι*: καρδιά – *σπρισανι*: αγγίζοντας – *σμαρτουχ*: τα θυμάμαι – *λουταντι*: συγκλονίζομαι – *χρινταγιαμ*: την καρδιά και την ψυχή – *μαμα*: εμένα – *μανταβασια*: του Μάνταβα (του Κρίσνα).

Ω Βασιλιά! Τα αστεία Του ήταν ευχάριστα και οι ειλικρινείς κουβέντες Του στολισμένες υπέροχα με χαμόγελα. Τώρα θυμάμαι τις προσφωνήσεις Του, «Ω γιε της Πριτά, ω φίλε, ω γιε της δυναστείας των Κούρου», θυμάμαι και όλη αυτή την εγκαρδιότητα και με πλημμυρίζει συγκίνηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*σαγιασανατανα-βικατανα-μποτζαναντισβ
αϊκιαντ βαγιασια ριταβαν ιτι βιπρα-λαμπνταχ
σακιουχ σακεβα πιτριβατ ταναγιασια σαρβαμ
σεχε μαχαν μαχιταγια κουματερ αγκαμ με*

σαγια: κοιμόμασταν στο ίδιο κρεβάτι – *ασανα*: καθισμένοι στο ίδιο κάθισμα – *ατανα*: περπατώντας μαζί – *βικαττανα*: κομψασμός – *μποτζανα*: δειπνώντας μαζί – *αντισου*: και σε όλες αυτές τις δοσοληψίες – *αϊκιατ*: εξαιτίας της

ενότητας – βαγιασια: ω φίλε μου – ριταβαν: ειλικρινής – ιτι: έτσι – βιπρα-
λαμπνταχ: συμπεριφερόμενος άσχημα – σακιουχ: σε έναν φίλο – σακα ιβα:
σαν ένας φίλος – πιτριβατ: σαν πατέρας – ταναγιασια: ενός παιδιού – σαρβαμ:
όλα – σεχε: τα ανεχόταν – μαχαν: μεγάλο – μαχιταγια: από τη δόξα – κουματεχ:
κάποιου με χαμηλή νοημοσύνη – αγκαμ: προσβολή – με: εμένα.

**Συνήθως ζούσαμε μαζί, κοιμόμασταν μαζί, καθόμασταν μαζί και
τριγυρνούσαμε μαζί. Και όταν κάποιες φορές καυχιόταν για πράξεις
ιπποτικές, αν υπήρχε κάποια παρατυπία Τον αποδοκίμαζα λέγοντας,
«Φίλε μου, είσαι πολύ ειλικρινής». Ακόμη και εκείνες τις στιγμές που η
αξία Του περιοριζόταν στο ελάχιστο, Εκείνος, όντας η Υπέρτατη Ψυχή,
ανεχόταν όλα αυτά τα λόγια μου, συγχωρώντας με όπως ακριβώς ένας
αληθινός φίλος συγχωρεί τον αληθινό φίλο του ή όπως ο πατέρας
συγχωρεί τον γιο του.**

Αφού ο Υπέρτατος Κύριος Σρι Κρίσνα είναι καθ' ολοκληρίαν τέλειος, οι
υπερβατικές διασκεδάσεις Του με τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του
δεν έχουν ελλείψεις από καμία άποψη, είτε είναι φίλος είτε είναι γιος είτε
είναι εραστής. Ο Κύριος χαίρεται τις επιπλήξεις των φίλων, των γονιών και
των ερωμένων Του περισσότερο από τους βεδικούς ύμνους που Του
προσφέρουν οι μεγάλοι μορφωμένοι λόγιοι και θεολόγοι με τρόπο επίσημο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*σο 'χαμ νριπενντρα ραχιταχ πουρουσοτταμενα
σακια πριγιενα σουχριντα χρινταγιενα σουνιαχ
αντβανι ουρουκραμα-παριγκραχαμ ανγκα ρακσαν
γκοπαϊρ ασαντμπιρ αμπαλεβα βινιρτζιτο 'σμι*

σαχ: εκείνον – αχαμ: εγώ – νριπα-ινντρα: ω Αυτοκράτορα – ραχιταχ: χωρίς –
πουρουσα-ουτταμενα: από τον Υπέρτατο Κύριο – σακια: από τον φίλο μου –
πριγιενα: από τον πολυαγαπημένο μου – σουχριντα: από τον ευχέτη –
χρινταγιενα: από την καρδιά και την ψυχή – σουνιαχ: άδεια – αντβανι:
πρόσφατα – ουρουκραμα-παριγκραχαμ: οι γυναίκες του παντοδύναμου –
ανγκα: τα σώματα – ρακσαμ: ενώ προστάτευε – γκοπαϊχ: από τους βοσκούς –
ασαντμπιχ: από τους άπιστους – αμπαλα ιβα: σαν αδύναμη γυναίκα –
βινιρτζιταχ ασμι: έχω ηττηθεί.

**Ω Αυτοκράτορα, τώρα έχω αποχωριστεί τον φίλο μου και
πολυαγαπημένο μου ευχέτη, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, και**

γι' αυτό η καρδιά μου μοιάζει εντελώς άδεια. Κατά την απουσία Του, ηττήθηκα από διάφορους άπιστους βοσκούς, ενώ φύλαγα τα σώματα όλων των γυναικών του Κρίσνα.

Το σημαντικό σημείο σε αυτή τη στροφή είναι το πώς ήταν δυνατό να ηττηθεί ο Αρτζούνα από μία συμμορία χυδαίων βοσκών και το πώς αυτοί οι εγκόσμιοι βοσκοί μπόρεσαν να αγγίξουν τα σώματα των συζύγων του Κυρίου Κρίσνα, που βρίσκονταν υπό την προστασία του Αρτζούνα. Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τακουρά έχει αιτιολογήσει αυτή την αντίφαση ερευνώντας τη *Βισνου Πουрана* και την *Μπραμα Πουрана*. Σε αυτές τις *Πουрана* αναφέρεται ότι κάποτε οι όμορφες ημίθεες του ουρανού ευχαρίστησαν τον σοφό Ασταβάκρα με την υπηρεσία τους και ο σοφός τις ευλόγησε να αποκτήσουν ως σύζυγο τον Υπέρτατο Κύριο. Ο σοφός Ασταβάκρα ήταν κυρτωμένος σε οχτώ αρθρώσεις του σώματός του και γι' αυτό περπατούσε λυγισμένος με έναν αλλόκοτο τρόπο. Οι κόρες των ημιθέων δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τα γέλια τους βλέποντας τις κινήσεις του σοφού, και ο Ασταβάκρα, οργισμένος μαζί τους, τις καταράστηκε να τις απαγάγουν ληστές, ακόμη και αν έχουν σύζυγό τους τον Κύριο. Αργότερα, τα κορίτσια ικανοποίησαν και πάλι τον σοφό με τις προσευχές τους και ο σοφός τις ευλόγησε να ξανακερδίσουν τον σύζυγό τους ακόμη και αφού απαχθούν από ληστές. Έτσι, για να τηρήσει τα λόγια του μεγάλου σοφού, ο Ίδιος ο Κύριος απήγαγε τις συζύγους Του από την προστασία του Αρτζούνα, διαφορετικά, θα είχαν εξαφανιστεί από προσώπου γης αμέσως μόλις τις άγγιζαν οι ληστές. Εκτός αυτού, κάποιες από τις *γκοπι* που είχαν προσευχηθεί να γίνουν σύζυγοι του Κυρίου επέστρεψαν στις θέσεις τους μόλις η επιθυμία τους ικανοποιήθηκε. Μετά την αναχώρηση Του, ο Κύριος Κρίσνα ήθελε όλη η συνοδεία Του να επιστρέψει στον Θεό, αλλά κλήθηκαν να επιστρέψουν μόνο κάτω από ορισμένες συνθήκες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*ταντ βαϊ ντανους τα ισαβαχ σα ρατο χαγιας τε
σο 'χαμ ρατι νριπαταγιο γιατα αναμαντι
σαρβαμ κσανενα ταντ αμπουντ ασαντ ισα-ρικταμ
μπασμαν χουταμ κουχακα-ρανταμ ιβοπταμ ουσιαμ*

τατ: το ίδιο – *βαϊ*: βεβαίως – *ντανουχ τε*: το ίδιο τόξο – *ισαβαχ*: τα βέλη – *σαχ*: το ίδιο – *ραταχ*: άρμα – *χαγιαχ τε*: τα ίδια άλογα – *σαχ αχαμ*: εγώ είμαι ο ίδιος Αρτζούνα – *ρατι*: ο πολεμιστής με το άρμα – *νριπαταγιαχ*: όλοι οι βασιλιάδες – *γιαταχ*: τους οποίους – *αναμαντι*: προσκύνησαν – *σαρβαμ*: όλοι – *κσανενα*:

από τη μια στιγμή στην άλλη – τατ: όλοι αυτοί – αμπουτ: έγιναν – ασατ: άχρηστοι – ισα: εξαιτίας του Κυρίου – ρικταμ: άδαιοι – μπασμαν: στάχτες – χουταμ: προσφέροντας βούτυρο – κουχακα-ρανταμ: χρήμα δημιουργημένο με μαγικά κατορθώματα – ιβα: όπως – ουπταμ: φυτεύοντας – ουσιαμ: σε άγονη γη.

Έχω το ίδιο τόξο Γκανντίβα, τα ίδια βέλη, το ίδιο άρμα με τα ίδια άλογα και είμαι ο ίδιος Αρτζούνα στον οποίον όλοι οι βασιλιάδες πρόσφεραν τον σεβασμό τους. Αλλά όταν λείπει ο Κύριος Κρίσνα, όλα αυτά, από τη μια στιγμή στην άλλη, έχουν γίνει μηδαμινά και άδεια. Είναι σαν να προσφέρεις καθαρό βούτυρο σε στάχτες, σαν να μαζεύεις χρήματα με μαγικό ραβδί ή σαν να φυτεύεις σπόρους σε άγονη γη.

Όπως έχουμε συζητήσει περισσότερες από μία φορές, δεν θα πρέπει να καμαρώνει κάποιος με δανεικά πλούμδια. Όλες οι ενέργειες και όλες οι δυνάμεις πηγάζουν από την υπέρτατη πηγή, τον Κύριο Κρίσνα· ενεργούν όσο Εκείνος το επιθυμεί και παύουν να λειτουργούν όταν Εκείνος αποσύρεται. Όλη η ηλεκτρική ενέργεια έρχεται από τον σταθμό της παραγωγής της και αμέσως μόλις το ηλεκτρικό δίκτυο σταματήσει να προμηθεύει ενέργεια, οι λαμπτήρες είναι άχρηστοι. Από τη μια στιγμή στην άλλη, αυτές οι ενέργειες μπορούν να παραχθούν ή να αποσυρθούν από την υπέρτατη θέληση του Κυρίου. Χωρίς την ευλογία του Κυρίου ο υλικός πολιτισμός δεν είναι παρά ένα παιχνιδάκι. Όσο οι γονείς επιτρέπουν στο παιδί να παίζει, όλα είναι εντάξει. Αμέσως μόλις οι γονείς αποσυρθούν, το παιδί πρέπει να σταματήσει. Ο ανθρώπινος πολιτισμός και όλες του οι δραστηριότητες πρέπει να εναρμονίζονται με την υπέρτατη ευλογία του Κυρίου και δίχως αυτή την ευλογία, κάθε πρόοδος του ανθρώπινου πολιτισμού είναι σαν στόλισμα ενός νεκρού σώματος. Εδώ αναφέρεται ότι ένας νεκρός πολιτισμός και οι δραστηριότητές του είναι κάτι σαν καθαρό βούτυρο σε στάχτες, σαν τη συσσώρευση χρήματος με μαγικό ραβδί και σαν το φύτεμα σπόρων σε άκαρπη γη.

ΚΕΙΜΕΝΑ 22-23

*ρατζαμς τβαγιανουπριστανάμ
σουχρινταμ ναχ σουχριτ-πουρε
βιπρα-σαπα-βιμουντανάμ
νιγκναταμ μουστιμπιρ μιταχ*

βαρουνιμ μαντιραμ πιτβα

*μαντονματιτα-τσετασαμ
ατζαναταμ ιβανιονιαμ
τσατουχ-παντσαβασεσιταχ*

ρατζαν: ω Βασιλιά – τβαγια: από εσένα – ανουπρισταναμ: αφού ρώτησες – σουχρινταμ: των φίλων και συγγενών – ναχ: των δικών μας – σουχριτ-πουρε: στην πόλη της Ντβάρακα – βιπρα: οι μπραμανα – σαπα: από την κατάρα – βιμουνταναμ: των γελοιοποιημένων – νιγκναταμ: των σκοτωμένων – μουστιμπιχ: με μια αρμαθιά βέργες – μιταχ: μεταξύ τους – βαρουνιμ: ζυμωμένο ρύζι – μαντιραμ: κρασί – πιτβα: έχοντας πει – μαντονματιτα: μεθυσμένοι – τσετασαμ: εκείνης της διανοητικής κατάστασης – ατζαναταμ: μην αναγνωρίζοντας – ιβα: σαν – ανιονιαμ: ο ένας τον άλλον – τσατουχ: τέσσερεις – παντσα: πέντε – αβασεσιταχ: τώρα απομένουν.

Ω Βασιλιά, αφού με ρώτησες σχετικά με τους φίλους και τους συγγενείς μας στην πόλη της Ντβάρακα, θα σε πληροφορήσω ότι όλους τους καταράστηκαν οι μπραμανα και ως αποτέλεσμα μεθούσαν όλοι τους με κρασί από σαπισμένο ρύζι και πολεμούσαν μεταξύ τους με ραβδιά, χωρίς να αναγνωρίζουν καν ο ένας τον άλλον. Τώρα όλοι τους εκτός από τέσσερεις ή πέντε είναι νεκροί.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*πραγιεναϊταντ μπαγκαβατα
ισβαρασια βιτσεσιταμ
μιτο νιγκναντι μπουτανι
μπαγκαβαντι τσα γιαν μιταχ*

πραγιενα ετατ: είναι σχεδόν – μπαγκαβαταχ: του Προσώπου της Θεότητας – ισβαρασια: του Κυρίου – βιτσεσιταμ: απο τη θέληση – μιταχ: ο ένας τον άλλον – νιγκναντι: σκοτώνουν – μπουτανι: τα ζωντανά όντα – μπαβαγιαντι: όπως επίσης προστατεύουν – τσα: επίσης – γιατ: του οποίου – μιταχ: ο ένας τον άλλον.

Στην πραγματικότητα, όλα αυτά οφείλονται στην υπέρτατη θέληση του Κυρίου, του Προσώπου της Θεότητας. Μερικές φορές οι άνθρωποι σκοτώνουν ο ένας τον άλλον και άλλες φορές προστατεύουν ο ένας τον άλλον.

Σύμφωνα με τους ανθρωπολόγους, υπάρχει ο φυσικός νόμος του αγώνα για την ύπαρξη και της επιβίωσης του ικανότερου. Δεν γνωρίζουν, όμως, ότι πίσω από τον φυσικό νόμο υπάρχει η υπέρτατη καθοδήγηση του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* βεβαιώνεται ότι ο φυσικός νόμος εκτελείται υπό την καθοδήγηση του Κυρίου. Συνεπώς, όποτε υπάρχει στον κόσμο ειρήνη, θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι οφείλεται στην καλή θέληση του Κυρίου. Και όποτε υπάρχει αναταραχή, οφείλεται και αυτή στην υπέρτατη θέληση του Κυρίου. Ούτε φύλλο δεν κινείται χωρίς τη θέληση του Κυρίου. Συνεπώς, όποτε υπάρχει ανυπακοή των εδραιωμένων κανόνων που έχουν θεσπιστεί από τον Κύριο, υπάρχει πόλεμος μεταξύ ανθρώπων και εθνών. Ο πιο σίγουρος δρόμος για την ειρήνη, επομένως, είναι η εναρμόνιση των πάντων με την εδραιωμένη διακυβέρνηση του Κυρίου. Εδραιωμένη διακυβέρνηση σημαίνει πως οτιδήποτε κάνουμε, οτιδήποτε τρώμε, οτιδήποτε θυσιάζουμε ή οτιδήποτε δίνουμε ως ελεημοσύνη θα πρέπει να γίνεται για την πλήρη ικανοποίηση του Κυρίου. Κανένας δεν πρέπει να κάνει τίποτε, να μην τρώει τίποτε, να μη θυσιάζει τίποτε ή να μη δίνει τίποτε ως ελεημοσύνη αντίθετα στη θέληση του Κυρίου. Η ικανότητα διάκρισης αποτελεί το καλύτερο στοιχείο γενναιότητας και θα πρέπει να μάθει κανείς πώς να κάνει τη διάκριση μεταξύ των πράξεων που μπορεί να ευχαριστούν τον Κύριο και εκείνων που μπορεί να μην Τον ευχαριστούν. Έτσι μία πράξη κρίνεται από την ευχαρίστηση ή τη δυσαρέσκεια του Κυρίου. Δεν υπάρχει χώρος για προσωπικές ιδιοτροπίες· θα πρέπει να μας οδηγεί πάντα η ευχαρίστηση του Κυρίου. Αυτού του είδους η δράση ονομάζεται *γιογκαχ καρμασου κωσαλαμ* (*Μπ. γκ. 2.50*), δηλαδή δράση συνδεδεμένη με τον Υπέρτατο Κύριο. Αυτή είναι η τέχνη της τέλει εκτέλεσης μιας πράξης.

ΚΕΙΜΕΝΑ 25-26

*τζαλωκασαμ τζαλε γιαντβαν
μαχαντο 'νταντο ανιγιασαχ
ντουρμπαλαν μπαλινο ρατζαν
μαχαντο μπαλινο μιταχ*

*εβαμ μπαλισταϊρ γιαντουμπιρ
μαχαντμπιρ ιταραν βιμπουχ
γιαντουν γιαντουμπιρ ανιονιαμ
μπου-μπαραν σαντζαχαρα χα*

τζαλωκασαμ: των υδροβίων – *τζαλε*: στο νερό – *γιαντβατ*: όπως ακριβώς είναι – *μαχανταχ*: το μεγαλύτερο – *ανταντι*: καταπίνει – *ανιγιασαχ*: τα μικρότερα –

ντουρμπαλαν: το αδύναμο - *μπαλιναχ*: το ισχυρότερο - *ρατζαν*: ω Βασιλιά - *μαχανταχ*: το ισχυρότερο - *μπαλιναχ*: το λιγότερο δυνατό - *μιταχ*: σε μονομαχία - *εβαμ*: έτσι - *μπαλισταιχ*: από το ισχυρότερο - *γιαντουμπιχ*: από τους απογόνους του Γιάντου - *μαχαντμπιχ*: κάποιος ισχυρότερος - *ιταραν*: οι κοινοί - *βιμπουχ*: το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας - *γιαντουν*: όλοι οι Γιάντου - *γιαντουμπιχ*: από τους Γιάντου - *ανιονιαμ*: μεταξύ τους - *μπουμπαραν*: το φορτίο του κόσμου - *σαντζαχαρα*: έχει ξεφορτώσει - *χα*: στο παρελθόν.

Ω Βασιλιά, όπως ακριβώς στον ωκεανό το μεγαλύτερο και ισχυρότερο ψάρι τρώει τα μικρότερα και πιο αδύναμα, έτσι και το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, για να ελαφρύνει το φορτίο της γης, έχει κάνει τους ισχυρότερους Γιάντου να σκοτώνουν τους πιο αδύναμους και τους μεγαλύτερους Γιάντου να σκοτώνουν τους μικρότερους.

Στον υλικό κόσμο ο αγώνας για την ύπαρξη και η επιβίωση του ικανότερου είναι νόμοι, επειδή στον υλικό κόσμο υπάρχουν ανισότητες μεταξύ των υποκείμενων σε όρους ψυχών, εξαιτίας της επιθυμίας όλων να κυριαρχήσουν στους υλικούς πόρους. Αυτή καθαυτή η νοοτροπία για κυριαρχία πάνω στην υλική φύση είναι η βαθύτερη αιτία της υπό όρους ζωής. Και προκειμένου να διευκολύνει αυτούς τους μιμητικούς κυρίους, η παραπλανητική ενέργεια του Κυρίου έχει δημιουργήσει ανισότητες μεταξύ των υποκείμενων σε όρους ζωντανών όντων, δημιουργώντας τον ισχυρό και τον αδύναμο σε κάθε ζωικό είδος. Η νοοτροπία κυριαρχίας πάνω στην υλική φύση και τη δημιουργία έχει δημιουργήσει φυσιολογικά μια ανισότητα και άρα τον νόμο του αγώνα για την ύπαρξη. Στον πνευματικό κόσμο δεν υπάρχει αυτή η ανισότητα ούτε αυτός ο αγώνας για την ύπαρξη. Στον πνευματικό κόσμο δεν υπάρχει αγώνας για την ύπαρξη, επειδή όλοι εκεί υπάρχουν αιωνίως. Δεν υπάρχει ανισότητα, επειδή όλοι θέλουν να προσφέρουν υπηρεσία στον Υπέρτατο Κύριο και κανείς δεν θέλει να μιμείται τον Κύριο γενόμενος δικαιούχος. Ο Κύριος, επειδή είναι ο δημιουργός των πάντων, περιλαμβανομένων των ζωντανών όντων, είναι ο πραγματικός ιδιοκτήτης και δικαιούχος της απόλαυσης των πάντων, αλλά στον υλικό κόσμο, από τα μάγια της πλάνης (της *μαγια*), αυτή η αιώνια σχέση με το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας έχει ξεχαστεί και έτσι τα ζωντανά όντα υπόκεινται στους όρους του αγώνα για την ύπαρξη και της επιβίωσης του ικανότερου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

ντεσα-καλαρτα-γιουκτανι

χριτ-ταποπασαμανι τσα
χαραντι σμαρατας τσιτταμ
γκοβιννταμπιχιτανι με

ντεσα: χώρος – καλα: χρόνος – αρτα: σημασία – γιουκτανι: γονιμοποιημένη με – χριτ: την καρδιά – ταπα: καιγόμενη – ουπασαμανι: σβήνοντας – τσα: και – χαραντι: προσελκύουν – σμαραταχ: ενθουμούμενος – τσιτταμ: ο νους – γκοβινντα: το Υπέρτατο Πρόσωπο της ευχαρίστησης – αμπιχιτανι: αφηγημένο από – με: σε μένα.

Τώρα με προσελκύει η διδασκαλία εκείνη που μου μετέδωσε το Πρόσωπο της Θεότητας (ο Γκοβίνντα), επειδή είναι γονιμοποιημένη με οδηγίες για την ανακούφιση της φλεγόμενης καρδιάς, σε όλες τις συνθήκες του χώρου και του χρόνου.

Εδώ ο Αρτζούνα αναφέρεται στη διδασκαλία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, την οποία του μετέδωσε ο Κύριος στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα. Ο Κύριος άφησε πίσω Του τη διδασκαλία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* όχι μόνο για όφελος του Αρτζούνα, αλλά και για κάθε εποχή και κάθε τόπο. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, επειδή την είπε το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, είναι η ουσία όλης της βεδικής σοφίας. Παρουσιάστηκε όμορφα από τον Ίδιο τον Κύριο για όλους εκείνους που δεν έχουν τον χρόνο να μελετήσουν όλη τη βεδική γραμματεία, όπως οι *Ουπανισαντ*, οι *Πουρανα* και οι *Βενταντα-σουτρα*. Περιέχεται μέσα στο μεγάλο ιστορικό έπος *Μαχαμπαρατα*, το οποίο γράφτηκε ειδικά για τις λιγότερο νοήμονες τάξεις, και συγκεκριμένα, για τις γυναίκες, τους εργάτες και όσους είναι ανάξιοι απόγονοι των *μπραμανα*, των *κσατρια* και των ανώτερων τμημάτων των *βαϊσια*. Το πρόβλημα που ανέκυψε στην καρδιά του Αρτζούνα στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα λύθηκε με τη διδασκαλία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Και πάλι, μετά την αναχώρηση του Κυρίου από το οπτικό πεδίο των ανθρώπων της Γης, όταν ο Αρτζούνα βρέθηκε αντιμέτωπος με τη συντριβή της δύναμης και της υπεροχής του, θέλησε να θυμηθεί ξανά τα σπουδαία διδάγματα της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* για να δείξει σε όλους όσους ενδιαφέρονται ότι η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* μπορεί να αποτελέσει σύμβουλο σε κάθε κρίσιμη περίπτωση, όχι μόνο για παρηγοριά από όλων των ειδών τις διανοητικές αγωνίες, αλλά επίσης και ως διέξοδος από τις μεγάλες περιπλοκές οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν αμηχανία σε κάποιες δύσκολες καταστάσεις.

Ο ευσπλαχνικός Κύριος άφησε πίσω Του τη μεγάλη διδασκαλία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, έτσι ώστε να μπορεί να λάβει κανείς τα διδάγματα του Κυρίου ακόμη και όταν Αυτός δεν είναι αντιληπτός από την υλική όραση. Οι

υλικές αισθήσεις δεν είναι δυνατό να έχουν οποιαδήποτε εκτίμηση του Υπερτάτου Κυρίου, αλλά με την ασύλληπτη δύναμή Του, ο Κύριος μπορεί να ενσαρκωθεί μέσω της ύλης, η οποία είναι και αυτή μία άλλη μορφή της εκδηλωμένης ενέργειάς Του, με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να γίνεται αντιληπτός από την ικανότητα των αισθήσεων των υποκειμένων σε όρους ψυχών. Έτσι η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ή οποιαδήποτε αυθεντική γραφή, δηλαδή οποιαδήποτε αυθεντική ηχητική εκπροσώπηση του Κυρίου, είναι και αυτή ενσάρκωση του Κυρίου. Δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ της ηχητικής εκπροσώπησης του Κυρίου και του Ίδιου του Κυρίου. Μπορεί κανείς να αποκομίσει το ίδιο όφελος από την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* όπως έκανε ο Αρτζούνα παρουσία του Ίδιου του Κυρίου.

Το πιστό ανθρώπινο ον, το οποίο επιθυμεί να λυτρωθεί από τα νύχια της υλικής ύπαρξης μπορεί πολύ εύκολα να επωφεληθεί από την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και με δεδομένο αυτό, ο Κύριος δίδαξε τον Αρτζούνα, σαν ο Αρτζούνα να το χρειαζόταν. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* σκιαγραφούνται πέντε σημαντικοί παράγοντες της γνώσης, που έχουν σχέση 1) με τον Υπέρτατο Κύριο, 2) με τα ζωντανά όντα, 3) με τη φύση, 4) με τον χρόνο και τον χώρο και 5) με τη διαδικασία της δράσης. Από αυτούς τους πέντε παράγοντες, ο Υπέρτατος Κύριος και τα ζωντανά όντα είναι ποιοτικώς ένα. Η διαφορά μεταξύ των δύο έχει αναλυθεί ως η διαφορά μεταξύ του όλου και του μέρους. Η φύση είναι αδρανής ύλη που επιδεικνύει την αλληλεπίδραση των τριών διαφορετικών καταστάσεων και ο αιώνιος χρόνος με το άπειρο διάστημα θεωρούνται ότι βρίσκονται πέραν της ύπαρξης της υλικής φύσης. Οι δραστηριότητες των ζωντανών όντων είναι διάφορες ποικιλίες έμφυτων τάσεων, οι οποίες μπορούν είτε να παγιδεύσουν το ζωντανό ον εντός της υλικής φύσης είτε να το απελευθερώσουν από την υλική φύση. Όλα αυτά τα ζητήματα εξετάζονται συνοπτικά στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και στη συνέχεια αναπτύσσονται στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* για να διαφωτιστούν περισσότερο. Από αυτά τα πέντε θέματα, ο Υπέρτατος Κύριος, το ζωντανό ον, η φύση και ο χρόνος με το διάστημα είναι αιώνια, αλλά το ζωντανό ον, η φύση και ο χρόνος βρίσκονται υπό την διεύθυνση του Υπερτάτου Κυρίου, ο οποίος είναι απόλυτος και πλήρως ανεξάρτητος από οποιονδήποτε άλλον έλεγχο. Ο Υπέρτατος Κύριος ασκεί τον υπέρτατο έλεγχο. Η υλική δράση του ζωντανού όντος είναι δίχως αρχή, μπορεί όμως να αποκατασταθεί αν μετατεθεί στο πνευματικό επίπεδο. Έτσι μπορεί να σταματήσει τις αντιδράσεις των υλικών ιδιοτήτων. Και ο Κύριος και το ζωντανό ον τελούν εν γνώσει και έχουν και οι δύο την αίσθηση της ταυτότητας, ότι δηλαδή ως ζωτική δύναμη διαθέτουν συνείδηση. Αλλά το ζωντανό ον, όταν υπόκειται στους όρους της υλικής φύσης, που ονομάζεται *μαχατ-ταττβα*, ταυτίζεται λανθασμένα τον εαυτό του ως κάτι διαφορετικό από τον Κύριο. Ολόκληρο το σύστημα της βεδικής γνώσης έχει στόχο να

εξαλείψει αυτή τη λανθασμένη αντίληψη και έτσι να απελευθερώσει το ζωντανό ον από την πλάνη της υλικής ταύτισης. Όταν αυτή η πλάνη εξαλειφθεί με τη γνώση και την απάρνηση, τα ζωντανά όντα είναι υπεύθυνοι δρώντες και απολαμβάνοντες. Η αίσθηση της απόλαυσης στον Κύριο είναι αληθινή, ενώ η ίδια αίσθηση στα ζωντανά όντα είναι απλώς ευσεβείς πόθοι. Αυτή η διαφορά συνείδησης είναι εκείνο που διακρίνει τις δύο ταυτότητες, και συγκεκριμένα, τον Κύριο από το ζωντανό ον. Ειδάλλως, δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον Κύριο και το ζωντανό ον. Συνεπώς, το ζωντανό ον είναι αιωνίως ένα με τον Κύριο και ταυτόχρονα διαφορετικό. Ολόκληρη η διδασκαλία της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* στηρίζεται σε αυτή την αρχή.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και ο Κύριος και τα ζωντανά όντα περιγράφονται ως *σανατανα*, αιώνια, και ο τόπος του Κυρίου, πολύ πέραν του υλικού ουρανού, περιγράφεται και αυτός ως *σανατανα*. Το ζωντανό ον καλείται να ζήσει στη *σανατανα* ύπαρξη του Κυρίου, η δε μέθοδος που μπορεί να βοηθήσει ένα ζωντανό ον να πλησιάσει τον τόπο του Κυρίου, όπου φανερώνεται η απελευθερωμένη δράση της ψυχής, ονομάζεται *σανατανα-νταρμα*. Ωστόσο, δεν μπορεί να φτάσει κάποιος στον αιώνιο τόπο του Κυρίου χωρίς να ελευθερωθεί από την εσφαλμένη αντίληψη της υλικής ταύτισης και η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* μας προσφέρει την ένδειξη πώς να επιτύχουμε αυτό το στάδιο τελειότητας. Η μέθοδος της απελευθέρωσης από την εσφαλμένη αντίληψη της ταύτισης με την ύλη ονομάζεται στα διάφορα στάδια, δράση που αποσκοπεί στην απόλαυση, εμπειρική φιλοσοφία και υπηρεσία αφοσίωσης, έως την υπερβατική συνειδητοποίηση. Αυτή η υπερβατική συνειδητοποίηση είναι δυνατή με την εναρμόνιση όλων των προαναφερθέντων θεμάτων σύμφωνα με τη θέληση του Κυρίου. Τα επιβεβλημένα καθήκοντα του ανθρώπινου όντος, όπως ορίζονται στις Βέδες, μπορούν να εξαγνίσουν σταδιακά τον αμαρτωλό νου της υποκείμενης σε όρους ψυχής και να την υψώσουν στο στάδιο της γνώσης. Το εξαγνισμένο στάδιο της απόκτησης γνώσης γίνεται η βάση της υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο. Όσο ερευνά κανείς τη λύση στα προβλήματα της ζωής, η γνώση του ονομάζεται *γκιανα*, δηλαδή εξαγνισμένη γνώση, αλλά με τη συνειδητοποίηση της πραγματικής λύσης των προβλημάτων της ζωής, εδραιώνεται κανείς στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αρχίζει με τα προβλήματα της ζωής, ξεχωρίζοντας την ψυχή από τα στοιχεία της ύλης και αποδεικνύει με λογική και επιχειρήματα ότι η ψυχή είναι άφθαρτη σε κάθε περίπτωση και ότι το εξωτερικό περίβλημα της ύλης, το σώμα και ο νους, αλλάζουν για άλλη μία θητεία στη γεμάτη δυστυχία υλική ύπαρξη. Συνεπώς, ο σκοπός της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* είναι ο τερματισμός κάθε είδους δυστυχίας και ο Αρτζούνα κατέφυγε σε αυτή τη σπουδαία γνώση, η οποία του μεταδόθηκε κατά τη μάχη του Κουρουκσέτρα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*σουτα ουβατσα
εβαμ τσινταγιατο τζισνοχ
κρισνα-παντα-σαρορουχαμ
σωχαρντενατιγκαντενα
σαντασιντ βιμαλα ματιχ*

σουτα ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *εβαμ*: έτσι – *τσινταγιαταχ*: ενώ σκεφτόταν τη διδασκαλία – *τζισνοχ*: του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας – *κρισνα-παντα*: τα πόδια του Κρίσνα – *σαρορουχαμ*: που μοιάζουν με λωτούς – *σωχαρντενα*: με βαθιά φιλία – *ατι-γκαντενα*: με μεγάλη οικειότητα – *σαντα*: γαληνεμένος – *ασιτ*: συνέβη έτσι – *βιμαλα*: χωρίς ίχνος υλικής μόλυνσης – *ματιχ*: ο νους.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Απορροφημένος έτσι βαθιά στις σκέψεις της διδασκαλίας του Κυρίου, η οποία του δόθηκε στην κατάσταση της μεγάλης οικειότητας της φιλίας τους, και στις σκέψεις των ποδιών του Κυρίου που έμοιαζαν με λωτούς, ο νους του Αρτζούνα γαλήνεψε και ελευθερώθηκε από κάθε υλική μόλυνση.

Αφού ο Κύριος είναι απόλυτος, ο βαθύς διαλογισμός σχετικά με Αυτόν είναι εξίσου καλός με την έκσταση του *γιογκα*. Ο Κύριος δεν διαφέρει από το όνομά Του, τη μορφή Του, τις ιδιότητές Του, τις διασκεδάσεις Του, την ακολουθία Του και τα συγκεκριμένα έργα Του. Ο Αρτζούνα άρχισε να σκέφτεται τις οδηγίες του Κυρίου σε εκείνον στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα. Μόνο εκείνες οι οδηγίες άρχισαν να απαλείφουν τα ίχνη της υλικής μόλυνσης στον νου του Αρτζούνα. Ο Κύριος είναι όπως ο ήλιος· η εμφάνιση του ήλιου σημαίνει άμεση διάλυση του σκότους, δηλαδή της άγνοιας, και η εμφάνιση του Κυρίου στον νου του αφοσιωμένου υπηρέτη μπορεί να διώξει στη στιγμή τις άθλιες υλικές συνέπειες. Γι' αυτό ο Κύριος Τσετάνια συνέστησε το διαρκές ψάλσιμο του ονόματος του Κυρίου, για προστασία από κάθε μόλυνση του υλικού κόσμου. Το συναίσθημα του αποχωρισμού από τον Κύριο είναι αναμφίβολα οδυνηρό για τον αφοσιωμένο υπηρέτη, αλλά επειδή αυτό συμβαίνει σε σχέση με τον Κύριο, έχει ένα ιδιαίτερο υπερβατικό αποτέλεσμα το οποίο γαληνεύει την καρδιά. Τα αισθήματα αποχωρισμού είναι και αυτά πηγή υπερβατικής ευδαιμονίας και δεν μπορούν να συγκριθούν ποτέ με τα μολυσμένα υλικά αισθήματα αποχωρισμού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*βασουντεβανγκρι-ανουντιανα-
παριμπριμιχिता-ραμχασα
μπακτια νιρματιτασεσα-
κασαγια-ντισανο 'ρτζουναχ*

βασουντεβα-ανγκρι: τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου – *ανουντιανα:* με διαρκή θύμηση – *παριμπριμιχिता:* επεκτεινόμενη – *ραμχασα:* με μεγάλη ταχύτητα – *μπακτια:* με αφοσίωση – *νιρματιτα:* υποχώρησε – *ασεσα:* απεριόριστη – *κασαγια:* χάρη στην – *ντισαναχ:* αντίληψη – *αρτζουναχ:* ο Αρτζούνα.

Η συνεχής θύμηση των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου Σρι Κρίσνα από τον Αρτζούνα αύξησε με ραγδαία ταχύτητα την αφοσίωσή του και ως αποτέλεσμα, όλες οι ανοησίες στις σκέψεις του υποχώρησαν.

Οι υλικές επιθυμίες στον νου είναι ανοησίες της υλικής μόλυνσης. Εξαιτίας αυτής της μόλυνσης, το ζωντανό ον αντιμετωπίζει τόσο πολλά ταιριαστά και αταίριαστα πράγματα, τα οποία αποθαρρύνουν την ίδια την ύπαρξη πνευματικής ταυτότητας. Με κάθε γέννηση, η υποκείμενη σε όρους ψυχή παγιδεύεται από τόσο πολλά ευχάριστα και δυσάρεστα στοιχεία, που είναι όλα ψεύτικα και πρόσκαιρα. Συσσωρεύονται λόγω των αντιδράσεών μας στις υλικές επιθυμίες, αλλά όταν έλθουμε σε επαφή με τον υπερβατικό Κύριο στις ποικιλόμορφες ενέγειές Του μέσω της υπηρεσίας αφοσίωσης, εκδηλώνονται οι γυμνές μορφές όλων των υλικών επιθυμιών και η νοημοσύνη του ζωντανού όντος γαληνεύει μέσα στο αληθινό της χρώμα. Αμέσως μόλις ο Αρτζούνα έστρεψε την προσοχή του στις οδηγίες του Κυρίου, όπως διατυπώνονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, φανερώθηκε το αληθινό χρώμα της αιώνιας επαφής του με τον Κύριο και έτσι αισθάνθηκε ελεύθερος από κάθε υλική μόλυνση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*γκιταμ μπαγκαβατα γκιαναμ
γιατ τατ σανγκραμα-μουντανι
καλα-καρμα-ταμο-ρουνταμ
πουναρ αντιαγκαματ πραμπουχ*

γκιταμ: διδάχθηκε – *μπαγκαβατα:* από το Πρόσωπο της Θεότητας – *γκιαναμ:* υπερβατική γνώση – *γιατ:* η οποία – *τατ:* εκείνη – *σανγκραμα-μουντανι:* στο

μέσο της μάχης – *καλα-καρμα*: ο χρόνος και οι πράξεις – *ταμαχ-ρουνταμ*: περιτυλιγμένα με τέτοιο σκοτάδι – *πουναχ ανταγκαματ*: τα ξύπνησε ξανά – *πραμπουχ*: ο κύριος των αισθήσεών του.

Εξαιτίας των διασκεδάσεων και των έργων του Κυρίου και λόγω της απουσίας Του, φαινόταν ότι ο Αρτζούνα είχε ξεχάσει τις οδηγίες που άφησε το Πρόσωπο της Θεότητας. Αλλά στην πραγματικότητα, δεν ήταν έτσι και έγινε και πάλι κύριος των αισθήσεών του.

Με τη δύναμη του αιώνιου χρόνου, η υποκείμενη σε όρους ψυχή είναι περιτυλιγμένη στις πράξεις της που αποσκοπούν στην απόλαυση. Αλλά ο Υπέρτατος Κύριος, όταν ενσαρκώνεται στη γη, δεν επηρεάζεται από τον *καλα*, δηλαδή την υλική αντίληψη παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος. Τα έργα του Κυρίου είναι αιώνια και είναι εκδηλώσεις της *ατμα-μαγια*, της εσωτερικής Του δύναμης. Όλες οι διασκεδάσεις και οι δραστηριότητες του Κυρίου είναι από τη φύση τους πνευματικές, όμως στους κοινούς ανθρώπους μοιάζουν να είναι στο ίδιο επίπεδο με τις υλικές δραστηριότητες. Έμοιαζε να είναι ο Αρτζούνα και ο Κύριος απασχολημένοι με τη μάχη του Κουρουκσέτρα όπως και η άλλη πλευρά, αλλά στην πραγματικότητα, ο Κύριος εκτελούσε την αποστολή της ενσάρκωσης και της συναναστροφής Του με τον αιώνιο φίλο Του Αρτζούνα. Επομένως, αυτές οι φαινομενικά υλικές δραστηριότητες του Αρτζούνα δεν τον απομάκρυναν από την υπερβατική του θέση, αλλά αντιθέτως αφύπνισαν την επίγνωση που ήδη είχε του τραγουδιού του Κυρίου, όπως το τραγούδησε ο Ίδιος. Αυτή η αναζωπύρωση της συνείδησης βεβαιώνεται από τον Κύριο στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.65) ως εξής:

*μαμ-μανα μπαβα μαντ-μπακτο
μαντ-γιατζί μαμ ναμασκουρου
μαμ εβαϊσιασι σατιαμ τε
πρατιτζανε πριγιο ‘σι με*

Θα πρέπει να σκέφτεται κανείς τον Κύριο συνεχώς· δεν θα πρέπει ο νους να Τον λησμονεί. Θα πρέπει να γίνει κανείς αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και να Τον προσκυνά. Όποιος ζει με αυτόν τον τρόπο δέχεται χωρίς αμφιβολία τις ευλογίες του Κυρίου, βρίσκοντας καταφύγιο στα λωτοειδή Του πόδια. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία σχετικά με αυτή την αιώνια αλήθεια. Επειδή ο Αρτζούνα ήταν έμπιστος φίλος Του, το μυστικό τού αποκαλύφθηκε.

Ο Αρτζούνα δεν επιθυμούσε να πολεμήσει με τους συγγενείς του, πολέμησε όμως για την αποστολή του Κυρίου. Εκτελούσε πάντα μόνο την αποστολή του Κυρίου και γι’ αυτό, μετά την αναχώρηση του Κυρίου παρέμεινε στην ίδια

υπερβατική θέση, μολονότι έμοιαζε να έχει ξεχάσει όλες τις οδηγίες της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Θα πρέπει, λοιπόν, να συντονίζει κανείς τις δραστηριότητές του στη ζωή με την αποστολή του Κυρίου και με αυτόν τον τρόπο είναι βέβαιο ότι θα επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό. Αυτή είναι η ύψιστη τελειότητα της ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*βισοκο μπραμα-σαμπαττια
σαντσιννα-ντβαϊτα-σαμσαγιαχ
λινα-πρακριτι-ναϊργκουνιαντ
αλινγκατβαντ ασαμπαβαχ*

βισοκαχ: ελεύθερος από στέρηση – *μπραμα-σαμπαττια*: επειδή είχε πνευματικά πλούτη – *σαντσιννα*: εντελώς αποκομμένες – *ντβαϊτα-σαμσαγιαχ*: από τις αμφιβολίες της σχετικότητας – *λινα*: συγχωνευόμενος – *πρακριτι*: η υλική φύση – *ναϊργκουνιατ*: επειδή βρισκόταν στην υπέρβαση – *αλινγκατβατ*: επειδή δεν είχε υλικό σώμα – *ασαμπαβαχ*: ελεύθερος από γέννηση και θάνατο.

Επειδή κατείχε πνευματικά πλούτη, οι αμφιβολίες της δυαδικότητας είχαν διαλυθεί εντελώς. Έτσι ήταν ελευθερωμένος από τις τρεις καταστάσεις της υλικής φύσης και τοποθετημένος στην υπέρβαση. Δεν υπήρχε πλέον πιθανότητα να εμπλακεί σε γέννηση και σε θάνατο, επειδή ήταν ελευθερωμένος από τις υλικές μορφές.

Οι αμφιβολίες της δυαδικότητας αρχίζουν με την εσφαλμένη αντίληψη του υλικού σώματος, το οποίο είναι αποδεκτό από λιγότερο νοήμονα άτομα ως εαυτός. Το πιο χαζό κομμάτι της άγνοιάς μας είναι η ταύτισή του υλικού σώματος με τον εαυτό. Οτιδήποτε σχετίζεται με το σώμα γίνεται δεκτό από άγνοια ως δικό μας. Αμφιβολίες οφειλόμενες στην εσφαλμένη αντίληψη του τι είναι ο εαυτός μου και τι είναι δικό μου – με άλλα λόγια, το σώμα μου, οι συγγενείς μου, η περιουσία μου, η σύζυγός μου, τα παιδιά μου, ο πλούτος μου, η πατρίδα μου, η κοινότητά μου και χιλιάδες παρόμοιες απατηλές σκέψεις- προκαλούν σύγχυση στην υποκείμενη σε όρους ψυχή. Με την αφομοίωση των οδηγιών της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, είναι βέβαιο ότι απαλλάσσεται κανείς από αυτή τη σύγχυση, επειδή αληθινή γνώση είναι η γνώση ότι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Βασουντέβα, ο Κύριος Κρίσνα, είναι το παν, περιλαμβανομένου και του εαυτού μας. Τα πάντα είναι εκδήλωση της δύναμής Του ως συστατικά μέρη του Ιδίου. Η δύναμη και ο

δυνάμενος δεν διαφέρουν και επομένως, η αντίληψη της δυαδικότητας μετριάζεται αμέσως με την απόκτηση τέλει γνώσης. Αμέσως μόλις ο Αρτζούνα έστρεψε την προσοχή του στις οδηγίες της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, μπόρεσε, έμπειρος όπως ήταν, να εξαλείψει στη στιγμή την υλική αντίληψη του Κυρίου Κρίσνα, του αιώνιου φίλου του. Συνειδητοποίησε ότι ο Κύριος ήταν ακόμη παρών μπροστά του δια της διδασκαλίας Του, της μορφής Του, των διασκεδάσεών Του, των ιδιοτήτων Του και οτιδήποτε άλλου είχε σχέση μαζί Του. Συνειδητοποίησε ότι ο Κύριος Κρίσνα, ο φίλος του, ήταν ακόμη παρών μπροστά του δια της υπερβατικής παρουσίας Του σε διάφορες μη δυαδικές ενέργειες και δεν ετίθετο θέμα επίτευξης συναναστροφής με τον Κύριο μέσω μίας άλλης αλλαγής σώματος υπό την επίδραση του χρόνου και του χώρου. Με την απόκτηση απόλυτης γνώσης, μπορεί κανείς να βρίσκεται σε επαφή με τον Κύριο διαρκώς, ακόμη και σε αυτή τη ζωή, ακούγοντας, ψάλλοντας, σκεπτόμενος και λατρεύοντας απλώς τον Υπέρτατο Κύριο. Μπορεί κανείς να Τον δει, να αισθανθεί την παρουσία Του ακόμη και σε αυτή τη ζωή κατανοώντας απλώς τον *αντβαγια-γκιανα* Κύριο, δηλαδή τον Απόλυτο Κύριο, μέσω της μεθόδου της υπηρεσίας αφοσίωσης, η οποία αρχίζει με το άκουσμα σχετικά με Αυτόν. Ο Κύριος Τσετάνια λέει ότι ψάλλοντας απλώς το άγιο όνομα του Κυρίου, μπορεί κανείς να ξεπλύνει αμέσως τη σκόνη από τον καθρέφτη της αγνής συνείδησης και αμέσως μόλις η σκόνη αφαιρεθεί, ελευθερώνεται κανείς στη στιγμή από όλες τις υλικές συνθήκες. Ελευθερία από τις υλικές συνθήκες σημαίνει απελευθέρωση της ψυχής. Συνεπώς, μόλις βρεθεί κανείς στην απόλυτη γνώση, η υλική αντίληψη της ζωής αφαιρείται, δηλαδή αναδύεται από μία λανθασμένη αντίληψη της ζωής. Έτσι η λειτουργία της αγνής ψυχής αναζωογονείται σε πνευματική συνειδητοποίηση. Αυτή η πρακτική συνειδητοποίηση του ζωντανού όντος γίνεται εφικτή όταν ελευθερωθεί από τις αντιδράσεις των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης, και συγκεκριμένα, της αγαθότητας, του πάθους και της άγνοιας. Με τη χάρη του Κυρίου, ο αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης υψώνεται αμέσως στην περιοχή του Απολύτου και δεν υπάρχει πιθανότητα να εμπλακεί ξανά στην υπό όρους ζωή. Δεν μπορεί κάποιος να αισθανθεί την παρουσία του Κυρίου σε κάθε περίπτωση έως ότου του δοθεί η απαραίτητη υπερβατική όραση, πράγμα το οποίο γίνεται δυνατό μέσω της υπηρεσίας αφοσίωσης όπως υπαγορεύεται στις εξ αποκαλύψεως γραφές. Ο Αρτζούνα είχε φτάσει σε αυτό το στάδιο προ πολλού, στο πεδίο της μάχης του Κουρουκσέτρα, και όταν φαινομενικά ένιωσε την απουσία του Κυρίου, αναζήτησε αμέσως καταφύγιο στις οδηγίες της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και έτσι τοποθετήθηκε και πάλι στην αρχική του θέση. Αυτή είναι η θέση *βισοκα*, δηλαδή το στάδιο της ελευθερίας από κάθε λύπη και κάθε αγωνία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*νισαμια μπαγκαβαν-μαργκαμ
σαμσταμ γιαντου-κουλασια τσα
σβαχ-παταγια ματιμ τσακρε
νιμπριτατμα γιουντιστιραχ*

νισαμια: σκεπτόμενος – *μπαγκαβατ*: σχετικά με τον Κύριο – *μαργκαμ*: οι τρόποι της εμφάνισης και της εξαφάνισής Του – *σαμσταμ*: το τέλος – *γιαντου-κουλασια*: της δυναστείας του Βασιλιά Γιάντου – *τσα*: επίσης – *σβαχ*: ο τόπος του Κυρίου – *παταγια*: στον δρόμο προς – *ματιμ*: επιθυμία – *τσακρε*: έδωσε προσοχή – *νιμπριτα-ατμα*: μοναχικός και μόνος – *γιουντιστιραχ*: ο Βασιλιάς Γιουντιστίρα.

Μόλις άκουσε για την επιστροφή του Κυρίου Κρίσνα στον τόπο Του και μόλις κατάλαβε το τέλος της γήινης εκδήλωσης της δυναστείας των Γιάντου, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα αποφάσισε να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα έστρεψε και εκείνος την προσοχή του στις οδηγίες της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αφού άκουσε για την αναχώρηση του Κυρίου από το οπτικό πεδίο των ανθρώπων της Γης. Άρχισε να σκέφτεται σχετικά με τον τρόπο της εμφάνισης και της εξαφάνισης του Κυρίου. Η αποστολή της εμφάνισης και της εξαφάνισης του Κυρίου στο θνητό σύμπαν εξαρτάται αποκλειστικά από την υπέρτατη θέλησή Του. Δεν εξαναγκάζεται να εμφανισθεί ή να εξαφανισθεί από κάποια ανώτερη δύναμη, όπως εμφανίζονται και εξαφανίζονται τα ζωντανά όντα, εξαναγκασμένα από τους νόμους της φύσης. Όποτε ο Κύριος το επιθυμεί, μπορεί να εμφανισθεί από οπουδήποτε, χωρίς αυτό να εμποδίζει την παρουσία Του σε άλλα μέρη. Είναι όπως ο ήλιος. Ο ήλιος εμφανίζεται και εξαφανίζεται από μόνος του σε οποιοδήποτε μέρος, χωρίς να εμποδίζεται η παρουσία του σε άλλα μέρη. Ο ήλιος εμφανίζεται το πρωί στην Ινδία δίχως να εξαφανίζεται από το δυτικό ημισφαίριο. Ο ήλιος είναι παρών παντού και οπουδήποτε σε ολόκληρο το ηλιακό σύστημα, αλλά συμβαίνει να εμφανίζεται σε ένα συγκεκριμένο μέρος το πρωί και να εξαφανίζεται κάποια συγκεκριμένη ώρα το βράδυ. Ο χρονικός περιορισμός ακόμη και του ήλιου δεν είναι λόγος ανησυχίας, πολύ δε περισσότερο του Υπερτάτου Κυρίου, που δημιουργεί και ελέγχει τον ήλιο. Γι' αυτό αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι όποιος καταλάβει πραγματικά την υπερβατική εμφάνιση και εξαφάνιση του Κυρίου δια της ασύλληπτης ενέργειάς Του απελευθερώνεται από τους νόμους της γέννησης

και του θανάτου και τοποθετείται στον αιώνιο πνευματικό ουρανό, όπου βρίσκονται οι πλανήτες Βαϊκούντα. Εκεί, αυτά τα απελευθερωμένα πρόσωπα μπορούν να ζήσουν αιώνια χωρίς τους πόνους της γέννησης, του θανάτου, των γηρατειών και της αρρώστιας. Στον πνευματικό ουρανό ο Κύριος και όσοι βρίσκονται αιωνίως στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου είναι όλοι αιωνίως νέοι, επειδή δεν υπάρχουν ούτε γηρατειά ούτε αρρώστια ούτε θάνατος. Επειδή δεν υπάρχει θάνατος, δεν υπάρχει γέννηση. Συμπεραίνεται, επομένως, ότι απλώς και μόνο με την πραγματική κατανόηση της εμφάνισης και της εξαφάνισης του Κυρίου, μπορεί κανείς να φτάσει στο τέλειο στάδιο της αιώνιας ζωής. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα άρχισε κι εκείνος να σκέφτεται να επιστρέψει στον Θεό. Ο Κύριος εμφανίζεται στη Γη ή σε οποιονδήποτε άλλο θνητό πλανήτη μαζί με τους συντρόφους Του, οι οποίοι ζουν μαζί Του αιωνίως, τα δε μέλη της οικογένειας των Γιάντου, που συμπλήρωναν τις διασκεδάσεις του Κυρίου, όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, οι αδελφοί του και η μητέρα τους, δεν είναι παρά αιώνιοι σύντροφοί Του. Αφού η εμφάνιση και η εξαφάνιση του Κυρίου και των αιωνίων συντρόφων Του είναι υπερβατική, δεν θα πρέπει να δημιουργείται σύγχυση από τα εξωτερικά γνωρίσματα αυτής της εμφάνισης και εξαφάνισης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*πριταπι ανουσρουτια νταναντζαγιοντιταμ
νασαμ γιαντουναμ μπαγκαβατ-γκατιμ τσα ταμ
εκαντα-μπακτια μπαγκαβατι αντοκσατζε
νιβεσιτατμοπααραμα σαμσριτεχ*

πριτα: η Κούντι – *απι:* επίσης – *ανουσρουτια:* ακούγοντας – *νταναντζαγια:* τον Αρτζούντα – *ουντιταμ:* ειπωμένα – *νασαμ:* το τέλος – *γιαντουναμ:* της δυναστείας των Γιάντου – *μπαγκαβατ:* του Προσώπου της Θεότητας – *γκατιμ:* εξαφάνιση – *τσα:* επίσης – *ταμ :* όλων εκείνων – *εκα-αντα:* ανόθευτη – *μπακτια:* αφοσίωση – *μπαγκαβατι:* στον Υπέρτατο Κύριο, τον Σρι Κρίσνα – *αντοκσατζε:* υπέρβαση – *νιβεσιτα-ατμα:* με πλήρη προσοχή – *ουπααραμα:* απελευθερώθηκε – *σαμσριτεχ:* την υλική ύπαρξη.

Η Κούντι, αφού άκουσε τον Αρτζούντα να μιλά για το τέλος της δυναστείας των Γιάντου και την εξαφάνιση του Κυρίου Κρίσνα, υπηρέτησε με αφοσίωση και πλήρη προσήλωση το υπερβατικό Πρόσωπο της Θεότητας και έτσι κέρδισε την ελευθερία από τη ροή της υλικής ύπαρξης.

Η δύση του ήλιου δεν σημαίνει το τέλος του ήλιου. Σημαίνει ότι ο ήλιος βρίσκεται πέρα από το οπτικό μας πεδίο. Κατά τον ίδιο τρόπο, το τέλος της αποστολής του Κυρίου σε έναν συγκεκριμένο πλανήτη ή σε ένα σύμπαν σημαίνει απλώς ότι είναι πέρα από το οπτικό μας πεδίο. Επίσης, το τέλος της δυναστείας των Γιάντου δεν σημαίνει ότι καταστρέφεται. Εξαφανίζεται μαζί με τον Κύριο, έξω από το οπτικό μας πεδίο. Όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα αποφάσισε να προετοιμάσει την επιστροφή του στον Θεό, το ίδιο αποφάσισε και η Κούντι και έτσι ασχολήθηκε ολοκληρωτικά με την υπερβατική υπηρεσία αφοσίωσης στον Κύριο, η οποία εξασφαλίζει σε κάποιον το διαβατήριο για την επιστροφή στον Θεό αφού αφήσει το παρόν υλικό του σώμα. Η αρχή της υπηρεσίας αφοσίωσης στον Κύριο είναι η αρχή της απόκτησης πνευματικού χαρακτήρα απο το παρόν υλικό σώμα και με αυτόν τον τρόπο ένας ανόθευτος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου χάνει κάθε υλική επαφή στο παρόν σώμα. Ο τρόπος του Κυρίου δεν είναι μύθος, όπως πιστεύουν οι άπιστοι ή οι αδαείς, αλλά δεν μπορεί να φτάσει εκεί κανείς με υλικά μέσα, όπως οι σπούτνικ ή τα διαστημόπλοια. Μπορεί όμως σίγουρα να φτάσει κανείς εκεί αφού αφήσει το παρόν σώμα του, αλλά θα πρέπει να προετοιμάζεται για την επιστροφή του στον Θεό ασκούμενος στην υπηρεσία αφοσίωσης. Αυτό εξασφαλίζει το διαβατήριο για την επιστροφή στον Θεό και η Κούντι υιοθέτησε αυτή τη μέθοδο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*γιαγιαχαραντ μπουβο μπαραμ
ταμ τανουμ βιτζαχαβ ατζαχ
καντακαμ καντακενεβα
ντβαγιαμ τσαπισιτουχ σαμαμ*

γιαγια: εκείνο δια του οποίου – *αχα*ρατ: απομάκρυνε – *μπουβα*χ: της γης – *μπα*ραμ: το φορτίο – *ταμ*: εκείνο – *τανουμ*: το σώμα – *βιτζα*χω: άφησε – *ατζα*χ: ο αγέννητος – *καντακαμ*: αγκάθι – *καντακενα*: από το αγκάθι – *ιβα*: σαν – *ντβαγιαμ*: και τα δύο – *τσα*: επίσης – *απι*: παρόλο που – *ισιτουχ*: ελέγχοντας – *σαμαμ*: το ίδιο.

Ο Υπέρτατος Αγέννητος, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, ήταν η αιτία που τα μέλη της δυναστείας των Γιάντου αποφάσισαν να αφήσουν το σώμα τους και έτσι απάλλαξε τη γη από το φορτίο της. Αυτή η πράξη ήταν σαν να βγάζεις ένα αγκάθι με αγκάθι, παρόλο που και τα δύο είναι το ίδιο για όποιον το κάνει.

Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τακουρά υπαινίσσεται ότι οι *ρισι* όπως ο Σωνάκα και οι άλλοι που άκουγαν τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από τον Σούτα Γκοσουάμι στο Ναϊμισαράνια δεν χάρηκαν να ακούν ότι οι Γιάντου πέθαιναν μέσα στην τρέλα της μέθης. Για να τους ανακουφίσει από αυτή τη νοητική αγωνία, ο Σούτα Γκοσουάμι τους διαβεβαίωσε πως ο Κύριος έγινε η αιτία να αφήσουν τα μέλη της οικογένειας των Γιάντου το σώμα τους και με αυτόν τον τρόπο έπρεπε να αφαιρέσουν το φορτίο της γης. Ο Κύριος και οι αιώνιοι σύντροφοί Του εμφανίσθηκαν στη γη για να βοηθήσουν τους διοικητικούς ημίθεους να εξαλείψουν το φορτίο της γης. Γι' αυτό κάλεσε ορισμένους έμπιστους ημίθεους να εμφανισθούν στη δυναστεία των Γιάντου και να Τον υπηρετήσουν στη σπουδαία αποστολή Του. Αφού η αποστολή εκπληρώθηκε, οι ημίθεοι, με τη θέληση του Κυρίου, άφησαν τα γήινα σώματά τους πολεμώντας μεταξύ τους μέσα στην τρέλα της μέθης. Οι ημίθεοι είναι συνηθισμένοι να πίνουν το ποτό *σομα-ρασα* και, συνεπώς, το κρασί και οι μεθυστικές ουσίες δεν τους είναι άγνωστα. Μερικές φορές αντιμετώπισαν προβλήματα εξαιτίας υπερβολικής μέθης. Κάποτε ο Νάραντα εξοργίστηκε με τους γιους του Κούβερα επειδή μέθυσαν, αλλά αργότερα επανέκτησαν την αρχική τους μορφή με τη χάρη του Κυρίου Κρίσνα. Θα συναντήσουμε αυτή την ιστορία στο Δέκατο Άσμα. Για τον Υπέρτατο Κύριο, και οι *ασουρα* και οι ημίθεοι είναι ίσοι, αλλά οι ημίθεοι είναι υπάκουοι στον Κύριο, ενώ οι *ασουρα* δεν είναι. Συνεπώς, το παράδειγμα της εξαγωγής ενός αγκαθιού με ένα άλλο αγκάθι είναι πολύ ταιριαστό. Ένα αγκάθι που τρυπά το πόδι του Κυρίου είναι σίγουρα ενοχλητικό για τον Κύριο, ενώ το άλλο αγκάθι που βγάζει το ενοχλητικό αγκάθι σίγουρα προσφέρει υπηρεσία στον Κύριο. Έτσι παρόλο που κάθε ζωντανό ον είναι κομμάτι του Κυρίου, αυτό που τρυπά τον Κύριο ονομάζεται *ασουρα*, ενώ κάποιος που είναι οικειοθελώς υπηρέτης του Κυρίου ονομάζεται *ντεβατα* ή ημίθεος. Στον υλικό κόσμο οι *ντεβατα* και οι *ασουρα* ανταγωνίζονται συνεχώς και οι *ντεβατα* σώζονται πάντα από τα χέρια των *ασουρα* από τον Κύριο. Και οι μεν και οι δε βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Κυρίου. Ο κόσμος είναι γεμάτος από αυτά τα δύο είδη ζωντανών όντων και η αποστολή του Κυρίου είναι πάντα να προστατεύει τους *ντεβατα* και να καταστρέφει τους *ασουρα*, όποτε υπάρχει τέτοια ανάγκη στον κόσμο και να κάνει καλό και στους δύο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*γιατα ματσιαντι-ρουπανι
νταττε τζαχιντ γιατα ναταχ
μπου-μπαραχ κσαπιτο γιενα
τζαχω τατς τσα καλεβαραμ*

γιατα: τόσο όσο – ματσια-αντι: ενσάρκωση ως ψάρι, κλπ. – ρουπανι: μορφές – νταττε: δέχεται αιωνίως – τζαχιατ: φαινομενικά αφήνει – γιατα: όπως ακριβώς – ναταχ: ο μάγος – μπου-μπαραχ: το φορτίο του κόσμου – κσαπιταχ: ανακουφίστηκε – γιενα: από το οποίο – τζαχω: αφήνει – τατ: εκείνο – τσα: επίσης – καλεβαραμ: το σώμα.

Ο Υπέρτατος Κύριος αφήνει το σώμα το οποίο φανέρωσε για να ελαφρύνει το φορτίο της γης. Ακριβώς σαν ένας μάγος, εγκαταλείπει ένα σώμα για να δεχθεί άλλα, όπως την ενσάρκωση-ψάρι και άλλες.

Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας δεν είναι ούτε απρόσωπο ούτε άμορφο, αλλά το σώμα Του δεν διαφέρει από τον Ίδιο και συνεπώς είναι γνωστός ως η προσωποποίηση της αιωνιότητας, της γνώσης και της ευδαιμονίας. Στην *Μπριχαντ-βαϊσναβα Ταντρα* αναφέρεται καθαρά ότι όποιος θεωρεί ότι η μορφή του Κυρίου Κρίσνα είναι φτιαγμένη από υλική ενέργεια, θα πρέπει να εξοστρακιστεί με κάθε τρόπο. Και αν κατά τύχη δει κανείς το πρόσωπο ενός τέτοιου άπιστου, θα πρέπει να καθαριστεί στα νερά του ποταμού μαζί με τα ρούχα του. Ο Κύριος περιγράφεται ως *αμριτα*, αθάνατος, επειδή δεν έχει υλικό σώμα. Ανάλογα με τις περιστάσεις, ο «θάνατος» του Κυρίου, δηλαδή η εγκατάλειψη του σώματός Του, είναι σαν τα ζογκλερικά κόλπα του μάγου. Ο μάγος παρουσιάζει με τεχνάσματα ότι κόβεται σε κομμάτια, ότι καίγεται σε στάχτες ή ότι χάνει τις αισθήσεις του υπό την επίδραση υπνωτισμού, αλλά όλα αυτά είναι απλώς ψεύτικες επιδείξεις. Στην πραγματικότητα, ο μάγος ούτε καίγεται σε στάχτες ούτε κόβεται σε κομμάτια ούτε είναι πεθαμένος ή λιπόθυμος, σε κανένα στάδιο της επίδειξης των μαγικών του. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Κύριος έχει τις αιώνιες μορφές Του απεριόριστης ποικιλίας, από τις οποίες μία είναι η ενσάρκωση-ψάρι, όπως παρουσιάστηκε μέσα στο σύμπαν. Επειδή υπάρχουν αμέτρητα σύμπαντα, η ενσάρκωση-ψάρι πρέπει να παρουσιάζει τις διασκεδάσεις Της χωρίς διακοπή. Σε αυτή τη στροφή, χρησιμοποιείται η συγκεκριμένη λέξη *νταττε*, «δέχεται αιωνίως», και όχι η λέξη *ντατβα*, «δέχεται κατά περιστάσιν». Το ζήτημα είναι ότι ο Κύριος δεν δημιουργεί την ενσάρκωση-ψάρι: έχει αιωνίως αυτή τη μορφή, η δε εμφάνιση και εξαφάνιση αυτής της ενσάρκωσης εξυπηρετεί συγκεκριμένους σκοπούς. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.24-25) ο Κύριος λέει: «Οι ιμπερσοναλιστές νομίζουν ότι δεν έχω μορφή, ότι είμαι άμορφος, αλλά ότι τώρα έχω δεχθεί μία μορφή για να υπηρετήσω κάποιο σκοπό και έτσι τώρα φανερώνομαι. Αυτοί όμως οι επινοητές εικασιών δεν έχουν στην πραγματικότητα κοφτερή νοημοσύνη. Παρόλο που μπορεί να είναι καλοί λόγιοι της βεδικής γραμματείας, αγνοούν ουσιαστικά τις ασύλληπτες ενέργειές Μου και τις

αιώνιες μορφές του προσώπου Μου. Ο λόγος είναι ότι με το μυστικό Μου πέπλο διατηρώ το δικαίωμα να μη φανερώνομαι σε όσους δεν είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες Μου. Έτσι οι λιγότερο νοήμονες ανόητοι δεν έχουν επίγνωση της αιώνιας μορφής Μου, η οποία δεν πρόκειται να καταστραφεί ποτέ και είναι αγέννητη». Στην *Παντμα Πουρανα* λέγεται ότι εκείνοι που είναι φθονεροί και πάντα οργισμένοι με τον Κύριο είναι ανίκανοι να γνωρίσουν την πραγματική και αιώνια μορφή του Κυρίου. Και στην *Μπαγκαβαταμ* λέγεται επίσης ότι ο Κύριος εμφανίστηκε σαν κεραυνός σε όσους ήταν παλαιστές. Ο Σισουπάλα, όταν σκοτώθηκε από τον Κύριο, δεν μπορούσε να Τον δει ως Κρίσνα, επειδή είχε θαμπωθεί από το εκτυφλωτικό φως του *μπραματζιοτι*. Συνεπώς, η πρόσκαιρη εκδήλωση του Κυρίου ως κεραυνού στους παλαιστές που είχαν προσληφθεί από τον Κάμσα ή η εκτυφλωτική εμφάνιση του Κυρίου μπροστά στον Σισουπάλα εγκαταλείφθηκαν από τον Κύριο, αλλά ο Κύριος ως μάγος υπάρχει αιωνίως και δεν καταστρέφεται ποτέ, σε καμία περίπτωση. Αυτού του είδους οι μορφές φανερώνονται πρόσκαιρα μόνο στους *ασουρα* και όταν αποσύρονται, οι *ασουρα* νομίζουν ότι ο Κύριος δεν υπάρχει πλέον, ακριβώς όπως το ανόητο κοινό νομίζει ότι ο μάγος καίγεται σε στάχτες ή κόβεται σε κομμάτια. Το συμπέρασμα είναι ότι ο Κύριος δεν έχει υλικό σώμα και, επομένως, δεν πρόκειται ποτέ να σκοτωθεί ή να μεταβληθεί από το πνευματικό Του σώμα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*γιαντα μουκουνντο μπαγκαβαν ιμαμ μαχιμ
τζαχω σβα-τανβα σραβανιγια-σατ-καταχ
τανταχαρ εβαπρατι-μπουντα-τσετασαμ
αμπαντρα-χετουχ καλιρ ανβαβαρτατα*

γιαντα: όταν – *μουκουννταχ*: ο Κύριος Κρίσνα – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ιμαμ*: αυτό – *μαχιμ*: η Γη – *τζαχω*: έφυγε – *σβα-τανβα*: με το ίδιο ακριβώς σώμα – *σραβανιγια-σατ-καταχ*: αξίζει να ακούς γι' Αυτόν – *ταντα*: τότε – *αχαχ εβα*: από την ημέρα – *απρατι-μπουντ-τσετασαμ*: όσων ο νους δεν έχει αναπτυχθεί αρκετά – *αμπαντρα-χετουχ*: αιτία κάθε κακοδαιμονίας – *καλιχ ανβαβαρτατα*: ο Κάλι πλήρως εκδηλωμένος.

Όταν το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Κρίσνα, έφυγε από αυτόν τον πλανήτη της Γης στην ολόγεια δική Του μορφή, από εκείνη την ίδια μέρα ο Κάλι, που είχε ήδη εμφανιστεί εν μέρει, εκδηλώθηκε πλήρως για να δημιουργήσει δυσοίωνες συνθήκες για όσους διαθέτουν μικρά αποθέματα γνώσης.

Η επίδραση του Κάλι μπορεί να επιβληθεί μόνο σε όσους δεν έχουν πλήρως ανεπτυγμένη συνείδηση του Κρίσνα. Μπορεί κανείς να εξουδετερώσει τα αποτελέσματα της εποχής του Κάλι, παραμένοντας πλήρως στη φροντίδα του Προσώπου της Θεότητας. Η εποχή του Κάλι ακολούθησε τη μάχη του Κουρουκσέτρα, αλλά δεν μπόρεσε να ασκήσει την επιρροή της εξαιτίας της παρουσίας του Κυρίου. Ο Κύριος, ωστόσο, έφυγε από αυτόν τον πλανήτη της Γης στο δικό Του υπερβατικό σώμα και αμέσως μόλις έφυγε, άρχισαν να εκδηλώνονται τα συμπτώματα της Κάλι-γιούγκα, όπως ακριβώς τα είχε προβλέψει ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα πριν από την άφιξη του Αρτζούνα από την Ντβάρακα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα υπέθεσε σωστά ότι ο Κύριος θα αναχωρήσει από τη Γη. Όπως έχουμε ήδη εξηγήσει, ο Κύριος έφυγε από το οπτικό μας πεδίο, ακριβώς όπως φεύγει από το οπτικό μας πεδίο ο ήλιος όταν δύει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*γιουντιστιρας τατ παρισαρπαναμ μπουνταχ
πουρε τσα ραστρε τσα γκριχε τατατμανι
βιμπαβια λομπαανριτα-τζιχμα-χιμσαναντι-
ανταρμα-τσακραμ γκαμαναγια παριαντατ*

γιουντιστιραχ: ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα – *τατ*: εκείνη – *παρισαρπαναμ*: επέκταση – *μπουνταχ*: πολύ έμπειρος – *πουρε*: στην πρωτεύουσα – *τσα*: όπως επίσης – *ραστρε*: στο κράτος – *τσα*: και – *γκριχε*: στο σπίτι – *τατα*: όπως επίσης – *ατμανι*: προσωπικώς – *βιμπαβια*: τηρώντας – *λομπα*: απληστία – *ανριτα*: ανειλικρίνεια – *τζιχμα*: διπλωματία – *χιμσανα-αντι*: βία, φθόνος – *ανταρμα*: αθρησκεία – *τσακραμ*: φαύλος κύκλος – *γκαναμαγια*: για αναχώρηση – *παριαντατ*: ντυμένος κατάλληλα.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν αρκετά ευφυής ώστε να καταλάβει την επίδραση της εποχής του Κάλι, που χαρακτηρίζεται από αυξανόμενη απληστία, ανειλικρίνεια, εξαπάτηση και βία σε όλη την πόλη, το κράτος, το σπίτι και μεταξύ των ανθρώπων. Προετοιμάστηκε, λοιπόν, με σύνεση για να φύγει και ντύθηκε ανάλογα.

Η τωρινή εποχή επηρεάζεται από τις συγκεκριμένες ιδιότητες του Κάλι. Από τις μέρες της μάχης του Κουρουκσέτρα, πριν από περίπου πέντε χιλιάδες χρόνια, άρχισε να φανερώνεται η επίδραση της εποχής του Κάλι και μαθαίνουμε από τις αυθεντικές γραφές ότι η εποχή του Κάλι θα κρατήσει και

άλλα 427.000 χρόνια. Τα συμπτώματα της Κάλι-γιούγκα, όπως αναφέρθηκαν προηγουμένως, και συγκεκριμένα, η απληστία, η ανειλικρίνεια, η διπλωματία, η εξαπάτηση, ο νεποτισμός, η βία και όλα αυτά τα πράγματα, είναι ήδη της μόδας και κανείς δεν μπορεί να φαντασθεί τι πρόκειται να συμβεί σταδιακά με την περαιτέρω αύξηση της επίδρασης του Κάλι μέχρι την ημέρα της καταστροφής. Γνωρίζουμε ήδη ότι η επίδραση αυτής της εποχής του Κάλι έχει στόχο τους άθεους, δήθεν πολιτισμένους, ανθρώπους. Όσοι βρίσκονται υπό την προστασία του Κυρίου δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε από αυτή τη φρικτή εποχή. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και δεν είχε λόγο να φοβάται την εποχή του Κάλι, αλλά προτίμησε να αποσυρθεί από την ενεργή οικογενειακή ζωή και να προετοιμαστεί για να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό. Οι Πάννταβα είναι αιώνιοι σύντροφοι του Κυρίου και συνεπώς ενδιαφέρονται περισσότερο για τη συντροφιά του Κυρίου από οτιδήποτε άλλο. Εκτός αυτού, όντας ιδανικός βασιλιάς, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήθελε να αποσυρθεί για να δώσει το παράδειγμα στους άλλους. Μόλις κάποιος άλλος νεαρός άνδρας μεγαλώσει αρκετά και είναι σε θέση να αναλάβει τις οικογενειακές υποθέσεις, θα πρέπει να αποσύρεται κανείς αμέσως από την οικογενειακή ζωή, για να υψωθεί στην πνευματική συνειδητοποίηση. Δεν θα πρέπει να σαπίζει κανείς στο σκοτεινό πηγάδι της οικογενειακής ζωής έως ότου συρθεί δια της βίας με τη θέληση του Γιαμαράζα. Οι σύγχρονοι πολιτικοί θα πρέπει να πάρουν μαθήματα από τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα σχετικά με την οικειοθελή απόσυρση από την ενεργό πολιτική και να κάνουν χώρο στις νεότερες γενιές. Και οι συνταξιοδοτημένοι ηλικιωμένοι κύριοι θα πρέπει και αυτοί να πάρουν μαθήματα από αυτόν και να φύγουν από το σπίτι τους για πνευματική συνειδητοποίηση, πριν αναγκασθούν δια της βίας να συναντήσουν τον θάνατο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*σβα-ρατ πωτραμ βιναγιναμ
ατμαναχ σουσαμαμ γκουναϊχ
τογια-νιβιαχ πατιμ μπουμερ
αμπιασιντσαντ γκατζαχβαγιε*

σβα-ρατ: ο αυτοκράτορας – *πωτραμ*: στον εγγονό – *βιναγιναμ*: κατάλληλα εκπαιδευμένος – *ατμαναχ*: τον εαυτό του – *σουσαμαμ*: ίσος από κάθε άποψη – *γκουναϊχ*: από τις ιδιότητες – *τογια-νιβιαχ*: συνορεύοντας με τις θάλασσες – *πατιμ*: ο αφέντης – *μπουμεχ*: της γης – *αμπιασιντσατ*: ενθρονισμένος – *γκατζαχβαγιε*: στην πρωτεύουσα Χαστινάπουρα.

Από τότε και στο εξής, στην πρωτεύουσα Χαστινάπουρα, ενθρόνισε τον εγγονό του, που είχε εκπαιδευτεί και διέθετε τις αρετές του αυτοκράτορα και αφέντη όλης της στεριάς που συνορεύει με θάλασσες.

Το σύνολο της στεριάς πάνω στη γη το οποίο συνορεύει με θάλασσες βρισκόταν υπό τη δικαιοδοσία του Βασιλιά της Χαστινάπουρα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είχε εκπαιδεύσει τον εγγονό του, τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, και έτσι ήταν εξίσου άξιος στη διακυβέρνηση του κράτους, όσον αφορά στις υποχρεώσεις του βασιλιά προς τους πολίτες. Έτσι ο Παρίκσιτ ενθρονίστηκε στη θέση του Μαχαράζα Γιουντιστίρα πριν αναχωρήσει για τον Θεό. Ως προς τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, η συγκεκριμένη λέξη που χρησιμοποιείται, *βιναγιναμ*, έχει ιδιαίτερη σημασία. Γιατί ο Βασιλιάς της Χαστινάπουρα, τουλάχιστον μέχρι την εποχή του Μαχαράζα Παρίκσιτ, ήταν αποδεκτός ως Αυτοκράτορας της Γης; Ο μόνος λόγος είναι ότι οι άνθρωποι της Γης ήταν πολύ ευτυχισμένοι εξαιτίας της καλής διοίκησης του Αυτοκράτορα. Η ευτυχία των πολιτών οφειλόταν στην άφθονη παραγωγή φυσικών προϊόντων, όπως σιτηρά, καρποί, γάλα, βότανα, πολύτιμοι λίθοι, μέταλλα και όλα όσα χρειάζονται οι άνθρωποι. Ήταν απαλλαγμένοι επίσης και από όλες τις σωματικές δυστυχίες, τις αγωνίες του νου και τις ενοχλήσεις που προκαλούνται από φυσικά φαινόμενα και άλλα ζωντανά όντα. Επειδή όλοι ήταν ευτυχισμένοι από κάθε άποψη, δεν υπήρχε πικρία, παρόλο που μερικές φορές υπήρχαν μάχες μεταξύ των βασιλέων για πολιτικούς λόγους και για επικράτηση. Όλοι εκπαιδεύονταν για να φτάσουν στον ύψιστο σκοπό της ζωής και γι' αυτό οι άνθρωποι ήταν αρκετά φωτισμένοι ώστε να μη μαλώνουν για ασήμαντα πράγματα. Η επίδραση της εποχής του Κάλι έχει διαβρώσει σταδιακά τις καλές ιδιότητες και των βασιλέων και των πολιτών και γι' αυτό έχει αναπτυχθεί ένταση μεταξύ κυβερνώντων και κυβερνωμένων, αλλά παρ' όλα αυτά, ακόμα και σε αυτή την εποχή των διαφορών μεταξύ κυβερνώντων και κυβερνωμένων, μπορεί να υπάρξει πνευματική αμοιβή και συνείδηση του Θεού. Αυτό είναι ένα ιδιαίτερο προνόμιο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*ματουραγιαμ τατα βατζραμ
σουρασενά-πατιμ ταταχ
πρατζαπατιαμ νιρουπιεστιμ
αγκνιν απιμπαντ ισβαραχ*

ματουραγιαμ: στη Ματούρα – τατα: επίσης – βατζραμ: ο Βάτζρα – σουρασεν-πατιμ: ο Βασιλιάς των Σουράσεν – ταταχ: στο εξής – πρατζαπατιαμ: τη θυσία πρατζαπατια – νιρουπια: έχοντας εκτελέσει – ιστιμ: τον στόχο – αγκνιμ: τη φωτιά – απιμπατ: έβαλε μέσα του – ισβαραχ: ικανός.

Ύστερα έστειλε τον Βάτζρα, τον γιο του Ανιρούντα (εγγονό του Κυρίου Κρίσνα), στη Ματούρα ως Βασιλιά των Σουράσεν. Έπειτα, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ετέλεσε τη θυσία πρατζαπατια και έβαλε μέσα του τη φωτιά για να αφήσει την οικογενειακή ζωή.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αφού τοποθέτησε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ στον αυτοκρατορικό θρόνο της Χαστινάπουρα και αφού έστειλε τον Βάτζρα, τον δισέγγονο του Κυρίου Κρίσνα, ως Βασιλιά της Ματούρα, προσχώρησε στην τάξη της απάρνησης. Το σύστημα των τεσσάρων σταδίων της ζωής και των τεσσάρων κοινωνικών τάξεων με βάση τις ιδιότητες και την εργασία, γνωστό ως *βαρνασραμα-νταρμα*, είναι η αρχή της πραγματικής ανθρώπινης ζωής και ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ως προστάτης αυτού του συστήματος της ανθρώπινης δραστηριότητας, αποσύρθηκε εγκαίρως από την ενεργό ζωή και έγινε *σαννιασι*, μεταβιβάζοντας την ευθύνη της διακυβέρνησης σε έναν εκπαιδευμένο πρίγκιπα, τον Μαχαράζα Παρίκσιτ. Το επιστημονικό σύστημα *βαρνασραμα-νταρμα* διαιρεί την ανθρώπινη κοινωνία σε τέσσερις κατηγορίες ως προς την απασχόληση και σε τέσσερα στάδια ζωής. Τα τέσσερα στάδια ζωής, το στάδιο του *μπραματσαρι*, του *γκριχαστα*, του *βαναπραστα* και του *σαννιασι*, πρέπει να ακολουθούνται από όλους, ανεξαρτήτως της επαγγελματικής διαίρεσης. Οι σύγχρονοι πολιτικοί δεν θέλουν να αποσύρονται από την ενεργό δράση, ακόμη και αν είναι πολύ ηλικιωμένοι, αλλά ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ως ιδανικός Βασιλιάς, αποσύρθηκε οικειοθελώς από την ενεργή διακυβέρνηση, για να προετοιμαστεί για την επόμενη ζωή. Η ζωή όλων θα πρέπει να είναι έτσι κανονισμένη, ώστε το τελευταίο στάδιο της ζωής, ας πούμε τουλάχιστον τα τελευταία δέκα πέντε ή είκοσι χρόνια πριν από τον θάνατο, μπορούν να αφιερωθούν απολύτως στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, προκειμένου να φτάσουν στην ύψιστη τελειότητα της ζωής. Είναι στ' αλήθεια ανοησία να ασχολείται κανείς όλες τις ημέρες της ζωής του με τις υλικές απολαύσεις και τις πράξεις που αποβλέπουν στην απόλαυση, επειδή όσο ο νους παραμένει απορροφημένος σε αυτές τις πράξεις που αποσκοπούν στην απόλαυση, δεν υπάρχει πιθανότητα να ξεφύγει κανείς από την υπό όρους ζωή, δηλαδή από την υλική δουλεία. Κανένας δεν θα πρέπει να ακολουθεί την αυτοκτονική τακτική της παραμέλησης του υπέρτατου έργου, δηλαδή της επίτευξης της ύψιστης τελειότητας της ζωής, της επιστροφής στο σπίτι μας, στον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

*βισριτζια τατρα τατ σαρβαμ
ντουκουλα-βαλαγιαντικαμ
νιρμαμο νιραχανκαραχ
σαντσιννασεσα-μπαννταναχ*

βισριτζια: αφήνοντας – *τατρα*: όλα εκείνα – *τατ*: εκείνο – *σαρβαμ*: όλα – *ντουκουλα*: ζώνη – *βαλαγια-αντικαμ*: και τα βραχιόλια – *νιρμαναχ*: αδιάφορος – *νιραχανκαραχ*: αποκολλημένος – *σαντσιννα*: τελείως αποκομμένος – *ασεσα-μπαννταναχ*: απεριόριστη προσκόλληση.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα άφησε όλα τα ενδύματα, τη ζώνη του και τα κοσμήματά του βασιλικού αξιωμάτος και ήταν πλέον τελείως αδιάφορος και αποκομμένος από τα πάντα.

Ο εξαγνισμός από την υλική μόλυνση είναι η απαραίτητη αρετή για να γίνει κανείς ένας από τους συντρόφους του Κυρίου. Κανείς δεν μπορεί να γίνει σύντροφος του Κυρίου ή να επιστρέψει στον Θεό χωρίς αυτόν τον εξαγνισμό. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, για να εξαγνιστεί πνευματικά, άφησε αμέσως τα βασιλικά πλούτη του και τα βασιλικά ενδύματα. Το *κασαγια*, το βαθυκίτρινου χρώματος ύφασμα των *σαννιασι* που καλύπτει τη μέση τους, δείχνει ελευθερία από όλα τα ελκυστικά υλικά ενδύματα και γι' αυτό ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα άλλαξε το ένδυμά του αναλόγως. Ήταν πλέον αδιάφορος για το βασίλειο και την οικογένειά του και έτσι λυτρώθηκε από κάθε υλική μόλυνση, δηλαδή από κάθε υλικό προσδιορισμό. Συνήθως οι άνθρωποι είναι προσκολλημένοι σε διαφόρων ειδών προσδιορισμούς – τους προσδιορισμούς της οικογένειας, της κοινωνίας, της πατρίδας, του επαγγέλματος, του πλούτου, της κοινωνικής θέσης και πολλών άλλων. Όσο παραμένει κανείς προσκολλημένος σε τέτοιου είδους προσδιορισμούς, θεωρείται ακάθαρτος από υλική άποψη. Οι δήθεν ηγέτες των ανθρώπων στη σύγχρονη εποχή είναι προσκολλημένοι στην εθνική συνείδηση, αλλά δεν γνωρίζουν ότι αυτού του είδους η ψευδής συνείδηση είναι και αυτή ένας άλλος προσδιορισμός της υποκείμενης στους όρους της ύλης ψυχής. Θα πρέπει να εγκαταλείψει κανείς αυτούς τους προσδιορισμούς πριν γίνει άξιος να επιστρέψει στον Θεό. Οι ανόητοι λατρεύουν αυτούς τους ανθρώπους που πεθαίνουν με εθνική συνείδηση, αλλά εδώ έχουμε το παράδειγμα του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ενός βασιλιά που προετοιμάστηκε να αφήσει αυτόν τον κόσμο χωρίς αυτού του είδους την εθνική συνείδηση. Και παρ' όλα αυτά

τον θυμόμαστε μέχρι σήμερα, επειδή ήταν μέγας ευσεβής βασιλιάς, σχεδόν στο ίδιο επίπεδο με αυτό του Προσώπου της Θεότητας Σρι Ράμα. Και επειδή τους ανθρώπους της Γης κυβερνούσαν τέτοιοι ευσεβείς βασιλιάδες, ήταν ευτυχισμένοι από κάθε άποψη και γι' αυτό ήταν πολύ εφικτό σε αυτούς τους σπουδαίους αυτοκράτορες να κυβερνούν τον κόσμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

*βατσαμ τζουχαβα μανασι
τατ πρανα ιταρε τσα ταμ
μριτιαβ απαναμ σοτσαργκαμ
ταμ παντσατβε χι ατζοχαβιτ*

βατσαμ: τα λόγια – *τζουχαβα:* άφησε – *μανασι:* στον νου – *τατ πρανε:* τον νου στην αναπνοή – *ιταρε τσα:* και τις υπόλοιπες αισθήσεις – *ταμ:* σε αυτό – *μριτιω:* στον θάνατο – *απαναμ:* στην αναπνοή – *σα-ουτσαργκαμ:* εντελώς αφοσιωμένος – *ταμ:* εκείνο – *παντσατβε:* στο σώμα το φτιαγμένο από τα πέντε στοιχεία – *χι:* σίγουρα – *ατζοχαβιτ:* συγχώνευσε.

Έπειτα συγχώνευσε όλα τα όργανα των αισθήσεων στον νου, ύστερα τον νου στη ζωή, τη ζωή στην αναπνοή, όλη του την ύπαρξη στο σώμα των πέντε στοιχείων και το σώμα του στον θάνατο. Μετά, ως καθαρός εαυτός, λυτρώθηκε από την υλική αντίληψη της ζωής.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, όπως ο αδελφός του Αρτζούνα, άρχισε να συγκεντρώνεται και βαθμηδόν ελευθερώθηκε από κάθε υλική δουλεία. Στην αρχή συγκέντρωσε όλες τις δραστηριότητες των αισθήσεων και τις συγχώνευσε στον νου, με άλλα λόγια έστρεψε τον νου του προς την υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου. Προσευχήθηκε ως εξής: αφού όλες οι υλικές δραστηριότητες εκτελούνται από τον νου όσον αφορά στη δράση και την αντίδραση των υλικών αισθήσεων και αφού επρόκειτο να επιστρέψει στον Θεό, ο νους του θα έπρεπε να κλείσει τις υλικές του δραστηριότητες και να στραφεί προς την υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου. Δεν υπήρχε πλέον λόγος για υλικές δραστηριότητες. Στην πραγματικότητα οι δραστηριότητες του νου δεν μπορούν να σταματήσουν, επειδή είναι η αντανάκλαση της αιώνιας ψυχής, αλλά μπορεί να αλλάξει η ποιότητά τους, από την ύλη στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Το υλικό χρώμα του νου αλλάζει όταν το πλύνει κανείς από τις μολύνσεις της ζωοδότριας αναπνοής και με αυτόν τον τρόπο το ελευθερώσει από τη μόλυνση των επανειλημμένων γεννήσεων και θανάτων και το τοποθετήσει στην αγνή πνευματική ζωή. Όλα

εκδηλώνονται από την πρόσκαιρη ενσάρκωση του υλικού σώματος, το οποίο είναι προϊόν του νου κατά την ώρα του θανάτου· αν λοιπόν ο νους εξαγνισθεί με την άσκηση στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου και υπηρετεί διαρκώς τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, δεν υπάρχει πλέον πιθανότητα να παραγάγει κάποιο άλλο υλικό σώμα μετά τον θάνατο. Θα απελευθερωθεί από την απορρόφηση στην υλική μόλυνση. Η αγνή ψυχή θα είναι σε θέση να επιστρέψει στο σπίτι, στον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*τριτβε χουτβα τσα παντσατβαμ
τατς τσαϊκατβε 'τζουχον μουνιχ
σαρβαμ ατμανι ατζουχαβιντ
μπραμανι ατμαναμ αβιαγιε*

τριτβε: στις τρεις ιδιότητες – *χουτβα*: έχοντας προσφέρει – *τσα*: επίσης – *παντσατβαμ*: τα πέντε στοιχεία – *τατς*: εκείνο – *τσα*: επίσης – *εκατβε*: σε μία άγνοια – *ατζουχοτ*: συγχώνευσε – *μουνιχ*: ο στοχαστικός – *σαρβαμ*: το συνολικό άθροισμα – *ατμανι*: στην ψυχή – *ατζουχαβιτ*: σταθεροποίησε – *μπραμανι*: στο πνεύμα – *ατμαναμ*: η ψυχή – *αβιαγιε*: στο ανεξάντλητο.

Έτσι εκμηδενίζοντας το χονδροειδές σώμα των πέντε στοιχείων μέσα στις ιδιότητες της υλικής φύσης, τις συγχώνευσε σε μία άγνοια και έπειτα απορρόφησε αυτή την άγνοια στον εαυτό, το *μπραμαν*, το οποίο είναι ανεξάντλητο σε κάθε περίπτωση.

Όλα όσα είναι εκδηλωμένα στον υλικό κόσμο είναι προϊόντα της *μαχατ-ταττβα-αβιακτα* και όσα πράγματα γίνονται αντιληπτά από την υλική μας όραση δεν είναι παρά συνδυασμοί και παραλλαγές αυτών των ποικιλόμορφων υλικών προϊόντων. Αλλά το ζωντανό ον διαφέρει από αυτά τα υλικά προϊόντα. Το γεγονός ότι το ζωντανό ον υποχρεώνεται να εισέλθει στην ύπαρξη της ψεύτικης απόλαυσης των αισθήσεων οφείλεται στη λήθη της αιώνιας φύσης του ως αιώνιου υπηρέτη του Κυρίου και στην ψεύτικη αντίληψή του ότι είναι δήθεν κύριος της υλικής φύσης. Έτσι μία συνακόλουθη γένεση υλικών ενεργειών είναι η πρωταρχική αιτία του επηρεασμού του νου από την ύλη. Με αυτόν τον τρόπο παράγεται το χονδροειδές σώμα των πέντε στοιχείων. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα αντέστρεψε αυτή τη δράση και συγχώνευσε τα πέντε στοιχεία του σώματος στις τρεις καταστάσεις της υλικής φύσης. Η ποιοτική διάκριση του σώματος ως καλού, κακού ή μέτριου εξαφανίζεται και οι εκδηλώσεις των υλικών

ιδιοτήτων συγχωνεύονται ξανά στην υλική ενέργεια, η οποία παράγεται από μία ψεύτικη αίσθηση του αγνού ζωντανού όντος. Όταν κάποιος έχει αυτή την κλίση να γίνει σύντροφος του Υπερτάτου Κυρίου, του προσώπου της Θεότητας, σε κάποιον απο τους αναρίθμητους πλανήτες του πνευματικού ουρανού, και ειδικά στην Γκολόκα Βρινντάβανα, θα πρέπει να σκέφτεται πάντα ότι διαφέρει από την υλική ενέργεια· δεν έχει καμία σχέση με αυτή και θα πρέπει να συνειδητοποιήσει τον εαυτό του ως αγνό πνεύμα, *μπραμαν*, ίσο ποιοτικά με το Υπέρτατο *μπραμαν* (τον Παραμέσβαρα). Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, αφού μοίρασε το βασίλειό του στον Παρίκσιτ και τον Βάτζρα, δεν σκεφτόταν ως αυτοκράτορας του κόσμου ή ως κεφαλή της δυναστείας των Κούρου. Αυτή η αίσθηση ελευθερίας από τις υλικές σχέσεις, καθώς και η ελευθερία από τον υλικό εγκλεισμό της χονδροειδούς και της λεπτής κύκλωσης, καθιστά κάποιον ελεύθερο να ενεργεί ως υπηρέτης του Κυρίου, μολονότι βρίσκεται στον υλικό κόσμο. Αυτό το στάδιο ονομάζεται στάδιο *τζιβανμουκτα*, δηλαδή απελευθερωμένο στάδιο, ακόμη και στον υλικό κόσμο. Αυτή είναι η μέθοδος για τη λήξη της υλικής ύπαρξης. Δεν θα πρέπει μόνο να σκέφτεται κανείς ότι είναι *μπραμαν*, αλλά θα πρέπει και να ενεργεί ως *μπραμαν*. Όποιος απλώς σκέφτεται ότι είναι *μπραμαν* είναι ιμπερσοναλιστής. Και όποιος ενεργεί ως *μπραμαν* είναι αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

*τσιρα-βασα-νιραχαρο
μπαντα-βαν μουκτα-μουντατζαχ
νταρσαγιανν ατμανο ρουπαμ
τζαντονματτρα-πισατσαβατ
αναβεκσαμανο νιραγκαντ
ασρινβαν μπαντιρο γιατα*

τσιρα-βασαχ: δέχθηκε σκισμένα ρούχα – *νιραχαραχ*: σταμάτησε κάθε στερεά τροφή – *μπαντα-βακ*: σταμάτησε να μιλά – *μουκτα-μουντατζαχ*: έλυσε τα μαλλιά του – *νταρσαγιαν*: άρχισε να δείχνει – *ατμαναχ*: του εαυτού του – *ρουπαμ*: τα σωματικά χαρακτηριστικά – *τζαντα*: αδρανής – *συνματτα*: τρελός – *πισατσα-βατ*: ακριβώς σαν αλήτης – *αναβεκσαμαναχ*: χωρίς να περιμένει – *νιραγκατ*: βρισκόταν – *ασρινβαν*: χωρίς να ακούει – *μπαντιραχ*: ακριβώς σαν κουφός – *γιατα*: ως εάν.

Μετά από αυτό, ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ντύθηκε με σκισμένα ρούχα, σταμάτησε να τρώει στερεά τροφή, σταμάτησε να μιλά και άφησε τα μαλλιά του λυτά. Όλα αυτά μαζί τον έκαναν να μοιάζει με αλήτη ή

αργόσχολο τρελό. Δεν είχε καμία εξάρτηση από τους αδελφούς του και σαν να ήταν κουφός, δεν άκουγε τίποτα.

Απαλλαγμένος έτσι από όλες τις εξωτερικές υποθέσεις, δεν είχε καμία σχέση με την αυτοκρατορική ζωή ή το οικογενειακό γόητρο και για πρακτικούς λόγους προσποιούνταν έναν αργόσχολο τρελό αλήτη που δεν μιλούσε για εγκόσμιες υποθέσεις. Δεν είχε καμία εξάρτηση από τους αδελφούς του, οι οποίοι πάντα τον βοηθούσαν. Αυτό το στάδιο της πλήρους ανεξαρτησίας από τα πάντα ονομάζεται «αγνό στάδιο αφοβίας».

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

*ουντιτσιμ πραβιβεσασαμ
γκατα-πουρβαμ μαχατμαμπιχ
χριντι μπραμα παραμ ντιαγιαν
ναβαρτετα γιατο γκαταχ*

ουντιτσιμ: η βόρεια πλευρά – *πραβιβεσα ασαμ*: εκείνοι που ήθελαν να μπουν εκεί – *γκατα-πουρβαμ*: ο δρόμος που είχαν αποδεχθεί οι πρόγονοί του – *μαχα-ατμαμπιχ*: από τους ανοιχτόμυαλους – *χριντι*: μέσα στην καρδιά – *μπραμα*: ο Υπέρτατος – *παραμ*: ο Θεός – *ντιαγιαν*: σκεφτόμενος διαρκώς – *να αβαρτετα*: πέρασε τις μέρες του – *γιαταχ*: οπουδήποτε – *γκαταχ*: πήγε.

Έπειτα άρχισε το ταξίδι προς τον Βορρά, βαδίζοντας τον δρόμο που είχαν ακολουθήσει οι πρόγονοί του και οι σπουδαίοι άνθρωποι, για να αφοσιωθεί εντελώς στη σκέψη του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας. Και ζούσε με αυτόν τον τρόπο όπου κι αν πήγαινε.

Από αυτή τη στροφή αντιλαμβανόμαστε ότι ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ακολούθησε τα βήματα των προγόνων του και των μεγάλων αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου. Έχουμε συζητήσει πολλές φορές προηγουμένως ότι το σύστημα *βαρνασραμα-νταρμα*, όπως το ακολουθούσαν με αυστηρότητα οι κάτοικοι της γης, και ιδιαίτερα όσοι κατοικούσαν στην επαρχία Αριαβάρτα, δίνει έμφαση στη σημασία της εγκατάλειψης όλων των οικογενειακών δεσμών σε ένα συγκεκριμένο στάδιο της ζωής. Τέτοια ήταν η αγωγή και η εκπαίδευσή τους, ώστε ένα τόσο αξιοσέβαστο πρόσωπο όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα έπρεπε να αφήσει κάθε οικογενειακό δεσμό για την αυτοσυνειδητοποίηση και την επιστροφή στον Θεό. Κανένας βασιλιάς ή σεβαστός άνθρωπος δεν συνέχιζε την οικογενειακή ζωή μέχρι το τέλος, επειδή αυτό εθεωρείτο αυτοκτονικό και εναντίον της τελειοποίησης της

ανθρώπινης ζωής. Προκειμένου να απαλλαγεί κανείς από όλα τα οικογενειακά βάρη και να αφοσιωθεί ολοκληρωτικά στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου Κρίσνα, αυτό το σύστημα συνιστάται πάντοτε για όλους, επειδή είναι ο δρόμος της αυθεντίας. Ο Κύριος διδάσκει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.62) ότι πρέπει να γίνει κανείς αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου τουλάχιστον στο τελευταίο στάδιο της ζωής του. Μία ειλικρινής ψυχή του Κυρίου όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα πρέπει να τηρεί αυτό το δίδαγμα του Κυρίου για το δικό του συμφέρον.

Οι συγκεκριμένες λέξεις *μπραμα παραμ* υπονοούν τον Κύριο Σρι Κρίσνα. Αυτό υποστηρίζεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (10.13) από τον Αρτζούνα όσον αφορά σε μεγάλες αυθεντίες όπως ο Ασίτα, ο Ντεβάλα, ο Νάραντα και ο Βιάσα. Έτσι ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα, ενώ έφευγε από το σπίτι του για τον Βορρά, θυμόταν συνεχώς τον Κύριο Σρι Κρίσνα μέσα του, ακολουθώντας τα βήματα των προγόνων του και των μεγάλων αφοσιωμένων υπηρετών όλων των εποχών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 45

*σαρβε ταμ ανουνιρτζαγκμουρ
μπραταραχ κριτα-νιστσαγιαχ
καλινταρμα-μιτρενα
ντριστβα σπρισταχ πρατζα μπουβι*

σαρβε: όλοι οι νεότεροι αδελφοί – *ταμ*: αυτού – *ανουνιρτζαγκμουρ*: έφυγαν από το σπίτι ακολουθώντας τον μεγαλύτερο – *μπραταραχ*: οι αδελφοί – *κριτα-νιστσαγιαχ*: οπωσδήποτε – *καλιν*: από την εποχή του Κάλι – *ανταρμα*: η αρχή της αθρησκείας – *μιτρενα*: από τον φίλο – *ντριστβα*: παρατηρώντας – *σπρισταχ*: έχοντας κυριεύσει – *πρατζαχ*: όλους τους κατοίκους – *μπουβι*: στη γη.

Οι νεότεροι αδελφοί του Μαχαράζα Γιουντιστίρα παρατήρησαν ότι η εποχή του Κάλι είχε ήδη φτάσει σε όλο τον κόσμο και ότι οι πολίτες του βασιλείου ήταν ήδη επηρεασμένοι από άθρησκες πρακτικές. Αποφάσισαν, λοιπόν, να ακολουθήσουν τα βήματα του μεγαλύτερου αδελφού τους.

Οι νεότεροι αδελφοί του Μαχαράζα Γιουντιστίρα ήταν ήδη υπάκουοι οπαδοί του μεγάλου Αυτοκράτορα και είχαν λάβει την κατάλληλη εκπαίδευση ώστε να γνωρίζουν τον ύψιστο σκοπό της ζωής. Αποφάσισαν, λοιπόν, να ακολουθήσουν τον μεγαλύτερο αδελφό τους και να προσφέρουν κι αυτοί

υπηρεσία αφοσίωσης στον Κύριο Σρι Κρίσνα. Σύμφωνα με τις αρχές του *σανατανα-νταρμα*, θα πρέπει να αποσύρεται κανείς από την οικογενειακή ζωή μετά την παρέλευση της μισής του ζωής και να ασχολείται με την αυτοσυνειδητοποίηση. Αλλά οι άνθρωποι δεν παίρνουν πάντα αυτή την απόφαση. Μερικές φορές, άνθρωποι που έχουν αποσυρθεί βρίσκονται σε σύγχυση σχετικά με το πώς θα πρέπει να απασχοληθούν τις τελευταίες ημέρες της ζωής τους. Εδώ έχουμε μία απόφαση από αυθεντίες όπως οι Πάννταβα. Όλοι τους καλλιέργησαν με τρόπο ευνοϊκό την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου Σρι Κρίσνα, του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας. Σύμφωνα με τον Σουάμι Σριντάρα, το *νταρμα*, η *αρτα*, το *καμα* και η *μοκσα*, δηλαδή οι πράξεις που αποσκοπούν στην απόλαυση, οι φιλοσοφικές εικασίες και η σωτηρία, όπως γίνονται αντιληπτές από ορισμένα άτομα, δεν αποτελούν τον ύψιστο σκοπό της ζωής. Εφαρμόζονται λιγότερο ή περισσότερο από άτομα που δεν είναι πληροφορημένα σχετικά με τον ύψιστο σκοπό της ζωής. Ο ύψιστος σκοπός της ζωής έχει ήδη υποδειχθεί από τον Ίδιο τον Κύριο στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.64) και οι Πάννταβα ήταν αρκετά ευφυείς ώστε να τον ακολουθήσουν χωρίς δισταγμό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 46

*τε σαντου-κριτα-σαρβαρτα
γκιτβατιαντικαμ ατμαναχ
μανασα νταραγιαμ ασουρ
βαϊκουντα-τσαραναμμπουτζαμ*

τε: όλοι τους – *σαντου-κριτα*: έχοντας κάνει όλα όσα αξίζει να κάνει ένας άγιος – *σαρβα-αρταχ*: εκείνο που περιλαμβάνει όλα όσα αξίζουν – *γκιατβα*: γνωρίζοντας καλά – *ατιαντικαμ*: ο ύψιστος – *ατμαναχ*: του ζωντανού όντος – *μανασα*: μέσα στον νου – *νταραγιαμ ασουχ*: συγκρατούσαν – *βαϊκουντα*: ο Κύριος του πνευματικού ουρανού – *τσαρανα-αμμπουτζαμ*: τα λωτοειδή πόδια.

Είχαν τηρήσει όλες τις αρχές της θρησκείας και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι τα πόδια του Κυρίου Σρι Κρίσνα που μοιάζουν με λωτό είναι ο υπέρτατος σκοπός όλων. Διαλογίστηκαν, λοιπόν, στα πόδια Του χωρίς διακοπή.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (7.28) ο Κύριος λέει ότι μόνον όσοι έχουν κάνει ευσεβείς πράξεις σε προηγούμενες ζωές και έχουν απαλλαγεί από τις συνέπειες όλων των ασεβών πράξεων μπορούν να συγκεντρωθούν στα όμοια με λωτό πόδια του Υπερτάτου Κυρίου Σρι Κρίσνα. Οι Πάννταβα, όχι μόνο σε

αυτή τη ζωή αλλά και στις προηγούμενες ζωές τους έκαναν πάντα την υπέρτατη ευσεβή εργασία και έτσι είναι αιωνίως απελευθερωμένοι από όλες τις αντιδράσεις των ασεβών πράξεων. Είναι πολύ λογικό, συνεπώς, ότι συγκέντρωσαν τον νου τους στα όμοια με λωτό πόδια του Υπερτάτου Κυρίου Σρι Κρίсна. Σύμφωνα με τον Σρι Βισβανάτα Τσακραβαρτί, οι αρχές του *νταρμα*, της *αρτα*, του *καμα* και της *μοκσα* είναι αποδεκτές από πρόσωπα που δεν είναι απελευθερωμένα από τις συνέπειες ασεβών πράξεων. Τέτοιου είδους πρόσωπα που έχουν προσβληθεί από τη μόλυνση αυτών των τεσσάρων αρχών που αναφέραμε δεν μπορούν να δεχθούν αμέσως τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου στον πνευματικό ουρανό. Ο κόσμος Βαϊκούντα βρίσκεται πολύ πέραν του υλικού ουρανού. Ο υλικός ουρανός βρίσκεται υπό τη διεύθυνση της Ντούργκα ντέβι, δηλαδή της υλικής ενέργειας του Κυρίου, ενώ ο κόσμος Βαϊκούντα διευθύνεται από την προσωπική ενέργεια του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΑ 47-48

*ταντ-ντιανοντρικταγια μπακτια
βισουντα-ντισαναχ παρε
τασμιν ναραγιανα-παντε
εκαντα-ματαγιο γκατιμ*

*αβαπουρ ντουραβαπαμ τε
ασαντμπιρ βισαγιατμαμπιχ
βιντουτα-καλμασα σταναμ
βιρατζενατμαναϊβα χι*

τατ: εκείνο – *ντιανα*: θετικός διαλογισμός – *ουτρικταγια*: απαλλαγμένοι από – *μπακτια*: με διάθεση αφοσίωσης – *βισουντα*: εξαγνισμένοι – *ντισαναχ*: με ευφυΐα – *παρε*: στην υπέρβαση – *τασμιν*: σε εκείνο – *ναραγιανα*: το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίсна – *παντε*: στα λωτοειδή πόδια – *εκαντα-ματαγιαχ*: εκείνων που είναι σταθεροποιημένοι στον Υπέρτατο, ο οποίος είναι ένας – *γκατιμ*: προορισμός – *αβαπουχ*: έφτασαν – *ντουραβαπαμ*: πολύ δύσκολο να φτάσει κανείς – *τε*: από αυτούς – *ασαντμπιχ*: από τους υλιστές – *βισαγια-ατμαμπιχ*: απορροφημένοι σε υλικές ανάγκες – *βιντουτα*: καθαρισμένοι – *καλμασαχ*: υλικές μολύνσεις – *σταναμ*: κατοικία – *βιρατζενα*: χωρίς υλικά πάθη – *ατμανα εβα*: με το ίδιο ακριβώς σώμα – *χι*: σίγουρα.

Έτσι με αγνή συνείδηση εξαιτίας της συνεχούς θύμησης, έφτασαν στον πνευματικό ουρανό, που διοικείται από τον Υπέρτατο Ναράγιανα, τον Κύριο Κρίсна. Αυτό το κατορθώνουν μόνον όσοι διαλογίζονται τον

Υπέρτατο Κυριο χωρίς παρέκκλιση. Σε αυτόν τον τόπο του Κυρίου Σρι Κρίσνα, γνωστόν ως Γκολόκα Βρινντάβανα, δεν μπορούν να φτάσουν πρόσωπα απορροφημένα στην υλική αντίληψη της ζωής. Αλλά οι Πάννταβα, καθαρισμένοι εντελώς από κάθε υλική μόλυνση, έφτασαν σε εκείνον τον τόπο στα ίδια ακριβώς σώματα.

Σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, ένα πρόσωπο απαλλαγμένο από τις τρεις καταστάσεις των υλικών ιδιοτήτων, και συγκεκριμένα, από την αγαθότητα, το πάθος και την άγνοια, και ευρισκόμενο στην υπέρβαση, μπορεί να φτάσει στην ύψιστη τελειότητα της ζωής χωρίς να αλλάξει σώμα. Ο Σρίλα Σανάτανα Γκοσουάμι στο έργο του *Χαρι-μπακτι-βίλασα* λέει πως οτιδήποτε και αν είναι κανείς, μπορεί να φτάσει στην τελειότητα ενός διπλογεννημένου *μπραμανα*, αν υποβληθεί στις πράξεις πνευματικής πειθαρχίας υπό την καθοδήγηση ενός γνήσιου πνευματικού δασκάλου, ακριβώς όπως ένας χημικός μπορεί να μετατρέψει ορείχαλκο σε χρυσό με χημικές διαδικασίες. Επομένως, εκείνο που έχει πραγματικά σημασία είναι η καθοδήγηση κατά τη διαδικασία της δημιουργίας ενός *μπραμανα* ακόμη και χωρίς αλλαγή σώματος ή κατά την επιστροφή στον Θεό χωρίς αλλαγή σώματος. Ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι σημειώνει ότι η λέξη «χι» επιβεβαιώνει κατηγορηματικά αυτή την αλήθεια και δεν υπάρχει αμφιβολία σχετικά με αυτό το γεγονός. Και η *Μπαγκαβαντ-γκιτά* (14.26) επιβεβαιώνει επίσης αυτή τη δήλωση του Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι όταν ο Κύριος λέει πως όποιος προσφέρει υπηρεσία αφοσίωσης συστηματικά και χωρίς παρέκκλιση μπορεί να φτάσει στην τελειότητα του *μπραμαν* αν υπερβεί τη μόλυνση των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης· και όταν η τελειότητα του *μπραμαν* προχωρήσει ακόμη περισσότερο με την ίδια ακριβώς προσφορά υπηρεσίας αφοσίωσης, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι μπορεί κανείς να φτάσει στον υπέρτατο πνευματικό πλανήτη, την Γκολόκα Βρινντάβανα, χωρίς αλλαγή σώματος, όπως έχουμε ήδη συζητήσει σε σχέση με την επιστροφή του Κυρίου στον τόπο Του χωρίς αλλαγή σώματος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 49

*βιντουρο 'πι παριτιατζία
πραμπασε ντεχαμ ατμαναχ
κρισναβεσενα τατς-τσιτταχ
πιτριμπιχ σβα-κσαγιαμ γιαγιαω*

βιντουραχ: ο Βιντούρα (ο θεός του Μαχαράζα Γιουντιστίρα) – *απι*: επίσης – *παριτιατζία*: αφού άφησε το σώμα του – *πραμπασε*: στον τόπο προσκυνήματος

Πραμπάσα – ντεχαμ ατμαναχ: το σώμα του – κρισνα: το Πρόσωπο της Θεότητας – αβεσενα: απορροφημένος σε εκείνη τη σκέψη – τατ: αυτού – τσιτταχ: σκέψεις και πράξεις – πιτριμπιχ: μαζί με τους κατοίκους της Πιτριλόκα – σβα-κσαγιαμ: τον δικό του τόπο – γιαγιω: αναχώρησε.

Ο Βιντούρα, ενώ βρισκόταν σε προσκύνημα, άφησε το σώμα του στο Πραμπάσα. Επειδή ήταν απορροφημένος στη σκέψη του Κυρίου Κρίσνα, τον υποδέχθηκαν οι κάτοικοι του πλανήτη Πιτριλόκα, όπου επέστρεψε στην αρχική του θέση.

Η διαφορά μεταξύ των Πάννταβα και του Βιντούρα είναι ότι οι Πάννταβα είναι αιώνιοι σύντροφοι του Κυρίου, του Προσώπου της Θεότητας, ενώ ο Βιντούρα είναι ένας από τους διοικητικούς ημίθεους, υπεύθυνος για τον πλανήτη Πιτριλόκα και είναι γνωστός ως Γιαμαράζα. Οι άνθρωποι φοβούνται τον Γιαμαράζα, επειδή είναι ο μόνος που απονέμει τιμωρία στους αχρείους του υλικού κόσμου, αλλά όσοι είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε από αυτόν. Στους αφοσιωμένους υπηρέτες είναι καρδιακός φίλος, αλλά σε όσους δεν είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι η προσωποποίηση του φόβου. Όπως έχουμε ήδη συζητήσει, καταλαβαίνουμε ότι τον Γιαμαράζα τον καταράστηκε ο σοφός Μανντούκα να υποβιβασθεί σε *σουντρα* και γι' αυτό ενσαρκώθηκε ως Βιντούρα. Ως αιώνιος υπηρέτης του Κυρίου, παρουσίασε τα έργα της αφοσίωσής του πολύ φλογερά και έζησε τη ζωή ενός ευσεβούς ανθρώπου σε τέτοιο βαθμό, που ένας υλιστής όπως ο Ντριταράστρα σώθηκε κι εκείνος χάρη στα διδάγματά του. Έτσι με τα ευσεβή έργα του στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου ήταν σε θέση να θυμάται πάντα τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου και έτσι εξαγνίστηκε από κάθε μόλυνση της ζωής ενός *σουντρα*. Στο τέλος έγινε και πάλι δεκτός από τους κατοίκους της Πιτριλόκα και τοποθετήθηκε ξανά στην αρχική του θέση. Ο ημίθεοι είναι και αυτοί σύντροφοι του Κυρίου, χωρίς όμως προσωπική επαφή, ενώ οι άμεσοι σύντροφοι του Κυρίου βρίσκονται σε συνεχή προσωπική επαφή με Αυτόν. Ο Κύριος και οι προσωπικοί Του σύντροφοι ενσαρκώνονται σε πολλά σύμπαντα χωρίς διακοπή. Ο Κύριος θυμάται όλες αυτές τις ενσαρκώσεις, ενώ οι σύντροφοί Του τις ξεχνούν, επειδή είναι πολύ μικροσκοπικά μέρη του Κυρίου· είναι επιρρεπείς στη λησμονιά τέτοιων γεγονότων, επειδή είναι απειροελάχιστοι. Αυτό επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (4.5).

ΚΕΙΜΕΝΟ 50

*ντρωπαντι τσα τανταγκιαγια
πατιναμ αναπεκσαταμ*

*βασουντεβε μπαγκαβατι
χι εκαντα-ματιρ απα ταμ*

ντρωπαντι: η Ντρώπαντι (η γυναίκα των Πάννταβα) – τσα: και – ταντα: τότε – αγκιαγια: γνωρίζοντας τον Κύριο Κρίσνα πολύ καλά – πατιναμ: των συζύγων – αναπεκσαταμ: οι οποίοι δεν ενδιαφέρονταν γι' αυτήν – βασουντεβε: στον Κύριο Βασουντέβα (τον Κρίσνα) – μπαγκαβατι: το Πρόσωπο της Θεότητας – χι: ακριβώς – εκα-αντα: απολύτως – ματιχ: συγκέντρωση – απα: απέκτησε – ταμ: Αυτόν (τον Κύριο).

Η Ντρώπαντι είδε κι εκείνη ότι οι άντρες της, χωρίς να ενδιαφέρονται γι' αυτήν, έφευγαν. Γνώριζε καλά τον Κύριο Βασουντέβα, τον Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας. Και εκείνη και η Σουμπαντρά απορροφήθηκαν σε σκέψεις του Κρίσνα και έφτασαν στο ίδιο αποτέλεσμα με τους άντρες τους.

Όταν κάποιος οδηγεί ένα αεροπλάνο, δεν μπορεί να φροντίζει άλλα αεροπλάνα. Ο καθένας πρέπει να φροντίσει το δικό του αεροπλάνο και αν υπάρχει κάποιος κίνδυνος, κανένα άλλο αεροπλάνο δεν μπορεί να βοηθήσει. Κατά τον ίδιο τρόπο, στο τέλος της ζωής, όταν πρέπει να επιστρέψει κανείς στο σπίτι, στον Θεό, ο καθένας πρέπει να φροντίσει τον εαυτό του χωρίς τη βοήθεια κάποιου άλλου. Εντούτοις, αυτή η βοήθεια προσφέρεται στο έδαφος πριν από την πτήση στο διάστημα. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο πνευματικός δάσκαλος, ο πατέρας, η μητέρα, οι συγγενείς, ο σύζυγος και άλλοι μπορούν όλοι να προσφέρουν βοήθεια κατά τη διάρκεια της ζωής, όταν όμως διασχίζει κανείς τη θάλασσα, πρέπει να φροντίσει τον εαυτό του και να αξιοποιήσει τις συμβουλές που έλαβε νωρίτερα. Η Ντρώπαντι είχε πέντε συζύγους και κανείς δεν της ζήτησε να έλθει μαζί του· έπρεπε να φροντίσει τον εαυτό της χωρίς να περιμένει τους σπουδαίους συζύγους της. Και επειδή ήταν ήδη εκπαιδευμένη, συγκεντρώθηκε αμέσως στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Βασουντέβα, του Κρίσνα, του Προσώπου της Θεότητας. Οι γυναίκες πέτυχαν και αυτές τα ίδια αποτελέσματα όπως οι άντρες τους με τον ίδιο τρόπο· δηλαδή, χωρίς να αλλάζουν το σώμα τους, έφτασαν στον προορισμό τους, στον Θεό. Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τακουρά υπαινίσσεται ότι και η Ντρώπαντι και η Σουμπαντρά, παρόλο που το όνομά της δεν αναφέρεται εδώ, πέτυχαν το ίδιο αποτέλεσμα. Καμία τους δεν χρειάστηκε να αφήσει το σώμα της.

ΚΕΙΜΕΝΟ 51

*γιαχ σρανταγιαϊταντ μπαγκαβατ-πριγιαναμ
πανντοχ σουταναμ ιτι σαμπραγιαναμ
σρινоти αλαμ σβαστιαγιαναμ παβιτραμ
λαμπντβα χαρω μπακτιμ ουπαϊτι σιντιμ*

γιαχ: όποιος – σρανταγια: με αφοσίωση – ετατ: αυτό – μπαγκαβατ-πριγιαναμ: όσων είναι πολύ αγαπητοί στο Πρόσωπο της Θεότητας – πανντοχ: οι Πάνντου – σουταναμ: των γιων – ιτι: έτσι – σαμπραγιαναμ: αναχώρηση για τον έσχατο προορισμό – σρινоти: ακούει – αλαμ: μόνο – σβαστιαγιαναμ: καλή τύχη – παβιτραμ: τελείως αγνή – λαμπντβα: αποκτώντας – χαρω: στον Υπέρτατο Κύριο – μπακτιμ: υπηρεσία αφοσίωσης – ουπαϊτι: κέρδη – σιντιμ: τελειότητα.

Το θέμα της αναχώρησης των γιων του Πάνντου για τον έσχατο προορισμό της ζωής, την επιστροφή στον Θεό, είναι τελείως ευοίωνο και εντελώς αγνό. Όποιος, επομένως, ακούσει αυτή την αφήγηση με πίστη και αφοσίωση, θα κερδίσει οπωσδήποτε την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου, την ύψιστη τελειότητα της ζωής.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι μία αφήγηση σχετικά με το Πρόσωπο της Θεότητας και τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, όπως οι Πάννταβα. Το αφήγημα του Προσώπου της Θεότητας και των αφοσιωμένων υπηρετών Του είναι απόλυτο αφ’ εαυτού και έτσι το να το ακούει κανείς με διάθεση αφοσίωσης σημαίνει ότι έρχεται σε επαφή με τον Κύριο και τους πιστούς συντρόφους του Κυρίου. Με τη μέθοδο του ακούσματος της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, μπορεί κανείς να φτάσει στην ύψιστη τελειότητα της ζωής, και συγκεκριμένα, να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό, με κάθε βεβαιότητα.

❧ *Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο πέμπτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Οι Πάννταβα αποσύρονται εγκαίρως».* ❧

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

Πώς υποδέχθηκε ο Παρίκσιτ την εποχή του Κάλι

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
ταταχ παρικσιντ ντβιτζα-βαρια-σικσαγια
μαχιμ μαχα-μπαγκαβαταχ σασασα χα
γιατα χι σουτιαμ αμπιτζατα-κοβινταχ
σαμαντισαν βιπρα μαχαντ-γκουνας τατα*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *ταταχ:* από τότε και στο εξής – *παρικσιτ:* ο Μαχαράζα Παρίκσιτ – *ντβιτζα-βαρια:* οι περίφημοι διπλογεννημένοι *μπραμανα* – *σικσαγια:* με τις οδηγίες τους – *μαχιμ:* η γη – *μαχα-μπαγκαβαταχ:* ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης – *σασασα:* κυβέρνησε – *χα:* στο παρελθόν – *γιατα:* όπως το είχαν πει – *χι:* σίγουρα – *σουτιαμ:* την ώρα της γέννησής του – *αμπιτζατα-κοβινταχ:* έμπειροι αστρολόγοι την ώρα της γέννησης – *σαμαντισαν:* έδωσαν τη γνώμη τους – *βιπρα:* ω *μπραμανα* – *μαχατ-γκουναχ:* σπουδαίες ιδιότητες – *τατα:* αληθινός.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ω σοφοί *μπραμανα*, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ άρχισε τότε να κυβερνά τον κόσμο ως μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, με την καθοδήγηση των καλύτερων διπλογεννημένων *μπραμανα*. Κυβέρνησε με εκείνες τις σπουδαίες ιδιότητες που είχαν προβλέψει οι έμπειροι αστρολόγοι την ώρα της γέννησής του.

Κατά την ώρα της γέννησης του Μαχαράζα Παρίκσιτ, οι έμπειροι αστρολόγοι-*μπραμανα* προείπαν κάποιες από τις ιδιότητές του. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ανέπτυξε όλες αυτές τις ιδιότητες, όντας μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Το αληθινό προσόν είναι να γίνει κανείς αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και τότε αναπτύσσονται σταδιακά όλες οι καλές ιδιότητες που αξίζει να έχει κανείς. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν *μαχα-μπαγκαβατα*, δηλαδή πρώτης τάξεως αφοσιωμένος υπηρέτης, ο οποίος δεν ήταν απλώς καλός γνώστης της επιστήμης της αφοσίωσης, αλλά ήταν επίσης

ικανός να μετατρέπει και άλλους σε αφοσιωμένους υπηρέτες με τις υπερβατικές οδηγίες του. Συνεπώς, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης πρώτης τάξεως και έτσι συμβουλευόταν μεγάλους σοφούς και μορφωμένους *μπραμανα*, οι οποίοι μπορούσαν να τον συμβουλεύουν σύμφωνα με τις *σαστρα* πώς να ασκεί τη διακυβέρνηση της χώρας. Εκείνοι οι μεγάλοι βασιλείς ήταν πιο υπεύθυνοι από τους σύγχρονους εκλεγμένους ηγέτες, επειδή ακολουθούσαν τις οδηγίες που έχουν αφήσει οι μεγάλες αυθεντίες στη βεδική γραμματεία. Δεν υπήρχε λόγος να νομοθετούν καθημερινά καινούργιους ανεφάρμοστους νόμους διάφοροι ανόητοι και να τους αλλάζουν ξανά και ξανά όπως τους βολεύει για να εξυπηρετήσουν συγκεκριμένους σκοπούς. Οι κανόνες και οι ρυθμίσεις είχαν ήδη περιγραφεί από μεγάλους σοφούς όπως ο Μάνου, ο Γιαγκιαβάλκια, ο Παρασάρα και άλλοι απελευθερωμένοι σοφοί και τα θεσπίσματά τους ήταν κατάλληλα για όλες τις εποχές σε όλα τα μέρη. Επομένως, οι κανόνες και οι ρυθμίσεις ήταν δεδομένοι και δίχως ψεγάδια και ατέλειες. Βασιλείς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είχαν συμβουλευτικά σώματα και όλα τα μέλη εκείνων των σωμάτων ήταν είτε μεγάλοι σοφοί είτε πρώτης κατηγορίας *μπραμανα*. Δεν είχαν κάποια αμοιβή ούτε άλλωστε είχαν ανάγκη από τέτοιες απολαβές. *Το κράτος έπαιρνε τις καλύτερες συμβουλές χωρίς έξοδα*. Ήταν οι ίδιοι *σαμανταρσι*, ίσοι με όλους, ανθρώπους και ζώα. Δεν θα συμβούλευαν τον βασιλιά να προστατεύει τους ανθρώπους και να σκοτώνει τα φτωχά ζώα. Τα μέλη εκείνων των συμβουλευτικών σωμάτων δεν ήταν κάποιοι ανόητοι ή εκπρόσωποι ανοήτων, αδιάφορων για το μέλλον. Ήταν όλοι αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές και γνώριζαν τέλεια πώς να είναι ευτυχισμένα όλα τα ζωντανά όντα του κράτους, και σε αυτή τη ζωή και στην επόμενη. Δεν τους ενδιέφερε η ηδονιστική φιλοσοφία «φάε, πιες, διασκέδασε και απόλαυσε». Ήταν φιλόσοφοι με την αληθινή έννοια και γνώριζαν καλά ποια είναι η αποστολή της ανθρώπινης ζωής. Υπό το βάρος όλων αυτών των ευθυνών, το συμβουλευτικό σώμα του βασιλιά έδινε τις σωστές κατευθύνσεις και ο βασιλιάς ή ο επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας, όντας ο ίδιος άξιος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, τις ακολουθούσε εξονυχιστικά για το καλό του κράτους. Το κράτος στις ημέρες του Μαχαράζα Γιουντιστίρα ή του Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν κράτος κοινωνικής πρόνοιας με την αληθινή σημασία του όρου, επειδή σε εκείνο το κράτος κανείς δεν ήταν δυστυχισμένος, είτε ήταν άνθρωπος είτε ζώο. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ιδανικός βασιλιάς για το κράτος πρόνοιας όλου του κόσμου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

σα ουτταρασια ταναγιαμ

*ουπαγιεμα ιραβατιμ
τζαναμετζαγιαντιμς τσατουρας
τασιαμ ουτπανταγιατ σουταν*

σαχ: αυτός – ουτταρασια: του Βασιλιά Ουττάρα – ταναγιαμ: η κόρη – ουπαγιεμε: παντρεύτηκε – ιραβατιμ: η Ιραβατί – τζαναμετζαγια-αντιν: με επικεφαλής τον Μαχαράζα Τζαναμετζάγια – τσατουραχ: τέσσερεις – τασιαμ: σε εκείνη – ουτπανταγιατ: γέννησε – σουταν: γιους.

Ο Βασιλιάς Παρίκσιτ παντρεύτηκε την κόρη του Βασιλιά Ουττάρα και έκανε τέσσερεις γιους, με επικεφαλής τον Μαχαράζα Τζαναμετζάγια.

Ο Μαχαράζα Ουττάρα ήταν γιος του Βιράτα και θείος του Μαχαράζα Παρίκσιτ από την πλευρά της μητέρας του. Η Ιραβατί, επειδή ήταν κόρη του Μαχαράζα Ουττάρα, ήταν εξαδέλφη του Μαχαράζα Παρίκσιτ, αλλά εξαδέλφοι και εξαδέλφες μπορούσαν να παντρευτούν αν δεν ανήκαν στην ίδια γκοτρα, στην ίδια γενεαλογική σειρά (από την πλευρά του πατέρα). Στο βεδικό σύστημα γάμου δινόταν έμφαση στη σημασία της γκοτρα, της γενεαλογικής σειράς. Ο Αρτζούνα επίσης παντρεύτηκε τη Σουμπαντρά, παρόλο που ήταν εξαδέλφη του από την πλευρά της μητέρας του.

Τζαναμετζάγια: Ένας από τους *ρατζαρσι* βασιλείς και περίφημος γιος του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Μητέρα του ήταν η Ιραβατί ή, σύμφωνα με ορισμένους, η Μαντραβατί. Ο Μαχαράζα Τζαναμετζάγια έκανε δύο γιους, τους Γκιατανίκα και Σανκουκάρνα. Τέλεσε διάφορες θυσίες στον τόπο προσκυνήματος Κουρουκσέτρα και είχε τρεις νεότερους αδελφούς, τον Σρουτάσενα, τον Ουγκράσενα και τον Μπιμάσενα τον Β΄. Εισέβαλε στην Τακσαλά (την Ατζάντα) και αποφάσισε να πάρει εκδίκηση για την αθέμιτη κατάρα κατά του περίφημου πατέρα του, του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Τέλεσε μια μεγάλη θυσία ονομαζόμενη *σαρπα-γιαγκια* για να σκοτώσει τη φυλή των φιδιών, περιλαμβανομένου του φιδιού *τακσακα*, το οποίο είχε δαγκώσει θανατηφόρα τον πατέρα του. Ύστερα από απαίτηση πολλών ισχυρών ημιθέων και σοφών, υποχρεώθηκε να αλλάξει την απόφασή του να σκοτώσει τη φυλή των φιδιών, αλλά παρά τη ματαίωση της θυσίας, ικανοποίησε όλους όσους είχαν ανάμειξη με τη θυσία, αμοιβοντάς τους κατάλληλα. Ο μέγας σοφός Βιασαντέβα ήταν και εκείνος παρών στην τελετή και αφηγήθηκε ο ίδιος την ιστορία της μάχης του Κουρουκσέτρα ενώπιον του Βασιλιά. Αργότερα, με εντολή του Βιασαντέβα, ο μαθητής του Βαϊσαμπάγιανα αφηγήθηκε ενώπιον του Βασιλιά τη *Μαχαμπατα*. Επηρεάστηκε πολύ από τον πρόωρο θάνατο του σπουδαίου πατέρα του και ανυπομονούσε να τον δει και πάλι· εξέφρασε αυτή την επιθυμία του στον μεγάλο σοφό Βιασαντέβα.

Και ο Βιασαντέβα ικανοποίησε την επιθυμία του. Ο πατέρας του εμφανίστηκε μπροστά του και εκείνος λάτρεψε και τον πατέρα του και τον Βιασαντέβα με μεγάλο σεβασμό και λαμπρότητα. Πλήρως ικανοποιημένος, έδωσε πολύ γενναιόδωρη ελεημοσύνη στους *μπραμανα* που ήταν παρόντες στη θυσία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*ατζαχαρασβα-μενταμς τριν
γκανγκαγιαμ μπουρι-ντακσιναμ
σارانτβαταμ γκουρουμ κριτβα
ντεβα γιατρακσι-γκοτσααραχ*

ατζαχαρα: τέλεσε – *ασβα-μενταν*: θυσίες αλόγων – *τριν*: τρεις – *γκανγκαγιαμ*: στην όχθη του Γάγγη – *μπουρι*: αρκετά – *ντακσιναμ*: ανταμείβει – *σارانτβαταμ*: στον Κριπατσάρια – *γκουρουμ*: τον πνευματικό δάσκαλο – *κριτβα*: έχοντας διαλέξει – *ντεβαχ*: οι ημίθεοι – *γιατρα*: όπου – *ακσι*: μάτια – *γκοτσααραχ*: μέσα στο πεδίο.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, αφού διάλεξε τον Κριπατσάρια ως πνευματικό δάσκαλο για την καθοδήγησή του, τέλεσε τρεις θυσίες αλόγων στις όχθες του Γάγγη. Αυτές οι θυσίες τελέστηκαν με επαρκή ανταμοιβή των παρευρισκομένων. Και κατά τις θυσίες αυτές, ακόμη και οι κοινοί άνθρωποι μπορούσαν να δουν τους ημίθεους.

Από αυτή τη στροφή φαίνεται ότι τα διαπλανητικά ταξίδια από τους ημίθεους των ανώτερων πλανητών είναι εύκολα. Σε πολλές αναφορές της *Μπαγκαβαταμ* παρατηρούμε ότι οι ημίθεοι του ουρανού επισκέπτονταν τη Γη για να παρακολουθήσουν θυσίες που τελούσαν ισχυροί βασιλείς και αυτοκράτορες. Και εδώ επίσης βλέπουμε ότι κατά τη τελετή της θυσίας των αλόγων του Μαχαράζα Παρίκσιτ, οι ημίθεοι από άλλους πλανήτες ήταν ορατοί ακόμη και στους κοινούς ανθρώπους, εξαιτίας της θυσιαστήριας τελετής. Συνήθως οι ημίθεοι δεν είναι ορατοί στους κοινούς ανθρώπους, όπως δεν είναι ορατός και ο Κύριος. Αλλά όπως ο Κύριος, χάρη στο αναίτιο έλεός Του, κατέρχεται και γίνεται ορατός στους κοινούς ανθρώπους, έτσι και οι ημίθεοι γίνονται ορατοί με τη δική τους χάρη. Παρόλο που τα ουράνια όντα δεν είναι ορατά στα γυμνά μάτια των κατοίκων αυτής της Γης, εξαιτίας της επιρροής του Μαχαράζα Παρίκσιτ, οι ημίθεοι συμφώνησαν να είναι ορατοί. Οι βασιλείς ξόδευαν αφειδώς κατά τις θυσίες αυτές, όπως ένα σύννεφο μοιράζει βροχή. Το σύννεφο δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία άλλη μορφή νερού ή, με άλλα λόγια, τα νερά της γης μετατρέπονται σε σύννεφα. Κατά τον

ίδιο τρόπο, η ελεημοσύνη που έδιναν οι βασιλιάδες σε αυτές τις θυσίες δεν είναι παρά μία άλλη μορφή των φόρων που συγκέντρωναν από τους πολίτες. Αλλά, όπως η βροχή πέφτει απλόχερα και μοιάζει να είναι περισσότερη από όσο είναι απαραίτητο, έτσι και η ελεημοσύνη που έδιναν εκείνοι οι βασιλιάδες φαινόταν περισσότερη από όση χρειαζόντουσαν οι πολίτες. Ικανοποιημένοι πολίτες δεν θα οργανώσουν ποτέ ταραχές εναντίον του βασιλιά και έτσι δεν υπήρχε λόγος να αλλάζουν το μοναρχικό κράτος.

Ακόμη και ένας βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ χρειαζόταν έναν πνευματικό δάσκαλο για καθοδήγηση. Χωρίς αυτή την καθοδήγηση, δεν μπορεί κάποιος να σημειώσει πρόοδο στην πνευματική ζωή. Ο πνευματικός δάσκαλος πρέπει να είναι γνήσιος και όποιος θέλει να επιτύχει την αυτοσυνειδητοποίηση πρέπει να πλησιάσει έναν γνήσιο πνευματικό δάσκαλο και να βρει σε αυτόν καταφύγιο, προκειμένου να έχει αληθινή επιτυχία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

*νιτζαγκραχωτζασα βιραχ
καλιμ ντιγκβιτζαγιε κβατσσιτ
νριπα-λινγκα-νταραμ σουντραμ
γκνανταμ γκο-μιτουνναμ παντα*

νιτζαγκραχα: τιμωρημένος αρκετά – *οτζασα*: με γενναιότητα – *βιραχ*: ανδρείος ήρωας – *καλιμ*: στον Κάλι, τον αφέντη αυτής της εποχής – *ντιγκβιτζαγιε*: καθ' οδόν για την κατάκτηση του κόσμου – *κβατσσιτ*: μια φορά κι έναν καιρό – *νριπα-λινγκα-νταραμ*: κάποιος που μεταμφιέζεται με βασιλικό ένδυμα – *σουντραμ*: η κατώτατη τάξη – *γκνανταμ*: πληγώνοντας – *γκο-μιτουνναμ*: μία αγελάδα και ένας ταύρος – *παντα*: στο πόδι.

Κάποτε, όταν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν καθ' οδόν για την κατάκτηση του κόσμου, είδε τον κύριο της Κάλι-γιούγκα, ο οποίος ήταν κατώτερος από σουντρα, να είναι μεταμφιεσμένος σε βασιλιά και να πληγώνει τα πόδια μιας αγελάδας και ενός ταύρου. Ο Βασιλιάς τον συνέλαβε στη στιγμή για να τον τιμωρήσει με τον κατάλληλο τρόπο.

Ο σκοπός που ένας βασιλιάς φεύγει για να κατακτήσει τον κόσμο δεν είναι για το δικό του όφελος. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έφυγε για να κατακτήσει τον κόσμο αφού ανέβηκε στον θρόνο, αλλά δεν το έκανε από επιθετικότητα προς τα άλλα κράτη. Ήταν Αυτοκράτορας του κόσμου και όλα τα μικρά κράτη βρισκόντουσαν ήδη υπό την εξουσία του. Ο σκοπός του ήταν να εξακριβώσει αν στο κράτος του υπήρχε σεβασμός και ευλάβεια για τον Θεό. Ο βασιλιάς,

όντας εκπρόσωπος του Θεού, οφείλει να εκτελεί τη θέληση του Κυρίου σωστά. Δεν τίθεται θέμα προσωπικού κέρδους. Έτσι αμέσως μόλις ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είδε ότι ένας άνθρωπος χαμηλής στάθμης μεταμφιεσμένος σε βασιλιά πλήγωνε τα πόδια μιας αγελάδας και ενός ταύρου, τον συνέλαβε και τον τιμώρησε στη στιγμή. Ο βασιλιάς δεν μπορεί να ανεχθεί προσβολές στο πιο σημαντικό ζώο, την αγελάδα, ούτε ασέβεια στον πιο σημαντικό άνθρωπο, τον *μπραμανα*. Ανθρώπινος πολιτισμός σημαίνει προαγωγή της παιδείας των *μπραμανα* και για τη διατήρηση ενός τέτοιου πολιτισμού η προστασία των αγελάδων είναι ουσιώδης. Υπάρχει ένα θαύμα στο γάλα, γιατί περιέχει όλες τις απαραίτητες βιταμίνες για τη διατήρηση της ανθρώπινης φυσιολογίας για ανώτερα επιτεύγματα. Η παιδεία των *μπραμανα* μπορεί να προχωρήσει μόνον όταν ο άνθρωπος εκπαιδευτεί έτσι ώστε να αναπτύξει την ιδιότητα της αγαθότητας και για τον σκοπό αυτόν αποτελούν πρωταρχική ανάγκη οι τροφές από γάλα, καρπούς και δημητριακά. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν κατάπληκτος όταν είδε έναν μαύρο *σουντρα*, ντυμένο σαν κυβερνήτη, να κακομεταχειρίζεται μία αγελάδα, το πιο σημαντικό ζώο στην ανθρώπινη κοινωνία.

Η εποχή του Κάλι σημαίνει κακοδιοίκηση και φιλονικία. Και η ρίζα αυτής της κακοδιοίκησης και της φιλονικίας είναι ότι ανάξιοι άνθρωποι με τις ιδιότητες των κατώτερων ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν υψηλότερες φιλοδοξίες στη ζωή, κρατούν στα χέρια τους το πηδάλιο της διοίκησης του κράτους. Αυτού του είδους οι άνθρωποι στο πόστο του βασιλιά είναι βέβαιο ότι θα πληγώσουν την αγελάδα και την παιδεία των *μπραμανα*, ωθώντας με αυτόν τον τρόπο ολόκληρη την κοινωνία στην κόλαση. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, με την παιδεία που είχε, ένωσε το άρωμα αυτής της βαθύτερης αιτίας κάθε φιλονικίας στον κόσμο. Θέλησε, λοιπόν, να την σταματήσει στην αρχή της.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*σωνακα ουβατσα
κασια χετορ νιτζαγκραχα
καλιμ ντιγκβιτζαγιε νριπαχ
νριντεβα-τσιχνα-ντρικ σουντρα-
κο 'σω γκαμ γιαχ πανταχανατ
τατ κατιαταμ μαχα-μπαγκα
γιαντι κρισνα-κατασραγιαμ*

σωνακα ουβατσα: ο Σωνάκα ρίσι είπε – *κασια*: για ποιο – *χετοχ*: λόγο – *νιτζαγκραχα*: τιμωρήθηκε αρκετά – *καλιμ*: ο κύριος της εποχής του Κάλι –

ντιγκβιτζαγιε: κατά τον χρόνο της παγκόσμιας περιοδείας του – νριπαχ: ο Βασιλιάς – νρι-ντεβα: μέλος της βασιλικής οικογένειας – τσιχνα-ντρικ: στολισμένος – σουντρακαχ: ο κατώτατος σουντρα – ασω: αυτός – γκαμ: μια αγελάδα – γιαχ: κάποιος ο οποίος – παντα αχανατ: χτυπημένη στο πόδι – τατ: όλα αυτά – κατιαταμ: πες μας σε παρακαλώ – μαχα-μπαγκα: ω πολύ καλότυχε – γιαντι: αν παρ' όλα αυτά – κρισνα: σχετικά με τον Κρίσνα – κατα-ασραγιαμ: σχετιζόμενα με Αυτόν.

Ο Σωνάκα ρίσι ρώτησε: Γιατί ο Μαχαράζα Παρίκσιτ απλώς τον τιμώρησε, αφού ήταν ο πιο εξαθλιωμένος σουντρα, έχοντας ντυθεί σαν βασιλιάς και έχοντας χτυπήσει μια αγελάδα στο πόδι; Πες μας, σε παρακαλώ, για όλα αυτά τα περιστατικά αν έχουν σχέση με τον Κρίσνα.

Ο Σωνάκα και οι ρισι έμειναν κατάπληκτοι ακούγοντας ότι ο ευσεβής Μαχαράζα Παρίκσιτ τιμώρησε απλώς τον ένοχο και δεν τον σκότωσε. Αυτό δείχνει ότι ένας ευσεβής βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ θα έπρεπε να σκοτώσει στη στιγμή έναν εγκληματία που ήθελε να εξαπατήσει τον κόσμο ντυμένος σαν βασιλιάς και ταυτόχρονα τολμούσε να προσβάλει το αγνότερο από όλα τα ζώα, την αγελάδα. Ωστόσο, εκείνες τις μέρες, οι ρισι δεν μπορούσαν ούτε να φανταστούν ότι στις μελλοντικές ημέρες της εποχής του Κάλι οι πιο εξαθλιωμένοι σουντρα θα εκλέγονται κυβερνήτες και θα ανοίγουν οργανωμένα σφαγεία για τη σφαγή των αγελάδων. Εν πάση περιπτώσει, παρόλο που το να ακούν για έναν σουντρακα ο οποίος ήταν απατεώνας και βίαιος με τις αγελάδες δεν ήταν πολύ ενδιαφέρον για τους μεγάλους σοφούς, ήθελαν να ακούσουν γι' αυτό, για να διαπιστώσουν αν το περιστατικό είχε κάποια σχέση με τον Κύριο Κρίσνα. Ενδιαφερόντουσαν απλώς για τα θέματα τα σχετικά με τον Κύριο Κρίσνα, επειδή οτιδήποτε είναι συνυφασμένο με τον Κρίσνα αξίζει να το ακούει κανείς. Υπάρχουν πολλά θέματα στην *Μπαγκαβαταμ* σχετικά με την κοινωνιολογία, την πολιτική, την οικονομία, τις πολιτιστικές υποθέσεις, κλπ., αλλά όλα τους συνδέονται με τον Κρίσνα και συνεπώς όλα τους αξίζει να τα ακούει κανείς. Ο Κρίσνα είναι το εξαγνιστικό συστατικό σε όλα τα ζητήματα, ασχέτως του τι είναι. Στον υλικό κόσμο όλα είναι ακάθαρτα επειδή είναι προϊόντα των τριών υλικών ιδιοτήτων. Το εξαγνιστικό στοιχείο, ωστόσο, είναι ο Κρίσνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

αταβασια πανταμμποτζα-
μακαρανντα-λιχαμ σαταμ
κιμ ανιαϊρ ασαντ-αλαπαϊρ

αταβα: διαφορετικά – ασια: Αυτού (του Κυρίου Κρίσνα) – παντα-αμμποτζα: τα λωτοειδή πόδια – μακαρανντα-λιχαμ: όσων γλείφουν το μέλι από ένα τέτοιο λουλούδι λωτού – σαταμ: όσων πρόκειται να ζήσουν αιώνια – κιμ ανιαϊχ: τι χρειάζεται οτιδήποτε άλλο – ασατ: απατηλό – αλαπαϊχ: θέματα – αγιουσαχ: της διάρκειας ζωής – γιατ: εκείνο που είναι – ασατ-βιαγιαχ: αχρείαστη σπατάλη ζωής.

Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι συνηθισμένοι να γλείφουν το μέλι από τα όμοια με λουλούδι λωτού πόδια Του. Τι χρειάζονται τα θέματα που απλώς σπαταλούν την πολύτιμη ζωής μας;

Και ο Κύριος Κρίσνα και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του βρίσκονται στο υπερβατικό επίπεδο· επομένως, τα θέματα που έχουν σχέση είτε με τον Κύριο Κρίσνα είτε με τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του είναι εξίσου καλά. Η μάχη του Κουρουκσέτρα είναι γεμάτη πολιτική και διπλωματία, αλλά επειδή τα θέματά της έχουν σχέση με τον Κύριο Κρίσνα, η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* λατρεύεται σε όλο τον κόσμο. Δεν υπάρχει λόγος να εξαφανιστεί η πολιτική, η οικονομία, η κοινωνιολογία, κλπ., οι οποίες είναι εγκόσμια θέματα για τους εγκόσμιους ανθρώπους. Για έναν αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη, ο οποίος συνδέεται πραγματικά με τον Κύριο, αυτά τα εγκόσμια πράγματα είναι υπερβατικά αν συμβαδίζουν με τον Κύριο ή με τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Έχουμε ακούσει και ασχοληθεί με τα έργα των Πάννταβα και τώρα ασχολούμαστε με τα ζητήματα του Μαχαράζα Παρίκσιτ, αλλά επειδή όλα αυτά τα θέματα σχετίζονται με τον Κύριο Σρι Κρίσνα, είναι όλα υπερβατικά και οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες ενδιαφέρονται πολύ να τα ακούσουν. Έχουμε ήδη συζητήσει αυτό το ζήτημα σε σχέση με τις προσευχές του Μπισμαντέβα.

Η διάρκεια της ζωής μας δεν είναι πολύ μεγάλη και δεν υπάρχει βεβαιότητα για το πότε θα μας δοθεί η εντολή να τα αφήσουμε όλα και να προχωρήσουμε στο επόμενο στάδιο. Είναι, επομένως, χρέος μας να μη σπαταλήσουμε ούτε μία στιγμή της ζωής μας σε θέματα που δεν σχετίζονται με τον Κύριο Κρίσνα. Οποιοδήποτε θέμα, οσοδήποτε ευχάριστο, δεν αξίζει να το ακούει κανείς αν δεν έχει σχέση με τον Κρίσνα.

Το σχήμα της Γκολόκα Βρινντάβανα, του πνευματικού πλανήτη και αιώνιου τόπου του Κυρίου Κρίσνα, είναι σαν τη σπείρα ενός λωτού. Ακόμη και όταν ο Κύριος κατέρχεται σε κάποιον από τους εγκόσμιους πλανήτες, το κάνει φανερώνοντας τον τόπο Του όπως ακριβώς είναι. Έτσι τα πόδια Του παραμένουν πάντα στην ίδια μεγάλη σπείρα του άνθους του λωτού. Επίσης,

τα πόδια Του είναι τόσο όμορφα όσο το άνθος του λωτού. Γι' αυτό λέγεται πως ο Κύριος Κρίσνα έχει λωτοειδή πόδια.

Ένα ζωντανό ον είναι αιώνιο από την καταστατική του θέση. Βρίσκεται κατά κάποιο τρόπο στη δίνη της γέννησης και του θανάτου εξαιτίας της επαφής του με την υλική ενέργεια. Απαλλαγμένο από αυτή την υλική ενέργεια, το ζωντανό ον είναι απελευθερωμένο και άξιο να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό. Όσοι επιθυμούν να ζήσουν αιώνια χωρίς να αλλάζουν το υλικό σώμα τους θα πρέπει να μη σπαταλούν πολύτιμο χρόνο με θέματα διαφορετικά από εκείνα που συνδέονται με τον Κύριο Κρίσνα και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*κσουντραγιουσαμ νριναμ ανγκα
μαρτιαναμ ριταμ ισαταμ
ιχοπαχουτο μπαγκαβαν
μριτιουχ σαμιτρα-καρμανι*

κσουντρα: πολύ μικρή – *αγιουσαμ*: της διάρκειας ζωής – *νριναμ*: των ανθρώπινων όντων – *ανγκα*: ω Σούτα Γκοσουάμι – *μαρτιαναμ*: όσων είναι βέβαιο ότι θα συναντήσουν τον θάνατο – *ριταμ*: αιώνια ζωή – *ισαταμ*: όσων το επιθυμούν – *ιχα*: εδώ – *ουπαχουταχ*: τον καλούσαν να παρουσιαστεί – *μπαγκαβαν*: εκπροσωπώντας τον Κύριο – *μριτιουχ*: ο κύριος του θανάτου, ο Γιαμαράζα – *σαμιτρα*: καταστέλλοντας – *καρμανι*: την τέλεση.

Ω Σούτα Γκοσουάμι, υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων εκείνοι που επιθυμούν ελευθερία από τον θάνατο και αιώνια ζωή. Γλυτώνουν τη σφαγή, καλώντας τον κύριο του θανάτου, τον Γιαμαράζα.

Το ζωντανό ον, καθώς εξελίσσεται από τα κατώτερα ζωικά είδη προς τα ανώτερα ανθρώπινα όντα και σταδιακά προς ανώτερη ευφυΐα, ανυπομονεί να απελευθερωθεί από τα νύχια του θανάτου. Οι σύγχρονοι επιστήμονες προσπαθούν να καταπολεμήσουν τον θάνατο με την πρόοδο της φυσικής και της χημείας, αλλά αλίμονο, ο κύριος του θανάτου, ο Γιαμαράζα, είναι τόσο σκληρός, ώστε δεν χαρίζει τη ζωή ούτε των ίδιων των επιστημόνων. Ο επιστήμονας, ο οποίος διατυπώνει τη θεωρία ότι ο θάνατος μπορεί να υπερνικηθεί με την ανάπτυξη της επιστημονικής γνώσης, γίνεται ο ίδιος θύμα του θανάτου όταν τον καλεί ο Γιαμαράζα. Κανείς δεν μπορεί να αυξήσει τη σύντομη περίοδο της ζωής ούτε για ένα μικρό κλάσμα μίας στιγμής και πολύ περισσότερο να σταματήσει τον θάνατο. Η μοναδική ελπίδα αναστολής της

σκληρής διαδικασίας της σφαγής του Γιαμαράζα είναι να τον καλέσει κανείς να ακούσει και να ψάλει το άγιο όνομα του Κυρίου. Ο Γιαμαράζα είναι μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και του αρέσει να τον καλούν σε *κιρτανα* και σε θυσίες οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες, οι οποίοι υπηρετούν διαρκώς με αφοσίωση τον Κύριο. Έτσι οι μεγάλοι σοφοί, με επικεφαλής τον Σωνάκα και άλλους, προσκάλεσαν τον Γιαμαράζα να παραστεί στη μεγάλη θυσία που τελούσαν στο Ναϊμισαράνια. Αυτό ήταν καλό για όσους δεν ήθελαν να πεθάνουν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*να καστσιν μριγιατε ταβαντ
γιαβαντ αστα ιχαντακαχ
εταντ-αρταμ χι μπαγκαβαν
αχουταχ παραμαρσιμπιχ
αχο νρι-λοκε πιγιετα
χαρι-λιλαμριταμ βατσαχ*

να: δεν – *καστσιτ:* όποιος – *μριγιατε:* θα πεθάνει – *ταβατ:* τόσο – *γιαβατ:* όσο – *αστε:* παρευρίσκεται – *ιχα:* εδώ – *αντακαχ:* κάποιος που προκαλεί το τέλος της ζωής – *ετατ:* αυτό – *αρταμ:* λόγος – *χι:* σίγουρα – *μπαγκαβαν:* ο εκπρόσωπος του Κυρίου – *αχουταχ:* προσκάλεσε – *παραμα-ρισιμπιχ:* από τους μεγάλους σοφούς – *αχο:* αλίμονο – *νρι-λοκε:* στην ανθρώπινη κοινωνία – *πιγιετα:* ας πιουν – *χαρι-λιλα:* οι υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου – *αμριταμ:* το νέκταρ της αιώνιας ζωής – *βατσαχ:* οι αφηγήσεις.

Όσο ο Γιαμαράζα, που προξενεί τον θάνατο όλων, είναι παρών εδώ, κανείς δεν θα συναντήσει τον θάνατο. Οι μεγάλοι σοφοί έχουν προσκαλέσει τον κύριο του θανάτου, τον Γιαμαράζα, που είναι ο εκπρόσωπος του Κυρίου. Τα ζωντανά όντα, που βρίσκονται υπό τον έλεγχό του, θα πρέπει να επωφεληθούν ακούγοντας το αθάνατο νέκταρ με τη μορφή αυτής της αφήγησης των υπερβατικών διασκεδάσεων του Κυρίου.

Σε κανένα ζωντανό ον δεν αρέσει να συναντά τον θάνατο, όμως τα ζωντανά όντα δεν γνωρίζουν πώς να απαλλαγούν από αυτόν. Η πιο σίγουρη θεραπεία για την αποφυγή του θανάτου είναι να συνηθίσει κανείς να ακούει τις όμοιες με νέκταρ διασκεδάσεις του Κυρίου, όπως περιγράφονται συστηματικά στο κείμενο της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Γι' αυτό εδώ συνιστάται σε όποιο

ανθρώπινο ον επιθυμεί να ελευθερωθεί από τον θάνατο, να υιοθετήσει αυτόν τον τρόπο ζωής, όπως συμβουλεύουν οι σοφοί με επικεφαλής τον Σωνάκα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*μανντασια μανντα-πραγκιασια
βαγιο μαννταγιουσας τσα βαϊ
νιντραγια χριγιατε νακταμ
ντιβα τσα βιαρτα-καρμαμπιχ*

μανντασια: των νωθρών – μανντα: πενιχρή – πραγκιασια: ευφυΐας – βαγιαχ: ηλικία – μανντα: σύντομη – αγιουσαχ: της διάρκειας ζωής – τσα: και – βαϊ: ακριβώς – νιντραγια: κοιμώμενοι – χριγιατε: πεθαίνει – νακταμ: νύχτα – ντιβα: ημέρα – τσα: επίσης – βιαρτα: για το τίποτε – καρμαμπιχ: από τις πράξεις.

Οκνηρά ανθρώπινα όντα με πενιχρή ευφυΐα και μικρή διάρκεια ζωής περνούν τη νύχτα τους κοιμώμενα και την ημέρα τους κάνοντας πράγματα που είναι για το τίποτε.

Οι λιγότερο νοήμονες δεν γνωρίζουν την αληθινή αξία της ανθρώπινης μορφής ζωής. Η ανθρώπινη μορφή είναι ένα ιδιαίτερο δώρο της υλικής φύσης κατά την πορεία της επιβολής αυστηρών νόμων δυστυχίας πάνω στα ζωντανά όντα. Είναι μια ευκαιρία να επιτύχει κανείς την ύψιστη ευλογία της ζωής, και συγκεκριμένα, να ξεφύγει από την περιπλοκή των επανειλημμένων γεννήσεων και θανάτων. Οι νοήμονες φροντίζουν να αξιοποιήσουν αυτό το σημαντικό δώρο, πασχίζοντας επίπονα να ξεφύγουν από αυτή την περιπλοκή. Αλλά οι λιγότερο νοήμονες είναι οκνηροί και ανίκανοι να εκτιμήσουν το δώρο του ανθρώπινου σώματος για να επιτύχουν την απελευθέρωση από την υλική δουλεία. Ενδιαφέρονται περισσότερο για την υποτιθέμενη οικονομική ανάπτυξη και εργάζονται πολύ σκληρά σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους μόνο για τις αισθησιακές απολαύσεις του πρόσκαιρου σώματος. Οι νόμοι της φύσης επιτρέπουν την αισθησιακή απόλαυση και στα κατώτερα ζώα και γι' αυτό επιτρέπεται και στα ανθρώπινα όντα κάποιο ποσό αισθησιακής απόλαυσης, σύμφωνα με την τωρινή ή τις περασμένες ζωές του. Θα πρέπει όμως οπωσδήποτε να προσπαθεί κανείς να κατανοήσει ότι η αισθησιακή απόλαυση δεν αποτελεί τον έσχατο σκοπό της ανθρώπινης ζωής. Εδώ αναφέρεται ότι κατά τη διάρκεια της ημέρας εργάζεται κανείς «για το τίποτε», επειδή ο στόχος δεν είναι παρά η απόλαυση των αισθήσεων. Μπορούμε να παρατηρήσουμε ιδιαίτερα πώς απασχολούνται οι άνθρωποι για το τίποτε στις μεγαλουπόλεις και στις βιομηχανικές πόλεις. Υπάρχουν τόσο πολλά

πράγματα που κατασκευάζονται από την ανθρώπινη ενέργεια, αλλά όλα τους προορίζονται για αισθησιακή απόλαυση και όχι για την απόδραση από την υλική δουλεία. Και αφού εργαστεί σκληρά κατά τη διάρκεια της ημέρας, ο κουρασμένος άνθρωπος είτε κοιμάται είτε έχει σεξουαλικές ενασχολήσεις τη νύχτα. Αυτό είναι το πρόγραμμα της πολιτισμένης υλιστικής ζωής για τους λιγότερο νοήμονες. Γι' αυτό εδώ χαρακτηρίζονται οκνηροί, άτυχοι και με μικρή διάρκεια ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*σουτα ουβατσα
γιαντα παρικσιτ κουρου-τζανγκαλε 'βασατ
καλιμ πραβισταμ νιτζα-τσακραβαρτιτε
νισαμια βαρταμ ανατιπριγιαμ ταταχ
σαρασαναμ σαμιουγκα-σωνντιρ ανταντε*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *γιαντα:* όταν – *παρικσιτ:* ο Μαχαράζα Παρίκσιτ – *κουρου-τζανγκαλε:* στην πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας των Κούρου – *αβασατ:* κατοικούσε – *καλιμ:* τα γνωρίσματα της εποχής του Κάλι – *πραβισταμ:* μπήκε – *νιτζα-τσακραβαρτιτε:* στη δικαιοδοσία του – *νισαμια:* ακούγοντας έτσι – *βαρταμ:* τα νέα – *ανατι-πριγιαμ:* όχι πολύ ευπρόσδεκτο – *ταταχ:* από τότε και στο εξής – *σαρασαναμ:* βέλη και τόξα – *σαμιουγκα:* έχοντας κάποια πιθανότητα – *σωνντιχ:* στρατιωτικά έργα – *ανταντε:* άρχισε.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ενώ ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έμενε στην πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας των Κούρου, τα συμπτώματα της εποχής του Κάλι άρχισαν να εισχωρούν μέσα στη δικαιοδοσία του κράτους του. Όταν το έμαθε, σκέφτηκε ότι το ζήτημα δεν είναι πολύ ευχάριστο. Ωστόσο, αυτό του έδωσε την ευκαιρία να πολεμήσει. Πήρε το τόξο και τα βέλη του και προετοιμάστηκε για στρατιωτικές επιχειρήσεις.

Η διοίκηση του κράτους του Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν τόσο τέλεια, ώστε καθόταν ήρεμος στην πρωτεύουσά του. Έμαθε όμως τα νέα ότι τα συμπτώματα της εποχής του Κάλι είχαν ήδη εισχωρήσει στα όρια του κράτους του και τα νέα δε του άρεσαν καθόλου. Ποια είναι τα γνωρίσματα της εποχής του Κάλι; Είναι 1) η άνομη επαφή με γυναίκες, 2) η παράδοση στην κρεατοφαγία, 3) η μέθη και 4) ο τζόγος. Η εποχή του Κάλι σημαίνει κυριολεκτικά εποχή της φιλονικίας και τα προαναφερθέντα τέσσερα συμπτώματα στην ανθρώπινη κοινωνία είναι οι βασικές αιτίες για όλων των

ειδών τις φιλονικίες. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ άκουσε ότι κάποιοι άνθρωποι στο κράτος του παρουσίαζαν ήδη αυτά τα συμπτώματα και θέλησε να πάρει άμεσα μέτρα εναντίον αυτών των αιτίων ανησυχίας. Αυτό σημαίνει ότι τουλάχιστον μέχρι τη βασιλεία του Μαχαράζα Παρίκσιτ, αυτά τα γνωρίσματα της δημόσιας ζωής ήταν ουσιαστικά άγνωστα και αμέσως μόλις εντοπίστηκαν έστω και ελάχιστα, θέλησε να τα ξεριζώσει. Τα νέα δεν του ήταν ευχάριστα, αλλά κατά κάποιον τρόπο ήταν, επειδή ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είχε μια ευκαιρία να πολεμήσει. Δεν είχε λόγο να πολεμά με μικρά κράτη, επειδή όλοι ζούσαν ειρηνικά υπό την κυριαρχία του, αλλά οι εγκληματίες της Κάλι-γιούγκα πρόσφεραν στο πολεμικό του πνεύμα μια ευκαιρία να εκδηλωθεί. Ένας τέλειος *κσατρια* βασιλιάς είναι πάντα χαρούμενος μόλις του δοθεί η ευκαιρία να πολεμήσει, ακριβώς όπως ένας αθλητής λαχταρά να αγωνιστεί όταν έχει την ευκαιρία. Δεν αποτελεί επιχείρημα ότι αυτά τα συμπτώματα της εποχής του Κάλι έχουν προκαθοριστεί. Αν ήταν έτσι, τότε γιατί έγιναν προετοιμασίες για να πολεμήσουν αυτά τα συμπτώματα; Τέτοιου είδους επιχειρήματα προβάλλονται από σκληρούς και κακότυχους ανθρώπους. Κατά την εποχή των βροχών οι βροχές είναι προκαθορισμένες, αλλά παρ' όλα αυτά οι άνθρωποι παίρνουν τα μέτρα τους για να προστατευθούν. Κατά τον ίδιο τρόπο, την εποχή του Κάλι τα συμπτώματα αυτά που αναφέραμε προηγουμένως είναι βέβαιο ότι θα εισχωρήσουν στην κοινωνική ζωή, αλλά είναι χρέος του κράτους να σώσει τους πολίτες από την επαφή με τα στοιχεία της εποχής του Κάλι. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ θέλησε να τιμωρήσει τους εγκληματίες που εμφάνιζαν τα συμπτώματα της εποχής του Κάλι και έτσι έσωσε τους αθώους πολίτες που ήταν αγνοί στις συνήθειές τους επειδή ήταν θρήσκοι. Είναι χρέος του βασιλιά να προσφέρει αυτή την προστασία και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είχε απόλυτο δίκιο που προετοιμαζόταν να πολεμήσει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*σβαλανκριταμ σιαμα-τουρανγκα-γιοτζιταμ
ραταμ μριγκενντρα-ντβατζαμ ασριταχ πουρατ
βριτο ρατασβα-ντβιπαπαττι-γιουκταβα
σβα-σεναγια ντιγκβιτζαγιαγια νιργκαταχ*

σου-αλανκριταμ: πολύ όμορφα στολισμένος – *σιαμα*: μαύρα – *τουρανγκα*: άλογα – *γιοτζιταμ*: έσερναν – *ραταμ*: το άρμα – *μριγκα-ινντρα*: λιοντάρι – *ντβατζαμ*: με σημαίες – *ασριταχ*: υπό την προστασία – *πουρατ*: από την πρωτεύουσα – *βριταχ*: περιστοιχισμένος από – *ρατα*: αρματηλάτες – *ασβα*: ιππικό – *ντβιπαπαττι*: ελέφαντες – *γιουκταγια*: έτσι εξοπλισμένος – *σβα-σεναγια*: με πεζικό – *ντιγκβιτζαγιαγια*: για να κατακτήσει – *νιργκαταχ*: έφυγε.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κάθισε σε ένα άρμα που το έσερναν μαύρα άλογα και η σημαία του είχε έμβλημα ένα λιοντάρι. Στολισμένος με αυτόν τον τρόπο και περιστοιχισμένος από αρματηλάτες, ιππικό, ελέφαντες και πεζικό, άφησε την πρωτεύουσα για κατακτήσεις προς όλες τις κατευθύνσεις.

ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ξεχωρίζει από τον παππού του Αρτζούνα, επειδή το άρμα του έσερναν μαύρα άλογα αντί για άσπρα. Στη σημαία του είχε το έμβλημα ενός λιονταριού, ενώ ο παππούς του είχε ζωγραφισμένο τον Χάνουμαν. Μια βασιλική πομπή όπως αυτή του Μαχαράζα Παρίκσιτ, αποτελούμενη από όμορφα στολισμένα άρματα, ιππικό, ελέφαντες, πεζικό και στρατιωτική μπάντα όχι μόνο είναι ευχάριστη στο μάτι, αλλά είναι και σημάδι ενός πολιτισμού ο οποίος είναι καλαίσθητος ακόμη και στο πολεμικό μέτωπο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*μπαντρασβαμ κετουμαλαμ τσα
μπααραταμ τσοτταραν κουρουν
κιμπουρουσαντινι βαρσανι
βιτζιτια τζαγκριχε μπαλιμ*

μπαντρασβαμ: η Μπαντράσβα – *κετουμαλαμ:* η Κετουμάλα – *τσα:* επίσης – *μπααραταμ:* η Μπάρατα – *τσα:* και – *ουτταραν:* οι βόρειες χώρες – *κουρουν:* το βασίλειο της δυναστείας των Κούρου – *κιμπουρουσα-αντινι:* μια χώρα πέρα από τη βόρεια πλευρά των Ιμαλαΐων – *βαρσανι:* τμήματα του πλανήτη Γη – *βιτζιτια:* κατακτώντας – *τζαγκριχε:* απαιτούσαν – *μπαλιμ:* δύναμη.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κατέκτησε όλα τα τμήματα του πλανήτη της Γης –την Μπαντράσβα, την Κετουμάλα, την Μπάρατα, τη βόρεια Κούρου, την Κιμπουρούσα, κλπ.- και απαίτησε φόρο υποτέλειας από τους κυβερνήτες τους.

Μπαντράσβα: Πρόκειται για ένα νησί κοντά στο Μέρου Πάρβατα. Περιγραφή αυτού του νησιού υπάρχει στη *Μαχαμπααρατα* (*Μπισμα παρβα* 7.16-18). Η περιγραφή γίνεται από τον Σαντζάγια στον Ντριταράστρα.

Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα είχε κατακτήσει κι εκείνος αυτό το νησί κι έτσι η επαρχία ανήκε στη δικαιοδοσία της αυτοκρατορίας. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είχε ανακηρυχθεί προηγουμένως αυτοκράτορας όλων των χωρών που

κυβερνούσε ο παππούς του, αλλά παρ' όλα αυτά έπρεπε να εδραιώσει την υπεροχή του ενώ ήταν μακριά από την πρωτεύουσά του, για να αξιώσει φόρο υποτέλειας από αυτά τα κράτη.

Κετουμάλα: Ο πλανήτης Γη διαιρείται σε εφτά τμήματα και σύμφωνα με άλλους σε εννιά. Αυτή η Γη ονομάζεται Τζαμπουντβίπα και διαιρείται σε εννέα *βαρσα*. Η Μπάρατα-βάρσα είναι μία από αυτές τις εννέα *βαρσα*. Αυτές οι *βαρσα* είναι γνωστές ως *ήπειροι με τη σύγχρονη γεωγραφική ορολογία*. Η Κετουμάλα περιγράφεται ως μία από τις πιο πάνω *βαρσα*. Λέγεται ότι αυτή η *βαρσα* έχει τις πιο όμορφες γυναίκες. Αυτή τη *βαρσα* την κατέκτησε και ο Αρτζούνα. Περιγραφή αυτού του τμήματος της Γης υπάρχει στη *Μαχαμπαρατα* (*Σαμπα παρβα* 286.32-33).

Λέγεται ότι αυτό το τμήμα της Γης βρίσκεται στη δυτική πλευρά του Μέρου Πάρβατα και ότι οι κάτοικοι αυτής της επαρχίας ζούσαν έως και δέκα χιλιάδες χρόνια (*Μπισμα παρβα* 6.16.31-32). Τα ανθρώπινα όντα που ζουν σε αυτό το τμήμα της Γης έχουν χρυσό χρώμα και οι γυναίκες μοιάζουν με αγγέλους του ουρανού. Οι κάτοικοι είναι απαλλαγμένοι από κάθε είδους ασθένειες και θλίψη.

Μπάρατα-βαρσα: Αυτό το μέρος του κόσμου είναι επίσης μία από τις εννέα *βαρσα* της Τζαμπουντβίπα, του πλανήτη Γη. Όλοι οι πλανήτες αποκαλούνται μερικές φορές *ντβίπα* (νησιά), επειδή είναι νησιά στο αχανές διάστημα. Ο κάθε πλανήτης είναι στην πραγματικότητα ένα νησί στον αέρινο ωκεανό του διαστήματος. Η Τζαμπουντβίπα είναι ένα μόνο από αυτά τα αμέτρητα νησιά αυτού του αέρινου ωκεανού. Περιγραφή της Μπάρατα βάρσα υπάρχει στη *Μαχαμπαρατα* (*Μπισμα παρβα*, κεφάλαια 9-10).

Ουτταράχ: Σύμφωνα με τον Σριντάρα Σουάμι, αυτά τα τμήματα του κόσμου ονομάζονται Ιλάβριτα-βάρσα, δηλαδή οι μεσογειακές χώρες της Ευρώπης. Περιγραφή της Ιλάβριτα-βάρσα υπάρχει στη *Μαχαμπαρατα* (*Σαμπα παρβα* 28.7-8) και έχει ως εξής:

ναγκαραμς τσα βαναμς τσαϊβα
ναντις τσα βιμαλοντακαχ
πουρουσαν ντεβα-καλπαμς τσα
ναρις τσα πριγια-νταρσαναχ

αντριστα-πουρβαν σουμπαγκαν
σα ντανταρσα νταναντζαγιαχ
σαντανανι τσα σουμπρανι
ναρις τσαπαρασαμ νιμπαχ

Αναφέρεται δύο φορές ότι οι γυναίκες είναι πανέμορφες και ορισμένες από αυτές είναι ισάξιες με τις *απσαρα*, τις γυναίκες του ουρανού. Οι χώρες, λοιπόν, που αναφέρονται βρίσκονται γύρω από τις ακτές της Μεσογείου.

Κιμπουρούσα-βάρσα: Αναφέρεται ότι βρίσκεται πέρα από τη βόρεια πλευρά του Νταρτζέλινγκ Ντάβαλα Γκίρι και πιθανόν να είναι μια χώρα όπως το Νεπάλ, το Μπουτάν, το Θιβέτ και η Κίνα. Αυτά τα τμήματα της Γης τα είχε κατακτήσει και ο Αρτζούνα (*Σαμπα παρβα* 28.1-2). Οι κάτοικοι της Κιμπουρούσα είναι απόγονοι της κόρης του Ντάκσα. Όταν ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα ετέλεσε μια θυσία αλόγων, οι κάτοικοι αυτών των χωρών ήταν επίσης παρόντες, συμμετείχαν στις γιορτές και πλήρωσαν φόρο υποτέλειας στον Αυτοκράτορα. Αυτό το τμήμα του κόσμου ονομάζεται Κιμπουρούσα-βάρσα ή, μερικές φορές, επαρχίες των Ιμαλαΐων (Χιμαβατί). Λέγεται ότι ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι γεννήθηκε σε αυτές τις επαρχίες των Ιμαλαΐων και ήλθε στη Μπάρατα-βάρσα αφού διέσχισε τις χώρες των Ιμαλαΐων.

Με άλλα λόγια, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κατέκτησε όλο τον κόσμο, και συγκεκριμένα, όλες τις ηπείρους που συνδέονται με τις θάλασσες και τους ωκεανούς, σε όλες τις κατευθύνσεις, δηλαδή στα ανατολικά, τα δυτικά, τα βόρεια και τα νότια τμήματα του κόσμου.

ΚΕΙΜΕΝΑ 13-15

*τατρα τατροπασρινβαναχ
σβα-πουρβεσαμ μαχατμαναμ
πραγκιγιαμαναμ τσα γιασαχ
κριсна-μαχατμια-σουτσακαμ*

*ατμαναμ τσα παριτραταμ
ασβατταμνο 'στρα-τετζασαχ
σνεχαμ τσα βρισνι-παρταναμ
τεσαμ μπακτιμ τσα κεσαβε*

*τεμπιαχ παραμα-σαντουσταχ
πριτι-ουτζριμπιντα-λοτσαναχ
μαχα-ντανανι βασαμσι
νταντω χαραν μαχα-μαναχ*

τατρα τατρα: οπουδήποτε πήγε ο Βασιλιάς – *ουπασρινβαναχ*: άκουγε συνεχώς – *σβα-πουρβεσαμ*: σχετικά με τους προγόνους του – *μαχα-ατμαναμ*: που ήταν όλοι μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου – *πραγκιγιαμαναμ*: σε εκείνους που μιλούσαν έτσι – *τσα*: επίσης – *γιασαχ*: τις δόξες – *κριсна*: ο

Κύριος Κρίσνα – *μαχατμια*: ένδοξα έργα – *σουτσακαμ*: που έδειχναν – *ατμαναμ*: τον εαυτό του – *τσα*: επίσης – *παριτραταμ*: έσωσε – *ασβατταμναχ*: του Ασβαττάμα – *αστρα*: όπλο – *τετζασαχ*: ισχυρές ακτινοβολίες – *σνεχαμ*: αγάπη – *τσα*: επίσης – *βρισνι-παρταναμ*: μεταξύ των απογόνων του Βρίσνι και εκείνων της Πριτά – *τεσαμ*: όλων αυτών – *μπακτιμ*: αφοσίωση – *τσα*: επίσης – *κεσαβε*: στον Κύριο Κρίσνα – *τεμπιαχ*: σε αυτούς – *παραμα*: πάρα πολύ – *σαντουσταχ*: ευχαριστημένος – *πριτι*: έλξη – *ουτζριμμιπιτα*: ευχάριστα ανοιχτά – *λοτσαναχ*: κάποιος που διαθέτει τέτοια μάτια – *μαχα-ντανανι*: πολύτιμα πλούτη – *βασαμβι*: ρουχισμό – *νταντω*: έδωσε ελεημοσύνη – *χαραν*: περιδέραιο – *μαχα-μναχ*: κάποιος που έχει ευρεία αντίληψη.

Όπου και να πήγε ο Βασιλιάς, άκουγε συνεχώς για τις δόξες των περίφημων προγόνων του, που ήταν όλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου και επίσης για τα ένδοξα έργα του Κυρίου Κρίσνα. Άκουγε ακόμη για το πώς ο Κύριος είχε προστατέψει τον ίδιο από την ισχυρή ακτινοβολία του όπλου του Ασβαττάμα. Οι άνθρωποι μνημόνευαν επίσης τη μεγάλη αγάπη ανάμεσα στους απογόνους του Βρίσνι και της Πριτά, εξαιτίας της μεγάλης αφοσίωσης της δεύτερης στον Κύριο Κέσαβα. Ο Βασιλιάς, πολύ ευχαριστημένος με όλους αυτούς, άνοιξε τα μάτια του πολύ ικανοποιημένος. Από μεγαλοψυχία, τους έδωσε με χαρά πολύτιμα περιδέραια και ρουχισμό.

Οι βασιλείς και οι μεγάλες προσωπικότητες του κράτους γίνονται δεκτοί με προσφωνήσεις καλωσορίσματος. Αυτό το σύστημα ισχύει από αμνημονεύτων χρόνων και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, αφού ήταν ένας από τους περίφημους αυτοκράτορες της Γης, έγινε και εκείνος δεκτός με προσφωνήσεις που τον καλωσόριζαν σε όλα τα μέρη του κόσμου που επισκεπτόταν. Το αντικείμενο εκείνων των προσφωνήσεων ήταν ο Κρίσνα. Κρίσνα σημαίνει ο Κρίσνα μαζί με τους αιώνιους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, όπως ακριβώς βασιλιάς σημαίνει βασιλιάς μαζί με τους έμπιστους συντρόφους του.

Ο Κρίσνα και οι ανόθευτοι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του δεν μπορούν να χωριστούν και, επομένως, εξύμνηση του αφοσιωμένου υπηρέτη σημαίνει εξύμνηση του Κυρίου και αντιστρόφως. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν θα είχε χαρεί ακούγοντας για τις δόξες των προγόνων του, όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και ο Αρτζούνα, αν δεν είχαν σχέση με τα έργα του Κυρίου Κρίσνα. Ο Κύριος κατέρχεται ειδικά για να σώσει τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του (*παριτραναγια σαντουναμ*, *Μπ.γκ.* 4.8). Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες δοξάζονται από την παρουσία του Κυρίου, επειδή δεν μπορούν να ζήσουν ούτε στιγμή χωρίς την παρουσία του Κυρίου και των διαφόρων ενεργειών Του. Ο Κύριος είναι παρών για τον αφοσιωμένο υπηρέτη με τα

έργα και τις δόξες Του και, συνεπώς, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ένιωσε την παρουσία του Κυρίου όταν Αυτός δοξαζόταν με τα έργα Του και ειδικά όταν τον έσωσε στη μήτρα της μητέρας του. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν κινδυνεύουν ποτέ, αλλά στον υλικό κόσμο, ο οποίος είναι γεμάτος κινδύνους σε κάθε βήμα, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες τοποθετούνται σε επικίνδυνες φαινομενικά καταστάσεις και όταν ο Κύριος τους σώζει, δοξάζεται ο Κύριος. Ο Κύριος Κρίσνα δεν θα δοξαζόταν ως ομιλητής της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, αν οι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του όπως οι Πάννταβα δεν είχαν εμπλακεί στη μάχη του Κουρουκσέτρα. Όλα αυτά τα έργα του Κυρίου αναφέρονταν στις προσφωνήσεις που του έκαναν και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, πλήρως ικανοποιημένος, αντάμειψε όσους τον καλωσόριζαν. Η διαφορά μεταξύ της παρουσίας χαιρετισμών υποδοχής σήμερα και εκείνων των ημερών είναι ότι τότε οι χαιρετισμοί υποδοχής απευθύνονταν σε κάποιο πρόσωπο όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Εκείνες οι προσφωνήσεις ήταν πλήρεις γεγονότων και αριθμών και όσοι τις απηύθυναν ανταμείβονταν επαρκώς, ενώ στις μέρες μας αυτά τα καλωσορίσματα δεν βασίζονται πάντα σε γεγονότα, αλλά έχουν στόχο να ευχαριστήσουν τον αξιωματούχο και συχνά είναι γεμάτα κολακευτικά ψέματα. Και πολύ σπάνια ανταμείβονται όσοι απευθύνουν αυτές τις προσφωνήσεις από τον φτωχό αποδέκτη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*σαρατια-παρασαντα-σεβανα-σακια-ντωτια-
βιρασανανουγκαμανα-σταβανα-πραναμαν
σνιγκντεσου πανντουςου τζαγκατ-πρανατιμ τσα βισνορ
μπακτιμ καροτι νρι-πατις τσαρاناαραβινντε*

σαρατια: αποδοχή της θέσης του αρματηλάτη – *παρασαντα*: αποδοχή της προεδρείας στη συνέλευση για τη θυσία *ρατζασουγια* – *σεβανα*: απασχολώντας διαρκώς τον νου στην υπηρεσία του Κυρίου – *σακια*: το να σκέφτεσαι τον Κύριο ως φίλο – *ντωτια*: αποδοχή της θέσης του αγγελιοφόρου – *βιρα-ασανα*: αποδοχή της θέσης του νυχτοφύλακα με ένα ξίφος στο χέρι – *ανουγκαμανα*: ακολουθώντας τα βήματα – *σταβανα*: προσφορά προσευχών – *πραναμαν*: προσφορά υποταγής – *σνιγκντεσου*: σε εκείνους που είναι εύπλαστοι στη θέληση του Κυρίου – *πανντουςου*: στους γιους του Πάνντου – *τζαγκατ*: του σύμπαντος – *πρανατιμ*: κάποιος που τον υπακούουν – *τσα*: και – *βισνοχ*: του Βίσνου – *μπακτιμ*: αφοσίωση – *καροτι*: κάνει – *νρι-πατιχ*: ο Βασιλιάς – *τσαρانا-αραβινντε*: στα λωτοειδή Του πόδια.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ άκουσε ότι από το αναίτιο έλεός Του ο Κύριος Κρίσνα (ο Βίσνου), που Τον υπακούουν σε όλο το σύμπαν, πρόσφερε όλων των ειδών τις υπηρεσίες στους εύπλαστους στη θέλησή Του γιους του Πάνντου, αποδεχόμενος τη θέση του αρματηλάτη, του προέδρου συνέλευσης, του αγγελιοφόρου, του φίλου, του νυχτοφύλακα, κλπ., σύμφωνα με τη θέληση των Πάννταβα, υπακούοντας σαν υπηρέτης και προσφέροντας την υποταγή Του σαν να ήταν νεότερος. Όταν το άκουσε αυτό ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, συγκλονίστηκε από αφοσίωση για τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου.

Ο Κύριος Κρίσνα είναι τα πάντα για τους ανόθευτους αφοσιωμένους υπηρέτες όπως οι Πάννταβα. Ο Κύριος ήταν γι' αυτούς Υπέρτατος Κύριος, πνευματικός δάσκαλος, λατρευτή Θεότητα, οδηγός, αρματηλάτης, φίλος, υπηρέτης, αγγελιοφόρος και οτιδήποτε μπορούσαν να συλλάβουν. Και έτσι ο Κύριος ανταποκρίθηκε και Εκείνος στα αισθήματα των Πάννταβα. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ως αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, μπορούσε να εκτιμήσει την υπερβατική ανταπόκριση του Κυρίου στα αισθήματα των αφοσιωμένων υπηρετών Του και έτσι συγκλονίστηκε και ο ίδιος από τις δοσοληψίες του Κυρίου. Εκτιμώντας απλώς τις δοσοληψίες του Κυρίου με τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, μπορεί κανείς να φτάσει στη σωτηρία. Οι δοσοληψίες του Κυρίου με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του μοιάζουν με συνηθισμένες ανθρώπινες δοσοληψίες, αλλά όποιος τις γνωρίζει αληθινά γίνεται αμέσως άξιος να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό. Οι Πάννταβα ήταν τόσο εύπλαστοι στη θέληση του Κυρίου, ώστε μπορούσαν να θυσιάσουν οποιαδήποτε ποσότητα ενέργειας για την υπηρεσία του Κυρίου και με αυτή την ανόθευτη αποφασιστικότητα μπορούσαν να εξασφαλίσουν το έλεος του Κυρίου σε οποιαδήποτε μορφή ήθελαν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*τασιαϊβαμ βαρταμανασια
πουρβεσαμ βριττιμ ανβαχαμ
νατιντουρε κιλασασαριαμ
γιαντ ασιτ ταν νιμποντα με*

τασια: του Μαχαράζα Παρίκσιτ – *εβαμ:* έτσι – *βαρταμανασια:* παραμένοντας απορροφημένος σε αυτές τις σκέψεις – *πουρβεσαμ:* των προγόνων του – *βριττιμ:* καλή ασχολία – *ανβαχαμ:* κάθε μέρα – *να:* δεν – *ατι-ντουρε:* μακριά – *κιλα:* αληθινά – *ασασαριαμ:* εκπληκτικό – *γιατ:* εκείνο – *ασιτ:* ήταν – *τατ:* το οποίο – *νιμποντα:* να γνωρίζεις – *με:* από εμένα.

Τώρα μπορείτε να ακούσετε από εμένα τι έγινε ενώ ο Μαχαράζα Παρίκσιτ περνούσε τις μέρες του ακούγοντας για τις καλές ασχολίες των προγόνων του και ενώ ήταν απορροφημένος στις σκέψεις τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*νταρμαχ πανταϊκενα τσαραμ
βιτσαγιαμ ουπαλαμπια γκαμ
πριτσατι σμασρου-βανταναμ
βιβατσαμ ιβα ματαραμ*

νταρμαχ: η προσωπικότητα των θρησκευτικών αρχών – παντα: πόδι – εκενα: σε ένα μόνο – τσαραν: περιπλανώμενος – βιτσαγιαμ: κυριευμένος από τη σκιά της θλίψης – ουπαλαμπια: έχοντας συναντήσει – γκαμ: την αγελάδα – πριτσατι: ρωτώντας – σμα: με – ασρου-βανταναμ: με δάκρυα στο πρόσωπο – βιβατσαμ: κάποια που έχει χάσει το παιδί της – ιβα: σαν – ματαραμ: η μητέρα.

Η προσωπικότητα των θρησκευτικών αρχών, ο Ντάρμα, περιπλανιόταν εδώ κι εκεί με τη μορφή ταύρου. Και συνάντησε την προσωπικότητα της γης με τη μορφή μιας αγελάδας, που έμοιαζε θλιμμένη σαν μία μητέρα που έχει χάσει το παιδί της. Είχε δάκρυα στα μάτια και η ομορφιά του σώματός της είχε χαθεί. Έτσι ο Ντάρμα έκανε στη γη τις εξής ερωτήσεις.

Ο ταύρος είναι το έμβλημα των ηθικών αρχών και η αγελάδα είναι ο εκπρόσωπος της γης. Όταν ο ταύρος και η αγελάδα είναι σε χαρούμενη διάθεση, οι άνθρωποι της Γης είναι και αυτοί σε χαρούμενη διάθεση. Ο λόγος είναι ότι ο ταύρος βοηθά στην παραγωγή των δημητριακών στον αγροτικό τομέα, ενώ η αγελάδα δίνει γάλα, το θάυμα του αθροίσματος των διατροφικών αξιών. Η ανθρώπινη κοινωνία, επομένως, συντηρεί αυτά τα δύο σημαντικά ζώα με μεγάλη προσοχή, έτσι ώστε να μπορούν να περιφέρονται παντού χαρούμενα. Όμως στις μέρες μας, σε αυτή την εποχή του Κάλι, και ο ταύρος και η αγελάδα σφάζονται και τρώγονται ως φαγητό από μία κατηγορία ανθρώπων που αγνοούν την παιδεία των *μπραμανα*. Ο ταύρος και η αγελάδα μπορούν να προστατευθούν για το καλό ολόκληρης της ανθρώπινης κοινωνίας, διαδίδοντας απλώς την παιδεία των *μπραμανα* ως την ύψιστη τελειότητα όλων των πολιτιστικών υποθέσεων. Με την πρόοδο αυτής της παιδείας, το ηθικό της κοινωνίας διατηρείται σωστά, με αποτέλεσμα η ειρήνη και η ευημερία να επιτυγχάνονται χωρίς επιπλέον προσπάθεια. Όταν η παιδεία των *μπραμανα* επιδεινώνεται, η αγελάδα και ο ταύρος έχουν κακή

μεταχείριση και οι επακόλουθες δράσεις είναι εμφανείς από τα ακόλουθα συμπτώματα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*νταρμα ουβατσα
κατσιντ μπαντρε 'ναμαγιαμ ατμανας τε
βιτσαγιασι μλαγιατεσαν μουκενα
αλακσαγιε μπαβατιμ ανταραντιμ
ντουρε μπανντουμ σοτσασι καντσαναμμπα*

νταρμαχ ουβατσα: ο Ντάρμα ρώτησε – *κατσιτ:* άραγε, μήπως – *μπαντρε:* κυρία – *αναμαγιαμ:* ακμαία και ευδιάθετη – *ατμαναχ:* ο εαυτός – *τε:* σ' εσένα – *βιτσαγια ασι:* φαίνεται σαν να είσαι καλυμμένη από τη σκιά της θλίψης – *μλαγιατα:* η οποία σκοτεινιάζει – *ισατ:* ελαφρώς – *μουκενα:* από το πρόσωπο – *αλακσαγιε:* φαίνεσαι – *μπαβατιμ:* στον εαυτό σου – *ανταραντιμ:* κάποια αρρώστια εσωτερική – *ντουρε:* μεγάλη απόσταση – *μπανντουμ:* φίλο – *σοτσασι:* σκέφτεσαι – *καντσανα:* κάποιον – *αμμπα:* ω μητέρα.

Ο Ντάρμα (με τη μορφή ενός ταύρου) ρώτησε: Κυρία μου, μήπως δεν είστε γερή και ευδιάθετη; Γιατί είστε καλυμμένη από τη σκιά της θλίψης; Φαίνεται από το πρόσωπό σας ότι έχετε γίνει μαύρη. Υποφέρετε άραγε από κάποια εσωτερική αρρώστια ή μήπως σκέφτεστε κάποιον συγγενή που είναι μακριά σε μακρινό τόπο;

Οι άνθρωποι της γης σε αυτή την εποχή του Κάλι είναι πάντα γεμάτοι αγωνίες. Όλοι είναι άρρωστοι με κάποιου είδους πάθηση. Από τα πρόσωπα των ανθρώπων αυτής της εποχής, μπορεί κανείς να ανακαλύψει τα περιέχόμενα του νου τους. Όλοι αισθάνονται την απουσία κάποιου συγγενή που λείπει μακριά από το σπίτι. Το ιδιαίτερο σύμπτωμα της εποχής του Κάλι είναι ότι τώρα καμία οικογένεια δεν είναι ευλογημένη να είναι μαζί. Για να κερδίσει τα προς το ζην, ο πατέρας ζει σε κάπου πολύ μακριά από τον γιο ή η σύζυγος ζει πολύ μακριά από τον άντρα της και ούτω καθεξής. Υπάρχουν βάσανα από εσωτερικές αρρώστιες, χωρισμοί από τα αγαπημένα πρόσωπα και αγωνίες για να διατηρούνται τα πράγματα όπως είναι. Αυτοί δεν είναι παρά μόνο κάποιοι από τους σημαντικούς λόγους που κάνουν τους ανθρώπους αυτής της εποχής πάντα δυστυχισμένους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*πανταῖρ νιουνναμ σοτσασι μαῖκα-πανταμ
ατμαναμ βα βρισαλαῖρ μποκσιαμαναμ
αχο σουραντιν χριτα-γιαγκια-μπαγκαν
πρατζα ουτα σβιν μαγκαβατι αβαρσατι*

πανταῖχ: από τρία πόδια – νιουνναμ: ελαττώθηκε – σοτσασι: αν θρηγείς γι' αυτό – μα: εμού – εκα-πανταμ: μόνο ένα πόδι – ατμαναμ: το σώμα σου – βα: ή – βρισαλαῖχ: από τους άνομους κρεατοφάγους – μποκσιαμαναμ: θα σε εκμεταλλευτούν – αχοχ: σε θυσία – σουρα-αντιν: οι εξουσιοδοτημένοι ημίθεοι – χριτα-γιαγκια: χωρίς θυσίες – μπαγκαν: μερίδιο – πρατζαχ: τα ζωντανά όντα – ουτα: αυξάνονται – σβιτ: μήπως – μαγκαβατι: σε λιμό και έλλειψη – αβαρσατι: εξαιτίας της ανομβρίας.

Έχω χάσει τα τρία από τα πόδια μου και τώρα στέκομαι μόνο σε ένα. Θρηγείς άραγε για την κατάστασή μου; Ή μήπως είσαι σε μεγάλη αγωνία επειδή από τώρα και στο εξής οι άνομοι κρεατοφάγοι θα σε εκμεταλλεύονται; Είσαι σε αξιοθρήνητη κατάσταση επειδή οι ημίθεοι έχουν μείνει τώρα χωρίς προσφορές, αφού τώρα πια δεν γίνονται θυσίες; Ή μήπως λυπάσαι για τα ζωντανά όντα επειδή τώρα υποφέρουν από την πείνα και την ξηρασία;

Καθώς προχωρεί η εποχή του Κάλι, ιδιαιτέρως τέσσερα πράγματα, και συγκεκριμένα, η διάρκεια της ζωής, το έλεος, η δύναμη της μνήμης και οι ηθικές ή θρησκευτικές αρχές θα ελαττώνονται σταδιακά. Αφού ο Ντάρμα, δηλαδή οι θρησκευτικές αρχές, θα χαθούν σε αναλογία τρία προς τέσσερα, ο συμβολικός ταύρος στεκόταν μόνο σε ένα πόδι. Όταν τα τρία τέταρτα του πληθυσμού όλης της γης γίνουν άθρησκα, η κατάσταση μετατρέπεται σε κόλαση για τα ζώα. Στην εποχή του Κάλι, άθεοι πολιτισμοί θα δημιουργήσουν τόσο πολλά θρησκευτικά σωματεία στα οποία θα αφηφούν το Πρόσωπο της Θεότητας αμέσως ή εμμέσως. Και έτσι σύλλογοι άπιστων ανθρώπων θα κάνουν τον κόσμο μη κατοικίσιμο για το υγιέστερο τμήμα του πληθυσμού. Υπάρχουν διαβαθμίσεις των ανθρώπινων όντων ως προς την κατ' αναλογίαν πίστη τους στο Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Οι πιστοί της πρώτης κατηγορίας είναι οι Βαῖσνάβα και οι *μπραμανα*, μετά οι *κσατρια*, έπειτα οι *βαῖσια*, έπειτα οι *σουντρα*, έπειτα οι *μλετσα*, οι *γιαβανα* και τέλος οι *τσαννταλα*. Η εξαχρείωση του ανθρώπινου ενστίκτου αρχίζει από τους *μλετσα*, το δε στάδιο των *τσαννταλα* είναι η τελευταία λέξη της ανθρώπινης εξαθλίωσης. Όλοι αυτοί οι όροι που χρησιμοποιούνται στη βεδική γραμματεία δεν αναφέρονται ποτέ σε κάποια συγκεκριμένη κοινότητα ή γέννηση. Αποτελούν διαφορες ικανότητες των ανθρώπινων όντων γενικώς. Δεν τίθεται θέμα

γέννησης ή κοινότητας. Μπορεί κανείς να αποκτήσει τις ανάλογες ικανότητες με δικές του προσπάθειες και έτσι ο γιος ενός Βαϊσνάβα μπορεί να γίνει *μλετσα* ή ο γιος ενός *τσανταλα* μπορεί να γίνει καλύτερος από *μπραμανα*, όλοι τους όσον αφορά στην επαφή τους και τη στενή τους σχέση με τον Υπέρτατο Κύριο.

Συνήθως οι κρεατοφάγοι αποκαλούνται *μλετσα*. Αλλά δεν είναι όλοι οι κρεατοφάγοι *μλετσα*. Όσοι δέχονται το κρέας σύμφωνα με τις εντολές των γραφών δεν είναι *μλετσα*, αλλά όσοι δέχονται το κρέας χωρίς περιορισμούς ονομάζονται *μλετσα*. Το βοδινό κρέας απαγορεύεται στις γραφές και οι οπαδοί των Βεδών προσφέρουν ιδιαίτερη προστασία στους ταύρους και τις αγελάδες. Αλλά στην εποχή του Κάλι, οι άνθρωποι εκμεταλλεύονται το σώμα του ταύρου και της αγελάδας όπως τους αρέσει και έτσι προσκαλούν διαφόρων ειδών δυστυχίες.

Οι άνθρωποι αυτής της εποχής δεν τελούν καμία θυσία. Ο πληθυσμός των *μλετσα* ενδιαφέρεται ελάχιστα για την τέλεση θυσιών, παρόλο που η τέλεση θυσιών είναι ουσιώδης για όσους ασχολούνται με υλικές αισθησιακές απολαύσεις. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* συνιστά θερμά την τέλεση θυσιών (Μπ.γκ. 3.14-16).

Ο Μπράμα δημιουργεί τα ζωντανά όντα και προκειμένου τα δημιουργημένα ζωντανά όντα να παραμένουν στο δρόμο της επιστροφής στον Θεό και να προχωρούν, δημιούργησε και το σύστημα της τέλεσης θυσιών. Το σύστημα αυτό είναι ότι τα ζωντανά όντα ζουν από την παραγωγή δημητριακών και λαχανικών και τρώγοντας αυτές τις τροφές παίρνουν ζωτική δύναμη για το σώμα τους με τη μορφή αίματος και σπέρματος, με το αίμα δε και το σπέρμα το ζωντανό ον μπορεί να δημιουργήσει άλλα ζωντανά όντα. Αλλά η παραγωγή δημητριακών, χορταρικών, κλπ., είναι δυνατή χάρη στη βροχή και η βροχή αυτή κυλά επαρκώς λόγω της τέλεσης των συνιστώμενων θυσιών. Αυτές οι θυσίες καθορίζονται από τις ιεροτελεστίες των Βεδών, και συγκεκριμένα, από την Σάμα, τη Γιαζούρ, τη Ριγκ και την Ατάρβα Βέδα. Στη *Μανου-σμιριτι* τονίζεται ότι με τις προσφορές της θυσίας στον βωμό της φωτιάς, ικανοποιείται ο θεός του ήλιου. Όταν ικανοποιείται ο θεός του ήλιου, συλλέγει νερό από τη θάλασσα και με αυτόν τον τρόπο μαζεύονται στον ορίζοντα αρκετά σύννεφα και ρίχνουν βροχή. Αφού πέσει αρκετή βροχή, υπάρχει αρκετή παραγωγή δημητριακών για τους ανθρώπους και τα ζώα και έτσι τα ζωντανά όντα έχουν την απαιτούμενη ενέργεια για τις δραστηριότητές τους. Ωστόσο, οι *μλετσα*, κάνουν σχέδια για το άνοιγμα σφαγείων, ώστε να σκοτώνουν ταύρους και αγελάδες μαζί με άλλα ζώα, πιστεύοντας ότι θα ευημερήσουν αυξάνοντας τον αριθμό των εργοστασίων και ζώντας με ζωικές τροφές, χωρίς να νοιάζονται για την τέλεση θυσιών και την παραγωγή δημητριακών. Πρέπει, όμως, να γνωρίζουν ότι ακόμη και για τα ζώα θα

πρέπει να παράγουν χορτάρι και λαχανικά, διαφορετικά τα ζώα δεν μπορούν να ζήσουν. Και προκειμένου να παράγουν χορτάρι για τα ζώα, χρειάζονται βροχές. Κατά συνέπεια, σε τελευταία ανάλυση εξαρτώνται από το έλεος ημιθέων όπως ο θεός του ήλιου, ο Ίνντρα και ο Τσάνντρα· και αυτοί οι ημίθεοι θα πρέπει να ικανοποιηθούν με την τέλεση θυσιών.

Ο υλικός κόσμος είναι ένα είδος φυλακής, όπως έχουμε αναφέρει πολλές φορές. Οι ημίθεοι είναι οι υπηρέτες του Κυρίου, οι οποίοι φροντίζουν για την ομαλή λειτουργία της φυλακής. Οι ημίθεοι αυτοί θέλουν να βλέπουν ότι τα εξεγερμένα ζωντανά όντα, που θέλουν να επιβιώσουν χωρίς πίστη στον Θεό, θα στραφούν βαθμηδόν προς την υπέρτατη εξουσία του Κυρίου. Γι' αυτό στις γραφές συνιστάται το σύστημα προσφοράς θυσιών.

Οι υλιστές θέλουν να δουλεύουν σκληρά και να χαίρονται τους καρπούς της εργασίας τους για αισθησιακές απολαύσεις. Έτσι διαπράττουν πολλών ειδών αμαρτίες σε κάθε βήμα της ζωής. Εντούτοις, εκείνοι που υπηρετούν συνειδητά με αφοσίωση τον Κύριο είναι υπερβατικοί ως προς όλες τις μορφές αμαρτίας και αρετής. Οι πράξεις τους είναι απαλλαγμένες από τη μόλυνση των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης. Για τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου δεν υπάρχει λόγος τέλεσης των καθορισμένων θυσιών, επειδή η ίδια τους η ζωή είναι σύμβολο θυσίας. Αλλά όσοι ασχολούνται με πράξεις που αποσκοπούν στις αισθησιακές απολαύσεις πρέπει να τελούν τις επιβεβλημένες θυσίες, επειδή αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να απαλλαγούν από τις αντιδράσεις όλων των αμαρτιών που διαπράττουν. Η θυσία είναι ο τρόπος εξουδετέρωσης αυτών των συσσωρευμένων αμαρτιών. Οι ημίθεοι ικανοποιούνται όταν τελούνται αυτές οι θυσίες, ακριβώς όπως οι αξιωματούχοι της φυλακής ικανοποιούνται όταν οι φυλακισμένοι γίνονται υπάκουοι πολίτες. Ωστόσο, ο Κύριος Τσετάνια έχει συστήσει μόνο μία *γιαγκια*, θυσία, η οποία ονομάζεται *σανκιρτανα-γιαγκια*, την ψαλμωδία του Χάρε Κρίσνα, στην οποία μπορούν να πάρουν μέρος όλοι. Έτσι και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες και οι εργαζόμενοι με σκοπό την απόλαυση μπορούν να αποκομίσουν το ίδιο όφελος από την τέλεση της *σανκιρτανα-γιαγκια*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*αρακσιαμαναχ στριγια ουρβι μπαλαμ
σοτσασι ατο πουρουσανταϊρ ιβαρταν
βατσαμ ντεβιμ μπραμα-κουλε κουκαρμανι
αμπραμανιε ρατζα-κουλε κουλαγκριαν*

αρακσιαμαναχ: απροστάτευτες – *στριγιαχ*: οι γυναίκες – *ουρβι*: στη γη – *μπαλαν*: τα παιδιά – *σοτσασι*: αισθάνεσαι συμπόνια – *ατο*: ακριβώς –

πουρουσα-ανταϊχ: από τους άντρες – *ιβα*: σαν αυτό – *αρταν*: όσοι είναι δυστυχισμένοι – *βατσαμ*: λεξιλόγιο – *ντεβιμ*: η θεά – *μπραμα-κουλε*: στην οικογένεια του *μπραμανα* – *κουκαρμανι*: πράξεις εναντίον των αρχών της θρησκείας – *αμπραμανιε*: άτομα εναντίον της παιδείας των *μπραμανα* – *ρατζα-κουλε*: σε οικογένειες της διοικητικής τάξης – *κουλα-αγκριαν*: περισσότερο από όλες οι οικογένειες (οι *μπραμανα*).

Αισθάνεσαι συντριβή για τις δυστυχισμένες γυναίκες και τα παιδιά που τα έχουν εγκαταλείψει ασυνείδητα πρόσωπα; Ή μήπως είσαι δυστυχισμένη επειδή τη θεά της μάθησης την εμπορεύονται *μπραμανα* εθισμένοι σε πράξεις αντίθετες στις αρχές της θρησκείας; Ή λυπάσαι που βλέπεις ότι οι *μπραμανα* έχουν καταφύγει σε οικογένειες της διοικητικής τάξης που δεν σέβονται την παιδεία των *μπραμανα*;

Στην εποχή του Κάλι, οι γυναίκες και τα παιδιά, μαζί με τους *μπραμανα* και τις αγγελάδες, θα είναι χονδροειδώς παραμελημένοι και απροστάτευτοι. Αυτή την εποχή, η άνομη επαφή με γυναίκες θα φέρει την παραμέληση γυναικών και παιδιών. Περιστασιακά, οι γυναίκες θα επιχειρήσουν να ανεξαρτητοποιηθούν από την προστασία των ανδρών και οι γάμοι θα τελούνται ως μία τυπική συμφωνία μεταξύ ανδρών και γυναικών. Στις περισσότερες περιπτώσεις, τα παιδιά δεν θα έχουν την κατάλληλη φροντίδα. Οι *μπραμανα* είναι παραδοσιακά ευφυείς άνθρωποι και έτσι θα μπορούν να μαθαίνουν τη σύγχρονη εκπαίδευση στον ύψιστο βαθμό, αλλά όσον αφορά στις ηθικές και θρησκευτικές αρχές, θα είναι οι πλέον πεσμένοι. Εκπαίδευση και κακός χαρακτήρας δεν συμβαδίζουν, αλλά αυτά τα πράγματα θα πηγαίνουν παράλληλα. Η διοικητική τάξη θα καταδικάζει τις αρχές της βεδικής σοφίας και θα προτιμά να διαχειρίζεται ένα κοσμικό κράτος, οι δε υποτιθέμενοι μορφωμένοι *μπραμανα* θα εξαγοράζονται από αυτούς τους ασυνείδητους πολιτικούς. Ακόμα και κάποιος φιλόσοφος και συγγραφέας πολλών βιβλίων σχετικών με θρησκευτικά θέματα μπορεί και αυτός να δεχθεί μια υψηλή θέση σε μια κυβέρνηση η οποία αρνείται όλους τους ηθικούς κώδικες των γραφών. Στους *μπραμανα* απαγορεύεται ιδιαίτερα να δέχονται τέτοιες θέσεις. Αλλά αυτή την εποχή όχι μόνο θα δέχονται αυτές τις θέσεις, αλλά θα το κάνουν ακόμα και αν συνεπάγεται τη χυδαιότερη ποιότητα. Αυτά είναι ορισμένα από τα συμπτώματα της εποχής του Κάλι, τα οποία είναι επιζήμια για το γενικότερο καλό της ανθρώπινης κοινωνίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

κιμ κσατρα-μπανντουμ καλινοπασρισταν

*ραστρανι βα ταϊρ αβαροπιτανι
ιτας τατο βασανα-πανα-βασαχ
σνανα-βιαβαγιονμουκα-τζιβα-λοκαμ*

κιμ: άραγε – κσατρα-μπανντουμ: οι ανάξιοι κυβερνήτες – καλινα: υπό την επίδραση της εποχής του Κάλι – ουπασρισταμ: σε σύγχυση – ραστρานิ: οι κρατικές υποθέσεις – βα: ή – ταϊχ: από αυτούς – αβαροπιτανι: βρίσκονται σε αταξία – ιταχ: εδώ – ταταχ: εκεί – βα: ή – ασανα: αποδεχόμενοι τρόφιμα – πανα: ποτά – βασαχ: διαμονή – σνανα: μπάνιο – βιαβαγια: σεξουαλική συνεύρεση – ουνμουκα: έχουν την τάση – τζιβα-λοκαμ: η ανθρώπινη κοινωνία.

Οι υποτιθέμενοι κυβερνήτες βρίσκονται σε σύγχυση υπό την επίδραση της εποχής του Κάλι και έτσι έχουν δημιουργήσει αταξία σε όλες τις κρατικές υποθέσεις. Άραγε θρηνείς τώρα γι' αυτή την ακαταστασία; Τώρα οι άνθρωποι δεν ακολουθούν τους κανόνες και τις ρυθμίσεις σχετικά με την τροφή τους, την πόση, τον ύπνο, το ζευγάρωμα, κλπ. και έχουν την τάση να τα κάνουν αυτά εδώ κι εκεί, οπουδήποτε. Μήπως είσαι στενοχωρημένη γι' αυτό;

Υπάρχουν κάποιες ανάγκες στη ζωή ίδιες με εκείνες των κατώτερων ζώων και αυτές είναι η τροφή, ο ύπνος, ο φόβος και το ζευγάρωμα. Αυτές οι απαιτήσεις του σώματος ισχύουν και για τα ανθρώπινα όντα και για τα ζώα. Αλλά το ανθρώπινο ον πρέπει να ικανοποιήσει αυτές τις επιθυμίες όχι όπως τα ζώα, αλλά όπως οι άνθρωποι. Ένας σκύλος μπορεί να ζευγαρώσει με μία σκύλα δημοσίως χωρίς δισταγμό, αλλά εάν ένας άνθρωπος κάνει το ίδιο, η ίδια πράξη θα θεωρηθεί προσβολή της δημοσίας αιδούς και αυτό το άτομο θα διωχθεί ποινικά. Συνεπώς, για τους ανθρώπους υπάρχουν ορισμένοι κανόνες και ρυθμίσεις, ακόμα και για την ικανοποίηση κοινών αναγκών. Η ανθρώπινη κοινωνία αποφεύγει αυτούς τους κανόνες και τις ρυθμίσεις όταν βρίσκεται σε σύγχυση υπό την επίδραση της εποχής του Κάλι. Αυτή την εποχή οι άνθρωποι ενδίδουν σε αυτές τις ανάγκες της ζωής χωρίς να ακολουθούν τους κανόνες και τις ρυθμίσεις και αυτή η επιδείνωση των κοινωνικών και ηθικών κανόνων είναι οπωσδήποτε θλιβερή, εξαιτίας των επιζήμιων συνεπειών μιας τόσο ζωώδους συμπεριφοράς. Αυτή την εποχή, οι πατέρες και οι κηδεμόνες δεν είναι ευχαριστημένοι με τη συμπεριφορά των παιδιών τους. Θα πρέπει να γνωρίζουν ότι τόσο πολλά αθώα παιδιά είναι θύματα κακών επαφών που τους προσφέρονται εξαιτίας της επίδρασης της εποχής του Κάλι. Γνωρίζουμε από τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* ότι ο Ατζαμίλα, ο αθώος γιος ενός *μπραμανα*, περπατούσε σε έναν δρόμο και είδε ένα ζευγάρι *σουντρα* να αγκαλιάζονται

σεξουαλικά. Αυτό έκανε μεγάλη εντύπωση στο αγόρι και αργότερα έγινε θύμα κάθε ακολασίας. Από τη θέση αγνού *μπραμανα*, ξέπεσε στη θέση ενός ελεεινού αλήτη και αυτό οφειλόταν εξ ολοκλήρου σε κακή επαφή. Εκείνες τις μέρες δεν υπήρχε παρά μόνον ένας Ατζαμίλα θύμα, αλλά αυτή την εποχή του Κάλι οι δύστυχοι αθώοι μαθητές γίνονται καθημερινά θύματα του κινηματογράφου, ο οποίος προσελκύει ανθρώπους μόνο για σεξουαλική τέρψη. Οι υποτιθέμενοι κυβερνήτες είναι όλοι ανεκπαιδευτοι σχετικά με τις υποχρεώσεις ενός *κσατρια*. Προορισμός των *κσατρια* είναι η διοίκηση, όπως προορισμός των *μπραμανα* είναι η γνώση και η καθοδήγηση. Η λέξη *κσατραμπανντου* αναφέρεται στους υποτιθέμενους κυβερνήτες ή σε πρόσωπα που έχουν αναρριχηθεί στο πόστο του κυβερνήτη χωρίς κατάλληλη εκπαίδευση βασισμένη στην παιδεία και την παράδοση. Στις μέρες μας προωθούνται σε τόσο υψηλά αξιώματα χάρη στις ψήφους ανθρώπων που και οι ίδιοι δεν τηρούν τους κανόνες και τις ρυθμίσεις της ζωής. Πώς είναι δυνατό τέτοιου είδους άνθρωποι να επιλέξουν τον κατάλληλο άνθρωπο όταν και οι ίδιοι έχουν ξεπέσει από το πρότυπο της ζωής; Επομένως, υπό την επίδραση της εποχής του Κάλι, παντού, στην πολιτική, την κοινωνία ή τη θρησκεία, όλα είναι άνω-κάτω και συνεπώς για έναν συνετό άνθρωπο όλα είναι θλιβερά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*γιαντβαμπα τε μπουρι-μπαρβαταρα-
κριταβαταρασια χαρερ νταριτρι
ανταρχιτασια σμαρατι βισριστα
καρμανι νιρβανα-βιλαμπιτανι*

γιαντβα: μπορεί – *αμπα*: ω μητέρα – *τε*: εσού – *μπουρι*: βαρύ – *μπαρ*: φορτίο – *αβαταρα*: ελαφρύνοντας το βάρος – *κριτα*: έχει γίνει – *αβαταρασια*: κάποιος που ενσαρκώθηκε – *χαρεχ*: του Κυρίου Σρι Κρίσνα – *νταριτρι*: ω γη – *ανταρχιτασια*: Αυτού, που τώρα δεν βλέπουμε – *σμαρατι*: ενώ σκέφτεσαι – *βισριστα*: όλα όσα έγιναν – *καρμανι*: πράξεις – *νιρβανα*: σωτηρία – *βιλαμπιτανι*: εκείνο που συνεπάγεται.

Ω μητέρα γη, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο Χαρί, ενσαρκώθηκε ως Κύριος Σρι Κρίσνα για να ελαφρύνει το βαρύ φορτίο σου. Όλα τα έργα Του εδώ είναι υπερβατικά και στερεώνουν τον δρόμο της απελευθέρωσης. Τώρα σου λείπει η παρουσία Του, σκέφτεσαι μάλλον αυτά τα έργα και λυπάσαι που δεν είναι πια εδώ.

Τα έργα του Κυρίου περιλαμβάνουν της απελευθέρωση, αλλά είναι απολαυστικότερα από την απόλαυση που προέρχεται από τη *νιρβανα*, την απελευθέρωση. Σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι και τον Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τακουρά, η λέξη που χρησιμοποιείται εδώ είναι *νιρβανα-βιλαμμιτανι*, «εκείνο που ελαχιστοποιεί την αξία της απελευθέρωσης». Για την επίτευξη *νιρβανα*, απελευθέρωσης, πρέπει να υποστεί κανείς σκληρής μορφής *ταπασια*, ασκητικότητα, ο Κύριος όμως είναι τόσο ευσπαχνικός, ώστε ενσαρκώνεται για να ελαφρύνει το φορτίο της γης. Απλώς με τη θύμηση αυτών των έργων του Κυρίου, μπορεί να αψηφήσει κανείς την απόλαυση που προέρχεται από τη *νιρβανα* και να φτάσει στον υπερβατικό τόπο του Κυρίου για να συναναστραφεί μαζί Του, προσφέροντάς Του αιωνίως ευτυχισμένη υπηρεσία αγάπης.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*ινταμ μαματσακσβα ταβαντι-μουλαμ
βασουννταρε γιενα βικαρσιτασι
καλενα βα τε μπαλιναμ μπαλιγιασα
σουραρτσιταμ κιμ χριταμ αμμπα σωμπαγκαμ*

ινταμ: αυτό – *μαμα*: σ' εμένα – *ατσακσια*: πληροφόρησέ με σε παρακαλώ – *ταβα*: εσού – *αντιμουλαμ*: η κύρια αιτία των συμφορών σου – *βασουννταρε*: ω δεξαμενή κάθε πλούτου – *γιενα*: εξαιτίας των οποίων – *βικαρσιτασι*: έχεις αδυνατίσει τόσο πολύ – *καλενα*: υπό την επίδραση του χρόνου – *βα*: ή – *τε*: εσού – *μπαλιναμ*: πολύ ισχυρή – *μπαλιγιασα*: τον ισχυρότερο – *σουρα-αρτσιταμ*: που λατρεύτηκες από τους ημίθεους – *κιμ*: άραγε – *χριταμ*: έχει πάρει – *αμμπα*: μητέρα – *σωμπαγκαμ*: τύχη.

Μητέρα, είσαι η δεξαμενή κάθε πλούτου. Πες μου σε παρακαλώ για την κύρια αιτία των συμφορών σου, που σε έχουν κάνει να αδυνατίσεις τόσο πολύ. Πιστεύω ότι η ισχυρή επίδραση του χρόνου, που καταβάλλει και τον πιο ισχυρό, μπορεί να έχει πάρει με τη βία όλα τα πλούτη σου, που τα λάτρευαν ακόμα και οι ημίθεοι.

Με τη χάρη του Κυρίου, κάθε πλανήτης δημιουργείται πλήρως εξοπλισμένος. Έτσι αυτή η Γη όχι μόνο είναι πλήρως εξοπλισμένη με όλα τα πλούτη για τη συντήρηση των κατοίκων της, αλλά όταν ο Κύριος κατέρχεται στη Γη, ολόκληρη η Γη γίνεται τόσο πλουσιότερη με όλων των ειδών τα πλούτη, ώστε ακόμα και οι ημίθεοι του ουρανού την λατρεύουν στοργικά. Αλλά με τη θέληση του Κυρίου, ολόκληρη η Γη μπορεί να αλλάξει στη στιγμή. Μπορεί

να κάνει κάτι με τη γλυκιά Του θέληση και μπορεί αν θέλει να το πάρει πίσω. Γι' αυτό κανείς δεν πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του αυτάρκη ή ανεξάρτητο από τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*νταρανι ουβατσα
μπαβαν χι βεντα τατ σαρβαμ
γιαμ μαμ νταρμανουπριτσασι
τσατουρμπιρ βαρτασε γιεννα
πανταϊρ λοκα-σουκαβαλαϊχ*

νταρανι ουβατσα: η μητέρα γη απάντησε – *μπαβαν*: εσύ καλέ μου – *χι*: σίγουρα – *βεντα*: θα γνωρίσεις – *τατ σαρβαμ*: όλα όσα με έχεις ρωτήσει – *γιατ*: εκείνο – *μαμ*: από εμένα – *νταρμα*: ω προσωπικότητα των θρησκευτικών αρχών – *ανουπριτσασι*: έχεις ρωτήσει το ένα μετά το άλλο – *τσατουρμπιχ*: από τέσσερα – *βαρτασε*: υπάρχουν – *γιεννα*: από τα οποία – *πανταϊχ*: από τα πόδια – *λοκα*: σε κάθε πλανήτη – *σουκα-αβαχαϊχ*: αυξάνοντας την ευτυχία.

Η θεότητα της γης (με τη μορφή αγελάδας) απάντησε με αυτόν τον τρόπο στην προσωπικότητα των θρησκευτικών αρχών (με τη μορφή ταύρου): Ω Ντάρμα, θα μάθεις όλα όσα με έχεις ρωτήσει. Θα προσπαθήσω να απαντήσω σε όλες τις ερωτήσεις σου. Κάποτε είχες κι εσύ τέσσερα πόδια και με τη χάρη του Κυρίου αύξανες την ευτυχία όλου του σύμπαντος.

Οι αρχές της θρησκείας εδραιώνονται από τον Ίδιο τον Κύριο και ο εκτελεστής αυτών των νόμων είναι ο Νταρμαράζα ή Γιαμαράζα. Αυτές οι αρχές λειτουργούν πλήρως στη Σάτια-γιούγκα· ελαττώνονται κατά το ένα τέταρτο στην Τρέτα-γιούγκα· κατά το ήμισυ στην Ντβάπαρα-γιούγκα και στην Κάλι-γιούγκα ελαττώνονται στο ένα τέταρτο, ενώ σταδιακά μειώνονται σε μηδενικό σημείο και τότε έρχεται η ερήμωση. Η ευτυχία του κόσμου εξαρτάται κατ' αναλογία από τη διατήρηση των θρησκευτικών αρχών, ατομικά ή συλλογικά. Το καλύτερο δείγμα γενναιότητας είναι να τηρεί κανείς τις θρησκευτικές αρχές παρά τις όποιες αντιξοότητες. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να είναι κανείς ευτυχισμένος σε αυτή τη ζωή και τελικά να επιστρέψει στον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΑ 26-30

σατιαμ σωτσαμ νταγια κσαντις

τιαγκαχ σαντοσα αρτζαβαμ
σαμο νταμας ταπαχ σαμιαμ
τιτικσοπαρατιχ σρουταμ

γκιαναμ βιρακτιρ αϊσβαριαμ
σωριαμ τετζο μπαλαμ σμριτιχ
σβαταντριαμ κωσαλαμ καντιρ
νταϊριαμ μαρνταβαμ εβα τσα

πραγκαλμπιαμ πρασραγιαχ σιλαμ
σαχα οτζο μπαλαμ μπαγκαχ
γκαμμπιριαμ σταϊριαμ αστικιαμ
κιρτιρ μανο 'ναχανκριτιχ

ετε τσανιε τσα μπαγκαβαν
νιτια γιατρα μαχα-γκουνναχ
πραρτια μαχαττβαμ ιτσαντμπιρ
να βιγιαντι σμα καρχιτσιτ

τεναχαμ γκουνα-πατρενα
σρι-νιβασενα σαμπραταμ
σοτσαμι ραχιταμ λοκαμ
παμπανα καλινεκσιταμ

σατιαμ: ειλικρίνεια – σωτσαμ: καθαριότητα – νταγια: έλλειψη ανεκτικότητας
στη δυστυχία των άλλων – κσαντιχ: αυτοκυριαρχία, ακόμα και αν υπάρχει
λόγος για να θυμώσει κανείς – τιαγκαχ: μεγαλοψυχία – σαντοσαχ:
ικανοποίηση στον εαυτό – αρτζαβαμ: ευθύτητα – σαμαχ: συγκέντρωση του
νου – νταμαχ: έλεγχος των αισθήσεων – ταπαχ: εντιμότητα ως προς τις
ευθύνες κάποιου – σαμιαμ: χωρίς διάκριση μεταξύ φίλων και εχθρών –
τιτικσα: ανεκτικότητα στις προσβολές των άλλων – ουπαρατιχ: αδιαφορία για
κέρδη ή ζημιές – σρουταμ: ακολουθώντας τις εντολές των γραφών – γκιαναμ:
γνώση (αυτοσυνειδητοποίηση) – βιρακτιχ: αποκόλληση από τις αισθησιακές
απολαύσεις – αϊσβαριαμ: οι ηγετικές ικανότητες – σωριαμ: ιπποτικότητα –
τετζαχ: επιρροή – μπαλαμ: να κάνει κανείς δυνατό το αδύνατο – σμριτιχ: το
να βρει κανείς το πραγματικό του καθήκον – σβαντατριαμ: η μη εξάρτηση από
άλλους – κωσαλαμ: επιδεξιότητα σε όλες τις δραστηριότητες – καντιχ:
ομορφιά – νταϊριαμ: απαλλαγή από ενοχλήσεις – μαρνταβαμ: καλοσύνη – εβα:
έτσι – τσα: επίσης – πραγκαλμπιαμ: επινοητικότητα – πρασραγιαχ: αβρότητα
– σιλαμ: ευπρέπεια – σαχαχ: αποφασιστικότητα – οτζαχ: τέλεια γνώση –

μπαλαμ: σωστή εκτέλεση – μπαγκαχ: αντικείμενο απόλαυσης – γκαμμπιριαμ: χαρά – σταϊριαμ: σταθερότητα – αστικιαμ: πίστη – κιρτιχ: φήμη – μαναχ: άξιος να λατρεύεται – αναχανκριτιχ: σεμνότητα – ετε: όλα αυτά – τσα ανιε: και πολλά άλλα – τσα: και – μπαγκαβαν: το Πρόσωπο της Θεότητας – νιτιαχ: αιώνιο – γιατρα: όπου – μαχα-γκουνναχ: σπουδαίες ιδιότητες – πραρτιαχ: άξιος να κατέχει κανείς – μαχαττβαμ: μεγαλοσύνη – ισαντμπιχ: εκείνοι που το επιθυμούν – να: ποτέ – βιγιαντι: χειροτερεύει – σμα: ποτέ – καρχιτσιτ: οποτεδήποτε – τενα: από Αυτόν – αχαμ: εγώ – γκουννα-πατρена: η δεξαμενή όλων των ιδιοτήτων – σρι: η θεά της τύχης – νιβασενα: από τον τόπο ανάπαυσης – σαμπραταμ: πολύ πρόσφατα – σοτσαμ: σκέφτομαι – ραχιταμ: χωρίς – λοκαμ: πλανήτες – παπμανα: από το απόθεμα όλων των αμαρτιών – καλινα: απο τον Κάλι – ικσιταμ: είναι ορατό.

Σε Αυτόν κατοικούν 1) η ειλικρίνεια, 2) η καθαριότητα, 3) η έλλειψη ανοχής για τη δυστυχία των άλλων, 4) η δύναμη ελέγχου του θυμού, 5) η ικανοποίηση στον Εαυτό Του, 6) η ευθύτητα, 7) η συγκέντρωση του νου, 8) ο έλεγχος των αισθήσεων, 9) η υπευθυνότητα, 10) η ισότητα, 11) η ανεκτικότητα, 12) η αταραξία, 13) η πίστη, 14) η γνώση, 15) η απουσία αισθησιακής απόλαυσης, 16) οι ηγετικές ικανότητες, 17) η ιπποτικότητα, 18) η επιρροή, 19) η δύναμη να κάνει δυνατό το αδύνατο, 20) η εκτέλεση του πραγματικού καθήκοντος, 21) η πλήρης ανεξαρτησία, 22) η επιδεξιότητα, 23) η πληρότητα κάθε ομορφιάς, 24) η γαλήνη, 25) η καλοσύνη, 26) η επινοητικότητα, 27) η ευγένεια, 28) η μεγαλοψυχία, 29) η αποφασιστικότητα, 30) η τελειότητα κάθε γνώσης, 31) η σωστή εκτέλεση, 32) η κατοχή όλων των αντικειμένων απόλαυσης, 33) η χαρά, 34) η σταθερότητα, 35) η πίστη, 36) η φήμη, 37) η λατρεία, 38) η σεμνότητα, 39) το ον (ως Πρόσωπο της Θεότητας), 40) η αιωνιότητα και πολλές άλλες υπερβατικές ιδιότητες, που είναι αιωνίως παρούσες και δεν μπορούν να χωριστούν ποτέ από Αυτόν. Αυτό το Πρόσωπο της Θεότητας, η δεξαμενή κάθε κάθε αγαθότητας και ομορφιάς, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, έχει κλείσει τώρα τις υπερβατικές διασκεδάσεις Του πάνω στο πρόσωπο της γης. Κατά την απουσία Του, η εποχή του Κάλι έχει απλώσει την επιρροή της παντού και γι' αυτό λυπάμαι να βλέπω αυτή την κατάσταση ύπαρξης.

Ακόμη και αν ήταν δυνατό να μετρηθούν τα άτομα της ύλης μετά τον θρυμματισμό της γης σε σκόνη, δεν θα ήταν δυνατό να υπολογιστούν οι ανυπολόγιστες υπερβατικές ιδιότητες του Κυρίου. Λέγεται ότι ο Κύριος Ανανταντέβα έχει προσπαθήσει να εκθέσει τις υπερβατικές ιδιότητες του Υπερτάτου Κυρίου με τις αμέτρητες γλώσσες Του, αλλά για αμέτρητα χρόνια

στάθηκε αδύνατο να υπολογίσει τις ιδιότητες του Κυρίου. Αυτή η αναφορά των ιδιοτήτων του Κυρίου γίνεται για τον υπολογισμό των ιδιοτήτων Του μόνον όσον αφορά στη δυνατότητα των ανθρώπων να Τον δουν. Αλλά ακόμη και έτσι, οι πιο πάνω ιδιότητες μπορούν να διαιρεθούν σε πολλές υποδιαιρέσεις. Σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, η τρίτη ιδιότητα, η έλλειψη ανοχής για τη δυστυχία των άλλων, μπορεί να διαιρεθεί 1) σε προστασία των εγκαταλελειμμένων ψυχών και 2) σε ευχές για τους αφοσιωμένους υπηρέτες. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος αναφέρει ότι επιθυμεί κάθε ψυχή να εγκαταλειφθεί μόνο σε Αυτόν και διαβεβαιώνει τους πάντες ότι σε όποιον εγκαταλειφθεί, θα προσφέρει προστασία από τις αντιδράσεις σε όλες τις αμαρτίες του. Οι ψυχές που δεν εγκαταλείπονται στον Κύριο δεν είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου και έτσι δεν έχουν ιδιαίτερη προστασία. Για τους αφοσιωμένους υπηρέτες ο Κύριος έχει μόνο ευχές και για όσους Του προσφέρουν πραγματικά υπερβατική υπηρεσία αγάπης, δείχνει ιδιαίτερη φροντίδα. Σε αυτούς τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες δίνει οδηγίες για να τους βοηθήσει να φέρουν σε πέρας τις υποχρεώσεις τους στον δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Με την ισότητα (10) εννοεί ότι ο Κύριος είναι εξίσου καλός με όλους, όπως ο ήλιος μοιράζει εξίσου τις ακτίνες του σε όλους. Και όμως, υπάρχουν πολλοί οι οποίοι αδυνατούν να επωφεληθούν από τις ακτίνες του ήλιου. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Κύριος λέει πως η εγκατάλειψη σε Αυτόν είναι η εγγύηση για κάθε προστασία από Αυτόν, αλλά κακότυχα άτομα αδυνατούν να δεχθούν αυτή την προσφορά και γι' αυτό υποφέρουν από όλες τις υλικές δυστυχίες. Έτσι, παρόλο που ο Κύριος θέλει εξίσου το καλό όλων, οι κακότυχοι άνθρωποι, εξαιτίας κακών συναναστροφών και μόνο, αδυνατούν να δεχθούν τις οδηγίες Του στο σύνολό τους και αυτό είναι κάτι για το οποίο δεν πρέπει ποτέ να κατηγορείται ο Κύριος. Λένε ότι θέλει το καλό μόνο των αφοσιωμένων υπηρέτων. Φαίνεται να είναι μεροληπτικός με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του, αλλά στην πραγματικότητα, εναπόκειται στο ζωντανό ον να δεχθεί ή να απορρίψει την ίση μεταχείριση από τον Κύριο.

Ο Κύριος δεν παρεκκλίνει ποτέ από τον λόγο της τιμής Του. Όταν δίνει διαβεβαίωση για προστασία, η υπόσχεση τηρείται σε κάθε περίπτωση. Είναι χρέος του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη να είναι σταθερός στην εκτέλεση του καθήκοντος το οποίο του έχει ανατεθεί από τον Κύριο ή από τον γνήσιο εκπρόσωπο του Κυρίου, τον πνευματικό δάσκαλο. Τα υπόλοιπα τα αναλαμβάνει ο Κύριος χωρίς διακοπή.

Η υπευθυνότητα του Κυρίου είναι και αυτή κάτι μοναδικό. Ο Κύριος δεν έχει καμία ευθύνη, επειδή όλη η εργασία Του εκτελείται από τις διάφορες εντεταλμένες ενέργειες. Αλλά παρ' όλα αυτά, δέχεται εθελοντικά τις ευθύνες της παρουσίας διαφόρων ρόλων στις υπερβατικές διασκεδάσεις Του. Ως

μικρό αγόρι, έπαιζε τον ρόλο του βοσκόπουλου. Ως γιος του Μαχαράζα Νάνντα, έφερε σε πέρας τις ευθύνες Του άπογα. Παρόμοια, όταν έπαιζε τον ρόλο ενός *κσατρια* ως γιος του Μαχαράζα Βασουντέβα, επέδειξε κάθε επιδεξιότητα ενός *κσατρια* με πολεμικό πνεύμα. Σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις, ο *κσατρια* βασιλιάς πρέπει να εξασφαλίσει μια σύζυγο είτε με μάχη είτε με απαγωγή. Αυτού του είδους η συμπεριφορά ενός *κσατρια* είναι αξιέπαινη υπό την έννοια ότι ο *κσατρια* πρέπει να δείξει τη δύναμη του ιπποτισμού του στην υποψήφια γυναίκα του, έτσι ώστε η κόρη ενός *κσατρια* να μπορεί να δει την ανδρεία του υποψήφιου συζύγου της. Ακόμη και το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Ράμα επέδειξε αυτό το πνεύμα ιπποτισμού κατά τον γάμο του. Έσπασε το δυνατότερο τόξο, που ονομαζόταν Χαραντανούρ, και κέρδισε το χέρι της Σιταντέβι, της μητέρας κάθε πλούτου. Το πνεύμα των *κσατρια* επιδεικνύεται κατά τις γαμήλιες γιορτές και δεν υπάρχει τίποτε μεμπτό σε μια τέτοια μάχη. Ο Κύριος Σρι Κρίσνα ανταποκρίθηκε πλήρως σε αυτή την ευθύνη, επειδή παρόλο που είχε περισσότερες από δέκα έξι χιλιάδες γυναίκες, πάλεψε για κάθε μία από αυτές τις περιπτώσεις σαν ιπποτικός *κσατρια* και έτσι κέρδισε τις γυναίκες Του. Να πολεμήσει κανείς δέκα έξι χιλιάδες φορές για να εξασφαλίσει δέκα έξι χιλιάδες γυναίκες είναι σίγουρα δυνατό μόνο για το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Κατά τον ίδιο τρόπο, επέδειξε πλήρη υπευθυνότητα σε κάθε πράξη Του κατά τις διάφορες υπερβατικές περιπέτειές Του.

Η δέκατη τέταρτη ιδιότητα, η γνώση, μπορεί να αναλυθεί περαιτέρω σε πέντε υποδιαίρεσεις, και συγκεκριμένα, 1) νοημοσύνη, 2) ευγνωμοσύνη, 3) δύναμη κατανόησης του περιστασιακού περιβάλλοντος, δηλαδή, τόπου, αντικειμένου και χρόνου, 4) τέλεια γνώση των πάντων και 5) γνώση του εαυτού. Μόνο ανόητοι είναι αγνώμονες στους ευεργέτες τους. Ο Κύριος, εντούτοις, δεν χρειάζεται όφελος από οποιονδήποτε εκτός από τον Εαυτό Του, επειδή είναι πλήρης αφ' Εαυτού· παρ' όλα αυτά, αισθάνεται ωφελημένος από την ανόθευτη υπηρεσία των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Ο Κύριος αισθάνεται ευγνώμων στους αφοσιωμένους υπηρέτες Του για αυτή την ανεπιτήδευτη, ανεπιφύλακτη υπηρεσία και προσπαθεί να την ανταποδώσει προσφέροντας υπηρεσία, μολονότι ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν επιθυμεί κάτι τέτοιο στην καρδιά του. Η ίδια η υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου είναι από μόνη της υπερβατικό όφελος για τον αφοσιωμένο υπηρέτη και επομένως, ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν περιμένει τίποτε από τον Κύριο. Με βάση τον ισχυρισμό του βεδικού αφορισμού *σαρβαμ καλβ ινταμ μπραμα*, μπορούμε να καταλάβουμε ότι ο Κύριος, με τις πανταχού παρούσες ακτίνες της λάμψης Του, που ονομάζεται *μπραματζιοτι*, διαπερνά τα πάντα εντός και εκτός όπως ο πανταχού παρών υλικός ουρανός και έτσι είναι επίσης παντογνώστης.

Όσον αφορά στην ομορφιά του Κυρίου, έχει κάποια εξαιρετικά χαρακτηριστικά, τα οποία Τον ξεχωρίζουν από όλα τα άλλα ζωντανά όντα, αλλά πάνω και πέρα από αυτό, έχει κάποια εξαιρετικά ελκυστικά και πανέμορφα χαρακτηριστικά, με τα οποία προσελκύει τον νου ακόμα και της Ρανταράνι, της υπέρτατα όμορφης δημιουργίας του Κυρίου. Γι' αυτό είναι γνωστός ως Μάντανα-μοχάνα, δηλαδή κάποιος που προσελκύει τον νου ακόμα και του Έρωτα. Ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι Πραμπού έχει αναλύσει εξονυχιστικά τις άλλες υπερβατικές ιδιότητες του Κυρίου και διαβεβαιώνει πως ο Κύριος Σρι Κρίσνα είναι το Απόλυτο Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας (το Παραμπραμάν). Με τις ασύλληπτες ενέγειές Του είναι παντοδύναμος και γι' αυτό είναι ο Γιογκέσβαρα, δηλαδή ο υπέρτατος κύριος όλων των μυστικών δυνάμεων. Επειδή είναι ο Γιογκέσβαρα, η αιώνια μορφή Του είναι πνευματική, ένας συνδυασμός αιωνιότητας, ευδαιμονίας και γνώσης. Η τάξη των μη αφοσιωμένων υπηρετών δεν μπορεί να κατανοήσει τη δυναμική φύση της γνώσης Του, επειδή είναι ικανοποιημένοι αν φτάσουν έως την αιώνια μορφή της γνώσης Του. Όλες οι μεγάλες ψυχές φιλοδοξούν να γίνουν ίσες σε γνώση με Αυτόν. Αυτό σημαίνει ότι κάθε άλλη γνώση είναι πάντα ανεπαρκής, ευμετάβλητη και μετρήσιμη, ενώ η γνώση του Κυρίου είναι πάντα σταθερή και απροσμέτρητη. Ο Σρίλα Σούτα Γκοσουάμι βεβαιώνει στην *Μπαγκαβαταμ* πως μολονότι οι κάτοικοι της Ντβάρακα Τον έβλεπαν κάθε μέρα, είχαν ολοένα και περισσότερη αγωνία να Τον δουν ξανά και ξανά. Τα ζωντανά όντα μπορούν να εκτιμήσουν τις ιδιότητες του Κυρίου ως έσχατο στόχο, αλλά δεν μπορούν να φτάσουν σε κατάσταση ισότητας με Αυτόν. Αυτός ο υλικός κόσμος είναι προϊόν της *μαχατ-ταττβα*, η οποία είναι μία ονειρική κατάσταση του Κυρίου κατά τον μυστικιστικό ύπνο Του, τον *γιογκα-νιντρα*, στον Ωκεανό της Αιτίας· και παρ' όλα αυτά, ολόκληρος ο κόσμος φαίνεται να είναι πραγματική παρουσίαση της δημιουργίας Του. Αυτό σημαίνει ότι οι ονειρικές καταστάσεις του Κυρίου είναι και αυτές πραγματικές εκδηλώσεις. Συνεπώς, μπορεί να έχει τα πάντα υπό τον υπερβατικό Του έλεγχο και έτσι οποτεδήποτε και οπουδήποτε εμφανίζεται, το κάνει στην πληρότητά Του.

Ο Κύριος, όντας όλα όσα περιγράφονται πιο πάνω, συντηρεί τις υποθέσεις της δημιουργίας και με αυτόν τον τρόπο, προσφέρει σωτηρία ακόμα και στους εχθρούς Του που σκοτώνονται από Αυτόν. Είναι ελκυστικός ακόμη και για τις κορυφαίες απελευθερωμένες ψυχές και γι' αυτό λατρεύεται ακόμη και από τον Μπράμα και τον Σίβα, τους σπουδαιότερους από όλους τους ημίθεους. Ακόμα και στην ενσάρκωσή Του ως *πουρουσα-αβαταρα* είναι ο Κύριος της δημιουργικής ενέργειας. Η δημιουργική υλική ενέργεια εργάζεται υπό την καθοδήγησή Του, όπως βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.10). Είναι ο διακόπτης ελέγχου της υλικής ενέργειας και για να ελέγχει την υλική ενέργεια

στα αμέτρητα σύμπαντα, είναι η αρχική αιτία των αναρίθμητων ενσαρκώσεων σε όλα τα σύμπαντα. Υπάρχουν περισσότερες από πεντακόσιες χιλιάδες ενσαρκώσεις του Μάνου, μόνο σε ένα σύμπαν, εκτός από τις άλλες ενσαρκώσεις στα διάφορα σύμπαντα. Στον πνευματικό κόσμο, ωστόσο, πέρα από τη *μαχατ-ταττβα*, δεν τίθεται θέμα ενσαρκώσεων, υπάρχουν όμως πλήρεις επεκτάσεις του Κυρίου στις διάφορες Βαϊκούντα. Οι πλανήτες στον πνευματικό ουρανό είναι τουλάχιστον τρεις φορές περισσότεροι από αυτούς που βρίσκονται μέσα στα αμέτρητα σύμπαντα στη *μαχατ-ταττβα*. Και όλες οι μορφές του Ναράγιανα δεν είναι παρά επεκτάσεις του γνωρίσματος Βασουντέβα και έτσι είναι ο Βασουντέβα, ο Ναράγιανα και ο Κρίσνα ταυτόχρονα. Είναι *σρι-κρίσνα γκοβινντα χαρε μουραρε, χε νατα ναραγιανα βασουντεβα*, όλοι σε έναν. Οι ιδιότητές Του, επομένως, δεν μπορούν να μετρηθούν από κανέναν, όσο μεγάλος και αν είναι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

*ατμαναμ τσανουσοτσαμι
μπαβανταμ τσαμαροτταμαμ
ντεβαν πιτριν ρισιν σαντουν
σαρβαν βαρναμς τατασραμαν*

ατμαναμ: τον εαυτό μου – *τσα*: επίσης – *ανουσοτσαμι*: θρηνώντας – *μπαβανταμ*: τον εαυτό σου – *τσα*: επίσης – *αμαρα-ουτταμαμ*: ο καλύτερος μεταξύ των ημιθέων – *ντεβαν*: σχετικά με τους ημίθεους – *πιτριν*: σχετικά με κατοίκους του πλανήτη Πιτριλόκα – *ρισιν*: σχετικά με τους σοφούς – *σαντουν*: σχετικά με τους αφοσιωμένους υπηρέτες – *σαρβαν*: όλοι τους – *βαρναμ*: τα τμήματα – *τατα*: όπως επίσης – *ασραμαν*: οι τάξεις της ανθρώπινης κοινωνίας.

Σκέφτομαι τον εαυτό μου και επίσης, ω άριστε μεταξύ των ημιθέων, και εσένα, καθώς και τους άλλους ημίθεους, τους σοφούς, τους κατοίκους της Πιτριλόκα, τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου και όλους όσους ακολουθούν το σύστημα *βαρνα* και *ασραμα* στην ανθρώπινη κοινωνία.

Για να πραγματοποιηθεί η τελειότητα της ανθρώπινης ζωής, υπάρχει συνεργασία μεταξύ ανθρώπων και ημιθέων, σοφών, κατοίκων της Πιτριλόκα, αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου και του επιστημονικού συστήματος των *βαρνα* και των *ασραμα*. Συνεπώς, η διάκριση μεταξύ της ανθρώπινης ζωής και της ζωής των ζώων αρχίζει με το επιστημονικό σύστημα των *βαρνα* και των *ασραμα*, υπό την καθοδήγηση των έμπειρων σοφών σε συνεργασία με τους ημίθεους, που κορυφώνεται σταδιακά στην αποκατάσταση της αιώνιας

σχέσης μας με την Υπέρτατη Απόλυτη Αλήθεια, το Πρόσωπο της Θεότητας, τον Κύριο Σρι Κρίσνα. Όταν το φτιαγμένο από τον Θεό *βαρνασραμα-νταρμα*, που προορίζεται αυστηρά για τη μετεξέλιξη της συνείδησης των ζώων σε ανθρώπινη συνείδηση και της ανθρώπινης συνείδησης σε θεϊκή συνείδηση, διαρραγεί από την πρόοδο της ανοησίας, ολόκληρο το σύστημα της ειρηνικής και προοδευτικής ζωής διαταράσσεται αμέσως. Στην εποχή του Κάλι, η πρώτη επίθεση του δηλητηριώδους φιδιού καταφέρει χτύπημα κατά του φτιαγμένου από τον Θεό *βαρνασραμα-νταρμα* και έτσι κάποιος με τα προσόντα ενός *μπραμανα* αποκαλείται *σουντρα* και ένας αποδεδειγμένα *σουντρα* θεωρείται *μπραμανα* και όλα αυτά εξαιτίας ενός ψεύτικου πατρογονικού δικαιώματος. Το να γίνει κανείς *μπραμανα* βάσει πατρογονικού δικαιώματος δεν είναι καθόλου φερέγγυο, μολονότι μπορεί να είναι ένας από τους όρους. Όμως η αληθινή αρετή ενός *μπραμανα* είναι ο έλεγχος του νου και των αισθήσεων και η καλλιέργεια ανεκτικότητας, απλότητας, καθαριότητας, γνώσης, ειλικρίνειας, αφοσίωσης και πίστης στη βεδική σοφία. Στην παρούσα εποχή, η εξέταση των απαραίτητων προσόντων παραμελείται και ο ψεύτικος ισχυρισμός περί πατρογονικού δικαιώματος υποστηρίζεται ακόμη και από έναν δημοφιλή ποιητή, τον συγγραφέα της *Ραμα-τσαριτα-μανασα*.

Όλα αυτά οφείλονται στην επίδραση της εποχής του Κάλι. Έτσι η μητέρα γη, εμφανιζόμενη ως αγελάδα, θρηνούσε γι' αυτή την λυπηρή κατάσταση.

ΚΕΙΜΕΝΑ 32-33

*μπραμανταγιο μπαχου-τιταμ γιαντ-απανγκα-μοκσα-
καμας ταπαχ σαματσαραν μπαγκαβατ-πραπανναχ
σα σριχ σβα-βασαμ αραβινντα-βαναμ βιχαγια
γιατ-παντα-σωμπαγκαμ αλαμ μπατζατε 'νουρακτα*

*τασιαχαμ αμπτζα-κουλisanκουσα-κετου-κεταϊχ
σριματ-πανταϊρ μπαγκαβαταχ σαμαλανκριτανγκι
τριν ατιαροτσα ουπαλαμπια τατο βιμπουτιμ
λοκαν σα μαμ βιασριτζαντ ουτσμαγιατιμ ταντ-αντε*

μπραμα-ανταγιαχ: ημίθεοι όπως ο Μπράμα – *μπαχου-τιταμ*: επί πολλές ημέρες – *γιατ*: της Λάκσμι, θεάς της τύχης – *απανγκα-μοκσα*: ματιά χάρης – *καμαχ*: επιθυμώντας – *ταπαχ*: πράξεις εξιλέωσης – *σαματσαραν*: εκτελώντας – *μπαγκαβατ*: στο Πρόσωπο της Θεότητας – *πραπανναχ*: εγκαταλελειμμένοι – *σα*: αυτή (η θεά της τύχης) – *σριχ*: η Λακσμίτζι – *σβα-βασαμ*: τη δική της κατοικία – *αραβινντα-βαναμ*: το δάσος με τα λουλούδια λωτού – *βιχαγια*:

αφήνοντας στην άκρη – *γιατ*: του οποίου – *παντα*: τα πόδια – *σωμπαγκαμ*: παμμακάριστος – *αλαμ*: χωρίς δισταγμό – *μπατζατε*: λατρεύει – *ανουρακτα*: προσκολλημένη – *τασια*: Αυτού – *αχαμ*: εγώ – *αμπτζα*: άνθος λωτού – *κουλιστα*: κεραυνός – *ανκουσα*: ράβδος για την οδήγηση ελεφάντων – *κετου*: σημαία – *κεταϊχ*: αποτυπώματα – *σριματ*: ο κάτοχος κάθε πλούτου – *πανταϊχ*: από τα πέλματα των ποδιών Του – *μπαγκαβαταχ*: του Προσώπου της Θεότητας – *σαμαλανκριτα-ανγκι*: κάποιος που το σώμα του είναι στολισμένο με αυτόν τον τρόπο – *τριν*: τρία – *ατι*: ξεπερνώντας – *αροτσε*: στολισμένα πανέμορφα – *ουπαλαμπια*: έχοντας αποκτήσει – *ταταχ*: από τότε και στο εξής – *βιμπουτιμ*: ιδιαίτερες δυνάμεις – *λοκαν*: πλανητικά συστήματα – *σαχ*: Αυτός – *μαμ*: εμένα – *βιασριτζατ*: άφησε – *ουτσμαγιατιμ*: ενώ αισθανόμουν περήφανη – *τατ-αντε*: στο τέλος.

Η Λάκσμι, η θεά της τύχης, που τη ματιά της χάρης της αποζητούσαν ημίθεοι όπως ο Μπράμα και που γι' αυτήν πολλοί εγκαταλείφθηκαν στο Πρόσωπο της Θεότητας, άφησε τον δικό της τόπο στο δάσος των λουλουδιών λωτού για να λατρεύει τα όμοια με λωτό πόδια του Κυρίου. Μου είχαν δοθεί ιδιαίτερες δυνάμεις για να υπερισχύσω σε πλούτη των τριών πλανητικών συστημάτων, στολισμένη με τα σημάδια της σημαίας, του κεραυνού, της ράβδου για την οδήγηση των ελεφάντων και του λωτού· αυτά είναι τα σημάδια των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου. Αλλά στο τέλος, όταν αισθάνθηκα πως ήμουν τόσο τυχερή, ο Κύριος με άφησε.

Η ομορφιά και τα πλούτη του κόσμου μπορούν να αυξηθούν με τη χάρη του Κυρίου και όχι με κάποιον σχεδιασμό των ανθρώπων. Όταν ο Κύριος Κρίσνα ήταν παρών σε αυτή τη γη, τα αποτυπώματα από τα ειδικά σημάδια των λωτοειδών ποδιών Του ήταν ανεξίτηλα στο χώμα και ως αποτέλεσμα αυτής της ιδιαίτερης χάρης, ολόκληρη η γη είχε γίνει όσο είναι δυνατό τέλεια. Με άλλα λόγια, οι ποταμοί, οι θάλασσες, τα δάση, τα βουνά και τα ορυχεία, που προμηθεύουν τα αναγκαία στους ανθρώπους και τα ζώα, εκτελούσαν πλήρως τα καθήκοντά τους. Γι' αυτό τα πλούτη της γης ξεπέρασαν τα πλούτη όλων των άλλων πλανητών των τριών πλανητικών συστημάτων του σύμπαντος. Θα πρέπει, λοιπόν, να επιζητούμε να είναι πάντα παρούσα η χάρη του Κυρίου στη γη, έτσι ώστε να μπορούμε να ευνοηθούμε από το αναίτιο έλεός Του και να είμαστε ευτυχισμένοι, εξασφαλίζοντας όλα τα αναγκαία για τη ζωή. Μπορεί κάποιος να ρωτήσει πώς μπορούμε να κρατήσουμε τον Υπέρτατο Κύριο στη γη αφού η αποστολή Του έχει ολοκληρωθεί και έχει αφήσει τη γη για τον δικό Του τόπο. Η απάντηση είναι ότι δεν χρειάζεται να κρατήσουμε τον Κύριο. Ο Κύριος, όντας πανταχού παρών, μπορεί να είναι παρών μαζί μας αν Τον θέλουμε. Με την πανταχού παρουσία Του μπορεί να είναι πάντα μαζί

μας, αν είμαστε προσκολλημένοι στην υπηρεσία Του με αφοσίωση, ακούγοντας, ψάλλοντας, ενθουμούμενοι, κλπ.

Δεν υπάρχει τίποτε στον κόσμο αποσυνδεδεμένο από τον Κύριο. Το μόνο που πρέπει να μάθουμε είναι να ανακαλύψουμε την πηγή της σύνδεσης και έτσι να συνδεθούμε μαζί Του μέσω αγνής υπηρεσίας. Μπορούμε να συνδεθούμε μαζί Του μέσω της υπερβατικής ηχητικής παράστασης του Κυρίου. Το άγιο όνομα του Κυρίου και ο Ίδιος ο Κύριος είναι ταυτόσημα και κάποιος που ψέλνει το άγιο όνομα του Κυρίου με αγνό τρόπο, χωρίς προσβολές, μπορεί να συνειδητοποιήσει αμέσως ότι ο Κύριος είναι παρών μπροστά του. Ακόμη και με τις ηχητικές δονήσεις του ραδιοφώνου, μπορούμε εν μέρει να συνειδητοποιήσουμε τη σχετικότητα του ήχου, ενώ αντηχώντας τον ήχο της υπέρβασης, μπορούμε αληθινά να αισθανθούμε την παρουσία του Κυρίου. Αυτή την εποχή που όλα έχουν μολυνθεί από τον Κάλι, οι γραφές διδάσκουν και ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού κήρυξε ότι ψάλλοντας το άγιο όνομα του Κυρίου, μπορούμε αμέσως να ελευθερωθούμε από τη μόλυνση και να υψωθούμε σταδιακά στην κατάσταση της υπέρβασης και να επιστρέψουμε στον Θεό. Όποιος ψέλνει το άγιο όνομα του Κυρίου χωρίς προσβολές είναι τόσο ευοίωνος όσο και ο Ίδιος ο Κύριος και η κίνηση των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου σε όλο τον κόσμο μπορεί να αλλάξει αμέσως το προβληματικό πρόσωπο της γης. Μόνο με τη διάδοση του ψαλσίματος του αγίου ονόματος του Κυρίου μπορούμε να είμαστε απρόσβλητοι από όλες τις συνέπειες της εποχής του Κάλι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*γιο βαϊ μαματιμπαραμ ασουρα-βαμσα-ραγκιαμ
ακσωχινι-σαταμ απανουνταντ ατμα-ταντραχ
τβαμ ντουχσταμ ουνα-πανταμ ατμανι πωρουσενα
σαμπανταγιαμ γιαντουσου ραμιαμ αμπιμπραντ ανγκαμ*

γιαχ: Αυτός ο οποίος – *βαϊ:* βεβαίως – *μαμα:* το δικό μου – *ατι-μπαραμ:* υπερβολικά βαρύ – *ασουρα-βαμσα:* οι άπιστοι – *ραγκιαμ:* των βασιλιάδων – *ακσωχινι:* στρατιωτικό τμήμα – *σαταμ:* εκατοντάδες τέτοια τμήματα – *απαντουατ:* εξολόθρευσε – *ατμα-ταντραχ:* αυτάρκης – *τβαμ:* σ' εσένα – *ντουχσταμ:* ευρισκόμενος σε δυσκολία – *ουνα-πανταμ:* χωρίς δύναμη για να σταθείς – *ατμανι:* εσωτερική – *πωρουσενα:* χάρη στην ενέργεια – *σαμπανταγιαμ:* για να εκτελέσει – *γιαντουσου:* στη δυναστεία των Γιάντου – *ραμιαμ:* υπερβατικά όμορφος – *αμπιχρατ:* δέχθηκε – *ανγκαμ:* ένα σώμα.

Ω πρόσωπο της θρησκείας, ήμουν παραφορτωμένη από τις αδικαιολόγητες στρατιωτικές φάλαγγες που παρέτασσαν οι άθεοι βασιλείς και το φορτίο μου μετριάστηκε με τη χάρη του Προσώπου της Θεότητας. Παρομοίως, και εσύ επίσης ήσουν αναστατωμένος και αποδυναμωμένος και έτσι ενσαρκώθηκε με την εσωτερική Του ενέργεια στην οικογένεια των Γιάντου για να σε ανακουφίσει.

Οι *ασουρα* θέλουν να απολαύσουν μια ζωή αισθησιακής ικανοποίησης, έστω και σε βάρος της ευτυχίας των άλλων. Προκειμένου να εκπληρώσουν αυτή την επιθυμία τους, οι *ασουρα*, και ιδιαίτερα οι άθεοι βασιλιάδες ή οι επικεφαλής του κράτους, προσπαθούν να εφοδιαστούν με όλων των ειδών τα θανατηφόρα όπλα, για να προκαλέσουν πόλεμο σε μία ειρηνική κοινωνία. Δεν έχουν άλλη φιλοδοξία παρά την προσωπική τους επέκταση και γι' αυτό η μητέρα γη αισθάνεται παραφορτωμένη από τέτοιες αδικαιολόγητες αυξήσεις στατιωτικής ισχύος. Με την αύξηση του δαιμονικού πληθυσμού, όσοι ακολουθούν τις αρχές της θρησκείας γίνονται δυστυχημένοι, ιδιαίτερα οι αφοσιωμένοι υπηρέτες ή *ντεβα*.

Σε μία τέτοια κατάσταση, το Πρόσωπο της Θεότητας ενσαρκώνεται για να κατατροπώσει τους ανεπιθύμητους *ασουρα* και να επανεδραιώσει τις αληθινές αρχές της θρησκείας. Αυτή ήταν η αποστολή του Κυρίου Σρι Κρίσνα και την εκπλήρωσε.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*κα βα σαχετα βιραχαμ πουρουσοτταμασια
πρεμαβαλοκα-ρουτσιρα-σμιτα-βαλγκου-τζαλπαϊχ
σταϊριαμ σαμαναμ αχαραν μαντου-μανιναμ
ρομοτσαβο μαμα γιαντ-ανγκρι-βιτανκιταγιαχ*

κα: ο οποίος – *βα*: είτε – *σαχετα*: μπορεί να ανεχθεί – *βιραχαμ*: αποχωρισμό – *πουρουσα-ουτταμασια*: του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας – *πρεμα*: με αγάπη – *αβαλοκα*: με ματιές – *ρουτσιρα σμιτα*: ευχάριστο χαμόγελο – *βαλγκου-τζαλπαϊχ*: εγκάρδιο ενδιαφέρον – *σταϊριαμ*: σοβαρότητα – *σα-μαναμ*: μαζί με παθιασμένη οργή – *αχαρατ*: κατέκτησε – *μαντου*: τις αγαπημένες – *μανιναμ*: γυναίκες όπως η Σατιαμπάμα – *ρομα-ουτσαβαχ*: σηκωμένες τρίχες της κεφαλής από χαρά – *μαμα*: σ' εμένα – *γιατ*: του οποίου – *ανγκρι*: τα πόδια – *βιτανκιταγιαχ*: με αποτυπώματα.

Ποιος μπορεί, λοιπόν, να υπομείνει τους πόνους του αποχωρισμού από το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας; Μπορούσε να κατακτήσει τη

σοβαρότητα και την παθιασμένη οργή των αγαπημένων Του, όπως η Σατιαμπάμα, με το γλυκό χαμόγελο της αγάπης Του, τις ευχάριστες ματιές Του και το εγκάρδιο ενδιαφέρον Του. Όταν διέσχισε την επιφάνειά μου (της γης), βυθιζόμουν στη σκόνη των λωτοειδών ποδιών Του και έτσι σκεπαζόμουν μεγαλοπρεπώς με χορτάρι, που έμοιαζε με τρίχες της κεφαλής σηκωμένες από χαρά.

Υπήρχαν πιθανότητες αποχωρισμού μεταξύ του Κυρίου και των χιλιάδων βασιλισσών Του επειδή ο Κύριος έλειπε από το σπίτι, αλλά όσον αφορά στη σχέση Του με τη γη, ο Κύριος διέσχισε τη γη με τα λωτοειδή πόδια Του και συνεπώς δεν υπήρχε πιθανότητα αποχωρισμού. Γι' αυτό, όταν ο Κύριος άφησε την επιφάνεια της γης για να επιστρέψει στον πνευματικό τόπο Του, τα αισθήματα αποχωρισμού της γης ήταν οξύτερα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*ταγιορ εβαμ καταγιατοχ
πριτβι-νταρμαγιος ταντα
παρικσιν ναμα ρατζαρσιχ
πραπταχ πρατσιμ σαρασβατιμ*

ταγιοχ: μεταξύ τους – εβαμ: έτσι – καταγιατοχ: ενώ συνομιλούσαν – πριτιβι: η γη – νταρμαγιοχ: και το πρόσωπο της θρησκείας – ταντα: τότε – παρικσιτ: ο Βασιλιάς Παρίκσιτ – ναμα: με το όνομα – ρατζα-ρισιχ: ένας άγιος μεταξύ των βασιλέων – πραπταχ: έφτασε – πρατσιμ: κυλώντας προς την ανατολή – σαρασβατιμ: ο ποταμός Σαρασβατί.

Ενώ η γη και το πρόσωπο της θρησκείας συζητούσαν με αυτόν τον τρόπο, ο άγιος Βασιλιάς Παρίκσιτ έφτασε στην όχθη του ποταμού Σαρασβατί, ο οποίος κυλούσε προς την ανατολή.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο έκτο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Πώς υποδέχθηκε ο Παρίκσιτ την εποχή του Κάλι». •

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

Τιμωρία και ανταμοιβή του Κάλι

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
τατρα γκο-μιτουναμ ρατζα
χανιαμαναμ αναταβατ
ντανντα-χασταμ τσα βρισαλαμ
νταντρισε νριπα-λαντσαναμ*

σρι σουταχ ουβατσα: Ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι είπε: *τατρα:* από τότε και στο εξής – *γκο-μιτουναμ:* μία αγελάδα και ένας ταύρος – *ρατζα:* ο Βασιλιάς – *χανιαμαναμ:* δαρμένος – *αναταβατ:* μοιάζοντας να μην έχει ιδιοκτήτη – *ντανντα-χασταμ:* με ένα ρόπαλο στο χέρι – *τσα:* επίσης – *βρισαλαμ:* κατώτερης κάστας *σουντρα* – *νταντρισε:* παρατήρησε – *νριπα:* ένας βασιλιάς – *λαντσαναμ:* ντυμένος σαν.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Αφού έφτασε σε εκείνο το μέρος, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ παρατήρησε πως ένας σουντρα κατώτερης τάξης, ντυμένος σαν βασιλιάς, χτυπούσε μια αγελάδα και έναν ταύρο με ένα ρόπαλο, σαν να μην είχαν ιδιοκτήτη.

Το κύριο σημάδι της εποχής του Κάλι είναι ότι κατώτερης κοινωνικής τάξης *σουντρα*, δηλαδή άνθρωποι χωρίς την παιδεία των *μπραμανα* και πνευματική μύηση, θα ντυθούν πολιτικοί και βασιλιάδες και το κύριο μέλημα αυτών των μη *κσατρια* κυβερνητών θα είναι να σκοτώνουν αθώα ζώα, ιδιαίτερα αγελάδες και ταύρους, που θα είναι απροστάτευτα από τους κυρίους τους, τους γνήσιους *βαϊσια*, δηλαδή την εμπορική κοινότητα. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.44), αναφέρεται ότι σκοπός των *βαϊσια* είναι η γεωργία, η προστασία των αγελάδων και το εμπόριο. Στην εποχή του Κάλι, οι εξαχρειωμένοι *βαϊσια*, δηλαδή οι έμποροι, προμηθεύουν τα σφαγεία με αγελάδες. Σκοπός των *κσατρια* είναι η προστασία των πολιτών του κράτους, ενώ οι *βαϊσια* πρέπει να προστατεύουν τις αγελάδες και τους ταύρους και να τα χρησιμοποιούν για

την παραγωγή δημητριακών και γάλακτος. Προορισμός της αγελάδας είναι να δίνει γάλα και προορισμός του ταύρου είναι η παραγωγή δημητριακών. Αλλά την εποχή του Κάλι, η κοινωνική τάξη των *σουντρα* έχει τη θέση των κυβερνητών και οι αγελάδες με τους ταύρους, δηλαδή οι μητέρες και οι πατέρες, απροστάτευτοι από τους *βαϊσία*, παραδίδονται στα οργανωμένα σφαγεία που ανέχονται οι κυβερνήτες *σουντρα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*βρισαμ μριναλα-νταβαλαμ
μεχανταμ ιβα μπιμπιαταμ
βεπαμαναμ πανταϊκενα
σιντανταμ σουντρα-ταντιταμ*

βρισαμ: ο ταύρος – *μριναλα-νταβαλαμ*: λευκός σαν λευκός λωτός – *μεχανταμ*: ουρώντας – *ιβα*: σαν να – *μπιμπιαταμ*: πολύ φοβισμένος – *βεπαμαναμ*: τρέμοντας – *παντα εκενα*: στεκόταν μόνο σε ένα πόδι – *σιντανταμ*: τρομοκρατημένος – *σουντρα-ταντιταμ*: τον χτυπούσε ένας *σουντρα*.

Ο ταύρος ήταν λευκός σαν λευκό λουλούδι λωτού. Ήταν τρομοκρατημένος από τον *σουντρα* που τον χτυπούσε και από τον φόβο του στεκόταν στο ένα πόδι, τρέμοντας και ουρώντας.

Το επόμενο σύμπτωμα της εποχής του Κάλι είναι ότι οι αρχές της θρησκείας, που είναι όλες ακηλίδωτα λευκές σαν λευκό λουλούδι λωτού, θα υποστούν επίθεση από τους απαίδευτους *σουντρα* αυτής της εποχής. Μπορεί να είναι απόγονοι *μπραμανα* ή *κσατρια*, αλλά στην εποχή του Κάλι, από έλλειψη ικανής εκπαίδευσης και καλλιέργειας της βεδικής σοφίας, ένας τέτοιου είδους πληθυσμός από *σουντρα* θα αψηφά τις αρχές της θρησκείας και τα πρόσωπα που έχουν θρησκευτικές αρετές θα τρομοκρατούνται από τέτοιους ανθρώπους. Θα δηλώνουν ότι δεν ακολουθούν θρησκευτικές αρχές και στην Κάλι-γιούγκα θα ξεφυτρώσουν πολλοί «-ισμοί» και πολλές αιρέσεις μόνο και μόνο για να σκοτώσουν τον λευκό ταύρο της θρησκείας. Θα ανακηρύξουν το κράτος *κοσμικό* ή *χωρίς κάποιες συγκεκριμένες θρησκευτικές αρχές* και ως αποτέλεσμα θα υπάρξει πλήρης αδιαφορία για τις αρχές της θρησκείας. Οι πολίτες θα είναι ελεύθεροι να κάνουν ό,τι θέλουν, χωρίς σεβασμό για τους *σαντου*, τις *σαστρα* και τον *γκουρου*. Ο ταύρος που στέκεται στο ένα πόδι δείχνει ότι οι αρχές της θρησκείας σταδιακά περιορίζονται. Ακόμα και η αποσπασματική τήρηση θρησκευτικών αρχών θα συναντά τόσο πολλά εμπόδια, σαν να τρέμει και να είναι έτοιμη να σωριαστεί οποιαδήποτε στιγμή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*γκαμ τσα νταρμα-ντουγκαμ ντιναμ
μπρισαμ σουντρα-πανταχαταμ
βιβατσαμς ασρου-βανταναμ
κσαμαμ γιαβασαμ-ιτσατιμ*

γκαμ: η αγελάδα – *τσα*: επίσης – *νταρμα-ντουγκαμ*: ωφέλιμη, επειδή μπορεί κανείς να αντλήσει από αυτήν τη θρησκεία – *ντιναμ*: τώρα έχει φτωχύνει – *μπρισαμ*: απελπισμένη – *σουντρα*: η κατώτερη τάξη – *πανταχαταμ*: χτυπημένη στα πόδια – *βιβατσαμ*: χωρίς κανένα μοσχάρaki – *ασρου-βανταναμ*: με δάκρυα στα μάτια – *κσαμαμ*: πολύ αδύναμη – *γιαβασαμ*: χόρτο – *ιτσατιμ*: σαν να ήθελε να φάει λίγο χόρτο.

Παρόλο που η αγελάδα είναι ωφέλιμη επειδή μπορεί κανείς να αντλήσει από αυτήν θρησκευτικές αρχές, είχε απομείνει τώρα φτωχή και χωρίς μοσχάρaki. Τα πόδια της ήταν χτυπημένα από έναν σουντρα. Είχε δάκρυα στα μάτια και ήταν απελπισμένη και αδύναμη. Λαχταρούσε λίγο χορτάρι στον αγρό.

Το επόμενο σύμπτωμα της εποχής του Κάλι είναι η απελπιστική κατάσταση της αγελάδας. Το άρμεγμα της αγελάδας σημαίνει άντληση των θρησκευτικών αρχών σε υγρή μορφή. Οι μεγάλοι σοφοί ζουν μόνο με γάλα. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι πήγαινε στους οικογενειάρχες όταν άρμεγαν την αγελάδα και έπαιρνε απλώς μια μικρή ποσότητα από το γάλα για τη συντήρησή του. Ακόμη και πριν από πενήντα χρόνια, κανείς δεν στερούσε έναν σαντου από ένα-δύο λίτρα γάλα και κάθε οικογενειάρχης έδινε γάλα σαν να ήταν νερό. Σύμφωνα με τους οπαδούς των βεδικών αρχών, είναι χρέος κάθε οικογενειάρχη να έχει αγελάδες και ταύρους ως σύνεργα ενός σπιτικού, όχι μόνο για να πίνει γάλα, αλλά και για να αντλεί θρησκευτικές αρχές. Ο οπαδός των βεδικών αρχών λατρεύει τις αγελάδες για θρησκευτικούς λόγους και σέβεται τους *μπραμανα*. Το γάλα της αγελάδας είναι απαραίτητο για τη θυσιαστήρια φωτιά και προσφέροντας θυσίες, ένας οικογενειάρχης μπορεί να είναι ευτυχισμένος. Το μοσχάρaki της αγελάδας δεν είναι μόνο πανέμορφο να το βλέπεις, αλλά επίσης κάνει χαρούμενη την αγελάδα και έτσι δίνει όσο το δυνατό περισσότερο γάλα. Όμως στην Κάλι-γιούγκα, τα μοσχάρaki αποχωρίζονται από την αγελάδα όσο το δυνατό νωρίτερα για λόγους που καλύτερα να μην αναφέρουμε σε αυτές τις σελίδες της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Η αγελάδα στέκεται με δάκρυα στα μάτια και ο *σουντρα*

αντλεί γάλα από την αγελάδα με τεχνητούς τρόπους και όταν δεν υπάρχει πλεόν γάλα, η αγελάδα στέλνεται στο σφαγείο για σφαγή. Αυτές οι ιδιαιτέρως αμαρτωλές πράξεις ευθύνονται για όλα τα βάσανα της σημερινής κοινωνίας. Δεν γνωρίζουν τι διαπράττουν στο όνομα της οικονομικής ανάπτυξης. Η επιρροή του Κάλι θα τους κρατά στο σκοτάδι της άγνοιας και παρ' όλες τις απόπειρες για ειρήνη και ευημερία, θα πρέπει να φροντίσουν να είναι οι αγελάδες και οι ταύροι ευτυχισμένοι από κάθε άποψη. Οι ανόητοι δεν γνωρίζουν πώς κερδίζεται η ευτυχία κάνοντας τις αγελάδες και τους ταύρους ευτυχισμένους, αυτό όμως είναι γεγονός που απορρέει από τους νόμους της φύσης. Ας το δεχθούμε από την αυθεντία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και ας υιοθετήσουμε αυτές τις αρχές για τη συνολική ευτυχία της ανθρωπότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

*παπρατσα ραταμ αρουνταχ
καρτασβα-παριτσανταμ
μεγκα-γκαμμπιραγια βατσα
σαμαροπιτα-καρμουκαχ*

παπρατσα: ρώτησε – *ραταμ*: στο άρμα – *αρουνταχ*: καθισμένος – *καρτασβα*: χρυσό – *παριτσανταμ*: με ανάγλυφα – *μεγκα*: σύννεφο – *γκαμμπιραγια*: απαλλάσσοντας – *βατσα*: ο ήχος – *σαμαροπιτα*: καλά εφοδιασμένος – *καρμουκαχ*: βέλη και τόξο.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, εφοδιασμένος καλά με τόξο και βέλη και καθισμένος πάνω σε ένα χρυσό άρμα με ανάγλυφα, του μίλησε (του σουντρα) με βαθιά φωνή που ήχησε σαν κεραυνός.

Ένας αρχηγός κράτους ή βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, με πλήρη ηγεμονική εξουσία, εφοδιασμένος καλά με όπλα για να τιμωρεί τους αχρείους, μπορεί να προκαλέσει τους εκπροσώπους του Κάλι. Μόνο τότε θα είναι δυνατό να εξουδετερωθεί αυτή η εξαθλιωμένη εποχή. Και όταν τέτοιοι ισχυροί αρχηγοί κρατών απουσιάζουν, διαταράσσεται μονίμως η ησυχία. Ο εκλεγμένος μόνο για την προβολή του αρχηγός κράτους, ως εκπρόσωπος εξαθλιωμένων ανθρώπων, δεν μπορεί να εξισωθεί με έναν ισχυρό βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Παρίσιτ. Το ένδυμα ή το ύφος της βασιλικής τάξης δεν έχουν σημασία. Σημασία έχουν οι πράξεις κάποιου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*κας τβαμ ματς-τσαρανε λοκε
μπαλαντ νταμσι αμπαλαν μπαλι
ναρα-ντεβο 'σι βεσενα
ναταβατ καρμαναντβιτζαχ*

καχ: ποιος είσαι; τβαμ: εσύ – ματ: εμού – σαρανε: υπό την προστασία – λοκε: σε αυτόν τον κόσμο – μπαλατ: δια της βίας – χαμσι: σκοτώνοντας – αμπαλαν: όσους είναι ανυπεράσπιστοι – μπαλι: μολονότι γεμάτος δύναμη – ναρα-ντεβαχ: άνθρωπος-θεός – ασι: φαίνεται – βεσενα: από τα ρούχα σου – νατα-βατ: σαν θεατρικός ηθοποιός – καρμανα: με πράξεις – αντβι-τζαχ: κάποιος που δεν έχει γεννηθεί δύο φορές μέσω της παιδείας.

Ω, ποιος είσαι; Φαίνεσαι δυνατός και όμως τολμάς να σκοτώνεις μέσα στα όρια της προστασίας μου, όσους είναι απροστάτευτοι! Με τα ενδύματά σου παριστάνεις τον άνθρωπο του Θεού (τον βασιλιά), αλλά με τις πράξεις σου εναντιώνεσαι στις αρχές των διπλογεννημένων *κσατρια*.

Οι *μπραμανα*, οι *κσατρια* και οι *βαϊσια* αποκαλούνται διπλογεννημένοι, επειδή για αυτές τις ανώτερες τάξεις των ανθρώπων υφίσταται μία γέννηση από τη σύζευξη των γονιών τους και μία άλλη γέννηση πολιτιστικής αναζωογόνησης μέσω πνευματικής μύησης από έναν γνήσιο *ατσαρια*, δηλαδή έναν πνευματικό δάσκαλο. Ο *κσατρια*, λοιπόν, είναι και αυτός διπλογεννημένος όπως ο *μπραμανα* και το καθήκον του είναι να προστατεύει όσους είναι αβοήθητοι. Ο βασιλιάς *κσατρια* θεωρείται εκπρόσωπος του Θεού για να προστατεύει τους απροστάτευτους και να τιμωρεί τους αχρείους. Όποτε υπάρχουν ανωμαλίες στην εκτέλεση αυτών των καθηκόντων των κυβερνητών, κατέρχεται μία ενσάρκωση του Κυρίου για να επανεδραιώσει τις αρχές ενός ευσεβούς βασιλείου. Αυτή την εποχή του Κάλι, τα φτωχά ανυπεράσπιστα ζώα, και ιδιαίτερα οι αγελάδες, που θα έπρεπε να έχουν κάθε δυνατή προστασία από τους επικεφαλής των κυβερνήσεων, σκοτώνονται χωρίς περιορισμό. Έτσι οι επικεφαλής των κυβερνήσεων, που αυτά τα πράγματα συμβαίνουν κάτω από τη μύτη τους, είναι εκπρόσωποι του Θεού μόνο κατ' όνομα. Αυτού του είδους οι ισχυροί κυβερνήτες είναι κυβερνήτες των φτωχών πολιτών μόνο φαινομενικά ή λόγω του αξιώματος που κατέχουν, αλλά στην πραγματικότητα είναι άχρηστα, κατώτερης κοινωνικής τάξης άτομα, χωρίς την παιδεία και τις αρετές των διπλογεννημένων. Κανείς δεν μπορεί να περιμένει δικαιοσύνη ή ίση μεταχείριση από άτομα γεννημένα μία φορά (πνευματικώς απαίδευτα), δηλαδή άτομα κατώτερης κοινωνικής τάξης. Επομένως, στην εποχή του Κάλι όλοι είναι δυστυχημένοι εξαιτίας της κακοδιαχείρισης του κράτους. Η σύγχρονη ανθρώπινη κοινωνία δεν είναι

κοινωνία ανθρώπων διπλογεννημένων με πνευματική παιδεία. Συνεπώς, η λαϊκή διακυβέρνηση από ανθρώπους μη διπλογεννημένους είναι υποχρεωτικά κυβέρνηση του Κάλι, στην οποία όλοι είναι δυστυχισμένοι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*γιας τβαμ κρισνε γκατε ντουραμ
σαχα-γκανντιβα-ντανβανα
σοτσιο 'σι ασοτσιαν ραχασι
πραχαραν βανταμ αρχασι*

γιαχ: εξαιτίας – *τβαμ*: εσύ παλιάνθρωπε – *κρισνε*: ο Κύριος Κρίσνα – *γκατε*: έχοντας φύγει μακριά – *ντουραμ*: εκτός του οπτικού πεδίου – *σαχ*: μαζί με – *γκανντιβα*: το τόξο που ονομάζεται Γκανντίβα – *ντανβανα*: ο κάτοχός του, ο Αρτζούνα – *σοτσιαχ*: ένοχος – *ασι*: θεωρείσαι – *ασοτσιαν*: αθώοι – *ραχασι*: σε απομονωμένο μέρος – *πραχαραν*: χτυπώντας – *βανταμ*: να σκοτωθείς – *αρχασι*: αξίζεις.

Εσύ κάθαρμα, τολμάς να χτυπάς μια αθώα αγελάδα, επειδή ο Κρίσνα και ο Αρτζούνα, ο κάτοχος του τόξου Γκανντίβα, είναι τώρα πια έξω από το οπτικό μας πεδίο; Αφού δέρνεις αθώους σε ερημικό μέρος, θεωρείσαι ένοχος και και γι' αυτό σου αξίζει να πεθάνεις.

Σε έναν πολιτισμό όπου ο Θεός είναι εξόριστος και λάμπει δια της απουσίας Του, και όπου δεν υπάρχει αφοσιωμένος υπηρέτης-πολεμιστής όπως ο Αρτζούνα, οι συνεργάτες του Κάλι επωφελούνται από αυτό το άνομο βασίλειο και κανονίζουν πώς να σκοτώνουν αθώα ζώα όπως η αγελάδα σε απομονωμένα σφαγεία. Αυτοί οι δολοφόνοι των ζώων καταδικάζονται σε θάνατο από έναν ευσεβή βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Για έναν ευσεβή βασιλιά, ο δράστης του φόνου ενός ζώου σε ερημικό μέρος τιμωρείται με την ποινή του θανάτου, ακριβώς όπως και ένας δολοφόνος που σκοτώνει σε ερημικό μέρος ένα αθώο παιδί.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*τβαμ βα μριναλα-νταβαλαχ
πανταϊρ νιουνναχ παντα τσαραν
βρισα-ρουπενα κιμ καστσιντ
ντεβο ναχ παρικενταγιαν*

τβαμ: εσύ – βα: είτε – μριναλα-νταβαλαχ: λευκός σαν λωτός – πανταιχ: με τρία πόδια – νιουναχ: στερημένος – παντα: σε ένα πόδι – τσαραν: κινείσαι – βρισα: ταύρος – ρουπενα: με τη μορφή – κιμ: άραγε – καστσιτ: κάποιος – ντεβαχ: ημίθεος – ναχ: εμάς – παρικενταγιαν: προκαλώντας λύπη.

Τότε εκείνος (ο Μαχαράζα Παρίκσιτ) ρώτησε τον ταύρο: Ω, ποιος είσαι; Είσαι ένας ταύρος λευκός σαν λευκός λωτός ή είσαι ημίθεος; Έχεις χάσει τρία από τα πόδια σου και κινείσαι μόνο σε ένα. Μήπως είσαι κάποιος ημίθεος που μας προκαλεί λύπη με τη μορφή ενός ταύρου;

Τουλάχιστον μέχρι τις μέρες του Μαχαράζα Παρίκσιτ, κανείς δεν μπορούσε να φαντασθεί την άθλια κατάσταση της αγελάδας και του ταύρου. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έμεινε κατάπληκτος βλέποντας μία τόσο φρικτή σκηνή. Ρώτησε μήπως ο ταύρος ήταν ημίθεος που είχε δεχθεί μία τόσο άθλια κατάσταση για να δείξει το μέλλον της αγελάδας και του ταύρου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*να τζατου κωραβενντραναμ
ντορνταντα-παριραμμιτε
μπου-ταλε 'νουπαταντι ασμιν
βινα τε πρανιναμ σουτσαχ*

να: δεν – τζατου: ποτέ – κωραβα-ινντραναμ: των βασιλέων της δυναστείας των Κούρου – ντορνταντα: η δύναμη των χεριών – παριραμμιτε: προστατευμένο – μπου-ταλε: στην επιφάνεια της γης – ανουπαταντι: που θλίβεται – ασμιν: μέχρι τώρα – βινα: εκτός από – τε: εσένα – πρανιναμ: του ζωντανού όντος – σουτσαχ: δάκρυα στα μάτια.

Τώρα για πρώτη φορά σε ένα βασίλειο προστατευμένο καλά από τα χέρια των βασιλέων της δυναστείας των Κούρου σε βλέπω να θλίβεσαι με δάκρυα στα μάτια. Μέχρι τώρα, κανείς στη γη δεν έχει κλάψει ποτέ εξαιτίας βασιλικής αμέλειας.

Η προστασία της ζωής και των ανθρώπινων όντων και των ζώων είναι το πρώτο και κύριο καθήκον μιας κυβέρνησης. Μια κυβέρνηση δεν πρέπει να κάνει διακρίσεις σε τέτοια θέματα αρχών. Είναι απλούστατα φρικτό για μία αγνή ψυχή να βλέπει οργανωμένη σφαγή ζώων από το κράτος αυτή την εποχή του Κάλι. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ θρηνούσε για τα δάκρυα στα μάτια του ταύρου και έβλεπε με κατάπληξη αυτό το άνευ προηγουμένου πράγμα στο

καλό του βασίλειο. Όσον αφορά στη ζωή τους, άνθρωποι και ζώα ήταν προστατευμένοι εξίσου. Έτσι συμβαίνει στο βασίλειο του Θεού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*μα σωραμπεγιατρα σουτσο
βιετου τε βρισαλαντ μπαγιαμ
μα ροντιρ αμμπα μπαντραμ τε
καλαναμ μαγι σασταρι*

μα: μην – σωραμπεγια: ω γιε της σουραμπι – ατρα: στο βασίλειό μου – σουτσαχ: θρήνοι – βιετου: ας είναι – τε: εσένα – βρισαλατ: από τον σουντρα – μπαγιαμ: αιτία φόβου – μα: μην – ροντιχ: κλαιοι – αμμπα: η μητέρα αγελάδα – μπαντραμ: όλα καλά – τε: σε εσένα – καλαναμ: των φθονερών – μαγι: όσο ζω – σασταρι: ο κυβερνήτης ή ο υπερισχύων.

Ω γιε της σουραμπι, δεν χρειάζεται να θρηνείς τώρα πια. Δεν έχεις λόγο να φοβάσαι αυτόν τον χαμηλής κοινωνικής τάξης σουντρα. Και ω μητέρα αγελάδα, για όσο ζω και κυβερνώ και υποτάσσω αυτούς τους φθονερούς ανθρώπους, δεν υπάρχει λόγος να κλαίς. Όλα θα πάνε καλά για σας.

Η προστασία των ταύρων, των αγελάδων και όλων των άλλων ζώων μπορεί να είναι δυνατή μόνο όταν υπάρχει ένα κράτος που το κυβερνά ένας ηγέτης όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ αποκαλεί την αγελάδα μητέρα, επειδή είναι ένας καλλιεργημένος, διπλογεννημένος, *κσατρια* βασιλιάς. *Σουραμπι* είναι το όνομα των αγελάδων που ζουν στους πνευματικούς πλανήτες και τις εκτρέφει ειδικά ο Ίδιος ο Κύριος Σρι Κρίσνα. Όπως οι άνθρωποι είναι φτιαγμένοι «κατ' εικόνα και ομοίωσιν» του Υπερτάτου Κυρίου, έτσι και οι αγελάδες είναι φτιαγμένες με βάση τη μορφή και τα χαρακτηριστικά των αγελάδων *σουραμπι* του πνευματικού βασιλείου. Στον υλικό κόσμο, η ανθρώπινη κοινωνία παρέχει κάθε προστασία στα ανθρώπινα όντα, αλλά δεν υπάρχει νόμος να προστατεύει τους απογόνους της *σουραμπι*, που μπορούν να προσφέρουν κάθε προστασία στους ανθρώπους προμηθεύοντας τη θαυματουργή τροφή, το γάλα. Αλλά ο Μαχαράζα Παρίκσιτ και οι Πάνταβα είχαν πλήρη επίγνωση της σημασίας της αγελάδας και του ταύρου και ήταν έτοιμοι να τιμωρήσουν τον δολοφόνο της αγελάδας με κάθε δυνατή ποινή, περιλαμβανομένης της θανατικής. Έχει υπάρξει κατά καιρούς αναστάτωση για την προστασία της αγελάδας, αλλά λόγω έλλειψης ευσεβών αρχηγών κρατών και των ανάλογων νόμων, η αγελάδα και ο ταύρος είναι απροστάτευτοι. Η ανθρώπινη κοινωνία θα πρέπει να αναγνωρίσει τη

σημασία της αγελάδας και του ταύρου και να προσφέρει έτσι κάθε προστασία σε αυτά τα σημαντικά ζώα, ακολουθώντας τα βήματα του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Για την προστασία των αγελάδων και της παιδείας των *μπραμανα*, ο Κύριος, ο οποίος είναι πολύ καλός με τις αγελάδες και τους *μπραμανα* (*γκο μπραμανια-χιταγια*), θα είναι ευχαριστημένος με εμάς και θα μας χαρίσει αληθινή ειρήνη.

ΚΕΙΜΕΝΑ 10-11

*γιασια ραστρε πρατζαχ σαρβας
τρασιαντε σαντβι ασαντουμπιχ
τασια ματτασια νασιαντι
κιρτιρ αγιουρ μπαγκο γκατιχ*

*εσα ραγκιαμ παρο νταρμο
χι αρταναμ αρτι-νιγκραχαχ
ατα εναμ βαντισιαμι
μπουτα-ντρουχαμ ασατταμαμ*

γιασια: κάποιος ο οποίος – *ραστρε*: στο κράτος – *πρατζαχ*: τα ζωντανά όντα – *σαρβαχ*: όλοι ανεξαιρέτως – *τρασιαντε*: είναι τρομοκρατημένοι – *σαντβι*: ω αγνή – *ασαντουμπιχ*: από τους αχρείους – *τασια*: αυτού – *ματτασια*: των παραπλανημένων – *νασιαντι*: εξαφανίζεται – *κιρτιχ*: η φήμη – *αγιουχ*: η διάρκεια ζωής – *μπαγκαχ*: η τύχη – *γκατιχ*: καλή επαναγέννηση – *εσαχ*: αυτά είναι – *ραγκιαμ*: των βασιλέων – *παραχ*: ανώτερα – *νταρμαχ*: ασχολία – *χι*: σίγουρα – *αρταναμ*: όσων υποφέρουν – *αρτι*: τα βάσανα – *νιγκραχαχ*: υποτάσσοντας – *αταχ*: επομένως – *εναμ*: αυτόν τον άνθρωπο – *βαντισιαμι*: θα σκοτώσω – *μπουτα-ντρουχαμ*: εξεγερμένο εναντίον άλλων ζωντανών όντων – *ασατ-ταμαμ*: τον πιο εξαθλιωμένο.

Ω εσύ αγνή, το καλό όνομα του βασιλιά, η διάρκεια της ζωής του και η καλή επαναγέννησή του αφανίζονται όταν όλων των ειδών τα ζωντανά όντα είναι τρομοκρατημένα από αχρείους στο βασίλειό του. Είναι σίγουρα το πρωταρχικό καθήκον του βασιλιά να απαλύνει τους πόνους εκείνων που υποφέρουν. Θα πρέπει, λοιπόν, να σκοτώσω αυτόν τον τόσο εξαθλιωμένο άνθρωπο, επειδή είναι βίαιος με άλλα ζωντανά όντα.

Όταν υπάρχει κάποια αναταραχή που έχει προκληθεί από άγρια ζώα σε κάποιο χωριό ή πόλη, η αστυνομία ή κάποια άλλη αρχή αναλαμβάνει δράση για να τα σκοτώσει. Κατά τον ίδιο τρόπο, είναι καθήκον της κυβέρνησης να

σκοτώνει αμέσως όλα τα κακοποιά κοινωνικά στοιχεία όπως οι κλέφτες, οι ληστές και οι δολοφόνοι. Η ίδια τιμωρία πρέπει να επιφυλλάσσεται και στους δολοφόνους των ζώων, επειδή τα ζώα ενός κράτους είναι και αυτά *πρατίζα*. *Πρατίζα* σημαίνει κάποιος που έχει γεννηθεί σε ένα κράτος και αυτό περιλαμβάνει ανθρώπους και ζώα. Οποιοδήποτε ζωντανό ον γεννηθεί σε ένα κράτος έχει το πρωταρχικό δικαίωμα να ζήσει υπό την προστασία του βασιλιά. Τα ζώα του δάσους είναι και αυτά υπήκοοι του βασιλιά και δικαιούνται και αυτά να ζήσουν. Πολύ περισσότερο, αυτό ισχύει για τα κατοικίδια ζώα όπως οι αγελάδες και οι ταύροι.

Οποιοδήποτε ζωντανό ον τρομοκρατεί άλλα ζωντανά όντα είναι εξαθλιωμένο υποκείμενο και ο βασιλιάς θα πρέπει να σκοτώνει αμέσως αυτού του είδους τα ταραχοποιά στοιχεία. Όπως σκοτώνονται τα άγρια ζώα όταν δημιουργούν αναταραχή, κατά τον ίδιο τρόπο, οποιοσδήποτε άνθρωπος σκοτώνει ή τρομοκρατεί τα ζώα του δάσους ή άλλα ζώα πρέπει να τιμωρείται αμέσως. Βάσει του νόμου του Υπερτάτου Κυρίου, όλα τα ζωντανά όντα, σε οποιαδήποτε μορφή και αν είναι, είναι γιοι του Κυρίου και κανείς δεν έχει οποιοδήποτε δικαίωμα να σκοτώνει άλλα ζώα, εκτός και αν έχει τέτοια εντολή από τους κώδικες του φυσικού νόμου. Η τίγρη μπορεί να σκοτώνει κατώτερα ζώα για την επιβίωσή της, αλλά ο άνθρωπος δεν μπορεί να σκοτώνει τα ζώα για τη δική του συντήρηση. Ο νόμος του Κυρίου είναι ότι ένα ζωντανό ον συντηρείται τρώγοντας κάποιο άλλο ζωντανό ον. Έτσι οι χορτοφάγοι ζουν και αυτοί τρώγοντας άλλα ζωντανά όντα. Άρα, ο νόμος επιβάλλει στα ζωντανά όντα να ζουν τρώγοντας συγκεκριμένα ζωντανά όντα, όπως ορίζει ο Θεός. Η οδηγία της *Ισοπανισαντ* είναι ότι πρέπει να ζει κανείς υπό την καθοδήγηση του Κυρίου και όχι σύμφωνα με τις δικές του επιθυμίες. Ο άνθρωπος μπορεί να συντηρηθεί με μια ποικιλία από δημητριακά, καρπούς και γάλα, όπως έχει οριστεί από τον Θεό, και δεν υπάρχει λόγος να τρώει ζώα, εκτός από ειδικές περιπτώσεις.

Ο παραπλανημένος βασιλιάς ή αρχηγός κράτους, μολονότι ορισμένες φορές διαφημίζεται ως μέγας φιλόσοφος και μορφωμένος λόγιος, επιτρέπει τη λειτουργία σφαγείων στο κράτος του, χωρίς να γνωρίζει ότι ο βασανισμός ανυπεράσπιστων ζώων ανοίγει τον δρόμο για την κόλαση για αυτούς τους ανόητους βασιλιάδες ή αρχηγούς κρατών. Ο αρχηγός του κράτους πρέπει να βρίσκεται πάντα σε εγρήγορση για την ασφάλεια των *πρατίζα*, των υπηκόων του, ανθρώπων και ζώων, και να εξετάζει αν κάπου ένα συγκεκριμένο ζωντανό ον παρενοχλείται από κάποιο άλλο ζωντανό ον. Το ζωντανό ον που παρενοχλεί πρέπει να συλλαμβάνεται αμέσως και να θανατώνεται, όπως έδειξε ο Μαχαράζα Παρίκσιτ.

Οι λαϊκές κυβερνήσεις, δηλαδή οι κυβερνήσεις από τον λαό, δεν θα πρέπει να επιτρέπουν τη θανάτωση αθώων ζώων εξαιτίας της βούλησης ανοήτων

ανθρώπων της κυβέρνησης. Θα πρέπει να γνωρίζουν τους κώδικες του Θεού, όπως αναφέρονται στις εξ αποκαλύψεως γραφές. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ λέει σε αυτή τη στροφή ότι σύμφωνα με τους κώδικες του Θεού, ο ανεύθυνος βασιλιάς ή κυβερνήτης διακινδυνεύει το καλό του όνομα, τη διάρκεια ζωής και, σε τελευταία ανάλυση, τη σταδιακή πορεία του προς μία καλύτερη ζωή και τη σωτηρία μετά τον θάνατο. Τέτοιου είδους ανόητοι άνθρωποι δεν πιστεύουν καν στην ύπαρξη επόμενης ζωής.

Ενώ σχολιάζουμε αυτή τη συγκεκριμένη στροφή, έχουμε μπροστά μας τη δήλωση ενός σπουδαίου σύγχρονου πολιτικού, που πέθανε πρόσφατα και άφησε τη διαθήκη του, η οποία αποκαλύπτει πόσο περιορισμένη ήταν η γνώση του σχετικά με τους κώδικες του Θεού που αναφέρει ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ο πολιτικός αυτός είχε τέτοια άγνοια των κωδίκων του Θεού, ώστε γράφει: «Δεν πιστεύω σε τέτοιου είδους τελετουργικά και το να υποκύπτει κανείς σε αυτά, έστω και για τυπικούς λόγους, θα ήταν υποκρισία και απόπειρα να εξαπατήσει τον εαυτό του και τους άλλους...Δεν έχω καθόλου θρησκευτικά αισθήματα ως προς αυτό το ζήτημα».

Παραβάλλοντας αυτές τις δηλώσεις ενός σπουδαίου πολιτικού της σύγχρονης εποχής με εκείνες του Μαχαράζα Παρίκσιτ, βλέπουμε τεράστια διαφορά. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ευσεβής σύμφωνα με τους κώδικες των γραφών, ενώ οι σύγχρονοι πολιτικοί βαδίζουν σύμφωνα με τις προσωπικές τους πεποιθήσεις και αισθήματα. Οποιοσδήποτε σπουδαίος άνθρωπος του υλικού κόσμου είναι, εν τέλει, ψυχή υποκείμενη σε όρους. Είναι δεμένος χειροπόδαρα από τα σκοινιά της υλικής φύσης και παρ' όλα αυτά, η ανόητη δέσμια της ύλης ψυχή πιστεύει ότι είναι ελεύθερη να κάνει ό,τι θέλει, ό,τι της υπαγορεύουν οι παραξενιές και τα συναισθήματά της. Το συμπέρασμα είναι ότι οι άνθρωποι στην εποχή του Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ευτυχισμένοι και τα ζώα είχαν τη σωστή προστασία, επειδή ο αρχηγός του κράτους δεν ενεργούσε σύμφωνα με τις ιδιοτροπίες του και δεν είχε άγνοια του νόμου του Θεού. Ανόητα, άπιστα πλάσματα προσπαθούν να αποφύγουν την ύπαρξη του Κυρίου και ανακηρύσσουν την εξουσία τους κοσμική, σε βάρος της πολύτιμης ανθρώπινης ζωής. Ο ιδιαίτερος σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι η γνώση της επιστήμης του Θεού, αλλά ανόητα πλάσματα, ειδικά αυτή την εποχή του Κάλι, αντί να γνωρίσουν τον Θεό με τρόπο επιστημονικό, κάνουν προπαγάνδα εναντίον της θρησκευτικής πίστης, καθώς και της ύπαρξης του Θεού, μολονότι είναι πάντα δεμένοι από τους νόμους του Θεού, με τα συμπτώματα της γέννησης, του θανάτου, των γηρατειών και της αρρώστιας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

κο 'βρισσατ ταβα πανταμς τριν

*σωραμπεγια τσατους-παντα
μα μπουβαμς τβαντρισα ραστρε
ραγκιαμ κρισνανουβαρτιναμ*

καχ: ποιος; - αβρισσατ: έκοψε – ταβα: τα δικά σου – πανταμ: πόδια – τριν: τρία – σωραμπεγια: ω γιε της Σουράμπι – τσατουχ-παντα: έχεις τέσσερα πόδια – μα: ποτέ μη – μπουβαν: έτσι συνέβη – τβαντρισαχ: όπως εσύ – ραστρε: στο κράτος – ραγκιαμ: των βασιλέων – κρισνα-ανουβαρτιναμ: όσοι ακολουθούν τους κώδικες του Κρίσνα, του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ απευθύνθηκε επανειλημμένως στον τάυρο και του έκανε την εξής ερώτηση: Ω γιε της Σουράμπι, ποιος σου έκοψε τα τρία πόδια; Στα κράτη των βασιλέων που υπακούουν στους νόμους του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, του Κρίσνα, δεν υπάρχει κανείς τόσο δυστυχισμένος όσο εσύ.

Οι βασιλείς ή οι όποιοι επικεφαλής των κρατών οφείλουν να γνωρίζουν τους κώδικες του Κυρίου Κρίσνα, δηλαδή την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, και να πράττουν αναλόγως, προκειμένου να εκπληρώσουν την αποστολή της ανθρώπινης ζωής, η οποία είναι να δώσει ένα τέλος σε όλες τις δυστυχίες των υλικών συνθηκών. Κάποιος που γνωρίζει τους κώδικες του Κυρίου Κρίσνα μπορεί να επιτύχει αυτόν τον στόχο χωρίς δυσκολία. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* μπορούμε να κατανοήσουμε τους κώδικες του Θεού συνοπτικά και οι ίδιοι κώδικες εξηγούνται αναλυτικότερα στη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

Σε ένα κράτος όπου τηρούνται οι κώδικες του Κρίσνα, κανείς δεν είναι δυστυχισμένος. Όπου αυτοί οι κώδικες δεν τηρούνται, το πρώτο σημάδι είναι ότι τα τρία πόδια του εκπροσώπου της θρησκείας είναι κομμένα και, επομένως, ακολουθούν όλων των ειδών οι δυστυχίες. Όταν ο Κρίσνα ήταν παρών αυτοπροσώπως, οι κώδικες του Κρίσνα ετηρούντο ασυζητητί, ενώ κατά την απουσία Του οι κώδικες αυτοί παρουσιάζονται στις σελίδες της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* για την καθοδήγηση των τυφλών προσώπων που συμβαίνει να έχουν τα ηνία όλων των υποθέσεων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*ακιαχι βρισα μπαντραμ βαχ
σαντουναμ ακριταγκασαμ
ατμα-βαϊρουπια-καρταραμ
παρταναμ κιρτι-ντουσαναμ*

ακιαχι: πες μου – βρισα: ω ταύρε – μπαντραμ: το καλό – βαχ: για εσένα – σαντουναμ: των τίμιων – ακριτα-αγκασαμ: εκείνων που είναι χωρίς παραπτώματα – ατμα-βαϊρουπια: παραμόρφωση του σώματος – καρταραμ: ο δράστης – παρταναμ: των γιων της Πριτά – κिरτι-ντουसानαμ: σπιλώνοντας την υπόληψη.

Ω ταύρε, είσαι χωρίς παραπτώματα και εντελώς τίμιος· γι' αυτό σου εύχομαι κάθε καλό. Πες μου, σε παρακαλώ, ποιος είναι ο δράστης αυτών των ακρωτηριασμών, που σπιλώνουν την υπόληψη των γιων της Πριτά.

Η υπόληψη της βασιλείας του Μαχαράζα Ραματσάνντρα και εκείνη των βασιλέων που ακολούθησαν τα βήματα του Μαχαράζα Ραματσάνντρα, όπως των Πάννταβα και των απογόνων τους, δεν πρόκειται να λησμονηθεί ποτέ, επειδή στο βασίλειό τους τα έντιμα και χωρίς παραπτώματα ζωντανά όντα δεν είχαν ποτέ προβλήματα. Ο ταύρος και η αγελάδα συμβολίζουν τα πιο αθώα ζωντανά όντα, επειδή ακόμη και τα κόπρανα και τα ούρα αυτών των ζώων αξιοποιούνται προς όφελος της ανθρώπινης κοινωνίας. Οι απόγονοι των γιων της Πριτά, όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, φοβόντουσαν μήπως χάσουν την υπόληψή τους, ενώ στις μέρες μας οι ηγέτες δεν φοβούνται ακόμη και να σκοτώσουν αυτά τα αθώα ζώα. Εδώ βρίσκεται η διαφορά μεταξύ της βασιλείας εκείνων των ευσεβών βασιλέων και των σύγχρονων κρατών που κυβερνώνται από ανεύθυνους αρχηγούς κρατών χωρίς γνώση των κωδικών του Θεού.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*τζανε 'ναγκασι αγκαμ γιουντζαν
σαρβατο 'σια τσα μαντ-μπαγιαμ
σαντουναμ μπαντραμ εβα σιαντ
ασαντου-νταμανε κριτε*

τζανε: στα ζωντανά όντα – αναγκασι: όσων είναι χωρίς παραπτώματα – αγκαμ: τα βάσανα – γιουντζαν: εφαρμόζοντας – σαρβαταχ: παντού – ασια: τέτοιων εγκληματιών – τσα: και – ματ-μπαγιαμ: να με φοβούνται – σαντουναμ: των τίμιων προσώπων – μπαντραμ: η καλή τύχη – εβα: βεβαίως – σιατ: θα συμβεί – ασαντου: ανέντιμοι αχρείοι – νταμανε: περιορίζοντας – κριτε: έτσι γίνεται.

Όποιος προκαλεί πόνο σε αθώα ζωντανά όντα θα πρέπει να με φοβάται οπουδήποτε και αν βρίσκεται. Περιορίζοντας κανείς τους ανέντιμους αγύρτες, αυτομάτως ωφελεί τους αθώους.

Ανέντιμοι αγύρτες ευδοκιμούν εξαιτίας των δειλών και ανίκανων που είναι επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας του κράτους. Αλλά όταν οι επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας είναι αρκετά ισχυροί για να περιορίσουν όλων των ειδών τους ανέντιμους αγύρτες, σε οποιοδήποτε μέρος του κράτους, αυτοί σίγουρα δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν. Όταν οι αγύρτες τιμωρούνται παραδειγματικά, ακολουθεί αυτομάτως κάθε καλή τύχη. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, το πρωταρχικό καθήκον του βασιλιά ή του επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας είναι η προστασία από κάθε άποψη των φιλήσυχων, αθώων πολιτών του κράτους. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι από τη φύση τους φιλήσυχοι και αθώοι και, επομένως, είναι πρώτιστο καθήκον του κράτους να φροντίσει να γίνουν όλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Έτσι οι πολίτες θα γίνουν αυτομάτως φιλήσυχοι και αθώοι. Τότε το μόνο χρέος του βασιλιά θα είναι να περιορίσει τους ανέντιμους αγύρτες. Αυτό θα φέρει ειρήνη και αρμονία σε όλη την ανθρώπινη κοινωνία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*αναγκαχασβ ιχα μπουτεσου
για αγκαχ-κριν νιρανκουσαχ
αχαρτασμι μπουτζαμ σακσαντ
αμαρτιασιαπι σανγκανταμ*

αναγκαχσου ιχα: στους αθώους – μπουτεσου: τα ζωντανά όντα – γιαχ: το πρόσωπο – αγκαχ-κριν: διαπράττει ύβρι – νιρανκουσαχ: τυχάρπαστος – αχαρτα ασμι: θα ξεριζώσω – μπουτζαμ: με τα μπράτσα μου – σακσατ: απευθείας – αμαρτιασια πι: έστω και αν είναι ημίθεος – σα-ανγκανταμ: με πανοπλία και στολίδια.

Ένας τυχάρπαστος που διαπράττει προσβολές βασανίζοντας όσους είναι αθώοι θα ξεριζωθεί απευθείας από εμένα τον ίδιο, έστω και αν είναι κάτοικος του ουρανού με πανοπλία και στολίδια.

Οι κάτοικοι του ουράνιου βασιλείου ονομάζονται *αμαρα*, δηλαδή αθάνατοι, επειδή έχουν μακρά διάρκεια ζωής, πολύ μεγαλύτερη από τα ανθρώπινα όντα. Για ένα ανθρώπινο ον, το οποίο έχει μέγιστη διάρκεια ζωής μόνο εκατό

χρόνια, ένα διάστημα ζωής εκατομμυρίων ετών θεωρείται σίγουρα αθανασία. Για παράδειγμα, από την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* μαθαίνουμε ότι στον πλανήτη Μπραμαλόκα η διάρκεια μιας μέρας υπολογίζεται ότι είναι 4.300.000 x 1.000 ηλιακά έτη. Κατά τον ίδιο τρόπο, σε άλλους ουράνιους πλανήτες μία μέρα υπολογίζεται ότι ισοδυναμεί με έξι μήνες αυτού του πλανήτη και οι κάτοικοι ζουν μια ζωή δέκα εκατομμυρίων δικών τους ετών. Συνεπώς, σε όλους τους ανώτερους πλανήτες, αφού η διάρκεια ζωής είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτή των ανθρώπινων όντων, οι κάτοικοί τους αποκαλούνται αθάνατοι, αλλά μόνο κατά φαντασίαν, επειδή κανείς σε αυτόν τον υλικό κόσμο δεν είναι αθάνατος.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ προκαλεί ακόμη και αυτούς τους κατοίκους του ουρανού αν βασανίσουν τους αθώους. Αυτό σημαίνει πως ο επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας πρέπει να είναι τόσο ισχυρός όσο και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, έτσι ώστε να είναι αποφασισμένος να τιμωρήσει τους μεγαλύτερους παραβάτες. Θα πρέπει να είναι αρχή του επικεφαλής του κράτους ότι οι παραβάτες των κωδίκων του Θεού τιμωρούνται πάντοτε.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*ραγκιο χι παραμο νταρμαχ
σβα-νταρμα-στανουπαλαναμ
σασατο 'νιαν γιατα-σαστραμ
αναπαντι ουτπαταν ιχα*

ραγκιαχ: του βασιλιά ή του επικεφαλής του κράτους – *χι*: σίγουρα – *παραμαχ*: υπέρτατο – *νταρμαχ*: χρέος – *σβα-νταρμα-στα*: κάποιος πιστός στο καθορισμένο καθήκον του – *ανουπαλαναμ*: δίνοντας πάντα προστασία – *σασαταχ*: ενώ κυβερνά – *ανιαν*: άλλοι – *γιατα*: σύμφωνα με – *σαστραμ*: οι κανονισμοί των γραφών – *αναπαντι*: χωρίς κίνδυνο – *ουτπαταν*: άτομα που παίρνουν τον στραβό δρόμο – *ιχα*: για την ακρίβεια.

Το υπέρτατο χρέος του βασιλιά είναι να προσφέρει κάθε προστασία στους νομοταγείς πολίτες και να τιμωρεί όσους παρεκκλίνουν από τις επιταγές των γραφών σε ομαλούς καιρούς, χωρίς να συντρέχει έκτακτη ανάγκη.

Στις γραφές μνημονεύεται το *απαντ-νταρμα*, δηλαδή το επιβεβλημένο καθήκον όταν συμβαίνουν εξαιρετικά γεγονότα. Λέγεται πως κάποιες φορές ο περίφημος σοφός Βισβαμίτρα υποχρεώθηκε να ζήσει με τις σάρκες σκύλων σε κάποιες εξαιρετικά επικίνδυνες καταστάσεις. Σε επείγουσες καταστάσεις, μπορεί να επιτραπεί σε κάποιον να ζήσει με τις σάρκες οποιωνδήποτε ζώων, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να υπάρχουν τακτικά σφαγεία για να

τρέφουν τους κρεατοφάγους και ότι αυτό το σύστημα θα πρέπει να ενθαρρύνεται από το κράτος. Κανείς δεν θα πρέπει να προσπαθεί να ζει με σάρκες σε κανονικούς καιρούς, μόνο και μόνο για χάρη του ουρανίσκου του. Αν κάποιος το κάνει, ο βασιλιάς ή ο επικεφαλής του κράτους θα πρέπει να τον τιμωρήσει για αηδιαστική απόλαυση.

Υπάρχουν εντολές των γραφών για διάφορα πρόσωπα με βάση τις διάφορες ασχολίες τους και όποιος ακολουθεί αυτές τις εντολές αποκαλείται *σβανταρμα-στα*, δηλαδή πιστός στα καθορισμένα του καθήκοντα. Η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.48) συνιστά να μην αφήνει κανείς τα συγκεκριμένα καθήκοντα που απορρέουν από την ασχολία του, ακόμη και αν δεν τα εκτελεί πάντα άψογα. Αυτό το *σβα-νταρμα* μπορεί να παραβιαστεί σε συνθήκες έκτακτης ανάγκης, αν κάποιος αναγκαστεί από τις καταστάσεις, αλλά δεν πρέπει να παραβιάζεται σε φυσιολογικές συνθήκες. Ο επικεφαλής του κράτους πρέπει να φροντίζει να μην παραβιάζεται το *σβα-νταρμα*, όποιο και αν είναι αυτό, από όσους πρέπει να το τηρούν, και θα πρέπει να παρέχει κάθε προστασία σε όσους το τηρούν. Ο παραβάτης αντιμετωπίζει τιμωρία με βάση τις γραφές (*σαστρα*) και χρέος του βασιλιά είναι να μεριμνά ώστε όλοι να ακολουθούν αυστηρά τα επιβεβλημένα καθήκοντά τους, όπως περιγράφονται στις γραφές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*νταρμα ουβατσα
εταντ βαχ παννταβεγιαναμ
γιουκταμ αρταμπαγιαμ βατσαχ
γιεσαμ γκουνα-γκαναϊχ κρισνο
ντωτιαντω μπαγκαβαν κριταχ*

νταρμαχ ουβατσα: η προσωπικότητα της θρησκείας είπε – *ετατ*: όλα αυτά – *βαχ*: από εσένα – *παννταβεγιαναμ*: όσων ανήκουν στη δυναστεία των Πάννταβα – *γιουκταμ*: ταιριάζουν – *αρτα*: ο βασανισμένος – *αμπαγιαμ*: ελευθερία από κάθε φόβο – *βατσαχ*: τα λόγια – *γιεσαμ*: εκείνοι – *γκουνα-γκαναϊχ*: από τις αρετές – *κρισναχ*: ακόμη και Κύριος Κρίσνα – *ντωτια-αντω*: το καθήκον του αγγελιοφόρου, κλπ. – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *κριταχ*: εκτελεσμένο.

Είπε η προσωπικότητα της θρησκείας: Αυτά τα λόγια που μόλις είπες ταιριάζουν σε έναν Πάννταβα. Αιχμαλωτισμένος από της αρετές και την αφοσίωση των Πάννταβα, ακόμη και ο Κύριος Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, εκτελούσε χρέη αγγελιοφόρου.

Οι διαβεβαιώσεις που έδωσε ο Μαχαράζα Παρίκσιτ και οι προκλήσεις του δεν είναι πάνω από το μέτρο της αληθινής του δύναμης. Ο Μαχαράζα είπε ότι ακόμη και οι ουράνιοι ημίθεοι δεν θα μπορούσαν να αποφύγουν την άτεγκτη διακυβέρνησή του αν παραβίαζαν τις θρησκευτικές αρχές. Δεν ήταν ανυπόστατα περήφανος, γιατί ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου είναι εξίσου ισχυρός με τον Κύριο και μερικές φορές πιο ισχυρός με τη χάρη Του· άρα οποιαδήποτε υπόσχεση έχει δώσει ο αφοσιωμένος υπηρέτης, παρόλο που φυσιολογικά ίσως είναι πολύ δύσκολο να εκπληρωθεί, τηρείται κανονικά με τη χάρη του Κυρίου. Οι Πάννταβα, με την ανόθευτη αφοσίωση, την υπηρεσία και την πλήρη εγκατάλειψή τους στον Κύριο, έκαναν δυνατό να γίνει Κύριος αρματηλάτης τους και μερικές φορές αγγελιοφόρος τους. Τέτοιου είδους καθήκοντα εκτελούμενα από τον Κύριο για τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του δίνουν πάντοτε μεγάλη ευχαρίστηση στον Κύριο, επειδή ο Κύριος θέλει να προσφέρει υπηρεσία στον ανόθευτο αφοσιωμένο υπηρέτη Του, ο οποίος δεν έχει άλλη ασχολία στη ζωή του από το να υπηρετεί τον Κύριο με μεγάλη αγάπη και αφοσίωση. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, εγγονός του Αρτζούνα, του διάσημου φίλου και υπηρέτη του Κυρίου, ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου όπως ο παππούς του και γι' αυτό ο Κύριος ήταν πάντοτε μαζί του, ακόμη και όταν βρισκόταν αβοήθητος στην κοιλιά της μητέρας του και δέχθηκε επίθεση από το φλεγόμενο όπλο *μπραμαστρα* του Ασβαττάμα. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης βρίσκεται πάντα κάτω από την προστασία του Κυρίου και γι' αυτό η διαβεβαίωση του Μαχαράζα Παρίκσιτ σχετικά με την προστασία του δεν θα μπορούσε ποτέ να είναι αστήρικτη. Η προσωπικότητα της θρησκείας δέχθηκε αυτό το γεγονός και έτσι ευχαρίστησε τον Βασιλιά, επειδή ήταν αντάξιος της δοξασμένης θέσης του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*να βαγιαμ κλεσα-μπιτζανι
γιαταχ σιουχ πουρουσαρσαμπα
πουρουσαμ ταμ βιτζανιμο
βακια-μπεντα-βιμοχιταχ*

να: δεν – *βαγιαμ:* εμείς – *κλεσα-μπιτζανι:* η βασική αιτία της δυστυχίας – *γιαταχ:* από πού – *σιουχ:* συνέβη ώστε – *πουρουσα-ρισαμπα:* ω μέγιστε όλων των ζωντανών όντων – *πουρουσαμ:* το πρόσωπο – *ταμ:* εκείνο – *βιτζανιμαχ:* μάθε – *βακια-μπεντα:* διαφορά γνώμης – *βιμοχιταχ:* σε σύγχυση.

Ω μέγιστε μεταξύ των ζωντανών όντων, είναι πολύ δύσκολο να εξακριβώσουμε τον συγκεκριμένο αγύρτη που έχει προκαλέσει τη δυστυχία μας, επειδή βρισκόμαστε σε σύγχυση λόγω των διαφορετικών απόψεων των θεωρητικών φιλοσόφων.

Υπάρχουν πολλοί θεωρητικοί φιλόσοφοι στον κόσμο, οι οποίοι προωθούν τις δικές τους θεωρίες περί αιτίας και αποτελέσματος και ιδιαίτερα σχετικά με την αιτία της δυστυχίας και τα αποτελέσματά της στα διάφορα ζωντανά όντα. Συνήθως αναφέρονται έξι μεγάλοι φιλόσοφοι: ο Κανάντα, ιδρυτής της φιλοσοφίας *βαϊσεσικα*· ο Γκωτάμα, συγγραφέας του έργου *Νιανια-σαστρα*, της επιστήμης της λογικής· ο Παταντζάλι, συγγραφέας του έργου *Γιογκασουτρα* και αυθεντία στον μυστικιστικό *γιογκα*· ο Καπίλα, δημιουργός της φιλοσοφίας *σανκια*· ο Τζαϊμίνι, δημιουργός της φιλοσοφίας *καρμα-μιμαμσα*· και ο Βιασαντέβα, δημιουργός της φιλοσοφίας *βενταντα-νταρσανα*.

Μολονότι ο ταύρος, η προσωπικότητα της θρησκείας, και η αγελάδα, η προσωπικότητα της γης, γνώριζαν πολύ καλά ότι η άμεση αιτία της δυστυχίας τους ήταν η προσωπικότητα του Κάλι, ως αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, γνώριζαν επίσης καλά ότι χωρίς την επικύρωση του Κυρίου κανείς δεν θα μπορούσε να τους προκαλέσει προβλήματα. Σύμφωνα με την *Παντμα Πουρανα*, τα τωρινά μας προβλήματα οφείλονται στην καρποφορία νεαρών αμαρτιών, αλλά ακόμη και αυτές οι νεαρές αμαρτίες σταδιακά θα ξεθωριάσουν με την εκτέλεση αγνής υπηρεσίας αφοσίωσης. Έτσι ακόμη και αν οι αφοσιωμένοι υπηρέτες συναντήσουν τους ταραξίες, δεν τους κατηγορούν για τη δυστυχία που έχουν προκαλέσει. Το θεωρούν δεδομένο ότι ο ταραξίας ωθείται στη δράση του από κάποια έμμεση αιτία και γι' αυτό υπομένουν τη δυστυχία, πιστεύοντας ότι είναι ο Θεός που τους την στέλνει σε μικρές δόσεις, γιατί διαφορετικά η δυστυχία τους θα ήταν μεγαλύτερη.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήθελε μία δήλωση κατηγορίας εναντίον του ταραξία, αλλά δεν δέχθηκαν να την κάνουν λόγω των όσων αναφέραμε. Οι θεωρητικοί φιλόσοφοι, ωστόσο, δεν αναγνωρίζουν την επικύρωση του Κυρίου· προσπαθούν να βρουν την αιτία της δυστυχίας με τον δικό τους τρόπο, όπως θα περιγραφεί στις επόμενες στροφές. Σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, αυτοί οι θεωρητικοί εικοτολόγοι βρίσκονται οι ίδιοι σε σύγχυση και γι' αυτό δεν μπορούν να γνωρίζουν ότι η έσχατη αιτία όλων των αιτιών είναι ο Υπέρτατος Κύριος, το Πρόσωπο της Θεότητας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*κετσιντ βικαλπα-βασανα
αχουρ ατμαναμ ατμαναχ*

*νταϊβαμ ανιε ‘παρε καρμα
σβαμπαβαμ απαρε πραμπουμ*

κετσιτ: κάποιιοι από αυτούς – βικαλπα-βασαναχ: εκείνοι που αρνούνται κάθε είδους δυαδικότητα – αχουχ: δηλώνουν – ατμαναμ: ο εαυτός του καθενός – ατμαναχ: του εαυτού – νταϊβαμ: υπεράνθρωποι – ανιε: άλλοι – απαρε: κάποιος άλλος – καρμα: η δράση – σβαμπαβαμ: η υλική φύση – απαρε: πολλές άλλες – πραμπουμ: αυθεντίες.

Ορισμένοι φιλόσοφοι, οι οποίοι αρνούνται κάθε είδους δυαδικότητα, δηλώνουν πως ο καθένας είναι υπεύθυνος για την προσωπική του ευτυχία και δυστυχία. Άλλοι λένε ότι ευθύνονται υπεράνθρωποι δυνάμεις, ενώ κάποιοι άλλοι ισχυρίζονται ότι υπεύθυνη είναι η δράση· οι δε χονδροειδείς υλιστές πιστεύουν πως έσχατη αιτία είναι η φύση.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, φιλόσοφοι όπως ο Τζαϊμίνι και οι οπαδοί του έχουν την άποψη ότι η δράση που αποσκοπεί στην απόλαυση είναι η βασική αιτία κάθε δυστυχίας και ευτυχίας και ότι ακόμη και αν υπάρχει κάποια ανώτερη αρχή, κάποιος υπεράνθρωπος ισχυρός Θεός ή θεοί, βρίσκονται και αυτοί ή Αυτός κάτω από την επίδραση της δράσης που αποσκοπεί στην απόλαυση, επειδή απονέμουν τα αποτελέσματα αυτής της δράσης ανάλογα με τις πράξεις του καθενός. Λένε πως η δράση δεν είναι ανεξάρτητη, επειδή η δράση τελείται από κάποιον που την εκτελεί· συνεπώς, ο ίδιος ο εκτελεστής είναι η αιτία της ευτυχίας ή της δυστυχίας του. Και στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (6.5) βεβαιώνεται επίσης ότι με τον νου του απαλλαγμένο από υλικές έλξεις, μπορεί κανείς να απελευθερωθεί από τις υλικές οδύνες. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να εμπλέκεται κάποιος στην ύλη μέσω των υλικών έλξεων του νου. Έτσι ο νους κάποιου είναι ο φίλος του ή ο εχθρός του στην υλική ευτυχία και δυστυχία.

Οι άθεοι υλιστές οπαδοί της φιλοσοφίας *σανκια* συμπεραίνουν ότι η υλική φύση είναι η αιτία όλων των αιτιών. Σύμφωνα με αυτούς, οι συνδυασμοί των υλικών στοιχείων είναι οι αιτίες της υλικής ευτυχίας και δυστυχίας και η αποσύνθεση της ύλης είναι η αιτία της ελευθερίας από κάθε υλική οδύνη. Ο Γκωτάμα και ο Κανάντα θεωρούν πως ο συνδυασμός των ατόμων της ύλης είναι η αιτία των πάντων και υπερπροσωπικοί όπως ο Ασταβάκρα ανακαλύπτουν ότι η λάμψη του *μπραμαν* είναι η αιτία όλων των αιτιών. Όμως στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Ίδιος ο Κύριος δηλώνει πως Αυτός είναι η πηγή του απρόσωπου *μπραμαν* και, συνεπώς, Αυτός, το Πρόσωπο της Θεότητας, είναι η έσχατη αιτία όλων των αιτιών. Και στην *Μπραμα-σαμχिता* βεβαιώνεται επίσης ότι ο Κύριος Κρίσνα είναι η έσχατη αιτία όλων των αιτιών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*απραταρκιαντ ανιρντεσιαντ
ιτι κεσβ απι νιστσαγιαχ
ατρανουρουπαμ ρατζαρσε
βιμρισα σβα-μανισαγια*

απραταρκιατ: πέραν της δύναμης της λογικής – *ανιρντεσιατ*: πέραν της δύναμης της σκέψης – *ιτι*: έτσι – *κεσου*: κάποιος – *απι*: επίσης – *νιστσαγιατ*: συμπέραναν οριστικά – *ατρα*: εδώ – *ανουρουπαμ*: ποιος από αυτούς έχει δίκιο – *ρατζα-ρισε*: ω σοφέ μεταξύ των βασιλέων – *βιμρισα*: κρίνε ο ίδιος – *σβα*: μόνος σου – *μανισαγια*: η δύναμη της νοημοσύνης.

Υπάρχουν επίσης ορισμένοι στοχαστές οι οποίοι πιστεύουν πως κανείς δεν μπορεί να εξακριβώσει την αιτία της δυστυχίας μέσω επιχειρηματολογίας ούτε να την γνωρίσει μέσω της φαντασίας ούτε να την εκφράσει με λέξεις. Ω σοφέ μεταξύ των βασιλέων, σκέψου τα όλα αυτά με τη νοημοσύνη σου και κρίνε μόνος σου.

Οι Βαϊσνάβα, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, πιστεύουν, όπως εξηγήθηκε πιο πάνω, ότι τίποτε δεν μπορεί να συμβεί χωρίς την επικύρωση του Υπερτάτου Κυρίου. Αυτός είναι ο υπέρτατος διευθυντής, γιατί βεβαιώνει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (15.15) ότι Αυτός, ως Υπέρτατη Ψυχή που εισχωρεί παντού, μένει στην καρδιά όλων, επαγρυπνεί για όλες τις πράξεις και βλέπει κάθε δραστηριότητα. Εδώ αντικρούεται το επιχείρημα των αθέων ότι δεν μπορεί κάποιος να τιμωρηθεί για τα αδικήματά του αν δεν αποδειχθούν ενώπιον ενός έγκριτου δικαστή, επειδή δεχόμαστε τον αιώνιο μάρτυρα και σταθερό σύντροφο του ζωντανού όντος. Το ζωντανό ον μπορεί να λησμονήσει όλα όσα μπορεί να έχει κάνει στην προηγούμενη ή σε αυτή τη ζωή, αλλά θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι στο ίδιο δέντρο του υλικού σώματος, η ατομική ψυχή και η Υπέρτατη Ψυχή ως Παραμάτμα κάθονται σαν δύο πουλιά. Το ένα από αυτά, το ζωντανό ον, απολαμβάνει τους καρπούς του δέντρου, ενώ το Υπέρτατο Ον βρίσκεται εκεί για να βλέπει τις δραστηριότητες. Επομένως το γνώρισμα Παραμάτμα, η Υπέρτατη Ψυχή, είναι μάρτυρας κάθε δραστηριότητας του ζωντανού όντος και μόνο με την καθοδήγησή Της μπορεί το ζωντανό ον να θυμηθεί ή να ξεχάσει τι μπορεί να έχει κάνει στο παρελθόν. Συνεπώς, ο Υπέρτατος Κύριος είναι και το απρόσωπο *μπραμαν* που εισχωρεί παντού και η εντοπισμένη Υπέρτατη Ψυχή μέσα στην καρδιά όλων. Γνωρίζει κάθε παρελθόν, παρόν και μέλλον και

τίποτε δεν μπορεί να μείνει κρυφό από Αυτόν. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες γνωρίζουν αυτή την αλήθεια και γι' αυτό εκτελούν τα καθήκοντά τους με ειλικρίνεια, χωρίς να αγωνιούν υπερβολικά για την ανταμοιβή. Εκτός αυτού, δεν μπορεί κάποιος να υπολογίσει τις αντιδράσεις του Κυρίου, είτε με εικασίες είτε με ευρυμάθεια. Γιατί βάζει κάποιους σε δυσκολίες και όχι κάποιους άλλους; Είναι ο υπέρτατος γνώστης της βεδικής γνώσης και έτσι Αυτός είναι ο πραγματικός Βενταντιστής. Συγχρόνως, Αυτός είναι ο συγγραφέας της *Βενταντα*. Κανείς δεν είναι ανεξάρτητος από Αυτόν και όλοι Τον υπηρετούν με διάφορους τρόπους. Στην υπό όρους κατάσταση, αυτές οι υπηρεσίες προσφέρονται από το ζωντανό ον υπό το βάρος της δύναμης της υλικής φύσης, ενώ στην κατάσταση της απελευθέρωσης το ζωντανό ον έχει τη βοήθεια της πνευματικής φύσης στην εθελοντική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου. Στις πράξεις Του δεν υπάρχει καμία ασυνέπεια ή μέθη. Όλες οι πράξεις Του είναι στον δρόμο της Απόλυτης Αλήθειας. Ο Μπισμαντέβα υπολόγισε σωστά τις ασύλληπτες πράξεις του Κυρίου. Συνεπώς, το συμπέρασμα είναι ότι η δυστυχία του εκπροσώπου της θρησκείας και της εκπροσώπου της γης, παρόντων ενώπιον του Μαχαράζα Παρίκσιτ, είχαν σχεδιασθεί για να αποδείξουν ότι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ο ιδανικός αρχηγός κράτους, επειδή γνώριζε καλά πώς να προστατεύει τις αγελάδες (τη γη) και τους *μπραμανα* (τις θρησκευτικές αρχές), τους δύο πυλώνες της πνευματικής προόδου. Όλοι βρίσκονται υπό τον πλήρη έλεγχο του Κυρίου. Όταν επιθυμεί να κάνει κάποιος κάτι, πράττει πολύ σωστά, ανεξάρτητα από την εξέταση της συγκεκριμένης περίπτωσης. Έτσι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ υποβλήθηκε σε δοκιμασία για τη μεγαλοσύνη του. Ας δούμε τώρα πώς έλυσε το πρόβλημα με το οξυδερκές μυαλό του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*σουτα ουβατσα
εβαμ νταρμε πραβαντατι
σα σαμραντ ντβιτζα-σατταμαχ
σαμαχιτενα μανασα
βικενταχ παριατσαστα ταμ*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *εβαμ*: έτσι – *νταρμε*: η προσωπικότητα της θρησκείας – *πραβαντατι*: έχοντας μιλήσει έτσι – *σαχ*: εκείνος – *σαμρατ*: ο Αυτοκράτορας – *ντβιτζα-σατταμαχ*: ω άριστε μεταξύ των *μπραμανα* – *σαμαχιτενα*: με την κατάλληλη προσοχή – *μανασα*: με τον νου – *βικενταχ*: χωρίς κανένα λάθος – *παριατσαστα*: ανταπάντησε – *ταμ*: σε αυτόν.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ω άριστε μεταξύ των μπραμανα, ο Αυτοκράτορας Παρίκσιτ, αφού άκουσε την προσωπικότητα της θρησκείας να μιλά, ικανοποιήθηκε πολύ και χωρίς να αστοχήσει ή να αμφιβάλλει, έδωσε την απάντησή του.

Τα όσα είπε ο ταύρος, η προσωπικότητα της θρησκείας, ήταν γεμάτα φιλοσοφία και γνώση και ο βασιλιάς ικανοποιήθηκε, επειδή κατάλαβε ότι αυτός ο βασανισμένος ταύρος δεν ήταν κάποιος συνηθισμένος ταύρος. Αν δεν είναι κανείς πλήρως εξοικειωμένος με τον νόμο του Υπερτάτου Κυρίου, δεν μπορεί να μιλά για αυτά τα θέματα αγγίζοντας φιλοσοφικές αλήθειες. Ο Αυτοκράτορας, όντας και ο ίδιος στο ίδιο επίπεδο οξυδέρκειας, απάντησε επί του θέματος, χωρίς αμφιβολίες ή αστοχίες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

*ρατζοβατσα
νταρμαμ μπραβισι νταρμα-γκια
νταρμο 'σι βρισα-ρουπα-ντρικ
γιαντ ανταρμα-κριταχ σταναμ
σουτσακασιαπι ταντ μπαβετ*

ρατζα ουβατσα: ο Βασιλιάς είπε – *νταρμαμ:* η θρησκεία – *μπραβισι:* όπως μιλάς – *νταρμα-γκια:* ω γνώστη των θρησκευτικών κωδίκων – *νταρμαχ:* η προσωπικότητα της θρησκείας – *ασι:* είσαι – *βρισα-ρουπα-κριταχ:* μεταμφιεσμένος σε ταύρο – *γιατ:* οτιδήποτε – *ανταρμα-κριταχ:* κάποιος που ενεργεί αντίθετα με τη θρησκεία – *σταναμ:* ο τόπος – *σουτσακασια:* αυτού που αναγνωρίζει – *απι:* επίσης – *τατ:* εκείνο – *μπαβετ:* γίνεται.

Είπε ο Βασιλιάς: Ω εσύ που έχεις τη μορφή ταύρου! Γνωρίζεις την αλήθεια της θρησκείας και μιλάς σύμφωνα με την αρχή πως ο προορισμός που επιφυλάσσεται στον δράστη των άθεων πράξεων είναι ο ίδιος με τον προορισμό εκείνου που αναγνωρίζει τον δράστη. Δεν είσαι άλλος από την προσωπικότητα της θρησκείας.

Το συμπέρασμα ενός αφοσιωμένου υπηρέτη είναι πως χωρίς την έγκριση του Κυρίου κανείς δεν είναι άμεσα υπαίτιος για το ότι είναι ευεργέτης ή ταραξίας· επομένως, δεν θεωρεί κανέναν άμεσα υπεύθυνο για αυτές τις πράξεις. Απεναντίας, και στις δύο περιπτώσεις το θεωρεί δεδομένο πως και το κέρδος και η ζημιά είναι θεόσταλτα και, συνεπώς, είναι η χάρη Του. Σε περίπτωση κέρδους, κανείς δεν αρνείται ότι είναι θεόσταλτο, αλλά στην περίπτωση

ζημιάς ή αναποδιάς, δημιουργούνται αμφιβολίες σχετικά με το πώς ο Κύριος μπόρεσε να είναι τόσο σκληρός με τον αφοσιωμένο υπηρέτη Του, ώστε να τον θέσει μπροστά σε μεγάλες δυσκολίες. Ο Ιησούς Χριστός βρέθηκε φαινομενικά σε μια τόσο μεγάλη δυσκολία, σταυρωμένος από τους αδαείς, αλλά δεν θύμωσε ποτέ με τους ταραχοποιούς. Αυτός είναι ο τρόπος να δέχεται κανείς κάτι, είτε ευνοϊκό είτε δυσμενές. Έτσι για τον αφοσιωμένο υπηρέτη, εκείνος που αναγνωρίζει τον δράστη είναι εξίσου αμαρτωλός με τον ταραχοποιό. Με τη χάρη του Θεού, ο αφοσιωμένος υπηρέτης υπομένει όλες τις αναποδιές. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ το παρατήρησε αυτό και γι' αυτό μπόρεσε να καταλάβει πως ο ταύρος δεν ήταν άλλος από την ίδια την προσωπικότητα της θρησκείας. Με άλλα λόγια, ένας αφοσιωμένος υπηρέτης δεν αισθάνεται καθόλου πόνο, επειδή για έναν αφοσιωμένο υπηρέτη που βλέπει τον Θεό στα πάντα, ο υποτιθέμενος πόνος είναι και αυτός η χάρη του Θεού. Ο ταύρος και η αγελάδα δεν διαμαρτυρήθηκαν ποτέ στον Βασιλιά για τον βασανισμό τους από την προσωπικότητα του Κάλι, παρόλο που όλοι υποβάλλουν τέτοιου είδους παράπονα στις κρατικές αρχές. Η ασυνήθιστη συμπεριφορά του ταύρου οδήγησε τον Βασιλιά στο συμπέρασμα ότι ο ταύρος ήταν οπωσδήποτε η προσωπικότητα της θρησκείας, γιατί κανένας άλλος δεν θα μπορούσε να καταλάβει τις πιο λεπτές πολυπλοκότητες των θρησκευτικών κωδίκων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*αταβα ντεβα-μαγιαγια
νουναμ γκατιρ αγκοτσαρα
τσετασο βατσασας τσαπι
μπουταναμ ιτι νιστσαγιαχ*

αταβα: ειδάλλως – ντεβα: ο Κύριος – μαγιαγιαχ: οι ενέργειες – νουναμ: πολύ μικρό – γκατιχ: κίνηση – αγκοτσαρα: ασύλληπτες – τσετασαχ: με τον νου – βατσασαχ: με τις λέξεις – τσα: ή – απι: επίσης – μπουταναμ: όλων των ζωντανών όντων – ιτι: έτσι – νιστσαγιαχ: συμπεραίνεται.

Έτσι συμπεραίνεται ότι οι ενέργειες του Κυρίου είναι ασύλληπτες. Κανείς δεν μπορεί να τις υπολογίσει είτε με νοητικές εικασίες είτε με λεκτικές ταχυδακτυλουργίες.

Μπορεί να τεθεί το ερώτημα γιατί ένας αφοσιωμένος υπηρέτης θα πρέπει να αποφεύγει να αναγνωρίζει έναν δράστη, παρόλο που γνωρίζει σαφώς ότι σε τελευταία ανάλυση ο δράστης των πάντων είναι ο Κύριος. Γνωρίζοντας τον

απώτερο δράστη, δεν θα πρέπει να παριστάνει κανείς ότι δεν γνωρίζει τον πραγματικό εκτελεστή. Η απάντηση σε αυτή την απορία είναι ότι ούτε ο Κύριος είναι άμεσα υπεύθυνος, γιατί όλα γίνονται από την εξουσιοδοτημένη *μαγια-σακτι*, την υλική ενέργεια. Η υλική ενέργεια προκαλεί πάντα αμφιβολίες σχετικά με την υπέρτατη εξουσία του Κυρίου. Η προσωπικότητα της θρησκείας γνώριζε στην εντέλεια ότι τίποτε δεν μπορεί να συμβεί χωρίς την επικύρωση του Υπερτάτου Κυρίου, αλλά παρ' όλα αυτά η παραπλανητική ενέργεια του δημιουργήσε αμφιβολίες και γι' αυτό απέφυγε να αναφέρει την υπέρτατη αιτία. Αυτή η αβεβαιότητα οφειλόταν στη μόλυνση και του Κάλι και της υλικής ενέργειας. Η όλη ατμόσφαιρα της εποχής του Κάλι μεγεθύνεται από την παραπλανητική ενέργεια και το μέγεθος των διαστάσεων είναι αδύνατο να εξηγηθεί.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*ταπαχ σωτσαμ νταγια σατιαμ
ιτι πανταχ κριτε κριταχ
ανταρμαμσαις τραγιο μπαγκναχ
σμαγια-σανγκα-μανταϊς ταβα*

ταπαχ: ασκητικότητα – *σωτσαμ*: καθαριότητα – *νταγια*: ευσπλαχνία – *σατιαμ*: ειλικρίνεια – *ιτι*: έτσι – *πανταχ*: τα πόδια – *κριτε*: στην εποχή της Σάτια – *κριταχ*: εδραιωμένα – *ανταρμα*: αθρησκεία – *αμσαιχ*: από τα μέρη – *τραγιαχ*: τρία μαζί – *μπαγκναχ*: σπασμένα – *σμαγια*: περηφάνεια – *σανγκα*: υπερβολική επαφή με γυναίκες – *μανταϊχ*: μέθη – *ταβα*: τα δικά σου.

Στην εποχή της Σάτια (της ειλικρίνειας) τα τέσσερα πόδια σου ήταν στερεωμένα στις τέσσερις αρχές της ασκητικότητας, της καθαριότητας, της ευσπλαχνίας και της ειλικρίνειας. Φαίνεται όμως πως τρία από τα πόδια σου είναι σπασμένα λόγω της αχαλίνωτης αθρησκείας με τη μορφή υπερηφάνειας, λαγνείας για γυναίκες και μέθης.

Η παραπλανητική ενέργεια ή υλική φύση δρα πάνω στα ζωντανά όντα κατ' αναλογία, δηλαδή ανάλογα με το πόσο τα ζωντανά όντα γίνονται λεία της παραπλανητικής έλξης της *μαγια*. Οι πεταλουδίτσες αιχμαλωτίζονται από την εκτυφλωτική λάμψη της φωτιάς και έτσι γίνονται βορά της. Κατά τον ίδιο τρόπο, η παραπλανητική ενέργεια κρατά πάντα αιχμάλωτες τις υποκείμενες σε όρους ψυχές, που γίνονται βορά στη φωτιά της πλάνης. Οι βεδικές γραφές προειδοποιούν τις υποκείμενες σε όρους ψυχές να μη γίνουν λεία της πλάνης, αλλά να απαλλαγούν από αυτήν. Οι Βέδες μας προειδοποιούν να μην πάμε

στο σκοτάδι της άγνοιας, αλλά στον προοδευτικό δρόμο του φωτός. Και ο Ίδιος ο Κύριος προειδοποιεί επίσης ότι η παραπλανητική δύναμη της υλικής ενέργειας είναι πολύ δύσκολο να ξεπεραστεί, αλλά όποιος εγκαταλειφθεί πλήρως στον Κύριο μπορεί να το κατορθώσει εύκολα. Όμως το να εγκαταλειφθεί κανείς στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου δεν είναι πολύ εύκολο. Αυτή η εγκατάλειψη είναι δυνατή από πρόσωπα ασκητικά, καθαρά, ευσπλαχνικά και ειλικρινή. Αυτές οι τέσσερις αρχές προχωρημένου πολιτισμού αποτελούσαν αξιοσημείωτα γνωρίσματα της εποχής της Σάτια. Εκείνη την εποχή, κάθε ανθρώπινο ον ήταν ουσιαστικά *μπραμανα* της ανώτατης κατηγορίας και στις κοινωνικές τάξεις ήταν όλοι *παραμαχαμσα*, δηλαδή κορυφαίοι της τάξης της απάρνησης. Από άποψη πολιτιστικής θέσης, τα ανθρώπινα όντα δεν υπόκειντο καθόλου στην παραπλανητική ενέργεια. Τέτοιοι δυνατοί άνθρωποι με χαρακτήρα ήταν αρκετά ικανοί να ξεφύγουν από τα νύχια της *μαγια*. Αλλά βαθμηδόν, καθώς οι βασικές αρχές της παιδείας των *μπραμανα*, και συγκεκριμένα, η ασκητικότητα, η καθαριότητα, η ευσπλαχνία και η ειλικρίνεια περιορίστηκαν από την αντίστοιχη ανάπτυξη της περηφάνειας, της προσκόλλησης στις γυναίκες και στη μέθη, ο δρόμος της σωτηρίας, δηλαδή ο δρόμος της υπερβατικής ευδαιμονίας, απομακρύνθηκε πάρα πολύ από την ανθρώπινη κοινωνία. Με την πρόοδο της εποχής του Κάλι, οι άνθρωποι γίνονται πολύ περήφανοι και πολύ προσκολλημένοι στις γυναίκες και τη μέθη. Με την επίδραση της εποχής του Κάλι, ακόμη και ένας άπορος περηφανεύεται για τα ψίχουλά του, οι γυναίκες ντύνονται πάντα με έναν υπερβολικά ελκυστικό τρόπο για να επιτίθενται στον νου των ανδρών και οι άνδρες είναι εθισμένοι στο κρασί, το κάπνισμα, τον καφέ, κλπ. Όλες αυτές οι συνήθειες, η υποτιθέμενη πρόοδος του πολιτισμού, είναι οι κύριες αιτίες της αθρησκείας και γι' αυτό είναι αδύνατο να ελεγχθεί η διαφθορά, η δωροδοκία και η οικογενειοκρατία. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ελέγξει όλα αυτά τα κακά απλώς με νομοθετικά διατάγματα και αστυνομική επαγρύπνηση, μπορεί όμως να θεραπεύσει την ασθένεια του νου με το κατάλληλο γιατρικό, και συγκεκριμένα, με τη στήριξη των αρχών της παιδείας των *μπραμανα*, δηλαδή τις αρχές της ασκητικότητας, της καθαριότητας, της ευσπλαχνίας και της ειλικρίνειας. Ο σύγχρονος πολιτισμός και η οικονομική ανάπτυξη δημιουργούν μία νέα κατάσταση φτώχειας και ανέχειας, με αποτέλεσμα να απειλούνται τα αγαθά των καταναλωτών. Αν οι ηγέτες και οι εύποροι άνθρωποι της κοινωνίας ξοδεύουν ευσπλαχνικά το πέντε τοις εκατό του συσσωρευμένου πλούτου τους για τις παραπλανημένες μάζες των ανθρώπων και τις εκπαιδεύουν στη συνείδηση του Θεού, τη γνώση της *Μπαγκαβαταμ*, η εποχή του Κάλι θα ηττηθεί οπωσδήποτε στην απόπειρά της να παγιδεύσει τις υποκείμενες σε όρους ψυχές. Θα πρέπει να θυμόμαστε πάντα ότι το τεχνητό γόητρο, δηλαδή η υπέρμετρη εκτίμηση της

αξίας που έχει κάποιος, η υπερβολική προσκόλληση στις γυναίκες ή η υπερβολική συναναστροφή μαζί τους και η μέθη θα εκτρέψουν τον ανθρώπινο πολιτισμό από τον δρόμο της ειρήνης, όσο και αν κραυγάζουν οι άνθρωποι για ειρήνη στον κόσμο. Το κήρυγμα των αρχών της *Μπαγκαβαταμ* θα κάνει αυτομάτως όλους τους ανθρώπους ασκητικούς, καθαρούς μέσα και έξω, ευσπλαχνικούς στη δυστυχία και ειλικρινείς στην καθημερινή συμπεριφορά. Αυτός είναι ο δρόμος για τη διόρθωση των ατελειών της ανθρώπινης κοινωνίας, οι οποίες επιδεικνύονται σε περίοπτη θέση στις μέρες μας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*ιντανιμ νταρμα παντας τε
σατιαμ νιρβαρταγιεντ γιαταχ
ταμ τζιγκρικσατι ανταρμο 'γιαμ
ανριτεναϊντιταχ καλιχ*

ιντανιμ: αυτή τη στιγμή – *νταρμα*: ω προσωπικότητα της θρησκείας – *πανταχ*: πόδι – *τε*: εσού – *σατιαμ*: ειλικρίνεια, φιλαλήθεια – *νιρβαταγιεντ*: περπατάς χωλαίνοντας με τον έναν ή τον άλλο τρόπο – *γιαταχ*: μέσω του οποίου – *ταμ*: εκείνο – *τζιγκρικσατι*: προσπαθώντας να καταστρέψει – *ανταρμαχ*: η προσωπικότητα της αθρησκείας – *γιαμ*: αυτό – *ανριτενα*: εξαπατώντας – *εντιταχ*: ευδοκιμώντας – *καλιχ*: η προσωποποίηση της φιλονικίας.

Τώρα στέκεσαι σε ένα πόδι, την ειλικρίνειά σου, και με τον έναν ή τον άλλο τρόπο περπατάς χωλαίνοντας. Αλλά η προσωποποίηση της φιλονικίας (ο Κάλι), που ευημερεί εξαπατώντας, προσπαθεί να καταστρέψει και αυτό το πόδι.

Οι αρχές της θρησκείας δεν βασίζονται σε κάποια δόγματα ή σε κατασκευασμένες από τον άνθρωπο φόρμουλες· στηρίζονται σε τέσσερεις πρωταρχικούς ρυθμιστικούς κανόνες, και συγκεκριμένα, την ασκητικότητα, την καθαριότητα, την ευσπλαχνία και την ειλικρίνεια. Οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουν να ασκούνται σε αυτές τις αρχές από την παιδική ηλικία. Ασκητικότητα σημαίνει εκούσια αποδοχή πραγμάτων που μπορεί να μην είναι πολύ βολικά για το σώμα, είναι όμως ευεργετικά για την πνευματική συνειδητοποίηση, όπως για παράδειγμα η νηστεία. Η νηστεία δύο ή τέσσερεις φορές τον μήνα είναι μία μορφή ασκητικότητας, η οποία μπορεί να γίνει δεκτή εκουσίως μόνο για πνευματική συνειδητοποίηση και όχι για πολιτικούς ή άλλους σκοπούς. Οι νηστείες που δεν στοχεύουν στην

αυτοσυνειδητοποίηση αλλά έχουν άλλα κίνητρα καταδικάζονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (17.5-6). Παρόμοια, η καθαριότητα είναι απαραίτητη και για τον νου και για το σώμα. Η καθαριότητα μόνο για το σώμα ίσως βοηθήσει σε κάποιο βαθμό, αλλά η καθαριότητα του νου είναι απαραίτητη και επιτυγχάνεται με την εξύμνηση του Υπερτάτου Κυρίου. Κανείς δεν μπορεί να καθαρίσει τη συσσωρευμένη νοητική σκόνη χωρίς να δοξάζει τον Υπέρτατο Κύριο. Ένας άθεος πολιτισμός δεν μπορεί να καθαρίσει τον νου των ανθρώπων, επειδή δεν έχει ιδέα σχετικά με τον Θεό και γι' αυτόν τον απλό λόγο οι άνθρωποι που βιώνουν έναν τέτοιο πολιτισμό δεν είναι δυνατό να έχουν καλές ιδιότητες, όσο και αν έχουν υλικά εφόδια. Θα πρέπει να κρίνουμε τα πράγματα από το αποτέλεσμα. Το αποτέλεσμα του ανθρώπινου πολιτισμού στην εποχή του Κάλι είναι η απογοήτευση και γι' αυτό όλοι θέλουν εναγωνίως να αποκτήσουν ειρήνη του νου. Αυτή η ειρήνη του νου ήταν πλήρης στην εποχή της Σάτια, λόγω της ύπαρξης των προαναφερθέντων γνωρισμάτων των ανθρώπινων όντων. Αυτά τα γνωρίσματα έχουν μειωθεί βαθμηδόν στην Τρέτα-γιούγκα στα τρία τέταρτα, στην Ντβάπαρα-γιούγκα στο μισό και σε αυτή την εποχή του Κάλι στο ένα τέταρτο, που και αυτό σταδιακά ελαττώνεται εξαιτίας της ανειλικρίνειας που επικρατεί. Το αποτέλεσμα της ασκητικότητας καταστρέφεται από την περηφάνεια, πραγματική ή τεχνητή· η καθαριότητα καταστρέφεται από την υπερβολική επαφή με γυναίκες· η ευσπλαχνία καταστρέφεται από τον υπερβολικό εθισμό στη μέθη· και η ειλικρίνεια καταστρέφεται από τα πολλά ψέματα. Η αναγέννηση του *μπαγκαβατα-νταρμα* μπορεί να σώσει τον ανθρώπινο πολιτισμό από το να γίνει βορά απερίγραπτων κακών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

*ιγιαμ τσα μπουμιρ μπαγκαβατα
νιασιτορου-μπαρ σατι
σριμαντμπις τατ-παντα-νιασαϊχ
σαρβαταχ κριτα-κωτουκα*

ιγιαμ: αυτό – *τσα*: και – *μπουμιχ*: η επιφάνεια της γης – *μπαγκαβατα*: από το Πρόσωπο της Θεότητας – *νιασιτα*: από το Ίδιο, καθώς και από άλλους – *ουρου*: μεγάλο – *μπαρ*: βάρος – *σατι*: έτσι έγινε – *σριμαντμπιχ*: από τα πολύ ευοίωνα – *τατ*: εκείνο – *παντα-νιασαϊχ*: τα αποτυπώματα των ποδιών – *σαρβαταχ*: παντού γύρω – *κριτα*: έγιναν – *κωτουκα*: καλή τύχη.

Το φορτίο της γης μειώθηκε οπωσδήποτε από το Πρόσωπο της Θεότητας και από άλλους. Όταν ήταν παρών ως ενσάρκωση, συνέβησαν όλα τα καλά, λόγω των ευοίωνων αποτυπωμάτων των ποδιών Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*σοτσατι ασρου-καλα σαντβι
ντουρμπαγκεβοτζίτα σατι
αμπραμανια νριπα-βιατζαχ
σουντρα μοκοσιαντι μαμ ιτι*

σοτσατι: θρηνώντας – ασρου-καλα: με δάκρυα στα μάτια – σαντβι: η αγνή – ντουρμπαγκα: ως η πλέον κακότυχη – ιβα: σαν – ουτζίτα: εγκαταλελειμμένη – σατι: έτσι έγινε – αμπραμανιαχ: χωρίς την παιδεία των μπραμανα – νριπα-βιατζαχ: παριστάνουν τον κυβερνήτη – σουντραχ: η κατώτερη τάξη – μοκοσιαντι: απολαμβάνουν – μαμ: εμένα – ιτι: έτσι.

Τώρα εκείνη, η αγνή, που την έχει δυστυχώς εγκαταλείψει το Πρόσωπο της Θεότητας, θρηνεί για το μέλλον της με δάκρυα στα μάτια, επειδή τώρα την κυβερνούν και την απολαμβάνουν άνθρωποι της κατώτερης κατηγορίας που παριστάνουν τους κυβερνήτες.

Ο σκοπός του *κσατρια*, δηλαδή του ανθρώπου που έχει τις απαραίτητες αρετές για να προστατεύει όσους υποφέρουν, είναι να κυβερνά το κράτος. Ανεκπαίδευτοι, χαμηλής κοινωνικής τάξης άνθρωποι, χωρίς την φιλοδοξία να προστατεύουν αυτούς που υποφέρουν, δεν μπορούν να τοποθετούνται στη θέση του κυβερνήτη. Δυστυχώς, στην εποχή του Κάλι οι άνθρωποι της κατώτερης τάξης, χωρίς την κατάλληλη εκπαίδευση, καταλαμβάνουν το πόστο του κυβερνήτη με τη δύναμη της λαϊκής ψήφου και αντί να προστατεύουν όσους υποφέρουν, δημιουργουν μια κατάσταση ανυπόφορη για όλους. Αυτού του είδους οι κυβερνήτες ικανοποιούν τον εαυτό τους παράνομα σε βάρος των ανέσεων των πολιτών και έτσι η αγνή μητέρα γη κλαίει, βλέποντας την οικτρή κατάσταση των παιδιών της, ανθρώπων και ζώων. Αυτό είναι το μέλλον του κόσμου στην εποχή του Κάλι, όταν επικρατεί η αθηρησκεία τόσο εμφανώς. Και ελλείψει ενός κατάλληλου βασιλιά που θα χαλιναγωγήσει τις άθεες τάσεις της εποχής, η συστηματική εκπαίδευση των ανθρώπων στη διδασκαλία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* θα καθαρίσει τη θολή ατμόσφαιρα της διαφθοράς, της δωροδοκίας, των εκβιασμών, κλπ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

*ιτι νταρμαμ μαχιμ τσαϊβα
σαντβαγιτβα μαχα-ραταχ
νισαταμ ανταντε καντγκαμ
καλαγιε 'νταρμα-χεταβε*

ιτι: έτσι – νταρμαμ: η προσωπικότητα της θρησκείας – μαχιμ: τη γη – τσα: επίσης – εβα: καθώς – σαντβαγιτβα: αφού ηρέμησε – μαχα-ραταχ: ο στρατηγός που μπορούσε να πολεμήσει μόνος του με χιλιάδες εχθρούς – νισαταμ: κοφτερό – ανταντε: πήρε – καντγκαμ: το σπαθί – καλαγιε: για να σκοτώσει τον προσωποποιημένο Κάλι – ανταρμα: αθρησκεία – χεταβε: η κύρια αιτία.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, που μπορούσε να πολεμήσει μόνος του με χίλιους εχθρούς, ηρέμησε με αυτόν τον τρόπο την προσωπικότητα της θρησκείας και τη γη. Έπειτα πήρε το κοφτερό σπαθί του για να σκοτώσει την προσωπικότητα του Κάλι, που είναι η αιτία κάθε αθρησκείας.

Όπως περιγράφηκε προηγουμένως, η προσωπικότητα του Κάλι είναι εκείνη που διαπράττει σκοπίμως όλων των ειδών τις αμαρτωλές πράξεις, οι οποίες είναι απαγορευμένες στις εξ αποκαλύψεως γραφές. Αυτή η εποχή του Κάλι θα είναι σίγουρα γεμάτη με όλες τις δραστηριότητες του Κάλι, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι ηγέτες της κοινωνίας, οι επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας, οι μορφωμένοι και ευφυείς άνθρωποι και πάνω από όλα οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου θα πρέπει να κάθονται και να μένουν ασυγκίνητοι μπροστά στα αποτελέσματα της εποχής του Κάλι. Την εποχή των βροχών θα υπάρχουν σίγουρα άφθονες βροχές, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να βρουν τρόπους να προστατευθούν από τις βροχές. Είναι χρέος των κυβερνητών και των ηγετών της κοινωνίας να πάρουν όλα τα απαραίτητα μέτρα κατά των δραστηριοτήτων του Κάλι, δηλαδή των προσώπων που έχουν επηρεαστεί από την εποχή του Κάλι. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ο ιδανικός αρχηγός κράτους, επειδή ήταν έτοιμος να σκοτώσει την προσωπικότητα του Κάλι στη στιγμή με το κοφτερό σπαθί του. Οι κυβερνήτες δεν θα πρέπει να παίρνουν απλώς αποφάσεις για μέτρα κατά της διαφθοράς, αλλά θα πρέπει να είναι έτοιμοι με κοφτερά σπαθιά να σκοτώσουν τα πρόσωπα που δημιουργούν εξαχρέωση από τη σκοπιά των αναγνωρισμένων εξ αποκαλύψεως γραφών. Οι κυβερνήτες δεν μπορούν να αποτρέψουν πράξεις εξαχρέωσης επιτρέποντας οιοπωλεία και μπαρ. Θα πρέπει να κλείσουν αμέσως όλα τα μαγαζιά που πουλάνε οιοπνευματώδη ποτά και ναρκωτικά και να επιβάλουν τιμωρία, ακόμη και θανατική ποινή, σε όσους είναι παραδομένοι στις συνήθειες της κάθε είδους μέθης. Αυτός είναι

ο τρόπος να σταματήσουν οι δραστηριότητες του Κάλι, όπως δείχνει εδώ ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ο *μαχα-ρατα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*ταμ τζιγκαμσουμ αμπιπρετια
βιχαγια νριπα-λαντσαναμ
τατ-παντα-μουλαμ σιρασα
σαμαγκαντ μπαγια-βιχβαλαχ*

ταμ : αυτόν – *τζιγκαμσουμ*: θέλοντας να σκοτώσει – *αμπιπρετια*: γνωρίζοντας καλά – *βιχαγια*: αφήνοντας στην άκρη – *νριπα-λαντσαναμ*: το ένδυμα του βασιλιά – *τατ-πανταμ-μουλαμ*: στα πόδια του – *σιρασα*: από το κεφάλι – *σαμαγκατ*: πλήρως παραδομένος – *μπαγια-βιχβαλαχ*: υπό την πίεση του φόβου.

Όταν ο Κάλι κατάλαβε ότι ο Βασιλιάς ήθελε να τον σκοτώσει, άφησε στην άκρη το βασιλικό ένδυμα και, υπό την πίεση του φόβου, παραδόθηκε εντελώς σε αυτόν, σκύβοντας το κεφάλι.

Το βασιλικό ένδυμα της προσωπικότητας του Κάλι είναι τεχνητό. Το βασιλικό ένδυμα ταιριάζει σε έναν βασιλιά ή *κσατρια*, αλλά όταν ένας χαμηλής τάξης άνθρωπος ντύνεται τεχνητά σαν βασιλιάς, η αληθινή του ταυτότητα αποκαλύπτεται όταν προκληθεί από έναν γνήσιο *κσατρια* όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ένας αληθινός *κσατρια* δεν παραδίνεται ποτέ. Δέχεται την πρόκληση του αντίπαλου *κσατρια* και πολεμά είτε για να νικήσει είτε για να σκοτωθεί. Η παράδοση είναι άγνωστη σε έναν αληθινό *κσατρια*. Στην εποχή του Κάλι υπάρχουν τόσο πολλοί δόλιοι υποκριτές που ντύνονται σαν κυβερνήτες και παριστάνουν τους κυβερνήτες, όμως η αληθινή τους ταυτότητα αποκαλύπτεται όταν τους προκαλέσει ένας αληθινός *κσατρια*. Γι' αυτό, όταν η προσωπικότητα του Κάλι, ντυμένη ψεύτικα σαν βασιλιάς, είδε ότι το να πολεμήσει τον Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν πέρα από τις δυνάμεις του, έσκυψε το κεφάλι του σαν υποτελής και άφησε κατά μέρος το βασιλικό του ένδυμα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*πατιταμ πανταγιορ βιραχ
κριπαγια ντινα-βατσαλαχ
σαρανιο ναβαντιτς τσλοκια*

αχα τσενταμ χασανν ιβα

πατιταμ: πεσμένος – πανταγιοχ: στα πόδια – βιραχ: ο ήρωας – κριπαγια: από συμπόνια – ντινα-βατσαλαχ: καλός με τους φτωχούς – σαρανιαχ: κάποιος που έχει τα προσόντα να δεχθεί παράδοση – να: δεν – αβαντιτ: σκότωσε – σλοκιαχ: κάποιος που αξίζει να τον τραγουδούν – αχα: είπε – τσα: επίσης – ινταμ: αυτό – χασαν: χαμογελώντας – ιβα: σαν.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, που ήταν άξιος να δεχθεί την υποταγή κάποιου και άξιος να τον τραγουδούν στους αιώνες, δεν σκότωσε τον αξιολύπητο, παραδομένο και πεσμένο Κάλι, αλλά χαμογέλασε με συμπόνια, γιατί ήταν καλός με τους τιποτένιους.

Ακόμη και ένας συνηθισμένος *κσατρια* δεν σκοτώνει ένα πρόσωπο που έχει παραδοθεί και πολύ περισσότερο ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, που ήταν από τη φύση του συμπονετικός και καλός με τους μηδαμινούς. Χαμογελούσε, επειδή ο ντυμένος τεχνητά σαν βασιλιάς Κάλι είχε αποκαλύψει την ταυτότητα ενός κατώτερης τάξης ανθρώπου και σκεφτόταν πόσο ειρωνικό ήταν ότι παρόλο που κανείς δεν είχε σωθεί από το κοφτερό σπαθί του όταν αποφάσιζε να σκοτώσει, στον αξιολύπητο, κατώτερης τάξης Κάλι χάρισε τη ζωή, εξαιτίας της έγκαιρης παράδοσής του. Γι' αυτό η δόξα και η καλοσύνη του Μαχαράζα Παρίκσιτ τραγουδιούνται στην ιστορία. Ήταν ένας καλός και συμπονετικός αυτοκράτορας, εντελώς άξιος να δεχθεί την παράδοση του εχθρού του. Έτσι η προσωπικότητα του Κάλι σώθηκε με τη θέληση της Πρόνοιας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

ρατζοβατσα

*να τε γκουντακεσα-γιασο-νταραναμ
μπανταντζαλερ βαϊ μπαγιαμ αστι κιντσιτ
να βαρτιταβιαμ μπαβατα καταντσανα
κσετρε μαντιγιε τβαμ ανταρμα-μπανντουχ*

ρατζα ουβατσα: ο Βασιλιάς είπε – να: δεν – τε: εσού – γκουντακεσα: ο Αρτζούνα – γιασαχ-νταραναμ: από εμάς που κληρονομήσαμε τη φήμη – μπαντα-αντζαλεχ: κάποιος με διπλωμένα τα χέρια – βαϊ: βεβαίως – μπαγιαμ: φόβος – αστι: υπάρχει – κιντσιτ: έστω και λίγο – να: ούτε – βαρτιταβιαμ: μπορεί να σου επιτραπεί να ζήσεις – μπαβατα: από εσένα – καταντσανα: ασφαλώς – κσετρε: στη χώρα – μαντιγιε: στο βασίλειό μου – τβαμ: εσού – ανταρμα-μπανντουχ: ο φίλος της αθησκείας.

Είπε ο Βασιλιάς: Είμαι κληρονόμος της φήμης του Αρτζούνα και αφού έχεις παραδοθεί με διπλωμένα χέρια, δεν χρειάζεται να φοβάσαι για τη ζωή σου. Δεν μπορείς όμως να παραμείνεις στο βασίλειό μου, γιατί είσαι φίλος της αθρησκείας.

Η προσωπικότητα του Κάλι, που είναι ο φίλος όλων των άθρησκων πραγμάτων, μπορεί να συγχωρεθεί αν παραδοθεί, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να του επιτραπεί να ζήσει ως πολίτης σε κανένα μέρος του κράτους πρόνοιας. Οι Πάννταβα ήταν έμπιστοι εκπρόσωποι του Προσώπου της Θεότητας, του Κυρίου Κρίσνα, που ουσιαστικά ξεκίνησε τη μάχη του Κουρουκσέτρα, αλλά όχι για κάποιο προσωπικό συμφέρον. Ήθελε έναν ιδανικό βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και οι απόγονοί του, όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, να κυβερνήσουν τον κόσμο και γι' αυτόν τον λόγο ένας υπεύθυνος βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν μπορούσε να επιτρέψει στον φίλο της αθρησκείας να ευδοκιμήσει στο βασίλειό του σε βάρος του καλού ονόματος των Πάννταβα. Αυτός είναι ο τρόπος για να εξαφανιστεί η διαφθορά από ένα κράτος και δεν γίνεται διαφορετικά. Οι φίλοι της αθρησκείας θα πρέπει να εκδιωχθούν από το κράτος και αυτό θα σώσει το κράτος από τη διαφθορά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*τβαμ βαρταμαναμ ναρα-ντεβα-ντεχεσβ
ανουπαβριττο 'γιαμ ανταρμα-πουγκαχ
λομπο 'νριταμ τσωριαμ αναριαμ αμχο
τζιεστα τσα μαγια καλαχας τσα νταμπαχ*

τβαμ: εσύ – *βαρταμαναμ:* ενώ είσαι παρών – *ναρα-ντεβα:* άνθρωπος-θεός ή βασιλιάς – *ντεχεσου:* στο σώμα – *ανουπραβριτταχ:* που συμβαίνει παντού – *αγιαμ:* όλα αυτά – *ανταρμα:* οι άθρησκες αρχές – *πουγκαχ:* μαζικά – *λομπαχ:* η απληστία – *ανριταμ:* το ψέμα – *τσωριαμ:* η κλοπή – *αναριαμ:* η αγένεια – *αμχαχ:* η προδοσία – *τζιεστα:* η κακοτυχία – *τσα:* και – *μαγια:* η εξαπάτηση – *καλαχαχ:* η φιλονικία – *τσα:* και – *νταμπαχ:* η ματαιοδοξία.

Αν επιτραπεί στην προσωπικότητα του Κάλι, στην αθρησκεία, να δράσει σαν άνθρωπος-θεός ή σαν αρχηγός κράτους, τότε ασφαλώς οι αρχές της αθρησκείας, όπως η απληστία, το ψέμα, η κλοπή, η αγένεια, η προδοσία, η φιλονικία και η ματαιοδοξία, θα αφθονούν.

Οι αρχές της θρησκείας, και συγκεκριμένα, *η ασκητικότητα, η καθαριότητα, η ευσπλαχνία και η ειλικρίνεια*, όπως έχουμε ήδη συζητήσει, μπορούν να τηρούνται από τον οπαδό οποιασδήποτε πίστης. Δεν υπάρχει λόγος να μετατραπεί κανείς από Ινδουιστής σε Μωαμεθανό ή σε Χριστιανό ή σε κάποια άλλη πίστη και να γίνει έτσι αποστάτης που δεν τηρεί τις θρησκευτικές αρχές. Η *θρησκεία της Μπαγκαβαταμ* ενθαρρύνει την τήρηση των *θρησκευτικών αρχών*. Οι θρησκευτικές αρχές δεν είναι τα δόγματα ή οι ρυθμιστικές αρχές μιας συγκεκριμένης πίστης. Αυτές οι ρυθμιστικές αρχές πιθανόν να διαφέρουν ανάλογα με τον συγκεκριμένο χρόνο και τόπο. Θα πρέπει να δει κανείς αν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι της θρησκείας. Η προσκόλληση στα δόγματα και τους τύπους χωρίς την τήρηση των αληθινών θρησκευτικών αρχών δεν είναι καλή. Ένα κοσμικό κράτος μπορεί να είναι αμερόληπτο με τα διάφορα είδη πίστης, δεν μπορεί όμως να αδιαφορεί για τις αρχές της θρησκείας όπως αναφέρθηκαν προηγουμένως. Αλλά στην εποχή του Κάλι, οι αρχηγοί των κρατών θα αδιαφορήσουν γι' αυτές τις θρησκευτικές αρχές και έτσι οι αντίπαλοι των θρησκευτικών αρχών, όπως η απληστία, το ψέμα, η απάτη και η κλοπή, θα είναι τα φυσικά επακόλουθα και επομένως η προπαγάνδα που κραυγάζει για να σταματήσει η διαφθορά δεν θα έχει νόημα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*να βαρτιταβιαμ ταντ ανταρμα-μπανντο
νταρμενα σατιενα τσα βαρτιταβιε
μπραμαβαρτε γιατρα γιατζαντι γιαγκιαϊρ
γιακιεσβαραμ γιαγκια-βιτανα-βιγκιαχ*

να: δεν – *βαρτιταβιαμ:* αξίζεις να μείνεις – *τατ:* λοιπόν – *ανταρμα:* αθρησκεία – *μπανντο:* φίλος – *νταρμενα:* με τη θρησκεία – *σατιενα:* με την αλήθεια – *τσα:* επίσης – *βαρτιταβιε:* να βρίσκεσαι – *μπραμα-αβαρτε:* σε μέρος όπου τελείται θυσία – *γιατρα:* όπου – *γιατζαντι:* τελείται σωστά – *γιαγκιαϊχ:* με τη θυσία της υπηρεσίας αφοσίωσης – *γιαγκια-ισβαραμ:* στον Υπέρτατο Κύριο, το Πρόσωπο της Θεότητας – *γιαγκια:* θυσία – *βιτανα:* που εκτείνεται – *βιγκιαχ:* οι γνώστες.

Γι' αυτό, ω φίλε της αθρησκείας, δεν σου αξίζει να παραμείνεις σε μέρος όπου οι γνώστες τελούν θυσίες σύμφωνα με την αλήθεια και τις θρησκευτικές αρχές για την ικανοποίηση του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας.

Ο Γιαγκέσβαρα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, είναι ο δικαιούχος της απόλαυσης κάθε είδους θυσιαστήριας τελετής. Αυτές οι θυσιαστήριες τελετές ορίζονται στις γραφές με διαφορετικό τρόπο για κάθε εποχή. Με άλλα λόγια, θυσία σημαίνει αποδοχή της υπεροχής του Κυρίου και με αυτόν τον τρόπο τέλεση πράξεων που μπορούν να ικανοποιήσουν τον Κύριο από κάθε άποψη. Οι άθεοι δεν πιστεύουν στην ύπαρξη του Κυρίου και δεν τελούν καμία θυσία για την ικανοποίησή Του. Κάθε τόπος ή χώρα όπου είναι αποδεκτή η υπεροχή του Κυρίου και έτσι τελούνται θυσίες ονομάζεται *μπραμαβαρτα*. Υπάρχουν διάφορες χώρες σε διάφορα μέρη του κόσμου και κάθε χώρα μπορεί να έχει διαφορετικά είδη θυσίας για την ευχαρίστηση του Υπερτάτου Κυρίου, αλλά το κεντρικό σημείο για την ευχαρίστησή Του επιβεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαταμ* και είναι η ειλικρίνεια. Η βασική αρχή της θρησκείας είναι η ειλικρίνεια και ο ύψιστος στόχος κάθε θρησκείας είναι η ικανοποίηση του Κυρίου. Αυτή την εποχή του Κάλι, η σημαντικότερη κοινή φόρμουλα θυσίας είναι η *σανκιρτανα-γιαγκια*. Αυτή είναι η γνώμη των ειδημόνων, οι οποίοι γνωρίζουν πώς να διαδίδουν αυτή τη μέθοδο *γιαγκια*. Ο Κύριος Τσετάνια κήρυξε αυτή τη μέθοδο *γιαγκια* και καταλαβαίνουμε από αυτή τη στροφή ότι η θυσιαστήρια μέθοδος της *σανκιρτανα-γιαγκια* μπορεί να τελείται οπουδήποτε και παντού, για να διώξει την προσωπικότητα του Κάλι και να σώσει την ανθρώπινη κοινωνία από το να γίνει βορά της επίδρασης αυτής της εποχής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

*γιασμιν χαριρ μπαγκαβαν ιτζιαμανα
ιτζιατμα-μουρτιρ γιατζαταμ σαμ τανοτι
καμαν αμογκαν στιρα-τανγκαμαναμ
ανταρ μπαχιρ βαγιουρ ιβαϊσα ατμα*

γιασμιν: σε τέτοιες θυσιαστήριες τελετές – *χαριχ*: ο Υπέρτατος Κύριος – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ιτζιαμαναχ*: λατρευόμενος – *ιτζια-ατμα*: η ψυχή όλων των λατρευομένων θεοτήτων – *μουρτιχ*: με τη μορφή – *γιατζαταμ*: όσοι λατρεύουν – *σαμ*: το καλό – *τανοτι*: απλώνεται – *καμαν*: οι επιθυμίες – *αμογκαν*: απαράβατος – *στιρα-τζανγκαμαναμ*: όλων των κινητών και ακινήτων – *ανταχ*: εντός – *μπαχιχ*: εκτός – *βαγιουχ*: ο αέρας – *ιβα*: όπως – *εσαχ*: όλων αυτών – *ατμα*: η πνευματική ψυχή.

Σε όλες τις θυσιαστήριες τελετές, μολονότι μερικές φορές λατρεύεται κάποιος ημίθεος, στην πραγματικότητα λατρεύεται ο Υπέρτατος Κύριος, επειδή Αυτός είναι η Υπέρτατη Ψυχή των πάντων και υπάρχει και εντός

και εκτός, όπως ο αέρας. Έτσι Αυτός μόνο απονέμει κάθε καλό στον λάτρη.

Ορισμένες φορές παρατηρείται ότι ακόμη και ημίθεοι όπως ο Ίνντρα και ο Τσάνντρα λατρεύονται και τους προσφέρονται θυσιαστήρια δώρα, αλλά η ανταμοιβή για όλες αυτές τις θυσίες απονέμεται στον λάτρη από τον Υπέρτατο Κύριο και μόνο ο Κύριος μπορεί να προσφέρει στον λάτρη κάθε καλό. Οι ημίθεοι, παρόλο που λατρεύονται, δεν μπορούν να κάνουν τίποτε χωρίς την έγκριση του Κυρίου, επειδή ο Κύριος είναι η Υπέρτατη Ψυχή των πάντων, κινητών και ακινήτων.

Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (9.23) ο Ίδιος ο Κύριος το βεβαιώνει αυτό στο ακόλουθο σλοκα:

*γιε 'πι ανια-ντεβατα-μπακτα
γιατζαντε σρανταγιανβιταχ
τε 'πι μαμ εβα κωντεγια
γιατζαντι αβιντι-πουρβακαμ*

«Οτιδήποτε θυσιάσει κάποιος σε άλλους θεούς, ω γιε της Κούντι, προορίζεται στ' αλήθεια μόνο για Εμένα, αλλά προσφέρεται χωρίς πραγματική κατανόηση».

Το γεγονός είναι ότι ο Υπέρτατος Κύριος είναι ένας και μοναδικός. Δεν υπάρχει Θεός άλλος από τον Ίδιο τον Κύριο. Έτσι ο Υπέρτατος Κύριος είναι αιωνίως υπερβατικός ως προς την υλική δημιουργία. Αλλά υπάρχουν πολλοί που λατρεύουν ημίθεους όπως ο ήλιος, η σελήνη και ο Ίνντρα, οι οποίοι είναι απλώς εκπρόσωποι του Κυρίου στον υλικό κόσμο. Αυτοί οι ημίθεοι είναι έμμεσες, ποιοτικές εκπροσωπήσεις του Υπερτάτου Κυρίου. Εντούτοις, ένας μορφωμένος λόγιος ή ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου γνωρίζει ποιος είναι ο καθένας. Γι' αυτό λατρεύει απευθείας τον Υπέρτατο Κύριο και δεν εκτρέπεται από τις υλικές, ποιοτικές εκπροσωπήσεις. Όσοι δεν είναι τόσο μορφωμένοι λατρεύουν αυτές τις ποιοτικές, υλικές εκπροσωπήσεις, αλλά η λατρεία τους είναι ανεπίσημη επειδή είναι ακανόνιστη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*σουτα ουβατσα
πρικσιταϊβαμ αντισταχ
σα καλιρ τζατα-βεπατουχ
ταμ ουντιατασιμ αχενταμ
ντανντα-πανιμ ιβοντιαταμ*

σουταχ ουβατσα: είπε ο Σρι Σούτα Γκοσούνάμι – *παρικσιτα*: από τον Μαχαράζα Παρίκσιτ – *εβαμ*: έτσι – *αντισταχ*: του δόθηκε εντολή – *σαχ*: αυτός – *καλιχ*: η προσωπικότητα του Κάλι – *τζατα*: υπήρχε – *βεπατουχ*: τρέμοντας – *ταμ*: αυτόν – *ουντιατα*: σήκωσε – *ασιμ*: το ξίφος – *αχα*: είπε – *ινταμ*: έτσι – *ντανντα-πανιμ*: ο Γιαμαράζα, η προσωπικότητα του θανάτου – *ιβα*: όπως – *ουντιαταμ*: σχεδόν έτοιμος.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσούνάμι: Όταν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ τον διέταξε με αυτό τον τρόπο, ο Κάλι άρχισε να τρέμει από τον φόβο. Βλέποντας τον Βασιλιά μπροστά του σαν τον Γιαμαράζα, έτοιμο να τον σκοτώσει, ο Κάλι μίλησε στον Βασιλιά ως εξής.

Ο Βασιλιάς ήταν έτοιμος να σκοτώσει την προσωπικότητα του Κάλι στη στιγμή, αμέσως μόλις θα απειθαρχούσε στη διαταγή του. Διαφορετικά, ο Βασιλιάς δεν είχε αντίρρηση να παρατείνει τη ζωή του. Αλλά και η προσωπικότητα του Κάλι, αφού αποπειράθηκε να αποφύγει την τιμωρία με διάφορους τρόπους, αποφάσισε ότι πρέπει να παραδοθεί στον Βασιλιά και έτσι άρχισε να τρέμει από φόβο για τη ζωή του. Ο Βασιλιάς ή ο αρχηγός του κράτους πρέπει να είναι τόσο ισχυρός, ώστε να στέκεται μπροστά στην προσωπικότητα του Κάλι όπως η προσωπικότητα του θανάτου, ο Γιαμαράζα. Οι διαταγές του Βασιλιά πρέπει να γίνονται σεβαστές, διαφορετικά η ζωή του ενόχου κινδυνεύει. Αυτός είναι ο τρόπος για να κυβερνηθούν οι προσωπικότητες του Κάλι, που δημιουργούν ταραχή στην ομαλή ζωή των πολιτών του κράτους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

καλιρ ουβατσα
γιατρα κβα βατα βατσιαμι
σαρβα-μπωμα ταβαγκιαγια
λακσαγιε τατρα τατραπι
τβαμ αττεσου-σαρασαναμ

καλιχ ουβατσα: η προσωπικότητα του Κάλι είπε – *γιατρα*: οπουδήποτε – *κβα*: και παντού – *βα*: είτε – *ατα*: εξ αυτού – *βατσιαμι*: θα μείνω – *σαρβα-μπωμα*: ω κύριε (ή Αυτοκράτορα) της γης – *ταβα*: εσού – *αγκιαγια*: με εντολή – *λακσαγιε*: βλέπω – *τατρα τατρα*: οπουδήποτε και παντού – *απι*: επίσης – *τβαμ*: Μεγαλειότητα – *ατα*: υπό τον έλεγχο – *ισου*: τα βέλη – *σαρασαναμ*: τα τόξα.

Ω Μεγαλειότατε, παρόλο που θα μπορώ να ζω οπουδήποτε και παντού υπό τις διαταγές σας, δεν θα βλέπω παρά μόνο εσάς με τόξο και βέλη όπου και αν κοιτάζω.

Η προσωπικότητα του Κάλι ήταν σε θέση να δει ότι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ο Αυτοκράτορας όλης της γης και όλου του κόσμου και έτσι, όπου και αν έμενε, θα ήταν υποχρεωμένος να αντιμετωπίζει την ίδια διάθεση του Βασιλιά. Ο σκοπός της προσωπικότητας του Κάλι ήταν οι πονηριές, ενώ ο σκοπός του Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν να υποτάσσει όλων των ειδών τους ταραχοποιούς και ιδιαίτερα την προσωπικότητα του Κάλι. Επομένως, ήταν προτιμότερο για την προσωπικότητα του Κάλι να είχε θανατωθεί από τον Βασιλιά εκεί και τότε, αντί να σκοτωθεί αλλού. Στο κάτω-κάτω, είχε παραδοθεί στον Βασιλιά και ήταν στην εξουσία του Βασιλιά να κάνει ό,τι έπρεπε να γίνει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*ταν με νταρμα-μπριταμ σρεστα
σταναμ νιρντεστουμ αρχασι
γιατραϊβα νιγιατο βατσια
ατισταμς τε 'νουςασαναμ*

τατ: επομένως – με: εμένα – νταρμα-μπριταμ: από όλους τους προστάτες της θρησκείας – σρεστα: ω αρχηγέ – σταναμ: το μέρος – νιρντεστουμ: όρισε – αρχασι: μπορείς, σε παρακαλώ; - γιατρα: όπου – εβα: βεβαίως – νιγιαταχ: πάντα – βατσιε: μπορώ να μείνω – ατισταμ: να ζω μόνιμα – τε: εσού – ανουςασαναμ: υπό την εξουσία σου.

Γι' αυτό, ω ηγέτη αυτών που προστατεύουν τη θρησκεία, όρισε, σε παρακαλώ, ένα μέρος για μένα, όπου θα μπορώ να μένω μόνιμα, προστατευμένος από την εξουσία σου.

Η προσωπικότητα του Κάλι προσφώνησε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ ηγέτη αυτών που προστατεύουν τη θρησκευτικότητα, επειδή ο Βασιλιάς απέφυγε να σκοτώσει κάποιον που είχε παραδοθεί σε αυτόν. Σε κάποιον που παραδίνεται πρέπει να προσφέρεται κάθε προστασία, ακόμη και αν είναι εχθρός. Αυτή είναι η αρχή της θρησκείας. Μπορούμε, λοιπόν, να φανταστούμε τι είδους προστασία προσφέρει το Πρόσωπο της Θεότητας σε κάποιον που παραδίνεται σε Αυτόν, όχι ως εχθρός, αλλά ως αφοσιωμένος

υπηρέτης. Ο Κύριος προστατεύει την παραδομένη ψυχή από κάθε αμαρτία και κάθε επακόλουθη αντίδραση στις αμαρτωλές πράξεις της (Μπ.γκ. 18.66).

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*σουτα ουβατσα
αμπιαρτιτας ταντα τασμαϊ
στανανι καλαγιε νταντω
ντιουταμ παναμ στριγιαχ σουνα
γιατρανταρμας τσατουρ-βινταχ*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *αμπιαρτιταχ:* μετά από αυτό το αίτημα – *ταντα:* τότε – *τασμαϊ:* σε εκείνον – *στανανι:* τα μέρη – *καλαγιε:* στην προσωπικότητα του Κάλι – *νταντω:* έδωσε την άδεια – *ντιουταμ:* τζόγος – *παναμ:* ποτά – *στριγιαχ:* άνομη επαφή με γυναίκες – *σουνα:* σφαγή ζώων – *γιατρα:* όπου – *ανταρμαχ:* αμαρτωλές πράξεις – *τσατουχ-βινταχ:* τεσσάρων ειδών.

Είπε ο Σούτα Γκοσουάμι: Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, μετά από αυτό το αίτημα της προσωπικότητας του Κάλι, του έδωσε άδεια να μείνει σε μέρη όπου έπαιζαν τυχερά παιχνίδια, σε μέρη όπου έπιναν, σε μέρη όπου υπήρχε πορνεία και σε μέρη όπου υπήρχαν σφαγεία ζώων.

Οι βασικές αρχές της αθρησκείας, όπως η υπερηφάνεια, η πορνεία, η μέθη και το ψέμα, εξουδετερώνουν τις τέσσερις αρχές της θρησκείας, δηλαδή, την ασκητικότητα, την καθαριότητα, την ευσπλαχνία και την ειλικρίνεια. Στην προσωπικότητα του Κάλι δόθηκε άδεια να ζήσει σε τέσσερα μέρη που ανέφερε συγκεκριμένα ο Βασιλιάς, δηλαδή, τα μέρη όπου παίζουν τυχερά παιχνίδια, τα μέρη όπου υπάρχει πορνεία, τα μέρη όπου πίνουν και τα μέρη όπου σφάζουν ζώα.

Ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι μας κατατοπίζει ότι το να πίνει κανείς αντίθετα προς τις αρχές των γραφών (όπως π.χ. κατά τη *σωτραμανι-γιαγκια**), η συναναστροφή με γυναίκες εκτός γάμου και ο φόνος ζώων αντίθετα προς τις

* *Σωτραμανι-γιαγκια:* μία ειδική θυσία προς τιμήν του Ίντρα, που περιγράφεται στη Γιαζούρ Βέδα. Λέγεται ότι με την τέλεση αυτής της θυσίας, αποκτά κανείς μια θέση στους ουράνιους πλανήτες. Αυτή η θυσία σχετίζεται επίσης με το ποτό *σομα*, τον χυμό ενός ιερού φυτού που προσφερόταν στους σημαντικότερους ημίθεους κατά τις θυσίες προς τιμήν τους. Οι θυσιάζοντες edικαιούντο να πουν και εκείνοι αυτό το ποτό. Το ποτό *σομα* επιμηκύνει τη ζωή και είναι διαθέσιμο στη σελήνη. (Σημ. του μετ.)

εντολές των γραφών είναι πράγματα άθρησκα. Οι Βέδες περιέχουν δύο διαφορετικές εντολές· μία εντολή για τους *πραβριττα*, δηλαδή εκείνους που ασχολούνται με υλικές απολαύσεις, και μία εντολή για τους *νιβριττα*, δηλαδή εκείνους που είναι απελευθερωμένοι από την υλική δουλεία. Η βεδική εντολή για τους *πραβριττα* είναι να εντάξουν σταδιακά τις δραστηριότητές τους προς την κατεύθυνση του δρόμου της απελευθέρωσης. Επομένως, για εκείνους που βρίσκονται στο κατώτερο στάδιο της άγνοιας και που απολαμβάνουν το κρασί, τις γυναίκες και τη σάρκα των ζώων, το ποτό κατά την τέλεση της *σωτραμανι-γιαγκια*, η επαφή με γυναίκες εντός του γάμου και η σαρκοφαγία δια της τέλεσης θυσιών ορισμένες φορές συνιστώνται. Τέτοιου είδους συμβουλές στη βεδική γραμματεία στοχεύουν σε μία συγκεκριμένη τάξη ανθρώπων και όχι σε όλους. Αλλά επειδή είναι συμβουλές των Βεδών για συγκεκριμένους τύπους προσώπων, αυτές οι δραστηριότητες των *πραβριττα* δεν θεωρούνται *ανταρμα*. Η τροφή κάποιου μπορεί να αποτελεί δηλητήριο για άλλους· κατά τον ίδιο τρόπο, ό,τι συνιστάται σε εκείνους που βρίσκονται στην κατάσταση της άγνοιας μπορεί να είναι δηλητήριο για όσους βρίσκονται στην κατάσταση της αγαθότητας. Έτσι ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι Πραμπού βεβαιώνει πως οι συμβουλές των γραφών για μία ορισμένη κατηγορία ανθρώπων δεν πρέπει ποτέ να θεωρούνται *ανταρμα*, δηλαδή άθρησκες, παρόλο που αυτές καθαυτές οι δραστηριότητες είναι στην πραγματικότητα *ανταρμα* και δεν θα πρέπει ποτέ να ενθαρρύνονται. Οι συμβουλές των γραφών δεν έχουν στόχο την ενθάρρυνση της αθρησκείας (*ανταρμα*), αλλά τον έλεγχο της αθρησκείας (*ανταρμα*) με σκοπό να την κατευθύνουν βαθμιαία προς τη θρησκεία (*νταρμα*).

Ακολουθώντας τα βήματα του Μαχαράζα Παρίκσιτ, είναι καθήκον όλων των αρχηγών κρατών να φροντίσουν ώστε οι αρχές της θρησκείας, και συγκεκριμένα, η ασκητικότητα, η καθαριότητα, η ευσπλαχνία και η ειλικρίνεια να εδραιωθούν στο κράτος και ότι οι αρχές της αθρησκείας, και συγκεκριμένα, η περηφάνεια, η άνομη επαφή με γυναίκες ή πορνεία, η μέθη και το ψέμα να εμποδιστούν με κάθε τρόπο. Και προκειμένου να αντιμετωπιστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτή η δυσάρεστη κατάσταση, η προσωπικότητα του Κάλι μπορεί να μεταφερθεί σε μέρη όπου χαρτοπαίζουν, σε μέρη όπου πίνουν, σε μέρη όπου υπάρχει πονεία και σε σφαγεία, αν υπάρχουν τέτοια μέρη. Όσοι είναι εθισμένοι σε αυτές τις άθρησκες συνήθειες μπορούν να ρυθμίσουν τη ζωή τους με βάση τις εντολές των γραφών. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να ενθαρρύνονται σε κανένα κράτος. Με άλλα λόγια, το κράτος θα πρέπει να σταματήσει οριστικά κάθε είδους τζόγο, τα ποτά, την πορνεία και το ψέμα. Το κράτος που θέλει να εξαλείψει τη διαφθορά στο μεγαλύτερο μέρος της μπορεί να θεσπίσει τις αρχές της θρησκείας με τον ακόλουθο τρόπο:

1. Δύο υποχρεωτικές ημέρες νηστείας κάθε μήνα, αν όχι περισσότερες (ασκητικότητα). Ακόμα και από οικονομική άποψη, αυτές οι δύο ημέρες νηστείας κάθε μήνα θα εξοικονομήσουν στο κράτος τόνους τροφίμων και θα επιδράσουν επίσης ευνοϊκά στη γενική υγεία των πολιτών.
2. Θα πρέπει να υπάρχει υποχρεωτικός γάμος αγοριών και κοριτσιών μόλις φτάσουν στην ηλικία των είκοσι τεσσάρων και δεκαέξι ετών αντιστοίχως. Δεν βλάπτει η κοινή εκπαίδευση στα σχολεία και τα πανεπιστήμια, αρκεί τα αγόρια και τα κορίτσια να είναι παντρεμένα στην ώρα τους και στην περίπτωση που υπάρχει στενός δεσμός μεταξύ σπουδαστή και σπουδάστριας, θα πρέπει να παντρευτούν κανονικά, χωρίς άνομη σχέση. Το διαζύγιο ενθαρρύνει την πορνεία και θα πρέπει να καταργηθεί.
3. Οι πολίτες του κράτους πρέπει να δίνουν ελεημοσύνη έως και το πενήντα τοις εκατό των εισοδημάτων τους για να δημιουργηθεί μία πνευματική ατμόσφαιρα στο κράτος ή στην ανθρώπινη κοινωνία, ατομικά και συλλογικά. Θα πρέπει να κηρύττουν τις αρχές της *Μπαγκαβαταμ* α) με το *καρμα-γιογκα*, δηλαδή κάνοντας τα πάντα για την ικανοποίηση του Κυρίου, β) ακούγοντας συστηματικά τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από εξουσιοδοτημένα πρόσωπα, δηλαδή από αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές, γ) ψάλλοντας τις δόξες του Κυρίου ομαδικά στο σπίτι ή σε μέρη λατρείας, δ) προσφέροντας κάθε είδους υπηρεσία στους *μπαγκαβατα* που κηρύσσουν τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* και ε) να μένουν σε ένα μέρος όπου η ατμόσφαιρα είναι διαποτισμένη με συνείδηση του Θεού.

Τα τυχερά παιχνίδια κάθε είδους, ακόμα και τα κερδοσκοπικά επιχειρηματικά εγχειρήματα, θεωρούνται εξευτελιστικά και όταν ο τζόγος ενθαρρύνεται από το κράτος, υπάρχει πλήρης εξαφάνιση της ειλικρίνειας. Το να επιτρέπεται στα νέα αγόρια και κορίτσια να παραμένουν ανύπαντρα πέρα από τις ηλικίες που αναφέραμε και η αδειοδότηση σφαγείων ζώων κάθε είδους θα πρέπει να απαγορευθεί αμέσως. Στους σαρκοφάγους μπορεί να επιτραπεί να φάνε σάρκα όπως αναφέρεται στις γραφές και όχι διαφορετικά. Η λήψη τοξικών ουσιών κάθε περιγραφής –ακόμα και τα τσιγάρα, ο καπνός και το τσάι- πρέπει να απαγορευθούν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*πουνας τσα γιατσαμαναγια
τζατα-ρουπαμ αντατ πραμπουχ
τατο 'νριταμ μανταμ καμαμ
ρατζο βαϊραμ τσα παντσαναμ*

πουναχ: ξανά – τσα: επίσης – γιατσαμαναγια: στον επαίτη – τζατα-ρουπαμ: χρυσός – αντατ: έδωσε – πραμπουχ: ο Βασιλιάς – ταταχ: δια του οποίου – ανριταμ: το ψέμα – μανταμ: η μέθη – καμαμ: η λαγνεία – ρατζαχ: εξαιτίας παθιασμένης διάθεσης – βαϊραμ: εχθρότητα – τσα: επίσης – παντσαμαμ: το πέμπτο.

Η προσωπικότητα του Κάλι ζήτησε και κάτι ακόμα και εξαιτίας της απαιτείας του ο Βασιλιάς του έδωσε την άδεια να ζει όπου υπάρχει χρυσός, επειδή όπου υπάρχει χρυσός υπάρχει και ψέμα, και μέθη, και λαγνεία, και φθόνος και εχθρότητα.

Παρόλο που ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έδωσε στον Κάλι την άδεια να ζει σε τέσσερα μέρη, του ήταν πολύ δύσκολο να βρει αυτά τα μέρη, επειδή κατά τη βασιλεία του Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν υπήρχαν τέτοια μέρη. Γι' αυτό ο Κάλι ζήτησε από τον Βασιλιά να του δώσει κάτι πρακτικό, κάτι που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει για τους ανόσιους σκοπούς του. Έτσι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ του έδωσε την άδεια να ζήσει σε ένα μέρος όπου υπάρχει χρυσός, επειδή όπου υπάρχει χρυσός υπάρχουν και όλα τα προαναφερθέντα τέσσερα πράγματα και πάνω απ' όλα, υπάρχει εχθρότητα. Έτσι η προσωπικότητα του Κάλι έγινε μέτρο σύγκρισης με βάση τον κανόνα του χρυσού. Σύμφωνα με τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, ο χρυσός ενθαρρύνει το ψέμα, τη μέθη, την πορνεία, τον φθόνο και την εχθρότητα. Ακόμη και οι συναλλαγές και τα νομίσματα που βασίζονται στον κανόνα του χρυσού είναι κάτι κακό. Τα βασιζόμενα στον χρυσό νομίσματα είναι βασισμένα στο ψέμα, επειδή το νόμισμα δεν συμβαδίζει με τα αποθέματα σε χρυσό. Η βασική αρχή είναι το ψέμα, επειδή τα χαρτονομίσματα εκδίδονται σε αξία πέραν εκείνης των πραγματικών αποθεμάτων χρυσού. Αυτός ο τεχνητός νομισματικός πληθωρισμός των αρχών ενθαρρύνει την πορνεία της κρατικής οικονομίας. Η τιμή των αγαθών γίνεται τεχνητά πληθωριστική εξαιτίας του κακού χρήματος, δηλαδή των ψεύτικων χαρτονομισμάτων. Το κακό χρήμα διώχνει το καλό χρήμα. Αντί για χαρτονομίσματα, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές χρυσά νομίσματα και αυτό θα σταματήσει την πορνεία του χρυσού. Τα χρυσά γυναικεία κοσμήματα θα πρέπει να επιτρέπονται υπό έλεγχο, όχι βάσει ποιότητας, αλλά βάσει ποσότητας. Αυτό θα αποθαρρύνει τη λαγνεία, τον φθόνο και την εχθρότητα. Όταν υπάρξει πραγματικός χρυσός με τη μορφή νομισμάτων, η επίδραση του χρυσού στην παραγωγή ψεύδους, πορνείας, κλπ., θα σταματήσει αυτομάτως. Δεν θα υπάρχει ανάγκη για υπουργείο κατά της διαφθοράς, για άλλη μία θητεία πορνείας και δόλιων προθέσεων.

αμουνι παντσα σταμανι
χι ανταρμα-πραμπαβαχ καλιχ
ωτταρεγιενα-ντατταμι
νιαβασατ ταν-νιντεσα-κριτ

αμουνι: όλα εκείνα – παντσα: τα πέντε – σταμανι: τα μέρη – χι: σίγουρα – ανταρμα: οι αρχές της αθρησκείας – πραμπαβαχ: ενθαρρύνοντας – καλιχ: η εποχή του Κάλι – ωτταρεγιενα: από τον γιο της Ουτταρά – ντατταμι: έδωσε – νιαβασατ: έμεινε – τατ: από αυτόν – νιντεσα-κριτ: κατευθύνθηκε.

Έτσι, δόθηκε η άδεια στην προσωπικότητα του Κάλι να ζήσει σε αυτά τα πέντε μέρη με τις οδηγίες του Μαχαράζα Παρίκσιτ, του γιου της Ουτταρά.

Έτσι άρχισε η εποχή του Κάλι με την επικράτηση του κανόνα του χρυσού και γι' αυτό το ψέμα, η μέθη, η σφαγή των ζώων και η πορνεία είναι ανεξέλεγκτα σε όλο τον κόσμο, ενώ οι συνετότεροι λαχταρούν να εξαλείψουν τη διαφθορά. Η μέθοδος εξουδετέρωσης προτείνεται πιο πάνω και μπορούν όλοι να επωφεληθούν από αυτή την πρόταση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 41

αταϊτανι να σεβετα
μπουμπουσουχ πουρουσαχ κβατσιτ
βισεσατο νταρμα-σιλο
ρατζ λοκα-πατιρ γκουρουχ

ατα: επομένως – ετανι: όλα αυτά – να: ποτέ – σεβετα: έρχεται σε επαφή – μπουμπουσουχ: εκείνοι που επιθυμούν το καλό – πουρουσαχ: το πρόσωπο – κβατσιτ: σε καμία περίπτωση – βισεσαταχ: συγκεκριμένα – νταρμα-σιλαχ: όσοι βρίσκονται στον σταδιακό δρόμο της απελευθέρωσης – ρατζα: ο βασιλιάς – λοκα-πατιχ: δημόσιος ηγέτης – γκουρουχ: οι μπραμανα και οι σαννιασι.

Επομένως, όποιοι επιθυμούν το διαρκές καλό και ειδικά οι βασιλείς, οι θρησκευόμενοι, οι δημόσιοι ηγέτες, οι μπραμανα και οι σαννιασι, δεν θα πρέπει να έρχονται ποτέ σε επαφή με τις τέσσερις προαναφερόμενες αρχές της αθρησκείας.

Οι *μπραμανα* είναι οι θρησκευτικοί δάσκαλοι όλων των άλλων κοινωνικών τάξεων και οι *σαννιασι* είναι οι πνευματικοί δάσκαλοι όλων των κοινωνικών τάξεων και όλων των πνευματικών σταδίων. Το ίδιο και οι βασιλείς και οι δημόσιοι ηγέτες, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για το υλικό καλό όλων των ανθρώπων. Οι εξελισσόμενοι θρησκευόμενοι και όσοι είναι υπεύθυνα ανθρώπινα όντα ή όσοι δεν επιθυμούν να σπαταλήσουν άσκοπα την πολύτιμη ανθρώπινη ζωή τους θα πρέπει να απέχουν από όλες τις αρχές της αθρησκείας και ιδιαίτερα την άνομη σχέση με γυναίκες. Αν ένας *μπραμανα* δεν είναι ειλικρινής, όλοι οι ισχυρισμοί του ότι είναι *μπραμανα* ακυρώνονται στη στιγμή. Αν ένας *σαννιασι* διατηρεί άνομο δεσμό με γυναίκες, όλοι οι ισχυρισμοί του ότι είναι *σαννιασι* γίνονται στη στιγμή ψεύτικοι. Κατά τον ίδιο τρόπο, αν ο βασιλιάς και ο δημόσιος ηγέτης είναι περήφανοι άνευ λόγου ή εθισμένοι στο ποτό και στο κάπνισμα, είναι ανάξιοι να υπηρετούν το δημόσιο καλό. Η ειλικρίνεια είναι η βασική αρχή όλων των θρησκειών. Οι τέσσερις ηγέτες της ανθρώπινης κοινωνίας, και συγκεκριμένα, οι *σαννιασι*, οι *μπραμανα*, ο βασιλιάς και ο δημόσιος ηγέτης, πρέπει να εξετάζονται αποφασιστικά βάσει του χαρακτήρα τους και των αρετών τους. Πριν μπορέσει κάποιος να γίνει δεκτός ως πνευματικός ή υλικός δάσκαλος της κοινωνίας, πρέπει να εξετάζεται βάσει των προαναφερθέντων κριτηρίων του χαρακτήρα του. Οι δημόσιοι ηγέτες μπορούν να είναι λιγότερο ικανοί βάσει ακαδημαϊκών προσόντων, είναι όμως απαραίτητο να είναι πρωτίστως απαλλαγμένοι από τη μόλυνση των τεσσάρων μειονεκτημάτων, και συγκεκριμένα, τον τζόγο, το ποτό, την πορνεία και τη σφαγή των ζώων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*βρισασια νασταμς τριν πανταν
ταπαχ σωτσαμ νταγιαμ ιτι
πρατισαννταντα ασβασια
μαχιμ τσα σαμαβαρνταγιατ*

βρισασια: του ταύρου (της προσωπικότητας της θρησκείας) – *νασταμ*: χαμένος – *τριν*: τρία – *πανταν*: πόδια – *ταπαχ*: ασκητικότητα – *σωτσαμ*: καθαριότητα – *νταγιαμ*: ευσπλαχνία – *ιτι*: έτσι – *πρατισαννταντε*: επανέφερε – *ασβασια*: ενθαρρύνοντας – *μαχιμ*: η γη – *τσα*: και – *σαμαβαρνταγιατ*: βελτιώθηκε εντελώς.

Έτσι ο Βασιλιάς επανέφερε τα χαμένα πόδια της προσωπικότητας της θρησκείας (του ταύρου) και ενθαρρύνοντας την ασκητικότητα, την

καθαριότητα και την ευσπλαχνία, βελτίωσε ικανοποιητικά την κατάσταση της γης.

Προσδιορίζοντας συγκεκριμένα μέρη για την προσωπικότητα του Κάλι, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ουσιαστικά ξεγέλασε τον Κάλι. Παρουσία του Κάλι, του Ντάρμα (με τη μορφή ταύρου) και της γης (με τη μορφή αγελάδας), μπορούσε να υπολογίσει τη γενική κατάσταση του βασιλείου του και έτσι έκανε αμέσως τα κατάλληλα βήματα για να αποκαταστήσει τα πόδια του ταύρου, και συγκεκριμένα, την ασκητικότητα, την καθαριότητα και την ευσπλαχνία. Και για το γενικότερο καλό των ανθρώπων της γης, είδε ότι τα αποθέματα χρυσού θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν για σταθερότητα. Ο χρυσός γεννά ασφαλώς ψέμα, μέθη, πορνεία, εχθρότητα και βία, αλλά υπό την καθοδήγηση ενός κατάλληλου βασιλιά ή δημόσιου ηγέτη ή ενός *μπραμανα* ή *σαννιασι*, ο ίδιος αυτός χρυσός μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αποκαταστήσει τα χαμένα πόδια του ταύρου, της προσωπικότητας της θρησκείας.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, λοιπόν, όπως ο παπούς του Αρτζούνα, συγκέντρωσε όλον τον άνομο χρυσό που φυλαγόταν για τις προτιμήσεις του Κάλι και τον αξιοποίησε για τη *σανκιρτανα-γιαγκια*, την ομαδική ψαλμωδία των αγίων ονομάτων του Κυρίου, όπως συνιστά η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Όπως έχουμε συστήσει προηγουμένως, ο πλούτος που έχει συγκεντρώσει κάποιος μπορεί να διαιρεθεί σε τρία μέρη για κατανομή, και συγκεκριμένα, το πενήντα τοις εκατό για την υπηρεσία του Κυρίου, το είκοσι πέντε τοις εκατό για τα μέλη της οικογένειας και το είκοσι πέντε τοις εκατό για προσωπικές ανάγκες. Το να ξοδεύει κανείς το πενήντα τοις εκατό για την υπηρεσία του Κυρίου, δηλαδή για τη διάδοση της πνευματικής γνώσης στην κοινωνία μέσω της *σανκιρτανα-γιαγκια*, είναι η μέγιστη επίδειξη ανθρώπινης ευσπλαχνίας. Συνήθως οι άνθρωποι βρίσκονται στο σκοτάδι όσον αφορά στην πνευματική γνώση, ιδιαίτερα σε σχέση με την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου και, συνεπώς, η συστηματική διάδοση της υπερβατικής γνώσης της υπηρεσίας αφοσίωσης είναι το μέγιστο έλεος που μπορεί να δείξει κανείς σε αυτόν τον κόσμο. Όταν όλοι μάθουν να θυσιάζουν το πενήντα τοις εκατό του χρυσού που έχουν για την υπηρεσία του Κυρίου, τότε ασφαλώς η ασκητικότητα, η καθαριότητα και η ευσπλαχνία ακολουθούν και έτσι τα τρία πόδια της προσωπικότητας της θρησκείας που έχουν χαθεί αποκαθίστανται αυτομάτως. Όταν υπάρχει αρκετή ασκητικότητα, καθαριότητα, ευσπλαχνία και ειλικρίνεια, τότε φυσικά η μητέρα γη είναι πλήρως ικανοποιημένη και ο Κάλι έχει ελάχιστες πιθανότητες να διεισδύσει στη δομή της ανθρώπινης κοινωνίας.

*σα εσα εταρχι αντιαστα
ασαναμ παρτιβοτσιταμ
πιταμαχενοπανιασταμ
ραγκιαρανιαμ βιβικσατα*

*αστε 'ντουνα σα ρατζαρσιχ
κωραβενντρα-σριγιολλασαν
γκατζαχβαγιε μαχα-μπαγκας
τσακραβαρτι μπριχατς-τσαβαχ*

*σαχ: εκείνος – εσαχ: αυτό – εταρχι: τώρα – αντιαστε: κυβερνά – ασαναμ: ο
θρόνος – παρτιβα-ουτσιταμ: ταιριαστό για έναν βασιλιά – πιταμαχενα: από τον
παππού – ουπανιασταμ: έχει παραδοθεί – ραγκια: από τον Βασιλιά – αρανιαμ:
το δάσος – βιβικσατα: επιθυμώντας – αστε: υπάρχει – αντουνα: τώρα – σαχ:
εκείνο – ρατζα-ρισιχ: ο σοφός μεταξύ των βασιλέων – κωραβα-ινντρα: ο
κυριότερος μεταξύ των βασιλέων της δυναστείας των Κούρου – σριγια: οι
δόξες – ουλλασαν: επεκτεινόμενες – γκατζαχβαγιε: στη Χαστινάπουρα –
μαχα-μπαγκαχ: ο πιο καλότυχος – τσακραβαρτι: ο Αυτοκράτορας – μπριχατ-
σραβατ: πολύ φημισμένος.*

**Ο πιο καλότυχος Αυτοκράτορας, ο Αυτοκράτορας Παρίκσιτ, που ο
Μαχαράζα Γιουντιστίρα του εμπιστεύθηκε το βασίλειο της
Χαστινάπουρα όταν θέλησε να αποσυρθεί στο δάσος, κυβερνά τώρα τον
κόσμο με μεγάλη επιτυχία, επειδή δοξάζεται από τους άθλους των
βασιλέων της δυναστείας των Κούρου.**

Οι παρατεταμένες θυσιαστήριες τελετουργίες που ανέλαβαν οι σοφοί του
Ναϊμισαράνια άρχισαν λίγο μετά τον θάνατο του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Η
θυσία επρόκειτο να συνεχιστεί επί χίλια χρόνια και γίνεται αντιληπτό ότι στην
αρχή, κάποιοι σύγχρονοι του Μπαλαντέβα, του μεγαλύτερου αδελφού του
Κυρίου Κρίσνα, επισκέφθηκαν και εκείνοι τον θυσιαστήριο τόπο. Σύμφωνα
με ορισμένες αυθεντίες, ο ενεστώτας χρόνος χρησιμοποιείται επίσης για να
δείξει την κοντινότερη χρονική απόσταση από το παρελθόν. Με αυτή την
έννοια χρησιμοποιείται ο ενεστώτας χρόνος εδώ για τη βασιλεία του
Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ο ενεστώτας μπορεί να χρησιμοποιηθεί επίσης για
συνεχή, διαρκή γεγονότα. Οι αξίες του Μαχαράζα Παρίκσιτ μπορούν να
ισχύσουν ακόμη και η ανθρώπινη κοινωνία μπορεί ακόμη να βελτιωθεί αν
υπάρχει αποφασιστικότητα από τις αρχές. Μπορούμε ακόμη να
απομακρύνουμε από το κράτος όλες τις πράξεις ανηθικότητας που εισήγαγε

η προσωπικότητα του Κάλι, αν είμαστε αποφασισμένοι να αναλάβουμε δράση όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Διέθεσε κάποια μέρη στον Κάλι, όμως στην πραγματικότητα ο Κάλι δεν μπορούσε να βρει πουθενά τέτοια μέρη, επειδή ο Μαχαράζα Παρίκσιτ αγρυπνούσε συνεχώς, φροντίζοντας να μην υπάρχουν μέρη για τυχερά παιχνίδια, ποτό, πορνεία και σφαγεία ζώων. Οι σύγχρονοι κυβερνήτες θέλουν να εξαφανίσουν από το κράτος τη διαφθορά, αλλά καθώς είναι ανόητοι, δεν γνωρίζουν πώς να το κάνουν. Θέλουν να δίνουν άδειες για χαρτοπαικτικές λέσχες και καζίνα, για μπαρ και άλλες επιχειρήσεις πώλησης μεθυστικών ναρκωτικών, για οίκους ανοχής και ξενοδοχειακή πορνεία, για κινηματογράφους, με το ψέμα να κυριαρχεί σε κάθε δοσοληψία, ακόμα και μεταξύ τους, και συγχρόνως θέλουν να διώξουν από το κράτος τη διαφθορά. Θέλουν το βασίλειο του Θεού χωρίς συνείδηση του Θεού. Πώς είναι δυνατό να συμβιβασθούν δύο αντιφατικά πράγματα; Αν θέλουμε να διώξουμε από το κράτος τη διαφθορά, πρέπει πρώτα απ' όλα να οργανώσουμε την κοινωνία έτσι ώστε να δεχθεί τις αρχές της θρησκείας, και συγκεκριμένα, την ασκητικότητα, την καθαριότητα, την ευσπλαχνία και την ειλικρίνεια και για να δημιουργήσουμε ευνοϊκές συνθήκες, πρέπει να κλείσουμε όλα τα μέρη των τυχερών παιχνιδιών, του ποτού, της πορνείας και του ψεύδους. Αυτά είναι κάποια από τα πρακτικά μαθήματα από τις σελίδες της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 45

*ιτταμ-μπουτανουμπαβο 'γιαμ
αμπιμανιου-σουτο νριπαχ
γιασια παλαγιαταχ κσωνιμ
γιουγιαμ σατραγια ντικσιταχ*

ιτταμ-μπουτα: όντας έτσι – *ανουμπαβαχ*: η πείρα – *αγιαμ*: αυτού – *αμπιμανιου-σουταχ*: ο γιος του Αμπιμάνιου – *νριπαχ*: ο βασιλιάς – *γιασια*: του οποίου – *παλαγιαταχ*: εξαιτίας της διακυβέρνησής του – *κσωνιμ*: πάνω στη γη – *γιουγιαμ*: εσείς όλοι – *σατραγια*: στην τέλεση θυσιών – *ντικσιταχ*: μνημένοι.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ο γιος του Αμπιμάνιου, είναι τόσο έμπειρος, ώστε χάρη στην ικανή διακυβέρνησή του και τη στήριξή του, έχει σταθεί δυνατό για εσάς να τελέσετε μια θυσία όπως αυτή.

Οι *μπραμανα* και οι *σαννιασι* είναι έμπειροι στην πνευματική πρόοδο της κοινωνίας, ενώ οι *κσατρια*, δηλαδή οι κυβερνήτες, είναι έμπειροι στην υλική ειρήνη και την ευημερία της ανθρώπινης κοινωνίας. Και μεν και οι δε είναι

οι πυλώνες κάθε ευτυχίας και, επομένως, πρέπει να συνεργάζονται πλήρως για το κοινό καλό. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν αρκετά έμπειρος ώστε να διώξει τον Κάλι από το πεδίο της δράσης του και να κάνει έτσι το κράτος δεκτικό στην πνευματική φώτιση. Αν οι κοινοί άνθρωποι δεν είναι δεκτικοί, είναι πολύ δύσκολο να βάλουν καλά στο μυαλό τους την ανάγκη για πνευματική φώτιση. Η ασκητικότητα, η καθαριότητα, η ευσπλαχνία και η ειλικρίνεια, οι βασικές αρχές της θρησκείας, προετοιμάζουν το έδαφος για την αποδοχή της προόδου στην πνευματική γνώση και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έκανε αυτές τις ευνοϊκές συνθήκες δυνατές. Έτσι οι σοφοί του Ναϊμισαράνι ήταν σε θέση να τελέσουν τις θυσίες για εκατό χρόνια. Με άλλα λόγια, χωρίς την κρατική στήριξη, κανένα φιλοσοφικό δόγμα και καμία θρησκευτική αρχή δεν μπορεί να προχωρήσει. Θα πρέπει να υπάρχει πλήρης συνεργασία μεταξύ των *μπραμανα* και των *κσατρια* για το κοινό καλό. Ακόμα και έως τις μέρες του Μαχαράζα Ασόκα, τον τρίτο αιώνα π.Χ., επικρατούσε το ίδιο πνεύμα. Ο βουδισμός στηρίχθηκε πολύ από τον Βασιλιά Ασόκα και έτσι απλώθηκε σε όλο τον κόσμο.

✚ *Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο έβδομο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Τιμωρία και ανταμοιβή του Κάλι».* ✚

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ

Ένας μικρός μπραμνα καταριέται τον Μαχαράζα Παρίκσιτ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
γιο βαϊ ντρωνι-αστρα-βιπλουστο
να ματουρ ουνταρε μριταχ
ανουγκραχαντ μπαγκαβαταχ
κρισνασιαντμπουτα-καρμαναχ*

σουταχ ουβατσα: ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι είπε – *γιαχ:* κάποιος – *βαϊ:* βέβαια – *ντρωνι-αστρα:* από το όπλο του γιου του Ντρόνα – *βιπλουσταχ:* καμένος από – *να:* ποτέ – *ματουχ:* της μητέρας – *ουνταρε:* στη μήτρα – *μριταχ:* συνάντησε τον θάνατο – *ανουγκραχατ:* από το έλεος – *μπαγκαβαταχ:* του Προσώπου της Θεότητας – *κρισνασια:* ο Κρίσνα – *αντμπουτα-καρμαναχ:* που ενεργεί με τρόπο θαυμαστό.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: Χάρη στο έλεος του Προσώπου της Θεότητας, του Σρι Κρίσνα, που ενεργεί με τρόπο θαυμαστό, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, παρόλο που χτυπήθηκε από το όπλο του γιου του Ντρόνα στην κοιλιά της μητέρας του, δεν μπόρεσε να καεί.

Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια, αφού άκουσαν για την αξιοθαύμαστη διακυβέρνηση του Μαχαράζα Παρίκσιτ έμειναν κατάπληκτοι από θαυμασμό, ιδιαίτερα όταν άκουσαν για την τιμωρία της προσωπικότητας του Κάλι και για το πώς ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έκανε τον Κάλι εντελώς ανίκανο να βλάψει οποιονδήποτε στο βασίλειό του. Ο Σούτα Γκοσουάμι ανυπομονούσε να περιγράψει επίσης τη θαυμαστή γέννηση και τον θάνατο του Μαχαράζα Παρίκσιτ και αυτοί οι στίχοι αναφέρονται από τον Σούτα Γκοσουάμι για να αυξήσουν το ενδιαφέρον των σοφών του Ναϊμισαράνια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*μπραμα-κοποττιταντ γιας του
τακσακατ πρανα-βιπλαβατ
να σαμμουμοχορουμπαγιαντ
μπαγκαβατι αρπιτασαγιαχ*

μπραμα-κοπα: η οργή ενός μπραμανα – ουττιτατ: που προκάλεσε – γιαχ: τι ήταν – του: αλλά – τακσακατ: από τον φιδολαίμη – πρανα-βιπλαβατ: από τη διάλυση της ζωής – να: ποτέ – σαμμουμοχα: κυριευμένος – ουρου-μπαγιατ: μεγάλος φόβος – μπαγκαβατι: στο Πρόσωπο της Θεότητας – αρπιτα: παραδομένος – ασαγιαχ: συνείδηση.

Επιπλέον, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν διαρκώς παραδομένος συνειδητά στο Πρόσωπο της Θεότητας και γι' αυτό δεν τον είχε κυριεύσει ο φόβος για το δάγκωμα του φιδολαίμη, του πουλιού που επρόκειτο να τον δαγκώσει εξαιτίας της οργής ενός μικρού μπραμανα.

Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης παραδομένος στον Κύριο ονομάζεται *ναραγιανα-παραγιανα*. Ένα τέτοιο πρόσωπο δεν φοβάται ποτέ πουθενά και κανέναν, ούτε τον θάνατο. Γι' αυτό το πρόσωπο τίποτε δεν είναι τόσο σημαντικό όσο ο Υπέρτατος Κύριος και έτσι δίνει την ίδια σημασία στην κόλαση και στον παράδεισο. Γνωρίζει καλά πως και η κόλαση και ο παράδεισος είναι δημιουργίες του Κυρίου και κατά τον ίδιο τρόπο, η ζωή και ο θάνατος είναι διαφορετικές συνθήκες ύπαρξης δημιουργημένες από τον Κύριο. Αλλά σε όλες τις συνθήκες και σε όλες τις περιστάσεις, η θύμηση του Ναράγιανα είναι ουσιώδης. Ο *ναραγιανα-παραγιανα* ασκείται σε αυτό διαρκώς. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ένας τέτοιος αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης. Τον καταράστηκε άδικα ο άπειρος γιος ενός μπραμανα που βρισκόταν υπό την επιρροή του Κάλι και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ το δέχθηκε αυτό ως σταλμένο από τον Ναράγιανα. Γνώριζε πως ο Ναράγιανα (ο Κύριος Κρίσνα) τον είχε σώσει όταν καιγόταν στη μήτρα της μητέρας του και αν επρόκειτο να σκοτωθεί από το δάγκωμα ενός φιδιού, αυτό θα συνέβαινε επίσης με τη θέληση του Κυρίου. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν πηγαίνει ποτέ ενάντια στη θέληση του Κυρίου· οτιδήποτε στέλνει ο Κύριος είναι ευλογία για τον αφοσιωμένο υπηρέτη. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν ήταν ούτε φοβισμένος ούτε βρισκόταν σε σύγχυση από τέτοια πράγματα. Αυτό είναι το σημάδι ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

*ουτςριτζια σαρβαταχ σανγκαμ
βιγκιατατζιτα-σαμσιτιχ
βαϊγιασακερ τζαχω σισιο
γκανγκαγιαμ σβαμ καλεβαραμ*

ουτςριτζια: αφού άφησε κατά μέρος – *σαρβαταχ*: παντού γύρω – *σανγκαμ*: συναναστροφή – *βιγκιατα*: γίνεται κατανοητό – *ατζιτα*: κάποιος που δεν κατακτάται ποτέ (το Πρόσωπο της Θεότητας) – *σαμσιτιχ*: η πραγματική θέση – *βαϊγιασακεχ*: στον γιο του Βιάσα – *τζαχω*: άφησε – *σισιαχ*: ως μαθητής – *γκανγκαγιαμ*: στην όχθη του Γάγγη – *σβαμ*: αυτού – *καλεβαραμ*: το υλικό σώμα.

Επιπλέον, αφού άφησε όλους τους δικούς του, ο Βασιλιάς εγκαταλείφθηκε ως μαθητής στον γιο του Βιάσα (τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι) και έτσι μπορούσε να κατανοήσει την πραγματική θέση του Προσώπου της Θεότητας.

Η λέξη *ατζιτα* έχει ιδιαίτερη σημασία. Το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Σρι Κρίσνα, είναι γνωστός ως Ατζίτα, απόρθητος, και είναι πράγματι έτσι από κάθε άποψη. Κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει την πραγματική Του θέση. Είναι απόρθητος και με τη γνώση. Έχουμε ακούσει για το *νταμα* Του, τον τόπο Του, την αιώνια Γκολόκα Βριντάβανα, αλλά υπάρχουν πολλοί λόγιοι οι οποίοι ερμηνεύουν αυτόν τον τόπο με διαφορετικούς τρόπους. Όμως με τη χάρη ενός πνευματικού δασκάλου όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, στον οποίον ο Βασιλιάς παραδόθηκε ως ο πλέον ταπεινός μαθητής, μπορεί κανείς να καταλάβει την πραγματική θέση του Κυρίου, τον αιώνιο τόπο Του και τα υπερβατικά Του παραφερνάλια σε εκείνον τον τόπο, το *νταμα* Του. Γνωρίζοντας την υπερβατική θέση του Κυρίου και την υπερβατική μέθοδο με την οποία μπορεί να προσεγγίσει κανείς εκείνο το υπερβατικό *νταμα*, ο Βασιλιάς ήταν βέβαιος σχετικά με τον απώτερο προορισμό του και με αυτή τη γνώση μπορούσε να αφήσει κατά μέρος οτιδήποτε υλικό, ακόμη και το σώμα του, χωρίς καμία δυσκολία ή προσκόλληση. Στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* αναφέρεται, *παραμ ντριστβα νιβαρτατε* (Μπ.γκ. 9.59), δηλαδή, μπορεί να αφήσει κανείς κατά μέρος κάθε σχέση με υλικές προσκολλήσεις όταν είναι σε θέση να δει το *παραμ*, την ανώτερη ποιότητα των πραγμάτων. Από την *Μπαγκαβαντ-γκιτα* καταλαβαίνουμε την ποιότητα της ανώτερης ενέργειας του Κυρίου, ανώτερης της υλικής ενέργειας, και με τη χάρη ενός γνήσιου πνευματικού δασκάλου όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι είναι δυνατό να γνωρίσουμε τα πάντα σχετικά με αυτή την ανώτερη ενέργεια του Κυρίου, δια της οποίας ο Κύριος φανερώνει το αιώνιο όνομά Του, την ποιότητα, τις

διασκεδάσεις, τα παραφερνάλια και την ποικιλομορφία Του. Αν δεν κατανοήσει κανείς εντελώς αυτή την ανώτερη ή αιώνια ενέργεια του Κυρίου, δεν είναι δυνατό να αφήσει την υλική ενέργεια, όσο και να διατυπώνει θεωρητικές εικασίες σχετικά με την αληθινή φύση της Απόλυτης Αλήθειας. Με τη χάρη του Κυρίου Κρίσνα, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν σε θέση να λάβει το έλεος μιας προσωπικότητας όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι και έτσι να γνωρίσει την πραγματική θέση του απόρθητου Κυρίου. Είναι πολύ δύσκολο να βρει κανείς τον Κύριο από τις βεδικές γραφές, αλλά είναι πολύ εύκολο να Τον γνωρίσει από το έλεος ενός απελευθερωμένου αφοσιωμένου υπηρέτη όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

*νοτταμασλοκα-βαρταναμ
τζουσαταμ τατ-καταμριταμ
σιατ σαμμπραμπ 'ντα-καλε πι
σμαραταμ τατ-πανταμμπουτζαμ*

να: ποτέ – *ουτταμα-σλοκα:* το Πρόσωπο της Θεότητας, το οποίο τραγουδούν οι βεδικοί ύμνοι – *βαρταναμ:* εκείνων που ζουν μόνον από αυτούς – *τζουσαταμ:* εκείνων που ασχολούνται – *τατ:* Αυτού – *κατα-αμριταμ:* υπερβατικά θέματα σχετικά με Αυτόν – *σιατ:* συμβαίνει – *σαμμπραμαχ:* παρανόηση – *αντα:* στο τέλος – *καλε:* εγκαίρως – *απι:* επίσης – *σμαραταμ:* ενθυμούμενοι – *τατ:* Αυτού – *παντα-αμμπουτζαμ:* τα λωτοειδή πόδια.

Αυτό συνέβη επειδή όσοι έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στα υπερβατικά θέματα τα σχετικά με το Πρόσωπο της Θεότητας, το οποίο τραγουδούν οι βεδικοί ύμνοι, και θυμούνται διαρκώς τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, δεν διατρέχουν τον κίνδυνο να κατανοούν τα πράγματα με τρόπο λανθασμένο ακόμα και στις τελευταίες ημέρες της ζωής τους.

Η ύψιστη τελειότητα της ζωής επιτυγχάνεται με τη θύμηση της υπερβατικής φύσης του Κυρίου την τελευταία στιγμή της ζωής. Αυτή η τελειότητα της ζωής μπορεί να πραγματοποιηθεί από κάποιον που έχει μάθει την πραγματική υπερβατική φύση του Κυρίου από τους βεδικούς ύμνους, τραγουδισμένους από μια απελευθερωμένη ψυχή όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ή από κάποιον που βρίσκεται σε αυτή τη γραμμή μαθητικής διαδοχής. Δεν υπάρχει κανένα όφελος αν ακούσει κανείς τους βεδικούς ύμνους από κάποιον διανοούμενο που ασχολείται με θεωρίες, με εικασίες. Όταν τους ίδιους ύμνους τους ακούσει κανείς από μια πραγματικά αυτοσυνειδητοποιημένη

ψυχή και τους κατανοήσει σωστά μέσω υπηρεσίας και υποταγής, όλα γίνονται διαυγή σαν κρύσταλλο. Έτσι ένας υπάκουος και ταπεινός μαθητής είναι ικανός να ζήσει υπερβατικά και να συνεχίσει με αυτόν τον τρόπο μέχρι το τέλος της ζωής του. Με επιστημονική προσαρμογή, μπορεί κανείς να θυμάται τον Κύριο ακόμη και στο τέλος της ζωής του, όταν η δύναμη της θύμησης χαλαρώνει εξαιτίας διαταραχής των σωματικών μεμβρανών. Για έναν κοινό άνθρωπο, είναι πολύ δύσκολο να θυμηθεί τα πράγματα όπως ακριβώς είναι κατά την ώρα του θανάτου, αλλά με τη χάρη του Κυρίου και των γνησίων αφοσιωμένων υπηρετών Του, των πνευματικών δασκάλων, μπορεί να δοθεί σε κάποιον αυτή η ευκαιρία χωρίς δυσκολία. Και αυτό ακριβώς έγινε στην περίπτωση του Μαχαράζα Παρίκσιτ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*ταβατ καλιρ νααπραμπαβετ
πραβιστο 'πιχασαρβαταχ
γιαβαντ ισομαχαν ουρβιαμ
αμπιμανιαβα εκα-ρατ*

ταβατ: όσο – καλιχ: η προσωπικότητα του Κάλι – να: δεν μπορεί –πραμπαβετ: να ανθίσει –πραβισταχ: εισέρχεται –απι: ακόμα και –ιχα: εδώ –σαρβαταχ: παντού –γιαβατ: όσο –ισαχ: ο κύριος –μαχαν: ο μέγας –ουρβιαμ: ισχυρός –αμπιμανιαβαχ: ο γιος του Αμπιμάνιου –εκα-ρατ: ο ένας Αυτοκράτορας.

Όσο παραμένει Αυτοκράτορας της Γης ο ισχυρός γιος του Αμπιμάνιου, δεν υπάρχει πιθανότητα να ακμάσει η προσωπικότητα του Κάλι.

Όπως έχουμε ήδη εξηγήσει, η προσωπικότητα του Κάλι είχε εισέλθει στη δικαιοδοσία της γης πριν από πολύ καιρό και αναζητούσε την ευκαιρία να απλώσει την επιρροή του σε όλο τον κόσμο. Δεν μπορούσε όμως να το κάνει αυτό ικανοποιητικά εξαιτίας της παρουσίας του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Αυτός είναι ο δρόμος της καλής διακυβέρνησης. Τα ταραχοποιά στοιχεία όπως η προσωπικότητα του Κάλι θα επιχειρούν πάντα να εξαπλώσουν τις ανόσιες δραστηριότητές τους, είναι όμως καθήκον του ικανού κράτους να τα εμποδίζει με κάθε τρόπο. Παρόλο που ο Μαχαράζα Παρίσιτ διέθεσε κάποια μέρη στην προσωπικότητα του Κάλι, συγχρόνως, δεν έδωσε την ευκαιρία στους πολίτες να επηρεαστούν από την προσωπικότητα του Κάλι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*γιασμινν αχανι γιαρχι εβα
μπαγκαβαν ουτσαρτζα γκαμ
τανταϊβεχανουβριττο 'σαβ
ανταρμα-πραμπαβαχ καλιχ*

γιασμιν: εκείνη – *αχανι*: την ίδια μέρα – *γιαρχι εβα*: την ίδια στιγμή – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ουτσαρτζα*: άφησε – *γκαμ*: τη Γη – *ταντα*: τότε – *εβα*: βεβαίως – *ιχα*: σε αυτόν τον κόσμο – *ανουβριτταχ*: ακολούθησε – *ασω*: αυτός – *ανταρμα*: η αθρησκεία – *πραμπαβαχ*: επιταχύνοντας – *καλιχ*: το πρόσωπο της φιλονικίας.

Την ίδια μέρα και την ίδια στιγμή που το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Σρι Κρίσνα, άφησε τη Γη, η προσωπικότητα του Κάλι, που προωθεί κάθε είδους άθρησκη πράξη, ήλθε σε αυτόν τον κόσμο.

Το Πρόσωπο της Θεότητας και το άγιο όνομά Του, οι ιδιότητές Του, κλπ., είναι όλα ταυτόσημα. Η προσωπικότητα του Κάλι δεν ήταν σε θέση να εισέλθει στη δικαιοδοσία της Γης λόγω της παρουσίας του Προσώπου της Θεότητας. Και κατά τον ίδιο τρόπο, αν υπάρχει κάποια διευθέτηση για το διαρκές ψάλσιμο των αγίων ονομάτων, των ιδιοτήτων, κλπ., του Υπερτάτου Προσώπου της Θεότητας, δεν υπάρχει καμία απολύτως πιθανότητα να εισχωρήσει η προσωπικότητα του Κάλι. Αυτή είναι η τεχνική για την απομάκρυνση της προσωπικότητας του Κάλι από τον κόσμο. Στη σύγχρονη ανθρώπινη κοινωνία έχει σημειωθεί μεγάλη πρόοδος της υλικής επιστήμης και δείγμα αυτής της προόδου είναι η εφεύρεση του ραδιοφώνου για τη μετάδοση ήχου στον αέρα. Αν, λοιπόν, αντί να εκπέμπουν ανόητους ήχους για αισθησιακή απόλαυση, το κράτος κανονίσει να μεταδίδει υπερβατικό ήχο, αντηχώντας το άγιο όνομα, τη δόξα και τα έργα του Κυρίου, όπως παρουσιάζονται έγκυρα στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, τότε θα δημιουργηθεί μια ευνοϊκή κατάσταση, οι αρχές της θρησκείας στον κόσμο θα επανεδραιωθούν και έτσι οι αρχηγοί των κρατών, που αγωνιούν τόσο πολύ να απομακρύνουν από τον κόσμο τη διαφθορά, θα σημειώσουν επιτυχία. Τίποτε δεν είναι κακό αν χρησιμοποιείται κατάλληλα στην υπηρεσία του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*νανουντβεστι καλιμ σαμρατ
σαρανγκα ιβα σαρα-μπουκ
κουσαλανι ασου σιντιαντι*

να: ποτέ – ανουντβεστι: φθονερός – καλιμ: για το πρόσωπο του Κάλι – σαμρατ: ο Αυτοκράτορας – σαραμ-γκα: ρεαλιστής όπως οι μέλισσες – ιβα: σαν – σαραμπουκ: κάποιος που δέχεται την ουσία – κουσαλανι: ευοίωνα αντικείμενα – ασου: αμέσως – σιντιαντι: επιτυγχάνουν – να: ποτέ – ιταρανι: που είναι δυσοίωνα – κριτανι: που τελούνται – γιατ: τόσο όσο.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ρεαλιστής, όπως οι μέλισσες που δέχονται μόνο την ουσία (του άνθους). Γνώριζε πολύ καλά πως στην εποχή του Κάλι, ευοίωνα πράγματα παράγουν καλά αποτελέσματα αμέσως, ενώ οι δυσοίωνες πράξεις πρέπει να τελούνται (προκειμένου να φέρουν αποτελέσματα.) Έτσι δεν ένιωθε ποτέ φθόνο για το πρόσωπο του Κάλι.

Η εποχή του Κάλι ονομάζεται εποχή παρακμής. Αυτήν την εποχή της παρακμής, επειδή τα ζωντανά όντα βρίσκονται σε άβολη θέση, ο Υπέρτατος Κύριος τους έχει δώσει ορισμένες ιδιαίτερες ευκολίες. Έτσι με τη θέληση του Κυρίου, το ζωντανό ον δεν γίνεται θύμα μιας αμαρτωλής πράξης, παρά μόνον όταν αυτή η πράξη τελεστεί. Σε άλλες εποχές, απλώς με τη σκέψη της τέλεσης μιας αμαρτωλής πράξης, γινόταν κανείς θύμα αυτής της πράξης. Αντιθέτως, αυτή την εποχή στο ζωντανό ον απονέμονται τα αποτελέσματα των ευσεβών πράξεων απλώς με τη σκέψη τους. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, επειδή με τη χάρη του Κυρίου ήταν ο πλέον μορφωμένος και έμπειρος βασιλιάς, δεν ένιωθε άσκοπο φθόνο για το πρόσωπο του Κάλι, επειδή δεν σκόπευε να του προσφέρει καμία ευκαιρία να κάνει αμαρτωλές πράξεις. Προστάτευε τους υπηκόους του από το να γίνουν βορά αμαρτωλών πράξεων την εποχή του Κάλι και συγχρόνως έδωσε πλήρεις διευκολύνσεις στην εποχή του Κάλι, διαθέτοντας σε αυτόν κάποια συγκεκριμένα μέρη. Στο τέλος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ λέγεται ότι μολονότι είναι παρούσες όλες οι ανόσιες πράξεις της προσωπικότητας του Κάλι, υπάρχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα αυτήν την εποχή. Μπορεί κανείς να φτάσει στη σωτηρία ψάλλοντας απλώς το άγιο όνομα του Κυρίου. Έτσι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έκανε μια οργανωμένη προσπάθεια να διαδώσει το ψάλσιμο του αγίου ονόματος του Κυρίου και έτσι έσωσε τους πολίτες από τα νύχια του Κάλι. Οφείλεται σε αυτό το πλεονέκτημα της εποχής του Κάλι και μόνο ότι μεγάλοι σοφοί μερικές φορές εύχονται κάθε καλό για την εποχή του Κάλι. Και στις Βέδες επίσης λέγεται ότι συζητώντας κανείς για τα έργα του Κυρίου Κρίσνα, μπορεί να απαλλαγεί από όλα τα μειονεκτήματα της εποχής του Κάλι. Στην αρχή της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ λέγεται επίσης ότι με την απαγγελία της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ ο Υπέρτατος Κύριος συλλαμβάνεται αμέσως μέσα στην

καρδιά. Αυτά είναι κάποια από τα σπουδαία πλεονεκτήματα της εποχής του Κάλι και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ επωφελήθηκε από όλα αυτά τα πλεονεκτήματα, χωρίς να σκέφτεται άσχημα για την εποχή του Κάλι, πιστός στη θρησκεία των Βαϊσνάβα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*κιμ νου μπαλεσου σουρενα
καλινα ντιρα-μπιρουνα
απραματταχπραματτεσου
γιο βρικο νρισου βαρτατε*

κιμ: τι – *νου*: ίσως – *μπαλεσου*: μεταξύ των λιγότερο ευφυών προσώπων – *σουρενα*: από τους ισχυρούς – *καλινα*: από την προσωπικότητα του Κάλι – *ντιρα*: αυτοκυριαρχούμενος – *μπιρουνα*: από κάποιον που φοβάται – *απραματταχ*: προσεκτικός – *πραματτεσου*: μεταξύ των απρόσεκτων – *γιαχ*: κάποιος ο οποίος – *βρिकाχ*: τίγρη – *νρισου*: μεταξύ των ανθρώπων – *βαρτατε*: υπάρχει.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ αναλογίστηκε πως οι λιγότερο ευφυείς άνθρωποι ίσως θεωρήσουν την προσωπικότητα του Κάλι πολύ ισχυρή, αλλά πως όσοι έχουν αυτοέλεγχο δεν θα έχουν να φοβηθούν τίποτα. Ο Βασιλιάς ήταν δυνατός σαν τίγρη και φρόντιζε τους ανόητους, τους απερίσκεπτους.

Όσοι δεν είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι απερίσκεπτοι και ανόητοι. Αν κάποιος δεν είναι πολύ ευφυής, δεν μπορεί να είναι αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Όσοι δεν είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου γίνονται λεία των έργων του Κάλι. Δεν θα σταθεί δυνατό να δημιουργήσουμε μία λογικότερη κατάσταση στην κοινωνία αν δεν είμαστε έτοιμοι να δεχθούμε τους τρόπους δράσης που υιοθέτησε ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, δηλαδή, τη διάδοση της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου στους κοινούς ανθρώπους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

*ουπαβαρνιταμ εταντ βαχ
πουνιαμ παρικσιταμ μαγια
βασουντεβα-κατοπεταμ
ακιαναμ γιαντ απριτσατα*

ουπαβαρνιταμ: περιγράφονται σχεδόν όλα – *ετατ*: όλα αυτά – *βαχ*: σε σένα – *πουνιαμ*: τον ευσεβή – *παρικσιταμ*: σχετικά με τον Μαχαράζα Παρίκσιτ – *μαγια*: από εμένα – *βασουντεβα*: του Κυρίου Κρίσνα – *κατα*: αφηγήσεις – *ουπεταμ*: σε σχέση με – *ακιαναμ*: δηλώσεις – *γιατ*: τι – *απριτσατα*: μου ζητήσατε.

Ω σοφοί, όπως μου ζητήσατε, σας περιέγραψα όλες σχεδόν τις αφηγήσεις για τον Κύριο Κρίσνα που συνδέονται με την ιστορία του ευσεβούς Μαχαράζα Παρίκσιτ.

Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι η ιστορία των έργων του Κυρίου. Και τα έργα του Κυρίου συνδέονται με τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου. Επομένως, η ιστορία των αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου δεν διαφέρει από την ιστορία των έργων του Κυρίου. Ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου θεωρεί ότι τα έργα του Κυρίου και τα έργα των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών Του βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο, επειδή είναι όλα υπερβατικά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

*για γιαχ κατα μπαγκαβαταχ
κατανιγιουρου-καρμαναχ
γκουννα-καρμασραγιαχ πουμμπιχ
σαμσεβιας τα μπουμπουσουμπιχ*

γιαχ: οτιδήποτε – *γιαχ*: και οποιοσδήποτε – *καταχ*: θέματα – *μπαγκαβαταχ*: σχετικά με το Πρόσωπο της Θεότητας – *κατανιγια*: που επρόκειτο να πω – *ουρου-καρμαναχ*: γι' Αυτόν που ενεργεί με τρόπο θαυμαστό – *γκουννα*: οι υπερβατικές ιδιότητες – *καρμα*: ασυνήθιστα έργα – *ασραγιαχ*: που συνεπάγονται – *πουμμπιχ*: από πρόσωπα – *σαμσεβιαχ*: οφείλουν να ακούν – *ταχ*: όλοι τους – *μπουμπουσουμπιχ*: από εκείνους που θέλουν το δικό τους καλό.

Όσοι θέλουν να πετύχουν πλήρη τελειότητα στη ζωή τους πρέπει να ακούν ταπεινά και υπάκουα όλα τα θέματα που συνδέονται με τα υπερβατικά έργα και τις ιδιότητες του Προσώπου της Θεότητας, το οποίο ενεργεί με τρόπο θαυμαστό.

Το συστηματικό άκουσμα των υπερβατικών έργων, των ιδιοτήτων και των ονομάτων του Κυρίου Σρι Κρίσνα είναι ώθηση για την αιώνια ζωή. Συστηματικό άκουσμα σημαίνει να Τον γνωρίζει κανείς βαθμιαία αληθινά

και πραγματικά και αυτό, το να Τον γνωρίζει κανείς αληθινά και πραγματικά, σημαίνει ότι θα αποκτήσει αιώνια ζωή, όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Αυτά τα υπερβατικά, δοξασμένα έργα του Κυρίου Σρι Κρίсна είναι η επιβαλλόμενη θεραπεία για την αντιμετώπιση της διαδικασίας της γέννησης, του θανάτου, των γηρατειών και της αρρώστιας, που θεωρούνται υλικά έπαθλα για τα υποκείμενα σε όρους ζωντανά όντα. Η κορύφωση αυτού του σταδίου της τελειότητας είναι ο στόχος της ανθρώπινης ζωής και έχει ως αποτέλεσμα την υπερβατική ευδαιμονία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

*ρισαγια ουτσουχ
σουτα τζιβα σαμαχ σωμια
σασβατιρ βισανταμ γιασαχ
γιας τβαμ σαμσασι κρισνασια
μαρτιαναμ αμριταμ χι ναχ*

ρισαγιαχ ουτσουχ: οι καλοι σοφοί είπαν – *σουτα*: ω Σούτα Γκοσουάμι – *τζιβα*: σου ευχόμαστε να ζήσεις – *σαμαχ*: πολλά χρόνια – *σωμια*: σοβαρός – *σασβατιχ*: αιώνια – *βισανταμ*: ιδιαιτέρως – *γιασαχ*: σε φήμη – *γιαχ τβαμ*: εξαιτίας σου – *σαμσασι*: μιλώντας όμορφα – *κρισνασια*: του Κυρίου Σρι Κρίсна – *μαρτιαναμ*: όσων πεθαίνουν – *αμριταμ*: αθάνατο νέκταρ – *χι*: σίγουρα – *ναχ*: δικό μας.

Είπαν οι καλοί σοφοί: Ω σοβαρέ Σούτα Γκοσουάμι! Είθε να ζήσεις πολλά χρόνια και να έχεις αιώνια φήμη, επειδή μιλάς πολύ όμορφα για τα έργα του Κυρίου Κρίсна, του Προσώπου της Θεότητας. Αυτό είναι νέκταρ για θνητούς όπως εμείς.

Όταν ακούμε για τις υπερβατικές ιδιότητες και τα έργα του Προσώπου της Θεότητας, μπορούμε πάντα να θυμόμαστε τι έχει πει ο Ίδιος ο Κύριος στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (4.9). Τα έργα Του, ακόμα και αν τα πραγματοποιεί στην ανθρώπινη κοινωνία, είναι όλα υπερβατικά, γιατί είναι όλα τονισμένα από την πνευματική ενέργεια του Κυρίου, η οποία διακρίνεται από την υλική Του ενέργεια. Όπως αναφέρεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, αυτά τα έργα ονομάζονται *ντιβιαμ*. Αυτό σημαίνει ότι δεν ενεργεί ούτε γεννιέται σαν συνηθισμένο ζωντανό ον υπό την επιμέλεια της υλικής ενέργειας. Ούτε το σώμα Του είναι υλικό ή μεταβαλλόμενο όπως το σώμα των κοινών ζωντανών όντων. Και κάποιος που κατανοεί αυτό το γεγονός, είτε από τον Κύριο είτε από έγκυρες πηγές, δεν ξαναγεννιέται αφού αφήσει το παρόν υλικό σώμα του.

Μία τόσο φωτισμένη ψυχή γίνεται δεκτή στο πνευματικό βασίλειο του Κυρίου και Τον υπηρετεί με υπερβατική αγάπη. Επομένως, όσο περισσότερο ακούμε για τα υπερβατικά έργα του Κυρίου, όπως αναφέρονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* και τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, τόσο περισσότερο μπορούμε να αποκτήσουμε γνώση σχετικά με την υπερβατική φύση Του και έτσι να σημειώσουμε σαφή πρόοδο στον δρόμο της επιστροφής στον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

*καρμανι ασμινν ανασβασε
ντουμα-ντουμρατμαναμ μπαβαν
απαγιαγιατι γκοβινντα-
παντα-παντμασαβαμ μαντου*

καρμανι: την τέλεση – *ασμιν*: σε αυτό – *ανασβασε*: χωρίς βεβαιότητα – *ντουμα*: καπνός – *ντουμρα-ατμαναμ*: χρωματισμένο σώμα και νους – *μπαβαν*: εσύ – *απαγιαγιατι*: πολύ ευχάριστο – *γκοβινντα*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *παντα*: τα πόδια – *παντμα-ασαβαμ*: το νέκταρ του άνθους του λωτού – *μαντου*: μέλι.

Έχουμε μόλις αρχίσει την τέλεση αυτού του έργου, μιας θυσιαστήριας φωτιάς, χωρίς βεβαιότητα για το αποτέλεσμα, λόγω των πολλών ατελειών της πράξης μας. Τα σώματά μας έχουν γίνει μαύρα από τον καπνό, αλλά είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με το νέκταρ των λωτοειδών ποδιών του Προσώπου της Θεότητας, του Γκοβίνντα, το οποίο εσύ προσφέρεις.

Η θυσιαστήρια φωτιά που άναψαν οι σοφοί του Ναϊμισαράνια ήταν σίγουρα γεμάτη καπνό και αμφιβολίες λόγω τόσο πολλών ατελειών. Η πρώτη ατέλεια είναι ότι υπάρχει έντονη έλλειψη έμπειρων *μπραμανα*, ικανών να φέρουν σε πέρας επιτυχημένα τέτοιες τελετές αυτή την εποχή του Κάλι. Οποιαδήποτε ασυμφωνία σε τέτοιου είδους θυσίες καταστρέφει το όλο εγχείρημα, το δε αποτέλεσμα είναι αβέβαιο, όπως οι αγροτικές εργασίες. Το καλό αποτέλεσμα του οργώματος του ορυζώνα εξαρτάται από τις βροχές της θείας πρόνοιας και, συνεπώς, το αποτέλεσμα είναι αβέβαιο. Κατά τον ίδιο τρόπο, η τέλεση οποιουδήποτε είδους θυσίας την εποχή του Κάλι είναι και αυτή αβέβαιη. Ανήθικοι και άπληστοι *μπραμανα* της εποχής του Κάλι παρασύρουν αθώους ανθρώπους σε τέτοια αβέβαια θυσιαστήρια εγχειρήματα, χωρίς να αποκαλύπτουν την εντολή των γραφών, δηλαδή ότι κατά την εποχή του Κάλι δεν υφίσταται άλλη θυσιαστήρια τελετή εκτός από τη θυσία της ομαδικής

ψαλμωδίας του αγίου ονόματος του Κυρίου. Ο Σούτα Γκοσουάμι εξιστορούσε τα υπερβατικά έργα του Κυρίου στη συγκέντρωση των σοφών και αυτοί αντιλαμβάνονταν πράγματι το αποτέλεσμα του ακούσματος αυτών των υπερβατικών έργων. Μπορεί κανείς να το αισθανθεί αυτό εμπράκτως, όπως ακριβώς αισθάνεται το αποτέλεσμα της λήψης τροφής. Η πνευματική συνειδητοποίηση ενεργεί με αυτόν τον τρόπο.

Οι σοφοί του Ναϊμισαράνια υπέφεραν πραγματικά από τον καπνό της θυσιαστήριας φωτιάς και είχαν αμφιβολίες σχετικά με το αποτέλεσμα, αλλά ακούγοντας από ένα συνειδητοποιημένο πρόσωπο όπως ο Σούτα Γκοσουάμι, έμειναν πολύ ικανοποιημένοι. Στην *Μπραμα-βαϊβαρτα Πουρανα*, ο Βίσνου λέει στον Σίβα ότι στην εποχή του Κάλι, άνθρωποι γεμάτοι αγωνίες διαφόρων ειδών μπορεί να μοχθούν μάταια σε πράξεις που αποσκοπούν στην απόλαυση και σε φιλοσοφικές εικασίες, αλλά όταν ασχοληθούν με την υπηρεσία αφοσίωσης, το αποτέλεσμα είναι βέβαιο και ασφαλές και δεν υπάρχει καμία απώλεια ενέργειας. Με άλλα λόγια, τίποτε από όσα γίνονται για πνευματική συνειδητοποίηση ή για υλικά οφέλη δεν μπορεί να έχει επιτυχία χωρίς την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

*τουλαγιαμα λαβεναπι
να σβαργκαμ ναπουναρ-μπαβαμ
μπαγκαβατ-σανγκι-σανγκασια
μαρτιαναμ κιμ ουτασισαχ*

τουλαγιαμα: να εξισωθεί με – *λαβενα*: με μία στιγμή – *απι*: ακόμη και – *να*: ποτέ – *σβαργκαμ*: οι ουράνιοι πλανήτες – *να*: ούτε – *απουναχ-μπαβαμ*: την απελευθέρωση από την ύλη – *μπαγκαβατ-σανγκι*: με τον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου – *σανγκασια*: της συναναστροφής – *μαρτιαναμ*: εκείνοι που είναι προορισμένοι να πεθάνουν – *κιμ*: τι; - *ουτα*: να πει – *ασισαχ*: εγκόσμια ευλογία.

Η αξία μιας στιγμής επαφής με τον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου δεν μπορεί να συγκριθεί με την είσοδο στους ουράνιους πλανήτες ή με την απελευθέρωση από την ύλη και πολύ περισσότερο με τις εγκόσμιες ευλογίες με τη μορφή υλικής ευημερίας, οι οποίες είναι για εκείνους που προορίζονται να πεθάνουν.

Όταν υπάρχουν κάποια όμοια σημεία, είναι δυνατό να συγκριθεί ένα πράγμα με κάποιο άλλο. Η επαφή με έναν αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη δεν μπορεί να

συγκριθεί με οτιδήποτε υλικό. Άνθρωποι εθισμένοι στην υλική ευτυχία φιλοδοξούν να φτάσουν στους ουράνιους πλανήτες όπως η Σελήνη, η Αφροδίτη και η Ινντραλόκα και όσοι είναι προχωρημένοι στις υλικές φιλοσοφικές θεωρίες αγωνίζονται για την απελευθέρωση από κάθε υλική δουλεία. Όταν κάποιος απογοητεύεται από κάθε είδους υλική πρόοδο, επιθυμεί το αντίθετο είδος απελευθέρωσης, που ονομάζεται *απουναρ-μπαβα*, δηλαδή μη επαναγέννηση. Αλλά οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν λαχταρούν ούτε την ευτυχία που προσφέρεται στους ουράνιους πλανήτες ούτε την απελευθέρωση από την υλική δουλεία. Με άλλα λόγια, για τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου οι υλικές απολαύσεις των ουράνιων πλανητών είναι σαν φαντασμαγορία και επειδή είναι ήδη απελευθερωμένοι από κάθε υλική αντίληψη ευτυχίας και δυστυχίας, είναι απελευθερωμένοι ακόμη και στον υλικό κόσμο. Αυτό σημαίνει ότι οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου βρίσκονται σε υπερβατική ύπαρξη, και συγκεκριμένα, στην υπηρεσία αγάπης του Κυρίου, και στον υλικό και στον πνευματικό κόσμο. Όπως ένας κυβερνητικός υπάλληλος είναι πάντα ο ίδιος, είτε στο γραφείο είτε στο σπίτι είτε οπουδήποτε, έτσι και ένας αφοσιωμένος υπηρέτης δεν έχει καμία σχέση με οτιδήποτε υλικό, επειδή βρίσκεται αποκλειστικά στην υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου. Αφού δεν έχει καμία σχέση με οτιδήποτε υλικό, τι απόλαυση θα μπορούσε να αντλήσει από υλικές ευλογίες όπως η βασιλεία ή κάποια άλλη επικυριαρχία, η οποία τελειώνει γρήγορα μαζί με το τέλος του σώματος; Η υπηρεσία αφοσίωσης είναι αιώνια· δεν έχει τέλος, επειδή είναι πνευματική. Συνεπώς, αφού τα περιουσιακά στοιχεία του αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη είναι εντελώς διαφορετικά από τα υλικά περιουσιακά στοιχεία, δεν υπάρχει σύγκριση μεταξύ των δύο. Ο Σούτα Γκοσουάμι ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και, συνεπώς, η επαφή του με τους *ρισι* του Ναϊμισαράνια είναι μοναδική. Στον υλικό κόσμο, η επαφή με χονδροειδείς υλιστές καταδικάζεται πλήρως. Ο υλιστής ονομάζεται *γιοσιτ-σανγκι*, κάποιος πολύ προσκολλημένος στην υλική περιπλοκή (γυναίκες ή άλλα παραφερνάλια). Αυτού του είδους η προσκόλληση υπόκειται στους όρους της ύλης, επειδή διώχνει μακριά τις ευλογίες της ζωής και της ευημερίας. Η ακριβώς αντίθετη κατάσταση είναι το *μπαγκαβατα-σανγκι*, δηλαδή η συνεχής επαφή με το όνομα, τη μορφή, τις ιδιότητες, κλπ. του Κυρίου. Αυτή η επαφή είναι πάντα επιθυμητή· είναι άξια λατρείας, είναι άξια επαίνων και μπορεί κανείς να την δεχθεί ως τον ύψιστο στόχο της ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

κο ναμα τριπιεντ ρασαβιτ καταγιαμ

*μαχατταμαϊκαντα-παραγιανασια
νανταμ γκουναναμ αγκουνασια τζαγκμουρ
γιογκεσβαρα γιε μπαβα-παντμα-μουκιαχ*

*καχ: ποιος; - ναμα: συγκεκριμένα – τριπιετ: να βρει πλήρη ικανοποίηση –
ρασα-βιτ: έμπειρος στο να απολαμβάνει γλυκό νέκταρ – καταγιαμ: στα θέματα
– μαχατ-ταμα: ο μέγιστος μεταξύ των ζωντανών όντων – εκαντα:
αποκλειστικά – παραγιανασια: κάποιου που είναι το καταφύγιο – να: ποτέ –
ανταμ: το τέλος – γκουναναμ: των χαρακτηριστικών – αγκουνασια: της
Υπέρβασης – τζαγκμουχ: μπορούσε να επαληθεύσει – γιογκα-ισβαραχ: οι
κύριοι μυστικής δύναμης – γιε: όλοι – μπαβα: ο Κύριος Σίβα – παντμα: ο
Κύριος Μπράμα – μουκιαχ: οι επικεφαλής.*

Το Πρόσωπο της Θεότητας, ο Κύριος Κρίσνα (ο Γκοβίντα), είναι το αποκλειστικό καταφύγιο όλων των σπουδαίων ζωντανών όντων και τα υπερβατικά χαρακτηριστικά Του δεν μπορούν καν να μετρηθούν από τους μεγάλους δασκάλους των μυστικών δυνάμεων, όπως ο Κύριος Σίβα και ο Κύριος Μπράμα. Μπορεί ποτέ κάποιος που γνωρίζει πώς να απολαμβάνει το νέκταρ (τη ρασα) να χορτάσει πλήρως ακούγοντας θέματα σχετικά με Αυτόν;

Ο Κύριος Σίβα και ο Κύριος Μπράμα είναι οι δύο κύριοι ημίθεοι. Είναι πλήρεις μυστικών δυνάμεων. Για παράδειγμα, ο Κύριος Σίβα ήπια έναν ωκεανό από δηλητήριο, που μία σταγόνα του ήταν αρκετή για να σκοτώσει ένα συνηθισμένο ζωντανό ον. Παρόμοια, ο Μπράμα μπόρεσε να δημιουργήσει πολλούς ισχυρούς ημίθεους, περιλαμβανομένου του Κυρίου Σίβα. Είναι, λοιπόν, *ισβαρα*, κύριοι του σύμπαντος. Δεν είναι όμως οι υπέρτατα ισχυροί. Ο υπέρτατα ισχυρός είναι ο Γκοβίντα, ο Κύριος Κρίσνα. Αυτός είναι η Υπέρβαση και τα υπερβατικά χαρακτηριστικά Του δεν μπορούν να μετρηθούν ούτε από τόσο ισχυρούς *ισβαρα* όπως ο Σίβα και ο Μπράμα. Συνεπώς, ο Κύριος Κρίσνα είναι το αποκλειστικό καταφύγιο των σπουδαιότερων ζωντανών όντων. Ο Μπράμα λογαριάζεται ανάμεσα στα ζωντανά όντα, είναι όμως ο μεγαλύτερος από όλους μας. Και γιατί το σπουδαιότερο ζωντανό ον είναι τόσο προσκολλημένο στα υπερβατικά θέματα του Κυρίου Κρίσνα; Επειδή ο Κρίσνα είναι η πηγή κάθε απόλαυσης. Όλοι θέλουν να γεύονται κάποιου είδους γεύση στο κάθε τι, αλλά όποιος υπηρετεί τον Κύριο με υπερβατική αγάπη μπορεί να αντλήσει απεριόριστη ευχαρίστηση από αυτή την υπηρεσία. Ο Κύριος είναι απεριόριστος και το όνομά Του, τα χαρακτηριστικά Του, οι διασκεδάσεις Του, η ακολουθία Του, η ποικιλοχρωμία Του, κλπ. είναι απεριόριστα και όσοι τα απολαμβάνουν

μπορούν να το κάνουν αυτό απεριόριστα και παρ' όλα αυτά, να μη χορταίνουν. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται στην *Παντμα Πουρανα*:

*ραμαντε γιογκινο 'ναντε
σατιανανντα-τσιντ-ατμανι
ιτι ραμα-παντεναςω
παραμ μπραμαμπιντιγιατε*

«Οι μυστικιστές αντλούν απεριόριστες υπερβατικές απολαύσεις από την Απόλυτη Αλήθεια και γι' αυτό η Υπέρτατη Απόλυτη Αλήθεια είναι επίσης γνωστή ως Ράμα».

Αυτές οι υπερβατικές συζητήσεις δεν έχουν τέλος. Στις εγκόσμιες υποθέσεις ισχύει ο νόμος του κορεσμού, αλλά στην υπέρβαση δεν υφίσταται κορεσμός. Ο Σούτα Γκοσουάμι επιθυμούσε να συνεχίσει να ιστορεί τα θέματα του Κυρίου Κρίσνα στους σοφούς του Ναϊμισαράνια και οι σοφοί επίσης εξέφρασαν την προθυμία τους να ακούν από αυτόν διαρκώς. Αφού ο Κύριος είναι υπέρβαση και τα χαρακτηριστικά Του είναι και αυτά υπερβατικά, αυτές οι συζητήσεις αυξάνουν τη δεκτική διάθεση του εξαγνισμένου ακροατηρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*ταν νο μπαβαν βαϊ μπαγκαβατ-πραντανο
μαχατταμαϊκαντα-παραγιανασια
χαρερ ουνταραμ τσαριταμ βισουνταμ
σουσρουσαταμ νο βιτανοτου βιντβαν*

τατ: λοιπόν – *ναχ*: σε εμάς – *μπαβαν*: εσύ – *βαϊ*: βεβαίως – *μπαγκαβατ*: σε σχέση με το Πρόσωπο της Θεότητας – *πρανταναχ*: κυρίως – *μαχατ-ταμα*: ο μέγιστος των μεγάλων – *εκαντα*: αποκλειστικά – *παραγιανασια*: του καταφυγίου – *χαρεχ*: του Κυρίου – *ουνταραμ*: αμερόληπτος – *τσαριταμ*: τα έργα – *βισουνταμ*: υπερβατικά – *σουσρουσαταμ*: όσοι είναι δεκτικοί – *ναχ*: εμείς – *βιτανοτου*: περίγραψε, σε παρακαλούμε – *βιντβαν*: ω γνώστη.

Ω Σούτα Γκοσουάμι, είσαι ένας σοφός και αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, επειδή το Πρόσωπο της Θεότητας είναι το κύριο αντικείμενο της υπηρεσίας σου. Περίγραψε, λοιπόν, σε παρακαλούμε, σε εμάς τις διασκεδάσεις του Κυρίου, που είναι πάνω από κάθε υλική αντίληψη, γιατί αγωνιούμε να δεχθούμε τέτοια μηνύματα.

Αυτός που μιλά για τα υπερβατικά έργα του Κυρίου θα πρέπει να έχει μόνο ένα αντικείμενο λατρείας και υπηρεσίας, τον Κύριο Κρίσνα, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Και το ακροατήριο αυτών των θεμάτων θα πρέπει να αγωνιά να ακούσει γι' Αυτόν. Όταν είναι δυνατός ένας τέτοιος συνδυασμός, δηλαδή, ένας άξιος ομιλητής και ένα άξιο ακροατήριο, τότε δημιουργούνται αυτομάτως οι προϋποθέσεις να συνεχιστούν οι συζητήσεις σχετικά με την Υπέρβαση. Επαγγελματίες ομιλητές και ακροατήριο απορροφημένο σε υλικά θέματα δεν μπορούν να αντλήσουν αληθινό όφελος από τέτοιες συζητήσεις. Οι επαγγελματίες ομιλητές κάνουν τάχα *Μπαγκαβατα-σαπταχα** για χάρη της συντήρησης της οικογένειάς τους και το υλικό προδιατεθειμένο ακροατήριο ακούει αυτές τις συζητήσεις *Μπαγκαβατα-σαπταχα* για κάποιο υλικό όφελος, και συγκεκριμένα, για θρησκευτικότητα, πλούτο, ικανοποίηση των αισθήσεων ή απελευθέρωση. Αυτού του είδους οι συζητήσεις της *Μπαγκαβαταμ* δεν είναι εξαγνισμένες από τη μόλυνση των υλικών ιδιοτήτων. Αλλά οι συζητήσεις μεταξύ των αγίων του Ναϊμισαράνια και του Σρι Σούτα Γκοσουάμι βρίσκονται στο υπερβατικό επίπεδο. Δεν υπάρχει κίνητρο για υλικό κέρδος. Σε τέτοιες συζητήσεις, και το ακροατήριο και ο ομιλητής απολαμβάνουν απεριόριστη υπερβατική απόλαυση και, επομένως, μπορούν να συνεχίσουν αυτά τα θέματα για πολλές χιλιάδες χρόνια. Τώρα οι *Μπαγκαβατα-σαπταχα* κρατούν μόνον επτά ημέρες και αφού τελειώσει το θέαμα, και το ακροατήριο και ο ομιλητής ασχολούνται και πάλι με υλικές δραστηριότητες ως συνήθως. Μπορούν και το κάνουν, επειδή ο ομιλητής δεν είναι *μπαγκαβατ-πραντανα* και το ακροατήριο δεν είναι *σουσρουσαταμ*, όπως εξηγήθηκε πιο πάνω.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*σα βαϊ μαχα-μπαγκαβαταχ παρικσιντ
γιεναπαβαργκακιαμ ανταμπρα-μπουντιχ
γκιανενα βαϊγιασακι-σαμπντιτενα
μπετζε καγκεντρα-ντβατζα-παντα-μουλαμ*

σαχ: αυτός – *βαϊ*: βεβαίως – *μαχα-μπαγκαβαταχ*: αφοσιωμένος υπηρέτης πρώτης τάξεως – *παρικσιτ*: ο Βασιλιάς – *γιενα*: από τα οποία – *απαβαργκα-*

* *Μπαγκαβατα-σαπταχα*: σειρά διαλέξεων για τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* που δίνουν επαγγελματίες ομιλητές επί πληρωμή. Οι διαλέξεις αυτές κρατούν επτά (*σαπτα*) ημέρες και είναι απομίμηση των επτά ημερών κατά τις οποίες ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι αφηγήθηκε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* στον Αυτοκράτορα Παρίκσιτ, ο οποίος επρόκειτο να πεθάνει μετά από επτά ημέρες επειδή τον καταράστηκε ο μικρός γιος ενός *μπραμανα*. (Σημ. του μετ.)

ακιαμ: στο όνομα της απελευθέρωσης – *ανταμπρα*: σταθεροποιημένος – *μπουντιχ*: νοημοσύνη – *γκιανενα*: από τη γνώση – *βαϊγιασάκι*: ο γιος του Βιάσα – *σαμπντιτενα*: ήχησαν – *μπετζε*: τα μετέφερε – *καγκα-ινντρα*: ο Γκαρούντα, ο Βασιλιάς των πετεινών – *ντβατζα*: σημαία – *παντα-μουλαμ*: τα πέλματα των ποδιών.

Παρακαλούμε, ω Σούτα Γκοσουάμι, αφηγήσου μας αυτά τα θέματα τα σχετικά με τον Κύριο, χάρη στα οποία ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, του οποίου η νοημοσύνη ήταν σταθεροποιημένη στην απελευθέρωση, κατόρθωσε να φτάσει στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, ο οποίος είναι το καταφύγιο του Γκαρούντα, του Βασιλιά των πετεινών. Αυτά τα θέματα ακούστηκαν από τον γιο του Βιάσα (τον Σρίλα Σουκαντέβα).

Υπάρχει κάποια αντιδικία μεταξύ των σπουδαστών που βρίσκονται στον δρόμο της απελευθέρωσης. Αυτοί οι υπερβατικοί σπουδαστές είναι γνωστοί ως ιμπερσοναλιστές και ως αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου λατρεύει την υπερβατική μορφή του Κυρίου, ενώ ο ιμπερσοναλιστής διαλογίζεται πάνω στην εκθαμβωτική λάμψη τη γνωστή ως *μπραματζιοτι*, δηλαδή τις σωματικές ακτίνες του Κυρίου. Εδώ, σε αυτή τη στροφή, λέγεται ότι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κατόρθωσε να φτάσει στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου χάρη στις σοφές οδηγίες που του έδωσε ο γιος του Βιασαντέβα, ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν αρχικά και εκείνος ιμπερσοναλιστής, όπως παραδέχθηκε ο ίδιος στην *Μπαγκαβαταμ* (2.1.9), αλλά αργότερα ελκύστηκε από τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου και έτσι έγινε αφοσιωμένος υπηρέτης. Αυτού του είδους οι αφοσιωμένοι υπηρέτες που έχουν τέλεια γνώση ονομάζονται *μαχα-μπαγκαβατα*, δηλαδή, αφοσιωμένοι υπηρέτες πρώτης τάξεως. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες αφοσιωμένων υπηρετών, και συγκεκριμένα, οι *πρακριτα*, οι *μαντιαμα* και οι *μαχα-μπαγκαβατα*. Οι *πρακριτα*, δηλαδή οι τρίτης κατηγορίας αφοσιωμένοι υπηρέτες λατρεύουν τον Κύριο στον ναό, χωρίς ακριβή γνώση του Κυρίου και των αφοσιωμένων υπηρετών Του. Οι *μαντιαμα*, δηλαδή οι δεύτερης κατηγορίας αφοσιωμένοι υπηρέτες, γνωρίζουν καλά τον Κύριο, τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, τους νεοφώτιστους και επίσης και τους μη αφοσιωμένους υπηρέτες. Αλλά οι *μαχα-μπαγκαβατα*, δηλαδή οι πρώτης κατηγορίας αφοσιωμένοι υπηρέτες βλέπουν τα πάντα σε σχέση με τον Κύριο και τον Κύριο παρόντα σε κάθε σχέση. Επομένως, ο *μαχα-μπαγκαβατα* δεν κάνει καμία διάκριση και ιδιαίτερα μεταξύ ενός αφοσιωμένου υπηρέτη και ενός μη αφοσιωμένου υπηρέτη. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν ένας τέτοιος *μαχα-μπαγκαβατα* αφοσιωμένος υπηρέτης, επειδή μυήθηκε από έναν τέτοιο *μαχα-μπαγκαβατα*

αφοσιωμένο υπηρέτη, τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Ήταν καλός με όλους, ακόμα και με την προσωπικότητα του Κάλι και πολύ περισσότερο με τους υπόλοιπους.

Υπάρχουν, λοιπόν, στις υπερβατικές ιστορίες του κόσμου πολλές περιπτώσεις ιμπερσοναλιστών που αργότερα έγιναν αφοσιωμένοι υπηρέτες. Αλλά ποτέ ένας αφοσιωμένος υπηρέτης δεν έχει γίνει ιμπερσοναλιστής. Και μόνο αυτό το γεγονός αποδεικνύει ότι στα υπερβατικά σκαλοπάτια, το σκαλοπάτι που καταλαμβάνει ο αφοσιωμένος υπηρέτης βρίσκεται ψηλότερα από το σκαλοπάτι που καταλαμβάνει ο ιμπερσοναλιστής. Αναφέρεται επίσης στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (12.5) ότι τα δεινά που υφίστανται τα πρόσωπα που έχουν κολλήσει στο ιμπερσοναλιστικό σκαλοπάτι είναι περισσότερα από τα επιτεύγματά τους σχετικά με την πραγματικότητα. Συνεπώς, η γνώση που μετέδωσε ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι στον Μαχαράζα Παρίκσιτ τον βοήθησε να φτάσει στην υπηρεσία του Κυρίου. Και αυτό το στάδιο τελειότητας ονομάζεται *απαβαργκα*, δηλαδή το τέλειο στάδιο απελευθέρωσης. Η απλή γνώση της απελευθέρωσης είναι υλική γνώση. Η πραγματική ελευθερία από την υλική δουλεία ονομάζεται απελευθέρωση, αλλά η επίτευξη της υπερβατικής υπηρεσίας του Κυρίου ονομάζεται τέλειο στάδιο απελευθέρωσης. Αυτό το στάδιο επιτυγχάνεται με γνώση και απάρνηση, όπως έχουμε ήδη εξηγήσει (*Μπαγκ.* 1.2.12) και η τέλεια γνώση, όπως την μετέδωσε ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι, καταλήγει στην επίτευξη της υπερβατικής υπηρεσίας του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*ταν ναχ παραμ πουνιαμ ασαμβριταρταμ
ακιαναμ ατιαμπουτα-γιογκα-νισταμ
ακιαχι αναντατσαριτοπαπανναμ
παρικσιταμ μπαγκαβαταμπιραναμ*

ταχ: λοιπόν – *ναχ*: σε εμάς – *παραμ*: υπέρτατες – *πουνιαμ*: εξαγνιστικές – *ασαμβριτα-αρταμ*: όπως ακριβώς είναι – *ακιαναμ*: η αφήγηση – *ατι*: πολύ – *αντμπουτα*: θαυμαστές – *γιογκα-νισταμ*: συμπυκνωμένα στο *μπακτι-γιογκα* – *ακιαλι*: περίγραψε – *αναντα*: ο Απεριόριστος – *ατσαριτα*: τα έργα – *ουπαπανναμ*: γεμάτα με – *παρικσιταμ*: ειπωμένα στον Μαχαράζα Παρίκσιτ – *μπαγκαβατα*: των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών – *αμπιραναμ*: ιδαιτέρως αγαπητά.

Αφηγήσου μας, λοιπόν, τις ιστορίες του Απεριόριστου, γιατί είναι εξαγνιστικές και υπέρτατες. Ειπώθηκαν στον Μαχαράζα Παρίκσιτ και

είναι ιδιαίτερα αγαπητές στους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες, επειδή είναι γεμάτες μπακτι-γιογκα.

Εκείνο που ειπώθηκε στον Μαχαράζα Παρίκσιτ και εκείνο που είναι πολύ αγαπητό στους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες είναι η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* είναι κυρίως γεμάτη με αφηγήσεις των έργων του Υπέρτατου Απεριόριστου και είναι, επομένως, η επιστήμη του *μπακτι-γιογκα*, δηλαδή της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου. Έτσι είναι *παρα*, υπέρτατη, επειδή ενώ περιέχει πλήρως γνώση και θρησκεία, είναι ιδιαίτερα εμπλουτισμένη με την υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

*σουτα ουβατσα
αχο βαγιαμ τζανμα-μπριτο 'ντια χασμα
βριντανουβριττιαπι βιλομα-τζαταχ
ντωσκουλιαμ αντιμ βιντουνоти σιγκραμ
μαχατταμαναμ αμπιντανα-γιογκαχ*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *αχο*: πώς – *βαγιαμ*: εμείς – *τζανμα-μπριταχ*: προβιβασμένοι ως προς τη γέννηση – *αντια*: σήμερα – *χα*: καθαρά – *ασμα*: έχουν γίνει – *βριντα-ανουβριττια*: υπηρετώντας εκείνους που είναι προχωρημένοι σε γνώση – *απι*: μολονότι – *βιλομα-τζαταχ*: γεννημένοι σε μικτές κοινωνικές τάξεις – *ντωσκουλιαμ*: μειονεκτήματα, ακαταλληλότητες – *αντιμ*: τα δεινά – *βιντουνоти*: εξαγνίζει – *σιγκραμ*: πολύ σύντομα – *μαχατταμαναμ*: όσων είναι σπουδαίοι – *αμπιντανα*: συζήτηση – *γιογκαχ*: σύνδεση.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: Ω Θεέ μου, παρόλο που έχουμε γεννηθεί σε μικτές κοινωνικές τάξεις, έχουμε ανέβει βαθμίδα με τη γέννησή μας, υπηρετώντας απλώς και ακολουθώντας τα σπουδαία πρόσωπα που είναι προχωρημένα σε γνώση. Έστω και συζητώντας με τέτοιες μεγάλες ψυχές, μπορεί κανείς χωρίς καθυστέρηση να αποκαθαρθεί από όλα τα μειονεκτήματα μιας κατώτερης γέννησης.

Ο Σούτα Γκοσουάμι δεν γεννήθηκε σε οικογένεια *μπραμανα*. Γεννήθηκε σε μικτή οικογένεια, δηλαδή σε κατώτερη, απαίδευτη οικογένεια. Αλλά εξαιτίας της επαφής του με ανώτερα πρόσωπα, όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι και οι μεγάλοι *ρίσι* του Ναϊμίσαράνια, τα τρωτά της κατώτερης γέννησης ξεπλύθηκαν. Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού ακολούθησε αυτή την αρχή εφαρμόζοντας τις βεδικές παραδόσεις και με την υπερβατική παρουσία

Του εξύψωσε πολλά άτομα χαμηλής γέννησης, άτομα απορριπτέα λόγω γέννησης ή έργων, στο επίπεδο της υπηρεσίας αφοσίωσης και τα εδραίωσε στη θέση του *ατσαρια*, της αυθεντίας. Δήλωσε ξεκάθαρα πως οποιοσδήποτε άνθρωπος, οτιδήποτε και αν είναι, είτε είναι από τη γέννησή του *μπραμανα* ή *σουντρα* είτε είναι οικογενειάρχης ή επαίτης στην κοινωνική τάξη, αν είναι εξοικειωμένος με την επιστήμη του Κρίσνα, μπορεί να γίνει αποδεκτός ως *ατσαρια* ή *γκουρου*, πνευματικός δάσκαλος.

Ο Σούτα Γκοσουάμι έμαθε την επιστήμη του Κρίσνα από μεγάλους *ρισι* και αυθεντίες όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι και ο Βιασαντέβα και ήταν τόσο άξιος, ώστε ακόμη και οι σοφοί του Ναϊμισαράνια περίμεναν με ανυπομονησία να ακούσουν από αυτόν την επιστήμη του Κρίσνα με τη μορφή της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Έτσι είχε διπλή σχέση με μεγάλες ψυχές, και ακούγοντας και κηρύσσοντας. Την υπερβατική επιστήμη, δηλαδή την επιστήμη του Κρίσνα, πρέπει να την μάθει κανείς από αυθεντίες και όταν κάποιος την κηρύσσει σε άλλους, γίνεται ακόμη περισσότερο ικανός σε αυτήν. Ο Σούτα Γκοσουάμι, λοιπόν, διέθετε και τα δύο αυτά πλεονεκτήματα και έτσι ήταν αναμφισβήτητα εντελώς απαλλαγμένος από όλα τα μειονεκτήματα της ταπεινής γέννησης και της διανοητικής αγωνίας. Αυτή η στροφή αποδεικνύει οριστικά ότι ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι δεν αρνήθηκε να διδάξει στον Σούτα Γκοσουάμι την υπερβατική επιστήμη και οι σοφοί του Ναϊμισαράνια δεν αρνήθηκαν να ακούσουν μαθήματα από αυτόν εξαιτίας της κατώτερης γέννησής του. Αυτό σημαίνει ότι χιλιάδες χρόνια πριν δεν υπήρχε εμπόδιο στη μάθηση ή στη διάδοση της υπερβατικής επιστήμης λόγω κατώτερης γέννησης. Η ακαμψία του συστήματος της κοινωνικής οργάνωσης με βάση τις αποκαλούμενες κάστες στην Ινδουιστική κοινωνία επικράτησε μόνο για εκατό χρόνια περίπου, όταν αυξήθηκε ο αριθμός των *ντβίζα-μπανντου*, των ανάξιων ανδρών των οικογενειών των ανώτερων τάξεων. Ο Κύριος Σρι Τσετάνια αναβίωσε το αρχικό βεδικό σύστημα και ύψωσε τον Τακούρα Χαριντάσα στη θέση του *ναματσαρια*, της αυθεντίας στη διάδοση της δόξας του αγίου ονόματος του Κυρίου, παρόλο που η Αγιότητά του, ο Σρίλα Χαριντάσα Τακουρά, ευареστήθηκε να εμφανισθεί σε οικογένεια Μωαμεθανών.

Αυτή είναι η δύναμη των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου. Τα νερά του Γάγγη θεωρούνται αγνά και γι' αυτό όποιος κάνει μπάνιο σε αυτά εξαγνίζεται. Αλλά όσον αφορά στους μεγάλους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, αυτοί μπορούν να εξαγνίσουν μία εξαθλιωμένη ψυχή ακόμη και αν απλώς τους δει και πολύ περισσότερο αν έλθει σε επαφή μαζί τους. Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού ήθελε να εξαγνίσει όλη την ατμόσφαιρα αυτού του μολυσμένου κόσμου στέλνοντας άξιους κήρυκες σε όλο τον κόσμο και εναπόκειται στους Ινδούς να αναλάβουν αυτό το έργο με τρόπο επιστημονικό

και έτσι να προσφέρουν την καλύτερη ανθρωπιστική υπηρεσία. Οι διανοητικές ασθένειες της τωρινής γενιάς είναι οξύτερες από τις σωματικές· είναι πολύ ταιριαστό και σωστό να αναλάβει κανείς τη διάδοση της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* σε όλο τον κόσμο χωρίς καθυστέρηση. *Μαχατταμαναμ αμπιντανα* σημαίνει επίσης «εγκυκλοπαίδεια των μεγάλων αφοσιωμένων υπηρετών», δηλαδή ένα βιβλίο γεμάτο με τα αποφθέγματα των περίφημων αφοσιωμένων υπηρετών. Μία τέτοια εγκυκλοπαίδεια με τα λόγια των μεγάλων αφοσιωμένων υπηρετών και εκείνα του Κυρίου είναι οι Βέδες και τα άλλα σχετικά κείμενα και ιδιαίτερα η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*κουταχ πουναρ γκρινατο ναμα τασια
μαχατταμαϊκαντα-παραγιανασια
γιο 'ναντα-σακτιρ μπαγκαβαν αναντο
μαχαντ-γκουνατβαντ γιαμ ανανταμ αχουχ*

κουταχ: τι να πει κανείς; - *πουναχ*: ξανά – *γκριναταχ*: κάποιος που ψάλλει – *ναμα*: το άγιο όνομα – *τασια*: Αυτού – *μαχατ-ταμα*: μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες – *εκαντα*: αποκλειστικά – *παραγιανασια*: κάποιου που βρίσκει καταφύγιο – *γιαχ*: Αυτός ο οποίος – *αναντα*: είναι Απεριόριστος – *σακτιχ*: δύναμη – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *ανανταχ*: απροσμέτρητη – *μαχατ*: μέγας – *γκουνατβατ*: εξαιτίας τέτοιων χαρακτηριστικών – *γιαμ*: τον οποίον – *ανανταμ*: με το όνομα *αναντα* – *αχουχ*: ονομάζεται.

Και τι να πει κανείς για όσους καθοδηγούνται από τους μεγάλους αφοσιωμένους υπηρέτες, ψάλλοντας το άγιο όνομα του Απεριόριστου, που έχει ανυπολόγιστη δύναμη; Το Πρόσωπο της Θεότητας, απεριόριστο σε δύναμη και υπερβατικό στα χαρακτηριστικά Του, ονομάζεται *αναντα*, Απεριόριστος.

Οι *ντβιτζα-μπανντου*, οι λιγότερο ευφυείς, ακαλλιέργητοι άνθρωποι που έχουν γεννηθεί σε ανώτερες κάστες, προβάλλουν πολλά επιχειρήματα κατά του να γίνονται οι άνθρωποι των κατώτερων κοινωνικών τάξεων *μπραμανα* σε αυτή τη ζωή. Ισχυρίζονται ότι η γέννηση σε οικογένεια *σουντρα* ή κατώτερη από *σουντρα* έχει γίνει δυνατή εξαιτίας των προγενέστερων αμαρτωλών πράξεων κάποιου και, συνεπώς, πρέπει κανείς να ολοκληρώσει την περίοδο της μειονεκτικής θέσης που οφείλεται στην κατώτερη γέννηση. Απαντώντας σε αυτούς τους σφαλερούς δασκάλους της λογικής, η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* διαβεβαιώνει πως όποιος ψέλνει το άγιο όνομα του Κυρίου υπό την

καθοδήγηση ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη, μπορεί να απαλλαγεί αμέσως από τα μειονεκτήματα που οφείλονται σε μία γέννηση σε κατώτερες κοινωνικές τάξεις. Ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν διαπράττει καμία προσβολή ενώ ψέλνει το άγιο όνομα του Κυρίου. Υπάρχουν δέκα διαφορετικές προσβολές στο ψάλσιμο του αγίου ονόματος του Κυρίου. Το ψάλσιμο του αγίου ονόματος υπό την καθοδήγηση ενός αγνού αφοσιωμένου υπηρέτη είναι ψάλσιμο χωρίς προσβολές. Το χωρίς προσβολές ψάλσιμο του αγίου ονόματος του Κυρίου είναι υπερβατικό και, συνεπώς, αυτού του είδους το ψάλσιμο μπορεί να εξαγνίσει κάποιον αμέσως από τις συνέπειες κάθε είδους προγενέστερων αμαρτημάτων. Αυτό το χωρίς προσβολές ψάλσιμο δείχνει ότι κάποιος έχει κατανοήσει πλήρως την υπερβατική φύση του αγίου ονόματος και έτσι έχει υποταχθεί στον Κύριο. Από υπερβατική άποψη, το άγιο όνομα του Κυρίου και ο Ίδιος ο Κύριος είναι ταυτόσημα, όντας απόλυτα. Το άγιο όνομα του Κυρίου είναι τόσο ισχυρό όσο και ο Κύριος. Ο Κύριος είναι το πανίσχυρο Πρόσωπο της Θεότητας και διαθέτει αμέτρητα ονόματα, που κανένα δεν διαφέρει από Αυτόν και είναι όλα εξίσου ισχυρά. Στα τελευταία λόγια της *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ο Κύριος διαβεβαιώνει πως όποιος εγκαταλειφθεί ολοκληρωτικά σε Αυτόν προστατεύεται από κάθε αμαρτία με τη χάρη του Κυρίου. Αφού το όνομά Του και ο Ίδιος είναι ταυτόσημα, το άγιο όνομα του Κυρίου μπορεί να προστατέψει τον αφοσιωμένο υπηρέτη από κάθε συνέπεια αμαρτιών. Το ψάλσιμο του αγίου ονόματος του Κυρίου μπορεί αναμφίβολα να σώσει κάποιον από τα μειονεκτήματα μιας γέννησης σε κατώτερη κοινωνική τάξη. Η απεριόριστη δύναμη του Κυρίου επεκτείνεται συνεχώς μέσω της απεριόριστης επέκτασης αφοσιωμένων υπηρετών και ενσαρκώσεων και έτσι κάθε αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και κάθε ενσάρκωση μπορεί να είναι εξίσου φορτισμένος με τη δύναμη του Κυρίου. Αφού ο αφοσιωμένος υπηρέτης είναι φορτισμένος με τη δύναμη του Κυρίου, έστω και σε ασήμαντο βαθμό, τα αρνητικά μιας κατώτερης γέννησης δεν μπορούν να σταθούν εμπόδιο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

*εταβαταλαμ νανου σουτσιτενα
γκουναιῖρ ασαμιανατισαγιανασια
χιτβεταραν πραρταγιατο βιμπουτιρ
γιασιανγκρι-ρενουμ τζουσατε 'ναμπιπσοχ*

εταβατα: μέχρι τώρα – *αλαμ*: περιττό – *νανου*: έστω και λίγο – *σουτσιτενα*: από περιγραφές – *γκουναιῖχ*: από τα χαρακτηριστικά – *ασαμια*: απροσμέτρητος

– ανατι-σαγιανασια: κάποιου ανυπέρβλητου – χιτβα: αφήνοντας κατά μέρος – ιταραν: άλλοι – πραρταγιαταχ: όσων ζητούν – βιμπουτιχ: η εύνοια της θεάς της τύχης – γιασια: κάποιου – ανγκρι: τα πόδια – ρενουμ: η σκόνη – τζουσατε: υπηρετεί – αναμπιπσοχ: κάποιου απρόθυμου.

Μέχρι τώρα έχει διαπιστωθεί ότι Αυτός (το Πρόσωπο της Θεότητας) είναι απεριόριστος και ότι δεν υπάρχει κανείς ίσος με Αυτόν. Κατά συνέπεια, κανείς δεν μπορεί να μιλήσει γι' Αυτόν επαρκώς. Οι μεγάλοι ημίθεοι δεν μπορούν να αποκτήσουν την εύνοια της θεάς της τύχης ακόμα και με προσευχές, αλλά αυτή η ίδια θεά υπηρετεί τον Κύριο, παρόλο που Αυτός είναι απρόθυμος να δεχθεί αυτή την υπηρεσία.

Το Πρόσωπο της Θεότητας ή Παραμέσβαρα ή Παραμπραμάν δεν χρειάζεται, σύμφωνα με τις γραφές, να κάνει τίποτα. Δεν έχει ίσο Του. Κανείς δεν Τον ξεπερνά. Διαθέτει απεριόριστες δυνάμεις και η κάθε πράξη Του εκτελείται συστηματικά με τον δικό Του φυσικό και τέλειο τρόπο. Έτσι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας είναι πλήρες αφ' Εαυτού και δεν χρειάζεται να δεχθεί οτιδήποτε από κάποιον άλλον, συμπεριλαμβανομένων των μεγάλων ημιθέων όπως ο Κύριος Μπράμα. Άλλοι επιζητούν την εύνοια της θεάς της τύχης, αλλά παρά τις προσευχές τους, αρνείται να προσφέρει την εύνοιά της. Προσφέρει, όμως, υπηρεσία στο Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, παρόλο που δεν χρειάζεται τίποτε από αυτήν. Το Πρόσωπο της Θεότητας, ως Γκαρμποντακασάγι Βίσνου, γεννά τον Μπράμα, το πρώτο πλάσμα του υλικού κόσμου, από τον βλαστό του λωτού του αφαλού Του και όχι από τη μήτρα της θεάς της τύχης, η οποία είναι στην υπηρεσία Του αιωνίως. Αυτά είναι μόνο ορισμένα παραδείγματα της πλήρους ανεξαρτησίας Του και της τελειότητάς Του. Το ότι δεν χρειάζεται να κάνει τίποτε δεν σημαίνει ότι είναι απρόσωπος. Είναι τόσο πλήρης ασύλληπτων υπερβατικών δυνάμεων, ώστε απλώς με τη θέλησή Του γίνονται τα πάντα χωρίς φυσική ή προσωπική προσπάθεια. Γι' αυτό ονομάζεται Γιογκέσβαρα, ο Κύριος όλων των μυστικών δυνάμεων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*αταπι γιατ-παντα-νακαβαρισταμ
τζαγκαντ βιριντσοπαχριταρχαναμπαχ
σεσαμ πουννατι ανιαταμο μουκουννατ
κο ναμα λοκε μπαγκαβατ-πανταρταχ*

ατα: γι' αυτό – απι: σίγουρα – γιατ: του οποίου – παντα-νακα: τα νύχια των ποδιών – αβασρισταμ: αναδύονται – τζαγκατ: ολόκληρο το σύμπαν – βιριντσα: ο Μπραμάτζι – ουπαχριτα: μάζεψε – αρχανα: άξιο λατρείας – αμμπαχ: νερό – σα: μαζί με – ισαμ: Ο Κύριος Σίβα – πουνατι: εξαγνίζει – ανιαταμαχ: ποιος άλλος; – μουκουντατ: εκτός από το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα – καχ: ποιος; – ναμα: το όνομα – λοκε: μέσα στον κόσμο – μπαγκαβατ: ο Υπέρτατος Κύριος – παντα: η θέση – αρταχ: αξίζει.

Ποιος μπορεί να είναι άξιος του ονόματος του Υπερτάτου Κυρίου εκτός από το Πρόσωπο της Θεότητας Σρι Κρίσνα; Ο Μπράμα μάζεψε το νερό που αναβλύζει από τα νύχια των ποδιών Του για να το δώσει στον Κύριο Σίβα καλωσορίζοντάς τον ως κάποιον άξιο λατρείας. Αυτό το νερό (ο Γάγγης) εξαγνίζει ολόκληρο το σύμπαν, περιλαμβανομένου του Κυρίου Σίβα.

Η αντίληψη που έχουν οι αδαείς ότι η βεδική γραμματεία περιγράφει πολλούς θεούς είναι εντελώς εσφαλμένη. Ο Κύριος είναι ένας και μοναδικός, αλλά επεκτείνεται με πολλούς τρόπους και αυτό επιβεβαιώνεται στις Βέδες. Αυτές οι επεκτάσεις του Κυρίου είναι απεριόριστες και κάποιες από αυτές είναι τα ζωντανά όντα. Τα ζωντανά όντα δεν είναι τόσο ισχυρά όσο οι πλήρεις επεκτάσεις του Κυρίου και άρα υπάρχουν δύο διαφορετικά είδη επεκτάσεων. Ο Κύριος Μπράμα είναι συνήθως ένα από τα ζωντανά όντα και ο Κύριος Σίβα είναι ο ενδιάμεσος μεταξύ του Κυρίου και των ζωντανών όντων. Με άλλα λόγια, ακόμα και ημίθεοι όπως ο Κύριος Μπράμα και ο Κύριος Σίβα, που είναι οι κύριοι ημίθεοι, δεν είναι ποτέ ίσοι ή μεγαλύτεροι από τον Κύριο Βίσνου, το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Η θεά της τύχης, η Λάκσμι, και οι πανίσχυροι ημίθεοι όπως ο Μπράμα και ο Σίβα λατρεύουν τον Βίσνου, δηλαδή τον Κύριο Κρίσνα· ποιος μπορεί, επομένως, να είναι ισχυρότερος από τον Μουκούντα (τον Κύριο Κρίσνα), ώστε να μπορεί να αποκαλείται Υπερτατο Πρόσωπο της Θεότητας; Η θεά της τύχης, η Λάκσμι, ο Κύριος Μπράμα και ο Κύριος Σίβα δεν είναι ισχυροί από μόνοι τους· είναι ισχυροί ως επεκτάσεις του Υπερτάτου Κυρίου και όλοι τους υπηρετούν τον Κύριο με υπερβατική αγάπη, όπως και τα ζωντανά όντα. Υπάρχουν τέσσερις ομάδες σεβάσμιων αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου και οι βασικές από αυτές είναι η Μπράμα-σαμπραντάγια, η Ρούντρα-σαμπραντάγια και η Σρι-σαμπραντάγια, που κατέρχονται κατευθείαν από τον Κύριο Μπράμα, τον Κύριο Σίβα και τη θεά της τύχης, τη Λάκσμι, αντίστοιχα. Εκτός των προαναφερθέντων τριών σαμπραντάγια, υπάρχει και η Κουμάρα-σαμπραντάγια, η οποία κατέρχεται από τον Σανάτ-κουμάρα. Και οι τέσσερις αυτές αυθεντικές σαμπραντάγια υπηρετούν επιμελώς μέχρι σήμερα τον Κύριο

με τρόπο υπερβατικό και όλες δηλώνουν ότι ο Κύριος Κρίσνα, ο Μουκούντα, είναι το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας και ότι κανένα άλλο πρόσωπο δεν είναι ίσο Του ή ανώτερό Του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

*γιατρανουρακταχ σαχασαϊβα ντιρα
βιαπολια ντεχαντισου σανγκαμ ουνταμ
βρατζαντι τατ παραμα-χαμσιαμ αντιαμ
γιασμινν αχιμσοπασαμαχ σβα-νταρμαχ*

γιατρα: σε ποιον – *ανουρακταχ*: προσκολλημένος σταθερά – *σαχασα*: ξαφνικά – *εβα*: βεβαίως – *ντιραχ*: αυτοκυριαρχούμενος – *βιαπολια*: αφήνοντας κατά μέρος – *ντεχα*: το χονδροειδές σώμα και ο λεπτός νους – *αντισου*: σε σχέση με – *σανγκαμ*: προσκόλληση – *ουνταμ*: πηγαίνοντας – *βρατζαντι*: φεύγουν μακριά – *τατ*: εκείνο – *παραμα-χαμσιαμ*: το υψηλότερο στάδιο τελειότητας – *αντιαμ*: και πέραν αυτού – *γιασμιν*: στο οποίο – *αχιμσα*: η μη βία – *ουπασαμαχ*: και απάρνηση – *σβα-νταρμαχ*: επακόλουθη ασχολία.

Αυτοκυριαρχούμενα πρόσωπα, προσκολλημένα στον Υπέρτατο Κύριο Σρι Κρίσνα, μπορούν ξαφνικά να αφήσουν τον κόσμο της υλικής προσκόλλησης, περιλαμβανομένου του χονδροειδούς σώματος και του λεπτού νου, και να φύγουν μακριά για να φτάσουν στην κατάσταση της ύψιστης τελειότητας και πέραν αυτής, κατάσταση στην οποία η μη βία και η απάρνηση είναι φυσικά επακόλουθα.

Μόνο τα αυτοκυριαρχούμενα άτομα μπορούν σταδιακά να προσκολληθούν στο Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Αυτοκυριαρχία σημαίνει να μην υποκύπτει κανείς στην αισθησιακή απόλαυση περισσότερο από όσο είναι απαραίτητο. Και όσοι δεν έχουν αυτοκυριαρχία, αυτοέλεγχο, παραδίδονται στην αισθησιακή απόλαυση. Οι άνδρες φιλοσοφικές θεωρίες είναι μία μορφή λεπτής αισθησιακής απόλαυσης του νου. Η αισθησιακή απόλαυση οδηγεί στον δρόμο του σκότους. Όσοι έχουν αυτοέλεγχο μπορούν να σημειώσουν πρόοδο στον δρόμο της απελευθέρωσης από την υπό όρους ζωή της υλικής ύπαρξης. Γι' αυτό οι Βέδες προστάζουν να μην πηγαίνει κάποιος στον δρόμο του σκότους, αλλά να έχει προοδευτική πορεία προς τον δρόμο του φωτός, της απελευθέρωσης. Ο αυτοέλεγχος δεν επιτυγχάνεται με την τεχνητή παρεμπόδιση των αισθήσεων από την υλική απόλαυση, αλλά με την πραγματική προσκόλληση στον Υπέρτατο Κύριο, απασχολώντας τις ανόθευτες αισθήσεις του στην υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου. Οι

αισθήσεις δεν μπορούν να χαλιναγωγηθούν δια της βίας, αλλά μπορεί να τους δοθεί σωστή απασχόληση. Γι' αυτό οι εξαγνισμένες αισθήσεις είναι πάντα απασχολημένες στην υπερβατική υπηρεσία του Κυρίου. Αυτό το τέλειο στάδιο απασχόλησης των αισθήσεων ονομάζεται *μπακτι-γιογκα*. Εκείνοι, λοιπόν, που είναι προσκολλημένοι στα μέσα του *μπακτι-γιογκα* έχουν πράγματι αυτοέλεγχο και μπορούν αιφνιδίως να αφήσουν κατά μέρος την προσκόλληση για το σπίτι τους ή το σώμα τους για την υπηρεσία του Κυρίου. Αυτό το στάδιο ονομάζεται *παραμαχαμσα*. Οι *χαμσα*, δηλαδή οι κύκνοι, δέχονται μόνο το γάλα από το μείγμα γάλακτος και νερού. Κατά τον ίδιο τρόπο, όσοι δέχονται την υπηρεσία του Κυρίου αντί για την υπηρεσία της *μαγια* ονομάζονται *παραμαχαμσα*. Διαθέτουν από τη φύση τους όλα τα καλά χαρακτηριστικά, όπως έλλειψη υπερηφάνειας, έλλειψη ματαιοδοξίας, μη βία, ανεκτικότητα, απλότητα, σεβασμό, λατρεία, αφοσίωση και ειλικρίνεια. Όλες αυτές οι θεϊκές ιδιότητες υπάρχουν στον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου αυθόρμητα. Αυτοί οι *παραμαχαμσα*, οι οποίοι είναι εντελώς δοσμένοι στην υπηρεσία του Κυρίου, είναι πολύ σπάνιοι. Είναι πολύ σπάνιοι ακόμα και ανάμεσα στις απελευθερωμένες ψυχές. Αληθινή μη βία σημαίνει ελευθερία από τον φθόνο. Σε αυτόν τον κόσμο όλοι φθονούν τους συνανθρώπους τους και τα άλλα ζωντανά όντα. Αλλά ένας τέλειος *παραμαχαμσα*, δοσμένος εντελώς στην υπηρεσία του Κυρίου, έχει πλήρη έλλειψη φθόνου. Αγαπά όλα τα ζωντανά όντα σε σχέση με τον Υπέρτατο Κύριο. Αληθινή απάρνηση σημαίνει πλήρης εξάρτηση από τον Θεό. Κάθε ζωντανό ον εξαρτάται από κάποιον άλλον, επειδή έτσι είναι φτιαγμένο. Στην πραγματικότητα, όλοι εξαρτώνται από το έλεος του Υπερτάτου Κυρίου, αλλά όταν ξεχνά κανείς τη σχέση του με τον Κύριο, δημιουργεί εξάρτηση από τους όρους της υλικής φύσης. Απάρνηση σημαίνει απάρνηση της εξάρτησης από τους όρους της υλικής φύσης και πλήρης εξάρτηση από το έλεος του Κυρίου. Αληθινή ανεξαρτησία σημαίνει πλήρης πίστη στο έλεος του Κυρίου χωρίς εξάρτηση από τους όρους της ύλης. Αυτό το στάδιο *παραμαχαμσα* είναι το ύψιστο στάδιο τελειότητας στο *μπακτι-γιογκα*, τη μέθοδο της υπηρεσίας αφοσίωσης στον Υπέρτατο Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*αχαμ χι 'ριαμανο μπαβαντμπιρ
ατσακσα ατμαβαγκαμο 'τρα γιαβαν
ναμπαχ παταντι ατμα-σαμαμ πατατρινας
τατα σαμαμ βισνου-γκατιμ βιπαστσιταχ*

αχαμ: η ταπεινότητά μου – χι: σίγουρα – πρισταχ: μου ζητήθηκε από εσάς – αριαμαναχ: δυνατός όσο ο ήλιος – μπαβαντιμπιχ: από εσάς – ατσακσε: μπορώ να περιγράψω – ατμα-αβαγκαμαχ: όσο γνωρίζω – ατρα: εδώ – γιαβαν: όσο μακριά – ναμπαχ: ο ουρανός – παταντι: πετούν – ατμα-σαμαμ: όσο μπορεί – παταττριναχ: τα πτηνά – τατα: έτσι – σαμαμ: παρομοίως – βισνου-γκατιμ: γνώση του Βίσνου – βιπαστσιταχ: μολονότι μορφωμένος.

Ω σοφοί, που η αγνότητά σας είναι τόσο ισχυρή όσο ο ήλιος, θα προσπαθήσω να περιγράψω σ' εσάς τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Βίσνου όσο το επιτρέπει η γνώση μου. Όπως τα πουλιά πετούν στον ουρανό όσο το επιτρέπει η ικανότητά τους, έτσι και οι καλλιεργημένοι αφοσιωμένοι υπηρέτες περιγράφουν τον Κύριο όσο το επιτρέπει η συνειδητοποίησή τους.

Η Υπέρτατη Απόλυτη Αλήθεια είναι απεριόριστη. Κανένα ζωντανό ον δεν μπορεί να γνωρίζει για τον Απεριόριστο μέσω της περιορισμένης ικανότητάς του. Ο Κύριος είναι απρόσωπος, προσωπικός και εντοπισμένος. Μέσω του απρόσωπου γνωρίσματός Του είναι το *μπραμαν* που διαπερνά τα πάντα, μέσω του εντοπισμένου γνωρίσματός Του είναι παρών στην καρδιά όλων ως Υπέρτατη Ψυχή και μέσω του έσχατου προσωπικού γνωρίσματός Του είναι το αντικείμενο υπερβατικής υπηρεσίας αγάπης από την πλευρά των καλότυχων συντρόφων Του, των αγνών αφοσιωμένων υπηρετών. Οι διασκεδάσεις του Κυρίου στα διάφορα γνωρίσματά Του μπορούν να υπολογισθούν μόνο εν μέρει από τους μεγάλους, σοφούς αφοσιωμένους υπηρέτες. Έτσι, σωστά ο Σρίλα Σούτα Γκοςουάμι έχει πάρει αυτή τη θέση περιγράφοντας τις διασκεδάσεις του Κυρίου όσο τις έχει συνειδητοποιήσει. Στην πραγματικότητα, μόνο ο Ίδιος ο Κύριος μπορεί να περιγράψει τον Εαυτό Του, ο δε σοφός αφοσιωμένος υπηρέτης Του μπορεί και αυτός να Τον περιγράψει τόσο όσο του επιτρέπει ο Κύριος, δίνοντάς του τη δύναμη της περιγραφής.

ΚΕΙΜΕΝΑ 24-25

*εκαντα ντανουρ ουνταμια
βιτσαραν μριγκαγιαμ βανε
μριγκαν ανουγκαταχ σρανταχ
κσουντιτας τρισιτο μπρισαμ*

*τζαλασαγιαμ ατσακσαναχ
πρααβιβεσα ταμ ασραμαμ*

ντανταρσα μουνιμ ασιναμ
σανταμ μιλιτα-λοτσαναμ

εκαντα: μια φορά κι έναν καιρό – ντανουχ: τόξο και βέλη – ουνταμια: παίρνοντας σταθερά – βιτσαρान: ακολουθώντας – μριγκαγιαμ: κυνηγετική εκδρομή – βανε: στο δάσος – μριγκαν: αρσενικά ελάφια – ανουγκαταχ: ενώ ακολουθούσε – σρανταχ: καταπονημένος – κσουντιταχ: πεινασμένος – τρισιταχ: διψασμένος – μπρισαμ: υπερβολικά – τζαλα-ασαγιαμ: πηγή νερού – ατσακσαναχ: ενώ έψαχνε – πραβιβεσα: μπήκε σε – ταμ: εκείνου του περίφημου – ασραμαμ: το ερημητήριο του Σαμικά ρίσι – ντανταρσα: είδε – μουνιμ: τον σοφό – ασιναμ: καθισμένο – σανταμ: τελείως σιωπηλό – μιλιτα: κλειστά – λοτσαναμ: τα μάτια.

Μια φορά κι έναν καιρό, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ενώ κυνηγούσε στο δάσος με τόξο και βέλη και καθώς ακολουθούσε κάτι αρσενικά ελάφια, ένιωσε μεγάλη κούραση, πείνα και δίψα. Ψάχνοντας για κάποια πηγή με νερό, μπήκε στο ερημητήριο του φημισμένου Σαμικά ρίσι και είδε τον σοφό καθισμένο σιωπηλά με κλειστά τα μάτια.

Ο Υπέρτατος Κύριος είναι τόσο καλός με τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, ώστε την κατάλληλη στιγμή τους επιστρατεύει και έτσι δημιουργεί γι' αυτούς αίσιες καταστάσεις. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και δεν υπήρχε λόγος να νιώσει εξάντληση, πείνα και δίψα, επειδή ένας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν ενοχλείται ποτέ από αυτές τις απαιτήσεις του σώματος. Αλλά χάρη στην επιθυμία του Κυρίου, ακόμα και ένας τέτοιος αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί να είναι φαινομενικά κουρασμένος και διψασμένος, μόνο και μόνο για να δημιουργήσει μία κατάσταση ευνοϊκή για την απάρνηση των εγκοσμίων. Πρέπει να αφήσει κάποιος κάθε προσκόλληση στις εγκόσμιες σχέσεις πριν είναι σε θέση να επιστρέψει στον Θεό και γι' αυτό όταν ένας αφοσιωμένος υπηρέτης είναι υπερβολικά απορροφημένος σε εγκόμιες υποθέσεις, ο Κύριος δημιουργεί μία κατάσταση για να προκαλέσει αδιαφορία. Ο Υπέρτατος Κύριος δεν ξεχνά ποτέ τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη Του, ακόμη και αν ασχολείται με υποτιθέμενες εγκόσμιες υποθέσεις. Μερικές φορές δημιουργεί μία δύσκολη κατάσταση και ο αφοσιωμένος υπηρέτης υποχρεώνεται να εγκαταλείψει κάθε εγκόσμια ασχολία. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης μπορεί να το καταλάβει αυτό από τα σημάδια του Κυρίου, αλλά οι υπόλοιποι βρίσκουν αυτή την κατάσταση δυσμενή και απογοητευτική. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ επρόκειτο να γίνει το μέσο για την αποκάλυψη της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από τον Κύριο Κρίσνα, όπως ο παππούς του, ο Αρτζούνα, ήταν το μέσο για

την *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Αν ο Αρτζούνα δεν είχε παρασυρθεί από μία ψευδαίσθηση οικογενειακής στοργής με τη θέληση του Κυρίου, η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* δεν θα είχε ειπωθεί από τον Ίδιο τον Κύριο για το καλό όλων των ενδιαφερομένων. Κατά τον ίδιο τρόπο, αν τότε ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν είχε νιώσει κούραση, πείνα και δίψα, η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* δεν θα είχε ειπωθεί από τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι, την αρχική αυθεντία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Αυτό, λοιπόν, είναι το προοίμιο των συνθηκών κάτω από τις οποίες ειπώθηκε η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* για το καλό όλων των ενδιαφερομένων. Γι' αυτόν τον λόγο, το προοίμιο αρχίζει με τις λέξεις «μια φορά κι έναν καιρό».

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

*πρατιρουντενντριγια-πρανα-
μανο-μπουντιμ ουπαραταμ
στανα-τραγιατ παραμ πραπταμ
μπραμα-μπουταμ αβικριγιαμ*

πρατιρουντα: ακινητοποιημένα – *ινντριγια*: τα όργανα των αισθήσεων – *πρανα*: ο αέρας της αναπνοής – *μαναχ*: ο νους – *μπουντιμ*: η νοημοσύνη – *ουπαραταμ*: αδρανής – *στανα*: μέρη – *τραγιατ*: από τα τρία – *παραμ*: υπερβατική – *πραπταμ*: κατόρθωσε – *μπραμα-μπουταμ*: ποιοτικά ίσος με τον Υπέρτατο Απόλυτο – *αβικριγιαμ*: ανεπηρέαστος.

Τα αισθητήρια όργανα του σοφού, η αναπνοή του, ο νους του και η νοημοσύνη του ήταν όλα αποκομμένα από υλικές δραστηριότητες και βρισκόταν σε έκσταση, μακριά από τις τρεις καταστάσεις της αγρύπνιας, του ονείρου και της απώλειας των αισθήσεων, έχοντας επιτύχει μία υπερβατική θέση ποιοτικώς όμοια με αυτή του Υπέρτατου Απόλυτου.

Φαίνεται ότι ο σοφός, στο ερημητήριο του οποίου μπήκε ο Βασιλιάς, βρισκόταν σε γιογκική έκσταση. Η υπερβατική θέση επιτυγχάνεται με τρεις μεθόδους, και συγκεκριμένα, με τη μέθοδο της *γκιανα*, δηλαδή της θεωρητικής γνώσης της υπέρβασης, με τη μέθοδο του *γιογκα*, δηλαδή της αληθινής πραγμάτωσης της έκστασης με τον χειρισμό των φυσικών και ψυχολογικών λειτουργιών του σώματος και με την πλέον εγκεκριμένη μέθοδο του *μπακτι-γιογκα*, δηλαδή την απασχόληση των αισθήσεων στην υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου. Και η *Μπαγκαβαντ-γκιτα* μας πληροφορεί σχετικά με τη σταδιακή εξέλιξη της αντίληψης, από την ύλη έως τη ζωντανή οντότητα. Το υλικό σώμα και ο νους μας αναπτύσσονται από τη ζωντανή οντότητα, την

ψυχή, αλλά επηρεασμένοι από τις τρεις ιδιότητες της ύλης, λησμονούμε την αληθινή μας ταυτότητα. Η μέθοδος της *γκιανα* διατυπώνει θεωρητικές εικασίες σχετικά με την πραγματικότητα της ψυχής. Αλλά το *μπακτι-γιογκα* απασχολεί εμπράκτως την πνευματική ψυχή σε έργα. Η αντίληψη της ύλης προχωρεί στη λεπτότερη κατάσταση των αισθήσεων. Ακόμη λεπτότερος από τις αισθήσεις είναι ο νους, έπειτα οι αναπνευστικές δραστηριότητες και σταδιακά η νοημοσύνη. Πέραν της νοημοσύνης, η ζωντανή ψυχή συνειδητοποιείται με τη μηχανική δράση του *γιογκα*, δηλαδή με την εφαρμογή διαλογισμού για τη συγκράτηση των αισθήσεων, με τη ρύθμιση του αναπνευστικού συστήματος και τη χρησιμοποίηση της νοημοσύνης για την ανύψωση στην υπερβατική θέση. Αυτή η έκσταση σταματά κάθε υλική σωματική δραστηριότητα. Ο Βασιλιάς είδε τον σοφό σε αυτή τη θέση. Είδε επίσης τον σοφό ως εξής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*βιπρακιρνα-τζατατσανναμ
ρωραβενατζινενα τσα
βισουσιατ-ταλουρ ουντακαμ
τατα-μπουταμ αγιατσατα*

βιπρακιρνα: όλα σκορπισμένα – *τζατα-ατσανναμ*: καλυμμένος με πιεσμένα, μακριά μαλλιά – *ρωραβεν*: με το δέρμα ενός αρσενικού ελαφιού – *ατζινενα*: με το δέρμα – *τσα*: επίσης – *βισουσιατ*: στεγνός – *ταλουχ*: ο ουρανίσκος – *ουντακαμ*: νερό – *τατα-μπουταμ*: σε εκείνη την κατάσταση – *αγιατσατα*: ζήτησε.

Ο σοφός, σε διαλογισμό, ήταν καλυμμένος με το δέρμα ενός αρσενικού ελαφιού και πάνω του, μακριά, πυκνά μαλλιά ήταν σκόρπια παντού. Ο Βασιλιάς, που ο ουρανίσκος του είχε στεγνώσει από τη δίψα, του ζήτησε λίγο νερό.

Ο Βασιλιάς, διψασμένος, ζήτησε από τον σοφό λίγο νερό. Το ότι ένας τόσο μεγάλος αφοσιωμένος υπηρέτης και βασιλιάς ζήτησε νερό από έναν σοφό βυθισμένο σε έκσταση ήταν οπωσδήποτε έργο της θείας πρόνοιας. Διαφορετικά, δεν υπήρχε καμία πιθανότητα ενός τέτοιου μοναδικού συμβάντος. Έτσι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ τοποθετήθηκε σε μία δύσκολη θέση ώστε να μπορέσει να αποκαλυφθεί η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

αλαμπντα-τρινα-μπουμι-αντιρ
ασαμπραπαργκια σουνριταχ
αβαγκιαταμ ιβατμαναμ
μανιαμανας τσουκοπα χα

αλαμπντα: μην έχοντας λάβει – τρινα: κάθισμα από άχυρο – μπουμι: μέρος – αντιχ: και τα λοιπά – ασμπραπα: όχι καλοδεχούμενος – αργκια: νερό για υποδοχή – σουνριταχ: γλυκά λόγια – αβαγκιαταμ: παραμελημένος έτσι – ιβα: με αυτόν τον τρόπο – ατμαναμ: προσωπικά – μανιαμαναχ: με αυτές τις σκέψεις – τσουκοπα: εξαγριώθηκε – χα: με αυτό τον τρόπο.

Ο Βασιλιάς, επειδή ο σοφός δεν τον δέχθηκε επίσημα, δεν του πρόσφερε κάθισμα να καθήσει, νερό να πει και κάποια γλυκά λόγια για να τον καλωσορίσει, ένιωσε παραμελημένος και με αυτές τις σκέψεις, εξαγριώθηκε.

Ο νόμος της υποδοχής στους κώδικες των βεδικών αρχών αναφέρει ότι ακόμα και αν ένας εχθρός έλθει στο σπίτι κάποιου, πρέπει να γίνει δεκτός με κάθε σεβασμό. Δεν θα πρέπει να του δοθεί η ευκαιρία να καταλάβει πως έχει έλθει στο σπίτι ενός εχθρού. Όταν ο Κύριος Κρίσνα, συνοδευόμενος από τον Αρτζούνα και τον Μπίμα, ήλθε στον Τζαράσανντα στη Μαγκάντα, οι αξιοσέβαστοι εχθροί έτυχαν βασιλικής υποδοχής από τον Βασιλιά Τζαράσανντα. Ο επισκέπτης-εχθρός, δηλαδή ο Μπίμα, επρόκειτο να πολεμήσει με τον Τζαράσανντα, αλλά παρ' όλα αυτά τους υποδέχθηκαν με μεγαλοπρέπεια. Το βράδυ καθόντουσαν μαζί σαν φίλοι και καλεσμένοι και την ημέρα πολεμούσαν, διακινδυνεύοντας τη ζωή τους. Αυτός ήταν ο νόμος της υποδοχής. Αυτός ο νόμος επιβάλλει στον φτωχό που δεν έχει να προσφέρει τίποτε στον επισκέπτη του, να έχει την καλοσύνη να προσφέρει ένα αχυρένιο χαλάκι για κάθισμα, ένα ποτήρι νερό για να πει και κάποια γλυκά λόγια. Επομένως, η υποδοχή ενός επισκέπτη, είτε φίλου είτε εχθρού, δεν στοιχίζει τίποτε. Είναι απλώς θέμα καλών τρόπων.

Όταν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ πέρασε την πόρτα του Σαμίκά ρίσι, δεν περίμενε από τον ρισι βασιλική υποδοχή, επειδή γνώριζε ότι οι άγιοι και οι σοφοί δεν είναι πλούσιοι από υλική άποψη. Δεν περίμενε όμως ποτέ ότι ο ρισι θα του αρνιόταν ένα αχυρένιο χαλάκι, ένα ποτήρι νερό και μερικά καλά λόγια. Δεν ήταν συνηθισμένος επισκέπτης ούτε εχθρός του σοφού και, συνεπώς, η ψυχρή υποδοχή από τον ρισι άφησε εντελώς κατάπληκτο τον Βασιλιά. Εδώ που τα λέμε, ο Βασιλιάς είχε δίκιο να θυμώσει με τον ρισι, επειδή είχε μεγάλη ανάγκη ένα ποτήρι νερό. Το να θυμώσει σε μια τόσο σοβαρή κατάσταση δεν

ήταν αφύσικο για έναν Βασιλιά, αλλά επειδή και ο ίδιος ο Βασιλιάς ήταν μέγας άγιος, ο θυμός του και η αντίδρασή του ήταν εντυπωσιακά. Θα πρέπει, λοιπόν, να δεχθούμε ότι έτσι είχε ορίσει η υπέρτατη θέληση του Κυρίου. Ο Βασιλιάς ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και ο σοφός ήταν επίσης τόσο καλός όσο ο Βασιλιάς. Αλλά με τη θέληση του Κυρίου, οι περιστάσεις δημιουργήθηκαν με τέτοιο τρόπο, ώστε έγιναν δρόμοι για να αποκολληθεί ο Βασιλιάς από τους οικογενειακούς δεσμούς και τις κυβερνητικές ευθύνες και να γίνει έτσι μία ψυχή εντελώς παραδομένη στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα. Μερικές φορές ο φιλεύσπλαχνος Κύριος δημιουργεί τόσο δύσκολες καταστάσεις για τους αγνούς αφοσιωμένους υπηρέτες Του, προκειμένου να τους σύρει προς το μέρος Του από τον βούρκο της υλικής ύπαρξης. Φαινομενικά όμως, οι καταστάσεις μοιάζουν να είναι απογοητευτικές για τους αφοσιωμένους υπηρέτες. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου βρίσκονται πάντα υπό την προστασία του Κυρίου και σε οποιαδήποτε κατάσταση, απογοήτευση ή επιτυχία, ο Κύριος είναι ο υπέρτατος οδηγός για τους αφοσιωμένους υπηρέτες. Συνεπώς, οι αγνοί αφοσιωμένοι υπηρέτες δέχονται όλες τις απογοητευτικές καταστάσεις ως ευλογίες από τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

*αμπουτα-πουρβαχ σαχασα
κσουτ-τριντμπιαμ αρντιτατμαναχ
μπραμαναμ πρατι αμπουντ μπραμαν
ματσαρο μανιουρ εβα τσα*

αμπουτα-πουρβαχ: χωρίς προηγούμενο – σαχασα: περιστασιακά – κσουτ: πείνα – τριντμπιαμ: και από δίψα – αρντιτα: αναστατωμένος – ατμαναχ: του εαυτού του – μπραμαναμ: σε έναν μπραμανα - πρατι: εναντίον – αμπουτ: έγινε – μπραμαν: ω μπραμανα – ματσαραχ: ένιωσε εχθρότητα – μανιουχ: οργισμένος – εβα: έτσι – τσα: και.

Ω μπραμανα, η οργή και η εχθρότητα του Βασιλιά, με στόχο τον σοφό μπραμανα, ήταν πρωτοφανής, επειδή η πείνα και η δίψα τον είχαν αναστατώσει.

Για έναν βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, το να εξαγριωθεί και να γίνει επιθετικός, ιδιαίτερα με έναν σοφό *μπραμανα*, ήταν χωρίς αμφιβολία πρωτοφανές. Ο Βασιλιάς γνώριζε καλά ότι οι *μπραμανα*, οι σοφοί, τα παιδιά, οι γυναίκες και οι ηλικιωμένοι βρίσκονται πάντα πέρα από τη σφαίρα της

τιμωρίας. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο βασιλιάς, ακόμα και όταν κάνει ένα μεγάλο λάθος, δεν πρέπει ποτέ να θεωρείται παραβάτης. Αλλά σε αυτή την περίπτωση, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ οργίστηκε και ένιωσε εχθρότητα για τον σοφό εξαιτίας της πείνας και της δίψας του, γιατί αυτό ήταν το θέλημα του Κυρίου. Ο Βασιλιάς είχε δίκιο να τιμωρήσει τον υπήκοό του, γιατί τον υποδέχθηκε ψυχρά και τον αγνόησε, αλλά επειδή ο ένοχος ήταν σοφός και *μπραμανα*, αυτό ήταν πρωτοφανές. Όπως και ο Κύριος, έτσι και ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν εχθρεύεται ποτέ κανέναν. Η μόνη δικαιολογία για τη συμπεριφορά του Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι ότι υπαγορεύθηκε από τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*σα του μπραμα-ρισερ αμσε
γκατασ ουραγκαμ ρουσα
βινιργκατσαν ντανους-κοτια
νινταγια πουραμ αγκαταχ*

σαχ: ο Βασιλιάς – *του*: όμως – *μπραμα-ρισεχ*: του σοφού *μπραμανα* – *αμσε*: στον ώμο – *γκατα-ασουμ*: άψυχο – *ουραγκαμ*: ένα φίδι – *ρουσα*: οργισμένα – *βινιργκατσαν*: ενώ έφευγε – *ντανουχ-κοτια*: με το μπροστινό μέρος του τόξου του – *νινταγια*: τοποθετώντας το – *πουραμ*: στο ανάκτορο – *αγκαταχ*: επέστρεψε.

Ενώ έφευγε, ο Βασιλιάς, μετά από τέτοια προσβολή, σήκωσε ένα άψυχο φίδι με το τόξο του και οργισμένος το άφησε στον ώμο του σοφού. Μετά από αυτό γύρισε στο παλάτι του.

Έτσι ο Βασιλιάς φέρθηκε στον σοφό μία σου και μία μου, παρόλο που δεν ήταν συνηθισμένος σε τέτοια ανόητη συμπεριφορά. Με τη θέληση του Κυρίου, ο Βασιλιάς, ενώ έφευγε, βρήκε ένα νεκρό φίδι μπροστά του και σκέφτηκε ότι ο σοφός, που τον είχε υποδεχθεί ψυχρά, θα έπερνε αυτό που του άξιζε, με ένα νεκρό φίδι για γιρλάντα. Στις συνήθειες δοσοληψίες αυτό δεν θα ήταν πολύ αφύσικο, αλλά στην περίπτωση του Μαχαράζα Παρίκσιτ και ενός σοφού *μπραμανα*, αυτό ήταν οπωσδήποτε πρωτοφανές. Συνέβη με τη θέληση του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

εσα κιμ νιμπριτασεσα-

καρανο μιλιτεκσαναχ
μρισα-σαμντιρ αχοσβιτ
κιμ νου σιατ κσατρα-μπανντουμπιχ

εσαχ: αυτό – κιμ: μήπως – νιμπριτα-ασεσα: στοχαστική διάθεση – καραναχ: οι αισθήσεις – μιλιτα: κλειστά – ικσαναχ: τα μάτια – μρισα: ψεύτικα – σαμαντιχ: έκσταση – αχο: παραμένει – σβιτ: αν είναι έτσι – κιμ: μήπως – νου: αλλά – σιατ: ίσως – κσατρα-μπανντουμπιχ: από τους κατώτερους κσατρια.

Όταν επέστρεψε, άρχισε να συλλογίζεται και να επιχειρηματολογεί με τον εαυτό του μήπως ο σοφός ήταν πράγματι σε διαλογισμό, με τις αισθήσεις του συγκεντρωμένες και τα μάτια κλειστά ή μήπως απλώς προσποιούνταν ότι βρίσκεται σε έκσταση για να αποφύγει να υποδεχθεί έναν κατώτερό του κσατρια.

Ο Βασιλιάς, επειδή ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, δεν επιδοκίμαζε την πράξη του και έτσι άρχισε να αναρωτιέται μήπως ο σοφός βρισκόταν πράγματι σε έκσταση ή απλώς προσποιούνταν για να αποφύγει να υποδεχθεί τον Βασιλιά, που ήταν κσατρια και, επομένως, κατώτερης κοινωνικής τάξης. Η μεταμέλεια έρχεται στον νου μιας καλής ψυχής αμέσως μόλις κάνει κάτι κακό. Ο Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τάκουρ και ο Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι δεν πιστεύουν ότι η πράξη του Βασιλιά οφειλόταν σε προηγούμενα παραπτώματα. Ο όλος διακανονισμός σχεδιάστηκε με αυτόν τον τρόπο από τον Κύριο για να καλέσει τον Βασιλιά να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό.

Σύμφωνα με τον Σρίλα Βισβανάτα Τσακραβαρτί Τάκουρ, το σχέδιο οργανώθηκε με τη θέληση του Κυρίου και με τη θέληση του Κυρίου δημιουργήθηκε η κατάσταση που προκάλεσε την αγανάκτηση του Βασιλιά. Το σχέδιο ήταν να μπορέσει να καταραστεί τον Βασιλιά για το υποτιθέμενο αδίκημά του ένας άπειρος μικρός μπραμανα, προσβεβλημένος από την επίδραση του Κάλι και έτσι να αφήσει ο Βασιλιάς την εστία του και το σπίτι του για πάντα. Η σχέση του με τον Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι θα επέτρεπε την παρουσίαση της περίφημης Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, η οποία θεωρείται το βιβλίο-ενσάρκωση του Κυρίου. Αυτό το βιβλίο-ενσάρκωση δίνει πολλές συναρπαστικές πληροφορίες σχετικά με τις υπερβατικές διασκεδάσεις του Κυρίου, όπως η ρασα-λιλα Του με τις πνευματικές νεαρές βοσκοπούλες της Βρατζαμπούμι. Αυτή η συγκεκριμένη διασκέδαση του Κυρίου έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί όποιος την κατανοήσει σωστά, θα αλλάξει άποψη για το εγκόσμιο σεξ και θα μπει στον δρόμο της μεγαλειώδους υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου. Η εγκόσμια απογοήτευση του αγνού αφοσιωμένου

υπηρέτη έχει σκοπό να τον ανεβάσει σε υψηλότερη υπερβατική θέση. Βάζοντας τον Αρτζούνα και τους Πάννταβα σε κατάσταση απογοήτευσης λόγω της πλεκτάνης των εξαδέλφων τους, ο Κύριος δημιούργησε το προοίμιο της μάχης του Κουρουκσέτρα. Αυτό συνέβη προκειμένου να ενσαρκωθεί η ηχητική εκπροσώπηση του Κυρίου, η *Μπαγκαβαντ-γκιτα*. Βάζοντας, λοιπόν, τον Βασιλιά Παρίκσιτ σε δύσκολη θέση, ο Κύριος δημιούργησε με τη θέλησή Του την ενσάρκωση της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Η ταλαιπωρία του από την πείνα και τη δίψα ήταν απλώς μία παράσταση, επειδή ο Βασιλιάς είχε υπομείνει πολλά, ακόμα και στην κοιλιά της μητέρας του. Δεν ενοχλήθηκε καθόλου από την εκτυφλωτική φωτιά του *μπραμαστρα* που είχε εκτοξεύσει ο Ασβαττάμα. Τότε η απελπιστική κατάσταση του Βασιλιά ήταν οπωσδήποτε πρωτοφανής. Αφοσιωμένοι υπηρέτες όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι αρκετά ισχυροί ώστε να υπομένουν τέτοιες ταλαιπωρίες με τη θέληση του Κυρίου και δεν ενοχλούνται ποτέ. Σε αυτή την περίπτωση, λοιπόν, η κατάσταση είχε σχεδιαστεί εξ ολοκλήρου από τον Κύριο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*τασια πουτρο 'τιτετζασβι
βιχαραν μπαλακο 'ρμπακαϊχ
ραγκιαγκαμ πραπιταμ ταταμ
σρουτβα τατρενταμ αμπραβιτ*

τασια: αυτού (του σοφού) – *πουτραχ*: ο γιος – *ατι*: εξαιρετικά – *τετζασβι*: ισχυρός – *βιχαραν*: ενώ έπαιζε – *μπαλακαχ*: με αγόρια – *αρμπακαϊχ*: που ήταν ανόητα – *ραγκια*: από τον Βασιλιά – *αγκαμ*: τη δύσκολη θέση – *πραπιταμ*: που προκάλεσε – *ταταμ*: στον πατέρα του – *σρουτβα*: ακούγοντας – *τατρα*: εκεί και τότε – *ινταμ*: αυτό – *αμπραβιτ*: μίλησε.

Ο σοφός είχε έναν γιο που ήταν πολύ ισχυρός, επειδή ήταν παιδί ενός *μπραμανα*. Ενώ έπαιζε με τους μικρούς φίλους του, άκουσε για τη στενοχώρια του πατέρα του, που προκάλεσε ο Βασιλιάς. Εκεί και τότε το αγόρι μίλησε ως εξής.

Εξαιτίας της καλής διακυβέρνησης του Μαχαράζα Παρίκσιτ, ακόμη και ένα αγόρι σε τρυφερή ηλικία, που έπαιζε με άλλα άπειρα παιδιά, μπορούσε να γίνει τόσο ισχυρό όσο ένας έμπειρος *μπραμανα*. Το αγόρι αυτό ήταν γνωστό ως Σρίνγκι και του είχε δοθεί τόσο καλή εκπαίδευση στο στάδιο *μπραματσαρια* από τον πατέρα του, ώστε μπορούσε να είναι τόσο ισχυρός *μπραμανα* όσο και ο πατέρας του, ακόμη και σε αυτή την ηλικία. Αλλά επειδή

η εποχή του Κάλι αναζητούσε μια ευκαιρία να καταστρέψει την πολιτιστική κληρονομιά των τεσσάρων κοινωνικών τάξεων, το άπειρο παιδί έδωσε την ευκαιρία στην εποχή του Κάλι να εισέλθει στο πεδίο του βεδικού πολιτισμού. Το μίσος των κατώτερων κοινωνικών τάξεων ξεκίνησε από αυτόν τον γιο του *μπραμανα*, υπό την επίδραση του Κάλι και έτσι η πολιτισμένη ζωή άρχισε να λιγοστεύει μέρα με τη μέρα. Το πρώτο θύμα της αδικίας των *μπραμανα* ήταν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ και έτσι η προστασία που πρόσφερε ο Βασιλιάς εναντίον της επέλασης του Κάλι χαλάρωσε.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*αχο ανταρμαχ παλαναμ
πιβναμ μπαλι-μπουτζαμ ιβα
σβαμινι αγκαμ γιαντ ντασαναμ
ντβαρα-παναμ σουναμ ιβα*

αχο: δείτε – *ανταρμαχ*: η αθρησκεία – *παλαναμ*: των κυβερνητών – *πιβναμ*: κάποιος που έχει ανατραφεί – *μπαλι-μπουτζαμ*: όπως τα κοράκια – *ιβα*: σαν – *σβαμινι*: στον αφέντη – *αγκαμ*: αμαρτία – *γιατ*: τι είναι; - *ντασαναμ*: των υπηρετών – *ντβαρα-παναμ*: με φύλακες στην πόρτα – *σουναμ*: σκύλων – *ιβα*: σαν.

(Ο γιος του *μπραμανα*, ο Σρίνγκι, είπε:) Ω δείτε τις αμαρτίες των κυβερνητών, που σαν κοράκια και μαντρόσκυλα στην πόρτα, αμαρτάνουν σε βάρος των κυρίων τους, αντίθετα με τις αρχές που διέπουν τους υπηρέτες.

Οι *μπραμανα* θεωρούνται η κεφαλή και το μυαλό του κοινωνικού σώματος και οι *κσατρια*, τα μπράτσα. Τα μπράτσα είναι απαραίτητα για να προστατέψουν το σώμα από κάθε σωματική βλάβη, αλλά πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της κεφαλής και του εγκεφάλου. Αυτή είναι η διευθέτηση που ορίζει η υπέρτατη εντολή, επειδή βεβαιώνεται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* ότι οι τέσσερις κοινωνικές τάξεις ή κάστες, και συγκεκριμένα, οι *μπραμανα*, οι *κσατρια*, οι *βαϊσια* και οι *σουντρα*, έχουν δημιουργηθεί ανάλογα με τις ιδιότητες και την εργασία τους. Είναι φυσικό ότι ο γιος ενός *μπραμανα* έχει πολλές πιθανότητες να γίνει και αυτός *μπραμανα* υπό την καθοδήγηση του έμπειρου πατέρα του, όπως ο γιος ενός γιατρού έχει πολλές πιθανότητες να γίνει καταρτισμένος γιατρός. Ο γιος πρέπει να επωφεληθεί από τα προσόντα του πατέρα του και έτσι να γίνει *μπραμανα* ή γιατρός και όχι κάτι άλλο. Χωρίς προσόντα, δεν μπορεί να γίνει

κάποιος *μπραμανα* ή γιατρός· αυτή είναι η ετυμολογία όλων των γραφών και των κοινωνικών τάξεων. Εδώ ο Σρίνγκι, ο καταρτισμένος γιος ενός σπουδαίου *μπραμανα*, απέκτησε την απαραίτητη δύναμη των *μπραμανα* λόγω γέννησης και σωστής εκπαίδευσης, αλλά υστερούσε σε καλλιέργεια επειδή ήταν άπειρο παιδί. Υπό την επίδραση του Κάλι, ο γιος ενός *μπραμανα* έγινε ξιπασμένος με τη δύναμή του και έτσι συνέκρινε εσφαλμένα τον Μαχαράζα Παρίκσιτ με κοράκια και μαντρόσκυλα. Ο Βασιλιάς είναι οπωσδήποτε το μαντρόσκυλο του κράτους, υπό την έννοια ότι έχει τα μάτια του άγρυπνα στα σύνορα του κράτους για την προστασία και την άμυνά του, αλλά το να τον χαρακτηρίσεις «μαντρόσκυλο» είναι σημάδι ενός ελάχιστα καλλιεργημένου παιδιού. Έτσι άρχισε η κατάπτωση της δύναμης των *μπραμανα*, καθώς έδωσαν σημασία στα πατρογονικά δικαιώματα χωρίς παιδεία. Η κατάπτωση της κάστας των *μπραμανα* άρχισε στην εποχή του Κάλι. Και αφού οι *μπραμανα* είναι η κεφαλή των κοινωνικών τάξεων, όλες οι άλλες κοινωνικές τάξεις άρχισαν και αυτές να χειροτερεύουν. Αυτή η έναρξη της επιδείνωσης της τάξης των *μπραμανα* αποδοκιμάστηκε έντονα από τον πατέρα του Σρίνγκι, όπως θα δούμε.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

μπραμαναϊχ *κσατρα-μπανντουρ* *χι*
γκριχα-παλο *νιρουπιταχ*
σα καταμ *ταντ-γκριχε* *ντβαχ-σταχ*
σαμπαννταμ *μποκτουμ* *αρχατι*

μπραμαναϊχ: από την τάξη των *μπραμανα* – *κσατρα-μπανντουχ*: οι γιοι των *κσατρια* – *χι*: σίγουρα – *γκριχα-παλαχ*: το μαντρόσκυλο – *νιρουπιταχ*: τοποθετημένοι – *σαχ*: αυτός – *καταμ*: με ποιο δικαίωμα – *τατ-γκριχε*: στο σπίτι του (του αφέντη) – *ντβαχ-σταχ*: στέκεται στην πόρτα – *σα-μπαννταμ*: στο ίδιο πιάτο – *μποκτουμ*: να φάει – *αρχατι*: αξίζει.

Οι απόγονοι της βασιλικής τάξης έχουν τοποθετηθεί ασφαλώς ως μαντρόσκυλα και πρέπει να στέκονται στην πόρτα. Με ποιο δικαίωμα μπορεί ένας σκύλος να μπει στο σπίτι και να δειπνήσει μαζί με τον αφέντη του στο ίδιο πιάτο;

Ο άπειρος μικρός *μπραμανα* γνώριζε ασφαλώς ότι ο Βασιλιάς ζήτησε από τον πατέρα του λίγο νερό και ότι ο πατέρας του δεν ανταποκρίθηκε. Προσπάθησε να δικαιολογήσει την αφιλόξενη συμπεριφορά του πατέρα του με αγενή τρόπο, ταιριαστό σε ένα ακαλλιέργητο αγόρι. Δεν αισθάνθηκε καθόλου

άσχημα για την κακή υποδοχή του Βασιλιά. Αντίθετα, δικαιολόγησε τη λανθασμένη πράξη με τρόπο που χαρακτηρίζει τους *μπραμανα* της Κάλι-γιούγκα. Παρομοίασε τον Βασιλιά με μαντρόσκυλο και, επομένως, ήταν λάθος του Βασιλιά να μπει στο σπίτι ενός *μπραμανα* και να ζητήσει νερό από το ίδιο ποτήρι. Ο σκύλος τρέφεται από τον αφέντη του, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ο σκύλος μπορεί να απαιτήσει να δειπνήσει και να πει από το πιάτο και το ποτήρι του αφέντη του. Αυτή η νοοτροπία του τεχνητού γοήτρου είναι η αιτία του ξεπεσμού της τέλει κοινωνικής τάξης και μπορούμε να δούμε ότι άρχισε με τον άπειρο γιο ενός *μπραμανα*. Όπως δεν επιτρέπεται ποτέ στον σκύλο να μπει μέσα στο σπίτι, μολονότι τον μεγαλώνει ο αφέντης του, κατά τον ίδιο τρόπο, σύμφωνα με τον Σρίνγκι, ο Βασιλιάς δεν είχε δικαίωμα να μπει στο σπίτι του Σαμικά ρίσι. Σύμφωνα με τη γνώμη του παιδιού, το λάθος ήταν στην πλευρά του Βασιλιά και όχι του πατέρα του και έτσι δικαιολόγησε τον αμίλητο πατέρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

*κρισνε γκατε μπαγκαβατι
σασταρι ουτπατα-γκαμιναμ
ταντ μπιννα-σετουν αντιαχαμ
σασμι πασιατα με μπαλαμ*

κρισνε: ο Κύριος Κρίσνα – *γκατε*: έχοντας αναχωρήσει από αυτόν τον κόσμο – *μπαγκαβατι*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *σασταρι*: ο υπέρτατος κυβερνήτης – *ουτπατα-γκαμιναμ*: των τυχάρπαστων – *ταντ-μπιννα*: αποχωρισμένοι – *σετουν*: ο προστάτης – *αντια*: σήμερα – *αχαμ*: ο εαυτός μου – *σασμι*: θα τιμωρήσω – *πασιατα*: δείτε – *με*: μου – *μπαλαμ*: τη δύναμη.

Μετά την αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα, του Προσώπου της Θεότητας και υπέρτατου κυβερνήτη των πάντων, αυτοί οι τυχάρπαστοι ανθίζουν, επειδή έχει φύγει ο προστάτης μας. Γι' αυτό, θα το αναλάβω το ζήτημα ο ίδιος και θα τους τιμωρήσω. Δείτε με τα μάτια σας τη δύναμή μου.

Ο άπειρος *μπραμανα*, ξιπασμένος από λίγη *μπραμα-τετζα*, δηλαδή λίγη δύναμη των *μπραμανα*, επηρεάστηκε από τα μάγια της Κάλι-γιούγκα. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έδωσε άδεια στον Κάλι να ζήσει σε τέσσερα μέρη, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αλλά λόγω της επιδέξιας διακυβέρνησής του, η προσωπικότητα του Κάλι δεν μπορούσε να βρει τα μέρη που του είχαν παρασχεθεί. Γι' αυτό, η προσωπικότητα της Κάλι-γιούγκα αναζητούσε την ευκαιρία να εδραιώσει την εξουσία του και με τη χάρη του Κυρίου βρήκε ένα

άνοιγμα στο πρόσωπο του ξιπασμένου, άπειρου γιου ενός *μπραμανα*. Ο μικρός *μπραμανα* ήθελε να δείξει την καταστροφική του δύναμη και είχε το θράσος να τιμωρήσει έναν τόσο σπουδαίο Βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ήθελε να πάρει τη θέση του Κυρίου Κρίσνα μετά την αναχώρησή Του. Αυτά είναι τα κύρια σημάδια των τυχάρπαστων που θέλουν να πάρουν τη θέση του Σρι Κρίσνα υπό την επίδραση της εποχής του Κάλι. Ένας τυχάρπαστος με λίγη δύναμη θέλει να γίνει ενσάρκωση του Κυρίου. Μετά την αναχώρηση του Κυρίου Κρίσνα από το πρόσωπο της γης υπάρχουν πολλές ψεύτικες ενσαρκώσεις, οι οποίες αποπροσανατολίζουν τους αθώους ανθρώπους αποδεχόμενοι την πνευματική υπακοή τους προκειμένου να διατηρούν τεχνητό γόητρο. Με άλλα λόγια, η προσωπικότητα του Κάλι βρήκε την ευκαιρία να βασιλέψει μέσω αυτού του γιου ενός *μπραμανα*, του Σρίνγκι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

*ιτι ουκτβα ροσα-ταμρακσο
βαγιασιαν ρισι-μπαλακαχ
κωσικι-απα ουπασπρισια
βαγκ-βατζραμ βισασαρτζα χα*

ιτι: έτσι – *ουκτβα*: λέγοντας – *ροσα-ταμρα-ακσαχ*: με κατακόκκινα μάτια από τον θυμό – *βαγιασιαν*: στους φίλους του – *ρισι-μπαλακαχ*: ο γιος ενός *ρισι* – *κωσικι*: ο ποταμός Κωσικά – *απαχ*: νερό – *ουπασπρισια*: αγγίζοντας – *βακ*: λόγια – *βατζραμ*: κεραυνός – *βισασαρτζα*: πέταξε – *χα*: στο παρελθόν.

Ο γιος του *ρισι*, με τα μάτια του κατακόκκινα από θυμό, άγγιξε το νερό του ποταμού Κωσικά ενώ μιλούσε στους φίλους του και τους κεραυνοβόλησε με τα ακόλουθα λόγια.

Οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες ο μικρός γιος του *μπραμανα* καταράστηκε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν απλώς παιδαριώδεις, όπως φαίνεται από αυτή τη στροφή. Ο Σρίνγκι έδειξε την αναιδία του στους φίλους του, που ήταν αθώοι. Οποιοσδήποτε σώφρων άνθρωπος θα τον είχε εμποδίσει από το να προκαλέσει τόσο μεγάλο κακό σε όλη την ανθρώπινη κοινωνία. Σκοτώνοντας έναν βασιλιά όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, μόνο και μόνο για να κάνει επίδειξη της δύναμής του ως *μπραμανα*, ο άπειρος γιος του *ρισι* διέπραξε ένα μεγάλο λάθος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*ιτι λανγκιτα-μαριανταμ
τακσακαχ σαπταμε 'χανι
ντανκσιατι σμα κουλανγκαραμ
τσοντιτο με τατα-ντρουχαμ*

ιτι: έτσι – λανγκιτα: ξεπερνώντας – μαριανταμ: το πρωτόκολλο – τακσακαχ: ο φιδολαίμης – σαπταμε: την εβδομή – αχανι: ημέρα – ντανκσιατι: θα δαγκώσει – σμα: σίγουρα – κουλα-ανγκαραμ: το ελεεινό μέλος της δυναστείας – τσοντιταχ: έχοντας κάνει – με: εμού – τατα-ντρουχαμ: εχθρότητα προς τον πατέρα.

Ο γιος του μπραμανα καταράστηκε τον Βασιλιά ως εξής: Την εβδομή ημέρα από σήμερα, ένα φιδοπούλι θα δαγκώσει τον πιο άθλιο από αυτή τη δυναστεία (τον Μαχαράζα Παρίκσιτ), επειδή παραβίασε τους νόμους της εθιμοτυπίας, προσβάλλοντας τον πατέρα μου.

Έτσι άρχισε η κατάχρηση της δύναμης των μπραμανα στην εποχή του Κάλι και βαθμηδόν οι μπραμανα αυτής της εποχής στερήθηκαν και τη δύναμη και την παιδεία τους. Ο μικρός μπραμανα θεώρησε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ *κουλανγκαρα*, ελεεινό, αλλά στην πραγματικότητα ο ίδιος ο μικρός μπραμανα ήταν ελεεινός, επειδή εξαιτίας του και μόνο η κάστα των μπραμανα έχασε τη δύναμή της, όπως ένα φίδι με σπασμένα δόντια. Το φίδι είναι τρομακτικό όσο έχει τα δηλητηριώδη δόντια του, διαφορετικά το φοβούνται μόνο παιδιά. Η προσωπικότητα του Κάλι κατέκτησε πρώτα τον μικρό μπραμανα και βαθμηδόν όλες τις άλλες κάστες. Έτσι όλο το επιστημονικό σύστημα των κοινωνικών τάξεων αυτή την εποχή έχει πάρει τη μορφή ενός αποδυναμωμένου συστήματος καστών, που τώρα έχει ξεριζωθεί από μία άλλη τάξη ανθρώπων, επηρεασμένων παρομοίως από την εποχή του Κάλι. Θα πρέπει να δει κανείς την αρχική αιτία αυτής της αποδυνάμωσης και όχι να επιχειρήσει να καταδικάσει το σύστημα όπως είναι, χωρίς γνώση της επιστημονικής αξίας του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*τατο 'μπιετιασραμαμ μπαλο
γκαλε σαρπα-καλεβαραμ
πιταραμ βικσια ντουχκαρτο
μουκτα-καντο ρουροντα χα*

ταταχ: μετά από αυτά – *αμπιετια*: αφού μπήκε στο – *ασραμαμ*: το ερημητήριο – *μπαλαχ*: το παιδί – *γκαλε σαρπα*: το φίδι στον ώμο – *καλεβαραμ*: το σώμα – *πιταραμ*: στον πατέρα – *βικσια*: έχοντας δει – *ντουχκα-αρταχ*: σε αξιοθρήνητη κατάσταση – *μουκτα-κανταχ*: δυνατά – *ρουροντα*: έκλαψε – *χα*: στο παρελθόν.

Μετά από αυτά, όταν το αγόρι επέστρεψε στο ερημητήριο, είδε το φίδι στον ώμο του πατέρα του και από τη λύπη του έκλαψε πολύ δυνατά.

Το αγόρι ήταν λυπημένο επειδή έκανε ένα μεγάλο λάθος και ήθελε να ανακουφιστεί από το βάρος στην καρδιά του κλαίγοντας. Αφού μπήκε, λοιπόν, στο ερημητήριο και είδε τον πατέρα του σε εκείνη την κατάσταση, έκλαψε δυνατά, έτσι ώστε να μπορέσει να ανακουφιστεί. Αλλά ήταν πολύ αργά. Ο πατέρας του μετάνιωσε για το όλο περιστατικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

*σα βα ανγκιρασο μπραμαν
σρουτβα σουτα-βιλαπαραμ
συνμιλια σανακαϊρ νετρε
ντριστβα τσαμσε μριτοραγκαμ*

σαχ: αυτός – *βαϊ*: επίσης – *ανγκιρασαχ*: ο ρισι ο γεννημένος στην οικογένεια του Ανγκίρα – *μπραμαν*: ω Σωνάκα – *σρουτβα*: ακούγοντας – *σουτα*: ο γιος του – *βιλαπαναμ*: κλαίγοντας απελπισμένος – *συνμιλια*: ανοίγοντας – *σаканаϊχ*: σταδιακά – *νετρε*: από τα μάτια – *ντριστβα*: βλέποντας – *τσα*: επίσης – *αμσε*: στον ώμο – *μριτα*: νεκρό – *ουραγκαμ*: φίδι.

Ω μπραμανα, ο ρισι, ο οποίος είχε γεννηθεί στην οικογένεια του σοφού Ανγκίρα, ακούγοντας τον γιο του να κλαίει, άνοιξε σιγά-σιγά τα μάτια του και είδε το νεκρό φίδι γύρω στον λαιμό του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

*βισριτζια ταμ τσα παπρατσα
βατσα κασμαντ ντι ροντισι
κενα βα τε 'πακριταμ
ιτι ουκταχ σα νιαβενταγιατ*

βισριτζια: πετώντας στην άκρη – *ταμ*: εκείνο – *τσα*: επίσης – *παπρατσα*: ρώτησε – *βατσα*: αγαπημένο μου παιδί – *κασματ*: γιατί – *χι*: σίγουρα – *ροντισι*:

κλαις – κενα: από ποιον – βα: ειδάλλω – τε: αυτοί – απακριταμ: συμπεριφέρθηκαν άσχημα – ιτι: έτσι – ουκταχ: έχοντας ερωτηθεί – σαχ: το αγόρι – νιαβενταγιατ: πληροφόρησε για όλα.

Πέταξε το νεκρό φίδι στην άκρη και ρώτησε τον γιο του για ποιον λόγο έκλαιγε· μήπως κάποιος του είχε κάνει κακό; Ακούγοντας αυτά, ο γιος του του εξήγησε τι είχε συμβεί.

Ο πατέρας του παιδιού δεν πήρε το νεκρό φίδι στον λαιμό του πολύ στα σοβαρά. Το πέταξε απλώς μακριά. Στην πραγματικότητα, δεν υπήρχε κάποιο μεγάλο λάθος στην πράξη του Μαχαράζα Παρίκσιτ, αλλά ο ανόητος γιος του *μπραμανα* το πήρε πολύ στα σοβαρά και επηρεασμένος από τον Κάλι, καταράστηκε τον Βασιλιά και έτσι έκλεισε ένα κεφάλαιο ευτυχισμένης ιστορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

*νισαμια σαπταμ αταντ-αρχαμ ναρενντραμ
σα μπραμανο νατματζαμ αμπιανανντατ
αχο μπαταμχο μαχαντ αντια τε κριταμ
αλπιασιν ντροχα ουρουρ νταμο ντριταχ*

νισαμια: αφού άκουσε – *σαπταμ*: καταράστηκε – *ατατ-αρχαμ*: δεν έπρεπε ποτέ να καταδικαστεί – *ναρα-ινντραμ*: στον Βασιλιά, τον άριστο των ανθρώπων – *σαχ*: εκείνο – *μπραμαναχ*: ο *μπραμανα-ρισι* – *να*: δεν – *ατμα-τζαμ*: τον δικό του γιο – *αμπιανανντατ*: συνεχάρη – *αχο*: αλίμονο – *μπατα*: στενοχωρώντας – *αμχαχ*: αμαρτίες – *μαχατ*: μεγάλες – *αντια*: σήμερα – *τε*: εσύ – *κριταμ*: έκανες – *αλπιασιν*: ασήμαντη – *ντροχε*: προσβολή – *ουρουχ*: πολύ μεγάλη – *νταμαχ*: τιμωρία – *ντριταχ*: του αποδόθηκε.

Ο πατέρας άκουσε από τον γιο του ότι είχε καταραστεί τον Βασιλιά, παρόλο που δεν θα έπρεπε ποτέ να τον κρίνει ένοχο, επειδή ήταν ο καλύτερος ανάμεσα σε όλα τα ανθρώπινα όντα. Ο *ρισι* δεν επιδοκίμασε τον γιο του, αλλά αντίθετα, άρχισε να αισθάνεται τύψεις, λέγοντας: Αλίμονο! Τι μεγάλη αμαρτία είναι αυτή που έκανε ο γιος μου. Τιμώρησε τον Βασιλιά με βαριά ποινή για ένα ασήμαντο παράπτωμα.

Ο βασιλιάς είναι το καλύτερο ανθρώπινο όν. Είναι εκπρόσωπος του Θεού και δεν πρέπει ποτέ να καταδικάζεται για καμία από τις πράξεις του. Με άλλα λόγια, ο βασιλιάς δεν κάνει ποτέ λάθος. Ο βασιλιάς μπορεί να διατάξει τον

απαγχονισμό του ένοχου γιου ενός *μπραμανα*, αλλά δεν διαπράττει αμαρτία σκοτώνοντας έναν *μπραμανα*. Ακόμα και αν υπάρξει κάποιο λάθος από την πλευρά του βασιλιά, δεν θα πρέπει ποτέ να κρίνεται ένοχος. Ο γιατρός μπορεί να σκοτώσει έναν ασθενή από εσφαλμένη θεραπεία, αλλά αυτού του είδους ο δολοφόνος δεν καταδικάζεται ποτέ σε θάνατο και πολύ περισσότερο ένας καλός και ευσεβής βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Στον βεδικό τρόπο ζωής, ο βασιλιάς εκπαιδεύεται για να γίνει *ρατζαρσι*, μεγάλος άγιος, παρόλο που κυβερνά ως βασιλιάς. Μόνο χάρη στην καλή διακυβέρνηση του βασιλιά οι πολίτες μπορούν να ζήσουν ειρηνικά και δίχως φόβο. Οι *ρατζαρσι* κυβερνούσαν τα βασίλεια τους τόσο όμορφα και ευλαβικά, ώστε οι υπήκοοί τους είχαν γι' αυτούς τον ίδιο σεβασμό που είχαν και για τον Κύριο. Αυτή είναι η οδηγία των Βεδών. Ο βασιλιάς ονομάζεται *ναρενντρα*, ο άριστος ανάμεσα στα ανθρώπινα όντα. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσε ένας βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ να κριθεί ένοχος από έναν άπειρο, ξιπασμένο γιο ενός *μπραμανα*, μολονότι είχε αποκτήσει τις δυνάμεις ενός άξιου *μπραμανα*;

Επειδή ο Σαμίκά ρίσι ήταν έμπειρος και καλός *μπραμανα*, δεν επιδοκίμασε τις πράξεις του κατακριτέου γιου του. Άρχισε να θρηνεί για όλα όσα είχε κάνει ο γιος του. Ο γενικός κανόνας ήταν πως ο βασιλιάς βρισκόταν πέρα από τη δικαιοδοσία του αναθέματος και πολύ περισσότερο ένας καλός βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ. Η προσβολή του Βασιλιά ήταν εντελώς ασήμαντη και η καταδίκη του σε θάνατο ήταν ασφαλώς πολύ μεγάλη αμαρτία του Σρίνγκι. Γι' αυτό ο Ρίσι Σαμίκά λυπήθηκε για όλο αυτό το περιστατικό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 42

*να βαϊ νριμπιρ ναρα-ντεβαμ παρακιαμ
σαμματουμ αρχασι αβιπακβα-μπουντε
γιατ-τετζασα ντουρβισαχενα γκουπτα
βιννταντι μπαντρานิ ακουτομπαγιαχ πρατζαχ*

να: ποτέ – *βαϊ*: για την ακρίβεια – *νριμπιχ*: από κανέναν άνθρωπο – *ναρα-ντεβαμ*: σε έναν άνθρωπο-θεό – *παρα-ακιαμ*: ο οποίος είναι υπερβατικός – *σαμματουμ*: να τοποθετηθεί στο ίδιο επίπεδο – *αρχασι*: από την ανδρεία – *αβιπακβα*: άγουρος, ανώριμος – *μπουντε*: νοημοσύνη – *γιατ*: του οποίου – *τετζασα*: από την δύναμη – *ντουρβισαχενα*: ανυπέρβλητη – *γκουπταχ*: προστατευμένοι – *βιννταντι*: απολαμβάνουν – *μπαντρานิ*: κάθε ευημερία – *ακουταχ-μπαγιαχ*: πλήρως υπερασπισμένοι – *πρατζαχ*: οι υπήκοοι.

Ω παιδί μου, η νοημοσύνη σου είναι ανώριμη και γι' αυτό δεν γνωρίζεις ότι ο βασιλιάς, που είναι ο καλύτερος μεταξύ των ανθρώπινων όντων, είναι εξίσου καλός με το Πρόσωπο της Θεότητας. Δεν πρέπει να τοποθετείται ποτέ στο ίδιο επίπεδο με τους κοινούς ανθρώπους. Οι πολίτες του κράτους ζουν σε ευημερία, προστατευμένοι από την ανυπέρβλητη ανδρεία του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 43

*αλακσιαμανε ναρα-ντεβα-ναμνι
ρατανγκα-παναβ αγιαμ ανγκα λοκαχ
ταντα χι τσωρα-πρατσουρο βινακσιατι
αρακσιαμανο 'βιβαρουταβατ κσανατ*

αλακσιαμανε: καταργημένη – ναρα-ντεβα: τη μοναρχική – ναμνι: του ονόματος – ρατα-ανγκα-πανω: ο εκπρόσωπος του Κυρίου – αγιαμ: αυτό – ανγκα: ω αγόρι μου – λοκαχ: αυτός ο κόσμος – ταντα χι: αμέσως – τσωρα: κλέφτες – πρατσουραχ: πάρα πολύ – βινακσιατι: νικά – αρακσιαμαναχ: απροστάτευτοι – αβιβαρουτα-βατ: σαν πρόβατα – κσανατ: αμέσως.

Αγαπημένο μου παιδί, ο Κύριος, που φέρει τον τροχό ενός άρματος, εκπροσωπείται από τη μοναρχία και όταν αυτή καταργείται, ολόκληρος ο κόσμος γεμίζει με κλέφτες, που κατατροπώνουν τους απροστάτευτους πολίτες σαν σκόρπια πρόβατα.

Σύμφωνα με τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, το μοναρχικό καθεστώς εκπροσωπεί τον Υπέρτατο Κύριο, το Πρόσωπο της Θεότητας. Λέγεται ότι ο βασιλιάς είναι ο εκπρόσωπος του Απολύτου Προσώπου της Θεότητας, επειδή έχει εκπαιδευτεί για να αποκτήσει τις ιδιότητες του Θεού, για να προστατεύει τα ζωντανά όντα. Η μάχη του Κουρουκσέτρα σχεδιάστηκε από τον Κύριο για να εδραιώσει τον αληθινό εκπρόσωπο του Κυρίου, τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ένας βασιλιάς, εκπαιδευμένος από κάθε άποψη με παιδεία και υπηρεσία αφοσίωσης και με στρατιωτικό πνεύμα, είναι τέλειος βασιλιάς. Μία τέτοια προσωπική μοναρχία είναι πολύ καλύτερη από την αποκαλούμενη δημοκρατία, της απαιδευσίας και της ανευθυνότητας. Οι κλέφτες και οι απατεώνες της σύγχρονης δημοκρατίας ζητούν εκλογές με παραχάραξη των ψήφων και οι επιτυχημένοι κλέφτες και απατεώνες κατασπαράσσουν τις μάζες των ανθρώπων. Ένας εκπαιδευμένος μονάρχης είναι πολύ καλύτερος από εκατοντάδες άχρηστους απατεώνες υπουργούς και εδώ γίνεται ο υπαινιγμός ότι με την κατάργηση του μοναρχικού καθεστώτος όπως του

Μαχαράζα Παρίκσιτ, οι μάζες των ανθρώπων γίνονται ευάλωτες στις πολλές επιθέσεις της εποχής του Κάλι. Δεν είναι ποτέ ευτυχισμένοι σε μια πολυδιαφημισμένη μορφή δημοκρατίας. Το αποτέλεσμα αυτής της αβασίλευτης διακυβέρνησης περιγράφεται στις ακόλουθες στροφές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 44

*ταντ αντια ναχ παπαμ ουπαϊτι ανανβαγιαμ
γιαν ναστα-νατασια βασορ βιλουμπακατ
παρασπαραμ γκναντι σαπαντι βριντζατε
πασουν στριγιο 'ρταν πουρου-νασιαβο τζαναχ*

τατ: γι' αυτόν τον λόγο – *αντια:* από αυτή τη μέρα – *ναχ:* πάνω σ' εμάς – *παπαμ:* αντίδραση σε αμαρτίες – *ουπαϊτι:* θα ξεπεράσει – *ανανβαγιαμ:* διαταραχές – *γιατ:* επειδή – *ναστα:* καταργήθηκε – *νατασια:* της μοναρχίας – *βασοχ:* του πλούτου – *βιλουμπακατ:* λεηλατημένοι – *παρασπαραμ:* μεταξύ τους – *γκναντι:* θα σκοτώνουν – *σαπαντι:* θα βλάπτουν – *βριντζατε:* θα κλέβουν – *πασουν:* τα ζώα – *στριγιαχ:* τις γυναίκες – *αρταν:* τα πλούτη – *πουρου:* πολύ – *νασιαβαχ:* κλέφτες – *τζαναχ:* οι μάζες των ανθρώπων.

Λόγω του τερματισμού των μοναρχικών καθεστώτων και της λεηλασίας του πλούτου των ανθρώπων από απατεώνες και ληστές, θα υπάρξουν μεγάλες κοινωνικές ταραχές. Θα κλέβουν τα ζώα και τις γυναίκες και οι άνθρωποι θα σκοτώνονται και θα τραυματίζονται. Και για όλες αυτές τις αμαρτίες θα είμαστε υπεύθυνοι εμείς.

Η λέξη *ναχ*, εμείς, έχει ιδιαίτερη σημασία σε αυτή τη στροφή. Ο σοφός σωστά αναλαμβάνει την ευθύνη για την κοινότητα των *μπραμανα* στο σύνολό τους για το σκότωμα της μοναρχίας και την προσφορά της ευκαιρίας στους αποκαλούμενους δημοκράτες, οι οποίοι είναι γενικά άρπαγες του πλούτου των υπηκόων του κράτους. Οι αποκαλούμενοι δημοκράτες αρπάζουν τον κυβερνητικό μηχανισμό χωρίς να αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ευημερία των πολιτών. Όλοι τους αρπάζουν τη θέση τους για την προσωπική τους ικανοποίηση και έτσι αντί για έναν βασιλιά, ξεφυτρώνουν διάφοροι ανεύθυνοι βασιλιάδες για να φορολογούν τους πολίτες. Εδώ γίνεται η πρόβλεψη ότι επειδή απουσιάζει μια καλή μοναρχική διακυβέρνηση, όλοι θα είναι αιτία ενόχλησης για τους άλλους, κατακλέβοντας πλούτη, ζώα, γυναίκες, κλπ.

ΚΕΙΜΕΝΟ 45

*τανταρια-νταρμαχ πραβιλιγιατε νριναμ
βαρνασραματσαρα-γιουτας τραβιμαγιαχ
τατο 'ρτα-καμαμπινιβεσιτατμαναμ
σουναμ καπιναμ ιβα βαρνα-σανκααραχ*

ταντα: τότε – *αρια:* ο πολιτισμός της προόδου – *νταρμαχ:* η ασχολία – *πραβιλιγιατε:* κατατροπώνεται συστηματικά – *νριναμ:* του ανθρώπινου γένους – *βαρνα:* οι κοινωνικές τάξεις – *ασραμα:* τα πνευματικά στάδια – *ατσαρα-γιουταχ:* συγκροτημένες με καλό τρόπο – *τραγι-μαγιαχ:* σύμφωνα με τις βεδικές εντολές – *ταταχ:* στο εξής – *αρτα:* η οικονομική ανάπτυξη – *καμα-αμπινιβεσιτα:* απορροφημένοι πλήρως στην ικανοποίηση των αισθήσεων – *ατμαναμ:* των ανθρώπων – *σουναμ:* σαν σκύλοι – *καπιναμ:* σαν μαϊμούδες – *ιβα:* έτσι – *βαρνα-σανκααραχ:* ανεπιθύμητος πληθυσμός.

Τότε οι άνθρωποι θα ξεπέφτουν συστηματικά από τον δρόμο του πολιτισμού της προόδου, όσον αφορά στις κοινωνικές τάξεις και τα πνευματικά στάδια βάσει των βεδικών εντολών. Έτσι οι άνθρωποι θα προσελκύονται από την οικονομική πρόοδο για την ικανοποίηση των αισθήσεων, με αποτέλεσμα να είναι σαν τους σκύλους και τις μαϊμούδες και να υπάρχει ανεπιθύμητος πληθυσμός.

Εδώ προαναγγέλεται ότι εν τη απουσία μοναρχικού καθεστώτος, οι μάζες των ανθρώπων θα είναι ανεπιθύμητος πληθυσμός όπως οι σκύλοι και οι μαϊμούδες. Όπως οι μαϊμούδες ενδιαφέρονται υπερβολικά για το σεξ και οι σκύλοι συνουσιάζονται ξεδιάντροπα, οι περισσότεροι άνθρωποι θα είναι γεννημένοι από άνομες σχέσεις και θα παρασύρονται μακριά από τον βεδικό τρόπο καλής συμπεριφοράς και από το σύστημα των κοινωνικών τάξεων και των πνευματικών σταδίων της ζωής με βάση τις ιδιότητές τους.

Ο βεδικός τρόπος ζωής είναι η προοδευτική πορεία του πολιτισμού των Αρίων. Οι Άριοι προοδεύουν στον βεδικό πολιτισμό. Ο προορισμός του βεδικού πολιτισμού είναι η επιστροφή στον Θεό, η επιστροφή στο σπίτι μας, όπου δεν υπάρχει γέννηση, θάνατος, γηρατειά και αρρώστια. Οι Βέδες συνιστούν σε όλους να μη παραμένουν στο σκοτάδι του υλικού κόσμου, αλλά να προχωρούν προς το φως του πνευματικού βασιλείου, πολύ μακριά από τον υλικό ουρανό. Το σύστημα των κοινωνικών τάξεων και των πνευματικών σταδίων της ζωής είναι επιστημονικά σχεδιασμένο από τον Κύριο και τους εκπροσώπους Του, τους μεγάλους ρισι. Ο τέλειος τρόπος ζωής προσφέρει κάθε είδους διδασκαλία για τα υλικά και τα πνευματικά ζητήματα. Ο βεδικός τρόπος ζωής δεν επιτρέπει σε κανέναν άνθρωπο να είναι σαν τους σκύλους

και τις μαϊμούδες. Ένας εκφυλισμένος πολιτισμός ικανοποίησης των αισθήσεων και οικονομικής ανάπτυξης είναι το υποπροϊόν μιας άθειας ή αβασίλευτης διακυβέρνησης του λαού, από τον λαό και για τον λαό. Επομένως, ο λαός δεν θα πρέπει να φθονεί τους δύστυχους κυβερνήτες που εκλέγει ο ίδιος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 46

*νταρμα-παλο ναρα-πατιχ
σα του σαμραντ μπριχατς-τραβαχ
σακσαν μαχα-μπαγκαβατο
ρατζαρσιρ χαγια-μενταγιατ
κσουτ-τριτ-σραμα γιουτο ντινο
ναϊβασματς τσαπαμ αρχατι*

νταρμα-παλαχ: ο προστάτης της θρησκείας – *ναρα-πατιχ*: ο Βασιλιάς – *σαχ*: αυτός – *του*: αλλά – *σαμρατ*: ο Αυτοκράτορας – *μπριχατ*: εξαιρετικά – *σραβαχ*: ονομαστός – *σακσατ*: απευθείας – *μαχα-μπαγκαβαταχ*: ο πρώτης τάξεως αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου – *ρατζα-ρισιχ*: άγιος μεταξύ των μελών της βασιλικής οικογένειας – *χαγια-μενταγιατ*: μέγας τελεστής θυσιών αλόγων – *κσουτ*: πείνα – *τριτ*: δίψα – *σραμα-γιουταχ*: κουρασμένος και καταπονημένος – *ντιναχ*: προσβεβλημένος – *να*: ποτέ δεν – *εβα*: έτσι – *ασματ*: από εμάς – *σαπαμ*: κατάρα – *αρχατι*: αξίζει.

Ο Αυτοκράτορας Παρίκσιτ είναι ευσεβής βασιλιάς. Είναι πολύ ονομαστός και πρώτης τάξεως αφοσιωμένος υπηρέτης του Προσώπου της Θεότητας. Στη βασιλική οικογένεια είναι άγιος και έχει τελέσει πολλές θυσίες αλόγων. Όταν ένας τέτοιος βασιλιάς είναι κουρασμένος και καταπονημένος και έχει προσβληθεί από πείνα και δίψα, δεν του αξίζει καθόλου να τον καταραστούν.

Αφού εξήγησε τους γενικούς κώδικες που έχουν σχέση με τη θέση του βασιλιά και αφού διαβεβαίωσε ότι ο βασιλιάς δεν μπορεί να κάνει λάθος και επομένως δεν πρέπει ποτέ να καταδικάζεται, ο σοφός Σαμίκά ήθελε να πει κάτι σχετικά με τον Αυτοκράτορα Παρίκσιτ συγκεκριμένα. Εδώ συνοψίζεται η ιδιαίτερη αρετή του Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ο Βασιλιάς, έστω και αν τον εκτιμήσει κανείς μόνο ως βασιλιά, ήταν πολύ ονομαστός ως κυβερνήτης που διαχειρίστηκε τις θρησκευτικές αρχές της βασιλικής τάξης. Στις *σαστρα* περιγράφονται οι υποχρεώσεις όλων των κοινωνικών τάξεων και όλων των πνευματικών σταδίων της κοινωνίας. Στο πρόσωπο του Αυτοκράτορα ήταν

παρούσες όλες οι αρετές ενός *κσατρια* που αναφέρονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* (18.43). Ήταν ακόμη μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και αυτοσυνειδητοποιημένη ψυχή. Το να καταραστεί κανείς έναν τέτοιο βασιλιά, όταν ήταν κουρασμένος και εξαντλημένος από την πείνα και τη δίψα, δεν ήταν καθόλου σωστό. Ο Σαμίκά ρίσι παραδέχθηκε έτσι από όλες τις απόψεις ότι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δέχθηκε μία πολύ άδικη κατάρα. Μολονότι όλοι οι *μπραμανα* βρισκόντουσαν μακριά από το περιστατικό, από την παιδαριώδη πράξη ενός μικρού *μπραμανα* άλλαξε ολόκληρη η παγκόσμια κατάσταση. Έτσι ο ρίσι Σαμίκά, ένας *μπραμανα*, ανέλαβε την ευθύνη για κάθε επιδείνωση της τήρησης της τάξης στον κόσμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 47

*απαπεσου σβα-μπριτιεσου
μπαλεναπακβα-μπουντινα
παπαμ κριταμ ταντ μπαγκαβαν
σαρβατμα κσαντουμ αρχατι*

απαπεσου: σε κάποιον απαλλαγμένον εντελώς από κάθε αμαρτία – *σβα-μπριτιεσου*: σε κάποιον υποδεέστερο που αξίζει να τον προστατεύουν – *μπαλενα*: από ένα παιδί – *απακβα*: που είναι ανώριμο – *μπουντινα*: με ευφυΐα – *παπαμ*: αμαρτωλή πράξη – *κριταμ*: έχει γίνει – *τατ μπαγκαβαν*: επομένως το πρόσωπο της Θεότητας – *σαρβα-ατμα*: που εισχωρεί παντού – *κσαντουμ*: να συγχωρήσει – *αρχατι*: αξίζει.

Έπειτα ο ρίσι προσευχήθηκε στο Πρόσωπο της Θεότητας που εισχωρεί παντού να συγχωρήσει τον ανώριμο γιο του, που δεν ήταν έξυπνος και που διέπραξε τη μεγάλη αμαρτία να καταραστεί κάποιον απαλλαγμένον εντελώς από κάθε αμαρτία, που ήταν υποδεέστερος και που άξιζε να τον προστατεύουν.

Όλοι είναι υπεύθυνοι για τις πράξεις τους, είτε είναι ευσεβείς είτε είναι αμαρτωλές. Ο ρίσι Σαμίκά μπορούσε να προβλέψει ότι ο γιος του είχε διαπράξει μεγάλη αμαρτία αναθεματίζοντας τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, που άξιζε να τον προστατεύουν οι *μπραμανα*, γιατί ήταν ευσεβής κυβερνήτης και εντελώς απαλλαγμένος από κάθε αμαρτία, επειδή ήταν πρώτης τάξεως αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Όταν διαπράττεται προσβολή σε βάρος ενός αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου, είναι πολύ δύσκολο να υπερνικήσει κανείς την αντίδραση. Οι *μπραμανα*, όντας επικεφαλής των κοινωνικών τάξεων, πρέπει να προσφέρουν προστασία στους υποδεέστερους και όχι να

τους καταριούνται. Υπάρχουν περιπτώσεις που ένας *μπραμανα* μπορεί πάνω στην οργή του να καταραστεί έναν υποδεέστερο *κσατρια* ή *βαϊσία*, κλπ., αλλά στην περίπτωση του Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν υπήρχε βάση, όπως ήδη εξηγήθηκε. Το ανόητο αγόρι καταράστηκε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ από καθαρή ματαιοδοξία, επειδή ήταν γιος *μπραμανα*, και έγινε έτσι υπόλογος για να τιμωρηθεί από τον νόμο του Θεού. Ο Κύριος δεν συγχωρεί ποτέ ένα πρόσωπο που καταδικάζει τον αγνό αφοσιωμένο υπηρέτη Του. Συνεπώς, καταρώνμενος έναν βασιλιά, ο ανόητος Σρίνγκι είχε διαπράξει όχι μόνο αμαρτία, αλλά επίσης τη μεγαλύτερη ύβρι. Γι' αυτό ο *ρισι* μπορούσε να προβλέψει ότι μόνο το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας είχε τη δύναμη να σώσει το αγόρι του από την αμαρτωλή του πράξη. Προσευχήθηκε, λοιπόν, απευθείας στον Υπέρτατο Κύριο για συγχώρεση, επειδή μόνον Αυτός μπορεί να αναιρέσει κάτι που είναι αδύνατο να αλλάξει. Η έκκληση έγινε στο όνομα ενός μικρού ανόητου παιδιού, που δεν είχε αναπτύξει καμία ευφυΐα. Εδώ μπορεί να τεθεί το ερώτημα ότι εφόσον ήταν επιθυμία του Κυρίου να βρεθεί ο Μαχαράζα Παρίκσιτ σε αυτή τη δύσκολη θέση, έτσι ώστε να σωθεί από την υλική ύπαρξη, τότε γιατί ήταν υπεύθυνος ο γιος ενός *μπραμανα* γι' αυτή την υβριστική πράξη; Η απάντηση είναι ότι η υβριστική πράξη τελέστηκε από ένα παιδί μόνο και μόνο για να μπορέσει να συγχωρεθεί πολύ εύκολα και έτσι να γίνει δεκτή η προσευχή του πατέρα. Αν όμως τεθεί η ερώτηση γιατί η κοινότητα των *μπραμανα* στο σύνολό της κατέστη υπεύθυνη για το γεγονός ότι δόθηκε στον Κάλι η δυνατότητα πρόσβασης στις παγκόσμιες υποθέσεις, τότε η απάντηση δίνεται στη *Βαραχα Πουρανα*, ότι, δηλαδή, στους δαίμονες που ήταν εχθρικοί με το Πρόσωπο της Θεότητας αλλά δεν σκοτώθηκαν από τον Κύριο, επετράπη να γεννηθούν σε οικογένειες *μπραμανα*, για να επωφεληθούν από την εποχή του Κάλι. Ο πολυεύσπλαχνος Κύριος τους έδωσε την ευκαιρία να γεννηθούν σε οικογένειες ευσεβών *μπραμανα*, έτσι ώστε να μπορέσουν να σημειώσουν πρόοδο στον δρόμο της σωτηρίας. Όμως οι δαίμονες, αντί να αξιοποιήσουν αυτή την καλή ευκαιρία, έκαναν κακή χρήση της παιδείας των *μπραμανα*, εξαιτίας της ξιπασιάς τους, από ματαιοδοξία, επειδή έγιναν *μπραμανα*. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο γιος του Σαμικά ρίσι και αυτό αποτελεί προειδοποίηση προς όλους τους ανόητους γιους *μπραμανα* να μην είναι τόσο ανόητοι όσο ο Σρίνγκι και να είναι πάντα σε επιφυλακή εναντίον των δαιμονικών ιδιοτήτων που είχαν σε προηγούμενες ζωές. Φυσικά, το ανόητο αγόρι συγχωρέθηκε από τον Κύριο, αλλά οι υπόλοιποι, που πιθανόν να μην έχουν έναν πατέρα όπως ο Σαμικά ρίσι, θα βρεθούν σε μεγάλη δυσκολία αν κάνουν κακή χρήση των πλεονεκτημάτων που απέκτησαν με τη γέννηση σε οικογένεια *μπραμανα*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 48

τιρασκριτα βιπραλαμπνταχ
σαπαταχ κοιπτα χατα απι
νασια τατ πρατικουρβαντι
ταντ-μπακταχ πραμπαβο 'πι χι

τιραχ-κριταχ: δυσφημισμένοι, συκοφαντημένοι – βιπραλαμπνταχ: εξαπατημένοι – σαπαταχ: καταραμένοι – κοιπταχ: αναστατωμένοι και παραμελημένοι – χαταχ: ή ακόμη και σκοτωμένοι – απι: επίσης – να: ποτέ – ασια: για όλες αυτές τις πράξεις – τατ: αυτών – πρατικουρβαντι: εξουδετερώνουν – τατ: του Κυρίου – μπακταχ: οι αφοσιωμένοι υπηρέτες – πραμπαβαχ: ισχυροί – απι: μολονότι – χι: σίγουρα.

Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου είναι τόσο υπομονετικοί, ώστε παρόλο που τους συκοφαντούν, τους εξαπατούν, τους καταριούνται, τους ενοχλούν, τους παραμελούν και ακόμη και μερικές φορές τους σκοτώνουν, οι ίδιοι δεν έχουν ποτέ την τάση να εκδικούνται.

Ο ρίσι Σαμίκι γνώριζε επίσης ότι ο Κύριος δεν συγχωρεί κάποιον που έχει διαπράξει ύβρι στα λωτοειδή πόδια ενός αφοσιωμένου υπηρέτη Του. Ο Κύριος μπορεί μόνο να υποδείξει στους ανθρώπους να βρουν καταφύγιο στον αφοσιωμένο υπηρέτη. Σκέφτηκε μέσα του πως εάν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ απαντούσε στην κατάρα του παιδιού με κατάρα, πιθανόν να είχε σωθεί. Αλλά γνώριζε επίσης ότι ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης είναι αδιάφορος στα εγκόσμια πλεονεκτήματα ή στις εγκόσμιες μεταστροφές της τύχης. Άρα, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν έχουν ποτέ την τάση να αντιδρούν στην προσωπική τους συκοφάντηση, στις κατάρες, την παραμέληση, κλπ. Ως προς αυτά τα πράγματα, στις προσωπικές τους υποθέσεις οι αφοσιωμένοι υπηρέτες δεν νοιάζονται καθόλου. Αλλά αν αυτά τα πράγματα γίνουν σε βάρος του Κυρίου και των αφοσιωμένων υπηρετών Του, τότε οι αφοσιωμένοι υπηρέτες αντιδρούν πολύ έντονα. Το περιστατικό με τον γιο του ήταν προσωπική υπόθεση και γι' αυτό ο Σαμίκι ρίσι γνώριζε πως ο Βασιλιάς δεν θα αντιδρούσε. Έτσι δεν υπήρχε άλλη λύση, παρά μόνο να κάνει έκκληση στον Κύριο σχετικά με το ανώριμο παιδί.

Δεν διαθέτουν μόνον οι *μπραμανα* τη δύναμη να μοιράζουν κατάρες ή ευλογίες στους υποδεέστερους· ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, παρόλο που μπορεί να μην είναι *μπραμανα*, είναι πιο ισχυρός από έναν *μπραμανα*. Αλλά ένας ισχυρός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν κάνει ποτέ κακή χρήση της δύναμής του για προσωπικό όφελος. Ό,τι δύναμη μπορεί να έχει ο

αφοσιωμένος υπηρέτης χρησιμοποιείται πάντα μόνο στην υπηρεσία του προς τον Κύριο και τους αφοσιωμένους υπηρέτες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 49

*ιτι πουτρα-κριταγκενα
σο 'νουταπτο μαχα-μουνιχ
σβαγιαμ βιπρακριτο ραγκια
ναϊβαγκαμ ταντ ατσινταγιατ*

ιτι: έτσι – *πουτρα*: ο γιος – *κριτα*: που έγινε από – *αγκενα*: από την αμαρτία – *σαχ*: αυτός (ο σοφός) – *ανουταπαχ*: μετανιώνοντας – *μαχα-μουνιχ*: ο σοφός – *σβαγιαμ*: προσωπικά – *βιπρακριταχ*: τόσο προσβεβλημένος – *ραγκια*: από τον Βασιλιά – *να*: δεν – *εβα*: βεβαίως – *αγκαμ*: η αμαρτία – *τατ*: αυτό – *ατσινταγιατ*: το σκέφτηκε.

Έτσι ο σοφός μετάνιωσε για την αμαρτία που έκανε ο γιος του και δεν θεώρησε την προσβολή του Βασιλιά σοβαρή.

Τώρα διευκρινίζεται το όλο περιστατικό. Η προσβολή που έκανε ο Μαχαράζα Παρίκσιτ στεφανώνοντας τον λαιμό του σοφού με ένα νεκρό φίδι δεν ήταν πολύ σοβαρή προσβολή, αλλά η κατάρα του Σρίνγκι στον Βασιλιά ήταν. Η σοβαρή αυτή προσβολή έγινε από ένα ανόητο παιδί και, επομένως, του άξιζε να συγχωρεθεί από τον Υπέρτατο Κύριο, παρόλο που δεν ήταν δυνατό να απαλλαγεί από την αντίδραση στην αμαρτία που έκανε. Ούτε τον Μαχαράζα Παρίκσιτ τον ένοιαξε η προσβολή που του έκανε ένας ανόητος *μπραμανα*. Αντίθετα, επωφελήθηκε πλήρως από τη δύσκολη κατάσταση και με τη μεγάλη θέληση του Κυρίου, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ επέτυχε τη ύψιστη τελειότητα της ζωής μέσω της χάρης του Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Στην πραγματικότητα, επρόκειτο για επιθυμία του Κυρίου και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ο ρίσι Σαμίκια και ο γιος του Σρίνγκι ήταν όλοι όργανα για την εκπλήρωση αυτής της επιθυμίας. Έτσι κανένας τους δεν αντιμετώπισε δυσκολίες, επειδή όλα έγιναν σε σχέση με το Υπέρτατο Πρόσωπο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 50

*πραγιασαχ σανταβο λοκε
παραϊρ ντβαντβεσου γιοτζιταχ
να βιαταντι να χρισιαντι
γιατα ατμαγκουνασραγιαχ*

πραγιασαχ: συνήθως – σανταβαχ: οι άγιοι – λοκε: σε αυτόν τον κόσμο – παραϊχ: από άλλους – ντβαντβεσου: σε δυαδικότητα – γιοτζιταχ: απασχολημένοι – να: ποτέ – βιαταντι: δυστυχισμένοι – να: ούτε – χρισιαντι: βρίσκουν ευχαρίστηση – γιαταχ: επειδή – ατμα: ο εαυτός – αγκουνα-ασραγιαχ: υπερβατικοί.

Συνήθως οι υπερβατιστές, ακόμη και αν είναι απασχολημένοι από άλλους στις δυαδικότητες του υλικού κόσμου, δεν είναι θλιμμένοι. Ούτε βρίσκουν ευχαρίστηση (σε εγκόμια πράγματα), επειδή έχουν υπερβατικές ασχολίες.

Υπερβατιστές είναι οι θεωρητικοί φιλόσοφοι, οι μυστικιστές και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Οι θεωρητικοί φιλόσοφοι στοχεύουν στην τελειότητα της συγχώνευσης με την ύπαρξη του Απολύτου, οι μυστικιστές στοχεύουν στη συνειδητοποίηση της πανταχού παρούσας Υπέρτατης Ψυχής και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου βρίσκονται στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Προσώπου της Θεότητας. Εφόσον το *μπραμαν*, (το απρόσωπο γνώρισμα της Απόλυτης Αλήθειας, η Παραμάτμα (η Υπέρτατη Ψυχή που εισχωρεί παντού) και ο Μπαγκαβάν (το Πρόσωπο της Θεότητας) είναι διαφορετικές φάσεις της ίδιας Υπέρβασης, όλοι αυτοί οι υπερβατιστές βρίσκονται πέραν των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης. Οι υλικοί πόνοι και οι υλικές χαρές είναι προϊόντα των τριών καταστάσεων της υλικής φύσης και, συνεπώς, οι αιτίες αυτών των υλικών πόνων και χαρών δεν έχουν καμία σχέση με τους υπερβατιστές. Ο Βασιλιάς ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης και ο *ρиси* ήταν μυστικιστής. Άρα και οι δύο ήταν αποκολλημένοι από το συμπτωματικό περιστατικό που δημιουργήθηκε από την υπέρτατη θέληση. Το παιχνιδιάρικο παιδί ήταν ένα όργανο για την εκπλήρωση της θέλησης του Κυρίου.

❧ Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο όγδοο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Ένας μικρός μπραμανα καταριέται τον Μαχαράζα Παρίκσιτ». ❧

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ

Η εμφάνιση του Σουκαντέβα Γκοσουάμι

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

*σουτα ουβατσα
μαχι-πατις τβ ατα τατ-καρμα γκαρχιαμ
βιτσινταγιανν ατμα-κριταμ σουντουρμαναχ
αχο μαγια νιτσαμ αναρια-βατ κριταμ
νιραγκασι μπραμανι γκουντα-τετζασι*

σουταχ ουβατσα: ο Σούτα Γκοσουάμι είπε – *μαχι-πατιχ:* ο Βασιλιάς – *του:* αλλά – *ατα:* έτσι (ενώ επέστρεφε στο σπίτι) – *τατ:* εκείνο – *καρμα:* η πράξη – *γκαρχιαμ:* απεχθής – *βιτσινταγιαν:* σκεφτόμενος έτσι – *ατμα-κριταμ:* που είχε κάνει ο ίδιος – *σου-νταρμαναχ:* πολύ στενοχωρημένος – *αχο:* αλίμονο – *μαγια:* από εμένα – *νιτσαμ:* αποτρόπαια – *αναρια:* απολίτιστη – *βατ:* σαν – *κριταμ:* έχει γίνει – *νιραγκασι:* σε κάποιον που είναι αλάνθαστος – *μπραμανι:* σε έναν μπραμανα – *γκουντα:* σοβαρός – *τετζασι:* στον ισχυρό.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: Ενώ επέστρεφε στο σπίτι του, ο Βασιλιάς (ο Μαχαράζα Παρίκσιτ) αισθάνθηκε ότι η πράξη του σε βάρος του αλάνθαστου και ισχυρού μπραμανα ήταν αποτρόπαια και απολίτιστη. Ήταν, λοιπόν, δυστυχισμένος.

Ο ευσεβής Βασιλιάς μετάνιωσε για τη συμπτωματική ανάρμοστη συμπεριφορά του στον ισχυρό μπραμανα, ο οποίος ήταν αλάνθαστος. Αυτού του είδους η μεταμέλεια είναι φυσική για έναν καλό άνθρωπο όπως ο Βασιλιάς και αυτή η μεταμέλεια σώζει έναν αφοσιωμένο υπηρέτη από όλων των ειδών τις αμαρτίες που μπορεί να διαπράξει τυχαία. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες είναι από τη φύση τους αναμάρτητοι. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης μετανιώνει ειλικρινά για τις τυχαίες αμαρτίες που διαπράττει και με τη χάρη του Κυρίου όλες οι αμαρτίες που διαπράττει άθελά του ένας αφοσιωμένος υπηρέτης καίγονται στη φωτιά της μεταμέλειας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

*ντρουβαμ τατο με κριτα-ντεβα-χελαναντ
ντουρατιαγιαμ βιασαναμ νατι-ντιργκατ
ταντ αστου καμαμ χι αγκα-νισκριταγια με
γιατα να κουριαμ πουναρ εβαμ αντα*

*ντρουβαμ: βέβαιο και σίγουρο – ταταχ: επομένως – με: εμένα – κριτα-ντεβα-
χελαναντ: επειδή παράκουσα τις εντολές του Κυρίου – ντουρατιαγιαμ: πολύ
δύσκολο – βιασαναμ: συμφορά – να: δεν – ατι: πολύ – ντιργκατ: μακριά – τατ:
εκείνο – αστου: έστω – καμαμ: ανεπιφύλακτη επιθυμία – χι: σίγουρα – αγκα:
αμαρτίες – νισκριταγια: για να απελευθερωθώ – με: εμένα – γιατα: έτσι ώστε
– να: ποτέ δεν – κουριαμ: θα το κάνω – πουναχ: ξανά – εβαμ: όπως έχω κάνει
– αντα: απευθείας.*

(Ο Βασιλιάς Παρίκσιτ σκέφτηκε:) Επειδή παραμέλησα τις εντολές του Υπερτάτου Κυρίου, πρέπει σίγουρα να περιμένω κάποια δυσκολία στο άμεσο μέλλον. Τώρα επιθυμώ ανεπιφύλακτα να έλθει αυτή η συμφορά αμέσως, γιατί έτσι ίσως απελευθερωθώ από την αμαρτωλή δράση και δεν ξανακάνω προσβολές.

Ο Υπέρτατος Κύριος προστάζει να προσφέρεται κάθε προστασία στους *μπραμανα* και τις αγελάδες. Ο Ίδιος ο Κύριος ενδιαφέρεται πολύ να κάνει καλό στους *μπραμανα* και τις αγελάδες (*γκο-μπραμανα-χιταγια τσα*). Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ τα γνώριζε όλα αυτά και έτσι συμπέρανε ότι η προσβολή που έκανε σε έναν ισχυρό *μπραμανα* θα προκαλούσε οπωσδήποτε την τιμωρία του βάσει των νόμων του Κυρίου και περίμενε κάτι πολύ δύσκολο στο πολύ άμεσο μέλλον. Γι' αυτό επιθυμούσε να πέσει η επικείμενη τιμωρία πάνω του και όχι στα μέλη της οικογένειάς του. Η ανάρμοστη συμπεριφορά ενός άντρα επηρεάζει όλα τα μέλη της οικογένειάς του. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήθελε να πέσει η συμφορά μόνο πάνω σ' αυτόν. Αν υπέφερε ο ίδιος, θα περιοριζόταν από μελλοντικές αμαρτίες και συγχρόνως η αμαρτία που είχε διαπράξει θα εξουδετερωνόταν, έτσι ώστε δεν θα υπέφεραν οι απόγονοί του. Έτσι σκέφτεται ένας υπεύθυνος αφοσιωμένος υπηρέτης. Τα μέλη της οικογένειας ενός αφοσιωμένου υπηρέτη μοιράζονται επίσης τα αποτελέσματα της υπηρεσίας του στον Κύριο. Ο Μαχαράζα Πράλαντα έσωσε τον δαίμονα πατέρα του με την προσωπική του υπηρεσία αφοσίωσης. Ένας γιος αφοσιωμένος υπηρέτης στην οικογένεια είναι το μεγαλύτερο δώρο ή ευλογία του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

αντιαϊβα ρατζιαμ μπαλαμ ριντα-κοσαμ
πρακοπιτα-μπραμα-κουλαναλο με
νταχατβ αμπαντρασια πουναρ να με 'μπουτ
παπιγιασι ντιρ ντβιτζα-ντεβα-γκομπιαχ

αντια: αυτή τη μέρα – εβα: την ίδια – ρατζιαμ: το βασίλειο – μπαλαμ: δύναμη και πλούτη – κοσαμ: ο θησαυρός – πρακοπιτα: αναμμένος από – μπραμα-κουλα: από την κοινότητα των μπραμανα – αναλαχ: φωτιά – με νταχατου: ας με κάψει – αμπαντρασια: δυσοίωνη κατάσταση – πουναχ: ξανά – να: δεν – με: σ' εμένα – αμπουτ: μπορεί να συμβεί – παπιγιασι: αμαρτωλή – ντιχ: νοημοσύνη – ντβιτζα: οι μπραμανα – ντεβα: ο Υπέρτατος Κύριος – γκομπιαχ: και οι αγελάδες.

Είμαι απολίτιστος και αμαρτωλός επειδή παραμέλησα την παιδεία των μπραμανα, τη συνείδηση του Θεού και την προστασία των αγελάδων. Γι' αυτό θέλω το βασίλειό μου, η δύναμή μου και τα πλούτη μου να καούν αμέσως από τη φωτιά της οργής του μπραμανα, έτσι ώστε στο μέλλον να μη με οδηγεί μια τόσο ζοφερή διάθεση.

Ο ανθρώπινος πολιτισμός της προόδου βασίζεται στην παιδεία των μπραμανα, τη συνείδηση του Θεού και την προστασία των αγελάδων. Κάθε οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας, με το εμπόριο, τη γεωργία και τη βιομηχανία, πρέπει να αξιοποιείται πλήρως σε σχέση με τις πιο πάνω αρχές, διαφορετικά, κάθε υποτιθέμενη οικονομική ανάπτυξη γίνεται πηγή εξαχρείωσης. Προστασία των αγελάδων σημαίνει διατήρηση της παιδείας των μπραμανα, η οποία οδηγεί στη συνείδηση του Θεού και με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η τελειότητα του ανθρώπινου πολιτισμού. Η εποχή του Κάλι στοχεύει στη θανάτωση των υψηλότερων αρχών της ζωής και παρόλο που ο Μαχαράζα Παρίκσιτ αντιστάθηκε σθεναρά στην κυριαρχία της προσωπικότητας του Κάλι, η επίδραση της εποχής του Κάλι ήλθε σε μία πρόσφορη στιγμή, έτσι ώστε ακόμη και ένας ισχυρός βασιλιάς όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ωθήθηκε να περιφρονήσει την παιδεία των μπραμανα από ένα ασήμαντο αίσθημα πείνας και δίψας. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ λυπήθηκε για το τυχαίο περιστατικό και θέλησε να καεί ολόκληρο το βασίλειό του, η δύναμή του και τα πλούτη του, επειδή αγνόησε την παιδεία των μπραμανα.

Όπου ο πλούτος και η δύναμη δεν χρησιμοποιούνται για την πρόοδο της κουλτούρας των μπραμανα, της συνείδησης του Θεού και της προστασίας των αγελάδων, το κράτος και το σπίτι είναι σίγουρα καταδικασμένα από την

Πρόνοια. Αν επιθυμούμε ειρήνη και ευημερία στον κόσμο, θα πρέπει να πάρουμε μαθήματα από αυτή τη στροφή· κάθε κράτος και κάθε σπίτι πρέπει να προσπαθούν να προωθήσουν την υπόθεση της παιδείας των *μπραμανα* για εξαγνισμό, τη συνείδηση του Θεού για αυτοσυνειδητοποίηση και την προστασία των αγελάδων για να έχουν αρκετό γάλα, την καλύτερη τροφή για έναν τέλειο πολιτισμό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

*σα τσινταγιανν ιτταμ ατασρινοντ γιατα
μουνεχ σουτοκτο νιρ ριτις τακσακακιαχ
σα σαντου μενε να τσιρενα τακσακα-
ναλαμ πρασактаσια βиракτι-каранаμ*

σαχ: αυτός, ο Βασιλιάς – *τσινταγιαν*: σκεφτόμενος – *ιτταμ*: έτσι – *ατα*: τώρα – *ασρινοτ*: άκουσε – *γιατα*: ως – *μουνεχ*: του σοφού – *σουτα-ουκταχ*: που πρόφερε ο γιος – *νιρ ριτιχ*: ο θάνατος – *τακσακα-ακιαχ*: σε σχέση με τον φιδολαίμη – *σαχ*: αυτός (ο Βασιλιάς) – *σαντου*: ναι μεν, αλλά – *μενε*: δέχθηκε – *να*: δεν – *τσιρενα*: πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα – *τακσακα*: ο φιδολαίμης – *αναλαμ*: φωτιά – *πρασактаσια*: για κάποιον πολύ προσκολλημένο – *βиракτι*: αδιαφορία – *каранаμ*: η αιτία.

Ενώ ο Βασιλιάς έδειχνε τη μεταμέλειά του με αυτόν τον τρόπο, έλαβε τα νέα του επικείμενου θανάτου του, που θα ερχόταν με το δάγκωμα ενός φιδολαίμη, εξαιτίας της κατάρας που ξεστόμισε ο γιος του σοφού. Ο Βασιλιάς το δέχθηκε αυτό ως καλή είδηση, γιατί θα ήταν η αφορμή να αδιαφορήσει για τα εγκόσμια πράγματα.

Η αληθινή ευτυχία επιτυγχάνεται με πνευματική ύπαρξη, δηλαδή με την παύση της επανάληψης της γέννησης και του θανάτου. Μπορεί κανείς να σταματήσει την επανάληψη της γέννησης και του θανάτου μόνο επιστρέφοντας στον Θεό. Στον υλικό κόσμο, έστω και αν φτάσει κάποιος στον ανώτατο πλανήτη (την Μπραμαλόκα), δεν μπορεί να απαλλαγεί από τους όρους των επανειλημμένων γεννήσεων και θανάτων, αλλά παρ' όλα αυτά δεν δεχόμαστε τον δρόμο που οδηγεί στην τελειότητα. Ο δρόμος της τελειότητας απελευθερώνει από όλες τις υλικές προσκολλήσεις και έτσι γίνεται κανείς ικανός να εισέλθει στο πνευματικό βασίλειο. Επομένως, όσοι είναι πάμπτωχοι από υλική άποψη είναι καλύτεροι υποψήφιοι από εκείνους που ευημερούν υλικά. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου και αυθεντικός υποψήφιος για την είσοδο στο βασίλειο

του Θεού, αλλά παρ' όλα αυτά, τα υλικά προσόντα του ως Αυτοκράτορα της Γης αποτελούσαν κώλυμα για την τέλεια απόκτηση της νόμιμης θέσης του ως συντρόφου του Κυρίου στον πνευματικό ουρανό. Ως αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου μπορούσε να καταλάβει ότι η κατάρρα του μικρού *μπραμανα*, μολονότι ανόητη, ήταν γι' αυτόν ευλογία, αφού ήταν η αφορμή να αποδεσμευθεί από τις εγκόσμιες υποθέσεις, πολιτικές και κοινωνικές. Και ο Σαμίκά ρίσι, αφού λυπήθηκε για το περιστατικό, μετέφερε τα νέα στον Βασιλιά από καθήκον, έτσι ώστε ο Βασιλιάς να μπορέσει να προετοιμαστεί για να επιστρέψει στον Θεό. Ο Σαμίκά ρίσι έστειλε τα νέα στον Βασιλιά ότι ο ανόητος Σρίνγκι, ο γιος του, παρόλο που ήταν ισχυρός *μπραμανα*, είχε κάνει κακή χρήση της πνευματικής του δύναμης με την αδικαιολόγητη κατάρρα του για τον Βασιλιά. Το περιστατικό με τον Βασιλιά που στεφάνωσε τον σοφό με το νεκρό φίδι δεν ήταν επαρκής λόγος για να τον καταραστεί ο μικρός *μπραμανα* να πεθάνει, αλλά αφού δεν υπήρχε τρόπος να ανακληθεί η κατάρρα, ο Βασιλιάς προειδοποιήθηκε για να προετοιμαστεί να πεθάνει μέσα σε μία εβδομάδα. Και ο Σαμίκά ρίσι και ο Βασιλιάς ήταν αυτοσυνειδητοποιημένες ψυχές. Ο Σαμίκά ρίσι ήταν μυστικιστής και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν αφοσιωμένος υπηρέτης. Συνεπώς, δεν διέφεραν μεταξύ τους ως προς την αυτοσυνειδητοποίηση. Κανείς από τους δύο δεν φοβόταν να συναντήσει τον θάνατο. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ θα μπορούσε να είχε πάει στον *ρισι* και να του ζητήσει συγγνώμη, αλλά τα νέα του επικείμενου θανάτου του μεταφέρθηκαν στον Βασιλιά από τον σοφό με τόσο μεγάλη λύπη από την πλευρά του, ώστε ο Βασιλιάς δεν ήθελε να προκαλέσει στον *ρισι* και άλλη ντροπή με την παρουσία του εκεί. Αποφάσισε να προετοιμαστεί για τον επερχόμενο θάνατό του και να βρει τον δρόμο της επιστροφής στον Θεό.

Η ζωή του ανθρώπινου όντος είναι μια ευκαιρία να προετοιμαστεί για να επιστρέψει στον Θεό, να απαλλαγεί, δηλαδή, από την υλική ύπαρξη, την επανάληψη της γέννησης και του θανάτου. Έτσι στο σύστημα του *βαρνασραμα-νταρμα* κάθε άντρας και γυναίκα εκπαιδεύεται γι' αυτόν τον σκοπό. Με άλλα λόγια, το σύστημα του *βαρνασραμα-νταρμα* είναι γνωστό και ως *σανατανα-νταρμα*, δηλαδή η αιώνια ασχολία. Το σύστημα του *βαρνασραμα-νταρμα* προετοιμάζει τον άνθρωπο για την επιστροφή στον Θεό και έτσι ένας οικογενειάρχης έχει υποχρέωση να πάει στο δάσος ως *βαναπραστα*, προκειμένου να αποκτήσει πλήρη γνώση και έπειτα να προσχωρήσει στην τάξη του *σαννιασα* πριν από τον αναπόφευκτο θάνατό του. Ο Παρίκσιτ Μαχαράζα ήταν τυχερός που προειδοποιήθηκε εφτά ημέρες νωρίτερα από τον θάνατό του. Αλλά για τους συνηθισμένους ανθρώπους δεν υπάρχει ξεκάθαρη προειδοποίηση, παρόλο που ο θάνατος είναι αναπόφευκτος για όλους. Οι ανόητοι άνθρωποι λησμονούν αυτό το βέβαιο γεγονός του θανάτου και παραμελούν το καθήκον της προετοιμασίας τους για

την επιστροφή στον Θεό. Καταστρέφουν τη ζωή τους με τις ζωώδεις τάσεις που έχουν να τρώνε, να πίνουν, να γλεντούν και να απολαμβάνουν. Αυτή η ανεύθυνη ζωή υιοθετείται από τους ανθρώπους της εποχής του Κάλι, λόγω της αμαρτωλής επιθυμίας να αποδοκιμαστεί και να καταδικαστεί η παιδεία των *μπραμανα*, η συνείδηση του Θεού και η προστασία των αγελάδων, για τα οποία έχει την ευθύνη το κράτος. Το κράτος πρέπει να χρησιμοποιήσει μέρος των εσόδων του για να προωθήσει αυτά τα τρία πράγματα και έτσι να εκπαιδεύσει τον πληθυσμό στην προετοιμασία για τον θάνατο. Το κράτος που κάνει αυτό τα πράγματα είναι το πραγματικό κράτος κοινωνικής πρόνοιας. Το κράτος της Ινδίας θα έπρεπε να ακολουθεί το παράδειγμα του Μαχαράζα Παρίκσιτ, του ιδανικού αρχηγού κράτους, παρά να μιμείται άλλα υλιστικά κράτη, τα οποία δεν έχουν ιδέα για το βασίλειο του Θεού, τον ύψιστο στόχο της ανθρώπινης ζωής. Η επιδείνωση των ιδανικών του Ινδικού πολιτισμού έχει επιφέρει την επιδείνωση της πολιτικής ζωής, όχι μόνο στην Ινδία, αλλά και στο εξωτερικό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

*ατο βιχαγιεμαμ αμουμ τσα λοκαμ
βιμαρσιτω χεγιαταγια πουραστατ
κρισαναγκρι-σεβαμ αντιμανιαμανα
ουπαβισατ πραγιαμ αματια-ναντιαμ*

ατο: έτσι – *βιχαγια*: αφήνοντας – *ιμαμ*: αυτό – *αμουμ*: και τα επόμενα – *τσα*: επίσης – *λοκαμ*: οι πλανήτες – *βιμαρσιτω*: όλοι τους κρινόμενοι – *χεγιαταγια*: από κατωτερότητα – *πουραστατ*: μπροστά – *κρισνα-ανγκρι*: στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, του Σρι Κρίσνα – *σεβαμ*: υπερβατική υπηρεσία αγάπης – *αντιμανιαμαναχ*: κάποιος που σκέφτεται για το μεγαλύτερο από όλα τα επιτεύγματα – *ουπαβισατ*: κάθισε κάτω σταθερά – *πραγιαμ*: για να νηστεύει – *αμαρτια-ναντιαμ*: στην όχθη του υπερβατικού ποταμού (του Γάγγη ή του Γιαμούνα).

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κάθισε με αποφασιστικότητα στην όχθη του Γάγγη για να συγκεντρώσει τον νου του στη συνείδηση του Κρίσνα, απορρίπτοντας όλες τις άλλες πρακτικές αυτοσυνειδητοποίησης, επειδή η υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κρίσνα είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα, που ξεπερνά όλες τις άλλες μεθόδους.

Για έναν αφοσιωμένο υπηρέτη όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, κανένας από τους υλικούς πλανήτες, ακόμη και ο ανώτατος, η Μπραμαλόκα, δεν είναι

τόσο επιθυμητός όσο η Γκολόκα Βρινντάβανα, ο τόπος διαμονής του Κυρίου Σρι Κρίсна, του πρωταρχικού Κυρίου και αρχικού Προσώπου της Θεότητας. Αυτή η Γη είναι ένας από τους αναρίθμητους υλικούς πλανήτες στο σύμπαν, μέσα δε στο πεδίο της *μαχατ-ταττβα* υπάρχουν αναρίθμητα σύμπαντα. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες έχουν ακούσει από τον Κύριο και από τους εκπροσώπους Του, τους πνευματικούς δασκάλους ή *ατσαρια*, ότι κανένας από τους πλανήτες όλων των αναρίθμητων συμπάντων δεν είναι κατάλληλος τόπος διαμονής για έναν αφοσιωμένο υπηρέτη. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης επιθυμεί πάντα να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό, για να γίνει ένας από τους συντρόφους του Κυρίου με την ιδιότητα του υπηρέτη, του φίλου, του γονέα ή του συζυγικού εραστή του Κυρίου, είτε σε έναν από τους αμέτρητους πλανήτες Βαϊκούντα είτε στην Γκολόκα Βρινντάβανα, τον πλανήτη του Κυρίου Σρ Κρίсна. Όλοι αυτοί οι πλανήτες βρίσκονται αιωνίως στον πνευματικό ουρανό, τον *παραβιομα*, ο οποίος είναι στην άλλη πλευρά του Ωκεανού της Αιτίας, που βρίσκεται μέσα στη *μαχατ-ταττβα*. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είχε πάντα υπόψη του αυτές τις πληροφορίες, λόγω της συσσωρευμένης ευσέβειάς του και της γέννησής του σε μία ανώτερη οικογένεια αφοσιωμένων υπηρετών, Βαϊσνάβα, και έτσι δεν τον ενδιέφεραν καθόλου οι υλικοί πλανήτες. Οι σύγχρονοι επιστήμονες λαχταρούν να φτάσουν στη σελήνη με υλικά μέσα, αλλά δεν μπορούν να συλλάβουν τους ανώτατους πλανήτες αυτού του σύμπαντος. Όμως ένας αφοσιωμένος υπηρέτης όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν δίνει δεκάρα για τη σελήνη ή για οποιονδήποτε από τους υλικούς πλανήτες. Έτσι όταν βεβαιώθηκε για τον θάνατό του σε μία συγκεκριμένη ημέρα, έγινε πιο αποφασιστικός στην υπερβατική υπηρεσία αγάπης του Κυρίου Κρίсна, νηστεύοντας ολοκληρωτικά στην όχθη του υπερβατικού ποταμού Γιαμούνα, ο οποίος κυλά κοντά στην πρωτεύουσα Χαστινάπουρα (στην πολιτεία του Δελχί). Και ο Γάγγης και ο Γιαμούνα είναι *αμαρτια*, υπερβατικοί ποταμοί, ο δε Γιαμούνα είναι ακόμα πιο ιερός για τους ακόλουθους λόγους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

*για βαϊ λασατς-τσορι-τουλασι-βιμισρα-
κρισνανγκρι-ρενβ-αμπιαντικαμμπου-νετρι
πουνατι λοκαν ουμπαγιατρα σεσαν
κας ταμ να σεβετα μαρισιαμαναχ*

για: ο ποταμός ο οποίος – *βαϊ:* πάντα – *λασατ:* επιπλέοντας – *σορι-τουλασι:* φύλλα *τουλασι* – *βιμισρα:* αναμεμειγμένα – *κρισνα-ανγκρι:* τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου, του Σρι Κρίсна – *ρενου:* η σκόνη – *αμπιαντικα:* ευοίωνα –

αμμπου: νερό – νετρι: εκείνο το οποίο μεταφέρει – πουννατι: καθαγιάζει – λοκαν: οι πλανήτες – ουμπαγιατρα: και το πάνω και το κάτω ή το μέσα και το έξω – σα-ισαν: μαζί με τον Κύριο Σίβα – καχ: ποιος άλλος – ταμ: εκείνος ο ποταμός – να: δεν – σεβετα: λατρεύουν – μαρισιαμαναχ: κάποιος που πρόκειται να πεθάνει από στιγμή σε στιγμή.

Ο ποταμός (ο Γάγγης, δίπλα στον οποίο ο Βασιλιάς κάθισε για να πεθάνει) μεταφέρει τα πλέον ευοίωνα νερά, ανάμικτα με τη σκόνη των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου και φύλλα τουλασι*. Γι' αυτό τα νερά του καθαγιάζουν τους τρεις κόσμους εσωτερικά και εξωτερικά και καθαγιάζουν ακόμα και τον Κύριο Σίβα και τους άλλους ημίθεους. Επομένως, όλοι όσοι πρόκειται να πεθάνουν πρέπει να καταφύγουν σε αυτόν τον ποταμό.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, αμέσως μόλις έλαβε την είδηση του θανάτου του σε επτά ημέρες, αποσύρθηκε αμέσως από την οικογενειακή ζωή και μεταφέρθηκε στις ιερές όχθες του ποταμού Γιαμούνα. Συνήθως λέγεται ότι ο Βασιλιάς κατέφυγε στις όχθες του Γάγγη, αλλά σύμφωνα με τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, ο Βασιλιάς κατέφυγε στις όχθες του Γιαμούνα. Η άποψη του Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι φαίνεται να είναι ακριβέστερη, λόγω των γεωγραφικών δεδομένων. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έμενε στην πρωτεύουσά του Χαστινάπουρα, που βρίσκεται κοντά στο σημερινό Δελχί, και ο ποταμός Γιαμούνα κυλά μπροστά από την πόλη. Ήταν φυσικό να καταφύγει ο Βασιλιάς στον ποταμό Γιαμούνα, γιατί κυλούσε μπροστά από την πόρτα του ανακτόρου του. Και όσον αφορά στην ιερότητα του ποταμού, ο Γιαμούνα έχει αμεσότερη σχέση με τον Κύριο Κρίσνα, από τον Γάγγη. Ο Κύριος καθαγίασε τον ποταμό Γιαμούνα από την αρχή των υπερβατικών διασκεδάσεών Του στον κόσμο. Ενώ ο πατέρας Του, ο Βασουντέβα, διέσχιζε τον Γιαμούνα με το μωρό Κρίσνα για να βρει ένα ασφαλές μέρος στην Γκοκούλα, στην απέναντι από τη Ματούρα όχθη του ποταμού, ο Κύριος έπεσε στον ποταμό και από τη σκόνη των λωτοειδών ποδιών Του ο ποταμός καθαγιάστηκε στη στιγμή. Εδώ γίνεται ειδική μνεία ότι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κατέφυγε σε εκείνον τον

**τουλασι*: ιερό φυτό, συγγενές του βασιλικού, πολύ αγαπητό στον Κρίσνα και τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του. Τα φύλλα και τα άνθη του (*μαντζαρι*) προσφέρονται πάντα στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Λέγεται πως χωρίς τα φύλλα της *τουλασι*, καμία προσφορά τροφής προς τον Κρίσνα δεν είναι πλήρης. (Σημ. του μετ.)

συγκεκριμένο ποταμό που τα νερά του κυλούν όμορφα, μεταφέροντας τη σκόνη των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου Κρίσνα, αναμειγμένη με φύλλα τουλασι. Τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα είναι μονίμως πασαλειμμένα με φύλλα τουλασι και έτσι αμέσως μόλις τα λωτοειδή Του πόδια έλθουν σε επαφή με τα νερά του Γάγγη και του Γιαμούνα, οι ποταμοί αυτοί καθαγιάζονται στη στιγμή. Ωστόσο, ο Κύριος ήλθε σε επαφή με τον ποταμό Γιαμούνα περισσότερο από όσο με τον Γάγγη. Σύμφωνα με τη *Βαραχα Πουρανα*, όπως αναφέρεται από τον Σρίλα Τζίβα Γκοσουάμι, δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στα νερά του Γάγγη και του Γιαμούνα, *αλλά όταν τα νερά του Γάγγη καθαγιάζονται εκατό φορές, ο Γάγγης ονομάζεται Γιαμούνα*. Κατά τον ίδιο τρόπο, λέγεται στις γραφές ότι χίλια ονόματα του Βίσνου ισοδυναμούν με ένα όνομα του Ράμα και τρία ονόματα του Κυρίου Ράμα ισοδυναμούν με ένα όνομα του Κρίσνα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

*ιτι βιαβατσιντια σα παννταβεγιαχ
πραγιοπαβεσαμ πρατι βισνου-παντιαμ
νταντω μουκουνντανγκριμ ανανια-μπαβο
μουνι-βρατο μουκτα-σαμαστα-σανγκαχ*

ιτι: έτσι – *βιαβατσιντια*: έχοντας αποφασίσει – *σαχ*: ο Βασιλιάς – *παννταβεγιαχ*: άξιος απόγονος των Πάννταβα – *πραγια-ουπαβεσαμ*: για να νηστέψει μέχρι να πεθάνει – *πρατι*: προς – *βισνου-παντιαμ*: στην όχθη του Γάγγη (που πηγάζει από τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Βίσνου) – *νταντω*: εγκαταλείφθηκε – *μουκουνντα ανγκριμ*: στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα – *ανανια*: χωρίς παρέκκλιση – *μπαβαχ*: το πνεύμα – *μουνι-βραταχ*: με τους όρκους ενός σοφού – *μουκτα*: απελευθερωμένος – *σαμαστα*: όλων των ειδών – *σανγκαχ*: συναναστροφή.

Έτσι, λοιπόν, ο Βασιλιάς, αυτός ο άξιος απόγονος των Πάννταβα, έχοντας πάρει οριστικά αυτή την απόφαση, κάθισε στην όχθη του Γάγγη για να νηστέψει μέχρι να πεθάνει και να εγκαταλειφθεί στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα, που μόνον Αυτός μπορεί να προσφέρει απελευθέρωση. Ελευθερώνοντας τον εαυτό του από κάθε είδους σχέσεις και προσκολλήσεις, αποδέχθηκε τους όρκους των σοφών.

Τα νερά του Γάγγη εξαγνίζουν τους τρεις κόσμους, περιλαμβανομένων των θεών και των ημιθέων, επειδή αναβλύζουν από τα λωτοειδή πόδια του Προσώπου της Θεότητας Βίσνου. Ο Κύριος Κρίσνα είναι η πηγή της αρχής *βισνου-ταττβα* και, επομένως, η καταφυγή στα λωτοειδή Του πόδια μπορεί να σώσει κάποιον από κάθε αμαρτία, περιλαμβανομένης μιας προσβολής που έχει διαπράξει ένας βασιλιάς σε κάποιον *μπραμανα*. Γι' αυτό ο Μαχαράζα Παρίκσιτ αποφάσισε να διαλογισθεί πάνω στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Σρι Κρίσνα, που είναι ο Μουκούντα, δηλαδή ο δωρητής απελευθέρωσης κάθε περιγραφής. Οι όχθες του Γάγγη και του Γιαμούνα προσφέρουν την ευκαιρία να θυμάται κανείς τον Κύριο συνεχώς. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ελευθερώθηκε από κάθε είδους υλική σχέση και διαλογίστηκε πάνω στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου Κρίσνα· αυτός είναι ο δρόμος της απελευθέρωσης. Το να είναι κανείς ελεύθερος από κάθε υλική σχέση σημαίνει να σταματήσει εντελώς να κάνει άλλες αμαρτίες. Το να διαλογίζεται κανείς πάνω στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου σημαίνει να ελευθερωθεί από τα αποτελέσματα όλων των προηγούμενων αμαρτιών. Οι συνθήκες του υλικού κόσμου είναι έτσι φτιαγμένες, ώστε υποχρεώνεται κανείς να κάνει αμαρτίες οικειοθελώς ή ενάντια στη θέλησή του. Το καλύτερο παράδειγμα είναι ο ίδιος ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, που ήταν αναγνωρισμένος αναμάρτητος, ευσεβής βασιλιάς. Έπεσε όμως και αυτός θύμα παραπτώματος, μολονότι ήταν πάντα απρόθυμος να κάνει ένα τέτοιο λάθος. Επίσης τον καταράστηκαν, επειδή όμως ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, ακόμα και αυτές οι αντιξοότητες της ζωής απέβησαν ευνοϊκές. Η αρχή είναι ότι δεν θα πρέπει να κάνει κάποιος οικειοθελώς καμία αμαρτία στη ζωή του και ότι θα πρέπει να θυμάται διαρκώς τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου χωρίς παρέκκλιση. Μόνο σε μία τέτοια διάθεση ο Κύριος θα βοηθήσει τον αφοσιωμένο υπηρέτη να σημειώσει σταθερή πρόοδο στον δρόμο της απελευθέρωσης και να φτάσει έτσι στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου. Ακόμα και αν ο αφοσιωμένος υπηρέτης διαπράξει ακουσίως αμαρτίες, ο Κύριος σώζει την παραδομένη ψυχή από όλες τις αμαρτίες, όπως βεβαιώνεται σε όλες τις γραφές.

*σβα-παντα-μουλαμ μπατζαταχ πριγιασια τιακτανι αμπαβασια χαριχ παρεσαχ
βικαρμα γιατς τσοτπατιταμ καταντισιντ ντουνοτι σαρβαμ χριντι σαννιβισταχ*

(Σρ.Μπ. 11.5.42)

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

*τατροπατζαγκμουρ μπουβαναμ πυνανα
μαχανουμπαβα μουναγιαχ σα-σισιαχ
πραγιενα τιρταμπιγκαμαπαντεσαϊχ
σβαγιαμ χι τιρτανι πουναντι σανταχ*

τατρα: εκεί – *ουπατζαγκμουχ*: έφτασε – *μπουβαναμ*: το σύμπαν – *πουναναχ*: εκείνοι που μπορούν να καθαγιάσουν – *μαχα-ανουμπαβαχ*: μεγάλα μυαλά – *μουναγιαχ*: στοχαστές – *σα-σισιαχ*: μαχί με τους μαθητές τους – *πραγιενα*: σχεδόν – *τιρτα*: τόπος προσκυνήματος – *αμπιγκαμα*: ταξίδι – *απαντεσαϊχ*: με την πρόφαση – *σβαγιαμ*: προσωπικά – *χι*: σίγουρα – *τιρτανι*: όλοι οι τόποι προσκυνήματος – *πουναντι*: καθαγιάζουν – *σανταχ*: οι σοφοί.

Τότε έφτασαν εκεί, με το πρόσχημα ότι ταξιδεύουν ως προσκυνητές, όλα τα μεγάλα μυαλά και οι μεγάλοι στοχαστές, συνοδευόμενοι από τους μαθητές τους, και μεγάλοι σοφοί που μπορούσαν στ' αλήθεια να καθαγιάσουν έναν τόπο προσκυνήματος μόνο με την παρουσία τους.

Όταν ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κάθισε στην όχθη του Γάγγη, η είδηση διαδόθηκε προς κάθε κατεύθυνση του σύμπαντος και οι μεγάλοι σοφοί, που μπορούσαν να αντιληφθούν τη σημασία της περίπτωσης, κατέφθασαν όλοι εκεί, επικαλούμενοι προσκύνημα. Στην πραγματικότητα, ήλθαν για να συναντήσουν τον Μαχαράζα Παρίκσιτ και όχι για να κάνουν το καθιερωμένο λουτρό προσκυνήματος, επειδή όλοι τους ήταν αρκετά άξιοι να καθαγιάσουν τους τόπους προσκυνήματος. Οι κοινοί άνθρωποι πηγαίνουν στους τόπους προσκυνήματος για να εξαγνισθούν οι ίδιοι από τις αμαρτίες τους. Έτσι οι τόποι προσκυνήματος φορτώνονται υπερβολικά με τις αμαρτίες των άλλων. Αλλά όταν τέτοιοι σοφοί επισκέπτονται υπερφορτωμένους τόπους προσκυνήματος, καθαγιάζουν τον τόπο με την παρουσία τους. Συνεπώς, οι σοφοί που ήλθαν για να συναντήσουν τον Μαχαράζα Παρίκσιτ δεν

ενδιαφέρονταν τόσο πολύ να εξαγνισθούν όπως οι κοινοί άνθρωποι, αλλά με το πρόσχημα ότι θα λουστούν σε εκείνο το μέρος, ήλθαν για να συναντήσουν τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, επειδή μπορούσαν να προβλέψουν ότι ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι θα έλεγε τη Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ. Όλοι τους ήθελαν να επωφεληθούν από αυτό το μεγάλο γεγονός.

ΚΕΙΜΕΝΑ 9-10

*ατριρ βασιστας τσιαβαναχ σαραντβαν
αριστανεμιρ μπριγκουρ ανγκιρας τσα
παρασαρο γκαντι-σουτο 'τα ραμα
ουτατια ινντραπραμαντεντμαβαχω*

*μεντατιτιρ ντεβαλα αρστισενο
μπαραντβατζο γκωταμαχ πιππαλантаχ
μαϊτρεγια ωρβαχ καβασαχ κουμπαγιονιρ
ντβαϊπαγιανο μπαγκαβαν ναραντας τσα*

από ατρι έως ναραντα: είναι όλα ονόματα διαφόρων αγίων προσώπων που έφτασαν εκεί από διάφορα μέρη του σύμπαντος.

Από διάφορα μέρη του σύμπαντος έφτασαν μεγάλοι σοφοί , όπως ο Άτρι, ο Τσιάβανα, ο Σαραντβάν, ο Αριστάμενι, ο Μπρίγκου, ο Βασίστα, ο Παρασάρα, ο Βισβαμίτρα, ο Ανγκίρα, ο Παρασουράμα, ο Ουτάτια, ο Ινντραπραμάντα, ο Ιντμαβάχου, ο Μεντατίτι, ο Ντεβάλα, ο Αρστίσενα, ο Μπαραντβάτζα, ο Γκωτάμα, ο Πιππαλάντα, ο Μαϊτρέγια, ο Ώρβα, ο Καβάσα, ο Κουμπαγιόνι, ο Ντβαϊπάγιανα και η μεγάλη προσωπικότητα Νάραντα.

Τσιάβανα: Σπουδαίος σοφός, ένας από τους έξι γιους του σοφού Μπρίγκου. Γεννήθηκε πρόωρα όταν η έγκυος μητέρα του έπεσε θύμα απαγωγής.

Μπρίγκου: Όταν ο Μπραμάτζι έκανε μία μεγάλη θυσία εκ μέρους του Βαρούνα, από τη θυσιαστήρια φωτιά γεννήθηκε ο Μαχάρσι Μπρίγκου. Ήταν μεγάλος σοφός και η πολυαγαπημένη γυναίκα του ήταν η Πουλόμα. Μπορούσε να ταξιδεύει στο διάστημα όπως ο Ντουρβάσα, ο Νάραντα και άλλοι και επισκεπτόταν όλους τους πλανήτες του σύμπαντος. Πριν από τη μάχη του Κουρουκσέτρα, προσπάθησε να την σταματήσει. Κάποιες φορές δίδαξε στον σοφό Μπαρναντβάτζα περί αστρονομικής εξέλιξης και συνέγραψε την περίφημη *Μπριγκου-σαμχίτα*, τον σπουδαίο αστρολογικό υπολογισμό. Εξήγησε πώς ο αέρας, η φωτιά, το νερό και η γη γεννιούνται από τον αιθέρα. Εξήγησε πώς λειτουργεί ο αέρας στο στομάχι και πώς ρυθμίζει τα έντερα. Ως μέγας φιλόσοφος, εδραίωσε λογικά την αιώνια φύση του ζωντανού όντος (*Μαχαμπάρατα*). Ήταν επίσης σπουδαίος ανθρωπολόγος και εξήγησε την θεωρία της εξέλιξης πολύ πριν. Ήταν επιστημονικός υποστηρικτής των τεσσάρων διαιρέσεων και τάξεων της ανθρώπινης κοινωνίας, γνωστών ως θεσμός *βαρνασραμα*. Μετέτρεψε τον *κσατρια* βασιλιά Βιταχάβια σε *μπραμανα*.

Βασίστα: Βλέπε *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* 1.9.6.

Παρασάρα: Εγγονός του σοφού Βασίστα και πατέρας του Βιασαντέβα. Γιος του Μαχάρσι Σάκτι και της Αντρισιατί. Ήταν στην κοιλιά της μητέρας του όταν αυτή ήταν μόνο δώδεκα ετών. Έμαθε τις Βέδες όσο ήταν στην κοιλιά της μητέρας του. Ο πατέρας του σκοτώθηκε από έναν δαίμονα, τον Καλμασάπαντα, και για να πάρει εκδίκηση θέλησε να αφανίσει όλον τον κόσμο. Τον συγκράτησε, εντούτοις, ο παππούς του Βασίστα. Τότε ετέλεσε μία θυσία θανάτωσης ράκσασα (δαιμόνων), αλλά τον συγκράτησε ο Μαχάρσι Πουλάστια. Γοητευμένος από τη Σατιαβατί, που επρόκειτο να γίνει γυναίκα του Μαχαράζα Σαντάνου, γέννησε τον Βιασαντέβα. Με τις ευλογίες του Παρασάρα, η Σατιαβατί έγινε ευωδιαστή σε ακτίνα χιλιομέτρων. Ήταν παρών κατά τον χρόνο του θανάτου του Μπίσμα. Ήταν πνευματικός δάσκαλος του Μαχαράζα Τζανάκα και μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου Σίβα. Είναι ο συγγραφέας πολλών βεδικών γραφών και κοινωνιολογικών οδηγιών.

Γκάντι-σούτα ή Βισβαμίτρα: Μέγας σοφός, ασκητής και κάτοχος μυστικών δυνάμεων. Ήταν διάσημος ως Γκάντι-σούτα, επειδή πατέρας του ήταν ο Γκάντι, ένας ισχυρός βασιλιάς της επαρχίας Κανιακούμπτζα (τμήματος του Ούτταρα Πραντές). Παρόλο που από τη γέννησή του ήταν *κσατρια*, έγινε

μπραμανα στο ίδιο σώμα εξαιτίας της δύναμης των πνευματικών επιτευγμάτων του. Όταν ήταν βασιλιάς (*κσατρια*), τσακώθηκε με τον σοφό Βασίστα και σε συνεργασία με τον σοφό Μαγκάνγκα ετέλεσε μια μεγάλη θυσία, καταφέροντας έτσι να νικήσει κατά κράτος τους γιους του Βασίστα. Έγινε σπουδαίος *γιογκι*, αλλά παρ' όλα αυτά απέτυχε να ελέγξει τις αισθήσεις του και έτσι υποχρεώθηκε να γίνει πατέρας της Σακουντάλα, της βασίλισσας της ομορφιάς της παγκόσμιας ιστορίας. Κάποτε, όταν ήταν *κσατρια* βασιλιάς, επισκέφθηκε το ερημητήριο του σοφού Βασίστα και έτυχε βασιλικής υποδοχής. Ο Βισμαμίτρα ήθελε από τον Βασίστα μια αγελάδα που λεγόταν Νανντίνι, αλλά ο σοφός αρνήθηκε να του την δώσει. Ο Βισβαμίτρα έκλεψε την αγελάδα και έτσι υπήρξε διαμάχη μεταξύ του σοφού και του Βασιλιά. Ο Βισβαμίτρα ηττήθηκε από την πνευματική δύναμη του Βασίστα και έτσι ο Βασιλιάς αποφάσισε να γίνει *μπραμανα*. Πριν γίνει *μπραμανα*, υποβλήθηκε σε αυστηρές ασκητικότητες στην όχθη του Κωσικά. Ήταν ένας από εκείνους που προσπάθησαν να σταματήσουν τον πόλεμο του Κουρουκσέτρα.

Ανγκίρα: Ένας από τους έξι νοητικούς γιους του Μπράμα και πατέρας του Μπριχασπατί, του μεγάλου σοφού ιερέα των ημιθέων στους ουράνιους πλανήτες. Γεννήθηκε από το σπέρμα του Μπραμάτζι που ήταν μέσα σε ένα αποκαΐδι φωτιάς. Ο Ουτάτια και ο Σανβάρτα ήταν γιοι του. Λέγεται ότι ακόμη υποβάλλεται σε ασκητικότητες και ψέλνει το άγιο όνομα του Κυρίου σε ένα μέρος γνωστό ως Αλοκάναντα, στις όχθες του Γάγγη.

Παρασούραμα: Βλέπε *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* 1.9.6.

Ουτάτια: Ένας από τους τρεις γιους του Μαχάρσι Ανγκίρα. Πνευματικός δάσκαλος του Μαχαράζα Μανντάτα. Νυμφεύτηκε τη Μπάντρα, την κόρη του Σόμα (της Σελήνης). Ο Βαρούνα απήγαγε τη γυναίκα του Μπάντρα και για να ανταποδώσει την προσβολή του θεού των υδάτων, ήπια όλο το νερό του κόσμου.

Μεντατίτι: Ένας γέροντας σοφός της αρχαιότητας. Μέλος της συνέλευσης του Βασιλιά του ουρανού Ινντραντέβα. Γιος του ήταν ο σοφός Κάνβα, που μεγάλωσε τη Σακουντάλα στο δάσος. Προβιβάστηκε στον ουράνιο πλανήτη, ακολουθώντας πιστά τις αρχές της ζωής της απόσυρσης (*βαναπραστα*).

Ντεβάλα: μεγάλη αυθεντία όπως ο σοφός Νάραντα και ο Βιασαντέβα. Το όνομά του βρίσκεται στον κατάλογο των αυθεντιών που αναφέρονται στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, όταν ο Αρτζούνα αναγνώρισε τον Κύριο Κρίσνα ως Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας. Μετά τη μάχη του Κουρουκσέτρα συνάντησε τον Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ήταν ο μεγαλύτερος αδελφός του

Ντώμια, του ιερέα της οικογένειας των Πάννταβα. Όπως οι *κσατρια*, επέτρεψε και αυτός στην κόρη του να διαλέξει τον άντρα της σε μία συνάθροιση *σβαγιαμβαρα*, όπου ήταν καλεσμένοι όλοι οι ανύπαντροι γιοι των *ρισι*. Σύμφωνα με κάποιους, δεν είναι ο Ασίτα Ντεβάλα.

Μπαραντβάζα: Βλέπε *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* 1.9.6.

Γκωτάμα: Ένας από τους επτά μεγάλους σοφούς του σύμπαντος. Ο Σαραντβάν Γκωτάμα ήταν ένας από τους γιους του. Σήμερα, τα μέλη της Γκωτάμα-γκότρα (της δυναστείας του) είναι είτε απόγονοί του είτε στη μαθητική διαδοχή του. Οι *μπραμανα* που δηλώνουν Γκωτάμα-γκότρα είναι συνήθως απόγονοι της οικογένειάς του, ενώ οι *κσατρια* και οι *βαϊσία* που δηλώνουν Γκωτάμα-γκότρα βρίσκονται όλοι στη σειρά της μαθητικής του διαδοχής. Ήταν σύζυγος της περίφημης Αχάλια, που έγινε πέτρα όταν την παρενόχλησε ο Ινντραντέβα, ο Βασιλιάς του ουρανού. Η Αχάλια σώθηκε από τον Κύριο Ραματσάνντρα. Ο Γκωτάμα ήταν ο παππούς του Κριπατσάρια, ενός από τους ήρωες της μάχης του Κουρουκσέτρα.

Μαϊτρέγια: Μεγάλος *ρισι* της αρχαιότητας. Πνευματικός δάσκαλος του Βιντούρα και μεγάλη θρησκευτική αυθεντία. Συμβούλεψε τον Ντριταράστρα να έχει καλές σχέσεις με τους Πάννταβα. Ο Ντουριόντανα διαφώνησε και τον καταράστηκε. Συνάντησε τον Βιασαντέβα και είχε μαζί του θρησκευτικές συζητήσεις.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

ανιε τσα ντεβαρσι-μπραμαρσι-βαρια

ρατζαρσι-βαρια αρουνανταγιας τσα

ναναρσεγια-πραβαρान σαμεταν

αμπιαρτσια ρατζα σιρασα βαβανντε

ανιε: πολλοί άλλοι – *τσα*: επίσης – *ντεβαρσι*: άγιοι ημίθεοι – *μπραμαρσι*: άγιοι *μπραμανα* – *βαριαχ*: κορυφαίοι – *ρατζαρσι-βαριαχ*: κορυφαίοι άγιοι βασιλιάδες – *αρουνα-ανταγιαχ*: μία ειδική κατηγορία *ρατζαρσι* – *τσα*: και – *νανα*: πολλοί άλλοι – *αρσεγια-πραβαρान*: οι κυριότερες από τις δυναστείες

των των σοφών – *σαμεταν*: συγκεντρωμένοι μαζί – *αμπιαρτσια*: λατρεύοντας – *ρατζα*: τον Βασιλιά – *σιρασα*: υποκλίθηκε με το κεφάλι του στο έδαφος – *βαβανντε*: καλωσόρισε.

Ήταν ακόμη και πολλοί άλλοι άγιοι ημίθεοι, βασιλιάδες και ειδικά βασιλικά τάγματα ονομαζόμενα *αρουνανταγια* (μία ειδική κατηγορία *ρατζαρσι*) από διάφορες δυναστείες σοφών. Όταν μαζεύτηκαν όλοι μαζί για να συναντήσουν τον Αυτοκράτορα (τον Παρίκσιτ), τους δέχθηκε με τον κατάλληλο τρόπο και υποκλίθηκε, σκύβοντας το κεφάλι του στο έδαφος.

Το σύστημα της βαθιάς υπόκλισης της κεφαλής στο έδαφος ως ένδειξη σεβασμού σε ανώτερους είναι μία έξοχη εθιμοτυπική πράξη, η οποία υποχρεώνει τον τιμώμενο επισκέπτη βαθιά στην καρδιά του. Ακόμη και ο χειρότερος εγκληματίας συγχωρείται με αυτή τη μέθοδο και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, μολονότι τον τιμούσαν όλοι οι *ρισι* και οι βασιλιάδες, καλωσόρισε όλους τους σημαντικούς ανθρώπους με αυτόν τον ταπεινό εθιμοτυπικό τρόπο, για να συγχωρεθεί από οποιεσδήποτε αμαρτίες. Συνήθως, στο τελευταίο στάδιο της ζωής κάποιου, αυτή η ταπεινή μέθοδος υιοθετείται από κάθε συνετό άνθρωπο, προκειμένου να συγχωρεθεί πριν από την αναχώρησή του. Με αυτόν τον τρόπο ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ικέτευε τις ευχές όλων για να επιστρέψει στο σπίτι μας, στον Θεό.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

σουκοπαβιστεβς ατα τεσου μπουγιαχ
κριτα-πραναμαχ σβα-τσικιρσιταμ γιατ
βιγκιαπαγιαμ ασα βιβικτα-τσετα
ουπαστιτο 'γκρε 'μπιγκριχिता-πανιχ

σουκα: χαρούμενα – *ουπαβιστεσου*: όλοι καθισμένοι – *ατα*: αμέσως μετά – *τεσου*: σε αυτούς (τους επισκέπτες) – *μπουγιαχ*: ξανά – *κριτα-πραναμαχ*:

έχοντας υποκλιθεί – *σβα*: αυτού – *τσικιρσιταμ*: απόφαση για νηστεία – *γιατ*: ποιος – *βιγκιαπαγιαμ ασα*: υπέβαλε – *βιβικτα-τσεταχ*: κάποιος που ο νους του είναι αποκολλημένος από τις εγκόσμιες υποθέσεις – *ουπαστιταχ*: παρών – *αγκρε*: μπροστά τους – *αμπιγκριχτα-πανιχ*: ταπεινά και με τα χέρια σταυρωμένα.

Αφού όλοι οι *ρισι* και οι υπόλοιποι κάθισαν αναπαυτικά, ο Βασιλιάς, που στεκόταν ταπεινά μπροστά τους με τα χέρια σε στάση προσευχής, τους μίλησε για την απόφασή του να νηστέψει μέχρι να πεθάνει.

Παρόλο που ο Βασιλιάς είχε ήδη αποφασίσει να νηστέψει στην όχθη του Γάγγη μέχρι να πεθάνει, διατύπωσε ταπεινά την απόφασή του για να εκμαιεύσει τη γνώμη των μεγάλων αυθεντιών που ήταν παρούσες. Οποιαδήποτε απόφαση, οσοδήποτε σημαντική, θα πρέπει να επικυρώνεται από κάποια αυθεντία. Αυτό κάνει την υπόθεση τέλεια. Αυτό σημαίνει πως οι μονάρχες που κυβέρνησαν τη γη εκείνες τις μέρες δεν ήταν ανεύθυνοι δικτάτορες. Ακολουθούσαν σχολαστικά τις έγκυρες αποφάσεις των αγίων και των σοφών, που συμφωνούσαν με τις βεδικές εντολές. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ως τέλειος βασιλιάς, ακολουθούσε τις αρχές συμβουλευόμενος τις αυθεντίες, ακόμη και μέχρι τις τελευταίες ημέρες της ζωής του.

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

ρατζοβατσα

αχο βαγιαμ ντανιαταμα νριπαναμ

μαχατταμανουγκραχανιγια-σιλαχ

ραγκιαμ κουλαμ μπραμανα-παντα-σωτσαντ

ντουραντ βισρισταμ μπατα γκαρχια-καρμα

ρατζα ουβατσα: ο καλότυχος Βασιλιάς είπε – *αχο*: αχ! – *βαγιαμ*: εμείς – *ντανια-ταμαχ*: πολύ ευγνώμων – *νριπαναμ*: από όλους τους βασιλιάδες –

μαχατ-ταμα: από τις μεγάλες ψυχές – *ανουγκραχανιγια-σιλαχ*: μαθημένοι να τους κάνουν χάρες – *ραγκιαμ*: από τις βασιλικές – *κουλαμ*: τάξεις – *μπραμανα-παντα*: τα πόδια των *μπραμανα* – *σωτσατ*: απορρίμματα μετά από καθαρισμό – *ντουρατ*: από απόσταση – *βισρισταμ*: αφημένα πάντα έξω – *μπατα*: εξαιτίας – *γκαρχια*: κατακριτέοι – *καρμα*: οι πράξεις.

Είπε ο καλότυχος Βασιλιάς: Πράγματι, είμαστε οι πλέον ευγνώμονες από όλους τους βασιλείς που είναι μαθημένοι να δέχονται χάρες από τις μεγάλες ψυχές. Συνήθως, εσείς (οι σοφοί) θεωρείτε τη βασιλική τάξη σκουπίδια που πρέπει να απορρίπτονται και να τοποθετούνται σε μακρινό μέρος.

Σύμφωνα με τις θρησκευτικές αρχές, τα κόπρανα, τα ούρα, το νερό της μπουγάδας, κλπ., πρέπει να αφήνονται σε μεγάλη απόσταση. Μπάνια, τουαλέτες, κλπ., ενσωματωμένα στο σπίτι, μπορεί να είναι βολικές ανέσεις του σύγχρονου πολιτισμού, αλλά κανονικά θα πρέπει να βρίσκονται σε απόσταση από τον τόπο της κατοικίας. Το ίδιο παράδειγμα αναφέρεται εδώ σε σχέση με τη βασιλική τάξη, για όσους προχωρούν σταδιακά στον δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Ο Κύριος Σρι Τσετάνια Μαχαπραμπού είπε ότι η στενή επαφή με ανθρώπους φιλοχρήματους ή ανθρώπους από τη βασιλική τάξη είναι χειρότερη από αυτοκτονία για όποιον θέλει να επιστρέψει στον Θεό. Με άλλα λόγια, οι υπερβατιστές δεν συναναστρέφονται συνήθως με ανθρώπους υπερβολικά γοητευμένους από την εξωτερική ομορφιά της δημιουργίας του Θεού. Με προχωρημένη γνώση στην πνευματική συνειδητοποίηση, ο υπερβατιστής γνωρίζει ότι αυτός ο όμορφος υλικός κόσμος δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία σκιώδης αντανάκλαση της πραγματικότητας, του βασιλείου του Θεού. Επομένως, δεν είναι πολύ εξαρτημένοι από τα βασιλικά πλούτη και τα συναφή. Αλλά στην περίπτωση του Μαχαράζα Παρίκσιτ, τα πράγματα ήταν διαφορετικά. Φαινομενικά ο Βασιλιάς είχε καταδικαστεί σε θάνατο από έναν άπειρο μικρό *μπραμανα*, αλλά στην πραγματικότητα, τον είχε καλέσει ο Κύριος να επιστρέψει σε Αυτόν. Άλλοι υπερβατιστές, οι μεγάλοι σοφοί και μυστικιστές που συγκεντρώθηκαν εκεί γιατί ο Μαχαράζα Παρίκσιτ νήστευε μέχρι θανάτου, ανυπομονούσαν να τον δουν, επειδή επρόκειτο να επιστρέψει στον Θεό. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ μπορούσε και εκείνος να καταλάβει ότι όλοι οι μεγάλοι σοφοί που μαζεύτηκαν εκεί ήταν καλοί με τους προγόνους του, τους

Πάντα, επειδή υπηρετούσαν με αφοσίωση τον Κύριο. Γι' αυτό ένιωσε ευγνώμων στους σοφούς για την παρουσία τους εκεί, κατά το τελευταίο στάδιο της ζωής του, και αισθάνθηκε ότι αυτό οφειλόταν στο μεγαλείο των εκλιπόντων προγόνων ή προπάππων του. Αισθάνθηκε, λοιπόν, περήφανος που ήταν απόγονος τόσο σπουδαίων αφοσιωμένων υπηρετών. Αυτού του είδους η περηφάνεια για τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου δεν έχει οπωσδήποτε καμία σχέση με την ξιπασμένη αίσθηση ματαιοδοξίας για υλική ευημερία. Η πρώτη είναι πραγματικότητα, ενώ η άλλη είναι ψεύτικη και ανώφελη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

*τασιαῖβα με ἄγκασια παραβαρεσο
βιασακτα-τσιττασια γκριχεσβ αμπικσναμ
νιρβεντα-μουλο νιβιτζα-σαπα-ρουπο
γιατρα πρασακτο μπαγιαμ ασου νταττε*

τασια: αυτού – *εβα:* βεβαίως – *με:* εμού – *αγκασια:* του αμαρτωλού – *παρα:* των υπερβατικών – *αβα:* των εγκόσμιων – *ισαχ:* ο κυρίαρχος, ο Υπέρτατος Κύριος – *βιασακτα:* υπερβολικά προσκολλημένος – *τσιττασια:* του νου – *γκριχεσου:* σε οικογενειακές υποθέσεις – *αμπικσναμ:* πάντα – *νιρβεντα-μουλαχ:* η πηγή της αποκόλλησης – *νιβιτζα-σαπα:* η κατάρα του *μπραμανα* – *ρουπαχ:* η μορφή του – *γιατρα:* οπότε – *πρασακταχ:* κάποιος επηρεασμένος – *μπαγιαμ:* αφοβία – *ασου:* πολύ σύντομα – *νταττε:* συμβαίνουν.

Το Υπέρτατο Πρόσωπο της Θεότητας, ο κυρίαρχος των υπερβατικών και των υλικών κόσμων, με έχει κυριεύσει ευσπλαχνικά με τη μορφή της κατάρας ενός *μπραμανα*. Επειδή είμαι υπερβολικά προσκολλημένος στην οικογενειακή ζωή, ο Κύριος, για να με σώσει, έχει εμφανισθεί μπροστά μου με τέτοιο τρόπο, ώστε μόνον από φόβο θα αποκολληθώ από τον κόσμο.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, μολονότι γεννημένος σε οικογένεια περίφημων αφοσιωμένων υπηρετών, των Πάννταβα, και μολονότι εκπαιδευμένος με ασφάλεια στην υπερβατική προσκόλληση της συναναστροφή του Κυρίου, έβρισκε τα θέλητρά της εγκόσμιας οικογενειακής ζωής τόσο ισχυρά, ώστε έπρεπε να αποκολληθεί από αυτά βάσει του σχεδίου του Κυρίου. Αυτή η απευθείας δράση αναλαμβάνεται από τον Κύριο στην περίπτωση ενός ξεχωριστού αφοσιωμένου υπηρέτη. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ μπορούσε να το καταλάβει αυτό από την παρουσία των κορυφαίων υπερβατιστών του σύμπαντος. Ο Κύριος κατοικεί με τους αφοσιωμένους υπηρέτες Του και, συνεπώς, η παρουσία των μεγάλων αγίων ήταν ένδειξη της παρουσίας του Κυρίου. Γι' αυτό ο Βασιλιάς καλωσόρισε την παρουσία των μεγάλων ρισι ως σημάδι εύνοιας του Υπερτάτου Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

*ταμ μοπαγιαταμ πρατιγιαντου βιπρα
γκανγκα τσα ντεβι ντριτα-τσιτταμ ισε
ντριτζοπασρισταχ κουχακας τακσακο βα
ντασατβ αλαμ γκαγιατα βισνου-γκαταχ*

ταμ: γι' αυτόν τον λόγο – *μα*: εμένα – *ουπαγιαταμ*: έχοντας βρει καταφύγιο – *πρατιγιαντου*: δεχθείτε με – *βιπραχ*: ω μπραμανα – *γκανγκα*: η μητέρα Γκάνγκα* (ο Γάγγης) – *τσα*: επίσης – *ντεβι*: άμεσος εκπρόσωπος του Κυρίου – *ντριτα*: έχοντας λάβει – *τσιτταμ*: στην καρδιά – *ισε*: στον Κύριο – *ντριτζα-ουπασρισταχ*: δημιουργημένη από τον μπραμανα – *κουχακαχ*: κάτι μαγικό – *τακσακαχ*: ο φιδολαίμης – *βα*: είτε – *ντασατου*: ας δαγκώσει – *αλαμ*: χωρίς άλλη καθυστέρηση – *γκαγιατα*: σας παρακαλώ, τραγουδήστε – *βισνου-γκαταχ*: αφηγήσεις των έργων του Βίσνου.

*Στα Σανσκριτικά, ο Γάγγης και όλοι οι ποταμοί είναι γένους θηλυκού. (Σημ. του μετ.)

Ω μπραμανα, δεχθείτε με ως μία εντελώς παραδομένη ψυχή και με αυτόν τον τρόπο ας με δεχθεί και η μητέρα Γκάνγκα (ο Γάγγης), που είναι εκπρόσωπος του Κυρίου, γιατί έχω ήδη δεχθεί τα λωτοειδή πόδια του Κυρίου στην καρδιά μου. Ας με δαγκώσει ο φιδολαίμης –ή οποιοδήποτε μαγικό πράγμα έχει δημιουργήσει ο μπραμανα- αμέσως. Η μοναδική μου επιθυμία είναι να συνεχίσετε να τραγουδάτε τα έργα του Κυρίου Βίσνου.

Αμέσως μόλις κάποιος αφεθεί τελείως στα λωτοειδή πόδια του Υπερτάτου Κυρίου, δεν φοβάται καθόλου τον θάνατο. Η ατμόσφαιρα που δημιούργησε η παρουσία μεγάλων αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου στην όχθη του Γάγγη και η πλήρης αποδοχή από τον Μαχαράζα Παρίκσιτ των λωτοειδών ποδιών του Κυρίου ήταν επαρκής εγγύηση στον Βασιλιά για την επιστροφή του στον Θεό. Έτσι ελευθερώθηκε απολύτως από κάθε φόβο του θανάτου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

*πουνας τσα μπουγιαντ μπαγκαβατι αναντε
ρατιχ πρασανγκας τσα ταντ-ασραγιεσου
μαχατσου γιαμ γιαμ ουπαγιαμι σριστιμ
μαϊτρι αστου σαρβατρα ναμο ντβιτζεμπιαχ*

πουναχ: ξανά – τσα: και – μπουγιατ: ας είναι – μπαγκαβατι: στον Κύριο Σρι Κρίσνα – αναντε: που έχει απεριόριστη δύναμη – ρατιχ: προσελκύοντας – πρασανγκαχ: συναναστροφή – τσα: επίσης – τατ: Αυτού – ασραγιεσου: με εκείνους που είναι αφοσιωμένοι υπηρέτες Του – μαχατσου: μέσα στην υλική δημιουργία – γιαμ γιαμ: οποιαδήποτε – ουπαγιαμι: λάβω – σριστιμ: τη γέννησή μου – μαϊτρι: φιλική σχέση – αστου: έστω – σαρβατρα: παντού – ναμαχ: προσκυνώ – ντβιτζεμπιαχ: τους μπραμανα.

Και πάλι, προσκυνώντας όλους εσάς τους μπραμανα, προσεύχομαι, αν πρέπει να γεννηθώ ξανά στον υλικό κόσμο, να έχω πλήρη προσκόλληση

στον απεριόριστο Κύριο Κρίσνα, τη συναναστροφή των αφοσιωμένων υπηρετών Του και φιλικές σχέσεις με όλα τα ζωντανά όντα.

Το ότι ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου είναι το μόνο τέλειο ζωντανό ον εξηγείται εδώ από τον Μαχαράζα Παρίκσιτ. Ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν είναι εχθρός κανενός, παρόλο που μπορεί να υπάρχουν πολλοί εχθροί του αφοσιωμένου υπηρέτη. Στον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου δεν αρέσει να συναναστρέφεται με μη αφοσιωμένους υπηρέτες, μολονότι δεν αισθάνεται εχθρότητα για αυτούς. Επιθυμεί τη συναναστροφή των αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου. Αυτό είναι τελείως φυσικό, επειδή «όμοιος ομοίω αεί πελάζει», οι άνθρωποι συναναστρέφονται τους ομοίους τους. Και η πιο σημαντική λειτουργία του αφοσιωμένου υπηρέτη είναι να έχει πλήρη προσκόλληση στον Κύριο Σρι Κρίσνα, τον πατέρα όλων των ζωντανών όντων. Όπως ένας καλός γιος του πατέρα του συμπεριφέρεται φιλικά με όλους τους άλλους αδελφούς του, έτσι και ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, όντας καλός γιος του υπέρτατου πατέρα, του Κυρίου Κρίσνα, βλέπει όλα τα άλλα ζωντανά όντα σε σχέση με τον υπέρτατο πατέρα. Προσπαθεί να φέρει πίσω τους τυχάρπαστους γιους του πατέρα σε ένα λογικότερο επίπεδο και να τους κάνει να δεχθούν την υπέρτατη πατρότητα του Θεού. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ επέστρεφε σίγουρα στον Θεό, αλλά ακόμα και αν δεν επέστρεφε, προσευχήθηκε για ένα μοτίβο ζωής, το οποίο είναι ο τελειότερος δρόμος στον υλικό κόσμο. Ένας αγνός αφοσιωμένος υπηρέτης δεν επιθυμεί τη συντροφιά σπουδαίων προσώπων όπως ο Μπράμα, αλλά προτιμά τη συντροφιά ενός ασήμαντου ζωντανού όντος, αρκεί να είναι αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

*ιτι σμα ρατζαντιαβασαγια-γιουκταχ
πρατσινά-μουλεσου κουσεσου ντιραχ
ουνταν-μουκο ντακσινά-κουλά αστε
σάμουντρα-πατνιαχ σβα σουτα-νιαστα-μπααραχ*

ιτι: έτσι – σμα: όπως στο παρελθόν – ρατζα: ο Βασιλιάς – αντιαβασαγια: επιμονή – γιουκταχ: ασχολούμενος – πρατσινα: ανατολικό – μουλεσου: με τη ρίζα – κουσεσου: σε ένα κάθισμα φτιαγμένο με ξερά στάχυα από το φυτό κουσα – ντιραχ: με αυτοκυριαρχία – ουνταν-μουκαχ: αντικρίζοντας τη βόρεια πλευρά – ντακσινα: στη νότια – κουλε: όχθη – αστε: ευρισκόμενος – σαμουντρα: της θάλασσας – πατνιαχ: η σύζυγος – σβα: τον δικό του – σουτα: τον γιο – νιαστα: μεταβίβασε – μαραχα: την ευθύνη της διακυβέρνησης.

Με τέλειο αυτοέλεγχο, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ κάθισε σε ένα κάθισμα από ξερά στάχυα, τοποθετημένο στη νότια όχθη του Γάγγη, με τις ρίζες των σταχυών να αντικρίζουν την ανατολή και τον ίδιο να αντικρίζει τον βορρά. Μόλις πριν, είχε μεταβιβάσει την ευθύνη του βασιλείου του στον γιο του.

Ο ποταμός Γάγγης τιμάται ως η σύζυγος της θάλασσας. Το κάθισμα από στάχυα *κουσα* θεωρείται καθαγιασμένο αν τα στάχυα έχουν ξεριζωθεί από τη γη ολόκληρα, μαζί με τη ρίζα, και αν οι ρίζες είναι στραμμένες προς την ανατολή αυτό θεωρείται ευοίωνο. Ακόμα ευνοϊκότερο για την πνευματική επιτυχία είναι το να αντικρίζει κανείς τον βορρά. Πριν αφήσει το σπίτι του, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ παρέδωσε την ευθύνη της διακυβέρνησης στον γιο του. Είχε, λοιπόν, εφόδια όλες τις ευνοϊκές συνθήκες.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

εβαμ τσα τασμιν ναρα-ντεβα-ντεβε

πραγιοπαβιστε ντιβι ντεβα-σανγκαχ

πρασασια μπουμω βιακιραν πρασουναϊρ

μουντα μουχουρ ντουντουμπαγιας τσα νεντουχ

εβαμ: έτσι – τσα: και – τασμιν: σε αυτό – ναρα-ντεβα-ντεβε: στον Βασιλιά – πραγμα-ουπαβιστε: νηστεύοντας μέχρι θανάτου – ντιβι: στον ουρανό – ντεβα: ημίθεοι – σανγκαχ: όλοι τους – πρασασια: έχοντας εξυμνήσει την πράξη –

μπουμω: στη γη – βιακιραν: σκόρπισαν – πρασουναιχ: με άνθη – μουντα: με ευχαρίστηση – μουχουχ: συνεχώς – νουνντουμπαγιαχ: ουράνια τύμπανα – τσα: επίσης – νεντουχ: χτυπούσαν.

Έτσι ο Βασιλιάς, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, κάθισε να νηστέψει μέχρι θανάτου. Όλοι οι ημίθεοι των ανώτερων πλανητών εξυμνούσαν την πράξη του Βασιλιά και, χαρούμενοι, έρRAINAN συνεχώς με λουλούδια τη Γη, χτυπώντας ουράνια τύμπανα.

Ακόμη και έως τις μέρες του Μαχαράζα Παρίκσιτ υπήρχαν διαπλανητικές επαφές και η είδηση ότι ο Μαχαράζα Παρίκσιτ νηστεύει μέχρι θανάτου για να επιτύχει τη σωτηρία έφτασε στους ανώτερους πλανήτες του ουρανού, όπου ζουν οι νοήμονες ημίθεοι. Οι ημίθεοι ζουν με μεγαλύτερη πολυτέλεια από τα ανθρώπινα όντα, αλλά είναι όλοι υπάκουοι στις εντολές του Υπερτάτου Κυρίου. Δεν υπάρχει κανείς στους ουράνιους πλανήτες που να είναι άθεος ή άπιστος. Γι' αυτό επαινούν πάντα κάθε αφοσιωμένο υπηρέτη που βρίσκεται στην επιφάνεια της Γης· στην περίπτωση του Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν πολύ χαρούμενοι και γι' αυτό τον τίμησαν σκορπίζοντας λουλούδια πάνω στη Γη και χτυπώντας ουράνια τύμπανα. Οι ημίθεοι χαίρονται να βλέπουν κάποιον να επιστρέφει στον Θεό. Είναι πάντα τόσο πολύ χαρούμενοι με τους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, ώστε με τις δυνάμεις που τους έχει δώσει ο Κύριος να ελέγχουν τη φύση (*αντινταϊβικά*), μπορούν να βοηθήσουν τους αφοσιωμένους υπηρέτες από κάθε άποψη. Και με τις πράξεις τους, ο Κύριος είναι ευχαριστημένος με αυτούς. Υπάρχει μια αόρατη αλυσίδα πλήρους συνεργασίας μεταξύ του Κυρίου, των ημιθέων και των αφοσιωμένων υπηρετών του Κυρίου πάνω στη Γη.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

*μαχαρσαγιο βαϊ σαμουπαγκατα γιε
πρασασια σαντβ ιτι ανουμονταμαναχ
ουτσουχ πρατζανουγκραχα-σιλα-σαρα
γιαντ ουτταμα-σλοκα-γκουνναμπιρουπαμ*

μαχαρσαγιαχ: οι μεγάλοι σοφοί – *βαϊ*: φυσικά – *σαμουπαγκαταχ*: συγκεντρωμένοι εκεί – *γιε*: εκείνοι οι οποίοι – *πρασασια*: επαινώντας – *σαντου*: εντάξει – *ιτι*: έτσι – *ανουμονταμαναχ*: επιδοκιμάζοντας – *ουτσουνχ*: είπαν – *πρατζα-ανουγκραχα*: κάνοντας καλό στα ανθρώπινα όντα – *σιλα-σαραχ*: ποιοτικώς ισχυροί – *γιατ*: επειδή – *ουτταμα-σλοκα*: κάποιος που δοξάζεται με εκλεκτή ποίηση – *γκουννα-αμπιρουπαμ*: τόσο όμορφες όσο και οι θεϊκές ιδιότητες.

Όλοι οι μεγάλοι σοφοί που ήταν συγκεντρωμένοι εκεί επαίνεσαν και εκείνοι την απόφαση του Μαχαράζα Παρίκσιτ και εξέφρασαν την επιδοκιμασία τους λέγοντας, «Πολύ καλά». Είναι φυσικό να θέλουν οι σοφοί να κάνουν καλό στους κοινούς ανθρώπους, γιατί διαθέτουν όλες τις καλές ιδιότητες και δυνάμεις του Υπερτάτου Κυρίου. Γι' αυτό ήταν πολύ χαρούμενοι βλέποντας τον Μαχαράζα Παρίκσιτ, έναν αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, και μίλησαν ως εξής.

Η φυσική ομορφιά ενός ζωντανού όντος επαυξάνεται όταν υψωθεί στο επίπεδο της υπηρεσίας αφοσίωσης. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν απορροφημένος στη προσκόλλησή του στον Κύριο Κρίσνα. Βλέποντάς το, οι μεγάλοι σοφοί που ήταν συγκεντρωμένοι εκεί ήταν πολύ χαρούμενοι και εξέφρασαν την επιδοκιμασία τους λέγοντας, «Πολύ καλά»! Αυτοί οι σοφοί έχουν τη φυσική τάση να κάνουν καλό στους κοινούς ανθρώπους και όταν δουν μία προσωπικότητα όπως ο Μαχαράζα Παρίκσιτ να προοδεύει στην υπηρεσία αφοσίωσης, η χαρά τους δεν έχει όρια και προσφέρουν κάθε ευλογία που διαθέτουν. Η υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου είναι τόσο ευοίωνη, ώστε όλοι οι ημίθεοι και οι σοφοί, έως τον Ίδιο τον Κύριο, ευχαριστούνται με τον αφοσιωμένο υπηρέτη και γι' αυτό ο αφοσιωμένος υπηρέτης τα βρίσκει όλα ευοίωνα. Καθε δυσοίωση υπόθεση απομακρύνεται από τον δρόμο του αφοσιωμένου υπηρέτη που σημειώνει πρόοδο. Το να συναντήσει όλους τους μεγάλους σοφούς την ώρα του θανάτου του ήταν οπωσδήποτε ευοίωνα για τον Μαχαράζα Παρίκσιτ και έτσι η υποτιθέμενη κατάρα του μικρού *μπραμανα* του έφερε ευλογία.

*να βα ινταμ ρατζαρσι-βαρια τσιτραμ
μπαβατσου κρισναμ σαμανουβρατεσου
γιε 'ντιασαναμ ρατζα-κιριτα-τζουσταμ
σαντιο τζαχουρ μπαγκαβατ-παρσβα-καμαχ*

*να: ούτε – βα: έτσι – ινταμ: αυτό- ρατζαρσι: άγιος βασιλιάς – βαρια: ο πρώτος
– τσιτραμ: εκπληκτικό – μπαβατσου: σε όλους εσάς – κρισναμ: ο Κύριος
Κρίσνα – σαμανουβρατεσου: σε εκείνους που ακολουθούν αυστηρά τη σειρά
– γιε: οι οποίοι – αντιασαναμ: καθισμένος στον θρόνο – ρατζα-κιριτα: τα
στέμματα των βασιλιάδων – τζουσταμ: στολισμένος – σαντιαχ: αμέσως –
τζαχουχ: άφησε – μπαγκαβατ: το Πρόσωπο της Θεότητας – παρσβα-καμαχ:
επιθυμώντας να επιτύχει τη συναναστροφή.*

(Είπαν οι σοφοί:) Ω πρώτε μεταξύ των άγιων βασιλέων της δυναστείας των Πάνντου, που ακολουθούν αυστηρά τη σειρά του Κυρίου Σρι Κρίσνα! Δεν αποτελεί καμία έκπληξη που αφήνεις τον θρόνο σου, τον στολισμένο με τα στέμματα πολλών βασιλιάδων, για να επιτύχεις την αιώνια συντροφιά του Προσώπου της Θεότητας.

Οι ανόητοι πολιτικοί πιστεύουν πως οι προσωρινές διοικητικές θέσεις που κατέχουν αποτελούν το ύψιστο κέρδος στη ζωή και γι' αυτό είναι κολλημένοι σε αυτές τις θέσεις ακόμη και μέχρι τις τελευταίες στιγμές τους, χωρίς να γνωρίζουν ότι το ύψιστο κέρδος στη ζωή είναι η επίτευξη απελευθέρωσης ως ένας από τους συντρόφους του Κυρίου στον αιώνιο τόπο Του. Ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι η επίτευξη αυτού του στόχου. Ο Κύριος μας έχει βεβαιώσει στην *Μπαγκαβαντ-γκιτα* πολλές φορές ότι η επιστροφή στον Θεό, στον αιώνιο τόπο Του, είναι το ύψιστο επίτευγμα. Ο Πράλαντα Μαχαράζα, ενώ προσευχόταν στον Κύριο Νρισίμχα, είπε, «Ω Κύριέ μου, φοβάμαι πολύ τον υλιστικό τρόπο ζωής, αλλά δεν φοβάμαι καθόλου αυτή την αποτρόπαια, θηριώδη μορφή Σου ως Νρισιμχαντέβα. Αυτός ο υλιστικός τρόπος ζωής είναι κάτι σαν μυλόπετρα που μας συντρίβει. Έχουμε πέσει σε αυτή τη φρικτή δίνη των κλυδωνιζόμενων κυμάτων της ζωής και έτσι, Κύριέ μου, προσεύχομαι

στα λωτοειδή Σου πόδια να με καλέσεις πίσω στον αιώνιο τόπο Σου ως έναν από τους υπηρέτες Σου. Αυτή είναι η κορυφαία απελευθέρωση από αυτόν τον υλιστικό τρόπο ζωής. Έχω πολύ πικρή πείρα από τον υλιστικό τρόπο ζωής. Σε οποιοδήποτε ζωικό είδος γεννήθηκα, εξαναγκασμένος από τη δύναμη των δικών μου πράξεων, δοκίμασα με πόνο δύο πράγματα, και συγκεκριμένα, τον αποχωρισμό από ό,τι αγαπώ και τη συνάντηση με ό,τι δεν θέλω. Και για να τα εξουδετερώσω, οι θεραπείες που επιχείρησα ήταν πιο επικίνδυνες από την ίδια την αρρώστια. Έτσι παρασύρομαι από το ένα σημείο στο άλλο, από γέννηση σε γέννηση, και γι' αυτό προσεύχομαι σ' Εσένα, για να μου προσφέρεις καταφύγιο στα λωτοειδή Σου πόδια».

Οι βασιλείς Πάννταβα, που είναι πιο άγιοι από τους περισσότερους άγιους της γης, γνώριζαν τα πικρά αποτελέσματα του υλιστικού τρόπου ζωής. Δεν αιχμαλωτίστηκαν ποτέ από τη λάμψη του αυτοκρατορικού θρόνου που κατείχαν και αποζητούσαν πάντα την ευκαιρία να τους καλέσει ο Κύριος να είναι στη συντροφιά Του αιωνίως. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν άξιος εγγονός του Μαχαράζα Γιουντιστίρα. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα άφησε τον αυτοκρατορικό θρόνο στον εγγονό του και κατά τον ίδιο τρόπο, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, ο εγγονός του Μαχαράζα Γιουντιστίρα, άφησε τον αυτοκρατορικό θρόνο στον γιο του, τον Τζαναμετζάγια. Αυτός είναι ο δρόμος όλων των βασιλέων της δυναστείας, επειδή είναι όλοι αυστηρά στη σειρά του Κυρίου Κρίσνα. Έτσι, λοιπόν, οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου δεν γοητεύονται ποτέ από τη λάμψη της υλιστικής ζωής και ζουν χωρίς προκαταλήψεις, αποκολλημένοι από τα αντικείμενα του ψεύτικου, παραπλανητικού, υλιστικού τρόπου ζωής.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

*σαρβε βαγιαμ ταβαντ ιχασμαχε 'τα
καλεβαραμ γιαβαντ ασω βιχαγια
λοκαμ παραμ βιρατζασκαμ βισοκαμ
γιασιατι αγιαμ μπαγκαβατα-πρανταναχ*

σαρβε: όλοι – βαγιαμ: εμείς – ταβατ: όσο – ιχα: σε αυτό το μέρος – ασμαχε: θα μείνουμε – ατα: από εδώ και στο εξής – καλεβαραμ: το σώμα – γιαβατ: τόσο όσο – ασω: ο Βασιλιάς – βιχαγια: αφήνοντας – λοκαμ: τον πλανήτη – παραμ: τον υπέρτατο – βιρατζασκαμ: εντελώς ελεύθερος από την εγκόσμια μόλυνση – βισοκαμ: εντελώς ελεύθερος κάθε είδους θρήνο, κλαυθμό – γιασιατι: επιστρέφει – αγιαμ: αυτό – μπαγκαβατα: αφοσιωμένος υπηρέτης – πρανταναχ: ο σημαντικότερος.

Θα μείνουμε όλοι εδώ έως ότου ο μέγιστος αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, επιστρέψει στον υπέρτατο πλανήτη, που είναι εντελώς ελεύθερος από κάθε εγκόσμια μόλυνση και από κάθε είδους θρήνους και οδυρμούς.

Πέρα από τα όρια της υλικής δημιουργίας, η οποία παρομοιάζεται με σύννεφο στον ουρανό, υπάρχει το *παραβιομα*, ο πνευματικός ουρανός, γεμάτος με πλανήτες ονομαζόμενους Βαϊκούντα. Αυτοί οι πλανήτες Βαϊκούντα είναι γνωστοί με διάφορα ονόματα, όπως Πουρυσότταμα λόκα, Ατσιούτα λόκα, Τριβικράμα λόκα, Χρισικέσα λόκα, Κέσαβα λόκα, Ανιρούντα λόκα, Μάνταβα λόκα, Πραντιούμνα λόκα, Σανκάρσανα λόκα, Σριντάρα λόκα, Βασουντέβα λόκα, Αγιόντια λόκα, Ντβάρακα λόκα και εκατομμύρια άλλοι πνευματικοί πλανήτες (*λοκα*), όπου κυριαρχεί το Πρόσωπο της Θεότητας· εκεί όλα τα ζωντανά όντα είναι απελευθερωμένες ψυχές με πνευματικά σώματα, καλά όσο και του Κυρίου. Δεν υπάρχει υλική μόλυνση· όλα εκεί είναι πνευματικά και γι' αυτό δεν υπάρχει τίποτε αντικειμενικά λυπηρό. Οι πλανήτες εκείνοι είναι γεμάτοι υπερβατική ευδαιμονία και δεν υπάρχει γέννηση, θάνατος, γηρατειά και αρρώστια. Και πάνω από όλες τις Βαϊκούντα λόκα που αναφέραμε προηγουμένως, υπάρχει ένας υπέρτατος πλανήτης με το όνομα Γκολόκα Βρινντάβανα, ο οποίος είναι ο τόπος διαμονής του Κυρίου Σρι Κρίσνα και των συγκεκριμένων συντρόφων Του. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν προορισμένος να φτάσει σε αυτόν τον συγκεκριμένο πλανήτη (*λοκα*) και οι μεγάλοι *ρισι* που είχαν συγκεντρωθεί εκεί ήταν σε θέση να το προβλέψουν. Όλοι τους συμβουλευτήκαν ο ένας τον άλλον σχετικά με τη μεγάλη αναχώρηση του μεγάλου Βασιλιά και ήθελαν να τον δουν μέχρι την τελευταία στιγμή, επειδή δεν θα μπορούσαν να βλέπουν πλέον έναν τόσο μεγάλο αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου. Όταν πεθάνει ένας μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου δεν υπάρχει κανένας λόγος για θρήνους, επειδή ο

αφοσιωμένος υπηρέτης προορίζεται να εισέλθει στο βασίλειο του Θεού. Αλλά εκείνο που προκαλεί λύπη είναι το γεγονός πως αυτοί οι μεγάλοι αφοσιωμένοι υπηρέτες χάνονται από το οπτικό μας πεδίο και, συνεπώς, υπάρχει κάθε λόγος να λυπάται κανείς. Όπως πολύ σπάνια πρόκειται να δούμε τον Κύριο με τα τωρινά μάτια μας, το ίδιο ισχύει και για τους μεγάλους αφοσιωμένους υπηρέτες. Γι' αυτό οι μεγάλοι ρισι αποφάσισαν σωστά να παραμείνουν στη θέση τους μέχρι την τελευταία στιγμή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

*ασρουτια ταντ ρισι-γκανα-βατσαχ παρικσιτ
σαμαμ μαντου-τσιουντ γκουρου τσαβιαλικαμ
αμπασαταϊναν αμπινανντια γιουκταν
σουσρουσαμανας τσαριτανι βισνοχ*

ασρουτια: αφού άκουσε – *τατ*: όλα αυτά – *ρισι-γκανα*: τους συγκεντρωμένους σοφούς – *βατσαχ*: να μιλούν – *παρικσιτ*: ο Μαχαράζα Παρίκσιτ – *σαμαμ*: αμερόληπτα – *μαντου-τσιουτ*: γλυκά στο αυτί – *γκουρου*: σοβαρός – *τσα*: επίσης – *αβιαλικαμ*: εντελώς σωστά – *αμπασατα*: είπε – *εναν*: όλους τους – *αμπινανντια*: συνεχάρη – *γιουκταν*: κατάλληλα παρουσιασμένα – *σουσρουσαμαναχ*: επιθυμώντας να ακούσει – *τσαριτανι*: τα έργα – *βισνοχ*: του Προσώπου της Θεότητας.

Όλα όσα είπαν οι μεγάλοι σοφοί ηχούσαν πολύ γλυκά, ήταν γεμάτα νόημα και παρουσιάστηκαν κατάλληλα ως εντελώς αληθινά. Έτσι αφού τα άκουσε ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, θέλοντας να ακούσει για τα έργα του Κυρίου Σρι Κρίσνα, του Προσώπου της Θεότητας, συνεχάρη τους μεγάλους σοφούς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

*σαμαγκαταχ σαρβατα εβα σαρβε
βεντα γιατα μουρτι-νταρας τρι-πριστε
νεχατα ναμουτρα τσα καστσαναρτα
ριτε παρανουγκραχαμ ατμα-σιλαμ*

σαμαγκαταχ: συγκεντρωθήκατε – *σαρβαταχ*: από κάθε κατεύθυνση – *εβα*: βεβαίως – *σαρβε*: όλοι σας – *βενταχ*: υπέρτατη γνώση – *γιατα*: όπως – *μουρτι-νταραχ*: προσωποποιημένη – *τρι-πριστε*: στον πλανήτη του Μπράμα (που βρίσκεται πάνω από τα τρία πλανητικά συστήματα, και συγκεκριμένα, το ανώτερο, το μεσαίο και το κατώτερο) – *να*: δεν – *ιχα*: σε αυτόν τον κόσμο – *ατα*: από τότε και στο εξής – *να*: δεν – *αμουτρα*: στον άλλο κόσμο – *τσα*: επίσης – *καστσανα*: κάποιο άλλο – *αρταχ*: ενδιαφέρον – *ριτε*: παρά μόνο – *παρα*: στους άλλους – *ανουγκραχαμ*: κάνοντας καλό – *ατμα-σιλαμ*: από τη φύση σας.

Είπε ο Βασιλιάς: Ω μεγάλοι σοφοί, είχατε την καλοσύνη να έλθετε εδώ από όλα τα μέρη του σύμπαντος. Είστε όλοι σας τόσο καλοί όσο και η προσωποποίηση της υπέρτατης γνώσης, η οποία κατοικεί στον πλανήτη που βρίσκεται πάνω από τους τρεις κόσμους (στη Σάτια λόκα). Άρα από τη φύση σας θέλετε να κάνετε καλό στους άλλους και εκτός από αυτό δεν σας ενδιαφέρει τίποτε, είτε σε αυτή τη ζωή είτε στην επόμενη.

Τα έξι γνωρίσματα του Απολύτου Προσώπου της Θεότητας είναι ο πλούτος, η δύναμη, η φήμη, η ομορφιά, η γνώση και η απάρνηση. Τα ζωντανά όντα, τα οποία είναι οντότητες-συστατικά μέρη του Υπερτάτου Όντος, έχουν όλα αυτά τα γνωρίσματα εν μέρει, έως το ανώτατο όριο του εβδομήντα οχτώ τοις εκατό. Στον υλικό κόσμο αυτά τα γνωρίσματα (έως το εβδομήντα οχτώ τοις εκατό των γνωρισμάτων του Κυρίου) καλύπτονται από την υλική ενέργεια, όπως ο ήλιος καλύπτεται από ένα σύννεφο. Η καλυμμένη δύναμη του ήλιου είναι πολύ θαμπή συγκρινόμενη με την αρχική λάμψη και κατά τον ίδιο τρόπο, το αρχικό χρώμα των ζωντανών όντων με αυτά τα γνωρίσματα σχεδόν εξαφανίζεται. Υπάρχουν τρία πλανητικά συστήματα, και συγκεκριμένα, οι κατώτεροι κόσμοι, οι ενδιάμεσοι κόσμοι και οι ανώτεροι κόσμοι. Τα ανθρώπινα όντα της Γης βρίσκονται στην αρχή των ενδιάμεσων κόσμων, ενώ

ζωντανά όντα όπως ο Μπράμα και οι σύγχρονοί του ζουν στους ανώτερους κόσμους, από τους οποίους ο κορυφαίος είναι η Σάτια λόκα. Στη Σάτια λόκα οι κάτοικοι έχουν πλήρη γνώση της βεδικής σοφίας και έτσι το μυστικό σύννεφο της υλικής ενέργειας απομακρύνεται. Γι' αυτό είναι γνωστοί ως η προσωποποίηση των Βεδών. Αυτά τα πρόσωπα, όντας πλήρως ενήμερα και για την εγκόσμια και για την υπερβατική γνώση, δεν ενδιαφέρονται ούτε για τους εγκόσμιους ούτε για τους υπερβατικούς κόσμους. Είναι ουσιαστικά αφοσιωμένοι υπηρέτες χωρίς επιθυμίες. Στον υλικό κόσμο δεν έχουν τίποτε να επιτύχουν και στον υπερβατικό κόσμο είναι πλήρεις από μόνοι τους. Τότε γιατί έρχονται στον υλικό κόσμο; Κατέρχονται σε διάφορους πλανήτες ως μεσσίες με εντολή του Κυρίου για να σώσουν τις πεσμένες ψυχές. Στη Γη έρχονται και κάνουν καλό στους ανθρώπους σε διάφορες περιστάσεις και κάτω από διάφορες κλιματικές επιδράσεις. Δεν έχουν τίποτε να κάνουν σε αυτόν τον κόσμο, παρά μόνο να σώσουν τις πεσμένες ψυχές που σαπίζουν στην υλική ύπαρξη, παραπλανημένες από την υλική ενέργεια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

*τατας τσα βαχ πριτσιαμ ιμαμ βιπριτσε
βισραμπια βιπρα ιτι κριτιαταγιαμ
σαρβατμανα μριγιαμαναϊς τσα κριτιαμ
σουνταμ τσα τατραμ ρισαταμπιγιουκταχ*

ταταχ: έτσι – τσα: και – βαχ: σε εσάς – πριτσιαμ: το ερώτημα που πρέπει να γίνει – ιμαμ: αυτό – βιπριτσε: σας ρωτώ – βισραμπια: αξιόπιστοι – βιπραχ: μπραμανα – ιτι: έτσι – κριτιαταγιαμ: από όλα τα καθήκοντα – σαρβα-ατμανα: από όλους – μριγιαμαναϊχ: ειδικά οι ετοιμοθάνατοι – τσα: και – κριτιαμ: ευσυνείδητος – σουνταμ: τελείως σωστοί – τσα: και – τατρα: εκεί – αμρισατα: μετά από πολλή σκέψη – αμπιγιουκταχ: κατάλληλο.

Ω αξιόπιστοι μπραμανα, σας ρωτώ τώρα για το άμεσο καθήκον μου. Πείτε μου, σας παρακαλώ, αφού πρώτα σκεφτείτε καλά, για το αμιγές καθήκον όλων σε όλες τις περιστάσεις και ειδικά των ετοιμοθάντων.

Σε αυτή τη στροφή ο Βασιλιάς θέτει δύο ερωτήματα στους μορφωμένους σοφούς. Το πρώτο ερώτημα είναι ποιο είναι το καθήκον όλων σε κάθε περίπτωση και το δεύτερο ερώτημα είναι ποιο είναι το συγκεκριμένο καθήκον κάποιου που πρόκειται να πεθάνει σε λίγο. Από τα δύο ερωτήματα, εκείνο που έχει σχέση με τον άνθρωπο που πεθαίνει είναι το σημαντικότερο, επειδή όλοι οι άνθρωποι είναι άνθρωποι που πεθαίνουν, είτε σε λίγο είτε μετά από εκατό χρόνια. Η διάρκεια ζωής είναι αδιάφορη, αλλά το καθήκον κάποιου που πεθαίνει είναι πολύ σημαντικό. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ έθεσε τα δύο αυτά ερωτήματα και στον Σουκαντέβα Γκοσουάμι κατά την άφιξή του, ουσιαστικά δε όλη η *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*, από το Δεύτερο Άσμα και έως το Δωδέκατο, ασχολείται με αυτά τα δύο ερωτήματα. Το συμπέρασμα στο οποίο οδηγούν αυτά τα ερωτήματα είναι πως η υπηρεσία αφοσίωσης του Κυρίου Σρι Κρίσνα, όπως βεβαιώνεται από τον Ίδιο τον Κύριο στα τελευταία στάδια της *Μπαγκαβαντ-γκιτα*, είναι η τελική λέξη σχετικά με το καθήκον όλων στη ζωή. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είχε ήδη επίγνωση αυτού του γεγονότος, αλλά ήθελε να δώσουν την ομόφωνη ετυμηγορία τους σχετικά με την πεποίθησή του οι μεγάλοι σοφοί που είχαν συγκεντρωθεί εκεί, έτσι ώστε να μπορεί να προχωρήσει με το βεβαιωμένο καθήκον του χωρίς διαφωνίες. Ανέφερε ιδιαιτέρως τη λέξη *σουντα*, δηλαδή «τελείως σωστοί». Για την υπερβατική συνειδητοποίηση ή αυτοσυνειδητοποίηση, διάφορες κατηγορίες φιλοσόφων προτείνουν πολλές μεθόδους. Ορισμένες από αυτές είναι πρώτης τάξεως μέθοδοι και κάποιες από αυτές είναι δεύτερης ή και τρίτης κατηγορίας. Η πρώτη κατηγορίας μέθοδος απαιτεί να αφήσει κανείς όλες τις άλλες μεθόδους και να εγκαταλειφθεί στα λωτοειδή πόδια του Κυρίου και να σωθεί έτσι από όλες τις αμαρτίες και τις αντιδράσεις τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

*τατραμπαβαντ μπαγκαβαν βιασα-πουτρο
γιαντριτσαγια γκαμ αταμανο 'ναπεκσαχ
αλακσια-λινγκο νιτζα-λαμπα-τουστο
βριτας τσα μπαλαϊρ αβαντουτα-βεσαχ*

τατρα: εκεί – *αμπαβατ*: εμφανίσθηκε – *μπαγκαβαν*: ισχυρός – *βιασα-πουτραχ*: ο γιος του Βιασαντέβα – *γιαντριτσαγια*: όπως κάποιος επιθυμεί – *γκαμ*: τη γη – *αταμαναχ*: ενώ ταξίδευε – *αναπεκσαχ*: αδιάφορος – *αλακσια*: ανεκδήλωτος – *λινγκαχ*: συμπτώματα – *νιτζα-λαμπα*: αυτοσυνειδητοποιημένος – *τουσταχ*: ικανοποιημένος – *βριταχ*: περιστοιχισμένος – *τσα*: και – *μπαλαϊχ*: από παιδιά – *αβαντουτα*: παραμελημένος από άλλους – *βεσαχ*: ντυμένος.

Εκείνη τη στιγμή εμφανίσθηκε ο ισχυρός γιος του Βιασαντέβα, που ταξίδεψε σε όλη τη γη αδιάφορος και ικανοποιημένος στον εαυτό του. Δεν εκδήλωσε σημάδια ότι ανήκει σε κάποια κοινωνική τάξη ή σε κάποιο στάδιο της ζωής. Ήταν περιστοιχισμένος από γυναίκες και παιδιά και ντυμένος σαν να ήταν παραμελημένος.

Η λέξη *μπαγκαβαν* χρησιμοποιείται ορισμένες φορές σε σχέση με κάποιον από τους μεγάλους αφοσιωμένους υπηρέτες του Κυρίου, όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Αυτές οι απελευθερωμένες ψυχές είναι αδιάφορες στις υποθέσεις του υλικού κόσμου επειδή βρίσκουν ικανοποίηση στον εαυτό, λόγω των σπουδαίων επιτευγμάτων της υπηρεσίας αφοσίωσης. Όπως εξηγήθηκε προηγουμένως, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι δεν δέχθηκε ποτέ κάποιον επίσημο πνευματικό δάσκαλο ούτε υποβλήθηκε σε κάποιες αναμορφωτικές τελετές. Ο πατέρας του, ο Βιασαντέβα, ήταν ο φυσικός του πνευματικός δάσκαλος, επειδή ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι άκουσε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από αυτόν. Μετά από αυτό, ήταν πλήρως ικανοποιημένος στον εαυτό. Έτσι δεν εξαρτάτο από κάποια επίσημη μέθοδο. Οι επίσημες μέθοδοι είναι απαραίτητες για όσους αναμένεται να φτάσουν στο στάδιο της πλήρους απελευθέρωσης, αλλά ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι βρισκόταν ήδη σε εκείνο το επίπεδο με τη χάρη του πατέρα του. Επειδή ήταν νεαρός, υποτίθεται πως θα έπρεπε να είναι ντυμένος κατάλληλα, αυτός όμως τριγύριζε γυμνός και αδιαφορούσε για τις κοινωνικές συνήθειες. Ο κόσμος τον αγνοούσε, ενώ περίεργα παιδιά και γυναίκες τον περιστοίχιζαν σαν να ήταν τρελός. Έτσι εμφανίζεται στη σκηνή ενώ ταξίδευε στη γη με τη θέλησή του. Φαίνεται ότι στην ερώτηση του Μαχαράζα Παρίκσιτ, οι μεγάλοι σοφοί δεν είχαν ομόφωνη απόφαση ως προς το τι έπρεπε να γίνει. Για την πνευματική σωτηρία υπήρχαν πολλές προτάσεις, ανάλογα με την κατάσταση του κάθε ατόμου. Αλλά ο απώτατος στόχος της ζωής είναι να φτάσει κανείς στο ύψιστο στάδιο τελειότητας της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου. Όπως διαφέρουν οι

απόψεις των γιατρών, έτσι και οι σοφοί διαφέρουν στις προτάσεις τους. Ενώ αυτά συνέβαιναν, ο μέγας και ισχυρός γιος του Βιασαντέβα εμφανίσθηκε στη σκηνή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 26

*ταμ ντβιαστα βαρσαμ σου-κουμαρα-παντα-
καρορου-μπαχβ-αμσα-καπολα-γκατραμ
τσαρβ-αγιατακσοννασα-τουλια-καρνα-
σουμπρβ-ανναμ καμμπου-σουτζατα-κανταμ*

*ταμ: αυτόν – ντβι-αστα: δεκαέξι – βαρσαμ: ετών – σου-κουμαρα: εύθραυστα –
παντα: πόδια – कारा: χέρια – ουρου: οι μηροί – μπαχου: τα μπράτσα – αμσα:
οι ώμοι – καπολα: το μέτωπο – γκατραμ: το σώμα – τσαρου: όμορφα – αγιατα:
ευρύ – ακσα: τα μάτια – ουννασα: σηκωμένη μύτη – τουλια: παρόμοια –
καρνα: τα αυτιά – σουμπρου: όμορφα φρύδια – ανναμ: πρόσωπο – καμμπου:
κοχύλι – σουτζατα: καλοφτιαγμένος – κανταμ: ο λαιμός.*

Ο γιος αυτός του Βιασαντέβα ήταν μόλις δεκαέξι ετών. Τα πόδια του, τα χέρια του, οι μηροί, τα μπράτσα, οι ώμοι, το μέτωπο και τα άλλα μέρη του σώματός του ήταν όλα λεπτοκαμωμένα και εύθραυστα. Τα μάτια του ήταν μεγάλα και πανέμορφα και η μύτη του ήταν σηκωμένη, καθώς και τα αυτιά του. Είχε πολύ ελκυστικό πρόσωπο και ο λαιμός του ήταν καλοσχηματισμένος και όμορφος σαν θαλασσινό κοχύλι.

Η περιγραφή ενός αξιοσέβαστου προσώπου ξεκινά από τα πόδια, αυτός δε ο τιμητικός τρόπος περιγραφής τηρείται εδώ με τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Ήταν μόνο δεκαέξι ετών. Τιμάται κανείς για τα επιτεύγματά του και όχι για την προχωρημένη ηλικία του. Μπορεί κάποιος να είναι μεγαλύτερος λόγω πείρας και όχι λόγω ηλικίας. Ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι, που εδώ περιγράφεται ως γιος του Βιασαντέβα, ήταν λόγω της γνώσης του πιο

έμπειρος από όλους τους σοφούς που ήταν παρόντες εκεί, παρόλο που ήταν μόνο δεκαέξι ετών.

ΚΕΙΜΕΝΟ 27

*νιγκουντα-τζατρουμ πριτου-τουνγκα-βακσασαμ
αβαρτα-ναμπιμ βαλι-βαλγκουνταραμ τσα
ντιγκ-αμπααραμ βακτρα-βικιρνα-κεσαμ
πραλαμπα-μπαχουμ σβαμαροτταμαμπαμ*

νιγκουντα: καλυμμένο – *τζατρουμ*: οι κλείδες – *πριτου*: πλατύ – *τουνγκα*: πρησμένο – *βακσασαμ*: το στήθος – *αβαρτα*: περιστρεφόμενο – *ναμπιμ*: ο αφαλός – *βαλι-βαλγκου*: γραμμωτά – *ουνταραμ*: η κοιλιά – *τσα*: επίσης – *ντικ-αμπααραμ*: ντυμένος από όλες τις κατευθύνσεις (γυμνός) – *βακτρα*: σγουρά – *βικιρνα*: σκόρπια – *κεσαμ*: τα μαλλιά – *πραλαμπα*: επιμηκυσμένα – *μπαχουμ*: τα χέρια – *σου-αμαρα-ουτταμα*: ο καλύτερος από τους θεούς (ο Κρίσνα) – *αμπαμ*: απόχρωση.

Οι κλείδες του ήταν σαρκώδεις, το στέρνο του πλατύ και φαρδύ, ο αφαλός του βαθύς και η κοιλιά του όμορφα γραμμωτή. Τα μπράτσα του ήταν μακριά και τα σγουρά μαλλιά του σκόρπια πάνω στο πανέμορφο πρόσωπό του. Ήταν γυμνός και το χρώμα του σώματός του ήταν αντανάκλαση του χρώματος του Κυρίου Κρίσνα.

Τα σωματικά του χαρακτηριστικά δείχνουν πως ήταν διαφορετικός από τους κοινούς ανθρώπους. Όλα τα σημάδια που περιγράφονται σε σχέση με τα σωματικά χαρακτηριστικά του Σουκαντέβα Γκοσουάμι είναι ασυνήθιστες ενδείξεις, χαρακτηριστικές σπουδαίων προσώπων, σύμφωνα με φυσιογνωμικούς υπολογισμούς. Το χρώμα του σώματός του έμοιαζε με εκείνο του Κυρίου Κρίσνα, που είναι ο Υπέρτατος μεταξύ των θεών, των ημιθέων και όλων των ζωντανών όντων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 28

σιαμαμ σανταπιβια-βαγιο- 'νγκα-λακσμια
στριναμ μανο-γκιαμ ρουτσιρα-σμιτενα
πρατιουττιτας τε μουναγιαχ σβασανεμπιας
ταλ-λακσανα-γκια απι γκουντα-βαρτσασαμ

σιαμαμ: μαυριδερός – σαντα: πάντα – απιβια: υπερβολικά – βαγιαχ: ηλικία –
ανγκα: συμπτώματα – λακσμια: από τα πλούτη – στριναμ: του ωραίου φύλου
– μαναχ-γκιαμ: ελκυστικός – ρουτσιρα: πανέμορφος – σμιτενα: χαμογελώντας
– πρατιουττιταχ: σηκώθηκε – τε: όλοι τους – μουναγιαχ: οι μεγάλοι σοφοί –
σβα: αυτών – ασανεμπιαχ: από τις θέσεις – τατ: εκείνους – λακσανα-γκιαχ:
έμπειροι στην τέχνη της φυσιογνωμικής – απι: ακόμη και – γκουντα-
βαρτσασαμ: καλυμμένες δόξες.

Ήταν μαυριδερός, πολύ νέος και πανέμορφος. Εξαιτίας της λάμψης του
σώματός του και του ελκυστικού χαμόγελού του, έδινε ευχαρίστηση στις
γυναίκες. Αν και προσπάθησε να κρύψει τις φυσικές του δόξες, οι μεγάλοι
σοφοί που βρίσκονταν εκεί ήταν όλοι έμπειροι στην τέχνη της
φυσιογνωμικής και έτσι τον τίμησαν σηκώνόμενοι από τις θέσεις τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 29

σα βισνου-ρατο 'τιταγια αγκαταγια
τασμαϊ σαπαριαμ σιρασατζαχαρα
τατο νιβριττα χι αμπουνταχ στριγιο 'ρμπακα
μαχασανε σοπαβιβεσα πουτζιταχ

σαχ: αυτός – *βισνου-ραταχ*: ο Μαχαράζα Παρίκσιτ (που προστατεύεται πάντα από τον Βίσνου) – *ατιταγιε*: του επισκέπτη – *αγκαταγια*: κάποιος που αφίχθηκε εκεί – *τασμαϊ*: σε αυτόν – *σαπαριαμ*: με όλο το σώμα – *σιρασα*: με σκυμμένο κεφάλι – *ατζαχαρα*: υποκλίθηκε – *ταταχ*: τότε – *νιβριτταχ*: σταμάτησαν – *χι*: σίγουρα – *αμπουνταχ*: λιγότερο νοήμονες – *στριγιαχ*: οι γυναίκες – *αρμπακαχ*: τα παιδιά – *μαχα-ασανε*: υψωμένο κάθισμα – *σα*: εκείνος – *ουπαβιβεσα*: κάθισε – *πουτζιταχ*: δεχόμενος τον σεβασμό τους.

Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, που είναι γνωστός και ως Βισνουράτα (κάποιος που προστατεύεται πάντα από τον Βίσνου), υποκλίθηκε για να δεχθεί τον υψηλό επισκέπτη του, τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι· τότε όλες οι αγράμματες γυναίκες και τα παιδιά σταμάτησαν να τον ακολουθούν. Δεχόμενος τον σεβασμό όλων, ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι κάθισε στο υψωμένο κάθισμά του.

Με την άφιξη του Σουκαντέβα Γκοσουάμι στη συνάθροιση, όλοι, εκτός από τον Βιασαντέβα, τον Νάραντα και μερικούς ακόμη, σηκώθηκαν και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, που είχε τη χαρά να υποδέχεται έναν μεγάλο αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, υποκλίθηκε μπροστά του με όλο το σώμα του. Και ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ανταποκρίθηκε στην υποδοχή και τα καλωσορίσματα με εναγκαλισμούς, σφίξιμο των χεριών, νεύματα και σκύψιμο της κεφαλής, ειδικά μπροστά στον πατέρα του και τον σοφό Νάραντα. Έτσι του δόθηκε το κάθισμα του προεξάρχοντος της συνάθροισης. Όταν είδαν πώς τον υποδέχθηκε ο Βασιλιάς και οι σοφοί, τα παιδιά του δρόμου και οι αγράμματες γυναίκες που τον ακολουθούσαν έμειναν άφωνοι και γεμάτοι φόβο. Σταμάτησαν, λοιπόν, τις ανοησίες τους και τα πάντα σοβάρεψαν και ηρέμησαν.

ΚΕΙΜΕΝΟ 30

*σα σαμβριτας τατρα μαχαν μαχιγιασαμ
μπραμαρσι-ρατζαρσι-ντεβαρσι-σανγκαϊχ
βιαροτσαταλαμ μπαγκαβαν γιατενντουρ*

γκραχαρκσα-ταρα-νικαραϊχ παριταχ

σαχ: ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι – *σαμβριταχ*: περιστοιχισμένος από – *τατρα*: εκεί – *μαχαν*: μέγας – *μαχιγιασαμ*: από τους μεγαλύτερους – *μπραμαρσι*: άγιος μεταξύ των *μπραμανα* – *ρατζαρσι*: άγιος μεταξύ των βασιλέων – *ντεβαρσι*: άγιος μεταξύ των ημιθέων – *σανγκαϊχ*: από τη συνάθροιση – *βιαροτσατα*: του άξιζε – *αλαμ*: ικανός – *μπαγκαβαν*: ισχυρός – *γιατα*: όπως – *ινντουχ*: η σελήνη – *γκραχα*: οι πλανήτες – *ρικσα*: τα ουράνια σώματα – *ταρα*: τα αστέρια – *νικαραϊχ*: από τη συνάθροιση – *παριταχ*: περιστοιχισμένος.

Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήταν περιστοιχισμένος από άγιους σοφούς και ημίθεους, όπως η σελήνη περιστοιχίζεται από αστέρια, πλανήτες και άλλα ουράνια σώματα. Η παρουσία του ήταν λαμπρή και είχε τον σεβασμό όλων.

Σε εκείνη τη σπουδαία συνάθροιση άγιων προσώπων, υπήρχε ο *μπραμαρσι* Βιασαντέβα, ο *ντεβαρσι* Νάραντα, ο Παρασουράμα, ο μέγας κυβερνήτης των βασιλέων *κσατρια*, κλπ. Μερικοί από αυτούς ήταν ισχυρές ενσαρκώσεις του Κυρίου. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι δεν ήταν γνωστός ως *μπραμαρσι*, *ρατζαρσι* ή *ντεβαρσι*, ούτε ήταν ενσάρκωση όπως ο Νάραντα, ο Βιάσα ή ο Παρασουράμα. Αλλά παρ' όλα αυτά τους ξεπερνούσε όλους στον σεβασμό που δέχθηκε. Αυτό σημαίνει ότι ο αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου τιμάται περισσότερο και από τον Ίδιο τον Κύριο. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, να υποτιμά κανείς τη σημασία ενός αφοσιωμένου υπηρέτη όπως ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 31

πρασανταμ ασιναμ ακουντα-μεντασαμ
μουνιμ νριπο μπαγκαβατο 'μπιουπετια
πραναμια μουνρναβαχιταχ κριταντζαλιρ

πρασανταμ: εντελώς ήρεμος – *ασιναμ*: καθισμένος – *ακουντα*: χωρίς δισταγμό – *μεντασαμ*: κάποιος με ικανή ευφυΐα – *μουνιμ*: στον μεγάλο σοφό – *νριπαχ*: ο Βασιλιάς (ο Μαχαράζα Παρίκσιτ) – *μπαγκαβαταχ*: ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης – *αμπιουπετια*: πλησιάζοντάς τον – *πραναμια*: υποκλινόμενος – *μουρντνα*: το κεφάλι του – *αβαχιταχ*: κατάλληλα – *κριτα-αντζαλιχ*: με τα χέρια σε στάση προσευχής – *νατβα*: ευγενικά – *γκιρα*: με λόγια – *σουνριταγια*: με γλυκιά φωνή – *ανβαπριτσατ*: ρώτησε.

Ο σοφός Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι κάθισε εντελώς ήρεμος, ευφυής και έτοιμος να απαντήσει σε οποιαδήποτε ερώτηση χωρίς δισταγμό. Ο μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, τον πλησίασε, του πρόσφερε τον σεβασμό του υποκλινόμενος και τον ρώτησε ευγενικά με γλυκά λόγια και τα χέρια σε στάση προσευχής.

Ο τρόπος που ο Μαχαράζα Παρίκσιτ επέλεξε για να ρωτήσει έναν δάσκαλο είναι πολύ ταιριαστός από την άποψη των εντολών των γραφών. Η εντολή των γραφών είναι ότι θα πρέπει να πλησιάζει κανείς έναν πνευματικό δάσκαλο ταπεινά, προκειμένου να κατανοήσει την υπερβατική επιστήμη. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν τώρα έτοιμος να συναντήσει τον θάνατό του και μέσα στο πολύ σύντομο χρονικό διάστημα των επτά ημερών έπρεπε να γνωρίσει τη μέθοδο της εισόδου στο βασίλειο του Θεού. Σε τόσο σημαντικές περιπτώσεις, απαιτείται να πλησιάσει κανείς έναν πνευματικό δάσκαλο. Δεν υπάρχει λόγος να πλησιάσει κανείς έναν πνευματικό δάσκαλο αν δεν αισθάνεται την ανάγκη να λύσει τα προβλήματα της ζωής. Όποιος δεν γνωρίζει πώς να θέσει ερωτήματα στον πνευματικό δάσκαλο, δεν έχει δουλειά να τον δει. Και οι αρετές του πνευματικού δασκάλου φανερώνονται τέλεια στο πρόσωπο του Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Και ο πνευματικός δάσκαλος και ο μαθητής, και συγκεκριμένα, ο Σρι Σουκαντέβα Γκοσουάμι και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, έφτασαν στην τελειότητα μέσω της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι έμαθε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* από τον πατέρα του, τον Βιασαντέβα, αλλά δεν είχε την ευκαιρία να την απαγγείλει. Απήγγειλε τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ* ενώπιον του Μαχαράζα Παρίκσιτ και απάντησε στις

ερωτήσεις του χωρίς δισταγμό και με αυτόν τον τρόπο και ο πνευματικός δάσκαλος και ο μαθητής έφτασαν στη σωτηρία.

ΚΕΙΜΕΝΟ 32

*παρικσιντ ουβατσα
αχο αντια βαγιαμ μπραμαν
σατ-σεβιαχ κσατρα-μπαννταβαχ
κριπαγιατιτι-ρουπενα
μπαβαντις τιρτακαχ κριταχ*

παρικσιτ ουβατσα: ο καλότυχος Μαχαράζα Παρίκσιτ είπε – αχο: αχ! – αντια: σήμερα – βαγιαμ: εμείς – μπραμαν: ω μπραμανα – σατ-σεβιαχ: άξιος να υπηρετώ τον αφοσιωμένο υπηρέτη – κσατρα: η άρχουσα τάξη – μπαννταβαχ: οι φίλοι – κριπαγια: από το έλεός σου – ατιτι-ρουπενα: με τον τρόπο ενός επισκέπτη – μπαβαντις: από εσένα – τιρτακαχ: άξιοι να είναι τόποι προσκυνήματος – κριταχ: έχουν γίνει από εσένα.

Είπε ο καλότυχος Βασιλιάς Παρίκσιτ: Ω μπραμανα, μόνο χάρη στο έλεός σου μας έχεις καθαγιάσει, κάνοντάς μας με την παρουσία σου σαν τόπους προσκυνήματος. Χάρη στο έλεός σου, εμείς, ανάξια μέλη της βασιλικής τάξης, γινόμαστε ικανοί να υπηρετούμε τον αφοσιωμένο υπηρέτη.

Άγιοι αφοσιωμένοι υπηρέτες σαν τον Σουκαντέβα Γκοσουάμι συνήθως δεν πλησιάζουν εγκόσμια πρόσωπα που αναζητούν απολαύσεις και ιδιαίτερα τα μέλη της βασιλικής τάξης. Ο Μαχαράζα Πραταπαρούντρα ήταν οπαδός του Κυρίου Τσετάνια, αλλά όταν θέλησε να δει τον Κύριο, ο Κύριος αρνήθηκε να τον δει, επειδή ήταν βασιλιάς. Για τον αφοσιωμένο υπηρέτη που επιθυμεί να επιστρέψει στον Θεό, δύο πράγματα απαγορεύονται αυστηρά: όσοι αναζητούν απολαύσεις και οι γυναίκες. Επομένως, αφοσιωμένοι υπηρέτες του επιπέδου του Σουκαντέβα Γκοσουάμι δεν ενδιαφέρονται ποτέ να

συναντήσουν βασιλιάδες. Βέβαια, ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ήταν διαφορετική περίπτωση. Ήταν μεγάλος αφοσιωμένος υπηρέτης, μολονότι βασιλιάς, και γι' αυτό ο Σουκαντέβα Γκοσουάμι ήλθε να τον δει στο τελευταίο στάδιο της ζωής του. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ, από ταπεινοφροσύνη, ένωσε ανάξιος απόγονος των σπουδαίων *κσατρια* προγόνων του, παρόλο που ήταν τόσο σπουδαίος όσο και οι προκάτοχοί του. Οι ανάξιοι γιοι της βασιλικής τάξης ονομάζονται *κσατρα-μπαννταβα*, όπως οι ανάξιοι γιοι των *μπραμανα* ονομάζονται *ντβιτζα-μπανντου* ή *μπραμα-μπανντου*. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ ενθαρρύνθηκε πολύ από την παρουσία του Σουκαντέβα Γκοσουάμι. Αισθάνθηκε καθαγιασμένος από την παρουσία του μεγάλου αγίου, του οποίου η παρουσία μετατρέπει κάθε τόπο σε τόπο προσκυνήματος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 33

*γιεσαμ σαμσμαρανατ πουμσαμ
σαντιαχ σουντιντι βαϊ γκριχαχ
κιμ πουναρ νταρσανα-σπαρσα-
παντα-σωτσασαναντιμπιχ*

γιεσαμ: τον οποίον – *σαμσμαρανατ*: ενθυμούμενοι – *πουμσαμ*: ενός προσώπου – *σαντιαχ*: στη στιγμή – *σουντιντι*: καθαρίζει – *βαϊ*: βέβαια – *γκριχαχ*: όλα τα σπίτια – *κιμ*: τι – *πουναχ*: τότε – *νταρσανα*: συναντώντας – *σπαρσα*: αγγίζοντας – *παντα*: τα πόδια – *σωτσα*: πλένοντας – *ασανα-αντιμπιχ*: προσφέροντας ένα κάθισμα, κλπ.

Απλώς με τη θύμησή σου, τα σπίτια μας καθαγιάζονται στη στιγμή. Και πολύ περισσότερο αν σε αγγίζουμε, αν πλένουμε τα άγια πόδια σου και αν σου προσφέρουμε ένα κάθισμα στο σπίτι μας.

Η σημασία των άγιων τόπων προσκυνήματος οφείλεται στην παρουσία μεγάλων σοφών και αγίων. Λέγεται ότι οι αμαρτωλοί πηγαίνουν στους άγιους τόπους και αφήνουν εκεί τις αμαρτίες τους που συσσωρεύονται. Αλλά η

παρουσία των μεγάλων αγίων απολυμαίνει τις συσσωρευμένες αμαρτίες και έτσι οι άγιοι τόποι παραμένουν καθαγιασμένοι με τη χάρη των αφοσιωμένων υπηρετών και αγίων που είναι παρόντες εκεί. Αν τέτοιοι άγιοι εμφανισθούν στα σπίτια των ανθρώπων του κόσμου, σίγουρα οι συσσωρευμένες αμαρτίες αυτών των εγκόσμιων ανθρώπων που αναζητούν απολαύσεις εξουδετερώνονται. Συνεπώς, οι άγιοι δεν έχουν στην πραγματικότητα κάτι να κερδίσουν από τους οικογενειάρχες. Ο μόνος στόχος αυτών των αγίων είναι να καθαγιάσουν τα σπίτια των οικογενειάρχων και γι' αυτό οι οικογενειάρχες θα πρέπει να αισθάνονται ευγνώμονες όταν τέτοιοι άγιοι και σοφοί εμφανίζονται στην πόρτα τους. Ένας οικογενειάρχης που ατιμάζει αυτές τις άγιες τάξεις είναι μέγας υβριστής. Γι' αυτό η εντολή που ισχύει λέει ότι ένας οικογενειάρχης που δεν υποκλίνεται μπροστά σε έναν άγιο πρέπει να νηστεύει αμέσως εκείνη την ημέρα, προκειμένου να εξουδετερώσει τη μεγάλη ύβρι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 34

σαννιντιατ τε μαχα-γιογκιν

πατακανι μαχαντι απι

σαντιο νασιαντι βαϊ πουμσαμ

βισνορ ιβα σουρεταραχ

σαννιντιατ: εξαιτίας της παρουσίας – *τε*: εσού – *μαχα-γιογκιν*: ω μεγάλε μυστικιστή – *πατακανι*: αμαρτίες – *μαχαντι*: άτρωτες – *απι*: παρά το ότι – *σαντιαχ*: αμέσως – *νασιαντι*: νικιούνται κατά κράτος – *βαϊ*: βέβαια – *πουμσαμ*: ενός προσώπου – *βισνοχ*: όπως η παρουσία του Προσώπου της Θεότητας – *ιβα*: όπως – *σουρα-ιταραχ*: εκτός από τους ημίθεους.

Όπως ακριβώς οι άθεοι δεν μπορούν να σταθούν παρόντος του Προσώπου της Θεότητας, έτσι και οι άτρωτες αμαρτίες ενός ανθρώπου συντρίβονται στη στιγμή όταν είσαι παρών, ω άγιε, ω μεγάλε μυστικιστή!

Υπάρχουν δύο κατηγορίες ανθρώπινων όντων, και συγκεκριμένα, οι άθεοι και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου. Οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου, επειδή εκδηλώνουν θεϊκές ιδιότητες, ονομάζονται ημίθεοι, ενώ οι άθεοι ονομάζονται δαίμονες. Οι δαίμονες δεν μπορούν να σταθούν παρόντος του Βίσνου, του Προσώπου της Θεότητας. Οι δαίμονες είναι πάντα απασχολημένοι προσπαθώντας να συντρίψουν το Πρόσωπο της Θεότητας, αλλά στην πραγματικότητα, μόλις εμφανισθεί το Πρόσωπο της Θεότητας, είτε μέσω του υπερβατικού ονόματός Του, της μορφής Του, των χαρακτηριστικών Του, των διασκεδάσεών Του, των συνέργων Του ή της ποικιλομορφίας Του, οι δαίμονες συντρίβονται στη στιγμή. Λέγεται πως ένα φάντασμα δεν μπορεί να παραμείνει μόλις ψάλει κάποιος το άγιο όνομα του Κυρίου. Οι μεγάλοι άγιοι και οι αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου περιλαμβάνονται στον κατάλογο με τα σύνεργα του Κυρίου και έτσι αμέσως μόλις παρουσιαστεί ένας άγιος αφοσιωμένος υπηρέτης, οι σαν φαντάσματα αμαρτίες συντρίβονται στη στιγμή. Αυτή είναι η ετυμολογία όλων των βεδικών γραφών. Γι' αυτό συνιστάται η συναναστροφή μόνο με άγιους αφοσιωμένους υπηρέτες, έτσι ώστε οι εγκόσμιοι δαίμονες και τα φαντάσματα να μην μπορούν να ασκήσουν την καταχθόνια επίδρασή τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 35

*απι με μπαγκαβαν πριταχ
κρισναχ πανντου-σουτα-πριγιαχ
παϊτρ-σβασεγια-πριτι-αρταμ
ταντ-γκοτρασιαττα-μπαννταβαχ*

απι: αναμφίβολα – *με*: σε εμένα – *μπαγκαβαν*: το Πρόσωπο της Θεότητας – *πριταχ*: ευχαριστημένος – *κρισναχ*: ο Κύριος – *πανντου-σουτα*: οι γιοι του Βασιλιά Πάνντου – *πριγιαχ*: αγαπητός – *παϊτρ*: σε σχέση με τον πατέρα – *σβασεγια*: οι γιοι της αδελφής – *πριτι*: ικανοποίηση – *αρταμ*: όσον αφορά – *τατ*: αυτών – *γκοτρασια*: των απογόνων – *αττα*: έχει δεχθεί – *μπαννταβαχ*: ως φίλο.

Ο Κύριος Κρίσνα, το Πρόσωπο της Θεότητας, που είναι πολύ αγαπητός στους γιους του Βασιλιά Πάνντου, με έχει δεχθεί ως έναν από αυτούς τους συγγενείς Του, μόνο και μόνο για να ευχαριστήσει τους περίφημους εξαδέλφους και αδελφούς Του.

Ένας αγνός και αποκλειστικός αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου εξυπηρετεί το οικογενειακό του συμφέρον πολύ πιο επιδέξια από άλλους, οι οποίοι είναι προσκολλημένοι σε παραπλανητικές οικογενειακές υποθέσεις. Συνήθως οι άνθρωποι είναι προσκολλημένοι στις οικογενειακές υποθέσεις και ολόκληρη η οικονομική ορμή της ανθρώπινης κοινωνίας κινείται υπό την επίδραση της οικογενειακής αγάπης. Αυτά τα παραπλανημένα πρόσωπα δεν γνωρίζουν ότι μπορεί κανείς να προσφέρει καλύτερη υπηρεσία στην οικογένεια αν γίνει αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου. Ο Κύριος προσφέρει ιδιαίτερη προστασία στα μέλη της οικογένειας και στους απογόνους ενός αφοσιωμένου υπηρέτη, ακόμη και αν αυτοί οι συγγενείς δεν είναι οι ίδιοι αφοσιωμένοι υπηρέτες. Ο Μαχαράζα Πράλαντα ήταν μέγας αφοσιωμένος υπηρέτης του Κυρίου, αλλά ο πατέρας του, ο Χιρανιακασιπού, ήταν μέγας άθεος και διακηρυγμένος εχθρός του Κυρίου. Αλλά παρ' όλα αυτά, στον Χιρανιακασιπού προσφέρθηκε σωτηρία, λόγω του ότι ήταν ο πατέρας του Μαχαράζα Πράλαντα. Ο Κύριος είναι τόσο καλός, ώστε προσφέρει κάθε προστασία στα μέλη της οικογένειας του αφοσιωμένου υπηρέτη Του και έτσι ο αφοσιωμένος υπηρέτης δεν χρειάζεται να ανησυχεί για τα μέλη της οικογένειάς του, ακόμη και αν κάποιος αφήσει αυτά τα μέλη της οικογένειάς του στην άκρη, προκειμένου να προσφέρει στον Κύριο υπηρεσία αφοσίωσης. Ο Μαχαράζα Γιουντιστίρα και οι αδελφοί του ήταν γιοι της Κούντι, της εκ πατρός θείας του Κυρίου Κρίσνα, και ο Μαχαράζα Παρίκσιτ παραδέχεται ότι είχε τη στήριξη του Κυρίου Κρίσνα, επειδή ήταν ο μοναδικός εγγονός των περίφημων Πάννταβα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 36

ανιατα τε 'βιακτα-γκατερ

νταρσαναμ ναχ καταμ νριναμ

νιταραμ μριγιαμαναναμ

σαμσιντασια βανιγιασαχ

ανιατα: διαφορετικά – *τε*: εσού – *αβιακτα-γκατεχ*: κάποιου που οι κινήσεις είναι αόρατες – *νταρσαναμ*: συναντώντας – *ναχ*: για εμάς – *καταμ*: πώς – *νριναμ*: των ανθρώπων – *νιταραμ*: συγκεκριμένα – *μριγιαμαναναμ*: όσων πρόκειται να πεθάνουν – *σαμσιντασια*: κάποιου καθ' ολοκληρίαν τέλειου – *βανιγιασαχ*: οικειοθελής εμφάνιση.

Διαφορετικά (αν δεν σε είχε εμπνεύσει ο Κύριος Κρίσνα), πώς εμφανίσθηκες εδώ με τη θέλησή σου, μολονότι κινείσαι ινκόγκνιτο για τους κοινούς ανθρώπους και δεν είσαι ορατός σε εμάς, που είμαστε στο κατώφλι του θανάτου;

Ο Κύριος Κρίσνα είχε ασφαλώς εμπνεύσει τον μεγάλο σοφό Σουκαντέβα Γκοσουάμι να εμφανισθεί οικειοθελώς ενώπιον του Μαχαράζα Παρίκσιτ, του μεγάλου αφοσιωμένου υπηρέτη του Κυρίου, για να του δώσει τη διδασκαλία της *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Μπορεί κανείς να επιτύχει τον πυρήνα της υπηρεσίας αφοσίωσης του Κυρίου με το έλεος του πνευματικού δασκάλου και του Προσώπου της Θεότητας. Ο πνευματικός δάσκαλος είναι ο εκδηλωμένος εκπρόσωπος του Κυρίου, προκειμένου να προσφέρει βοήθεια για την επίτευξη της ύψιστης επιτυχίας. Κάποιος που δεν είναι εξουσιοδοτημένος από τον Κύριο δεν μπορεί να γίνει πνευματικός δάσκαλος. Ο Σρίλα Σουκαντέβα Γκοσουάμι είναι εξουσιοδοτημένος πνευματικός δάσκαλος και γι' αυτό ο Κύριος τον ενέπνευσε να εμφανισθεί ενώπιον του Μαχαράζα Παρίκσιτ και να του διδάξει τη *Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ*. Μπορεί κανείς να κατορθώσει την ύψιστη επιτυχία της επιστροφής στον Θεό, αν ευνοηθεί από τον Κύριο και του στείλει ο Κύριος τον αληθινό εκπρόσωπό Του. Αμέσως μόλις ο αληθινός εκπρόσωπος του Κυρίου συναντηθεί με τον αφοσιωμένο υπηρέτη του Κυρίου, δίνεται στον αφοσιωμένο υπηρέτη η διαβεβαίωση ότι θα επιστρέψει στον Θεό αφού αφήσει το τωρινό του σώμα. Εντούτοις, αυτό εξαρτάται από την ειλικρίνεια του ίδιου του αφοσιωμένου υπηρέτη. Ο Κύριος βρίσκεται στην καρδιά όλων των ζωντανών όντων και έτσι γνωρίζει πολύ καλά τις κινήσεις όλων των ατομικών προσώπων. Μόλις ο Κύριος δει ότι μία συγκεκριμένη ψυχή λαχταρά πολύ να επιστρέψει στον Θεό, ο Κύριος στέλνει αμέσως τον γνήσιο εκπρόσωπό Του. Έτσι δίνεται η

διαβεβαίωση στον αφοσιωμένο υπηρέτη από τον Κύριο ότι θα επιστρέψει στον Θεό. Το συμπέρασμα είναι ότι το να έχεις τη βοήθεια και τη συνδρομή ενός γνήσιου πνευματικού δασκάλου σημαίνει ότι *δέχεσαι την απευθείας βοήθεια του Ιδίου του Κυρίου*.

ΚΕΙΜΕΝΟ 37

*αταχ πριτσαμι σαμσιντιμ
γιογκιναμ παραμαμ γκουρουμ
πουρουσασιεχα γιατ καριαμ
μριγιαμανασια σαρβατα*

αταχ: συνεπώς – *πριτσαμι*: σε ικετεύω να ρωτήσω – *σαμσιντιμ*: ο δρόμος της τελειότητας – *γιογκιναμ*: των αγίων – *παραμαμ*: ο υπέρτατος – *γκουρουμ*: ο πνευματικός δάσκαλος – *πουρουσασια*: ενός προσώπου – *ιχα*: σε αυτή τη ζωή – *γιατ*: οτιδήποτε – *καριαμ*: καθήκον – *μριγιαμανασια*: κάποιου που πρόκειται να πεθάνει – *σαρβατα*: με κάθε τρόπο.

Είσαι ο πνευματικός δάσκαλος μεγάλων αγίων και αφοσιωμένων υπηρετών. Γι' αυτό σε ικετεύω να δείξεις τον δρόμο της τελειότητας για όλα τα πρόσωπα και ιδιαίτερος για κάποιον που πρόκειται να πεθάνει.

Αν δεν αγωνιά κάποιος απολύτως να ρωτήσει για τον δρόμο της τελειότητας, δεν υπάρχει λόγος να πλησιάσει έναν πνευματικό δάσκαλο. Ο πνευματικός δάσκαλος δεν είναι κάποιου είδους διακοσμητικό στοιχείο για οικογενειάρχες. Συνήθως οι σύγχρονοι υλιστές απασχολούν κάποιον υποτιθέμενο πνευματικό δάσκαλο χωρίς κανένα όφελος. Ο ψευτο-πνευματικός δάσκαλος κολακεύει τον υποτιθέμενο μαθητή και έτσι αμφότεροι, και ο δάσκαλος και ο προτατευόμενός του, πάνε χωρίς αμφιβολία στην κόλαση. Ο Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι ο σωστός τύπος μαθητή, επειδή θέτει ερωτήσεις ζωτικής σημασίας για το συμφέρον όλων των ανθρώπων και ιδιαίτερα για τους ανθρώπους που πεθαίνουν. Η ερώτηση που έθεσε ο

Μαχαράζα Παρίκσιτ είναι η βασική αρχή της ολοκληρωμένης θέσης της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ. Ας δούμε τώρα πόσο ευφυώς απαντά ο μέγας δάσκαλος.

ΚΕΙΜΕΝΟ 38

*γιατς τσροταβιαμ ατο τζαπιαμ
γιατ καρταβιαμ νριμπιχ πραμπο
σμαρταβιαμ μπατζανιγιαμ βα
μπρουχι γιαντ βα βιπαριαγιαμ*

γιατ: οτιδήποτε – *σροταβιαμ*: που αξίζει να ακούσει κανείς – *ατο*: από αυτόν – *τζαπιαμ*: να ψέλνει – *γιατ*: και τι – *καρταβιαμ*: να κάνει – *νριμπιχ*: από τους ανθρώπους – *πραμπο*: ω αφέντη – *σμαρταβιαμ*: εκείνο που θυμάται κανείς – *μπατζανιγιαμ*: άξιο λατρείας – *βα*: είτε – *μπρουχι*: σε παρακαλώ, εξήγησε – *γιαντ βα*: τι μπορεί να είναι – *βιπαριαγιαμ*: εναντίον της αρχής.

Πες μου, σε παρακαλώ, τι θα πρέπει να ακούει κανείς, να ψέλνει, να θυμάται και να λατρεύει και ακόμη, τι δεν θα πρέπει να κάνει. Εξήγησέ μου, σε παρακαλώ, όλα αυτά.

ΚΕΙΜΕΝΟ 39

*νουναμ μπαγκαβατο μπραμαν
γκριχεσου γκριχα-μεντιναμ
να λακσιατε χι αβασταναμ
απι γκο-ντοχαναμ κβατσιτ*

νουναμ: επειδή – μπαγκαβαταχ: εσένα, που είσαι ισχυρός – μπραμαν: ω
μπραμανα – γκριχεσου: στα σπίτια – γκριχα-μεντιναμ: των οικογενειάρχων –
να: δεν – λακσιατε: βλέπει κανείς – χι: ακριβώς – αβασταναμ: μένοντας – απι:
ακόμη και – γκο-ντοχαναμ: αρμέγοντας την αγελάδα – κβατσιτ: σπάνια.

**Ω ισχυρέ μπραμανα, λένε ότι σπανίως μένεις στα σπίτια των ανθρώπων
αρκετό διάστημα γι' αυτούς για να αρμέξουν την αγελάδα.**

Οι άγιοι και οι σοφοί της τάξης της απάρνησης πηγαίνουν στα σπίτια των
οικογενειάρχων την ώρα που αρμέγουν τις αγελάδες, νωρίς το πρωί, και
ζητούν κάποια ποσότητα γάλακτος για τη συντήρησή τους. Μισό λίτρο
φρέσκο γάλα, κατευθείαν από την αγελάδα, είναι αρκετό να θρέψει έναν
ενήλικο με όλες τις βιταμίνες που χρειάζονται και γι' αυτό οι άγιοι και οι
σοφοί ζουν μόνο με γάλα. Ακόμη και πιο φτωχοί οικογενειάρχες έχουν
τουλάχιστον δέκα αγελάδες, που η κάθε μία δίνει δώδεκα με είκοσι λίτρα
γάλα και, συνεπώς, κανείς δεν το σκέφτεται να δώσει λίγα λίτρα γάλα στους
επαίτες. Είναι χρέος των οικογενειάρχων να συντηρούν τους άγιους και τους
σοφούς, όπως κάνουν με τα παιδιά. Άρα ένας άγιος όπως ο Σουκαντέβα
Γκοσουάμι δεν μένει στο σπίτι ενός οικογενειάρχη περισσότερο από πέντε
λεπτά το πρωί. Με άλλα λόγια, αυτοί οι άγιοι απαντώνται πολύ σπάνια στα
σπίτια των οικογενειάρχων και γι' αυτό ο Μαχαράζα Παρίκσιτ προσευχήθηκε
σε αυτόν να τον διδάξει όσο το δυνατό συντομότερα. Οι οικογενειάρχες θα
πρέπει επίσης να είναι αρκετά ευφυείς ώστε να παίρνουν κάποιες υπερβατικές
πληροφορίες από τους επισκέπτες σοφούς. Ο οικογενειάρχης δεν θα πρέπει
να ζητά ανοήτως από τον άγιο να του προσφέρει ό,τι είναι διαθέσιμο στην
αγορά. Αυτή θα πρέπει να είναι η αμοιβαία σχέση μεταξύ των αγίων και των
οικογενειάρχων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 40

σουτα ουβατσα

εβαμ αμπασιταχ πρισταχ

σα ραγκια σλακσναγια γκιρα

πρατιαμπασατα νταρμα-γκιο

μπαγκαβαν μπανταραγιανιχ

σουταχ ουβατσα: ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι είπε – εβαμ: έτσι – αμπασιταχ: μίλησε – πρισταχ: και ρώτησε – σαχ: αυτός – ραγκια: από τον Βασιλιά – σλακσναγια: με γλυκιά – γκιρα: γλώσσα – πρατιαμπασατα: άρχισε να απαντά – νταρμα-γκιαχ: κάποιος που γνωρίζει τις αρχές της θρησκείας – μπαγκαβαν: η ισχυρή προσωπικότητα – μπανταραγιανιχ: ο γιος του Βιασαντέβα.

Είπε ο Σρι Σούτα Γκοσουάμι: Έτσι μίλησε ο Βασιλιάς και ρώτησε τον σοφό, χρησιμοποιώντας γλυκιά γλώσσα. Τότε η μεγάλη και ισχυρή προσωπικότητα, ο γιος του Βιασαντέβα, που γνώριζε τις αρχές της θρησκείας, άρχισε να απαντά.

• Έτσι τελειώνουν τα επεξηγηματικά σχόλια μπακτιβενταντα (τα σχόλια που παρουσιάζουν τη βεδική γνώση από τη σκοπιά του μπακτι, της αφοσίωσης στον Κρίσνα) για το δέκατο ένατο κεφάλαιο του Πρώτου Άσματος της Σριμαντ-Μπαγκαβαταμ, που έχει τίτλο «Η εμφάνιση του Σουκαντέβα Γκοσουάμι». •

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΣΜΑΤΟΣ

